This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

+ *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
+ *Refrain from automated querying* Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
+ *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
+ *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at `http://books.google.com/`

550/VV

AA/0000

A

LEXICON TO SOPHOCLES.

PRINCIPALLY ABRIDGED AND TRANSLATED

FROM ELLENDT.

OXFORD: D. A. TALBOYS;

AND 113, FLEET STREET, LONDON.

M DCCC XLI.

3025. d. 2

507VV

A LEXICON TO SOPHOCLES.

Ἄ, an exclamation of pain; ἀ, ἆ, ἀ, ἆ P. 739; also of entreaty, or deprecation. ἆ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ R. 1147. ἀ ἀ, μηδαμῶς P. 1300.

Ἄβαι, *Abæ*, a town of Phocis, where was a celebrated temple dedicated to Apollo. τὸν Ἄβαισι ναὸν R. 899.

Ἄβατος, *impassable, trackless.* ἄβατον ὄρος R. 719; also applied to sacred places which it was forbidden to tread upon. ἀβάτων ἀποβὰς, *leaving the forbidden precincts* C. 167. τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα C. 675.

Ἀβλαβής, *secure, unharmed.* γῆς δ' ἔπεισιν ἀβλαβὴς R. 229. ζῶσαν ἀβλαβεῖ βίῳ E. 650.

Ἀβουλία, *imprudence.* δείξας ἐν ἀνθρώποισι τὴν ἀβουλίαν A. 1242. ἐξ ἀβουλίας πεσεῖν E. 398.

Ἄβουλος, *unadvised, imprudent.* ἄβουλον στάσιν, *unadvised strife* R. 634. οὔτ' ἄνανδρον οὔτ' ἄβουλον πόλιν, *the city neither without citizens, nor without counsel* C. 940. ἀνὴρ ἄβουλος A. 1026, E. 964. τίς ὧδε τέκνοισιν Ζῆν' ἄβουλον εἶδεν; *who has ever seen Jove thus devoid of care for his children?* T. 140.

Ἁβρός, *delicate.* ἁ δ' εὐῶπις ἁβρά, *scil.* Deianira T. 523.

Ἄβροτος, *immortal*: for ἄμβροτος. ἀβρότων ἐπέων, *sacred words* A. 1134. Just as θεία μοῦσα means *sacred song* T. 644.

Ἁβρύνομαι, *to boast* or *pride*, or *pamper oneself.* καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἁβρύνεται C. 1339.

Ἀγαθός, *good, upright, excellent.* ἀγαθὸς ὢν γνώμην ἀνὴρ, *who is a man upright in judgment* R. 687. τῷ πάντ' ἀγαθῷ, *in all things perfect.* Also used ironically: τὸν ἀγαθὸν Κρέοντα, *the good Creon* A. 31. Used substantively of a person, ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει, *the worse has more power than the better;* P. 424; also of a thing, τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες, *having in their hands that which is good,* Aj. 964, and R. 934; also ironically, τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν, *to gain this prize,* A. 275, which was the reverse of a prize. It is also made to depend on a verb, κἀγαθὸς κεκλῇ P. 119. κἀγαθὸς καλούμενος T. 538.

Ἀγακλειτός, *illustrious* T. 855.

Ἄγαλμα. 1. *an image.* δαιμόνων ἀγάλματα, *images of the gods* R. 1379. 2. *ornament,* or *glory*: τί γὰρ πατρὸς θάλλοντος εὐκλειάς τέκνοις ἄγαλμα μεῖζον; *for what greater ornament of glory to children than a father flourishing?* A. 704; in other words, *what greater glory?* as in another place we meet with the word without εὔκλεια, Καδμείας Νύμφας ἄγαλμα, *glory of the Cadmean Nymph* A. 1116.

Ἀγαμεμνονίδης, *son of Agamemnon* E. 182.

Ἀγαμέμνων, *Agamemnon,* leader of the Grecian forces against Troy.

Ἄγαμος, *unmarried* R. 1501, A. 867. τὸν ἄγαμον γάμον, *the marriageless marriage;* meaning *the unholy marriage,* or *the marriage which should not have been contracted* R. 1214.

Ἄγαν, *too much, very much.* In translation the *much* is frequently omitted, as in ἄγαν αἰνικτὰ, *too enigmatically* R. 439; and ἔοικας ὀρθὰ μαρτυρεῖν ἄγαν, *you seem to testify too truly* Aj. 354.

Ἀγγελία, *a message, tidings.* οἷαν ἐδήλωσας ἀγγελίαν; *what tidings hast thou disclosed?* A. 222. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; *for what message comes to me that does not mock me?* E. 170.

Ἀγγέλλω, *to tell, to bear word, to announce.* Is followed by an accusative of the object, ἀγγείλας τάδε T. 189. κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολὴν Aj. 566; sometimes the accusative is understood, as in ἐφεῖτ' Ὀρέστου Στρόφιος ἀγγεῖλαι πέρι E. 1111.

Ἄγγελος, a messenger. πρῶτος ἀγγέλων, *the first of messengers,* that is, *the first to bring the news* T. 180. οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος, *not*

3/7W

AA/0002890/W

κρήνης, libations from the perennial fount C. 469.

'Αείρω. See 'Αίρω.

'Αεκούσιος, *involuntary.* ἀεκούσιον ἔργον T. 1265.

'Αέλιος, *the sun.* νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου A. 809. πῶς δδ' ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ ταυῦν ἴδοι T. 838.

'Αελλαῖος, *fleet as the wind.* ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειὰς C. 1081.

'Αελλάς, same as ἀελλαῖος. ἀελλάδων ἵππων R. 467.

'Αέλπτος, *unhoped-for, unexpected.* φανέντ' ἄελπτα τέκνα C. 1120. ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ T. 203. κοὐκ' ἔστ' ἄελπτον οὐδὲν Aj. 648. Aj. 715-17 is sometimes read εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη θυμῶν 'Ατρείδαις μεγάλων τε νεικέων: here ἐξ ἀέλπτων must be rendered adverbially, "at least when Ajax has *unexpectedly* repented of his anger and dire feuds with the Atridæ:" but there is no good warrant for reading θυμῶν instead of θυμὸν, nor any necessity for doing so, for ἀέλπτων may agree with νεικέων, and so the passage should be translated, "at least when Ajax has changed his mind towards the Atridæ after *desperate* and mighty feuds."—*Brunck.*

'Αέλπτως, *unhoped for.* ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσείδον E. 1263.

'Αέξω, *to increase, to exaggerate.* τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει, *which wide-spreading rumour exaggerates* Aj. 226.

'Αετός. See Αἰετός.

'Αζηλος, *unenviable.* ἄζηλον εὐροῦσαι βίον T. 284. μάλ' ἄζηλος θέα, *a most unenviable sight* E. 1455; thence, *hateful,* ἄζηλον ἔργον T. 747.

'Αζήμιος, *blameless.* χὠ φράσας ἀζήμιος, *he that informed thee is blameless,* i. e. *has informed thee truly* E. 1102.

'Αζω, *to reverence,* is seldom used in the active voice, and in the following passage ἄζοντα is put for ἀζόμενον; τιν' ἥκειν λόγος οὐδὲν ἄζονθ', *there is a report that some one comes in nowise reverencing* C. 134. ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος, *being in exceeding awe as to thee* R. 155.

'Αηδών, *a nightingale.* ἁ λίγεια — ἀηδὼν C. 672. ὀξύφωνος ὡς ἀηδὼν T. 965. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς ἥσει Aj. 629. τεκνολέτειρ' ἀηδὼν E. 107. παννύδυρτος ἀηδὼν E. 1077. πυκνόπτεροι δ' ἔσω κατ' αὐτὸν εὐστομοῦσ' ἀηδόνες C. 18.

'Αήθης, *unaccustomed, unusual.* ὡς ἀήθης καὶ ξυνωφρυωμένη, *with brow contracted in an unusual manner,* i. e. *unusually sad* T. 871.

'Αημα, *a blast.* δεινῶν ἄημα πνευμάτων, *the blast of dreadful winds* Aj. 674.

'Αήρ, *the air.* γῆς ἰσόμοιρος ἀὴρ E. 87.

'Αθάνα, *Minerva,* the goddess of wisdom, war, and the liberal arts; tutelary goddess of Athens. ἄμβροτ' 'Αθάνα T. 159. ἁ γλαυκῶπις 'Αθάνα C. 706. 'Αθάνα Πολιὰς P. 134.

'Αθᾶναι. See 'Αθῆναι.

'Αθάνατος, *immortal.* τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχὰν R. 905. καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδεὶς A. 787. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον, *I attained the excellence of the divine and immortal nature;* not, as sometimes rendered, *immortal* or *undying renown* P. 1420.

'Αθαπτος, *unburied.* ἐᾷν δ' ἄθαπτον A. 205. ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν A. 466. ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον αὐτάδελφον A. 697. κακὸς κακῶς ἄθαπτος ἐκπέσοι χθονὸς Aj. 1177. κείμενους ὠθεῖς ἀθάπτους 1307. μὴ τλῇς ἄθαπτον δδ' ἀναλγήτως βαλεῖν 1333. ὅπως ἴδοιμ' ἄθαπτον P. 351.

'Αθεος, *impious.* σὰ μάτηρ ἄθεος T. 1038. ἀθεωτάτας ματρὸς E. 124. ἄθεος, ἄφιλος, *without God, without a friend* R. 662.

'Αθέως, *impiously.* σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον E. 1181. γῆς δδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης, *of our land thus without its fruits and without God brought to decay,* i. e. the protection of its deities being withdrawn through the unholy deed of Œdipus R. 254.

'Αθῆναι, *Athens.* ἔρεισμ' 'Αθήνων C. 58. πασῶν 'Αθῆναι τιμιωτάτη πόλις C. 108. 'Αθήνων τῶν θεοδμήτων ἄπο E. 707. τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν 'Αθάνας Aj. 1222.

'Αθικτος, *untouched,* or, *not to be touched;* ἄθικτος οὐδ' οἰκητός (χῶρος) C. 39. ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον T. 688. ἄθικτος ἡγητῆρος, *untouched by a guide,* i. e. *without a guide* C. 1521. 2. *hallowed, sacred from the touch,* τῶν ἀθίκτων ἕξεται ματάζων R. 891. οὐκ ἔτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, *never again will I go to the hallowed centre of the earth to worship* R. 897.

'Αθλέω, *to contend, to struggle with.* ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷ 'μῷ κάρᾳ, *I struggled with dangers in my own person* C. 564.

'Αθλιος, *wretched.* Of a person, ἄθλιός γ' ἀνήρ P. 1214. πατέρ' ἄθλιον E. 133. —without a substantive, ἄντομαι— τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κύρσαι, *I entreat—that the wretched may meet with respect* C. 246. Spoken of a thing, ἄθλιον δόμον σὸν C. 370. τοὐμὸν ἄθλιον δέμας 575. ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος; 753. ἀθλίας ἄσημα βοῆς A. 1208. οἷά τιν' ἄθλιον ὄρνιν T. 105.

537VV

γᾶν ὡς, ὑπερέπτα A. 112. οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ A. 1040.

Αἰθέριος, *ethereal.* αἰθερίας νεφέλας C. 1082.

Αἰθήρ, *the ether, heaven, the firmament.* ἔκτυπεν αἰθὴρ, C. 1456. ἐν αἰθέρι μέσῳ A. 415. ἐν δ' ἐμεστώθη μέγας αἰθὴρ 421. ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι Aj. 1192. εἴθ' αἰθέρος ἄνω πτωκάδες — ἕλωσί με P. 1092. In one passage, Sophocles uses it in the feminine gender, νόμοι οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, *laws engendered in the heavenly firmament,* i. e. *in the abodes of the gods* R. 866.

Αἴθοψ, *raging, furious.* οἷαν ἐδήλωσας ἀνδρὸς αἴθοπος ἀγγελίαν, *what tidings hast thou disclosed of the furious man* Aj. 222.

Αἴθριος, *exposed to the open air;* adj. but used substantively: δυσαύλων πάγων αἴθρια καὶ δύσομβρα φεύγειν βέλη, *to avoid the exposure of inhospitable frosts, and the shafts of violent storms* A. 358. But some would make αἴθρια agree with βέλη, rendering it *the cold and stormy arrows.*

Αἴθω, *to burn.* Transitive, αἴθειν ἱερά, *to burn sacrifices* P. 1033. 2. Intrans., ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ' ἦθον, *when the evening lamps were no longer burning* Aj. 286.

Αἴθων, *shining.* κτείνοντ' αἴθωνι σιδήρῳ Aj. 147. Figuratively, *fierce;* αἴθων ὑβριστὴς Aj. 1088.

Ἀϊκής, *contumelious, disgraceful.* θανάτους ἀϊκεῖς E. 206.

Αἰκία, *contumely, disgrace, insult.* ἐσ' τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν C. 748. κατέπεφνεν αἰσχίσταις ἐν αἰκίαις E. 487. παγχρύσων δίφρων δυστάναις αἰκίαις E. 511.

Αἰκίζω, *to beat, to scourge.* Sophocles, however, only uses it figuratively in the active voice; μελαγχαίτα τ' ἄμμιγά νιν αἰκίζει Νέσσου θ' ὕπο φόνια δολόμυθια κέντρ' ἐπιζέσαντα, *and at the same time the deadly pangs guilefully contrived by the dark-coated Nessus, torture him with their burning throbs* T. 840. ἀλλά μ' ἁ Διὸς ἀλκιμὰ θεὸς ἀλέθριον αἰκίζει, *persecutes me to destruction* Aj. 402. τυφὼς πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος, *the whirlwind shattering all the foliage of the woodlands* A. 419. It is used in the middle voice in its proper sense; μὴ δῆτα πρὸς θεῶν τὸν γέροντα μ' αἰκίσῃ R. 1153. μὴ δῆτα τὸν δύστηνον ὧδέ γ' αἰκίσῃ Aj. 111. καὶ νῦν κατ' οἴκους ξυνδέτους αἰκίζεται 65. τοὺς δὲ δεσμίους ᾑκίζεθ', ὥστε φῶτας 300. And in the aorist of the passive; πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἰδεῖν A. 206.

Ἀικῶς, *shamefully,* Poetice for ἀεικῶς. ἀικῶς οἰκτρῶς τε θανόντος E. 102. εἰς τὰς οἰκείας ἄτας ἐμπίπτεις οὕτως ἀϊκῶς 216.

Αἴλινος, *a dirge.* αἴλινον, αἴλινον, οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς, ἥσει Aj. 627.

Αἷμα, *blood.* 2. Used also to express kindred, αἷμ' ἐμφύλιον, *blood of the same kindred,* i. e. *kinsmen* R. 1406. πρὸς αἵματος φύσιν E. 1125. ἀφ' αἵματος ὑμετέρου C. 245. τοὺς πρὸς αἵματος Aj. 1305. 3. *Bloodshed, slaughter;* ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν, *since this bloodshed agitates the city* R. 101. δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1385.

Αἱμάς, *a stream of blood.* θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων P. 696.

Αἱμάσσω, *to make bloody.* κρᾶτ' ἐμὸν τόδ' αὐτίκα πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών P. 1002. χεῖρας αἱμάξαι Aj. 453. Αἷμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται A. 1175. στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων E. 90. οἷος ἄρ' αἱμάχθης Aj. 909.

Αἱματηρός, *bloody.* αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς C. 552. ὑφ' αἱματηραῖς χείρεσσι A. 975. ὅπως δε σεμνῶν ὀργίων ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρὰ, *but when the bloody flame blazed from the sacred offerings;* the flame is called *bloody* because it consumed a bloody victim T. 768. στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτ' αἱματηρὸν P. 695.

Αἱματόεις, *bloody;* figuratively, *glowing.* νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, *the cloud on her brow shames her glowing cheek* A. 529.

Αἱμοβαφής, *weltering in gore.* χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 219.

Αἱμορραγής, *blood-burst,* or *flowing with blood;* compounded of αἷμα and ῥήγνυμι. αἱμορραγὴς φλὲψ P. 285.

Αἱμύλος, *crafty.* τὸν αἱμυλώτατον, ἐχθρὸν ἄλημα Aj. 388.

Αἵμων, *Hæmon,* son of Creon A. 572. 1175.

Αἰνέω, 1. *to speak;* ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας, *O, thou who hast spoken a dreadful word* P. 1380. Such is Ellendt's version; but the sense given by Erfurdt and others would seem better, viz. *to advise; O thou who hast given fearful advice.* 2. *to praise, commend, approve;* ἀνθρώπου βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἄν, οὔτε μεμψαίμην A. 1157. αἰνῶ τάδ', ὦ παῖ P. 889. αἰνοίης γὰρ ἂν τὰ τῆσδ' ἔπη Aj. 526. ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα, ποῦ δ' αἰνεῖν P. 451. 3. *to grant, promise;* ἃ δ' ἤνεσάς μοι, δεξίας ἐμῆς θιγών P. 1398.

Αἰνιάν, *Ænian,* from Ænia, a town in Thessaly. Αἰνιὰν γένος E. 706. Αἰνιᾶνος ἀνδρὸς ἄστομοι πῶλοι E. 724.

Αἴνιγμα, *an enigma, a riddle.* τό γ' αἰ-

νιγμ' οὐχὶ τοῦ 'πιόντος ἦν ἀνδρὸς διειπεῖν R. 393. ὃς τὰ κλεῖν' αἰνίγματ' ἤδη R. 1525.

Αἰνικτός, *enigmatical*. πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῆ R. 439.

Αἰνίσσομαι, *to speak riddles*. μῶν ᾐνιξάμην; *what, have I spoken riddles?* Aj. 1158.

Αἶνος, *a word*: ὦ δεινὸν αἶνον αἰνέσας P. 1380. See αἰνέω. 2. *praise*; ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε C. 707.

Αἰνός, *heavy, sad*. αἰνὸν ἄχος Aj. 706.

Αἰόλος, properly means, *moved with swift and varied motion*; thence applied to express the variation of colours which rapid motion occasions. αἰόλος δράκων T. 11. 830. αἰόλα νύξ, *spangled night* T. 94. 132. πῶς σ' ἀποσπάσω τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος; *how shall I tear thee from this glistening blade?* Aj. 1025. ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας P. 1157.

Αἰπεινός, *lofty*. ἀπ' αἰπειναῖς Οἰχαλίας T. 860. αἰπεινὸν βάθρον P. 1000.

Αἰπόλιον, *a flock of goats*. ἐν κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις Aj. 375.

Αἰπύς, *lofty*. ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Aj. 845.

Αἵρεσις, *choice*. εἰ νέμοι τις αἵρεσιν Aj. 258.

Αἱρέω, 1. *to take, to lay hold of, to seize*; ἀξίνας χεροῖν ἑλόντες, *taking axes in your hands* A. 1110. πρὶν—στεφανώμα πύργων πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν, *before pitchy Vulcan had seized the covert of our towers* A. 123. φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἑλεῖν, *to gather* P. 700. τὰν οὔθ' ὕπνος αἱρεῖ, *seizes* A. 606. πτωκάδες ἕλωσί με P. 1082. 2. *to take* either *by force*, or *by deceit*, also *to kill*; νιν αἱρήσειν δοκῶ, *I expect that I shall ensnare him* P. 14 and 608. 945. 948. 1228. C. 764. 814. 820. 1026. 1690. A. 385. E. 1001. πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν P. 437. ὡς ἕλοι δορί Aj. 1056. R. 996. E. 528. 1080. 3. *to conquer*, or *take by force* or *assault*, a city; αἱρεῖ τὰ τόξα—τὴν Τροίαν μόνα P. 113. 347. 353. 998. 1347. 1435. T. 340. 353. 4. *to detect, to convict*; ἐπεὶ γὰρ αὐτὴν εἷλον A. 655. 747; and passively in the same sense; πρόσθεν ᾑρῆσθαι, *to be detected beforehand* A. 493. In the middle voice, 1. *to take with*, or *for, oneself*; ἑλέσθε μ' οἰκήτορα, *take me as your inmate*, i. e. *as an inmate with you*. κακά νιν ἕλοιτο μοῖρα R. 887. λέχους ἑλέσθαι κτῆσιν, *to take with me my marriage portion* T. 162. P. 365. 2. *to take from* a person what belongs to him; μηδαμῶς ταύτας γ' ἕλῃ μου R. 1522. 3. *to choose for oneself*; εἷλον τὸ κάκιον αἱνεῖν P. 1101. 47. 443. R. 585. C. 448. A. 555. 565. E. 345. 1085. T. 734. 1236.

Αἴρω and **ἀείρω**, 1. *to lift up, to raise*; αἶρ' αὐτὸν, αἶρε δεῦρο Aj. 545. αἴρετ' ὀπαδοί T. 1264. οὐ φορβὰν — ἄρων, *not gathering food* P. 706. σὺ μ' αὐτὸς ἄρον, *do thou thyself lift me up* P. 879. αἶρε σαυτόν, *raise thyself* P. 886. R. 143. 1270. A. 264. 418. ἄρον ἔξω, *carry me out* T. 799. ὀφθαλμὼν ἄρας T. 795. 2. *to undertake, to undergo*; τοῦτον ἄρας ἆθλον T. 80. Thence, 3. μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς, *nor subject yourself to the charge of cowardice* Aj. 75; and μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδέν', *nor assume aught of boasting* Aj. 129. αἴρει θυμὸν Οἰδίπους, *Œdipus raises* (i. e. *excites*) *his feelings* R. 914. 4 passively, *roused*; Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων A. 111. In the middle voice, 1. *to bear, to carry*; τύπωμα χαλκόπλευρον ᾑρμένοι χεροῖν, *bearing in our hands a brazen-sided vessel* E. 54. 2. *to undertake, to take upon oneself*; οὐ τόνδ' ἂν ᾑρόμην πόνον A. 907. R. 1225. Aj. 193. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι, *to undertake a stealthy flight on foot*, i. e. *to escape secretly* Aj. 248. 4. *to obtain*, or *promise for oneself*. τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε C. 460. ὅτῳ τρόπῳ δίκας ἀρόμην, *in what way I may exact vengeance* E. 34: thence, 5. used actively; ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε, *raise me up* T. 1255.

Αἶσα, *fate, doom*. κακὰν δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν, *expecting an evil, wretched doom* T. 110. τὸν αἶσ' ἄπλατος ἴσχει Aj. 256.

Αἰσθάνομαι. 1. *to hear*, or *to have learnt by hearing*. ᾐσθόμην δ' ἔτ' ὄντα, *but I heard he was yet in being* P. 445. οὐδὲ — κλέος ᾔσθου P. 252. C. 302. A. 1316. Aj. 1318. E. 79. 89. 683. 2. *to perceive, to discover*; οὐ γὰρ αἰσθάνει πάλαι ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα; *dost thou not long since perceive that thou parleyest with the living as with the dead?* that is, "Dost thou not perceive that he whom thou hast been conversing with is one whom thou supposedst to be dead?" E. 1477. εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται, *if while master of his weapons he shall discover me* P. 75.

Αἴσιος, properly spoken of a bird or omen. ὄρνιθι αἰσίῳ, *with auspicious augury* R. 52. αἴσιος σκοπὸς προσήκεις, *thou art come a seasonable informant* C. 34.

Αἴσσω, **ἄσσω**, generally used intransitively to express *hurried motion, in running, flying, leaping*. χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾔξαν, *at the sound of the brazen trumpet they rushed forward* E. 711. σὺ δ' ἐκτὸς ᾔξας πρὸς τί; *and wherefore hast thou hurried out?* E.

1402. ὡς ἐκ ταχείας — ᾄσσεις; *dost thou so quickly hurry away?* T. 396. Aj. 32. 251. ᾤξασα, *having rushed away* R. 1074. C. 890. 1499. νέων ἀϊσσόντων γάμων, *of new nuptials hastening on* T. 845. 2. transitively; καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα; *and to what unaccountable purpose hath he thus furiously set his hand?* Aj. 40. Thence used passively; κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται, *and on his sightless head his uncombed hair is tossed by the wind* C. 1261.

Ἀϊστόω, *to destroy, annihilate.* σὺ γάρ μοι πατρὶδ' ἤστωσας δορὶ Aj. 515.

Αἰσχροκέρδεια, *base gain.* γένος τυράννων αἰσχροκέρδειαν φιλεῖ, *the race of kings loves base gain* A. 1056.

Αἰσχρός, *base, shameful, disgraceful.* αἰσχρὸν τὸ φεύγειν C. 1421. οὔτ' αἰσχρὸν, οὔτ' ἄτιμον A. 5. κ. τ. λ. Once only used in the comparative, τίς ἂν τούτου λόγος γένοιτ' ἂν αἰσχίων ἔτι E. 559. And in the superlative, σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ὁμιλοῦντ', where it is not used adverbially, but the construction is objective, *holding the most shameful intercourse with thy dearest friends* R. 367. ὁπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται R. 1408. αἰσχίστῳ μόρῳ Aj. 1059. κἀμοὶ γὰρ αἴσχιστον κλύειν ἀνδρὸς ματαίου Aj. 1161. αἰσχίστους λόγους Aj. 1320, αἴσχιστον ἡγεῖ δῆτα τὰ ψευδῆ λέγειν P. 108. λέγωσ' αἴσχιστ' ἐπῶν P. 909. αἰσχίσταις αἰκίαις E. 487. αἴσχιστα πάντων ἔργα E. 586.

Αἰσχρῶς, *basely, shamefully, disgracefully.* ἔῤῥιψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἔρημον P. 265. ἀπάταισιν αἰσχρῶς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλὼν P. 1228. αἰσχρῶς κοὐ δίκῃ λαβὼν P. 1234. αἰσχρῶς δ', ἐὰν περ καὶ λέγῃς E. 593.

Αἰσχύνη, *dishonour, turpitude.* στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη R. 1284. τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στιν, αἰσχύνην φέρει, *not to inquire where he is brings dishonour* T. 66. οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ, *you will never fall into dishonour* T. 597. 2. *shame on account of baseness.* ὦ μεγάλα φάτις, ὦ μᾶτερ αἰσχύνας ἐμᾶς Aj. 174. δέος γὰρ οἱ πρόσεστιν, αἰσχύνη θ' ὁμοῦ Aj. 1079. πᾶσαν αἰσχύναν ἀφεὶς P. 120. χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ E. 615. ἐπίστω τῶνδ' ἔμ' αἰσχύνην ἔχειν 616.

Αἰσχύνω, *to disgrace,* or *bring disgrace upon.* αἰσχύνεις πόλιν C. 929. αἰσχύνεις φίλους E. 518. εὔκλειαν αἰσχύναι θέλει, *is willing to bring disgrace on its renown* E. 1082. ἆρ' ὧδ' ἂν αἰσχύνοιμι τοὺς πρὸς αἵματος, *could I thus disgrace my kindred by blood?* νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει, *the cloud on her brow disgraces her blooming cheek,* i. e. *spoils the bloom of her cheek* A. 529. 2. middle: *to be ashamed* E. 254. With an accusative, τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται, *she is ashamed of my ignoble birth* R. 1079. With a participle, πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος; *for how should one be ashamed at conferring a benefit?* P. 1383.

Αἰτέω, active, *to ask, desire, demand, pray,* with an accusative, sometimes with two accusatives. Ἅλιον αἰτῶ τοῦτο T. 96. αἰτεῖς· ἃ δ' αἰτεῖς — ἀλκὴν λάβοις ἄν R. 216. τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν R. 1517. αἰτεῖς ἃ τεύξει C. 1106. βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον C. 1162. αἰτῶ πιθέσθαι, *I implore thee to obey me* C. 1332. Also followed by an infinitive; αἰτοῦσα τοὺς ὑπὸ χθονὸς ξύγγνοιαν ἴσχειν, *imploring those under the earth to forgive me* A. 65. αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν —— ὀργὰς εὐμενῶς κατασχεθεῖν A. 1199. Middle; 1. *to demand,* or *ask for,* viz. *one's self,* or, *what is one's own;* though it is frequently used in an active sense, δοῦναι κυρίως αἰτουμένῳ, *to give them to thee of right demanding them* P. 63. τὰ τόξ' ἑλὼν τάδ' ὥσπερ ἤτου μ' ἀρτίως P. 764. πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι R. 880. δέχεσθαι τὸν ἱκέτην — αἰτοῦ C. 488. τὰ λοίσθι' αἰτεῖ τοῦ βίου C. 583. αἰτοῦ δὲ προσπιτνοῦσα, γῆθεν εὐμενῆ ἀρωγὸν — μολεῖν E. 453. αἰτήσομαι γάρ σ' ὧν δίκαια τυγχάνειν T. 1118. αἰτήσομαι δέ σ' οὐ μακρὸν γέρας λαχεῖν Aj. 825. 2. Also simply *to beseech,* τὸν Ἅιδην αἰτουμένη A. 778.

Αἰτητός, *demanded, solicited.* δωρητὸν, οὐκ αἰτητὸν, *freely given, and not solicited* R. 384.

Αἰτία, 1. *cause.* Πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας (τέθνηκε); R. 1236. ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς; *what cause alleging?* Aj. 1051. 2. *blame, accusation.* αἰτίαν δε πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι P. 1404. τὸν — φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ βαλεῖν R. 656. ὥς νιν αἰτίᾳ βάλοι κακῇ T. 942. ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον A. 445. φέρω τῆς αἰτίας A. 533. 1312. T. 361. Aj. 28. 3. *guilt,* or *blame due to a crime committed.* τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας, *this guilt will never apply to any other mortal but me* A. 1318.

Αἰτιάομαι, *to blame, to impute blame to.* οὐκ αἰτιῶμαι κεῖνον ὡς τοὺς ἐν τέλει P. 385. γνώμῃ δ' ἀδήλῳ μή με χωρὶς αἰτιῶ R. 608.

Αἴτιος, *one that is in fault, guilty.* τὸν αἴτιον τίνοι' ἂν C. 995. τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν πάντων λέγω C. 1299. τὸν

οὐδὲν αἴτιον τοῦ σοῦ κακοῦ T. 776. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον, *I will lay the blame of this on thee* P. 590. ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ P. 1426. οὐ σύ μοι τῶνδ' αἰτία; E. 295. οἱ δὲ ζῶντες αἴτιοι θανεῖν, *the living are guilty of their death* A. 1152.

Αἰτναῖος, *Ætnæan.* Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν, *mounted on an Ætnæan steed* C. 312. The horses of Sicily were famous for their speed.

Αἰτωλία, *Ætolia;* a country bounded by Acarnania and Locris, and reaching to the mouth of the Corinthian bay. ἔκτος ἐξ Αἰτωλίας E. 704.

Αἰτωλίς, *an Ætolian woman.* Αἰτωλὶς γυνὴ T. 8.

Αἰτωλός, *an Ætolian.* ὁ δεύτερος δ' Αἰτωλὸς, Οἰνέως τόκος C. 1315.

Αἰχμάζω, *to fight with a spear,* or *to fight* in general. Ἔρως δέ νιν μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε, *Love alone of the gods had moved him to wage this war* T. 355. ἦ καὶ πρὸς Ἀτρείδαισιν ἤχμασας χέρα; *and hast thou armed thine hand against the Atridæ?* Aj. 97.

Αἰχμαλωτίς, *captive,* feminine. σὲ τὸν ἐκ τῆς αἰκμαλωτίδος, *the son of a captive woman* Aj. 1228. αἰχμαλωτίδας χέρας, *captives' hands* Aj. 71.

Αἰχμάλωτος, *captive.* τὴν αἰχμάλωτον T. 417. ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παῖσιν T. 532.

Αἰχμή, *the point of a spear,* hence used generally for *a spear.* ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς τάνδ' Οἰχαλίας αἰχμᾷ T. 861. κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμήν, *are cowards in battle* P. 1308. τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε T. 882. This is rightly considered one of the most obscure passages in Sophocles: a satisfactory version of it can scarcely be found. The best critical scholars seem to agree that αἰχμὰν βέλεος κακοῦ is descriptive of Deianeira, who had been the occasion of Hercules' death; αἰχμὰν βέλεος is only a periphrasis for βέλος, and the passage may be thus translated; *what rage* or *what madness destroyed this deadly instrument?* i. e. *this instrument of the death of Hercules.*

Ἀΐω, *to perceive, to hear.* ὁ πάντ' ἀΐων Διὸς Ὅρκος C. 1764. πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων ἀΐῃς μύθων P. 1396. ἔργων ἀκόντων ἀΐοντες αὐδάν C. 240. ἔπη — τῶν ἐκεῖνος ἀΐων C. 305. Also, *to understand.* προβίβαζε κούρα πρόσω· σύ γὰρ ἀΐεις, *lead him further onward, damsel: for thou understandest* C. 182.

Αἰών, χρόνος ἀΐδιος. In which sense, says Ellendt, Sophocles never uses it. Our author generally uses it to express *life,* especially the life of man. ὦ δύστανα γένη βροτῶν οἷ. μὴ μέτριος αἰών P. 179. ὦ στυγνὸς αἰών 1332. ποῖ δῆτ' — αἰῶνα τλάμον' ἔξω C. 1734. οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰὼν A. 579. ὡς οὐκ ἂν αἰὼν' ἐκμάθοις βροτῶν T. 2. Also, *a manner* or *condition, of life.* τοιοῦτος αἰὼν — τὸν ἄνδρ' ἔπεμπε λατρεύοντα T. 34. αἰὼν Αἰακιδᾶν Aj. 631. πάγκλαυστον αἰῶνα — εἵλου E. 1074. Once used adverbially; δι' αἰῶνος, *for ever, throughout life* E. 1013.

Αἰωρέομαι, *to be lifted on high,* or *suspended;* thence, *to be in suspense.* οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον, *not much longer will the presage of my mind continue in suspense* E. 1382.

Ἀκάθαρτος, *unexpiated.* οὐδὲ (τὸ πρᾶγμα) ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως ἐᾶν R. 256.

Ἀκάλυπτος, *uncovered, exposed.* τοιόνδ' ἄγος ἀκάλυπτον ὧδε δεικνύναι, *to exhibit a pollution such as this thus uncovered* R. 1427.

Ἀκαλυφής, *uncovered.* τὸν ἀκαλυφῆ σηκόν P. 1311.

Ἀκάμας, *indefatigable.* ἀκάμαντος ἢ Νότου ἢ Βορέα T. 112.

Ἀκάματος, *unwearied, inexhaustible.* γᾶν ἄφθιτον, ἀκαμάταν ἀποτρύεται A. 339. οὔτ' ἀκάματοι θεῶν μῆνες A. 603. Used adverbially; ἀκάματα προσμένουσα, *unceasingly expecting* E. 160.

Ἀκάρπως, *without fruit.* γῆς ὧδ' ἀκάρπως κἀθέως ἐφθαρμένης R. 254. See Ἀθέως.

Ἀκάρπωτος, *fruitless.* τινος νίκας ἀκαρπώτου χάριν, *on account of some fruitless victory* Aj. 176.

Ἀκέλευστος, *not commanded.* λαχών τε κἀκέλευστος, *by lot and not commanded* Aj. 1263.

Ἀκέομαι, *to cure,* or *heal a wound;* thence, *to remedy* an evil. ὅστις εἰς κακὸν πεσὼν ἀκεῖται, *who, having fallen into evil, remedies it,* i. e. *endeavours to remedy it* A. 1014. ἀκοῦ δ' ἄκος, *heal the agony,* T. 1027.

Ἀκερδής, *unprofitable.* μηδὲ — ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως C. 1481.

Ἀκεστήρ, *one who cures,* or *heals.* τὸν ἀκεστῆρα χάλινον, *the taming bit* C. 718. So used because horses are, as it were, cured of their spirit by means of the bit.

Ἀκήλητος, *that cannot be soothed, unappeasable.* ἀκήλητον μανίας ἄνθος T. 995.

Ἀκήρατος, *unmixed, pure.* χεῦμ' ἀκήρατον C. 472. ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ C. 696.

Ἀκήρυκτος, *not announced by a herald.* ἀκήρυκτος μένει *he remains* (*already for*

ten months in addition to other five) without sending any tidings, T. 45.

Ἄκλαυστος (ἄκλαυτος), 1. *unwept.* ἐὰν δ' ἄκλαυστον ἄταφον A. 29. οἷα φίλων ἄκλαυστος ἔρχομαι 840. ἄκλαυστος ἄφιλος ἀνυμέναιος ἄγομαι 868. οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυστον C. 1706. 2. In an active sense, *not weeping.* ᾗ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἔξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης, *to whom it is not permitted to depart from this roof without weeping even to worship the gods* E. 900.

Ἄκλητος, *uncalled, unbidden.* ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς Aj. 282.

Ἀκμαῖος, *opportune, in good time.* ὡς ἀκμαῖος, εἰ βαίη, μόλοι, *if he should come, may he come in good time to, &c.* Aj. 904.

Ἀκμή, properly signifies *a point*, and *extremity;* whence Sophocles applies it to the extremities of the body, the hands and feet. διατόρους ποδῶν ἀκμάς, *the soles of thy feet bored through* R. 1034. ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς, *with both hands* 1243. κερκίδων ἀκμαῖσιν, *by the points of the shuttle* A. 964. 2. *maturity, full growth.* τίνα — ἀκμὴν ἥβης ἔχων R. 741. ἡνίκ' ἂν πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς 1492. Thence *might* in battle. δεινὰ δὲ Θησειδῶν ἀκμά, *dreadful the might of the sons of Theseus* C. 1068. 3. *seasonableness*, or *fitness in time.* ἀκμὴ γὰρ οὐ μακρῶν ἡμῖν λόγων, *it is no season to us of lengthened words.* P. 12. οὐχ ἕδρας ἀκμή, *it is not a time for sitting still* Aj. 798. ἔργων ἀκμή, *the crisis for action* E. 22. ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμὴ 1330.

Ἀκμής, *indefatigable.* οὔρειον δ' ἀκμῆτα ταῦρον A. 351.

Ἀκοή, *hearing.* αὐδὴν ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν P. 1398. ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις διδούς E. 30.

Ἀκοίτης, *a husband.* τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν T. 522.

Ἄκοιτις, *a wife.* ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν κατέβαν T. 502. ἄκοιτις ἡ Διός 1037. Διὸς μάτην ἄκοιτιν 1130.

Ἀκόρεστος and ἀκόρετος, *insatiable.* τάκεις ὧδ' ἀκόρετον οἰμωγάν E. 122. Others read ἀκόρεστον.

Ἄκος, *remedy.* τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἐστι, *for of transgressions there is remedy* C. 1272. κακὸν κακῷ διδοὺς ἄκος, *applying ill as a remedy to ill* Aj. 356.

Ἀκοσμέω, *to do wrong, to do anything without order*, or *fitness.* οἱ δ' ἀκοσμοῦντες βροτῶν P. 387. τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν A. 726.

Ἄκοσμος, *disorderly.* εἰ γὰρ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, *for if I shall rear my natural kin disorderly*, i. e. *if I shall suffer them to be disorderly* A. 655.

Ἀκούσιος. See ἀεκούσιος.

Ἄκουσμα, *a thing to be heard.* χρῄζω — ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι, *I wish to hear the correct story* C. 520.

Ἀκουστέος, *to be heard.* ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον, *however it must be heard* R. 1170. 2. *to be obeyed.* τῶν κρατούντων ἐστὶ πάντ' ἀκουστέα, *my rulers must be obeyed in all things* E. 332.

Ἄκουστος, *heard.* οὐδ' ἀκουστὸν οὐκ ἐπόψιμον, *not fit to be heard, nor to be seen* R. 1312.

Ἀκούω, *to hear*, is used with an accusative or genitive of the thing; also with an accusative of the speaker and a genitive of the thing. Sophocles never uses it in the passive voice.

Ἄκρα, *a promontory.* Λοκρῶν ὄρειοι πρῶνες Εὐβοίας τ' ἄκραι, T. 785.

Ἀκραιφνής, *safe.* ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων, *unharmed by the things threatened against them* C. 1149.

Ἀκρατής, *feeble, powerless.* γῆρας ἀκρατὲς ἀπροσόμιλον C. 1237.

Ἄκρατος, *unmixed, pure.* ψυχῆς ἄκρατον αἷμα, *pure life's blood* E. 776.

Ἀκράτωρ, *infirm.* καίπερ ὢν ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός P. 484.

Ἀκροθίνιον, *the first fruits.* νίκης ἄγων τροπαῖα κἀκροθίνια, *bearing the trophies and first fruits of victory*, T. 748.

Ἄκρος, *lofty, at the highest* or *extreme point.* πάταξον εἰς ἄκρον πόδα, *strike me on the top of my foot* P. 738. ἄκρου ποδὸς 813. ἐς ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν, *terror hath reached the extremities of the hairs of my head* C. 1463. γλῶσσαν ἄκραν Aj. 234. ἄκρας φόβας E. 441. ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων, *dwelling on the loftiest hills* R. 1106. ἐπ' ἄκρου λάου, *on the end of the stone* C. 196. ἄκραν ἐπὶ γύαλον, *at the extremity of the beach* C. 1489. βαλβίδων ἐπ' ἄκρων A. 132. ἄκρων ἐκ πάγων A. 407. Σιπύλῳ πρὸς ἄκρῳ 819. ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' (sc. ὕβρις) ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν, *insolence having reached the highest pitch rushes into precipitous ruin* R. 876. ὑψηλ' ἐκόμπεις κἀπ' ἄκρων ὠδοιπόρεις, *thou wouldest have boasted loftily, and walked on tiptoe* Aj. 1209.

Ἀκτένιστος, *uncombed.* κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται C. 1263.

Ἀκτέριστος, *unburied;* properly, *deprived of the due rights of burial.* ἔχεις δὲ — ἀκτέριστον ἀνόσιον νέκυν A. 1058. ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα, *beside the unconsecrated chamber* A. 1192. i. e. where the rites of burial had not been performed, *or*, it describes an unfit place for burial.

Ἀκτή, *the beach*, or *sea-shore*.

Ἀκτίς, *a beam of the sun*. ἀκτὶς ἀελίου A. 100. ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον *ever untouched by the warm sun-beam* T. 683. ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν 694. ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα, *from the mid-day beam*; i. e. *from the south* C. 1250. Also, *lightning*. ὦ Διὸς ἀκτὶς παῖσον, *O lightning of Jove, strike me* T. 1076.

Ἄκων, *unwilling, against one's will*.

Ἀλαλά, *a shout of joy*. ἀνολολύξατε — ἐφεστίοις ἀλαλαῖς T. 205.

Ἀλαλάζω, *to utter a shout of victory*. ἤδη νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι, *already hastening to shout the shout of victory* A. 133.

Ἀλαμπής, *not lighted*. ἀλαμπὲς ἡλίου, *not shone on by the sun*, T. 688.

Ἀλάομαι, *to wander*. πτωχὰς ἀνάνδρους — ἀλωμένας, *beggars, husbandless, wanderers* R. 1506. ἄσιτος νηλίπους τ' ἀλωμένη C. 350. φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην 445. ἐκ σέθεν δ' ἀλώμενος, *through your means driven into exile* C. 1365. ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι 1683. ἐπὶ ξένης χώρας δοίκους ἀπάτορᾶς τ' ἀλωμένας T. 299. 2. *To be in a state of perplexity*, or *uncertainty*. ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές, ἀλλ' ἀλώμεθα, *for we know nothing certain, but are at fault* Aj. 23.

Ἀλαός, *blind*. ἕλκος — ἀλάον, *a wound inflicting darkness* A. 962.

Ἀλάστορος, *guilty, accursed*. ἕλκος — ἀλαὸν ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις, *a wound inflicting darkness on the orbs of their eyes accursedly blinded* A. 962.

Ἄλαστος, *never to be forgotten*. ἄλαστον ἄνδρ' ἰδών C. 1480. But Hermann would derive it from λάζυμαι, and so it would mean *intolerable*. ἔπαθον ἄλαστ' *I have suffered things not to be endured*, or, *never to be forgotten* C. 543. in another place it signifies *accursed*; πατρὸς ἔμφυτον ἄλαστον αἷμα, *the implanted accursed blood of our father* C. 1668. meaning that his blood brought a curse upon them.

Ἀλάστωρ, *an avenger*. ἐκεῖ χώρας ἀλάστωρ οὐμὸς ἐνναίων, *my avenging spirit ever dwelling there in the land* C. 792. ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσεῖ, *who that is not tormented by avenging fiends* T. 1225. Applied also to the doers of evil. ὃς χερὶ μὲν μεθῆκα τοὺς ἀλάστορας, *who have let slip from my hand the wicked villains* Aj. 366. βουκόλων ἀλάστορα, *the scourge of the herdsmen* T. 1082.

Ἀλγεινός, *painful, inflicting pain* R. 1530. A. 4. 12. 435. 850. E. 752. Also applied to a person suffering pain. σὺν νόσοις ἀλγεινὸς, *afflicted with disease* C. 1660.

Ἀλγεινῶς, *painfully* P. 999. A. 432.

Ἀλγέω, *to grieve, to suffer mental pain*, is generally used with a dative case, with or without the prepositions ἐν, ἐπί C. 748. A. 464. E. 1192. T. 1109. Once with an accusative, (πρᾶξιν) ἣν ἤλγησ' ἐγώ Aj. 777. Sometimes without any case, P. 86. 795. C. 365. 421. A. 547. E. 794. 949. T. 1057.

Ἀλγηδών, *affliction* C. 516.

Ἄλγημα, *a pain*, or *cause of pain* P. 340. 1155.

Ἄλγησις, *the sense of pain* P. 781.

Ἀλγίων, ἄλγιστος, *more painful, most painful*; the compar. and superl. from the subst. ἄλγος, A. 64. R. 675. 1238. C. 1176. Aj. 972. T. 8.

Ἄλγος, *pain* of body. ἄλγος νόσου P. 724. More commonly, *grief, anguish*, or *distress of mind* P. 816, 1342. R. 62, 638, 1031. C. 959. A. 462. T, 25. Aj. 252. E. 139, 1167, 1178.

Ἀλγύνω, fut. ἀλγυνῶ, *to cause pain*; in Sophocles only expressing *mental pain* P. 66. R. 332, 446, 1067. T. 458, 482. Passively, *to suffer pain, to be pained* P. 1010. A. 464. Once used to express *punishment*. πῶς σὺ δῆτ' οὐκ ἀλγυνεῖ, *how in truth shalt thou not suffer for it* A. 230.

Ἀλεής, *warm*, or *warming*. ἀλεὴς ὕπνος, *invigorating sleep* P. 847.

Ἄλεκτρος, *unmarried*, i. e. *without a marriage bed* A. 908. Used adverbially E. 950. ἄλεκτρα γάμων ἀμιλλήματα, *ill-omened*, or, *unhallowed rivalry of wedlock* E. 482.

Ἀλεξήτωρ, *a protector* C. 141.

Ἀλεξίμορος, *that wards off death* or *fate*. τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφανῆτέ μοι, *ye three averters of destruction appear to me* R. 163.

Ἀλέξω, used as a deponent verb, *to defend oneself* R. 171. 539.

Ἀληθεία, *truth* A. 1180. R. 369. T. 91. ἦ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; *wilt thou give the pledge of truth?* T. 397.

Ἀληθής, *true*. Twice used to express an angry and ironical question, *Is it even so?* R. 350. A. 754.

Ἄλημα, *an artful man, a cheat*, or *vagabond*. κακοπινέστατον ἄλημα στρατοῦ, *thou meanest vagabond of our host* A. 374.

Ἀλήτης, *a wanderer* C. 50. 162. 750. 1098. Aj. 872. C. 953.

Ἁλιάδης, a sailor, or *fisherman* Aj. 867.

Ἁλίκλυστος, *sea-beaten, washed by the waves*. πόντου πρόβλημ' ἁλίκλυστον Aj. 1198.

Ἁλίκτυπος, *beating the sea*, i. e. *sailing on it* A. 943.

Ἅλιος, *the sun.* See ἥλιος.

Ἅλιος, *marine* P. 1456. C. 720. Aj. 351.

Ἅλιος, *vain, to no purpose* C. 1468.

Ἁλιόω, *to render vain.* κοὐκ ἡλίωσε τοὔπος, *nor did he belie his word* T. 257. ἁλιώσει, *shall destroy* C. 708.

Ἁλιπαρής, *not shining.* τήνδ' ἁλιπαρῆ τρίχα, *this squalid hair* E. 443.

Ἁλίπλαγκτος, *that roams on the sea;* from πλάζω. ἰὼ Πὰν ἁλίπλαγκτε Aj. 680. In Aj. 594, σὺ ναίεις ἁλίπλαγκτος, the more approved reading is ἁλίπλακτος, *sea-beaten.*

Ἁλίπληκτος, see ἁλίπλαγκτος.

Ἁλίῤῥοθος, *with resounding wave.* ἰὼ πόροι ἁλίῤῥοθοι Aj. 407; others translate it, *rivers that flow into the sea.*

Ἅλις, *enough, in abundance.*

Ἁλίσκομαι, *to take* by force of arms P. 1325. 1426; also *to circumvent,* ἁλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα E. 124. ἁλοὺς ἐφόνευα, *being circumvented* (or *compelled by circumstances*) *I slew him* C. 553. *to be detected,* οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἁλώσομαι R. 576. A. 46. Aj. 1246.

Ἀλιτήριος, *wretchless.* κἀξ ἀλιτηροῦ φρενός C. 372.

Ἁλίως, *in vain* P. 829.

Ἀλκή, *strength,* especially applied in averting evil, and so may be translated, *aid, defence* R. 42. 192. 218. Aj. 1017. C. 1521.

Ἄλκιμος, *strong, valiant* P. 326. T. 952. Aj. 395.

Ἀλκμήνη, *Alcmene,* daughter of Electryon king of Argos, and mother of Hercules T. 19. 180. 641. 1138.

Ἀλλά, *but, however.*

Ἀλλαγή, *vicissitude* R. 1205.

Ἀλλάσσω, *to exchange.* οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι, *to exchange the light of heaven* A. 936.

Ἀλλαχοῦ, *elsewhere* C. 43.

Ἄλληκτος, for ἄληκτος, *unceasing* T. 981.

Ἀλλήλοιν, *one another;* a reciprocal pronoun without a nominative; when Sophocles uses it he is always speaking of more than two persons C. 1616. A. 259. 990.

Ἄλλοθεν, *from another place* E. 1216. P. 1085. R. 183.

Ἀλλόθρους, *one speaking a different language, a foreigner* P. 536. T. 841.

Ἀλλόκοτος, *different.* τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος, *to do what with purpose differing from those before* P. 1176.

Ἄλλος, *another, other, different.*

Ἄλλοσε, *elsewhere.*

Ἄλλοτε, *at one time, at another time.*

Ἀλλότριος, *belonging to another.* ἀλλοτρίοις ὄμμασιν, using *another's eyes* C. 144. οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην, *a calamity inflicted by no one else,* i. e. occasioned by himself A. 1244.

Ἄλλως, *otherwise* C. 493. *in vain* P. 935. R. 333. 1151. T. 814.

Ἅλμα, *a leap,* or *spring.* κυνῆς — ἅλμα κουφιεῖν, *to bound with light spring from the helmet* Aj. 1266.

Ἀλόγιστος, *unutterable* C. 1671.

Ἀλόγως, *silently, without a word* C. 130.

Ἄλοξ, *a furrow.* αἱ πατρῷαι σ' ἄλοκες, *thy father's marriage bed* R. 1211.

Ἄλοχος, *a wife* R. 182.

Ἅλς, *the sea.* διδύμας ἁλός, i. e. the Propontis and the Euxine A. 583.

Ἄλσος, properly, *a grove* C. 10. 98. 114. 126. 506. T. 1157. E. 557; but derived from ἅλω or ἄλδω, *to nourish,* and thence applied to any cultivated place, as Θήβας — ἄλσος, *the Theban soil* A. 838.

Ἀλύπητος, *free from sorrow, tranquil.* ἀλυπήτῳ βίῳ T. 167. ἀλύπητον βάθρον, *the tranquil shades* C. 1658. The older editions read ἀλάμπετον, *impervious to the sun, sunless.*

Ἄλυπος, *free from care.* ἀρχῆς ἀλύπου R. 593. τίς οὖν — ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; *who then shall be let off not afflicted by calamity?* E. 990.

Ἄλυρος, *without the lyre, unattended by the lyre* C. 1224.

Ἀλύσκω, *to escape* A. 484. θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις, *thou shalt not escape unpunished for this insolence* E. 617.

Ἄλυτος, *endless, not to be put an end to.* τάδε γάρ ἄλυτα κεκλήσεται E. 223.

Ἀλύω, *to wander in a state of distress,* or *anxiety, to be oppressed with sorrow.* ἀλύει δ' ἐπὶ παντί τῳ χρείας ἱσταμένῳ P. 174. ἀλύοντι χειμερίᾳ λύπᾳ, *agonised by tempestuous pain* P. 1179. ἐν πόνοις ἀλύουσαν, *tossed about in troubles* R. 695. ἐᾶτέ μ' ὧδ' ἀλύειν, *leave me thus to mourn* E. 133.

Ἀλφηστής, *a finder, one that acquires by invention.* ἀνέρες ἀλφησταί, *inventive men* P. 701.

Ἁλώσιμος, *capable of being taken.* τὸ δ' ἁλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι, *but what can be apprehended by my judgment is this,* &c., or, *what my judgment apprehends, is this* P. 851.

Ἅλωσις, *the act of taking, capture.* ἁγνὰ θύματα — τῆς ἁλώσεως, *holy offerings for the capture of the city* T. 287. Also, *the means of taking;* μόνην ἔχοντες τήνδ' ἅλωσιν Ἰλίου, *having these only means of taking Troy* P. 61.

Ἁλωτός, *to be taken,* or *obtained.* τό γε ζητούμενον ἁλωτόν, *what is sought for is to be obtained* R. 111.

Ἅμα, *at the same time, at once, together with, as soon as.*

Ἀμαιμάκετος, *irresistible,* or *uncontroll-*

able. κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρός R. 177. *terrible, that cannot be appeased;* τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν C. 127. viz. the Furies.

'Αμαξιτός, *a public carriage way.* ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς R. 716. πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 730.

'Αμαρτάνω, *to miss, to err, to fail.* τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς οὐκ ἂν ἁμάρτοι Aj. 155. οὔτ' ἐμὲ ὑμῶν ἁμαρτεῖν τοῦτό γ' οὔθ' ὑμᾶς ἐμοῦ P. 231. τὰ τοῦδε μὲν πεπραγμέν' ἔσται, τἀμὰ δ' ἡμαρτημένα, *his plans will have been matured, but mine failed in* R. 621. κοὐχ ἁμαρτήσει ποτέ E. 1198. ὡς ἐγὼ οὐκ ἂν δυοῖν ἥμαρτον 1312. But it most frequently means, *to sin;* ἥμαρτον, εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις T. 483. οἷς δ' ἥμαρτεν οὐκ ἑκουσία 1113. τοῖς γε πρόσθεν ἡμαρτημένοις 1117. ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη 1126. ὃς μηδὲν ὧν γοναῖσιν εἶθ' ἁμαρτανει, δθ' οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι τοιαῦθ' ἁμαρτάνουσιν ἐν λόγοις ἔπη Aj. 1073-75. τὴν ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτών P. 1233. τί δ' — ἁμαρτάνω R. 1149. τὸν θυμὸν — κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων C. 440. τάδ' εἰς ἐμαυτὸν — ἡμάρτανον 972. τῶν ἡμαρτημένων ἄκη μέν ἐστι 1271. ἁμαρτάνω γάρ, τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων; A. 740. Κρέοντι ταῦτ' ἔδοξ' ἁμαρτάνειν 905. παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες· εἰ δ' οἷδ' ἁμαρτάνουσιν 917. 918. ἐπεὶ δ' ἁμάρτῃ 1012. αὐτὸς ἁμαρτών 1245. It is used without any case, as E. 1198. T. 483. 1113. 1126. Aj. 1073. A. 740. 905. 917. 1012. With a genitive it is used only in the sense of *not attaining,* or *missing;* as Aj. 155. When followed by an accusative, the accusative is used adverbially; as A. 905. Aj. 1075.

'Αμάρτημα, *an error.* ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα A. 1247.

'Αμαρτία, *an error, fault, sin* P. 1209. 1232. C. 971. T. 483.

'Αμαυρός, *dim, blind.* ἀμαυρῷ κώλῳ (ἕπεο) C. 178. ψαύσας ἀμαυραῖς χερσίν 1635. τί δῆτ' ἀμαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν, *feeble* C. 1022. though Ellendt says the word cannot bear this meaning, and would read ἀφαυρῷ.

'Αμάχητος, *invincible.* τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη P. 198.

'Αμαχος, *unconquered, irresistible.* ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς 'Αφροδίτα A. 793.

'Αμάω. κατ' αὖ νιν φοινία θεῶν τῶν νερτέρων ἀμᾷ κόνις, *and then again the blood-stained dust of the infernal powers heaps over it (the sepulchral mound)* A. 599. or, if κόπις be read instead of κόνις, it may be translated, *the bloody sickle of the infernal powers mows it down.*

'Αμβασις, *the act of mounting.* πᾶσα— πώλων ἄμβασις C. 1072: that is, οἱ ἀναβάται πάντες, *all the cavalry.*

'Αμβροτος, *immortal.* ἄμβροτε Φάμα R. 158. ἄμβροτ' 'Αθάνα 159. ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων A. 1121.

'Αμείβω, 1. *to change one place for another, to leave, to quit.* ἔξελθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας P. 1246. νασιῶτιν ἑστίαν ἀμείψας T. 655. 2. *to repay,* or *requite;* ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν E. 132. 3. *to obtain in exchange;* (εἰλόμην ἄν σε) λῴους φρένας τῶν νῦν παρουσῶν τῶνδ' ἀμείψασθαί ποθεν, *I would that you might from some whence obtain better feelings than those you now possess* T. 731. 4. *to answer;* δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο P. 378. ὧν δ' ἂν κἀμείβῃ μ' αὖθις βαιάν μοι — πέμπε λόγων φάμαν 833. ἐν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ C. 995. ὁ δ' ὑψικόμπως — ἠμείψατο Aj. 753.

'Αμείνων, *better* Aj. 120. A. 1077. E. 1004. R. 1443. E. 1229. ἄμεινον is used as an adverb, at C. 795, and R. 1479.

'Αμελέω, *to neglect.* πῶς ἐπὶ τοῖς φθιμένοις ἀμελεῖν καλόν; E. 230. ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον R. 111.

'Αμέμπτως, *safely.* καί μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως P. 1451.

'Αμενηνός, *faint from disease.* ἀλλ' ἀμενηνὸν ἄνδρα μὴ λεύσσειν ὅπου Aj. 874.

'Αμέριμνος, *free from care.* κεῖμαι δ' ἀμέριμνος Aj. 1186.

'Αμέριος, for ἡμέριος, *belonging to the day.* τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἥδε βάρος; *in what has this night changed the burden of the day-time?* Aj. 207; thence applied to *mortals,* as being creatures of a day. οὔτε θεῶν γένος οὔθ' ἀμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν τιν' εἰς ὄνασιν ἀνθρώπων Aj. 392. οὔτ' ἀθανάτων οὔθ' ἀμερίων ἐπ' ἀνθρώπων A. 784.

'Αμήτωρ, *motherless, that deserves not the name of mother.* μήτηρ ἀμήτωρ E. 1143.

'Αμηχανέω, *to be at a loss, to know not what to do.* ἀμηχανῶ δέ, πότερον — τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω πρῶτον ἢ κεῖνον στένω P. 337. ποῖ λόγων ἀμηχανῶν ἔλθω; E. 1165.

'Αμήχανος, *impossible, impracticable.* ἀλλ' ἀμηχάνων ἐρᾶς A. 90. θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα 92. ἀμήχανον δὲ παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν 175. νόσων ἀμηχάνων, *diseases scarcely possible to cure* 360. ἀμήχανον ἄλγος, *irremediable grief* E. 138. τὸ δὲ βίᾳ πολιτῶν δρᾶν ἔφυν ἀμήχανος, *to act against the will of the citizens I am naturally incapable* A. 79.

'Αμικτος, *that cannot be mixed with, un-*

approachable, unsociable. διφυῆ τ ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν T. 1085; meaning *the Centaurs;* schol. τὸν τῶν Κενταύρων ἀπροσπέλαστον, ᾧ οὐκ ἦν συμμίξαι καὶ συμβαλεῖν.

Ἄμιλλα, *a contest.* πώλοισιν ἢ ῥιμφαρμάτοις ἁμίλλαις C. 1066. χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις E. 850. Βακχίαν ἄμιλλαν *to rivalry of the Bacchic votaries;* that is, *to the dance* T. 219.

Ἀμίλλημα, *a contest, rivalry.* μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 484.

Ἀμιλλητήρ, *one who contends, a rival.* τρόχους ἀμιλλητῆρας ἡλίου, *the rivalling wheels of the sun* A. 1052; that is, "which hurry round one after the other, as it were in rivalry."

Ἄμιππος, *swift as a horse.* Βορεὰς ἄμιππος A. 972.

Ἀμμένω, for ἀναμένω, *to wait for, to await.* ὄμμα νύμφας — ἀμμένει T. 525. δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι 645. οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει, *will not long remain in suspense* E. 1381. Ἑρμῆς σφ' ἄγει — κοὐκέτ' ἀμμένει, *Mercury conducts him, — and no longer tarries* 1389. In T. 334, πρῶτον βαιὸν ἀμμείνασα, instead of the old reading ἐμμείνασα.

Ἄμμιγα, *mixed together, at the same time.* μελαγχαίτα δ' ἄμμιγά νιν αἰκίζει ὑποφόνια δολόμυθα κέντρα T. 835. See αἰκίζω.

Ἀμνηστέω, *to be unmindful of, to forget.* οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ E. 473.

Ἀμοιβός, *in exchange,* or *return for.* τῶν σῶν — ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει A. 1054.

Ἄμοιρος, *without a share, deprived of, bereft.* νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον Aj. 1306. ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον ἀκτέριστον ἀνόσιον νέκυν A. 1058. ἄμοιρον τῶν κάτωθεν θεῶν, are to be taken together, *deprived of fellowship with the infernal deities.*

Ἄμορος, and ἄμμορος, *destitute, bereft of.* πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ P. 182. κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα — κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρῖψαι βίον, *an ill-fated,* or *wretched existence* R. 248.

Ἀμός, *my;* Attic for ἐμός. πατέρα τὸν ἀμόν E. 271. ἀμῷ πατρί A. 857.

Ἄμοχθος, *without toil.* ἄμοχθον βίον T. 146.

Ἄμπελος, *a vine.* χῶρος βρύων δάφνης ἐλάας ἀμπέλου C. 17. Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου T. 701.

Ἀμπέχω, *to cover.* κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει C. 315.

Ἀμπλακεῖν, *to lose, to miss, not to attain.* εἰ τοῦδ' ἥμπλακον, *if I had been deprived of this* A. 901. ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς — ἥμπλακε, *but his father rushing away — he missed him* 1219. κἀμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου; *and do I not partake of your fate?* 550.

Ἀμπλάκημα, *a transgression, fault,* or *guilt.* πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων A. 51.

Ἀμπλακητός. See ἀναμπλάκητος.

Ἀμπνέω. See ἀναπνέω.

Ἀμπνοή, *respiration.* οὐκέτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα, *no longer drawing breath,* that is, *no longer living* Aj. 412.

Ἀμπυκτήριος, *frontlet;* πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων ἄμβασις, *all the cavalry hasten to mount the steeds with frontlet trappings* C. 1070. See Ἄμβασις.

Ἄμπυξ, *a wheel.* Ἰξίον ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλ' ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς P. 674.

Ἄμυγμα, *tearing.* πολιᾶς ἄμυγμα χαίτας *tearing of her hoary hair* Aj. 621.

Ἀμυναθεῖν, *to protect,* or *assist.* ἄξιαί τ' ἀμυναθεῖν, *are worthy of protection* C. 1019.

Ἀμυντέος, *to be defended.* ἀμυντέ' ἐστὶ τοῖς κοσμουμένοις, *the laws must be defended* A. 673.

Ἀμύνω, *to defend, to ward off.* οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ οὔτ' ἔσχον οὔτ' ἤμυναν C. 430. τίς ἀνὴρ (ἔσται) θεῶν βέλη ψυχᾶς ἀμύνειν R. 894; also, *to repay, to avenge;* εἰδὼς δ' ἀμύνω τοῖσδε τοῖς λόγοις τάδε C. 1130. θεῶν βία καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά P. 598. In the middle voice it signifies, *to defend oneself, to repel from oneself;* εἰ γὰρ ἐμφανῶς ἠμύνατο T. 277. ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι C. 877.

Ἀμφέπω, *to sway, to possess.* κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν A. 1105. — (δός) δόμους τ' Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε E. 641.

Ἀμφήκης, *two-edged, sharpened on both sides.* ἄμφηκες λαβὼν ἔγχος Aj. 279. ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 476.

Ἀμφί, *about, around;* is once used by Sophocles as an adverb; ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι, T. 784: in all other instances, as a preposition, governing either the genitive, dative, or accusative case.

Ἀμφίαλος, *sea-girt.* ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον P. 1450.

Ἀμφιάρεως. *Amphiaraus,* son of Oicleus, a famous soothsayer, and one of the chiefs who accompanied Polynices in his war against Thebes; he, foreseeing the disastrous result of that war, concealed himself for some time, but was betrayed to Polynices by his wife Eriphyle, and, previous to his departure for the war, charged his son

Alcmæon to put her to death, as soon as he should receive tidings of his death; Eriphyle accordingly died by her son's hand. δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως C. 1315. ἄνακτ' Ἀμφιάρεων E. 826.

Ἀμφιβάλλω, *to surround*; thence, *to ensnare*. κουφονόων — φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει A. 343. In the middle voice, *to put on*; ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα A. 1080.

Ἀμφίβληστρον, *a net*. καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον T. 1041.

Ἀμφίγυος, *a rival champion*. ἐπὶ τάνδε — τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν T. 503.

Ἀμφιδέξιος, is not used by Sophocles in its ordinary sense of *having both hands equal to right hands*, but as signifying *on both sides*. κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς, *tearing her hair with both her hands* R. 1243. ἐρείσατε — πλευρὸν ἀμφιδέξιον, *cling to both my sides* C. 1114.

Ἀμφίδρομος, *running*, or *whirling round*. ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Aj. 346.

Ἀμφιδύομαι, *to put on*. ὅπως μηδεὶς — κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ (πέπλον) T. 602.

Ἀμφίθηκτος, *double-edged*. ἀμφίθηκτῳ ξίφει A. 1293.

Ἀμφίθρεπτος, *congealed, coagulated*. ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν T. 569.

Ἀμφίθυρος, *having two entrances*. οἶκον μὲν ὁρᾷς τόνδ' ἀμφίθυρον P. 159.

Ἀμφικεῖμαι, *to embrace*. ἐπ' ἀλλήλοισιν ἀμφικείμενοι ἔκλαον C. 1616. σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον, *that the violent death of my wife is added to the destruction (of my son)* A. 1278.

Ἀμφικίων, *pillared, with pillars all around*. ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων A. 285.

Ἀμφίκλυστος, *washed by the sea*. ἀκτή τις ἀμφίκλυστος T. 749. πρὸς ἀμφίκλυστον πέτραν 777.

Ἀμφίλογος, *doubtful*. Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων. A. 111.

Ἀμφίλοφος, *neck-encircling*. ἵππον ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγόν A. 350.

Ἀμφισβητής, *contended for, the subject of contention*. τὰν ἀμφισβητῆ Δηϊάνειραν T. 104.

Ἀμφισβήκητος, same as ἀμφισβητής. τὸ δ' ἀμφισβήκητον ἄμμα νιφᾶν T. 524.

Ἀμφισβήτεω, *to be in doubt*. ἐν δαιμόνων τέρατι ἀμφισβητῶ A. 372.

Ἀμφιπίπτω, *to fall upon, to embrace*. ἀμφιπίπτων ἐνέμασσε, *kissing her lips* T. 934.

Ἀμφιπλεκτος, *entwined*, but used in an active sense T. 517. ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες, *and there were entwining wrestlings*.

Ἀμφίπληκτος, *beating around*. ἀμφιπλήκτων ῥοθίων P. 682.

Ἀμφιπλήξ, *striking on both sides, double-edged*. ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ T. 926. ἀμφιπλὴξ μητρός τε καὶ — πατρὸς ἀλᾷ ποτ' ἐκ γῆς — ἀρά, *a curse with double strokes, both thy father and thy mother, shall one day drive from this land* R. 417.

Ἀμφιπολέω, *to attend*. (Διόνυσος) θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις C. 686.

Ἀμφίπολος, *an attendant*. ἃ δ' ἀμφίπολος Κύπρις — τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ T. 857.

Ἀμφίπυρος, *surrounded by fire*. τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1384. 2. *fire-bearing*; Ἄρτεμιν ἀμφίπυρον T. 213. Diana was anciently represented as bearing a torch in each hand.

Ἀμφίρυτος, *surrounded by the sea*. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος Aj. 134.

Ἀμφίστημι, *to stand around, to surround*; used always intransitively by Sophocles. κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις, *I take my place at empty tables* E. 185. ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφέστησαν Aj. 711. ξὺν ἑπτὰ — λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν, *with seven — spears, encircle all the plain of Thebes* C. 1314. ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διατρύσιος ὀτοβος 1475.

Ἀμφιστόμος, *with a handle on both sides*. ὧν (κρατήρων) καὶ κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβὰς ἀμφιστόμους C. 474.

Ἀμφιτρής, *having apertures on both sides*. δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου P. 19.

Ἀμφιτρίτη, *Amphitrite*, daughter of Oceanus and Tethys, and wife of Neptune. μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας R. 195.

Ἀμφιχαίνω, *to gape around*. στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων — φοινίαισιν ἀμφιχανὼν λόγχαις ἐκτάπυλον στόμα A. 118.

Ἀμφίων, *Amphion*. δόμων Ἀμφίονος, *abodes of Amphion*, viz. *Thebes* A. 1140.

Ἄμφω, *both*. Once used in the sense of *one another*. ὃς — σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ, *who — predicts to you death by one another's hand* C. 1427.

Ἄν, a particle expressing uncertainty, contingency, or doubt.

Ἄν, for ἐάν, *if*.

Ἀνά, a preposition used to express space or time: *through, throughout, in, during*.

Ἀνα, for ἀνάστηθι. ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων, *but rise from the seat* Aj. 192.

Ἀναγιγνώσκω, *to know*, or *recognise*; used only once by Sophocles, and the

correctness of the reading in that place is questioned. ὥς σ' ἠθέλησα μηδ' ἀναγνῶναί ποτ' ἄν R. 1348. The reading now adopted, is μηδέ γ' ἂν γνῶναί ποτε.

'Αναγκάζω, *to compel*; used with two accusatives. κἄμ' ἀναγκάζεις τάδε P. 1352. ἀναγκάσαι θεούς, ἃ 'ν μὴ θέλωσιν, οὐδ' ἂν εἷς δύναιτο R. 281. With an infinitive. κεῖνοι κομίζειν δεῦρ' ἀναγκάζουσί με C. 595. οὔκουν τις — πάντ' ἀναγκάσει λεὼν σπεύδειν ἀπὸ ῥυτῆρος 902. ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν E. 248. With a participle. οὐκ ἐπαισχύνει γάμους — μ' ἀναγκάζων λέγειν C. 983. Once used passively. δεινοῖς ἠναγκάσθην, δεινοῖς E. 214.

'Αναγκαῖος, 1. *necessary, what ought to be done.* τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν P. 1301. 2. *fated, compulsory.* τῆς ἀναγκαίας τύχης οὐκ ἔστιν οὐδὲν μεῖζον ἀνθρώποις φέρειν Aj. 480. πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης 790. τέθνηκ' Ὀρέστης ἐξ ἀναγκαίας τύχης E. 48.

'Αναγκαίως, *necessarily.* ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει T. 720.

'Ανάγκη, *necessity* P. 73. 534. A. 1093, &c.; also, *pain* or *difficulty.* φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος, *the voice of one crawling on his path with difficulty* P. 206. ὑπ' ἀνάγκας βοᾷ, *he cries from pain* 215.

'Αναγνος, *impure, defiled by guilt.* ἀρ' οὐχὶ πᾶς ἄναγνος (ἔφυν); R. 823. — τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1383. ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἄναγνον C. 949.

'Αναγω, *to raise*; spoken of one raising his head out of sleep. κινεῖ γὰρ ὠνὴρ ὄμμα κἀνάγει κάρα P. 854. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια, *since a day sinks and restores again all human things* Aj. 131. παιᾶν' ἀνάγετε, *celebrate* T. 210.

'Αναδείκνυμι, *to shew openly.* ἀναδεικνύναι πύλας, *to open the gates* E. 1450; that is, by opening the gates to shew what was within.

'Αναδοκή, *a rest*, or *respite.* ὁ δ' ἔλακεν — ἀναδοχὰν τελεῖν πόνων τῷ Διὸς αὐτόπαιδι, *which declared that — there should be a respite from toils to Jove's own son* T. 822.

'Αναζέω, *to bubble up.* ἐκ γῆς ἀναζέουσι θρομβώδεις ἄφροι T. 699.

'Ανάθημα, *an offering.* ὅςτις — ναοὺς πυρώσων ἦλθε κἀναθήματα, *who came to set on fire their temples and holy offerings* A. 286.

'Αναίδεια, *impudence, shamelessness.* ἀναιδείας πλέαν E. 597.

'Αναιδής, *impudent, shameless*: used of a person; ὦ θρέμμ' ἀναιδές E. 612. ὦ φθέγμ' ἀναιδές C. 867. ὦ λῆμ' ἀναιδές 964. Of a thing; πέπονθ' ἀναιδῆ C. 518. νῦν δ' εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτὸν, *but now for a brief portion of a day, resign thyself to me unto shamelessness* P. 83.

'Αναιδῶς, *impudently, shamelessly.* οὕτως ἀναιδῶς ἐξεκίνησας τόδε ῥῆμα R. 354.

'Αναιρέω, *to take* or *bear away.* δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών Aj. 233. In the middle voice, *to take* or *bear with oneself, to obtain.* δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην R. 1035. (δῶρον) ὃ — παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην T. 555. πυρὸς ἀνειλόμην — ἄθλιον βάρος E. 1129.

'Ανακαλέω, *to call* or *invoke often.* συλλαβὼν τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον P. 789. Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος E. 683. νῦν δ' ἀνακαλοῦμαι ξυμμάχους ἐλθεῖν ἐμοὶ (sc. θεούς) C. 1378. αὐτὴ τὸν αὐτῆς δαίμον' ἀνακαλουμένη T. 906.

'Ανακηρύσσω, *to proclaim by herald.* κἀνακηρύσσων φόνον τὸν Λαΐειον R. 450.

'Ανακινέω, *to rouse, to awake.* πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι νόσον, *before this disease be awakened* T. 1249.

'Ανακίνησις, *agitation, perturbation.* οἷον μ' — ἔχει ψυχῆς πλάνημα κἀνακίνησις φρενῶν R. 727.

'Ανακλαίω, or ἀνακλάω, *to lament, to bewail.* ὑμῖν τάδε — ἀνακλάομαι παροῦσιν P. 927.

'Ανακουφίζω, *to raise up.* πόλις — ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου R. 23.

'Ανακούφισις, *a lifting up, alleviation.* ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν κακῶν R. 218.

'Ανακούω, see ἐνακούω.

'Ανακωκύω, *to wail aloud.* ἡ παῖς ὁρᾶται κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον A. 419. Without a case: κἀνακωκύσας καλεῖ 1212.

'Ανακωχεύω, properly, *to back sails*; a sea-phrase applied by Sophocles to driving a chariot. δεινὸς ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ κἀνακωχεύει, *the skilful charioteer draws aside out of the way, and reins in his steeds* E. 722.

'Αναλαμβάνω, properly, *to take a thing up again* which has slipt from one's hands; but by Sophocles used in the sense of *to correct* or *make amends.* ἁμαρτίαν αἰσχρὰν ἁμαρτὼν ἀναλα-

βεῖν πειράσομαι, *having committed a shameful error I will endeavour to make amends for it* P. 1233.

Ἀνάλγητος, 1. applied to a man signifies, *cruel, unfeeling.* ὦμοι ἀναλγήτων δισσῶν ἐθρόησας ἔργον Ἀτρειδᾶν Aj. 927; 2. applied to a thing, *without sorrow, free from trouble.* ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' ὁ πάντα κραίνων — ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας T. 126.

Ἀναλγήτως, *unfeelingly.* τὸν ἄνδρα τόνδε — μὴ τλῇς ἄθαπτον ὧδ' ἀναλγήτως βαλεῖν Aj. 1312.

Ἀναλίσκω, *to consume, to waste.* τίνος χάριν τοσόνδ' ἀνήλωσας λόγον; *Why hast thou wasted so many words?* Aj. 1028; thence, *to make away with, to put to death.* ὡς ἀναλώσοιμί νιν R. 1174.

Ἄναλκις, *cowardly.* ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος E. 293.

Ἀνάλυσις, *rest, respite.* ἐν οἷς ἀνάλυσίς ἐστιν οὐδεμία κακῶν E. 140.

Ἀνάμιγδα, *confusedly.* τόξων πάταγος ταυρείων τ' ἀνάμιγδα κεράτων T. 516.

Αναμίγνυμι, *to mingle,* or *confuse together;* only used passively. ὁμοῦ δὲ πάντες ἀναμεμιγμένοι φείδοντο κέντρων οὐδέν E. 705.

Ἀναμιμνήσκω, *to remind.* ἐγὼ ἀγνῶτ' ἀναμνήσω νιν R. 1133.

Ἀναμπλάκητος, and ἀναπλάκητος, *unerring.* δειναὶ δ' ἅμ' ἕπονται Κῆρες ἀναπλάκητοι R. 473.

Ἄνανδρος, *without a husband, unmarried.* μή σφε περιίδῃς πτωχὰς ἀνάνδρους — ἀλωμένας R. 1506. ἄνανδρος ἢ τεκνοῦσσα T. 307. Also, *little inhabited, without men.* ἄνανδρον πόλιν C. 943.

Ἀνάνδρωτος, *without a husband, widowed.* εὐναῖς ἀνανδρώτοισι T. 109.

Ἀνανεόομαι, *to renew.* πρὶν ἡμᾶς κάνανεώσασθαι λόγους T. 395.

Ἄναξ, *a king;* the form ἄνα is only used in addressing a deity, and that only once in Sophocles. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ C. 1482.

Ἀνάξιος, *unworthy, worthless, undeserving.* παῖδα ἀνάξιον μὲν σοῦ, κατάξιον δ' ἐμοῦ P. 997. ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυςτυχεῖν C. 1448. ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλάμους πατρός E. 182. ἀνάξιον μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι P. 437. ἀναξιωτάτη κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει A. 690.

Ἀναξίως, *undeservedly, unworthily.* ἀνὴρ ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως P. 680. τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν ἀναξίως Aj. 1371.

Ἀνάπαυλα, *rest, repose, respite.* σπουδή — ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν P. 634. τοῦδε τοῦ κακοῦ δοκεῖ λήθη τις εἶναι κἀνάπαυλα 866. φέρω — κἀνάπαυλαν ὧν πάροιθεν εἶχες καὶ κατέστενες κακῶν E. 861.

Ἀναπαύω, *to cause to cease.* κἀναπαύσατον τοῦ — πλάνου C. 1115. ὦ — ψυχή, ἀνάπαυε βοήν T. 1252.

Ἀναπέτομαι, *to fly aloft.* ἔφριξ' ἔρωτι περιχαρής τ' ἀνεπτόμαν Aj. 678.

Ἀναπλάκητος, see ἀναμπλάκητος.

Ἀναπνέω, *to breathe again.* ἥδομαι μέν σ' εἰςιδὼν παρ' ἐλπίδα ἀνώδυνον βλέποντα κἀμπνέοντ' ἔτι P. 871; thence, *to draw breath again,* in the sense of *to recover,* or *be refreshed.* ἀνέπνευσά τ' ἐκ σέθεν R. 1221. ὡς ἔληξε κἀνέπνευσε τῆς νόσου Aj. 267.

Ἀναπολέω, *to repeat over again.* δὶς ταὐτὰ βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη P. 1222.

Ἀναπτύσσω, *to unfold.* οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς E. 629.

Ἀναπτύω, *to spit up, to sputter.* κἄτυφε κἀνέπτυε, *and burnt up, and sputtered* A. 996.

Ἄναρθρος, *deprived of the power of limbs.* νῦν δ' ὧδ' ἄναρθρος καὶ κατῤῥακωμένος — ἐκπεπόρθημαι T. 1093.

Ἀναρίθμητος, *immeasurable.* Sophocles does not use it in its proper sense of *innumerable, countless.* ἄπανθ' ὁ μακρὸς κἀναρίθμητος χρόνος Aj. 632.

Ἀνάριθμος, *innumerable, incalculable.* ὦ πόποι ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα R. 168. ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται, *with the countless loss of whom the city is perishing* 179. ἀνάριθμος ὧδε θρήνων, *thus countless in tears,* that is, *continually weeping* E. 225.

Ἀναρπάζω, *to snatch away, to drag by force.* μή τις, ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης δυςμενῶν ἀναρπάσῃ Aj. 966. φροῦδος ἀναρπασθείς E. 838.

Ἀναῤῥήγνυμι, 1. used transitively, *to cleave, to tear asunder.* τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνεῤῥήγνυ Aj. 232. 2. intransitively, *to burst forth.* δέδοιχ' ὅπως μὴ 'κ τῆς σιωπῆς τῆςδ' ἀναῤῥήξει κακά R. 1075.

Ἀνάρσιος, *hostile.* αὐλὸς — οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον μούσας T. 638. οἷον ἀναρσίων οὔπω Ἡρακλέους ἀγακλειτὸν ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι 850.

Ἀναρχία, *anarchy, disobedience to rule.* ἀναρχίας γὰρ μεῖζον οὐκ ἔστιν κακόν A. 668.

Ἀνασπαστός, *drawn back, opened;* that is, *opened by drawing back* the bolt. κλῆθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης χαλῶσα A. 1171.

Ἀνασπάω, *to draw up,* or *draw toge-*

ther. λόγους ἀνέσπα Aj. 295. Musgrave renders this, *cum contentione vocis proferre, to speak with vehemence*, or *a great effort:* Hermann, *to boast.*

Ἄνασσα, *a queen*, or *woman of royal birth* E. 656. T. 137, 290. Aj. 761.

Ἀνάσσω, *to rule, to sway, to be sovereign over.*

Ἀνάστασις, *an awaking.* ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς — ἐξ ὕπνου στῆναι τότε; P. 276.

Ἀνάστατος, *expelled, banished;* properly applied to men. — ἀνάστατος αὐτοῖν ἐπέμφθην κἀξεκηρύχθην φυγάς C. 430. ἡμεῖς — ἀνάστατοι ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν T. 39. — of a city or house, *deserted, devastated.* — ὅθ' ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν T. 239. ἀναστάτους οἴκους τίθησιν A. 670.

Ἀναστενάζω, *to groan forth.* τοῖά μοι — ἀνεστέναζες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις Aj. 912.

Ἀναστένω, *to groan forth.* τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; P. 727. ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων T. 935.

Ἀναστρέφω, *to turn back, to recall.* τὰ μὲν πανοῦργα — χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου (δαίμονες) P. 447.

Ἀναστροφή, *a turning back, a return.* ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν A. 226.

Ἀνασχετός, *to be endured,* or *tolerated.* ταῦτα δῆτ' ἀνασχετά —; P. 975. ζῆν γὰρ κακῶς κλύουσαν οὐκ ἀνασχετόν T. 718. ὡς δεινοῦ — φόβου φανέντος οὐδ' ἀνασχετοῦ βλέπειν C. 1648.

Ἀνασώζω, *to save,* or *preserve.* ἀπὸ φόνου ἔῤῥυτο κἀνέσωσεν R. 1352. πρίν σε — κἀνασώσασθαι φόνου E. 1122.

Ἀναταράσσω, *to rouse up.* ἰδού μ' ἀναταράσσει — ὁ κισσός T. 217.

Ἀνατεί, *without harm* A. 481.

Ἀνατέλλω, intransitive, *to rise.* αἱ μὲν ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν, αἱ δ' ἀνατέλλοντος C. 1248; actively, *to cause to rise.* φῶτα — μυρί' ἀπ' αἰσχρῶν ἀνατέλλοντα P. 1123.

Ἀνατίθημι, *to put off, to defer.* τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν, *for what delight can day alternating with day produce, when it only adds to or takes from the necessity of dying* Aj. 471.

Ἀνατλάω, *to endure.* ἐπεὶ — πατέρα τόνδ' ἐμὸν οὐκ ἀνέτλατε C. 239.

Ἄνατος, *without harm, unhurt.* ὡς — πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος τῶνδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός C. 790.

Ἀνατρέπω, 1. *to rouse.* ἀνατέτροφας ὅτι καὶ μύσῃ, *you have roused that which slumbered* T. 1005. 2. *to overturn;* οἴμοι λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν A. 1261.

Ἀναύδακτος, see ἀναύδητος.

Ἀναύδητος, of a thing, *unspoken, unheard of;* of a person, *silent.* κούδὲν ἀναύδητον φατίσαιμ' ἄν Aj. 702.

Ἄναυδος, *silent, speechless.* ἀτιμάσας πέμψεις ἄναυδος C. 1276. ὄντ' ἄναυδον 1406. Κύπρις ἄναυδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ T. 858. *clandestine;* ἀναλγήτων — ἐθρόησας ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδᾶν Aj. 927. In El. 1275, used as an adverb for ἀναύδως. ἄναυδον οὐδὲ σὺν βοᾷ κλύουσα.

Ἀναφαίνω, *to appear.* ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος ἀναπέφηνε C. 1225.

Ἀνδάνω, *to please, to gratify.* τούτοις τοῦτο πᾶσιν ἀνδάνειν λέγοιτ' ἄν A. 500. οἶδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλιστ' ἀδεῖν με χρή 89.

Ἀνδρεία, *manliness, courage.*

Ἀνδρηλατέω, *to drive into exile.* ἀνδρηλατοῦντας ἢ φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας R. 100.

Ἀνδροφθόρος, *deadly,* and ἀνδρόφθορος, *belonging to a dead man.* τῆς ἀνδροφθόρου ἐχίδνης P. 226. (ὄρνιθες) ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος A. 1009.

Ἀνέδην, *freely, without restraint.* ἀνέδην ὅδε χῶρος ἐρύκεται R. 1138.

Ἄνειμι, *to burst out.* ἵδρως ἀνῄει χρωτί T. 764.

Ἀνεκτέος, *that is,* or *ought to be borne.* ὕβρις· (ἐστί) ἀλλ' ἀνεκτέα C. 887.

Ἀνεκτός, *to be endured.* ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν; R. 429. λέγεις γὰρ οὐκ ἀνεκτά A. 282.

Ἀνέλπιστος, 1. *unhoped for, unexpected.* θαῦμ' ἀνέλπιστον T. 670. 2. *hopeless, in despair;* ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος E. 179.

Ἀνεμόεις, *windy.* ἀνεμόεσσα αὔρα, *a breezy gale* T. 949. φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα, *language and rapid thought* A. 352. Erfurdt, Hermann, and Ellendt, understand ἀνεμόεν, in this place, to express *speed* of thought; others, however, only take it to mean *lofty.*

Ἄνεμος, *the wind.* τίς ἀνέμων ὁ φίλτατος, (sc. σὲ προσῆγε); P. 237. βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων, *who, raging, blew on us with the blast of keenest hatred* A. 137. So Ellendt renders it. A similar figure is met with in A. 120, ἔτι τῶν

αὐτῶν ἀνίμων αὐταὶ ῥιπαὶ — τήνδε γ' ἔχουσιν.

'Ανεπίφθονος, *unenvied.* ἀνεπίφθονον εἶρυσον ἔγχος T. 1026.

'Ανίρεσθαι, *to inquire, to ask.* κἀνήρετ' ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Aj. 367. μή μ' ἀνέρῃ τίς (εἰμί) C. 210. ἐθέλων πόλλ' ἀνέρεσθαι R. 1304.

'Ανίοχομαι, *to come back, to return.* θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν P. 621.

'Ανευ, adv. with a genitive case; generally used in the sense of a preposition, *without.*

'Ανευφημέω, *to raise a mournful shout.* ἅπας δ' ἀνευφήμησεν οἰμωγῇ λεώς T. 780.

'Ανέφελος, *unclouded.* ἀνέφελον ἐπέβαλες οὔποτε καταλύσιμον — κακόν E. 1238.

'Ανέχω, used actively, *to hold up, to raise, to support;* in the middle voice, *to endure.*

'Ανήκεστος, *incurable, uncontrollable.* ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων P. 186. μίασμα — ἐλαύνειν μήδ' ἀνήκεστον τρέφειν R. 98. ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί; E. 876. τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Aj. 52.

'Ανήκουστος, *that ought not to be heard.* ἤκουσ' ἀνήκουστα E. 1399.

'Ανήκω, *to extend, to reach.* τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν, *this task has reached beyond my strength* T. 1014.

'Ανήλιος, *sunless, not illuminated by the sun.* φυλλάδα μυριόκαρπον ἀνήλιον C. 682.

'Ανήνεμος, *free from wind.* φυλλάδα — ἀνήλιον ἀνήνεμόν τε πάντων χειμώνων C. 683.

'Ανήνυτος, *without end, ceaseless.* τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν E. 162.

'Ανήρ, 1. *a man,* as signifying mankind in general; or *any man* C. 573. A. 764. 2. *a man,* as distinguished from *a woman* A. 62. T. 1051. 3. thence, *one of manly mind* C. 393. Aj. 1217. 4. *a husband* T. 55. R. 1250.

'Ανήριθμος, *innumerable.* τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμος T. 246. ἀνήριθμος αἰὲν — χρόνῳ τρυχόμενος Aj. 598.

'Ανθάπτομαι, *to lay hold of, to attack.* σπαραγμὸς — πνευμόνων ἀνθήψατο T. 775.

'Ανθέω, properly *to flower;* thence, *to grow and increase in strength.* ἤνθηκεν, ἐξώρμηκεν (ἡ νόσος) T. 1079.

'Ανθήλιος for ἀντήλιος.

'Ανθηρός, *blooming, flowery;* thence, *strong, vehement.* τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος A. 950.

'Ανθίζω, *to adorn with flowers.* οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὦδ' ἠνθισμένον, *nor will they suspect thee thus disguised* E. 43.

'Ανθίστημι, *to withstand, to resist.* ὁ δ' ἀντιστὰς ὕπερ (γῆς) A. 514. ἀντιστάντα δὲ ἄτῃ κατάξαι θεμόν 1083. τοῦ μηδὲν ἀντέστης ὕπερ Aj. 1210. οὐ γὰρ ἀντιστήσομαι C. 651.

'Ανθος, *a flower* E. 884. T. 546. Also applied to any calamity that has reached its highest pitch; τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος, *this unappeasable vehemence of madness* T. 995.

'Ανθρώπειος, *pertaining to man, human.* ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Aj. 132.

'Ανθρωπος, *man, mankind.*

'Ανία, *pain, torment, affliction.* ἐμᾶς ἀνίας P. 1102. ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας Aj. 972. ἀνίας μοι κατασπείρας 984. τοῦτ' εἰς ἀνίαν τοῦπος ἔρχεταί τινι 1117.

'Ανιαρῶς, *distressingly, vexatiously.* ὡς ἀνιαρῶς λέγεις A. 316.

'Ανιάω, *to annoy, vex, harass.* ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τὰ δ' ὦτ' ἐγώ A. 319. τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη 546. φίλους ἀνιῶν Aj. 259. ἡμᾶς δὲ — ἡνία ξυνών 266. ὀδὸς — ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον 974. In the passive: τοῦτ' ἀνιῶμαι πάλαι P. 894. οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι 901.

'Ανίημι, *to send up* or *upwards, to send back, to let go, to free, to leave off.* The second aorist is used both transitively and intransitively; θεοὺς μήτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνιέναι τινά R. 270. — οὐδ' ἀνίεσαν (γλῆναι) φόνου μυδώσας σταγόνας 1277. οὐδ' ἀνίεσαν στέρνων ἀραγμούς, *nor did they cease from beatings of the breast* C. 1604. φυτεύσαντες (γάμοι) πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα R. 1405. ἄνετέ μ' ἄνετε παράγοροι E. 222. ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου P. 753. κόρην μὲν ἐκ κατώρυχος ἄνες A. 1088. δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον, *slackening the rein of the off-side horse* E. 711. In the passive, *to be given up.* νῦν δ' οὗτος ἀνεῖται στυγερῷ δαίμονι Aj. 1193. χρὴ γυναῖκας εἶναι τάσδε μήδ' ἀνειμένας A. 575. ἀνειμένη — στρέφει E. 506.

'Ανίκητος, *unconquered, irresistible.* χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη C. 1511. σῶμα — ἀνικάτου θηρός 1564. Ἔρως ἀνίκατε μάχαν A. 777. τῶν ἀνικήτων ὅπλων P. 78.

'Ανιππος, *without horses, on foot.* λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε C. 903.

'Ανίστημι, *to raise up, to cause to rise,*

to arouse. τί μ' αὖ — ἐξ ἕδρας ἀνίστατε Aj. 775. οὗτοι τὸν — πατέρ' ἀνστάσεις E. 136. οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον κάκκινήσεις κἀναστήσεις T. 975. — ὅς μ' ἔνερθεν ὄντ' ἀνέστησας πέρα P. 662. — ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε C. 277. ἔνθεν μ' ὧδ' ἀνέστησεν μολεῖν ὁ — κοίρανος 1288. In the second aorist it is used intransitively in the sense of, *to arise, to stand up.* ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας R. 1201.

'Ανιστορέω, *to examine, to inquire.* ἔν γάρ μ' ἄμειψαι μοῦνον ὧν σ' ἀνιστορῶ C. 995. ὡς μηδὲν εἰδότ' ἴσθι μ' ὧν ἀνιστορεῖς P. 253. ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς R. 578. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν T. 316.

'Ανόητος, *foolish.* τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν Aj. 162.

'Ανοία, *folly.* λόγου τ' ἀνοία καὶ φρενῶν 'Ερινύς A. 599. φεῦ τῆς ἀνοίας E. 908. πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά 1043.

'Ανοίγω, *to open, to open up.* ἀλλ' ἀνοίγετε Aj. 337. μὴ πρὸς ξενίας ἀνοίξῃς τᾶς σᾶς C. 517.

'Ανοίκτως, *wretchedly, without pity.* νηλέα δὲ γένεθλα — κεῖται ἀνοίκτως R. 180.

'Ανοιμωκτί, *with impunity.* ῥήματα — τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν Aj. 1206.

'Ανοιστέος, *to be reported.* ὡς ἀνοιστέον σοι τοὔργον εἴη — κοὐχὶ κρυπτέον, *that the deed must be reported to you — and not concealed* A. 272. The verbal adj. from ἀναφέρω, *to bring back.*

'Ανολβος, *unfortunate, foolish, infatuated.* κεῖνος οὐκέτ' ἐστ' ἀνὴρ ἄβουλος οὔτ' ἄνολβος A. 1033. — τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών Aj. 1135. ἄνολβα βουλευμάτων A. 1251.

'Ανολολύζω, *to shout;* properly used to express *joy.* ἀνολολύξατε δόμοι T. 204. But it is also used to express *a shriek of terror.* στρατὸς — ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν οἷα — λαγχάνει κακά E. 740.

'Ανόμματος, *eyeless, without the use of one's eyes.* ἀνὴρ δ' ἀνόμματος P. 845.

'Ανομος, *without laws, lawless.* μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον C. 140. Thence it means *fierce* and *cruel.* στρατὸν θηρῶν ὑβριστὴν ἄνομον T. 1086.

'Ανόνητος, *useless.* περισσὰ κἀνόνητα σώματα Aj. 745.

'Ανορθόω, *to place upright again, to re-establish.* ἀνόρθωσον πόλιν R. 46, 51.

'Ανορμος, properly, *without harbourage,* thence, *unhappy.* τὸν ὑμέναιον ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών R. 423. A comparison derived from a sea-voyage that began with a favourable wind, and ended in bringing the navigator to a port without anchorage; to a marriage that was entered upon under good auspices but proved unhappy in its result.

'Ανόσιος, *impious, unholy, unhallowed.* τῆς γῆς ἀνοσίῳ μιάστορι R. 353. ἀνόσιον νέκυν, *an unhallowed corpse* (being deprived of funeral rites) A. 1058. ἀνόσιον ὀσμήν 1070. στόμα C. 985. ἀνοσίων τε παῖς R. 1360. — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι R. 1289. γάμοι ἀνόσιοι τέκνων C. 950. ἔργοις ἀνοσίοις 284.

'Ανοσίως, *impiously.* ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμέ P. 257.

'Ανους, *foolish, devoid of understanding.* ἄνους μὲν ἔρχει A. 99. μὴ 'φευρεθῇς ἄνους τε καὶ γέρων ἅμα 281. τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι 558. ἄνους εὑρέθη Aj. 750.

'Ανταῖος, *opposite, adverse, hostile.* ὅτε σοὶ παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγά E. 188. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις A. 1292.

'Αντακούω, *to hear in turn.* ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον R. 544. σὺ δ' ἀντακούσει τοῦτον ὡς τεθάψεται Aj. 1120.

'Ανταμείβω, or rather ἀνταμείβομαι, *to answer.* πρὸς δὲ τοὺς φίλους οἵ' ἀνταμείβει ῥήμαθ', ἥν σ' ἔλω ποτέ — C. 818. — οὐδ' ἀνταμείβει μ' οὐδέν C. 1275. ἀλλ' ἀνταμείψασθε P. 230.

'Ανταμύνομαι, *to avenge oneself, to repay evil with evil.* ὡς τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται κακοῖς A. 639.

'Αντανίστημι, *to rise in opposition to, to resist.* Ἔρωτι — ὅστις ἀντανίσταται πυκτὴς ὅπως ἐς χεῖρας T. 441.

'Αντανδάω, *to converse with, to answer.* ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα, *that thou conversest with the living just as dead* E. 1470.

'Αντάω, *to meet.* ὅπως ἄψορρον ἀντῷη πατρί T. 898. μὴ σοί γε — ἀντήσας θάνοι Aj. 529. With an accusative; σπέρμα μὲν ἀρχαιογόνων ἄντασ' Ἐρεχθειδᾶν A. 969, for *she partook of the seed.* In all other passages it is used intransitively; σφῷν δ' οὖν θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακόν C. 1446.

'Αντειπεῖν, see ἀντερεῖν.

'Αντερείδω, *to fix firmly.* ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν P. 1389.

'Αντερεῖν, *to contradict, to say in answer.* Κρέοντος ἀντειρηκότος; A.

47, where it means, *to forbid.* — οὐκ ἂν ἀντείποιμ' ἔτι E. 369. μηδὲν ἀντειπὼν ἔπος C. 1281. οὐδὲν ἀντειπών A. 1217. οἷς ἐγὼ οὐδὲ τὴν πατρὸς ψυχὴν ἂν οἶμαι ζῶσαν ἀντειπεῖν ἐμοὶ C. 1003. σὺ βούλομαι τὸν μάντιν ἀντειπεῖν κακῶς A. 1040. Used passively; κοὐδὲν ἀντειρήσεται T. 1174.

'Αντέχω, transitively, *to hold over* or *before.* ὄμμασι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν P. 819. — χεῖρ' ἀντέχοντα κρατὸς (ὀρῶμεν Θησέα) C. 1647. Intransitively, *to withstand, sustain.* πῶς ὀύσμορος ἀντέχει P. 176. In the middle voice, *to support oneself.* ἴστω τε καὐτὸς ἀντέχου P. 881.

'Αντήλιος, *looking towards the sun* or *east, eastern.* οἱ δ' ἑσπέρους ἀγκῶνας, οἱ δ' ἀντηλίους ζητεῖτ' ἰόντες Aj. 792.

'Αντήρης, *adverse, directed against.* — πολλὰς δ' ἀντήρεις ᾔσθου στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων, *thou hast seen many a blow directed against my bleeding breast* E. 89.

'Αντί, prepos. governing a genitive case only; 1. *in the stead* or *place of* any thing; 2. *against, in opposition;* 3. *wherefore, on which account:* 4. once used by way of obtestation, *by.* οἵ σ' ἀντὶ παίδων — καὶ ψυχῆς ἱκετεύομεν C. 1328.

'Αντιάζω, 1. with a genitive, *to attain.* οὔτε του τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων E. 857. 2. with an accus. expressed or understood, *to entreat, to supplicate.* ἀντιάζω, μή με καταλίπῃς μόνον P. 798. ἀλλ' ἀντιάζω — κατάσχες ὀργήν E. 997. καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἰφιστίου Διός, εὐνῆς τε Aj. 487. 3. without a case, *to meet, to encounter.* Ἄρεα — ὅς — φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων R. 193.

'Αντιβαίνω, *to resist.* βιασθεὶς πολλὰ κἀντιβὰς μόλις ἔθυσεν αὐτήν E. 565.

'Αντιγόνη, *Antigone,* the daughter of Œdipus and Jocasta.

'Αντιδίδωμι, *to give in return, to repay.* ἀπάτα δ' ἀπάταις — πόνον, οὐ χάριν ἀντιδίδωσιν ἔχειν, *deceit answering other deceit repays evil, not good,* C. 231, as the Schol. paraphrases it. ἡ δὲ ἀπάτη πόνον ἔχειν ἀντιδίδωσι τῷ ἀπατήσαντι ἐξ ἀρχῆς. — ἕνα νίκην νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει A. 1053.

'Αντιδράω, *to return good for good,* or *evil for evil.* ὅστις παθὼν μὲν ἀντέδρων C. 272. ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 957. πρὸς δὲ τὰς πράξεις — ἀντιδρᾶν πειράσομαι 963. ὥςτε μή — θέμις σέ γ' εἶναι κεῖνον ἀντιδρᾶν κακῶς 1193.

'Αντίθυρος, adj. *opposite the door;* substantively, of *the vestibule.* βᾶτε κατ' ἀντιθύρων E. 1425.

'Αντικυρέω, *to meet, to light upon.* οὐ γὰρ ἂν πρώταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσα C. 99. — ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν 1677. ἐπείπερ ἀντέκυρσα δοξάζων μὲν οὐ, *since I have lit upon thee, not indeed expecting* (I should do so) P. 541.

'Αντιλέγω, *to speak in answer.* ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι R. 409.

'Αντιλογέω, *to deny.* πῶς — ἀντιλογήσω τήνδ' οὐκ εἶναι παῖδ' Ἀντιγόνην A. 374.

'Αντίλοχος, *Antilochus,* one of the sons of Nestor; he went with his father to Troy, and was there killed P. 423.

'Αντίλυρος, *answering,* or *equal to, the lyre.* καναχὰν — θείας ἀντίλυρον μούσας T. 640.

'Αντίος, *coming towards.* τάνδρὸς ἀντίον μολεῖν, *to approach the man* T. 782. Met. *opposite, different.* ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω T. 123.

'Αντιοστατέω, *to oppose.* πνεῦμα — νῦν γὰρ ἀντιοστατεῖ, *for the wind now sets against us* P. 636.

'Αντίπαλος, *hostile, opposing.* πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι A. 125.

'Αντιπάσχω, *to receive in return.* κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά P. 580.

'Αντιπέμπω, *to send in return.* οἰκόβρι' ἀντέπεμψε τοῦ μακροῦ χρόνου, T. 539.

'Αντίπετρος, *rocky, hard as a rock.* τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω C. 192.

'Αντιπλήξ, *struck, lashed by waves.* βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί A. 588.

'Αντίποινος, *that requites* or *retaliates.* θεοὶ δοῖέν ποτ' αὐτοῖς ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν, *may the gods one day requite to them evils equal to mine;* more literally, *may the gods one day grant to them to suffer evils equal to mine* P. 316. — ὡς τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις, *that thou takest vengeance for thy daughter* E. 582.

'Αντίπρῳρος, *opposite, facing;* met. *manifest.* ἀντίπρῳρά σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ T. 222.

'Αντίῤῥοπος, *of equal weight, counterbalancing.* — μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος E. 119.

'Αντίσπαστος, *like a spasm, convulsive.* ἀδαγμὸς ἀντίσπαστος T. 767.

'Αντίσταθμος, *of equal weight,* thence *equivalent.* ὡς — ἀντίσταθμον τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην, *that*

he should sacrifice his daughter as an equivalent for the beast E. 561.

'Αντιτίνω, *to repay, to suffer punishment in turn.* καὶ μὴ δοκῶμεν, — οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις Aj. 1065.

'Αντίτυπος, 1. *struck back, echoed.* ἔγχωρον παρ' ᾧ στόνον ἀντίτυπον — ἀποκλαύσειεν P. 688. φωνῆς — ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον 1446. 2. *rebounding,* or *with rebound.* ἀντίτυπα δ' ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς πυρφόρος A. 134.

'Αντίφονος, *slaying in turn,* or *mutually.* νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα — ἐμᾶς σαρκός, *now it is well that ye satiate your mouths in mutual slaughter — with my flesh* P. 1141. εἰ — μὴ πάλιν δώσουσ' ἀντιφόνους δίκας, *if they shall not in turn give retributive vengeance of death for death* E. 240.

'Αντιφωνέω, *to answer.* πολλ' ἀντιφωνεῖς E. 1493. ἀντιφωνεῖ δεινὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος Aj. 760. μὴ μ' ἀντιφώνει μηδέν P. 1054. οὐ γὰρ εἴχομεν — ἀντιφωνεῖν A. 271. ἐπεὶ παρέσχες ἀντιφωνῆσαι T. 1104.

'Αντιχαίρω, *to rejoice mutually,* or *in turn.* Νίκα τᾷ πολυαρμάτῳ ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ A. 149.

'Αντλέω, *to drain, to exhaust.* πατρῷαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην E. 1283.

'Αντλία, *a ship's hold.* ἐμβαλοῦ με — εἰς ἀντλίαν, εἰς πρῷραν P. 480.

'Αντομαι, *to entreat, to supplicate.* — πρός σ' ὅτι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἀντομαι C. 250. ἃ πατρὸς ὕπερ τοὐμοῦ μόνον ἄντομαι 243.

'Αντρέπω, see ἀνατρέπω.

'Αντρον, *a cave,* or *cavern.* δοκῶ — ἄντρον εἰςορᾶν P. 27.—πάραλα τ' ἄντρα Aj. 408. παρ' ἄντροις P. 1247. τηλεπόροις ἐν ἄντροις A. 970. ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας R. 477. ἐξ ἀντρῶν C. 1567.

'Αντυξ, *the margin of the driver's seat of a chariot, to which the reins were fastened.* — ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Aj. 1009. Also used in the sense of *a chariot,* a part being put for the whole. ἐξ ἀντύγων ὤλισθε E. 736.

'Ανυμέναιος, *unmarried.* Μοῖρ' ἀνυμέναιος C. 1224. ἀνυμέναιος ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν A. 868. ἄγει με — ἄλεκτρον ἀνυμέναιον 907. Used adverbially; ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε E. 950.

'Ανύμφευτος, 1. *unmarried.* ἄτεκνος τάλαιν' ἀνύμφευτος αἰὲν οἰχνῶ E. 161. 2. *unhappily married.* μέλεοι μελέαν πάθαν κλᾶον, ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν, *they, wretched, lamented their wretched lot, being sprung from the ill-fated marriage of their mother* A. 966.

'Ανυμφος, 1. *unmarried.* φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς E. 1174. 2. *inauspiciously* or *unlawfully married.* ἄλεκτρ' ἄνυμφα γὰρ ἐπέβα μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 483.

'Ανύτω, *to perform* a journey. τὸν παγκοίταν ὅθ' ὁρῶ θαλάμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν, *when I see Antigone going on her way to the chamber where all repose* A. 799. ἤνυτον σχολῇ ταχύς 231. Also, *to perform* a work. σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον T. 318.

'Ανύω, *to accomplish, to achieve, to attain to.* εὐδαίμων ἀνύσει καὶ μέγας P. 711, where it is not used intransitively in the sense of εὐδαιμονήσει, but briefly for ἀνύσει ὥστε εὐδαίμων γενέσθαι. μέ ποτ' ἀνύσειν τὸν — Ἅιδαν, *that I shall one day reach — Pluto* Aj. 601. ἤνυσεν — ἀρωγάν, *gave assistance* P. 1130. εἴ ποτε — ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα, *if ever — ye have driven out of our confines the flame of mischief* R. 166. Ἀπόλλων οὔτ' ἐκεῖνον ἤνυσεν φονέα γενέσθαι R. 720. παλαίφατ' ἀ'μοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε, *oracles which Phœbus once accomplished through me* C. 455. ὦ μάντι, τοὔπος ὡς ἄρ' ὀρθὸν ἤνυσας A. 1163. ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε 302. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν Aj. 931. — πρὶν τάνδε πρὸς πόλιν ἀνύσειε T. 654. — εἴ ποτε ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν P. 703. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα E. 205. θάνατον ἀνύσασα T. 882. It is once used with a genitive; as τυγχάνω. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι (sc. προσπίτνετε) C. 1752. It is once also used in the middle voice; ἱερῶν οἷαν οἴων ἐπί μοι χάριν ἠνύσω T. 991; where the meaning is not, *what a return hast thou made to me,* but rather, *what a recompense hast thou obtained for thyself in me,* i. e. *in my calamity.*

'Ανω, adv. *above, aloft.* οἱ ἄνω, *the living, those who are above,* as οἱ κάτωθεν are *the dead, those beneath.*

'Ανωγα, the poet. perf. of ἀνώγω (not in use) in the sense of the present tense, *I order.* σιγᾶν ἄνωγα E. 1450. τί δῆτ' ἄνωγας P. 54. τί οὖν μ' ἄνωγας ἄλλο πλὴν ψευδῆ λέγειν; 100. πράσσειν ἄνωγας οὖν με παυδίκως τάδε; T. 1237. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἰᾷν; Aj. 1343. ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος — μίασμα — ἐλαύνειν R. 96. ἴθ', ὡς

ἄνωγα, σὺν τάχει C. 908. — ἠνώγει ρυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά, 1594.

Ἀνώδυνος, *free from pain:* of a person; ἀνώδυνον βλέποντα P. 871. Of a thing; τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν Aj. 551.

Ἄνωθεν, *from above.*

Ἀνώνυμος, *without a name, ignoble.* ἄρ' ἀνώνυμος πέφυκεν; T. 376.

Ἀνωφελής, *useless.* σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ E. 1148.

Ἀνωφέλητος, *useless, unprofitable.* οἴμοι — τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου E. 1133. ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα A. 641.

Ἄξενος, *inhospitable.* ἢ ναὸς ἄξενον ὅρμον αὐγάζων P. 217.

Ἄξεστος, *unpolished, rude.* κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου C. 19.

Ἀξίνη, *an axe.* ἀξίνας χεροῖν λαβόντες A. 1096.

Ἄξιος, *worthy, deserving:* 1. with a genitive case; τύχη — σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία R. 778. συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται — Πόλυβος ἄξι' οὐδενός 972. ὀργῆς — ἧς ὅδ' ἄξιος C. 909. οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν A. 695. 2. with an infinitive of the object; ἄξιος φέρειν ἣν τῆσδε καὶ μείζω χάριν R. 763. ἀξία μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα 769. τύχη — θαυμάσαι μὲν ἀξία 777. ἄξιος γὰρ εἶ sc. ὄλβιος γενέσθαι 931. σὺ δ' ἀξίαν οὐκ οὖσαν αἰσχύνεις πόλιν C. 933, where αἰσχύνεσθαι is to be understood. — ξυμφοραὶ — ἄξιαι δ' ἀμυναθεῖν 1019. ἄξιος δὲ θαυμάσαι 1154. οὔτε γὰρ θεῶν γένος οὔθ' ἀμερίων ἔτ' ἄξιος βλέπειν Aj. 393. ἄξιος θρήνων τυχεῖν 907. πολλῶν ἂν ἥκοις — ἄξιος τυχεῖν E. 787. 3. Used simply it means *such as is fitting* or *becoming.* ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην E. 290. ἀξίαν — μεταβαλόντ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων 1251. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ R. 1004.

Ἀξιόω, 1. *to deem,* or *think, worthy;* with an acc. of the person, and a gen. of the thing; οὐ γὰρ ἠξίου τοὺς μηδένας, *for he did not value the worthless* Aj. 1093. οὐκ ἠξίωσαν τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων ἑλθόντι δοῦναι P. 62. But more commonly used with an infinitive; οὐ μήν σ' ἔνορκον ἀξιῶ θέσθαι τέκνον P. 800. εἰ μὴ λέγω τἀληθές, ἀξιῶ θανεῖν R. 944. ἀνθ' ὧν πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν C. 957. τοῖς σοῖς ἐνθακεῖν θρόνοις — ἠξίουν 1296. ἵν' ἀξιῶτον τοὺς φυτεύσαντας σέβειν 1379. εἰς πόλιν γόους οὐκ ἀξιώσειν, ἀλλὰ — δμωαῖς προθήσειν πένθος A. 1233. ποίαν ἀξιοῖς δοῦναι δίκην; T. 410. μή μ' ἀξιώσῃς βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν Aj. 489. And passively: νῦν δ' ἀξιωθεὶς εἶσι sc. τῆς ἐμῆς ὀμφῆς, C. 1354. ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε — ἄστυ ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν R. 1449. 2. *to choose, to deign.* ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι E. 167. τόδε μὲν οὔποτ' ἀξιώσω τρέσαι 1232. ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν R. 1413. 3. *to think, to suppose.* ποῖον δὲ κέρδος ἀξοῖς ἥκειν φέρων; *and what gain do you in coming, think to bring?* C. 585.

Ἀξίωμα, *a decree.* μάτην γὰρ οὐδὲν ἀξίωμα δαιμόνων ἔχω φράσαι C. 1452.

Ἀξίως, *worthily.*

Ἀξύμβλητος, *that cannot be conjectured about, inexplicable.* δέρκομαι φάτιν ἄφραστον, ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν T. 691.

Ἄξων, *an axle-tree.* ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας E. 735.

Ἀοιδή, *a song.* ἄρ' ἴστ', ἀοιδὰς καὶ γόους πρὸ τοῦ θανεῖν, ὡς οὐδ' ἂν εἷς παύσαιτ' ἄν, εἰ χρείη λέγειν; A. 874.

Ἀοιδός, *a poet, an enchanter,* one who performs cures by incantation. τίς γὰρ ἀοιδός, τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, ὃς τήνδ' ἄτην κατακηλήσει T. 996. Applied to the Sphinx R. 36; ἐξέλυσας σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν.

Ἄοικος, 1. *houseless, without a home.* ἀοίκους ἀπάτορά τ' ἀλωμένας T. 299. 2. *inhospitable.* προςκύσαντε τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν P. 530.

Ἄοινος, *not using,* or *abstaining from wine.* οὐ γὰρ ἂν — ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν νήφων ἀοίνοις C. 100.

Ἄοκνος, *active, ready, sudden.* φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω τροφῆς ἄοκνον Aj. 560. ἄοκνον μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν T. 839.

Ἀολλής, *assembled together,* or merely *together.* χωρῶμεν δὴ πάντες ἀολλεῖς P. 1455. Applied also to two only, viz. Achelous and Hercules, but then it expresses the vehemence and impetuosity of their collision; οἳ τότ' ἀολλεῖς ἴσαν ἐς μέσον T. 511.

Ἀπαγγέλλω, *to announce.* εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς R. 958.

Ἀπαγριόω, *to make savage, to brutalize.* μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτ' ἀπηγριωμένον P. 226.

Ἀπάγω, *to lead away.* ἄπαγε νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη R. 1521. σὺ δ' ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους A. 1074. ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστά με R. 1340. ἀπάγετε 1341. ὁμόσας ἀπάξειν P. 929. μ' ἀπάξειν cod. Ven. οἶδ' ἐγώ σε μή τινα ἐνθένδ' ἀπάξοντ' ἄνδρα

C. 663. In the middle v. *to carry away*, or *to lead away with oneself.* τί μ' ἄγετε, τί μ' ἀπάγεσθε; P. 1018.

'Απαιδία, *the state of being childless*; ἡ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαιδία R. 1024.

"Απαις, *childless*; ἀνακαλουμένη — τὰς ἄπαιδας ἐς τὸ λοιπὸν οὐσίας T. 907.

'Απαΐσσω see ἀπάσσω.

'Απαιτέω, *to reclaim, to demand back*; τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρός P. 362.

'Απαλέξασθαι, *to defend oneself*; οὐδὲν σθένομεν πρὸς ταῦτ' ἀπαλέξασθαι Aj. 166.

'Απαλλαγή, *escape, deliverance*; ὡς πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή A. 1319.

'Απαλλάσσω, 1. *to deliver, to release.* Used with an accusative or the preposition ἐξ. οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος, ἀλλ' ἐρείπει θεῶν τις, *nor does one generation release the race, but some one of the gods continually overthrows them* A. 592. μηδέ σ' ἐκ γόων — ἀπαλλάξειαν οἱ κάτω θεοί, *nor may the gods below ever release thee from thy woes* E. 284. τὰ δ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου, *he shall not release these virgins from their fate* A. 765. Also, *to quit, to leave.* ἡνίκ' ἂν κόπος μ' ἀπαλλάξῃ ποτέ, *when at last weariness shall leave me* P. 868. 2. Passive, *to be freed*, or *delivered.* ὡς — πόλις δέ σοι κακῶν ἄνατος τῆσδ' ἀπαλλαχθῇ χθονός, *that the city may be freed to you unharmed by evils from this land* C. 790. ἐγὼ δ' ἐλεύθερος δίκαιός εἰμι τῶνδ' ἀπηλλάχθαι κακῶν A. 396. ἡμέρα — τῇδ' ἀπήλλαγμαι E. 773. ἀπαλλαχθέντε τῶν μακρῶν λόγων, *having abstained from* (or *being freed from*) *lengthened speech* 1327. ἀπηλλάχθαι δ' ἀκμή 1330. οὐκοῦν ἐρεῖς ποτ', εἶτ' ἀπαλλαχθεὶς ἄπει; *will you not at length speak, and then being freed depart?* that is as it were, *having laid down*, or *got rid of, the burden you bear* A. 244. καὶ τοῦδ' ἀπαλλαγέντος ἐν χρόνῳ μακρῷ (σκηπτοῦ) A. 418.

'Απάμαω, *to mow down*, or *cut off*; ἀπάμησον ὡς τάχιστα (τὸν πόδα) P. 739.

'Απαμελέω, *to neglect*; εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρερρύηκεν P. 648.

'Απαμπλακεῖν, *to fail*; στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν ἀπήμπλακε, *thinking to apply a love charm to you, she failed* T. 1129.

"Απαξ, adv. *once.*

'Απαππαπαῖ, an exclamation of pain P. 736.

'Απαράσσω, *to cut off*; οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει — τοῦ στυγεροῦ T. 1012.

'Απαρκέω, *to suffice*; ταῦτ' ἂν ἀπαρκοῖ C. 1766.

'Απαρνέομαι, *to deny, to disavow*; φημὶ δρᾶσαι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή A. 439. κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή Aj. 96.—οὔτ' ἀπηρνήθη ποτέ T. 480. Passive: χή ναῦς γὰρ ἥξει κοὐκ ἀπαρνηθήσεται, *he shall not be refused* P. 523.

"Απαρνος, *denial*;—ἄπαρνος δ' οὐδενὸς καθίστατο, *and denial of none was attempted* A. 431.

'Απαρχή, *the first-fruits*; ταυροκτονεῖ — λείας ἀπαρχὴν βοῦς T. 758. κἀκ μάχης ἄγοντ' ἀπαρχὰς θεοῖσι 182.

"Απας, sing. *every one, the whole*; plur. *all, all together.*

'Απάσσω, *to hurry away*; τοῦ δ' ἐγὼ κλύων ἀπῆξα T. 139. εἰ μὴ — φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν, *unless — my perverted mind had hurried away from my purpose* Aj. 443.

'Απατάω, *to deceive*; οἷά μ' εἰργάσω, οἵ' ἠπάτηκας P. 917. ὅπως Κρονίδαν ἀπάτασεν (Κύπρις), οὐ λέγω T. 499. —νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος P. 937. οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ R. 594. ἔγνωκα γὰρ δὴ φωτὸς ἠπατημένη Aj. 794. τί γὰρ οὐκ ἐμοὶ ἔρχεται ἀγγελίας ἀπατώμενον; E. 165.

'Απάτη, *deceit, deception, fraud*; ἀπάτα δ' ἀπάταις — παραβαλλομένα C. 229. ἐλπίς — πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων A. 613.—ὁρῶν μὲν αἰσχρὰς ἀπάτας P. 1121. ἀπάτας λεχέων ὑπεραλγῶν A. 626. ἀπάταισιν αἰσχραῖς ἄνδρα καὶ δόλοις ἑλὼν P. 1212. τὸν — ματρὸς ἀλόντ' ἀπάταις Ἀγαμέμνονα E. 124.

'Απάτωρ, *fatherless, become an orphan*; ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ C. 1385. ἀοίκους ἀπάτορᾶς τ' ἀλωμένας T. 299.

'Απαυδάω, *to forbid*; ἐγὼ δ' ἀπαυδῶ P. 1277. τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ — μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά, ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων R. 236. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν Aj. 728.

"Απαυστος, *incessant*; τὰν ἄπαυστον αἰὲν ἐμοὶ δορυσσόντων μόχθων ἄταν Aj. 1166.

'Απεικάζω, *to conjecture*; πεπυσμένη μέν, ὡς ἀπεικάσαι, πάρει T. 140.

'Απειλέω, *to threaten*; ὃν πάλαι ζητεῖς ἀπειλῶν R. 450. χωρῶν ἀπείλει νῦν C. 1042. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; 821.

'Απειλή, *the act of threatening, a threat.* Once used in the sing.; τίς δ' ἔστ' ἀπειλὴ πρὸς κενὰς γνώμας λέγειν; A. 749. Plur. πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ

πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν C. 664. οὐκ οἶσθ' ἀπειλὰς C. 662. τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι Aj. 246. ἔκηλά που τῶν τῆσδ' ἀπειλῶν οὕνεχ' ἡμερεύσομεν E. 777. ἀπειλαῖς αἷς ἐχειμάσθην τότε A. 387.

Ἀπείλημα, *a threat*; ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται, φροῦδα τἀπειλήματα C. 666.

Ἄπειμι, inf. ἀπεῖναι, *to be absent*; 1. of a person; ποῦ γὰρ ὁ τλήμων αὐτὸς ἄπεστιν; P. 161. ἀπῆσθ' ἵν' οὔ σ' ἔδει 379. ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου R. 75. χρόνον τρίμηνον ἠνίκ' ἄν — ἀπεῖη T. 164. αὐτὸς δὲ πῶς ἄπεστιν; 191. ὡς νῦν ἀπόντος ἱστόρει E. 308. ἄπεστ' ἐκεῖνος 509. 2. Of a thing. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν ἄλγιστ' ἄπεστιν R. 1238. κακῶν ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδέν ἐστ' ἀπόν 1285. τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; 1496. ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν A. 1155; which is the only instance where a case follows the verb.

Ἄπειμι, inf. ἀπιέναι, *to go away, to depart*; R. 444. 447. P. 124. E. 1039. T. 413. Aj. 1138. ἄπει P. 1056. R. 431. A. 244.

Ἀπειπεῖν, 1. *to forbid*, with a dative of the person and an acc. and inf. of the thing expressed or understood; ἀπεῖπεν ἐμοὶ κεῖνος μήτε πελάζειν — μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα C. 1757. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας A. 401. θάπτειν. 2. Intransitively, *to despair, to become weary*. ἐπεὶ δ' ἀπεῖπε T. 786.

Ἀπειργαθεῖν, *to forbid, to prevent*; ἢν μή μ' ὁ κραίνων τῆσδε γῆς ἀπειργάθῃ C. 866.

Ἀπείργω, *to forbid, prevent; exclude*; ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Aj. 51. ἀλλ' ἀπείργοι θεός 929. οὗτοι σ' ἀπείργειν οὔθ' ὅπως ἐῶ λέγειν ἔχω Aj. 423. χρῆν γάρ σε — ἡμᾶς τ' ἀπείργειν P. 1348. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω Aj. 70. τίς ταῦτ' ἀπεῖρξεν 1259.

Ἀπειρέσιος, *infinite*; κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων Aj. 910.

Ἄπειρος, *inexperienced, ignorant*; κακῶν γὰρ οὐκ ἄπειρος οὖσ' ἀκούσομαι A. 1176. γνώμης γάρ οὐκ ἄπειρος ὥστ' ἀμαρτάνειν 1235. νῦν δ' ἄπειρος εἶ T. 142. πάντων ἄπειρος τῶνδε 308.

Ἄπειρος, *a continent*. Dor. for ἤπειρος, q. v.

Ἀπείρων, *inexperienced, ignorant*; ἀπείρων, ὦ Κεθαιρών οὐκ ἔσει R. 1089.

Ἀπελαύνω, *to drive away, to expel*; ὅς γε — τὸν αὐτὸς αὐτοῦ πατέρα τόνδ' ἀπήλασας C. 1358. ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν, οἵ μ' ἀπήλασαν 93. γῆς ἐμῆς ἀπηλάθην 605.

Ἀπεννέπω, *to prohibit*; τί τόδ' ἀπεννέπεις γέρον; C. 209.

Ἀπερεί, *as*; ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ E. 182.

Ἀπερίτροπος, *not returning*; οὔτε γὰρ — παῖς Ἀγαμεμνονίδας ἀπερίτροπος E. 176.

Ἀπερύκω, *to prevent, to avert*; ἀπερύκοι Ζεὺς κακὰν φάτιν Aj. 185. πρόσθεν δ' ἀπερύκου, *but before that refrain* (from speaking) C. 166.

Ἀπέρχομαι, *to go away, to depart*; ἥδε (νόσος) ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται P. 797. ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων A. 812. ὡς δ' ἀπήλθομεν C. 1643. ἄπελθε 815. E. 1020. σοὶ φασὶν αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' αἰτεῖν, ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς τῆς δεῦρ' ὁδοῦ C. 1166, 67.

Ἀπευθύνω, *to rule, to govern*; τρίν σ' ἀπευθύνειν πόλιν R. 104. σὲ τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα, *thee, that art constraining thy captive's hands with bonds* Aj. 72.

Ἀπεχθής, *hated, odious*; πατὴρ — ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο, A. 59.

Ἀπήνη, *a car*, or *chariot*; ἀπήνη δ' ἦγε Λάϊον μία R. 753. κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς 803. ὕπτιος ἀπήνης εὐθὺς ἐκκυλίνδεται 812.

Ἀπιθέω, *not to obey, to disobey*, or *be disobedient*; οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις P. 1432.

Ἀπία, *Apia*; an ancient name of Peloponnesus, derived from Apis king of Sicyon; γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται C. 1305.

Ἄπιος, *remote, distant*; πῶς γὰρ ἤ τιν' ἀπίαν γᾶν ἢ πόντιον κλύδων' ἀλώμεναι; C. 1682.

Ἀπιστέω, 1. *not to believe, to disbelieve*; πῶς ἀπιστήσω λόγοις τοῖς τοῦδε P. 1334. οὐδέν σ' ἀπιστῶ καὶ δὶς ὀμῶξαι Aj. 920. 2. *to disobey*. τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε A. 219. ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν ἄγουσι νόμοις 577. πόλεως ἀπιστήσασαν ἐκ πάσης μόνην 652. οὐ θᾶσσον οἴσεις μηδ' ἀπιστήσεις ἐμοί; T. 1173. μηδ' ἀπιστήσῃς πατρί 1214. σμικροῖς ἀπιστεῖν 1219. ἀπιστήσαντα τοῖς ἐμοῖς λόγοις 1230.

Ἀπιστία, *distrust*, or *faithlessness*; θνήσκει δὲ πίστις, βλαστάνει δ' ἀπιστία C. 617.

Ἄπιστος, *incredible, faithless*; τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων, *the guardianship of these strangers incredible to my hopes* P. 856. τὸ

ἐλπίδων ἄπιστον is τὸ ὑπ' ἐμῆς ἐλπίδος ἀπιστηθέν. τοῖς πολλοῖσι — ἀπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν, *to the many — the haven of fellowship is faithless* Aj. 668.

Ἄπλατος, *unapproachable, terrible.* Νεμέας ἔνοικον λέοντ', ἄπλατον θρέμμα T. 1033. τὸν αἴσ' ἄπλατος ἴσχει Aj. 249.

Ἄπλετος, Att. for ἄπλατος, *immense;* —ἀλλ' ἐπί μοι μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν, *but my mind has become frenzied to an extent intolerable to me wretched* T. 978.

Ἄπληστος, *insatiable;* τῆς ἀπλήστου — σὺν χαρᾷ βοῆς E. 1328.

Ἁπλοῦς, *single, simple;* μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δέ R. 606. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ T. 616. ἀρ' ἔστι ταῦτα δὶς τόσ' ἐξ ἁπλῶν κακά; Aj. 270. Used adverbially R. 519; οὐ γὰρ εἰς ἁπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, ἀλλ' εἰς μέγιστον, *for the penalty of this charge against me leads not to simple but to manifold evil.*

Ἀπό, *from;* sometimes used as a preposition, at others adverbially.

Ἀποβαίνω, *to depart, to withdraw;* μετάσταθ', ἀπόβαθι C. 160. ἀβάτων ἀποβάς 164.

Ἀποβλάπτω, *to bereave;* τοιοῦδ' ἀποβλαφθεῖσαν ἀρτίως φίλου Aj. 921.

Ἀποβλαστάνω, *to spring from;* ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος C. 538.

Ἀπόγονος, *an offspring;* ἀπόγονοι τεαί C. 539.

Ἀποδείκνυμι, *to exhibit, to expose;* κἀπεδείξατε πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας (γάμοι) R. 1405.

Ἀποδιδράσκω, *to escape, to avoid;* ὅτε — σὺν ὅμμ' ἀπέδραν Aj. 167.

Ἀποδίδωμι, *to give back, to restore;* ἀπόδος ὡς τάχος τὰ τόξα μοι P. 912. ἀπόδος, ἱκνοῦμαί σ', ἀπόδος 920. ἀλλ' ἀπόδος 938. ἀπόδος, ἄφες μοι, παῖ, τὰ τόξα 969.

Ἀποδύρομαι, *to bewail, to lament;* ὅπως ἐμαυτὴν — ξὺν τῇδε κλαύσω κἀποδύρωμαι σποδῷ E. 1111.

Ἀποθαυμάζω, *to be amazed at;* τοῦτ' ἐστὶν ἡδὴ κἀποθαυμάσαι πρέπον C. 1382.

Ἀποικέω, *to dwell away from;* ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῳκεῖτο, *Corinth has been long since dwelt far away from by me* R. 998.

Ἀποικίζω, *to remove to a distant place;* καλῶ τὸ Ταρτάρου — ἔρεβος, ὥς σ' ἀποικίσῃ C. 1392. αὔρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων T. 951.

Ἄποικος, *banished;* γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον R. 1518.

Ἀποιμώζω, *to deplore;* εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθοράν A. 1209. ποῖ' ἀποιμῶξαι κακά; P. 278.

Ἀποίχομαι, *to depart;* ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται T. 42.

Ἀποκαίριος, *inopportune, unseasonable;* τὸ γάρ μοι μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον P. 155.

Ἀποκαλέω, *to call out against;* τὸν τοῦ μανέντος — ξύναιμον ἀποκαλοῦντες Aj. 714.

Ἀποκάμνω, *to become weary;* οὐ γὰρ δεῖ μ' ἀποκάμνειν C. 1773. ὁρᾶν is here to be understood, and the sense is, *it does not befit me to neglect what I have to do.*

Ἀποκλαίω, *to bewail, to deplore;* στόνον ἀντίτυπον — ἀποκλαύσειεν P. 689. In the middle voice, *to deplore their misfortunes with any one;* κἀποκλαύσασθαι κακά R. 1467.

Ἀποκλῄω, *to shut in,* or *block up;* οὐκ ἠνεσχόμην τὸ μὴ ἀποκλῇσαι τοὐμὸν ἄθλιον δέμας R. 1388.

Ἀποκλίνω, *to fall away from;* τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει, ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν καὶ δόξαντ' ἀποκλῖναι; *for what man attains more of happiness, than just to fancy he has it, and having fancied, to fall away from it* R. 1192.

Ἀποκρίνω, *to separate, to choose from;* δεῖνά μ' — δρᾶσαι δικαιοῖ δυοῖν ἀποκρίνας κακοῖν, ἢ γῆς ἀπῶσαι — ἢ κτεῖναι R. 640.

Ἀπολείπω, *to leave, to desert;* ἀπὸ γάρ με λείπετ' ἤδη P. 1162. ἀπὸ γὰρ βίον αὐτίκα λείψω 1143. ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος E. 178. Passive; τοῦ σοῦ μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου, *I long to be joined with thee in thy tomb* E. 1160.

Ἄπολις, *one banished from his own city, an outcast;* ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προῦβαλον ἄφιλον, ἐρῆμον, ἄπολιν P. 1006. κἀθηκας ἄπολιν C. 1359. ἄπολις, ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι, τόλμας χάριν A. 367.

Ἀπόλλυμι, 1. *to ruin, to destroy;* τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύναι R. 1441. ἵν' ἐξ ἐκείνων, οἵ μ' ἀπωλλύτην, θάνω 1454. ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς P. 806. ἀπολεῖς μ', ἀπολεῖς T. 1004. ἀπολεῖς E. 821. χειροῖν — αἵ μ' ἀπώλεσαν 201. οἵ μ' ἀπώλεσαν P. 1340. ὥς μ' ἀπώλεσας θανών E. 798. ὡς μ' ἀπώλεσας 1154. ἀπώλεσας δῆτα 1155. ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς 1352. 2. *to kill;* ἰὼ στέγαι φίλων ἐρῆμοι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι E. 1397. 3. *to lose;* ἵππος εὐγενὴς — θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν E. 26. In the middle voice, *to perish;* ἀπόλλυμαι τάλας P. 311. τὰδ' ἀν-

τιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται (δένδρα) A. 710. ἡ τάλαιν' ἀπόλλυμαι E. 296. ἐγὼ δ' ἀπόλλυμαι Aj. 336. ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι 435. νῦν δ' ὁρῶν ἀπόλλυμαι 980. εὐσέβεια — οὐκ ἀπόλλυται P. 1430. χὤπως — ἀπόλλυται R. 1251. ἃ κακῶς αὐτοὺς ἀπόλλυσθαι κακούς P. 1355.—ἀπόλωλα, *I have perished*, or *I am lost* P. 732. 735. ἁ. τλήμων, προδέδομαι 911. πέπραμαι κἀπόλωλα 966. ἀπόλωλ' ὁ τάλας 1172. — ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον εἰδότων ἀπωλλύμην C. 275. ἀπωλόμην δύστηνος E. 667. καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτήν, ἢ καλῶς ἀπωλόμην 1313. ἀπώλου σῆς κασιγνήτης δίχα 1126. ἐπεὶ οὐδέ πω κακόν γ' ἀπώλετο P. 444. πατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθὴς — ἀπώλετο A. 50.

Ἀπόλλων, *Apollo*, the tutelary god of the Athenians; ὦ Λύκει' Ἄπολλον E. 645. Called *Lycian*, from a temple dedicated to him in Lycia, whence he gave oracles: also called *Delian*, from his having been born in the island of Delos. Ἀπόλλων ὁ Δάλιος Aj. 689.

Ἀπολύω, only used by Sophocles in the passive and middle voice; *to be loosed from life*, or *to die*; ἔθανες, ἀπελύθης A. 1254. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1298.

Ἀπολωβάω, *to disgrace*; μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς — Αἴας ἀπελωβήθη, *has been disgraced* Aj. 216.

Ἀπόμνυμι, *to swear by*; ἀπώμοσ' ἀγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας P. 1273.

Ἀπομολεῖν, see ἐπιμολεῖν.

Ἀπόνητος, *free from trouble*; δαρὸν οὐκ ἀπόνητοι E. 1054. In many editions, the reading is ἀποίνητοι, *free from punishment*.

Ἀπονίνημι, *to profit by, to enjoy*; μηδέ ποτ' ἀγλαΐας ἀπονοίατο E. 204.

Ἄπονος, *without toil* or *pain*; θείᾳ κἀπόνῳ τύχῃ (ἔθανε) C. 1581.

Ἀπονοσφίζω, 1. *to bereave, to deprive*; ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων P. 967. 2. *to elude*, or *to seek to avoid*. τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα R. 480.

Ἀπόξενος, *inhospitable*; εἰς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα R. 196.

Ἀποξενόω, mid. *to remove oneself to a strange land, to banish oneself*; ὅστις — φυγὰς ἀπεξενοῦτο, *who — made himself an exile in a strange land* E. 767.

Ἀποπαύω, *to make to cease*; ἐρώτων δ' ἀπέπαυσεν Aj. 1185. (sc. ἐμέ). mid. *to cease, to give over*. ἀλλ' ἀποπαύετε μήδ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε C. 1774. οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι ἀνάριθμος ὧδε θρήνων E. 224.

Ἀπόπληκτος, *struck dumb with amazement*; τί — σιωπᾷς κἀπόπληκτος ὧδ' ἔχει; P. 721.

Ἀποπλήσσω, used in the passive voice; *to be deprived of one's senses, to faint away*; ὑπτία δὲ κλίνομαι — κἀποπλήσσομαι A. 1174.

Ἀπόπτολις, *an exile*, either voluntary or by compulsion; κεῖθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; R. 1000. ὦ ξένοι, ἀπόπτολις (sc. εἰμί) C. 208. ὃν ἀπόπτολιν εἶχομεν T. 644.

Ἄποπτος, *far removed, out of sight*; ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἀστεως R. 762. κἂν ἄποπτος ᾖς Aj. 15. κτανὼν πρόθες ταφεῦσιν — ἄποπτον ἡμῶν E. 1481. Used adverbially; ἐξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν P. 465.

Ἀπόπτυστος, *detestable*; ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ C. 1385.

Ἀπορέω, *to be at a loss, to doubt*; ὅτι λέξω δ' ἀπορῶ R. 485. ἀπορεῖς δὲ τοῦ σύ; P. 886. ἐς πολλὰ τἀπορεῖν ἔχω T. 1233.

Ἀπορθόω, *to direct rightly*; σύ μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς A. 632.

Ἄπορος, *at a loss, difficult*; οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος, *I know not what to say* P. 885. ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα πεφάνθαι μ' ἄν, *know that I should shew myself beside my senses, incapable of recovering my senses* R. 691. τὰς δειλαίας—ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος C. 515. τίς ἄρα με πότμος αὖθις ὧδ' ἐρῆμος ἄπορος ἐπιμένει—; 1715. ποῖ δῆτ' αὖθις ὧδ' ἐρῆμος ἄπορος αἰῶνα τλάμον' ἔξω; 1733. (ἄνθρωπος) ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον A. 357. — μάλα τοι ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη P. 843.

Ἀπορρέω, *to flow away, to vanish*; ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ (δαίμων, meaning εὐδαιμονία) E. 988. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος Aj. 519.

Ἀπόρρητος, *forbidden*; ἢ γὰρ νοῦς θάπτειν σφ' ἀπόρρητον πόλει; A. 44.

Ἀπορρίπτω, *to cast away*; ἄπωστος γῆς ἀπορριφθήσομαι Aj. 998. Metaph. *to repudiate*. καλῶς δ' ᾔδη σ' ἀπορρίψουσαν ἁ 'πηγγελλόμην E. 1006.

Ἀπορροιβδέω, *to utter with a croaking voice*, like that of birds from which omens were derived; οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς A. 1008.

Ἀποσκεδάννυμι, *to disperse, to drive away*; τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος R. 138.

Ἀποσκοπέω, *to regard, to look at*. πρός

σ' ἀποσκοποῦσα R. 746. εἰς ἐκεῖνα μὴ τὰ νῦν ἀποσκόπει C. 1197.

'Αποσπάω, *to tear away*; πῶς σ' ἀποσπάσω τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος Aj. 1003. εἰ δέ τίς σ' ἀποσπάσειε τοῦδε τοῦ νεκροῦ 1155. ἀποσπάσας εἱμάτων περόνας ἀπ' αὐτῆς R. 1268. ὅς με ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας ἐξοίχει βίᾳ C. 870. οἴχεται τέκνων ἀποσπάσας μου — ξυνωρίδα 899. Used in a figurative sense, ἐπείπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας R. 1432. ἀποσπάσας — ἐμῆς οἴχει φρενὸς αἴ μοι μόναι παρῆσαν ἐλπίδων E. 799.

'Αποστάζω, *to distil*; τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει — μένος A. 949.

'Αποστατέω, *to be unlike, to differ from*; μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ R. 743. οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός A. 980.

'Αποστείχω, *to go away, to depart*; ἀποστείχοιμ' ἄν E. 789. εἶσω δ' ἀποστείχουσα T. 690.

'Αποστέλλω, 1. *to send, to despatch*; τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν P. 125. ὅς σ' ἐς τὰ Τροίας πεδί' ἀποστελῶ βίᾳ 1281. 'Ιππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαός C. 1319. Used in a somewhat different sense, P. 448; τὰ δὲ δίκαια — ἀποστέλλουσ' ἀεί sc. εἰς Ἅιδην, *but the just — they are ever thrusting down to Hades.* 2. *to dismiss*; μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς, ἀλλ' ἀρχίπλουτον καὶ καταστάτην δόμων E. 71. 3. in the passive voice, once in the sense of *to be sent*; ἄνδρα τόνδ' ἀπεστάλην πείσων ἕπεσθαι C. 739: and once *to depart*; πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκεθ', ὡς ἀπεστάλη R. 115.

'Αποστερέω; 1. *to deprive*; when used in this sense it takes an accusative of the loser and a genitive of the thing lost, or an accusative of the thing with or without a genitive of the person who is deprived: the following is an instance of the former; τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ ἀπεστέρησ' ἐμαυτόν R. 1381; and passively, σοῦ τ' ἀπεστερημένη καὶ πατρὸς E. 803. Of the latter, ἀπεστέρηκας τὸν βίον P. 919; for in ὅστις γ' ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκα; P. 1267, the syntax is doubtful, since either substantive may be governed by λαβών or ἀπεστέρηκας. μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι E. 1268, where ὥστε is to be understood. 2. *to conceal* or *defraud*, with an accusative of the thing; οὔτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει — τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν R. 323. εἰ δ' ἀπεστερήμεθα, οὐκ ἔστιν ἀ 'νὴρ κεῖνος Aj. 769.

'Αποστερίσκω, *to deprive*; 'Ετεοκλῆς — Πολυνείκη θρόνων ἀποστερίσκει C. 377.

'Αποστρέφω, 1. *to twist back*; οὐκ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας; *will not some one twist this fellow's hands behind his back?* (in order to tie them) R. 1154. 2. *to turn back*; οἷον — οὐδ' ἀποστρέψαι πάλιν (ἔξεστι) C. 1405. Passive, *to suffer oneself to be turned back*, that is, *to turn oneself back*. οὐ πάλιν ἀποστραφεὶς ἄπει; R. 431. μή, πρὸς θεῶν, φρονῶν γ' ἀποστραφῇς, *do not refuse assistance* 326. μή μ' ἀποστραφῇς, *do not turn away from me* C. 1274.

'Αποστροφή, *escape*; ἥκει — βίου τελευτή, κούκέτ' ἐστ' ἀποστροφή C. 1471.

'Απόστροφος, *averted*; ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὸς ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν Aj. 69.

'Αποστυγέω, *to detest, to abhor*; τόλμα, — ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον, ἀποστυγεῖν C. 186. οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεστύγησαν (χθόνα) 698.

'Αποσυλάω, *to despoil*; ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας C. 1332.

'Αποσώζω, *to save from*; παύσοντας ἄλγους κἀποσώζοντας νόσου P. 1365.

'Αποτέμνω, *to cut off*; κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ χερί P. 1192.

'Αποτίβατος, *unapproachable*; thence, *incurable*. ἀποτίβατος ἀγρία νόσος T. 1024.

'Απότιμος, *unhonoured, dishonoured*; ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν R. 215.

'Αποτίνω, *to repay*. μεγάλοι δὲ λόγοι μεγάλας πληγὰς τῶν ὑπεραύχων ἀποτίσαντες A. 1331.

'Απότομος. ὕβρις — ἀκρότατον εἰσαναβᾶσ' ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν R. 877; this reading is adopted by Dindorf, where ἀπότομον is used substantively; *insolence — having mounted the topmost precipice hurries on to ruin*. But Ellendt reads it thus: ὕβρις — ἀκρότατ' εἰσαμβιβάσασιν ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν, making ἀπότομον an adjective agreeing with ἀνάγκαν, *insolence, — when men have reached the highest pitch, hurries them on to headlong ruin.*

'Αποτος, *without drink*; ἄσιτος ἀ 'νὴρ ἄποτος, Aj. 317.

'Αποτρέπω, *to turn away*, that is, *from himself against me*. καὶ νῦν ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι οὐ πῦρ οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει; T. 1010.

'Απότροπος, *abominable, to be abominated*; ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον

R. 1314. — τὸν ἀπότροπον ἀίδηλον Ἅιδαν Aj. 602.

Ἀποτρύω, 1. *to weary, to wear out;* used actively; φαμὶ γὰρ οὐκ ἀποτρύειν ἐλπίδα τὰν ἀγαθὰν χρῆναί σε T. 124. 2. *to plough;* in the middle voice; Γᾶν ἄφθιτον ἀκαμάταν ἀποτρύεται A. 339.

Ἄπουρος, *remote, distant;* παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον R. 194.

Ἄπους, *lame;* ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν P. 628.

Ἀποφάσκω, *to deny;* δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκοντα, *neither assenting nor denying,* R. 485. Hermann observes on this passage, "Since either things *credible,* and *incredible,* or *affirming* and *denying* may be opposed to each other, the poet adopted one of each class, δοκοῦντα, expressing things credible, and ἀποφάσκοντα, those which deny."

Ἀποφέρω, *to bear,* or *carry away to;* ὡς ἄλλην χθόνα δοκῶν ἀποίσειν R. 1179. καὶ τῶνδ' ἀποίσεις σῆμα T. 611.

Ἀποφεύγω, *to fly, to escape;* κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν P. 1151. Triclin. ἀμέτρως ἀποφυγεῖν. In C. 1736, all the versions have καὶ πάρος ἀπεφεύγετον, σφῶϊν (vel σφῷν) τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. Brunck suggested ἀπεφύγετον, Elmsl. ἀπεφυγέτην, Reisigius ἀπεφύγετε, but Hermann, (whose reading is now adopted,) remodelled the whole passage, dividing it between the Chorus and Antigone. X. καὶ πάρος ἀπέφυγε. Ant. τί; X. τὰ σφῷν τὸ μὴ πίτνειν κακῶς. Cho. *Even before it escaped*—Ant. *What?* Cho. *Your affairs, from falling into misery.* Whereby the Chorus bids Antigone and Ismene remember, that they had not long before been snatched away by Creon.

Ἀπόφημι, *to deny;* καὶ φημὶ κἀπόφημι, κοὐκ ἔχω τί φῶ C. 318.

Ἀποφθίνω, 1. intransitively, *to perish;* ὅπου κἀποφθίνει τὰ χρηστά P. 455. 2. transitively, *to destroy, to slay;* τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων T. 706. ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ — ἀποφθίσαι Aj. 1006.

Ἀποφράγνυμι, *to enclose, to barricade;* εὖ γε στοχάζει κἀποφράγνυσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα A. 241.

Ἀποψύχω, *to breathe out life, to expire;* ἓς τ' ἀπέψυξεν βίον Aj. 1010.

Ἄπρακτος, *inexperienced, unpractised;* κοὐδὲ μαντικῆς ἄπρακτος ὑμιν εἰμί A. 1022.

Ἀπρίξ, *firmly;* κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί Aj. 303.

Ἀπροσδόκητος, *unexpected;* ἀπροσδόκητον οὐδὲν εἴρηκας E. 1005.

Ἀπροσήγορος, *not to be accosted, intractable, inexorable;* — πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα C. 1279. ἄπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον T. 1083.

Ἀπρόσμαχος, *invincible;* ἀπρόσμαχον τέρας T. 1088.

Ἀπροσόμιλος, *unsociable, morose;* ἀπροσόμιλον γῆρας C. 1238.

Ἅπτω, and ἅπτομαι, *to touch, to cling to;* οὐχ ἅψομαι τοῦδ' ἄνδρος C. 826. ἡπταί μου (νόσος) T. 1006. νῦν δ' ἔσχατόν σου (φωτὸς) τοὐμὸν ἅπτεται δέμας C. 1547. θανόντων οὐδὲν ἄλγος ἅπτεται C. 959. μὴ τῶν ἀρίστων ἅπτεται βουλευμάτων A. 179.

Ἄπυρος, *without fire,* or *unexposed to the fire;* τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον ἀκτῖνός τ' ἀεὶ θερμῆς ἄθικτον — σώζειν T. 682.

Ἄπυστος, *unintelligible;* ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν C. 490.

Ἀπύω, *to tell, to inform;* τίς ἄν μοι — τὸν ὠμόθυμον — ἀπύοι Aj. 871.

Ἄπωθεν, *afar, in the distance;* ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις A. 1191. ἄπωθεν ἐρπούσῃ T. 813.

Ἀπωθέω, *to drive away, to repulse, to reject;* γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, *to banish* R. 641. Whence it is said passively, γῆς ἀπωσθῆναι βίᾳ 670. —ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι P. 1187. νὺξ γὰρ εἰσάγει καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον T. 30. τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη Aj. 441. εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε καὶ τις — ἀπώσει τοῦπος R. 234. μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ P. 1107. οὐδ' ἀπώσομαι τὸν αὐλόν T. 215. κοὐκ ἀπώσομαι 1239. εἴ μ' ἀπώσει E. 422. εἴ τις ὠφέλειά γ', οὐκ ἀπώσομαι 932. οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἠσθείη λαβών 1317.

Ἀπώμοτος, *sworn against, to be declared on oath not to be done;* βροτοῖσιν οὐδέν ἐστ' ἀπώμοτον, *nothing is to be sworn against by mortals* A. 384; that is, *there is nothing that men must swear they will not do.* δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος, *although I had declared by oath I would not do it* 390.

Ἀπωστός, *driven away, expelled;* ἀπωστὸς γῆς ἀποῤῥιφθήσομαι Aj. 998.

Ἀπωτέρω, *distant;* ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπωτέρω φίλων, ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, *for in behalf, not of my more distant friends, but myself for myself* R. 137. The scholiast says this has reference to Laius; but Ellendt thinks it refers to the citizens of Thebes, to whom αὐτὸς αὐτοῦ is opposed.

Ἄρα, a conjunction; *then, but then, yet*, expressing *consequence*; preceded by εἰ or ἄν, *perhaps, nevertheless*; also frequently used interrogatively.

Ἀρά, 1. *a curse, imprecation*; μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι, *may not these goddesses yet make me silent of this curse* C. 869. ἄφωνος ἀρᾶς is one *who abstains from cursing*; στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις, *keep thy hated, ill-omened curse for others*; or as Ellendt translates it, *avert thy curses upon others* P. 1106.—τελοῦσ' ἀραί E. 1409. τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς R. 295. ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων 744. οὔτις ἄλλος ἢ 'γὼ — τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθεὶς 820. οὐ μὰν ἐν ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀράς C. 152. πικρὰς ἀρὰς ἠρᾶτο 956. κακάς A. 423. τοιάσδ' ἀρὰς σφῷν — ἐξανῆκ' ἐγώ C. 1377. ἀρὰς ἅς σοι καλοῦμαι 1386. ἐάν γ' αἱ τοῦδ' ἀραὶ πατρὸς τελῶνται 1409. 2. *vengeance*, as the consequence of a curse; ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μένει σ' ἀπιστήσαντα, *but the vengeance of the gods awaits thee, if thou disobeyest* T. 1229. μητρός τε καὶ — πατρὸς ἑλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά R. 418.

Ἀραγμός, *noise*, proceeding from blows; στέρνων ἀραγμούς, *beatings of the breast* C. 1605.

Ἀραῖος, 1. transitively, *one who imprecates curses*; μενῶ σ' ἐγὼ καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς T. 1192. 2. *one who fulfils imprecations*; thence used as an epithet of Jupiter; πρὸς ἀραίου Διός P. 1167. 3. passively, *accursed*; ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες R. 276. ἀραῖος—ὀλοίμην 642. ὡς ἐκ χθονὸς ῥίψων ἑαυτόν, οὐδ' ἔτι μενῶν δόμοις ἀραῖος 1291. πρὸς οὓς ἀραῖος ἄγαμος ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι A. 859.

Ἀράομαι, 1. *to pray, to supplicate*; τὴν ἐγὼ — θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἅτερ λαβεῖν T. 48. ἥ σε πολλάκις θεοῖς ἀρᾶται ζῶντα πρὸς δόμους μολεῖν Aj. 504. σφῷν δ' οὖν ἐγὼ θεοῖς ἀρῶμαι μή ποτ' ἀντῆσαι κακόν C. 1447. 2. *to imprecate, to curse*; παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην R. 251. ἀραῖος ὡς ἠράσατο 1291. εἰ μή μοι πικρὰς — ἀρὰς ἠρᾶτο C. 956. τοιαῦτ' ἀρῶμαι 1391. τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1408. ἀρὰς κακὰς ἠρᾶτο τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις A. 424.

Ἀραρίσκω, *to fit firmly*, or *exactly*; ἀλλ' ἐμέ γ' ἃ στονόεσσ' ἄραρεν φρένας, *but the sorrower (that mourns for Itys) exactly fits* (or *accords with*) *my feelings* E. 144.

Ἀράσσω, 1. *to strike*; ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα R. 1276. διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί A. 52. ἀραχθὲν ἕλκος 961. 2. used figuratively, *to assail with abuse*; χολωθεὶς — ἤρασσον κακοῖς τοῖς πᾶσιν P. 374. ὀνείδεσιν ἤρασσον ἔνθεν κἄνθεν Aj. 712.

Ἄρατος, *accursed*; ἄρατον ἕλκος A. 960.

Ἀργεῖος, *an Argive*; always used substantively; Ἐτέοκλος Ἀργεῖος γεγώς C. 1318. Ἀργεῖος μὲν ἀνακαλούμενος E. 683. Ἀργείων στρατός A. 15. Ἀργείων E. 525. Ἀργείων στρατῷ Aj. 95. P. 418. Ἀργείων φάτιν Aj. 186. Ἀργείων ὕπο 493. Ἀργείων πάρα 648. τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων 761. μέγιστον Ἀργείων 1310. ἄνδρ' — ἄριστον Ἀργείων 1319. ἔχθιστος Ἀργείων ἀνήρ 1362. ἀπ' Ἀργείων P. 556. — τοῖσιν Ἀργείοισιν P. 550. πᾶσιν Ἀργείοις 67. Ἀργείοισιν Aj. 67. τοῖς π. Ἀργείοις 709. Ἀργείοισι P. 932. Aj. 435. 1219. ἐν Ἀργείοις μέσοις P. 626. ἐν Ἀργείοις 1053. Aj. 44. Ἀργείοις E. 1451. Aj. 415. τοὺς πάντας Ἀργείους P. 47.

Ἀργής, *white*; τὸν ἀργῆτα Κολωνόν C. 676.—ἔχριον ἀργῆτ' οἰὸς εὐείρῳ πόκῳ T. 672.

Ἀργίπους, *white-footed*; δύο δ' ἀργίποδας κριοὺς ἀνελών Aj. 233.

Ἀργόθεν, *from Argos*; τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα A. 106.

Ἀργός, 1. *slow, inactive*; γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν P. 97. 2. *undone*; κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο C. 1601. οὐκ ἐν ἀργοῖς οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην R. 287. which the scholiast explains by οὐκ ἀργῶς, but the more elegant and correct translation is, *nor have I suffered this to be left undone*, οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην ὥστε ἀργὰ εἶναι.

Ἄργος, *Argos*, the name of a city, and territory; παλαιὸν Ἄργος E. 4. ὡς —Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον C. 381. τὸ κοῖλον Ἄργος C. 379. 1389. κατ' Ἄργος 1169. Ἄργος ἐς τὸ Δωρικόν 1303. ἐς Ἄργος 1418.—Ἄργους 1327. 1403.

Ἄργυρος, *silver, silver coin, money*; οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε A. 295. ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς 322. εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ ἐπράσσετ' ἐνθένδε R. 124.

Ἄρδην, 1. *raised on high*; ἐκ τοῦ αἴρειν.— ἐξ εὐκροτήτου χαλκέας ἄρδην πρόχου χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν

στέφει A. 426. 2. metaphor. *vehemently, with all one's might*; ἐς ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος Aj. 1258.

Ἀρέσκω, *to please, to satisfy*; ὅστις τάδ' ἐστ' ἀρέσκοντα R. 274. δεῖ μ' ἀρέσκειν τοῖς κάτω A. 75. οἷδ' ἀρέσκουσ' οἷς μάλιστ' ἀδεῖν με χρή 89. σοὶ ταῦτ' ἀρέσκει 211. τῷ τοῦτ' ἤρεσεν E. 401. ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς Aj. 1222. Once used with an accusative; οὐ γάρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη Aj. 581. Employed with a passive form, with an active signification; ὡς ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν, μήδ' ἀρεσθείη ποτέ A. 496.

Ἀρεστός, *pleasing, that which pleases*; ἀντὶ τοῦ ἀρέσκων.—ἐμοὶ τῶν σῶν λόγων ἀρεστὸν οὐδέν A. 496. Φοῖβε, σοὶ δὲ ταῦτ' ἀρέστ' εἴη R. 1096.

Ἀρετή, *valour, excellence*; νικᾷ γὰρ ἁ 'ρετή με τῆς ἐχθρᾶς πολύ Aj. 1336. —ἀρετῆς ἕκατι P. 665. πάσας ἀρετᾶς λάφυρ' ἔχων T. 642. τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν μεγίστας ἀρετᾶς Aj. 610. — ἀρετῇ δὲ πρῶτος ἐκκριθεὶς στρατεύματος P. 1411. In P. 1406. ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον.—ἀρετὴν is understood by Musgrave, and many others, to express *the reward of excellence*; thus, *I gained immortal honour*; but Ellendt well observes, that it only means *excellence*, and that Hercules meant to say that *his excellence had earned immortality*; ἀρετὴν ἔσχον ἀθάνατον, that is, ὥστε γενέσθαι ἀθάνατον.

Ἀρήγω, *to defend, to assist*; ἀλλ' ἀρήγετ', ἔς τ' ἐγὼ μόλω Aj. 1162. ᾗ χρῆν σ' ἀρήγειν E. 519. ἔλθετ' ἀρήξατε 115. ἀρήξατ' εἰσελθόντες εἰ δύνασθέ τι Aj. 322. τοῖς σοῖς ἀρήξαντ' ἐν πόνοισι μηδαμοῦ 986.

Ἀρηξις, *aid, succour*; ποίαν λάβω θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; C. 833. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων ἄρηξιν E. 864.

Ἄρης, 1. *the god of war, discord, and every sort of mischief*; ὃν — φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν E. 96. τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης 1377. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης Aj. 692. νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν T. 650. Ἄρεα — ὃς νῦν — φλέγει με R. 190. Ἄρεος εὔβουλον πάγον C. 951. καλῶ δ' Ἄρη, τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα C. 1393. τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα μέγας Ἄρης A. 139. ἀγχίπολις Ἄρης 958. 2. *war, battle*; πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι A. 125. πρὶν δή ποτε θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει Aj. 607. ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρην 1175. τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν C. 1050. δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης 1067. 3. *carnage, slaughter*; πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς Aj. 247. ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν C. 1676. 4. *a warlike spirit*. κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν E. 1235. And in this sense perhaps, as Ellendt observes, is to be understood C. 1067. above quoted.

Ἄρθρον, *a limb, member*, or *joint*; ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον P. 1187, that is, *the foot itself*. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τεμῶ 1192. ἄρθρα — ἐνζεύξας ποδοῖν R. 718, where *the ligaments of the feet* are meant, as in a subsequent passage; ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά 1032, and μάρψας ποδός νιν, ἄρθρον ᾗ λυγίζεται T. 776. Also used generally of *the members of the body*; προσπτύσσεται χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 766. Also applied to *the ligaments of the eye*; ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων R. 1270.

Ἀριθμός, *number, multitude*; πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς, ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων A. 884. εἰ λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμόν R. 844. ἐτέων ἀριθμός Aj. 1165. Metaphorically; ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν, ὦ πάτερ, λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά C. 383, *this is not a number of words*, that is, *these are not empty words, but dreadful facts*.

Ἄριστα, see ἄριστος.

Ἀριστεία, *the meed of excellence*; εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς — κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί Aj. 438.

Ἀριστεῖον, *the reward of excellence*; ἀριστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος P. 1415. γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ Aj. 459.

Ἀριστερός, *the left*; ἐξ ἀριστερᾶς P. 20. οὐξ ἀριστερᾶς ὅδε Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός E. 7. λύων ἠνίαν ἀριστεράν 733. Used figuratively, *erroneously, in a left-handed way*; οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ — ἔβας τόσσον Aj. 182.

Ἀριστεύς, *the best*, or *most distinguished in rank* or *talent*; ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών Aj. 1283.

Ἀριστεύω, *to excel*; πάντ' ἀριστεύσας δορί A. 195. πάντ' ἀριστεύων χεροῖν T. 488. τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ Aj. 430.

Ἀριστόμαντις, *an excellent soothsayer*, or *the chief of soothsayers*; Ἕλενος ἀριστόμαντις P. 1322.

Ἄριστος, 1. used as an adjective, *the best, most excellent*, or *most distin-*

guished; οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; R. 440. ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἄνδρ' ἐμέ 1433. μάντις ὡς ἄριστος E. 1473. ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών Aj. 1283. ἐκ παγρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριστος Ἀχαιῶν Aj. 623.—σοφά τ' ἄρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι E. 1078. ἀρίστου πατρὸς αἴσχιστος γεγώς P. 1268. ἀνδρός τ' ἀρίστου βασιλέως τε R. 257. πατρὸς πάντων ἀρίστου E. 357. πάντων ἀρίστου φωτός T. 176.—τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος 1095. ἓν' ἄνδρ' ἄριστον Ἀργείων Aj. 1319. Ἑλλήνων ἕνα κριθέντ' ἄριστον P. 1329. τόνδ' ἄριστον ἄνδρα C. 1102. τὸν πάντ' ἄριστον Θησέα 1458. πάντων ἄριστον ἄνδρα T. 808.—ὦ βροτῶν ἄριστε R. 46. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ Aj. 1360. ὦ διδύμα τέκνων ἄριστα C. 1690. τῶν ἀρίστων βουλευμάτων A. 179. τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν Aj. 1359. ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς A. 197. (νόμιμα) τῶνδε φερομέναν ἄριστα E. 1086.

2. Used substantively; δέδοικα μὴ τοὺς—νόμους ἄριστον ᾖ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν A. 1101. ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν P. 985.

3. Adverbially; σφῷν δ' ὅπως ἄριστα συμφέροι θεός P. 623, that is, *may God be propitious to you.* ἤκου' ἄριστα, *bore the highest fame* 1297. ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν R. 407. ὑμεῖς γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν 1046. οὐχ—ἄριστ' εἰργασμένα 1369. μετὰ—μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν—ὀρθοῖτο Aj. 160.

Ἀριστόχειρ, *with the stoutest hand;* ἧμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι Aj. 915. ἀριστόχειρ ἀγών, *a contest of superior prowess.*

Ἀριφραδής, *most skilful;* ἀριφραδὴς ἀνήρ A. 347.

Ἀρκάς, *Arcadian;* Παρθενοπαῖος Ἀρκάς C. 1322.

Ἄρκεσις, *aid, advantage;* καὶ τίς πρὸς ἀνδρὸς μὴ βλέποντος ἄρκεσις C. 73.

Ἀρκέω, 1. used as a personal verb; *to ward off, to defend, to assist;* ἄνδρα δ' οὐδένα—ὅστις ἀρκέσειεν P. 281. τὰς Ἀθήνας—ξένον σώζειν οἵας τε καὶ μόνας ἀρκεῖν ἔχειν C. 263. ὥστ' ἀρκεῖν φίλοις E. 314. ἐγὼ φύλαξα, τοῦτό γ' ἀρκέσαι, *to hinder this,* Aj. 531. ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροισι—καταξανθεὶς θανεῖν 714. in θεοῖς ὡς οὐδὲν ἀρκεῖν εἶμ' ὀφειλέτης ἔτι Aj. 587. τινί or σοί must be understood; Ajax says, that he is no longer debtor to the gods, to serve *any one,* τινί, or σοί, *thee,* viz. *Tecmessa.* ἐκ τῶνδέ μοισύ πρῶτος, ὦ Ζεῦ,—ἄρκεσον Aj. 811. 2. *to perform, to achieve;* οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς Aj. 434. 3. *to suffice, to be equal to,* with a dative; οἶμαι γὰρ ἀρκεῖν σοί γε καὶ τὰ σὰ—ἀλγήματα P. 339. ὦ μέγας λιμήν, αὐτὸς ἤρκεσεν παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν R. 1207. οὐχ ὑμιν Ἅιδης μοῦνος ἀρκέσει A. 308. ἀλλ' ἀρκέσει καὶ ταῦτα T. 1206. κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ Aj. 1102. οὐκέτ' ἀρκῶ E. 179. ἔνδον ἀρκείτω μένων Aj. 76. ἀρκέσω θνήσκουσ' ἐγώ A. 543. ἀρκεῖν γὰρ οἶμαι—μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν C. 499. 4. used impersonally, ἀρκεῖ, *it suffices, it is enough;* τοὺς—ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι C. 296. ἀρκεῖν δοκεῖ μοι E. 1356. ὅτ' οὐκέτ' ἀρκεῖ T. 708. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μένειν Aj. 80. εἰ—οὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμιν οὐδ' ἠσσημένοις εἴκειν Aj. 1221.

Ἀρκτέος, 1. from ἄρχομαι, *it is necessary to begin,* or *it must be begun;* ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα Aj. 840. 2. from ἄρχω, *to let oneself be ruled;* ἀρκτέον γ' ὅμως, *yet still one must be ruled;* or more correctly perhaps, *but you must needs obey* R. 628.

Ἄρκτος, *the Bear, Ursa Major;* οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι T. 130.

Ἀρκτοῦρος, *Arcturus;* ἐξ ἦρος εἰς Ἀρκτοῦρον, *from spring to autumn* R. 1137.

Ἀρκύστατον, *a net;* τίνων ποτ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωκα E. 1468.

Ἅρμα, *a chariot;* ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται E. 692. πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων 704.

Ἁρματηλάτης, *a charioteer;* εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα E. 690.

Ἁρμόζω, 1. transitively, *to adapt, to fit;* βάσει βάσιν ἁρμόσαι C. 198, which means, *that Antigone adapts her step to that of Œdipus.* ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που, *till I should somewhere apply it fresh-anointed* T. 684. τούτοισιν (νόμοις), οὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται, *with those and no other (laws) shall he be fitted,* that is, *judged* C. 912. οὐχ ὥς γ' ἐκείνῳ τῇδε τ' ἦν ἡρμοσμένα, *not so as they were united between him and her* A. 566. 2. intransitively, *to be fitting, to suit, to apply to;* τάδ' οὐκ ἐπ' ἄλλον βροτῶν ἐμᾶς ἁρμόσει ποτ' ἐξ αἰτίας, *the guilt of this will never apply to any other but me* A. 1303. εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς, *unless these things shall turn out a plain example to all mankind con-*

grueous to the event R. 902. σιγᾶν ἂν ἁρμόζοι σε T. 728. ἃ δ' ἁρμόσει μοι τῷ — νῦν χρόνῳ E. 1285.

Ἁρμός, *a joining; ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ δύντες, having entered the joining of the mound where the stone is drawn aside* A. 1201.

Ἄρνειος, *belonging to sheep; ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου amidst the carcases of slaughtered sheep* Aj. 302.

Ἀρνέομαι, 1. *to deny; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι* R. 571. 2. *to refuse; μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν* P. 118.

Ἀρνήσιμος, *to be denied; ἐμοὶ δὲ τούτων οὐδὲν ἐστ' ἀρνήσιμον* P. 74.

Ἄρνησις, *denial; ἄρνησις οὐκ ἔνεστιν ὧν ἀνιστορεῖς* R. 578. τῶνδ' ἄρνησις οὐκ ἔνεστί μοι E. 517.

Ἄρνυμαι, *to obtain, to gain; νῦν δὲ — τοιάδ' ἄρνυμαι* A. 894. ὧν ἐγὼ μεθύστερον — τὴν μάθησιν ἄρνυμαι T. 708. καιρός τοι — πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται P. 827.

Ἀροτός, *seed-crop,* and ἄροτος *the year; μήτ' ἀροτὸν αὐτοῖς γῆν ἀνιέναι τινα* R. 270. In T. 822, it signifies *the year; δωδέκατος ἄροτος.*

Ἄροτρον, *a plough; ἱλλομένων ἀρότρων* A. 340.

Ἄρουρα, *arable,* or *tilled ground; γήτης — ἕκτοπον λαβὼν ἄρουραν* T. 32. ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Aj. 1265. Metaphorically, *a mother's womb; μητρῷαν ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὗ τε καὶ τέκνων* R. 1257.

Ἀρόω, *to plough;* metaphor. *to beget children; τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν, ὅθεν περ αὐτὸς ἱσπάρη* R. 1497. ὑμιν — πατὴρ ἰφάνθην, ἔνθεν αὐτὸς ἠρόθην 1485.

Ἁρπάζω, *to seize* by force or fraud; ὅταν παρῇ κλίψαι τε χἁρπάσαι βίᾳ P. 640. οὐθ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους A. 1028. τοὐπιόντος ἁρπάσαι C. 756. ἵν' εἰδότες, τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον, τὸ λοιπὸν ἁρπάζητε, *that knowing, whence gain is to be drawn, ye may for the future seize it* A. 311. δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον, *I see thee seeking to snatch at an opportunity of attacking thy enemies* Aj. 2.

Ἄῤῥηκτος, *that cannot be broken, impenetrable; ἑπτάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος* Aj. 573.

Ἄῤῥητος, 1. *not spoken, unknown; ὦ πάντα νωμῶν — διδακτά τε ἄῤῥητά τε* R. 301. ἀλλ' οὐκ ἐπ' ἀῤῥήτοις γε τοῖς ἐμοῖς λόγοις A. 552. 2. *not to be spoken, of which it is forbidden to speak; τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι, what has been said, I will, for thy sake, keep, as if it had not been spoken, and were ineffectual* E. 1000. ὦ δεῖπνων ἀῤῥήτων ἔκπαγλ' ἄχθη 196. πῶς δῆτα λέγω λόγον ἄῤῥητον; Aj. 213. ἄῤῥητ' ἀῤῥήτων τελέσαντα R. 465. ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων, ῥητὸν ἄῤῥητόν τ' ἔπος C. 1005.

Ἀῤῥώξ, *unbroken; στυφλὸς δὲ γῇ καὶ χέρσος, ἀῤῥὼξ οὐδ' ἐπημαξευμένη τρόχοισιν* A. 251.

Ἄρσην, *male, of the male kind.* Generally applied to men; παίδων τῶν ἀρσένων R. 1459. οἱ ἄρσενες C. 340. ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά T. 206. Also to an olive tree; ἄρσεν' — ἄγριον ἔλαιον, *the male wild olive* T. 1186. κτύπος ἄρσην πόντου, *loud sounding* (or *manly*) *roar of the ocean* P. 1441.

Ἀρτάνη, *a cord,* or *knot; χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην, looses the hanging knot* R. 1266. πλεκταῖσιν ἀρτάναισι λωβᾶται βίον A. 54.

Ἄρτεμις, *Artemis,* a name given to Diana; Ταυροπόλα Ἄρτεμις Aj. 172. τάς τε πυρφόρους Ἀρτέμιδος αἴγλας R. 207. Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν ἐλαφοβόλον ἀμφίπυρον T. 212. γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν R. 161. τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν E. 553. δίσποιναν Ἄρτεμιν 616. Ἄρτεμιν τὴν αἰὲν ἀδμήταν 1230.

Ἀρτηρία. Commonly *an artery,* or *the windpipe;* but in T. 1043. it probably means *the passages of the bronchiæ* that convey air into the lungs; βίβρωκε σάρκας, πνεύμονος τ' ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν, *it hath eaten away my flesh, and clinging within it absorbs the passages of my lungs.* But Ellendt reads πνεύμονάς, and removes the comma from after σάρκας to πνεύμονάς τ', and renders ἀρτηριά by viscera et medullæ; *it hath eaten away my flesh and lungs, and clinging within it absorbs my bowels and marrow.*

Ἄρτι, *now, just now.*

Ἀρτίκολλος, *closely-glued; προσπτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος, ὥστε τέκτονος, χιτών* T. 765.

Ἀρτίπους, *recently* (or *opportunely*) *arrived; ἐγγὺς — ἀρτίπους θρώσκει δόμους* T. 58.

Ἀρτίχριστος, *recently* (or *fresh*) *anointed; ἕως ἂν ἀρτίχριστον ἁρμόσαιμί που* (τὸ φάρμακον) T. 684.

Ἀρτίως, *just now, recently.*

Ἀρχαιόγονος, *primitive, of ancient origin;* ἀρχαιογόνων Ἐρεχθειδῶν A. 968.

Ἀρχαιόπλουτος, *of ancient hereditary wealth; ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια* E. 1385.

Ἀρχαῖος, *ancient, pristine;* 1. of a thing that exists no longer; οὐ γὰρ δὴ τόδ' ἀρχαῖον δέμας C. 110. ἦν μοι παλαιὸν δῶρον ἀρχαίου ποτὲ θηρός T. 552. 2. of a thing done in olden time; τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν; R. 1033. ἀρχαῖα τὰ Λαβδακιδᾶν ὁρῶμαι πήματα A. 589. 3. of a thing that has continued from olden time; λόγος — ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανείς T. 1. πατρὸς ἀρχαῖον τάφον E. 881. νάρκισσος μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα C. 690. Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις C. 1384. δός μοι χερὸς σῆς πίστιν ἀρχαίαν τέκνοις 1628. παῖδες ἀρχαίου Σκότου 106. 4. it is also used in reference to origin and ancestors; ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα Aj. 1271. as ἀρχῆθεν.

Ἀρχέπλουτος, *a founder of his fortune;* (ἀποστέλλετε) ἀρχέπλουτον καὶ καταστάτην δόμων E. 72.

Ἀρχή, 1. *command, rule;* ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῴμεθα R. 49. τῆσδέ γ' ἀρχῆς οὕνεκα 383. ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας 593. τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχήν 737. τάν τε σὰν ἀθάνατον αἰὲν ἀρχάν 905. ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ C. 374. οὔτε σφιν ἀρχῆς ὄνησις ἥξει 452. ἀρχῆς θεσμός Aj. 1083. πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ A. 177. τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων 740. ἵμερος — τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν 792. 2. *beginning, origin;* ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος R. 121. τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; Aj. 275. κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου P. 247. 3. in the following instances it is used adverbially; ἀπ' ἀρχῆς Aj. 1076. οὐξ ἀρχῆς φίλος R. 385. But ἀρχήν with a negative, has the sense of *at all;* ἀρχὴν δὲ θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα A. 92. ἀρχὴν κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην P. 1223. ἀρχὴν ἂν — τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἄν ποτε — ἐπέστεφεν E. 431.

Ἀρχηγετέω, *to begin, to commence;* μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἕρδειν κἀπὸ τῶνδ' ἀρχηγετεῖν E. 83.

Ἀρχηγέτης, *a chieftain;* δι' ἀνὴρ ἀρχηγέτης R. 751.

Ἀρχηγός, *a founder of a family;* thence *a tutelar hero;* τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι C. 60.

Ἄρχω, 1. *to begin,* or *to be the first to do,* or *the occasion of doing any thing;* in which signification it is used by itself, or joined with a genitive or accusative; ἄρξασά τι λυπηρόν E. 542. ἄρχ' αὐτὸς ὡς σοι θυμός 1311. οὐ σμικρῶν κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον, *was the cause of* T. 869. μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων Aj. 914. ὁ Θήβας δ' ἐλελίχθων Βάκχιος A. 154. 2. *to rule, to govern;* generally without a case, sometimes with either a genitive of the thing, or with an adverbial accusative; ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω E. 512. εἴπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς R. 54. ἄρχεις δ' ἐκείνῃ ταὐτά; *and hast thou like rule with her?* 579. ἄρχειν ἐλέσθαι 585. εἰ δ' αὐτὸς ἦρχον 591. οὗτοι κακῶς ἄρχοντος (ἀρκτέον) 629. ἄρχει τις αὐτῶν, ἢ 'πὶ τῷ πλήθει λόγος; C. 66. ἐκ τοῦ — βασιλέως τάδ' ἄρχεται 67. ἐμοῦ δὲ ζῶντος οὐκ ἄρξει γυνή A. 521. καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν 665. τῆσδ' ἄρχειν χθονός 732. γῆς (ἂν) ἄρχοις 735. πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν Aj. 1047. ὥνπερ ἄρχεις ἄρχε 1086. κἀκ τῶνδ' ἄρχομαι E. 256. οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι Aj. 1054. οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων A. 63. Whether the following is to be referred to the above, or the signification next given is doubtful; οὗτος (Love) ἄρχει καὶ θεῶν, ὅπως θέλει, κἀμοῦ γε T. 443. 3. *To be master of anything;* οὐ ποδός, οὗ τινος ἄρχων P. 848. 4. The participle, especially in the second signification, takes the nature of a substantive; ἄρχοντές εἰσιν, ὥστ' ὑπεικτέον Aj. 653. αὐτὸς ἄρχων — Αἴας ἔπλει 1213. In the middle voice it signifies *to begin;* ἔα μ' ἐν οἷσιν ἠρξάμην C. 631.

Ἀρωγή, *aid, protection;* ἀ' νὴρ ἀνόμματος οὐδ' ἔχων ἀρωγάν P. 845. κοινὰν ἤνυσεν ἐς φίλους ἀρωγάν 1130. διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις C. 1096.

Ἀρωγός, *protecting,* or *a protector;* 1. an adj.; ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας Aj. 350. τὰ σὰ βέλεα ἀρωγὰ προσταθέντα R. 206. 2. a substantive; καλεῖ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεὶ — παρθένους Aj. 822. ὅς γ' ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγός P. 1201. Λαΐου — οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο R. 127. ἐλθεῖν ἀρωγοὺς ξυμμάχους τε C. 1016. πρῶτον μὲν — τὸν θεὸν ποιούμενος ἀρωγόν 1288. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος Aj. 200. εὐμενῆ ἀρωγὸν — μολεῖν E. 440. πάρεισιν ἐλπίδων ἔτι κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τ' ἀρωγοί 849. γενοῦ πρόφρων ἀρωγὸς τῶνδε τῶν βουλευμάτων 1373. παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους

[illegible]

'Ασκεπος, [illegible] ; ἐξιλά σε [illegible] [illegible] ἄσκεπον ἐς [illegible] ἥκοντα C. 1033. ἄσκεπον ἀσκίων τε καὶ στρατιῶ E. 36.

'Ασκέω. 1. to practise, to exercise; δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν, entering a city that exercises justice C. 917. ἀσκεῖ τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν, practise to continue such in mind throughout life E. 1013. 2. to practise, in a bad sense; ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέποντ' αὐτῷ κακά T. 383. οὐκ 'Ορέστου (σῶμα) πλὴν λόγοις ἠσκημένον E. 1208. 3. to adorn; ζῶμα τοὐμὸν οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον E. 444.

'Ασκληπίδης, one sprung from Æsculapius; τῶν παρ' ἡμῖν ἐντυχὼν 'Ασκληπιδῶν P. 1317.

'Ασκληπιός, Æsculapius; ἐγὼ δ' 'Ασκληπιὸν παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου P. 1423.

Ασκοπος, 1. unseen; ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν C. 1678. 2. referred to time as well as place; countless; τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν ἡμερῶν ἀνήριθμον T. 246. Thence to acts; unforeseen, unlooked for; πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας Aj. 21. ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς

[illegible]

'Αστο. see ἄστυ.

'Αστακτί, [illegible] falling drop by drop, that [illegible]; δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον C. 1253. [illegible] ἀστακτὶ δὲ σὺν τοῖς παρθένοις στένοντες 1642.

'Αστειπτος, untrodden, unfrequented; ἀκτὴ — Λήμνου βροτοῖς ἄστειπτος P. 2.

'Αστένακτος, without groaning; ἀστένακτος αἰὲν ἑσπόμην κακοῖς T. 1063. ἀλλ' ἀστένακτος — ἔρξον 1190.

'Αστεργής, harmful, severe; πείσεται — ἀστεργὲς οὐδὲν R. 229. ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργὴν Aj. 764.

'Αστεροπητής, the thunderer, or he who causes lightning; πυρφόρος ἀστεροπητής P. 1183.

'Αστιβής, untrodden, pathless; ἀστιβὲς ἄλσος — ἀμαιμακετᾶν κορᾶν C. 126. χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω Aj. 642.

'Αστομος, hard-mouthed; πῶλοι ἄστομοι E. 714.

'Αστός, a citizen, one who inhabits, or has the privileges of, a city; ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ R. 222. ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας 1489. ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν C. 169. ἀστοῖσί φασιν ἐκκεκηρῦχθαι A. 27. τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς

186. κηρύξας ἔχω ἀστοῖσιν 193. ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὰ δόμοις δέχεσθαι R. 817. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν C. 13. ἠπιστάμην ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών 932. καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν κυρεῖς; T. 186. τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων E. 963. τοῖσδ' ἀστοῖσιν R. 392. ἡγόμην δ' ἀνὴρ ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ 776. ἀστοῖς τοῖσδε C. 289. ἀστῶν τῶνδε 1525. ὦ πάντες ἀστοί A. 1168.

Ἀστραπή, *lightning*; ἀστραπὴ φλέγει C. 1464. ὦ Ζεῦ πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων R. 201. ἀλλ' οὐ τὰν Διὸς ἀστραπάν E. 1052.

Ἀστράπτω, properly, *to lighten*, used metaphorically in the sense of *to glitter*; πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός C. 1069.

Ἄστρον, *a star*, or *constellation*; τὴν Κορινθίαν ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα ἔφευγον R. 795. ἰὼ πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων A. 1132. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19. ἔς τ' ἂν λεύσσω — ἄστρων ῥιπάς 105. τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος T. 1096. τοῖς ἐχθροῖσιν ἄστρον ὡς λάμψειν E. 66.

Ἄστροφος, *not turning back*; ἀπελθεῖν ἄστροφος C. 491.

Ἄστυ, *a city*; οὐδ' ἄστυ γ' οὐδὲ πύργος R. 1378. τόδε πατρῷον ἄστυ 1450. ὦ γῆς Θήβης ἄστυ πατρῷον A. 928. τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας T. 1144. ἄστυ Καδμεῖον μολών R. 35. ἐκ τοῦ κατ' ἄστυ βασιλέως τάδ' ἄρχεται C. 67. κατ' ἄστυ 78. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει 298. θελήσας ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν 761. τὸ Θήβης ἄστυ δυώσειν 1321. πρὸς ἄστυ Θήβης 1374. ὡς πλεῖστον εἴη τοῦδ' ἄποπτος ἀστεως R. 762.

Ἀστυνόμος, *that governs a city*; ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο A. 353.

Ἀσύμβλητος, see ἀξύμβλητος.

Ἀσφάδαστος, *without spasms*, or *convulsions*; ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ τάχει πεσήματι (με κοιμίσαι) Aj. 820.

Ἀσφάλεια, *security*; ἀσφαλείᾳ τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν R. 51.

Ἀσφαλής, *safe, sure, secure*; 1. of a thing; λέξαι τ' ἀκοῦσαί τ' ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ C. 1290. ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα A. 450. τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦτο E. 731. 2. of a person; φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς R. 617. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι Aj. 1230. Ellendt renders ἀσφαλέστατοι *most worthy of confidence*.

Ἀσφαλῶς, 1. *safely*; ἐλθεῖν ἀπελθεῖν τ' ἀσφαλῶς C. 1167. τὰ μὲν— πόλιος ἀσφαλῶς θεοὶ — ὤρθωσαν πάλιν A. 162. 2. *surely*; ἀλλ' ἐν χρόνῳ γνώσει τάδ' ἀσφαλῶς R. 613.

Ἀσχάλλω, *to be sorry for*; τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν ἥδιο μέν' πῶς δ' οὐκ ἄν; ἀσχάλλοις δ' ἴσως R. 937.

Ἄσωτος, *abandoned*; τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Aj. 189.

Ἀταλάντη, *Atalante*, the mother of Parthenopæus, one of the chiefs in the Theban war; πιστὸς Ἀταλάντης γόνος C. 1324.

Ἀτάλλω, *to cherish*; τέως δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων Aj. 556.

Ἀτάομαι, *to be afflicted*; ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα νῦν Aj. 262. ἴδοιμί, νιν — καίπερ ὧδ' ἀτώμενος 377. οὔτ' εὐτυχοῦσα — οὔτ' ἀτωμένη A. 17. τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἄν, ἢ σεσωσμένους A. 314.

Ἀτάρ, conjunct. *but, nevertheless, however*.

Ἀταρβής, *fearless*; ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θεᾶς T. 23.

Ἀτάρβητος, *fearless*; ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητος ὁρμᾷ Aj. 195.

Ἄταφος, *unburied*; ἄταφος ἔπιτνε C. 1729. ἐᾶν δ' ἀκλαυστον ἄταφον A. 29.

Ἀτεγκτος, *not softened, implacable*; ὧδ' ἀτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ; R. 336.

Ἄτεκνος, *childless, bereaved of children*; ἄτεκνος — αἰὲν οἰχνῶ E. 160.

Ἀτελεύτητος, *impracticable*; ἀτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ; R. 336.

Ἀτελής, *ineffectual*; τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κἀτελῆ φυλάξομαι E. 1000. see Ἄῤῥητος. μὴ ἀτελὴς εὐχή P. 771. κομπεῖν δ' ἐστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 831.

Ἀτενής, *tenacious*; κισσὸς ὡς ἀτενής A. 820.

Ἄτερ, prep. governing the gen. case; *without, except*.

Ἀτερθε, *besides, except*; ἂν (ἄταν) οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν ἄτερθε τοῦδε Aj. 630.

Ἄτη, 1. *calamity*, occasioned by a wicked or foolish action; νῦν δὲ στεναγμός, ἄτη, θάνατος — οὐδὲν ἐστ' ἀπόν R. 1284. κέρδη μὲν — τοῖς δεδεγμένοις, ἄτην δὲ τοῖς πέμψασιν C. 93. τὴν ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας A. 185. ὅτῳ φρένας θεὸς ἄγει πρὸς ἄταν A. 620. ἄτῃ πατάξαι θυμόν 1084. οὐκ ἀλλοτρίαν ἄτην, ἀλλ' αὐτὸς ἁμαρτών 1245. ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ Aj. 123. πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος 300. 2. *Calamity* occasioned by deceit or injustice, especially such as is inflicted by the gods on wicked men;

ἁ δ' ἐρχομένα Μοῖρα προφαίνει δολίαν — ἄταν T. 848. ἄταν οὐρανίαν φλέγων Aj. 194. οἵαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν 629. ἄγγειλον ἄτας τὰς ἐμὰς μόρον τ' ἐμὸν γέροντι πατρί 835. οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει A. 580. ὦμοι δύσφρονος ἄτας C. 202. ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω ταύτας ἄτας E. 217. 3. It often means nothing more than *evil* and *misfortune*; τίς ἄταις, τίς ἐν ἀγρίοις πόνοις ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου R. 1205. πόλις οὐδὲν ἴδριν γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ C. 530. τόνδε — ἄται κλονέουσιν 1246. ἐκτὸς ἄτας A. 610. πράσσει δ' ὀλιγοστὸν χρόνον ἐκτὸς ἄτας 621. μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις E. 228. οὐκ εἰδυῖ' ἄρα, ἵν' ἡμεν ἄτης 924. τίς — ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; 990. ἀλλ' ὡς ἐπ' ἄτῃ — στέναζε 1290. τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι T. 1264. μὴ — πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. ὦμοι ἐμᾶς ἄτας 892. Τεύκρου βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος 955. τὰν ἄπαυστον ἄταν 1168. 4. It signifies also *evil*, as expressing *the cause* of evil, or that which afflicts with calamity, as a *disease*; δακέθυμος ἄτα P. 699. τίς ὁ χειροτέχνης, ὃς τήνδ' ἄτην κατακηλήσει 997. ἔθαλψεν ἄτης σπασμός 1071. τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι 1094. προτέρας ἄτας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει R. 164. Œdipus calls his daughters δύο ἄτα, C. 536, as it were *two pests*. So Creon, δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων A. 529. ματρῷαι λέκτρων ἄται 855.

Ἀτηρός, *injurious*, *baneful*; λόγοισι πιστός, ἀτηρὸς λάθρᾳ P. 1256. ἀτηρᾷ φρενί T. 263.

Ἀτίζω, *to despise*; πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδέν' ἄνθρωπον χρεών C. 1155.

Ἀτιμάζω, *to despise*, *to dishonour*, *to treat with slight*; ἃ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεις πόλιν R. 340. ὥς σ' ἀτιμάζει πατήρ A. 568. μηκέτ' ἐκφοβοῦ, μητρῷον ὥς σε λῆμ' ἀτιμάσει ποτέ E. 1417. οὔποτ' οἶδ' Αἴαντ' ἀτιμάσουσ' ἔτι Aj. 98. μή μ' ἀτιμάσῃς C. 49. μηδέ μου κάρα — εἰσορῶν ἀτιμάσῃς 287. μή τοι μ' ἀτιμάσῃς τὸ μὴ οὐ θανεῖν — σὺν σοί A. 540. μή μ' ἀτιμάσητέ γε C. 1411. ἀλλ' αὐτὸν — οὐκ ἄν γ' ἀτιμάσαιμ' ἄν Aj. 1318. ἀλλ' ἀτιμάσας πέμψεις C. 1275. τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει A. 22. τὰ τῶν θεῶν ἔντιμ' ἀτιμάσασ' ἔχε 77. *Passive*; οὐκ ἐνδίκως ἀτιμάζοιτό σοι Aj. 1321. οὐκ ἀτιμασθήσομαι R. 1081.

Ἀτιμάω, *to dishonour*; μή νυν ἀτίμα θεούς, θεοῖς σεσωσμένος Aj. 1108.

Ἀτιμία, *ignominy*, *infamy*; ἐπίστω γ' οἱ μ' ἀτιμίας ἄγεις E. 1024. ἀτιμίας 1025.

Ἄτιμος, *contemned*, *dishonoured*; καί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπεμψεν R. 789. καὶ μή μ' ἄτιμον τῆσδ' ἀποστείλητε γῆς E. 71. ἐμὲ — ἄτιμον ἔβαλον P. 1017. — ἐν αἰτίᾳ ἄτιμον βαλεῖν R. 657. γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βίᾳ 670. ὡς μή μ' ἄτιμον — ἀφῇ γε C. 1280. τανῦν δ' ἄτιμος ὧδε προκεῖμαι Aj. 422. θανὼν ἄτιμος — ἐμασχαλίσθη E. 436. οὕτως ἄτιμός εἰμι τοῦ τεθνηκότος; 1205. ἄτιμος οὐδενὸς σύ 1206. ἄτιμος Ἀργείοισιν ὧδ' ἀπόλλυμαι Aj. 435. κοὐκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ C. 51. οὐδὲν γὰρ — οὔτ' αἰσχρὸν οὔτ' ἄτιμόν ἐστι A. 5. ἐγὼ μὲν οὐκ ἄτιμα ποιοῦμαι, *I indeed do not hold them in dishonour*, A. 78.

Ἀτίμως, *ignominiously*; οὕτως ἀτίμως πατρίδος ἐξωθούμενον C. 429. ψυχὴν ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας A. 1056. ὦ σῶμ' ἀτίμως κάθεως ἐφθαρμένον E. 1172.

Ἀτληπέω, *to be unable to endure*, *to bear with impatience*; πάρειμ' ἀτλητῶν R. 515.

Ἄτλητος, *intolerable*; ὡς — γένος δ' ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν R. 792. ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν Aj. 222.

Ἄτομος, *untrodden*, *uncultivated*; Οἴτης ἄτομον λειμῶνα T. 199.

Ἄτρακτος, *an arrow*; νευροσπαδὴς ἀτρακτος P. 290. τὸν βαλόντ' ἄτρακτον T. 711.

Ἀτρείδης, *the son of Atreus*, *Atrides*.

Ἄτρεστος, *not terrified*, *intrepid*; τὸν ἐν δαΐαις ἄτρεστον μάχαις Aj. 358. ξὺν φόβοισι μᾶλλον ἢ ἄτρεστον εὖδοντα R. 586.

Ἀτρεύς, *Atreus*, king of Mycenæ, father of Agamemnon and Menelaus.

Ἄτρυτος, *inexhaustible*, *exhaustless*; ἀρτίως πεπαυμένην κακῶν ἀτρύτων Aj. 775.

Ἄτρωτος, *unwounded*; ἄτρωτον οὐ μεθῆκ' ἄν ἐξ ἐμῆς χερός C. 910.

Ἀτταταῖ, an exclamation of grief, P. 733.

Ἀτύζω, *to frighten*; ὄρνις ἀτυζομένα, *the affrighted bird* E. 146.

Αὖ, adv., *again*, *now*, *in turn*, *on the other hand*.

Αὐαίνω, *to dry up*, thence *to waste*; ἄφιλος αὐανῶ βίον E. 809. ἀλλ' αὐανοῦμαι τῷδ' ἐν αὐλίῳ μόνος P. 942.

Αὐγάζω, *to see clearly*, *to behold*; ναὸς ἄξενον ὅρμον αὐγάζων P. 217.

Αὐγή, *a beam of light*; βροντᾶς αὐ γαῖς P. 1184. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αὐγὰς ἀπείρξω Aj. 70.

Αὐδάω, 1. *to speak, to say, to declare,* P. 895. R. 93. 846. 974. 1271. 1289. 1409. C. 25. 204. 212. 223. A. 227. Aj. 361. E. 126. 226. 845. used passively, ηὐδᾶτο μὲν τάδε R. 527. 731. 940. 2. *to address, to accost, to bid, to command* C. 868. 1626. A. 914. used passsively in a kindred sense *to be called, to have the name of,* ὁ τοῦ κατ' ἄστρα Ζηνὸς αὐδηθεὶς γόνος T. 1096. P. 240. χρὴν ἀντὶ τούτων αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν *to be called,* (that is, *to be*) *dead* 428. 3. *to declare openly, to publish* ὀυ γὰρ αὐδᾶν ἡδύ τάκίνητ' ἔπη C. 630. hence *to utter* as an oracle, τὴν παλαιὰν φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι T. 170. πῶς δ' οὐχ — ηὔδας τὶ τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον R. 392. πῶς — οὗτος ὁ σοφὸς οὐκ ηὔδα τάδε; 568.

Αὐδή, *speech, voice.*

Αὐθαδία, *self-sufficiency, arrogance;* εἶ — νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν R. 549. αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει A. 1015.

Αὔθαιμος, *consanguineous, of the same blood;* δεινὰ δ' εὐροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη C. 1080.

Αὐθαίμων, *consanguineous;* ὦ Διὸς αὐθαίμων T. 1030.

Αὐθαίρετος, *self-chosen, voluntary;* τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ', αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι R. 1231.

Αὖθις, adv., *again, hereafter.*

Αὐθόμαιμος, *of the same blood, in the relation of brothers;* οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν; C. 336.

Αὔλειος, *belonging to a hall;* σ' ἐκτὸς αὐλείων θυρῶν — ἐξέπεμπον A. 18.

Αὐλή, *an abode,* or *country* generally, also *the hall of a house,* and *a house itself;* ποίας αὐλὰς ἑνέδρος ναίει P. 152. φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς A. 782. αἵ τ' εἴσω στέγης, αἵ τ' ἐκτὸς αὐλῆς T. 202. παῖδ' ἐν αὐλαῖς εἶδε κοῖλα δέμνια στορνύντα 897. πατρῴαν ἄγει πρὸς αὐλάν P. 714. ἀλλάξαι (φῶς) ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 937.

Αὐλίον, *a cavern;* δὶ ἀμφιτρῆτος αὐλίου P. 19. τῷδ' ἐν αὐλίῳ 942. ὦ πληρέστατον αὐλίον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ 1076. φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε 1134.

Αὐλίς, *Aulis,* a town and seaport in Bœotia, E. 554.

Αὐλός, *a flute,* or *pipe;* ὁ καλλιβόας αὐλός T. 638. οὐκ ἀπώσομαι τὸν αὐλόν 216. γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον Aj. 1181.

Αὐλών, *a narrow pass between mountains, a ravine;* used by Sophocles metaphorically; ποντίους αὐλῶνας (ναίει) T. 100; either, says Ellendt, in reference to the form of the waves, or because the Grecian seas were remarkable for rocky islands with mountainous and precipitous coasts.

Αὔξω, 1. neut. *to increase, to thrive;* οὔτε γὰρ ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται R. 172. 2. act., *to augment, enlarge, aggrandize;* τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν A. 191. χρόνος — τὰ δ' ἐπ' ἦμαρ αὔξων ἄνω C. 1455. πάλιν σε δαίμων δίκαιος αὔξοι 1563. σέ γε — Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν R. 1092.

Ἄϋπνος, *sleepless, wakeful;* ὕπνος ἄϋπνος P. 837. ἔχων ἀΰπνους ἄγρας Aj. 867. οὐδ' ἄϋπνοι κρῆναι μινύθουσιν C. 691.

Αὔρα, *the air,* or *a light breeze;* ἀνεμόεσσα αὔρα T. 950. κόμη δί αὔρας — ᾄσσεται C. 1263. τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται P. 1145.

Αὔριον, *to-morrow;* ἤ γ' αὔριον T. 941. τὰν αὔριον πανσέληνον R. 1090. τῆς ἐς αὔριον ἡμέρας C. 573.

Αὐτάγγελος, *a voluntary messenger;* πῶς — Ὀδυσσεὺς πρὸς τάδ' οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἑτοῖμος P. 564. αὐτάγγελος (ἦλθον) C. 334.

Αὐτάδελφος, *one born of the same father and mother, an own brother* or *sister;* τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα A. 499. τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον 692. ὠκοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα 1.

Αὐτάρκης, *sufficient, availing;* αὐτάρκει τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ C. 1060.

Αὖτε, adv., *again.*

Αὐτίκα, adv., *immediately, presently.*

Αὐτογέννητος, *born from the same;* κοιμήματά τ' αὐτογέννητ' ἐμῷ πατρὶ δυσμόρου ματρός, *the incestuous commerce of my wretched mother with my father* A. 856.

Αὐτόγνωτος, *self-willed;* σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά A. 867.

Αὐτοδαής, *self-taught;* Νύσια Κνώσι' ὀρχήματ' αὐτοδαῆ Aj. 685.

Αὐτοέντης, *an assassin;* τὸν αὐτοέντην — ἐν κοίτῃ πατρὸς (ἴδω) E. 264.

Αὐτόθεν, *from thence;* σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε C. 1139.

Αὐτόκλητος, *self-invited,* that is, *coming of his own accord;* οὐκ ἐμῶν ὑπ' ἀγγέλων, ἀλλ' αὐτόκλητος T. 391.

Αὐτοκτονέω, *to slay one another;* ἀδελφὼ δύο μίαν καθ' ἡμέραν αὐτοκτονοῦντε — μόρον κατειργάσαντο A. 56.

Αὐτόνομος, *independent;* αὐτόνομος — Ἅιδαν καταβήσει A. 815.

Αὐτόξυλος, *made of unwrought wood;* αὐτόξυλον γ' ἔκπωμα P. 35.

Αὐτόπαις, *an own child:* τῷ Διὸς αὐτόπαιδι T. 823.

Αὐτόποιος, *self-planted*; φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον C. 703.

Αὐτόπρεμνος, *with the very roots*; τὰ δ' ἀντιτείνοντ' αὐτόπρεμν' ἀπόλλυται A. 710.

Αὐτός, 1. *he himself*. 2. in the oblique cases *him*. 3. with the article ὁ αὐτός, *the same*.

Αὐτόστολος, *sailing himself*; αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι P. 494.

Αὐτοσφαγής, *slain by himself*, or *by his own kindred*; αὐτοσφαγῆ πίπτοντα Aj. 828. τὼς αὐτοσφαγεῖς — ὀλοίατο, *so may they perish, slain by their own kindred*, 828.

Αὐτοῦ, *there, here, on the very spot*.

Αὐτοῦ, a reflexive pronoun for the third person, *of himself*; also used for the first and second persons.

Αὐτουργός, *one who does a thing himself*; ὄψεις ἀράξας αὐτὸς αὐτουργῷ χερί A. 52.

Αὐτόφωρος, *self-detected*; πατὴρ — ἀπώλετο πρὸς αὐτοφώρων ἀμπλακημάτων A. 51.

Αὐτόχειρ, *doing anything*, or *slaying with his own hand*; ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις ἀλλ' ἐγώ R. 1331. εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου — ἐκφανεῖτε A. 306. αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἕλουσα 891. Αἵμων ὄλωλεν, αὐτόχειρ δ' αἱμάσσεται 1160. παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν 1299. τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμ' αὐτόχειρα T. 1184. κἀδόκει — Ἀτρείδας αὐτόχειρ κτείνειν Aj. 57. αὐτόχειρί μοι μόνῳ τε δραστέον τοὔργον E. 1007. αὐτόχειρι σὺν μιάσματι A. 172. ζητεῖν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου R. 266. τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου E. 943. εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδε — τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω R. 231.

Αὔτως, adv. *in the same way, in vain, to no purpose*.

Αὐχενίζω, *to behead*; τοὺς μὲν ηὐχένιζε Aj. 291.

Αὔχημα, *a cause for boasting, a boast, a vaunt*; χθονὸς αὔχημα μεγιστον C. 714. σὺ γάρ νιν εἰς τόδ' εἶσας αὔχημα 717.

Αὐχήν, *the neck*; κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν A. 1206.

Ἀφαγιστεύω, see ἐφαγιστεύω.

Ἀφαγνίζω, see ἐφαγνίζω.

Ἀφαιρέω, *to take away*; τὸν βίον μή μου ἀφέλῃς P. 921. τᾶμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα Aj. 100. εἰ τᾶμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με P. 376. τί μ' ἄνδρα πολέμιον — ἀφείλου μὴ κτανεῖν 1287.

Ἀφανδάνω, *to displease*; σοὶ τᾶμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ A. 497.

Ἀφανής, *invisible, obscure, ambiguous*; σὺν ἀφανεῖ λόγῳ R. 657. ἀφανεῖ μόρῳ C. 1679. τὰν ἀφανῆ θεὸν 1553. μεθέντας ἡμᾶς τάφανῆ R. 131.

Ἀφανίζω, 1. *to conceal, to take out of sight*; ὁ μέν γὰρ ἠφάνιστο A. 255. τοῦτ' ἠφάνισται T. 673. 2. *to obliterate*; οὐδ' ἔχω πῶς με χρὴ τὸ σὸν τάλαιναν ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος C. 1710.

Ἄφαντος, 1. *unseen, removed from sight*; ἄφαντος ἐρῶ θανασίμῳ χειρώματι R. 560. ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν 832. 2. *unexpected*; ἔφην' ἄφαντον φῶς P. 297.

Ἄφαρ, adv., *soon, speedily*; ἄφαρ βέβακε T. 134, 526. ἴδ' οἷον — προσέμιξεν ἄφαρ τοὔπος — ἡμῖν 818. μὴ — θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσ' ἄφαρ 954.

Ἁφαρπάζω, *to snatch away*; ὧν ἁφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος T. 545.

Ἄφατος, *indescribable, vast*; ἰὼ σκότου νέφος — ἄφατον R. 1314. μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφατος — Διόβολος C. 1463.

Ἀφαυρός, *feeble*; τί δῆτ' ἀφαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; C. 1022: but the better and usual reading in this place is ἀμαυρῷ.

Ἀφεγγής, *without light*; ὦ φῶς ἀφεγγές C. 1546. Metaphorically, *dark*, that is, *inauspicious*; ἵλαος, ὦ δαίμων — εἴ τι γᾷ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων C. 1478.

Ἀφειδέω, 1. *not to spare*; ψυχῆς ἀφειδήσαντε E. 968. 2. *to be careless of*; εἴ τις τοῦδ' ἀφειδήσοι πόνου A. 410.

Ἀφέλκω, *to drag away*; ἀφέλκομαι δύστηνος C. 848.

Ἀφέρπω, *to depart*; τί σῖγ' ἀφέρπεις; T. 810. ἐᾶτ' ἀφέρπειν 812. ἀφέρπειν ἄστροφος C. 491. ἄφερπέ νυν Aj. 1140.

Ἄφθεγκτος, *silent*; ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει C. 155.

Ἄφθιτος, *imperishable*; Γᾶν ἄφθιτον A. 339.

Ἄφθογγος, *speechless*; ἦστο ἄφθογγος Aj. 304.

Ἀφίημι, 1. *to send*, as from a bow, *to discharge*; σοῦ — ὥστε τοξότης ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα A. 1072. ἵνα τὸν θυμὸν ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1075. μηδ' ἀφῇτ' ἔπος κακόν C. 735. τί μὰν ἀφήσει τέλος; *what issue will it send forth?* C. 1467. 2. *to give up, to let loose*, or *let go*; ἄφες μοι — τὰ τόξα P. 969. οὐκ ἀφήσεις C. 838. οὔ τοι σ' ἀφήσω 861. 3. *to leave*; οὐ γὰρ δὴ κενὸν γ' ἀφήσομεν, *for I will not leave it unattempted* E. 1008. 4. *to give up, to leave, to abandon*; χειρίσαν ἀφείς τινι Aj. 490. ἣν — τελευτήσας ἀφῇς 491. εἶρξαι — Αἴαντα,

μηδ' ἀφέντ' ἐὰν 741. μηδ' ἀφιέναι μόνον 783. μή μ' ἀφῇς ἐρῆμον P. 484. ἄφετε γὰρ αὐτόν 1043. τί μ' οὐκ ἀφῆκας εἰς Ἅιδου μολεῖν 1333. εἴ τι νὺξ ἀφῇ, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται R. 198. ἄφες μ' ἐς οἴκους 320. ὡς μή μ' ἄτιμον — ἀφῇ γε C. 1280. ἄφετε μόνην ἐρῆμον A. 878. 5. *to disregard*; τὰ — περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες E. 1280. πᾶσαν αἰσχύνην ἀφεὶς P. 120. πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε; R. 599. πέμψον, μηδὲ τοῦτ' ἀφῇς 860. ἀφεὶς τὰ τῆσδε τῆς γῆς κύρια C. 918. τὰ θεῖ' ἀφείς 1534. 6. ἀφεῖναί τί τινι is, *to give up*; passive, *to be lost*; πῶς δῆτ' ἀφῆκας τῷ γέροντι τῷδε σύ R. 1177. καὶ νῦν ἀφεῖται πάντα A. 1150. σὺ νῦν ἀφεὶς σεαυτὸν ὧν λέγεις πέρι ἐμοῦ 'πάκουσον, *now do thou, leaving thine own affair alone, as concerns the things thou speakest of, listen to me* R. 707. It is once found in the middle voice; τέκνων δ' ἀφοῦ R. 1521.

Ἀφικνέομαι, *to come to*, or *reach* a place; πρός σ' ἱκέτις ἀφῖγμαι R. 920. ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι 932. τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα C. 798. τίνας χώρους ἀφίγμεθα C. 2. ἱκέτης — ἀφιγμένος 640. τί δῆτα — ἀφιγμένος κυρῶ 1310. τοῖς ἀφιγμένοις ξένοις P. 317. παρὰ τίνος δ' ἀφιγμένος R. 935. — ἐπεὶ δ' ἀφῖκτο τὴν καταῤῥάκτην ὁδόν C. 1586. — ὦ φθέγμ', ἀφίκου E. 1216. καὶ — τοῦτ' ἀφικόμην R. 1005. ὅσον λῆμα ἔχων ἀφίκου C. 881. ὅσοι Τροίαν ἀφικόμεσθα Aj. 1320. ἀφίκοιτ' ἀφίκοιτο T. 652. — ἀφίξεται ταχύς C. 307. χῶταν εἰς τέλος τοῦ ζῆν ἀφικνῇ C. 1528. ὡς πρὸς τέλος γόων ἀφίκοντο 1618. κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο Aj. 48. κἀπὶ πάντ' ἀφίξομαι R. 265. ἰδεῖν κηλῖδ' ἐμαυτῷ συμφορᾶς ἀφιγμένην 833. θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦπος ἀφῖκται A. 925.

Ἀφίλητος, *not beloved*; οὐδὲ γὰρ ὢν ἀφίλητος ἐμοί ποτε — κυρήσῃς C. 1699.

Ἄφιλος, 1. *without a friend, friendless*; ἄφιλος αὐανῶ βίον E. 809. ἐρῆμον ὧδε κἄφιλον P. 228. προὐβάλου ἄφιλον, ἐρῆμον 1006. ἄθεος ἄφιλος — ὀλοίμαν R. 663. ἄκλαυστος ἄφιλος — ἄγομαι A. 868. παρ' ἀφίλοις Ἀτρείδαις Aj. 611. 2. of a thing, *unfriendly, unpleasing*; ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον C. 186. γῆρας ἄφιλον 1238. — ἔργα ἄφιλα Aj. 611.

Ἀφίστημι, *to remove away from, to desert, to depart from*; μασῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς E. 766. τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 900. ἄνθρωπος, ὦ δέσποιν', ἀποστήτω T. 434. σιγᾶν κελεύω μηδ' ἀφεστάναι φρενῶν, *I bid thee be silent, nor be absent in mind* P. 853.

Ἀφνεός, *wealthy*; ἀφνεωτέραις χερσίν E. 449.

Ἀφόβητος, *not fearing*; Δίκας ἀφόβητος R. 885.

Ἄφοβος, 1. *fearless*; τὸν ἄφοβον — στρατόν C. 1327. 2. *not formidable*; ἐν ἀφόβοις θηρσί Aj. 358.

Ἀφορμάω, active, *to set out upon, to attempt*; τί τήνδ' ἀφορμᾷς πεῖραν; Aj. 283. Middle, *to set out*; οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν C. 1403; hence, *to rush forth*; οὐ γὰρ ἄλλ' ἀφορμᾷ ποτε 1468.

Ἄφορμος, *departing from*; ἔκτοπος αὖθις ἄφορμος ἐμᾶς χθονὸς ἔκθορε C. 233.

Ἄφρακτος, *unguarded*; ἄφρακτος φίλων Aj. 893.

Ἄφραστος, *inexplicable, indescribable*; ἀφράστῳ τῇδε πέδῃ T. 1046. φάτιν ἄφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν 691.

Ἀφράστως, *unexpectedly*; ἐπεί σε νῦν ἀφράστως ἀέλπτως τ' ἐσεῖδον E. 1254.

Ἀφρίζω, *to foam*; ἤφριζον — ἱππικαὶ πνοαί E. 709.

Ἀφροδίτη, *Venus*; χρυσάνιος Ἀφροδίτα C. 699. θεὸς Ἀφροδίτα A. 794.

Ἀφροντίστως, *undesignedly*; ἥκει δόμους ὡς τούσδε πέμπων οὐκ ἀφροντίστως T. 365. ὡς ἀφροντίστως ἔχει, *how mad he is* Aj. 348.

Ἀφρόνως, *foolishly*; κἀφρόνως ἡμείψατο Aj. 753.

Ἀφρός, *foam*; ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί T. 699.

Ἀφροσύνη, *folly, rashness*; ἐν ἀφροσύνᾳ καθελόντες A. 379. τὸ νέον — κούφας ἀφροσύνας φέρον C. 1232.

Ἄφρων, *senseless*; οὐ γὰρ ὦδ' ἄφρων ἔφυν E. 929.

Ἀφυής, *simple, guileless*; ἀφυῆ τ' ὄντα κοὐ θέλοντα P. 1002.

Ἄφυκτος, *that cannot be avoided*, or *escaped, unavoidable*; ἄφυκτ' ἔχων βέλη T. 264. ἰοὺς ἀφύκτους P. 105. κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες E. 1380.

Ἀφώνητος, *silent*; τὰ πολλὰ — ῥήματα — παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά C. 1285.

Ἄφωνος, *silent, speechless*; μὴ — δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς C. 869. σιγῇ πτήξειαν ἄφωνοι Aj. 171.

Ἀφώνως, *silently, without speaking*; ἀφώνως ἀλόγως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 130.

Ἀχαιός, *Achæan, Greek.*

Ἄχαλκος, *without brass;* Ἄρεα — ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει με, *unarmed with brazen shield* R. 191.

Ἀχείρωτος, *not planted by the hand,* that is, *self-grown;* φύτευμ' ἀχείρωτον αὐτόποιον C. 703.

Ἀχελῷος, *Achelous,* a river of Epirus in Greece that divides Ætolia from Acarnania T. 508.

Ἄχερδος, *a wild pear-tree;* κοίλης τ' ἀχέρδου C. 1592.

Ἀχέρων, *Acheron,* a river in the infernal regions A. 806. 810. E. 177.

Ἄχθομαι, *to be distressed;* οὐκ ἄχθομαι σ' ἰδὼν P. 667.

Ἄχθος, 1. *a load, a burden;* λύπης — ἄχθος E. 119. ἄγαν γ' ὑπερβριθὲς ἄχθος ἤνυσαν Aj. 931. πρόχειρον ἄχθος ἔρκομαι E. 1105. 2. *distress, affliction;* μυρίον ἄχθος ᾧ ξυνοικεῖ P. 1153. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; A. 1157. ὦ ἐείπνων ἀῤῥήτων ἔκπαγλ' ἄχθη E. 197. περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν αἰεί 1233.

Ἀχίλλειος, *belonging to Achilles* P. 62. Aj. 42. 1218. 1316.

Ἀχιλλεύς, *Achilles.*

Ἄχνη, *down, foam, dew;* θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας C. 687. ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 844.

Ἄχνυμαι, *to grieve;* ἀχνύμενος — ἥκει μόρον Ἀντιγόνης A. 623.

Ἀχόρευτος, *not joyous;* ἀχόρευτα φέρουσ' ὀνείδη E. 1058.

Ἄχορος, *without a dance;* μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος C. 1224.

Ἄχος. 1. *pain, grief;* οὐκ ἦν φίλοισιν — τυσόνδ' ἄχος R. 1355. οὔτοι σοὶ μούνῳ ἄχος ἐφάνη E. 151. ἐμοὶ δ' ἄχος ἕστακεν Aj. 199. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 692. ἀφανίσαι τοσόνδ' ἄχος C. 1710. λήγετε τοῦδ' ἄχους 1720. ἄτανδον ἔργον Ἀτρειδᾶν τῷδ' ἄχει Aj. 928. ἄχη τέκνου κλύουσαν A. 1232. ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη 1273. — τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων Aj. 153. γελᾷ δὲ τοῖσδε μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα 936. κρυπτῷ δ' ἀχέων ἐν ἤβῃ ὄλβιος E. 155. ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσεν σὰ μάτηρ ἄθεος T. 1027. 2. *a plague* or *pest;* οὐράνιον ἄχος, *pest of the sky* A. 414.

Ἀχρεῖος, *useless;* ἀχρεῖον οἰκητῆρα — τόπων τῶν ἐνθάδε C. 633.

Ἀχώ, see ἠχώ.

Ἄψαυστος, *that has not touched;* ἐγὼ δ' ὅδ' ἐνθάδε ἄψαυστος ἔγχους R. 969.

Ἀψεγής, *unblamed;* μήποτε — ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρώσι E. 487.

Ἀψευδέω, *to abstain from falsehood;* φράζω — πρὸς δ' ἔμ' ἀψευδεῖν ἀεί T. 469.

Ἀψορρος, *going,* or *moving, backwards;* — ἐκ δόμων ἀψορρος εἰς δέον περᾷ A. 382. οὐ πάλιν ἄψορρος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεὶς ἄπει; R. 431. οὐκ ἄψορρον ἐκνεμεῖ πόδα; Aj. 362. ὅπως ἄψορρον ἀντῴη πατρί T. 898. ἄψορρον ἥξομεν πάλιν E. 53. ὦ παῖδες, οὐκ ἄψορρον; *will ye not be off?* 1424.

Ἀψόφητος, *noiseless, still;* ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων Aj. 314.

Ἄψοφος, *noiseless;* ἄψοφον φέρει βάσιν T. 963.

B

Βαδιστέον, *that must be gone;* σοὶ βαδιστέον πάρος, *thou must go first* E. 1494.

Βάθος, *depth;* εἴ — χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει Aj. 130.

Βάθρον, 1. *the ground,* or *soil;* τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος βάθρον Aj. 135. γῆς τόδ' αἰπεινὸν βάθρον P. 988. γῆς ἀλύπητον βάθρον C. 1658. 2. *a step,* or *seat,* made by nature or art; βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον C. 101. βάθρων ἐκ τῶνδε μ' ἐξάραντες 264. βάθρων ἵστασθε R. 142. τὸν καταῤῥάκτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον C. 1587. ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες, ὦ τέκνον A. 847. ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον Aj. 847.

Βαθύῤῥιζος, *having deep roots;* βαθυῤῥίζου δρυός T. 1185.

Βαθύῤῥους, *deep-flowing;* τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον T. 556.

Βαθύς, *deep;* οὔτε στεφάνων οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν Aj. 1179.

Βαθυσκαφής, *deep-dug;* βαθυσκαφεῖ κόνει E. 427.

Βαίνω, 1. *to walk on, proceed, advance, to go;* βᾶθί νυν ὦ τάλαν P. 1181. ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγός 1200. τῇδε βᾶτε C. 1544. βᾶτε κατ' ἀντιθύρων E. 1427. καὶ δὴ βέβηκα 1428. οὐδ' ἔχει βῆναι πρόσω T. 194. βέβηκε Δῃάνειρα τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν 871. κἀγὼ δρομαία βᾶσα 923. πᾷ γὰρ οὐκ ἔβαν ἐγώ; Aj. 855. ἦν (ὁδὸν) δὴ νῦν ἔβην 974. 2. *to go away, depart, retire;* αὐτῶν βεβώτων P. 277. ναῦς πάσας βεβώσας 280. τί ποτε βέβηκεν ἡ γυνή R. 1073. ἦ βέβηκεν ἡμιν ὁ ξένος; C. 81. βέβηκεν 82. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας 226. τὸν — κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι ὁρμωμένῳ τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1571. ἔβα A. 120. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε 246. ἀνὴρ — βέβηκεν ἐξ ὀργῆς ταχύς 762. ἀνὴρ βέβηκε δεινὰ θεσπίσας 1078. σοὶ — μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος E. 74. βεβῶτος ἐκ δόμων 303. βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑποστέγοι 1378. ἡνίκ' ἂν — ἀπείη κάνιαύσιος βεβώς T. 164. τὸν ἄσκοπον χρόνον βεβὼς ἦν 246. καὶ δὴ βεβᾶσι 344. κἀπὸ ματρὸς ἄφαρ βέβακεν 526. κύματα — βάντ' ἐπιόντα τε, *waves—rapidly succeeding one another* T. 115. 3. *to come, to approach;* εἰ γὰρ ἐν τυχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη R. 81. δεῦρ' ἔβημεν 148. ἀγλαὰς ἔβας Θήβας 152. Αἰτναίας ἐπὶ πώλου βεβῶσαν C. 314. τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγάς 379. βᾶτε, βᾶτ' ἔντοποι 845. ἰὼ παῖ βᾶθι 1488. πάλαι φύλαξ ἔβην Aj. 36. ὡς, ἀκμαῖος εἰ βαίη, μόλοι 904. σούσθω, βάτω 1393. τὸν λεύκασπιν — φῶτα βάντα πανσαγίᾳ A. 107. 4. sometimes it signifies *to be* in a place, as it were *to have reached* or *arrived at;* τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος δῆτ', ἐν ᾧ βεβήκαμεν C. 52. — κεῖνος δ' ὅπου βέβηκεν, οὐδεὶς οἶδε T. 41. ποῦ βάντος ἢ ποῦ στάντος, οὔπερ οὐκ ἐγώ; Aj. 1216. 5. thence simply, *to be;* φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης A. 983. πνεῦμα ταὐτὸν οὔποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει, *the wind* as it were *moves itself,* or *prevails* C. 619. ὧν καὶ χρυσέα κλὴς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδᾶν 1055. ἐν πόνῳ ταὐτῷ βεβηκὼς τυγχάνεις κακῶν ἐμοί 1361. ὅταν — ἐν κακοῖς ἤδη βεβήκῃς E. 1046. ἐπεί σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν 1084. τοῖς ἐν τέλει βεβῶσιν, *those that are in power* A. 67. τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν, *enemies who were prosperous* E. 967. οὔτοι κατάμεμπτ' ἔβητον, *ye are not in a condition to be found fault with* C. 1693. 6. from its signification of *going* the following is derived; οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ ἀριστερὰ ἔβας, which means *to err* Aj. 183. 7. also from its signification of *departing* it takes the sense of *to vanish,* and *to die;* μένει γὰρ οὔτ' αἰώλα Νὺξ — ἀλλ' ἄφαρ βέβακε T. 135. ἐκ βροτῶν βαίην ἄφαντος πρόσθεν R. 832. ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα 959. ὃν (πατέρα) δὴ παλαί' ἂν ἐξ ὅτου δέδοικ' ἐγὼ μή μοι βεβήκῃ P. 492. βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει C. 1229. πάντα γὰρ συναρπάσας, θύελλ' ὅπως, βέβηκας E. 1140. — βέβηκεν; C. 1675. 8. the following take their meaning from the third signification of *to come, to approach;* ὅρα ποῦ στάσει, ποῖ δὲ βάσει, *look where thou wilt pause, and whither thou wilt come?* that is, *what thou art about to do?* P. 823. πῶς οὖν ὁ λῃστὴς — ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; R. 125. ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων ἐμοῦ βεβῶτος 772. λέγ', ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις C. 217. νῷν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκεν 1681.

Βαιός, 1. *small,* spoken of measure and space; βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ P. 286. Used adverbially; βαιὸν δ' ἔνερθεν, *a little below* P. 20. 2. thence applied to things not the objects of sense; βαιάν μοι, βαιὰν πέμπε λόγων φάμαν P. 834. ὁ δ' εἶπε πρός με βαιά Aj. 285. In this sense too used adverbially; τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς ξυμμάχου Aj. 90. 3. *short,* in reference to time; χρονὸν γὰρ οὐχὶ βαιόν T. 44. And adverbially; βαιὸν ἀμμείνασα T. 334. βαιοῦ κοὐχὶ μυρίου χρόνου C. 398. βαιὸν οὐδὲ σὺν χρόνῳ ὁρῶμεν αὐτὸν γῆν — προσκυνοῦντα 1650. 4. *low,* or *mean:* of a man; μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν ὀρθοῖτο Aj. 160. Of *a thing;* ῥάκη προθέντες βαιά P. 274. πότερον ἐχώρει βαιὸς; *whether was he journeying thinly attended?* R. 750. ἔχεις γὰρ οὐ βαιὰ τάνθυμήματα τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος, *for you bear no slight remembrances of this, being deprived of your sightless eyes* C. 1201.

Βάκχειος and **Βακχεῖος,** *pertaining to Bacchus;* ὁ Βακχεῖος θεός, *Bacchus* himself R. 1105. ὁ δὲ Βακχείας ἀπὸ ἦλθε — Θήβας T. 508.

Βαχειώτης see **Βακχιώτης.**

Βακχεύς, the same as **Βάκχος.** **Βακχεῦ,**

[illegible]

[illegible] Βαλκάνιος ὄχος [illegible]

[illegible] *affliction*; [illegible] τῶν ἐχθρῶν [illegible] — [illegible] 736. 1236. [illegible] — μέγα βάρος μ' [illegible] 1150. [illegible] Λύσεις βάρος Ε. [illegible] βάρος Τ. 324. ἐπί μοι — βάρος ἐ[illegible] φοίνι 978. τί δ' [illegible] τῆς ἀμορίας νέξ ἥξει βάρος; Αἰ. 208. 2. *that which causes affliction*; ἔσται ποτ' ἄρα [illegible] Καδμείοις βάρος C. 410. ἀθλίων βάρος Ε. 1129.

Βαρυάλγητος, *causing heavy afflictions*; πάντων καχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα Αj. 198. See Καχάζω.

Βαρυαχής, *grievous, distressing;* βαρυαχεῖ μόρῳ C. 1557.

Βαρυβρεμέτης, *deep thundering;* Διὸς βαρυβρεμέτα γένος A. 1104.

Βαρυβρώς, *deeply-gnawing, excruciating;* στόνον ἀντίτυπον βαρυβρῶτα P. 688.

Βαρύνω, *to weigh down:* is only used in the passive voice, *to be weighed down, to be vexed, angry,* or *offended;* κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι, *with what evils I am weighed down* T. 151. καινέτω τις, εἰ βαρύνεται, τῶν ἔνδον ὄντων, *let one of those within slay me, if he be offended* E. 810. κἀγὼ βαρυνθείς, *and I being indignant* R. 781. as, χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Aj. 41. μὴ βαρυνθώσιν κακῇ ὀσμῇ, *lest they be offended with the nauseous smell* P. 878.

Βαρύποτμος, *afflicted by a hard fate, hard fated;* ὦ βαρύποτμε P. 1085. βαρύποτμα κακά C. 1450.

Βαρύς, 1. used subjectively, *burdened, weighed down;* οἶδε σὺν γήρᾳ βαρεῖς R. 17. αἰῶνα βαρύν T. 5. κοὐνόσῳ βαρύν 234. ἀνὴρ δύσοργος, ἐν γήρᾳ βαρύς Aj. 996. βαρύς τε καὶ βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε P. 1034. Ellendt would render Βαρύς in the above sense, and Βαρεῖαν in the signification next given, but they are commonly both understood in the second sense: βαρεῖαν βάσιν, *sad step,* commonly translated *slow* T. 962. 2. thence spoken of a man it means *oppressive, severe, stern, harsh,* or *inimical;* μενῶ σ' ἐγὼ — εἰσαεὶ βαρύς T. 1192. δυσμενῆ — καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί R. 546. στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ, βαρὺς δ', ὅταν θυμοῦ περάσῃς 673. 3. also in the same sense of affections of the *mind, will, speech;* μῆνιν βαρεῖαν Aj. 641. C. 1330. ὀργῇ βαρείᾳ P. 368. νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς A. 763. ἡ δ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ παρεῖναι 1236. βαρεῖα αὐδὰ τρυσάνωρ P. 207. βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε 1034. 4. lastly, spoken of external things that are *grievous* or *afflicting;* βαρείας τοῦ νοσηλείας P. 39. ᾧ μηδὲν ἐστ' οἴκοις βαρύ T. 727. βαρεῖαν ξυμφοράν 743. βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 746. ᾤμοι βαρείας ἄρα τῆς ἐμῆς τύχης 959. νόσου βαρείας P. 1314. κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς C. 403. ἔξω βαρείας αἰτίας ἐλεύθερον A. 441. βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες C. 1206. ἡδονή (says Ellendt) accrued to Theseus and Antigone, in that they had brought Œdipus to consent to give audience to Polynices: therefore Œdipus says he yields to their urgency although very loath to do so: in such case, νικᾶτε με ἡδονήν are to be taken together, and not νικᾶτε λέγοντες ἡδονήν: the passage then may be thus paraphrased; ἐκνικᾶτε τὸ καθ' ἡδονὴν ὑμῖν ὄν, ἐμοὶ δὲ βαρύ, *ye prevail in that which gives you pleasure, but which is distressing to me.*

Βαρύστονος, *deplorable, to be deplored;* λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾤδεμεν τὸ μὴ οὐ βαρύστον' εἶναι R. 1233.

Βαρύψυχος, *pusillanimous;* πρὸς κακοῦ τε καὶ βαρυψύχου γόους τοιούσδ' ἀεί ποτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν Aj. 312.

Βάσανος, *a test, trial,* or *proof;* πρὸς ὅτου δὴ βασάνῳ R. 492. σοφὸς ὤφθη βασάνῳ δ' ἠδύπολις 510. τάχ' εἰς βάσανον εἶ χερῶν C. 839.

Βασίλεια, *a queen;* μητέρ, ἣ φύσει μὲν ἦν βασίλεια Aj. 1281.

Βασίλειος, *royal, regal;* τοῖς βασιλείοισιν — νόμοις A. 378.

Βασιλεύς, *a king;* ὁ πάντα κραίνων βασιλεύς, *Jupiter* T. 127. Of men; ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ R. 1202. A. 155. 946. 1157. R. 257. C. 67. Aj. 188. 938.

Βασιλίς, *a woman of royal race;* λεύσσετε — τὴν βασιλίδα μούνην λοιπήν A. 932.

Βάσις, 1. *a step,* or *track;* κυνὸς Λακαίνης ὡς τις εὔρινος βάσις Aj. 8. ἐπέγνως — ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα, *thou knowest, that I am walking round mine enemy* (viz. as a spy) 19. οὐκ ἔχων βάσιν, *lame, not able to walk* P. 686. σὲ τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν παύσοντας ἄλγους, *who will free thee and thy corrupted foot of pain* 1364. ἀντέρειδε νῦν βάσιν σήν 1389. ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει βάσιν ἁρμόσαι C. 108. βαρεῖαν ἄψοφον βάσιν T. 963. ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις 960. Also applied to the *motion of wheels;* τροχῶν βάσεις E. 708. 2. *a march,* or *act of approaching;* τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; *why then does he hasten this march upon the flocks?* Aj. 42. τοῦ με τήνδ' ἐφίστασαι βάσιν; T. 338. See ἐφίστημι.

Βαστάζω, 1. properly *to bear;* ἃ βαστάζω χεροῖν P. 651. νῦν μὲν γὰρ οὐδὲν ὄντα βαστάζω χεροῖν E. 1118. εἴπερ γ' Ὀρέστου σῶμα βαστάζω τόδε 1207. 2. *to lift up;* Τεύκρῳ — ὥς με βαστάσῃ πεπτῶτα Aj. 814. τίς σε βαστάσει φίλων;

903. αὐτὸς σὺ βάσταζε E. 1462. 3. *to take in the hand, to hold, to handle;* καὶ χερσὶ βαστάσασα E. 893. ἔστιν ὥστε κάγγύθεν θέαν λαβεῖν καὶ βαστάσαι με P. 653. τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν, τὰν οὐδείς ποτ' ἐβάστασεν P. 1112. τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα βαστάσαι δότε C. 1107. 4. thence applied to *bearing a troublesome office* or *duty;* νεωτέρῳ τῳ τοῦτο βαστάζειν πρόθες A. 216.

Βαφή, *immersion*, used of the *tempering* of steel by *immersion* in water; κάγὼ γάρ, ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε, βαφῇ σίδηρος ὥς, ἐθηλύνθην στόμα, *for I, who of late was firm in my dread purpose, as steel by tempering, have been made a woman in my speech* Aj. 637.

Βέβαιος, *certain, sure;* ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα βέβαια A. 1073. ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστὴ καὶ βεβαία P. 71. εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον T. 618.

Βέβηλος, *profane, accessible, that may be approached*, as not being consecrated; θάκησιν εἴ τινα βλέπεις ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ ἄλσεσιν θεῶν C. 10.

Βέλος, 1. properly *an arrow, javelin*, or *dart*, but used for any *pointed weapon;* ἦν τόδ' ὀρθωθῇ βέλος P. 1283. πρὸς θεῶν, μέθες βέλος 1284. ἔγχος — ἐχθίστων βελῶν Aj. 643. δείματος ἦν μοι προβολὰ καὶ βελέων Aj. 1192. τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη P. 198. τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν 1136. γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε 1190. δέχου — βέλη τάδε 1271. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους 1392. ἄφυκτ' ἔχων βέλη T. 264. τὰ σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα R. 205. 2. applied to violent affections of the mind, as *anger;* thus, θυμοῦ βέλη R. 894. θυμὸς — τάνδ' αἰχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; T. 880. See αἰχμή. 3. *thunder;* ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1077. τὰ πολλὰ — στράψαντα — χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη C. 1511. 4. applied to *a storm;* δύσομβρα φεύγειν βέλη A. 356.

Βῆμα, 1. *a seat;* τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω C. 193. 2. *a step;* ὃν — γᾶ ποτὲ Μυκηναίων δέξεται εὐπατρίδαν Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα, *whom the land of the noblyborn Mycenæans shall one day receive, returning under the propitious guidance of Jove* E. 159.

Βῆσσα, *a woody vale, a glen;* ἐν εὐανέμοις βάσσαις Aj. 197. μινύρεται — ἀηδὼν χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις C. 679.

Βία, 1. *force* of body, in which sense it is less seldom used; ὑμεῖς (βραχίονες) Νεμέας ἔνοικον — βίᾳ κατειργάσασθε T. 1084. θήρεως βία 1048. 2. *violence* of mind; and therein first, expressing *violence* of the person acting; μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν Aj. 1313. ἥ τ' Ὀδυσσέως βία, *the might of Ulysses*, i. e. *Ulysses*, or *the mighty Ulysses* P. 314. 588. τῆς Ὀδυσσέως βίας 321. Ἰφίτου βίαν T. 38. διφυῆ — στρατὸν θηρῶν ὑβριστήν, ἄνομον ὑπέροχον βίαν 1086. 3. but much more frequently used to express *compulsion;* ἡ βία γὰρ ταῦτ' ἀναγκάζει με δρᾶν E. 248. τοῖσδε δουλεύω βίᾳ 1183. θεῶν βία καὶ νέμεσις P. 597. κλέψαι τε χἁρπάσαι βίᾳ 640. βίᾳ στελοῦσί σε 971. εἴ μ' οὗτος — ἀπάξεται βίᾳ 976. Τροίαν κατασκάψαι βίᾳ 986. ὅς σ' ἀποστελῶ βίᾳ 1281. γῆς ἄτιμον — ἀπωσθῆναι βίᾳ R. 670. πόλις βίᾳ ἡλαυνέ μ' ἐκ γῆς C. 441. ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας — ἐξοίχει βίᾳ 871. ἄξω βίᾳ 878. χειρωθεὶς βίᾳ 907. παρίστασαι βίᾳ 920. βίᾳ ἄγοντα φώτων ἀθλίων ἱκτήρια 926. βίᾳ τε κοὐχ ἑκών 939. κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1345. βίᾳ ξυναρπασθεῖσαν Aj. 493. εἰ δέ τις βίᾳ σ' ἀποσπάσειε 1155. πῶλοι βίᾳ φέρουσιν E. 715. 4. used adverbially, *against the will of, in spite of;* νόμου βίᾳ A. 59. βίᾳ πολιτῶν δρᾶν 79. 898. τίς δ' ἄν με τῶνδε συμμάχων ἕλοι βίᾳ; C. 819. βίᾳ φίλων 858. ἐμοῦ βίᾳ 947. 5. also, πρὸς βίαν, with or without a genitive, same as βιαίως, *by violence, violently, against the will of;* ὥστε — μηδὲ πρὸς βίαν φύσῃ φρένας E. 1454. κἀξ ὁδοῦ με — πρὸς βίαν ἠλαυνέτην R. 805. πρὸς βίαν πορεύομαι C. 849. πρὸς βίαν παρασπάσει γνώμης 1187. πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν P. 90. οὐ γὰρ — ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται 92. — πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις 103. εἴ νιν πρὸς βίαν κρίνειν θέλοις T. 387. πρὸς βίαν ἐμοῦ C. 663. πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ Aj. 1306. 6. ἐκ βίας, *by force;* ὡς ἐκ βίας μ' ἄξοντες P. 559. ὡς ἄνδρ' — ἐκ βίας ἄγει 933. ἔμ' — οὔδ' ἐκ βίας ἄξουσιν; 973.

Βιάζομαι, 1. in the middle voice, *to do violence to, to employ force;* ὅστις δ' ὑπερβὰς — νόμους βιάζεται, *whosoever transgressing, does violence to the laws* A. 659. αἰσχρὸν—

λόγοις κολάζειν, ᾧ βιάζεσθαι πάρα, *it were base for one who is able to use force, to punish by words* Aj. 1139. 2. passive, *to suffer violence, to be compelled;* βιάζομαι τάδε A. 66. ἐκ σοῦ βιάζονται τάδε 1060. τοὔνειδος — ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον ἢ γνώμῃ φρενῶν R. 524. βιασθεὶς πολλὰ κάντιβάς E. 565.

Βίαιος, *vehement;* βιαίας νόσου A. 1127.

Βιβάζω, *to lift up, to exalt;* ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν C. 382.

Βιβρώσκω, properly *to feed on, to devour;* ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος A. 1009. Met. *to consume;* ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας T. 1043.

Βιόδωρος, *life-giving*, or *life-supporting;* βιόδωρος αἶα P. 1147.

Βίος, *life, a mode of life, sustenance, things necessary to the support of life*, or *the means of supporting life.* Βίος is especially applied to *human life*, ζωὴ to *animal life.*

Βιοστερής, *without the means of subsistence;* κάπὶ προσπόλου μιᾶς βιοστερῆ χωροῦντα C. 751.

Βιοτή, 1. *life;* πανδάκρυτον — βιοτάν P. 685. 2. *means of subsistence;* ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν P. 164. πόθεν γὰρ ἔσται βιοτά 1144.

Βίοτος, 1. *life;* τὸν παρ' αὐτῷ (αὐτῷ) βίοτον R. 612. τὸν αἰεὶ βίοτον C. 1580. τὸν λοιπὸν ἤδη βίοτον 1615. θνατῶν βιότῳ A. 610. βίοτον εὐαιῶν' ἔχειν T. 81. τό — βιότου πολύπονον 117. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν — βίοτον 1018. ἀλλ' ἐμὲ μὲν ὁ πολὺς ἀπολέλοιπεν ἤδη βίοτος ἀνέλπιστος E. 179. 2. *means of subsistence;* καλὸς γὰρ ὀὐμὸς βίοτος E. 385.

Βιόω, *to live;* οἷον (βίον) βιῶναι σφὼ — χρεών R. 1488.

Βιώσιμος, a thing to make *life to be endured;* τί γὰρ μόνῃ μοι τῆσδ' ἄτερ βιώσιμον; *for what is there to make life to be endured by me alone without her?* A. 562.

Βιωτός, same as βιώσιμος. ἔμοιγ' ὁ μέλλων βίος οὐ βιωτός C. 1689.

Βλάβη, 1. *hurt, harm, damage;* ἑκουσίοισιν ἔγκειται βλάβαις P. 1302. πεπονθέναι (τε) — εἰς βλάβην φέρον R. 517. λόγων δ' ἀκοῦσαι τίς βλάβη C. 1189. ὅσῳπερ μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη A. 1038. ἄοκνον — προσορῶσα δόμοισι βλάβαν T. 839. βλάβην ἔχειν Aj. 1304. χὴ δίκη βλάβην φέρει E. 1031. 2. spoken of a man contemptuously, *a pest, a wretch;* ὁ πάντ' ἄναλκις οὗτος, ἡ πᾶσα βλάβη E. 293. κεῖνος ἡ πᾶσα βλάβη P. 618. ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξύνοικος ἦν μοι E. 774. 3. θεῶν ποδώκεις βλάβαι, *the swift-footed vengeance of the gods* A. 1091.

Βλάπτω, *to harm, to injure;* ὅταν δέ τις θεῶν βλάψῃ E. 686. εἴ τις θεῶν βλάπτοι Aj. 451. ἄνδρα δ' οὐ δίκαιον, εἰ θάνοι, βλάπτειν τὸν ἐσθλόν 1324. ὥστε μήτ' ἐμέ, μήτ' ἄλλον — βλάψαι ποτ' ἂν R. 375.

Βλαστάνω, 1. properly spoken of plants, *to bud, to sprout, to grow;* ἔστιν δ' οἷον ἐγὼ — οὐκ ἐπακούω — πώποτε βλαστόν C. 702. ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν E. 414. 2. used figuratively, *to be produced, to be born;* βλαστάνει δ' ἀπιστία C. 617. οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε A. 296. οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς 559. — ἐν τίνι τοῦτ' ἔβλαστ' ἀνθρώπων; E. 231. ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα 1085. ὥστε σόν ποτ' ἢ κἀμὸν γένος βλαστεῖν ἐᾶσαι E. 954. — ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος, βλαστοῦσ' ὅπως ἔβλαστε R. 1376. οὐκ ἔστ' ἀδελφὸς ὅστις ἂν βλάστοι ποτέ A. 903. ἀνθρώπου φύσιν βλαστών Aj. 748. εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε E. 432. τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι; 1070. τὴν φύσιν — ἐξ ὧν ἔβλαστες P. 1295. ἄριστος ἐξ ἀριστέοιν δυοῖν βλαστών Aj. 1284. εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν βλαστόντας E. 580. ὧν δ' ἔβλαστεν, οὐκ ἔχω λέγειν T. 400. οἰωνούς — ἀφ' ὧν τε βλάστωσιν E. 1049.

Βλάστη, 1. *a shoot*, or *branch;* τάν, κισσὸς ὡς ἀτενής, πετραία βλάστα δάμασεν A. 821. 2. thence, in the plural, transferred to the *birth*, or *production* of men; παιδὸς δὲ βλάστας R. 717. ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς, οὐ μητρὸς εἶχον C. 976. τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ βλάστας ἐφώνει T. 381.

Βλεπτός, *worthy to be looked on;* τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτὸν ἢ προσήγορον R. 1337.

Βλέπω, *to see, to behold, to look at, to observe, to consider, to behold the light, to live.*

Βλέφαρον, *the eyelid, the eye;* χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον A. 104. νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας 790. λύει κελαινὰ βλέφαρα 1287. ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα R. 1276. σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα Aj. 85. οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακ-

[illegible] ἔστε καὶ δουπήρας Aj. [illegible] δουπήρας 230).

[illegible] back, especially [illegible] δουποῦ λάχ- [illegible] — πλευραῖς δεινῶν [illegible] δορὰ [illegible] πλευραῖς δουποῖς [illegible] χειλεσι αἱμά- [illegible]

[illegible] pastur- [illegible] ἀνωνῶν T. 187.

[illegible] : δουθ- [illegible] ἔνιον C. 882.

[illegible] relating to the [illegible] δουρείων ἐστίαν

[illegible] : δουπόλων [illegible] δουπ- [illegible] A. 54.

[illegible] reiteration, only [illegible] never given [illegible] τοῖς [illegible] δεῖνα used in [illegible] ὡς καθ', τί [illegible] Δαρείου [illegible] δεύτερ' [illegible] ἦν : Aj. 44. [illegible] δευτέ- [illegible] More frequently in the [illegible] ἀμφὶ [illegible] εἰς μόνον [illegible] P. [illegible] — [illegible] δευτέ- [illegible] ἑκατόμπολιν [illegible] δοῦ μά- [illegible] R. 45. [illegible] ἑκατόν [illegible] ἱερῶν [illegible] γενοῦ [illegible] δεκαετράτων [illegible] μὴ σε- [illegible] πόλις T. [illegible]

[illegible] τρόπ; [illegible] δεκάτιον [illegible]

[illegible] deliberate, to [illegible] : Ellendt [illegible] used by Sophocles [illegible] the active and [illegible] followed by [illegible] σοφὸς P. [illegible] πάλαι R. [illegible] τοῦ δεδου- [illegible] ἔνιον παρ- [illegible] καὶ τὸ [illegible] — ἢ ἔστιν [illegible] A. 278. δοκεῖς — [illegible] T. 586. [illegible] E. 1035. [illegible] : ταῦτα πα- [illegible] καὶ δοῦσ' ἀλη- [illegible] ἔτι πάντ' [illegible] Aj. 1034. μῶν τι

βουλεύει νέον; P. 1213. ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα R. 606. οἷά μοι βεβουλευκὼς ἔχει 701. τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι A. 267. τἄλλα βουλεύειν πάρα 1164. 3. once with a genitive; κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου A. 486. 4. with an infinitive; ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν R. 537. τί μου δρᾶσαι βεβούλευσαι πέρι; 738. μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύει κτανεῖν; A. 768. ἢ ταῦτα δή με καὶ βεβούλευνται ποιεῖν; E. 377. εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν 639. ᾗ βεβούλευμαι τελεῖν 935. τοιοῦτον ἄνδρα βουλεύων ἐλεῖν 989.

Βουλή, 1. *counsel*, or *advice taken*; βουλῆς — οὐδέν ἐστιν ἔχθιον κακῆς E. 1036. νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Aj. 723. 2. *given to another*; ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς P. 1231.

Βούλομαι, *to will, wish, desire, resolve, determine, choose*, or *prefer*.

Βούνομος, *grazed upon by cattle*; ὁ τὰν Κρῖσαν βούνομον ἔχων ἀκτάν E. 175. πόλις — φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις R. 26.

Βούπρῳρος, *having the head of a bull*; ἀνδρείῳ κύτει βούπρῳρος T. 13.

Βοῦς, *a bull, a cow, an ox*, T. 758. Aj. 62. 175. 367. 1232.

Βραβεύς, *an umpire, one who acts as judge in the public games*; ὅσων γὰρ εἰσεκήρυξαν βραβῆς δρόμων E. 680. οἱ τεταγμένοι βραβῆς 699.

Βαδύνω, *to delay*; πρᾶξον καὶ μὴ βράδυνε P. 1386. Passive; ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται E. 1493. πάλαι δὴ τἀπὸ σοῦ βραδύνεται C. 1624.

Βραδύς, *slow*, 1. of a person; ἢ φάνην ἐγὼ βραδύς Aj. 726. κεἰ βραδὺς εὕδει C. 307. χρόνῳ βραδύς, *slow through old age* 879. ἐσμὲν ἤδη τῷ μακρῷ χρόνῳ βραδεῖς, *we are already tardy through long delay*, that is, *wasting our time in words* T. 596. 2. of a thing; σὺν χρόνῳ βραδεῖ μολών T. 394. βραδεῖαν ὁδόν Aj. 725.

Βραδυτής, *slowness*; βραδυτῆτος ὕπερ A. 923.

Βραχίων, *the arm*; ὦ φίλοι βραχίονες T. 1080.

Βραχύς, 1. *short* in space, size, or time; λόγῳ — βραχεῖ P. 433. βραχύν τιν' αἰτεῖ μῦθον C. 1164. χρόνῳ βραχεῖ 1644. ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά A. 232. Used adverbially, *in brief, shortly*; ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω E. 663. ἐν βραχεῖ φράσαι C. 1577. 2. *little, small, trifling*; ἐν βραχεῖ χαλκῷ E. 747. ἐν βραχεῖ τεύχει 1102. ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας C. 197. — ἡμέρας μέρος βραχύ P. 83. ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος R. 121. καὶ σοί τε τοὔργον τουτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ C. 1120. βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ διασκεδῶ 1343. πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ T. 414. κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ — μέγ' εὑρεῖν κέρδος E. 1296. λόγοισι γὰρ οὐκ ὠνόμασται βραχέσι C. 295. χάριν βραχεῖαν — διδούς T. 1207. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μέγαν C. 884. Used adverbially, *in a trifle*; ἐν βραχεῖ δὴ τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν C. 592. 3. in the plural it sometimes signifies *few*; ὥστε βραχέ' ἐμοὶ δεῖσθαι φράσαι C. 576. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις 813. 4. Sophocles does not use it in the comparative; once in the superlative, in the first signification; βράχιστα γὰρ κράτιστα τάν ποσὶν κακά A. 1309. Adverbially, ὡς βράχιστα C. 1117.

Βρέμω, *to roar, to resound*; στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί A. 588.

Βρίθω, *to be heavy, to weigh*, or *to outweigh*; εἴ τινος πλέον ἢ χειρὶ βρίθεις ἢ μακροῦ πλούτου βάθει, *if thou art more powerful than any one, either in prowess, or depth of abundant wealth* Aj. 130.

Βροντή, *thunder*; Διὸς πτερωτὸς — βροντή C. 1461. βροντᾶς αὐγαῖς P. 1184. ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τινα C. 95. αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς 1510.

Βρότειος, *belonging to man*, or *human nature, human*; βρότειον οὐδέν R. 709.

Βροτός, *a mortal, a human being*.

Βρόχος, *a noose*; βρόχῳ μιτώδει — καθημμένην A. 1207.

Βρύκω, *to bite, to gnaw*; ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει T. 983. βρύκομαι τάλας P. 735.

Βρυχάομαι, *to roar*, like a lion, *to bellow, to low*; βρυχώμενον σπασμοῖσι T. 802. βρυχᾶτο 900. δεινὰ βρυχηθείς R. 1265. βέβρυχα κλάων T. 1061.

Βρύω, *to bud, to bloom, to abound in*; ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν E. 414. χῶρος — βρύων δάφνης ἐλάας ἀμπέλου C. 16.

Βυθός, *depth, an abyss, the deep*; πόλιν — ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν ἐς βυθὸν πεσεῖν Aj. 1062. πόλις — κάνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου R. 24. — φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα P. 772.

Βυσσόθεν, *from the bottom*; οἶδμα —

κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα A. 586.

Βῶλος, *the glebe*; ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Aj. 1265.

Βώμιος, *belonging to an altar*; ἀκτὰν πάρα βώμιον, *along the altar slope* R. 184.

Βωμός, *an altar* R. 16. C. 892. 902. 1160. A. 993. 1003. T. 237. 751. 900. 989.

Γ

Γαῖα, 1. *the earth, a region*, or *country*; Τρῳάδα γαῖαν P. 1160. ὅταν πορθῆτε γαῖαν 1427. ξένην ἐπὶ γαῖαν C. 457. ἐς ξένην γαῖαν E. 1121. Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας T. 501. ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθαίρων ἱκόμην 1050. 2. *the earth, soil*, or *ground*; ὦ γαῖα, δέξαι με P. 808. κρύψω τόδ' ἔγχος — γαίας ὀρύξας, ἔνθα μή τις ὄψεται Aj. 644. ὑπὸ γαίας, *in the shades below* E. 829. 3. *a particular spot of ground*; σφάζ' ἐπὶ γαίας, *he was slaying upon the ground* Aj. 231.

Γαιάοχος, *earth-encircling*; τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν C. 1074. Also, *protectress of the land*; Ἀθάνα, γαιάοχόν τ' ἀδελφεὰν Ἄρτεμιν R. 160.

Γάλα, *milk*; νεορρύτους πηγὰς γάλακτος E. 883.

Γαλήνη, *calm, stillness*; ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 887.

Γαμβρός, *a relation by marriage, a brother-in-law*; Κρέοντ', ἐμαυτοῦ γαμβρόν R. 70.

Γαμέω, *to take to wife, to marry*; ταύτην ποτ' οὐκ ἔσθ' ὡς ἔτι ζῶσαν γαμεῖς A. 746. κἄτα τίς γαμεῖ; R. 1500. ἐγὼ δέ νιν ἄκων ἔγημα C. 991. οὐ χἀτέρας πλείστας ἀνὴρ εἷς Ἡρακλῆς ἔγημε δή; T. 460. ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις; R. 577. Mid.; ἐχθροῖς γαμεῖσθαι E. 584.

Γάμος, *marriage, nuptials*; in the singular it is only used of the marriage of particular persons; ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου A. 633. οὔτε τοῦ γάμου μέρος λαχοῦσαν 908. τὸν Οἰνέως γάμον T. 789. ἄγαμον γάμον R. 1214. γάμοι ἀνόσιοι τέκνων C. 949. ὦ γάμοι, γάμοι R. 1403. μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 484. γάμων ἐπαξίων τεύξει 959. ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς R. 1492. πόλις — γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ C. 530. οὐ γάμων ἔμπειρος 755. πρὸ γάμων T. 503. κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων 543. νέων ἀϊσσόντων γάμων 840. ἰὼ δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας A. 862. εἰ γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι R. 825. οὔτ' ἐν τοῖσδ' ἀκούσομαι κακὸς γάμοισιν C. 993. ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς — διῆκας 966. μητρὸς — γάμους 982. Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ A. 571. ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους T. 1129. This is the only instance, says Ellendt, in which it does not mean *marriage*, but *a wife*.

Γαμψῶνυξ, *having crooked claws*; τὰν γαμψώνυχα παρθένον χρησμῳδὸν R. 1199.

Γάρ, *for, because, since*.

Γαστήρ, *the belly*; γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα P. 287. εἴ ποτε ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν 704.

Γε, *surely, indeed, truly, at least*.

Γεγώνω, *to speak, to tell*; τί γεγώνω; C. 213. γέγωνέ μοι πᾶν τοῦτο P. 238.

Γείνασθαι, 1. spoken of a father, *to beget*; οὔ σ' ἐγείνατ' οὔτ' ἐκεῖνος οὔτ' ἐγώ R. 1020. πατρός, ὅς σ' ἐγείνατο Aj. 1151. 2. of a mother, *to bring forth*; μητρός, ἥ μ' ἐγείνατο E. 253.

Γείτων, 1. adj., *neighbouring*; Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαί Aj. 414. γειτονάς τε Νυμφάς T. 214. 2. subst. *a neighbour*; ἀλκὴν γειτόνων, *a defence against neighbours* C. 1522.

Γελαστής, *a derider*; οὐχ ὡς γελαστὴς — ἐλήλυθα R. 1422.

Γελάω, 1. *to laugh*, properly as a proof of joyousness; ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται Aj. 376. ἥδιον γελᾶν 990. ἢ μέμηνας — κἀπὶ τοῖς σαυτῆς κακοῖσι κἀπὶ τοῖς ἐμοῖς γελᾷς; E. 868. χαίρειν καὶ γελᾶν ἐλευθέρως 1292. But also used to express *malignant joy*; γελᾷ δὲ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα Aj. 936. οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς 940. εὐτυχοῦντι — γελᾶν (πάρεστι) 990. τάχ' ἂν

κακοῖς γελῶν — ἐξίκοιτο 1022. οἱ μὲν — γελῶσι σῖγ' ἔχοντες P. 258. γελῶσι δ' ἐχθροί E. 1142. γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν 1287. 2. *to laugh at*, or *deride*; οἴμοι γελῶμαι A. 832. τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα C. 1425. γελώμενος πρὸς σοῦ P. 1012. With a genitive, γελᾷ μου, χερὶ πάλλων τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν. P. 1110. With a preposition, εἰς ἐχθροὺς γελᾶν Aj. 79. καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν A. 479. γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ 547.

Γέλως, 1. *laughter*; γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα E. 1302. ἢ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις Aj. 375. γελᾷ τοῖσι μαινομένοις ἄχεσιν πολὺν γέλωτα Aj. 937. φῦσαι — πολὺν δὲ τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων A. 643. οὔκουν γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾷν; Aj. 79. εἰ γέλωτ' ἐν σοὶ γελῶ A. 547. 2. *derision*, *a laughing-stock*; συντιθεὶς γέλων πολύν Aj. 296. οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα 360. μὴ — γέλως — ξένῳ γένωμαι τῷδε C. 906.

Γέμω, *to be full* of any thing; πόλις — θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων R. 4. βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων P. 864.

Γενεά, 1. *birth*, *family*, *origin*; γενεᾷ τίμιος A. 939. ἐκ πατρῴας γενεᾶς ἄριστος Aj. 623. 2. *generation*, spoken of mankind universally; ἰὼ γενεαὶ βροτῶν R. 1186. and of particular nations; ναὸς ἀρωγοὶ — γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν Aj. 201. οὐδὲν ἐλλείπει (ἄτας) γενεᾶς ἐπὶ πλῆθος ἕρπον A. 581. οὐδ' ἀπαλλάσσει γενεὰν γένος 591. ὦ γένος, ὦ γενεὰ τάλαινα E. 1405. 3. *the offspring* of a particular person; τᾶς ἀσώτου Σισυφιδᾶν γενεᾶς Aj. 189.

Γενέθλη, *progeny*; ὦ γενέθλα γενναίων E. 127. ὦ φιλία γενέθλα 219.

Γενέθλιος, *natal*; οὔτε βλάστας γενεθλίους — εἶχον C. 976.

Γένεθλον, *offspring*; νηλέα δὲ γενεθλα πρὸς πέδῳ κεῖται R. 180. τὰ θνητῶν γένεθλα 1425. παῖ Διὸς γένεθλον A. 1135. ὦ γένεθλον Οἰταίου πατρός P. 451.

Γενειάς, *the beard*; ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διερράίνοντο T. 13.

Γένειον, *the beard*, *the chin*; φοίνιαι — γλῆναι γένει' ἔτεγγον R. 1277. πρὸς γενείου E. 1199.

Γένεσις, *origin*; πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου T. 379.

Γενέτης, *a son*; ὁ Διὸς γενέτας R. 470.

Γενής, *an axe*; οὔτε του γενῆδος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή A. 249.

Γενναῖος, 1. *of noble birth*; γενναία τις T. 308. ἴθ' ὦ γονῇ γενναιε R. 1469. εἰ γενναῖος, πλὴν τοῦ δαίμονος C. 76. ὦ γενέθλα γενναίων E. 127. 2. *noble-minded*; δεῖ σε — γενναῖον εἶναι P. 51. τοῖσι γενναίοισί τοι τό τ' αἰσχρὸν ἐχθρόν 473. ὦ τέκνον, ὦ γενναῖον 788. ὦ γενναῖε 790. R. 1510. γενναῖός περ ὤν P. 1057. ὡς ἀνὴρ γενναῖος C. 1632. ὅδ' ἐχθρὸς ἀ 'νήρ, ἀλλὰ γενναῖός ποτ' ἦν Aj. 1334. Spoken in derision; ἡ λόγοισι γενναία γυνή E. 279. 3. used of a thing it expresses, *innate nobility*; τὸ γενναῖον C. 8. τὸ σὸν γενναῖον 575. ὄναιο — τοῦ τε γενναίου χάριν 1046. γενναῖον εἰρηκὼς ἔπος P. 1388. τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν C. 1636. 4. in a single instance it bears the sense of *violent*; χωρεῖ πρὸς ἧπαρ — γενναία δύη Aj. 918. ἡ ἰσχυρά schol.

Γεννάω, *to beget*; ὁ γεννήσας πατήρ E. 1404. τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη C. 376. Metaph. applied to *the growth of the body*; ἄνδρα χρή, κἂν σῶμα γεννήσῃ μέγα, δοκεῖν πεσεῖν ἄν, *it behoves a man, though he should beget* (that is, *become*) *a large person, to think he may fall* Aj. 1056.

Γέννημα, 1. *a progeny*, *offspring*; παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα A. 623. γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις T. 314. τῶν Λαΐου — τις ἦν γεννημάτων R. 1167. 2. *the native disposition*; δηλοῖ τὸ γέννημ' ὡμὸν ἐξ ὡμοῦ πατρὸς τῆς παιδός, *the disposition of the daughter shows itself stern from a stern father* A. 467.

Γεννητής, *a parent*; παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν R. 1015.

Γένος, *a family*, *race*, *people*, *kindred*; passim. Also of horses; ἱππείῳ γένει A. 341. And of one individual; ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος Aj. 771.

Γένυς, 1. *the jaw*, or *jaws*; ἔβα, πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γένυσιν πλησθῆναι, *he departed before he had satiated his jaws with our blood* A. 121. 2. *the edge of an axe*, *an axe*; ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 476. ξίφος ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε P. 1190. ὅτε σοι παγχάλκων ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγά E. 189.

Γεραιός and **γεραός**, 1. adj., *aged*; γεραιὸν — σῶμα σόν C. 200. πα-

τρὶ γεραιῷ 1687. ὦ γεραιὲ Τειρεσία A. 978. 1032. ὦ γεραιοῦ σπέρμα Λαέρτου Aj. 1372. 2. subst., in speaking to a person, *old man* or *woman*; ὦ γεραιέ T. 183. R. 9. 990. 1009. C. 293. 1509. ὦ γεραιά T. 870. Compar.; γονῇ πεφυκὼς γεραιτέρᾳ C. 1296. γεραός, same as γεραιός: once used, γεραὸν πατέρα τόνδ' ἐμόν C. 238.

Γέρας, *a reward*, or *prize* given to worth or valour, *honour* E. 435. 677. C. 1398. P. 476. 1050. 1349. Aj. 812.

Γερονταγωγέω, *to lead an old man*; ἀεὶ — γερονταγωγεῖ C. 349.

Γέρων, 1. subst., *an old man*. 2. adj., *old*.

Γεύομαι, 1. *to taste*; γεύεσθε, μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ Aj. 831. 2. *to make trial of, to essay*; ἐμπύρων ἐγευόμην, *I made trial of divination by fire* Aj. 992. μόχθων μυρίων ἐγευσάμην T. 1091.

Γῆ, *the earth, land*.

Γηγενής, *sprung from the earth, earth-born*; ὁ γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων T. 1047.

Γῆθεν, 1. *from the earth*; τὸν καταῤῥάκτην ὀδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον C. 1587. 2. *from beneath the earth*, that is, *the shades below*; γῆθεν εὐμενῆ ἀρωγὸν — μολεῖν E. 445.

Γηθέω, *to be glad, to rejoice*; Sophocles only uses it in the perf. tense with the force of the present; σὺ μὲν γέγηθας ζῶν P. 1010. ἢ καὶ γεγηθὼς ταῦτ' ἀεὶ λέξειν δοκεῖς; R. 368. χωρεῖ γεγηθώς E. 1425. κἀπὶ συμφοραῖσι μου γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο 1222.

Γῆρας, *old age*.

Γηράσκω, 1. *to grow old*; ἄλεκτρα γηράσκουσαν ἀνυμέναιά τε E. 950. σὲ καὶ γένος τὸ σὸν — Ἥλιος δοίη βίον τοιοῦτον, οἷον κἀμέ, γηρᾶναί ποτε C. 874. 2. *to be enfeebled by old age*; μέγας ἐν τούτοις θεὸς οὐδὲ γηράσκει R. 872. τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος C. 731.

Γηροβοσκός, *one who supports another in old age*; ὥς σφιν γένηται γηροβοσκὸς εἰσαεί Aj. 567.

Γῆρυς, *voice*; παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὕμαυλος R. 188.

Γήτης, *a husbandman*; γήτης ὕπως ἄρουραν ἔκτοπον λαβὼν T. 32.

Γίγας, *a giant*; ὁ γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων T. 1048.

Γίγνομαι, *to become, to be born, to happen, to be*.

Γιγνώσκω, *to know, to recognise, to acknowledge, to perceive, to apprehend*.

Γλαυκός, *blue, cerulean*; γλαυκᾶς — ἐλάας C. 706. γλαυκῆς ὀπώρας T. 700.

Γλαυκῶπις, *blue*, or *azure-eyed*; χὰ γλαυκῶπις Ἀθάνα C. 711.

Γλήνη, *the eye-ball*; φοίνιαι δ' ὀμοῦ γλῆναι γένει' ἔτεγγον R. 1277.

Γλυκύς, *sweet* T. 1029. A. 29. Aj. 945. 1181. E. 1134. C. 106. 773. R. 1335. 1390.

Γλῶσσα, *the tongue*, thence transferred to *the faculty of speech*, or *speech* itself.

Γλωχίν, *the point of an arrow*; κονὸν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι T. 678.

Γνῶμα, *a proof*; οὐδ' — ἔχοις ἐν γνῶμα μὴ πειρωμένη, *you cannot have proof unless you make the trial* T. 590.

Γνώμη, *mind, reason, intelligence, prudence, opinion, purpose*.

Γνωρίζω, *to know, to recognise*; τοὔργον ὡς οὐ γνωρίσοιμί σου τόδε δόλῳ προσέρπον R. 538.

Γνωστός, *that may be understood, intelligible*; οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν γνωστόν R. 361.

Γνωτός, *known*; γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες R. 58. ἣν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν R. 397.

Γοάομαι, *to bewail, to deplore*; ἀμφί νιν γοώμενος T. 933. γοᾶτο δ' εὐνάς R. 1249. πολλὰ μέν σ' ἐγὼ κατεῖδον πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην T. 51.

Γονεύς, *a parent*; τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων E. 143. γονέων ἱστίμους ἴσχουσα πτερύγας γόων 234. γονεῦσι δ', οἳ σ' ἔφυσαν R. 436. τοῖς ἐμοῖς γονεῦσιν 1495.

Γονή, 1. *birth, family, origin*; ὦ γονῇ γενναῖε R. 1469. ὁ μηδὲν ὢν γοναῖσιν Aj. 1073. — γονῇ πεφυκὼς — γεραιτέρᾳ C. 1296. ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν A. 966. οἷς ὁμόθεν εἰ καὶ γονᾷ ξύναιμος E. 153. ἰὼ γοναὶ σωμάτων ἐμοὶ φιλτάτων 1224. 2. *offspring*; γονὰς κατηκόους φύσαντες A. 637. εἰσὶ χἀτέροις γοναὶ κακαί C. 1194. Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους A. 940.

Γόνος, *offspring* P. 333. 366. 414. 1205. C. 555. 1324. T. 952. 1098. A. 570. 1005. Aj. 1282.

Γόνυ, *the knee*; προσπίτνω σε γόνασι P. 483. ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι 'κλαον C. 1604.

Γόος, *weeping, wailing*; T. 1189. R. 30. C. 1605. 1618. 1664. E. 81. 104. 137. 236. 283. 345. 367. 371. 858. A. 423. 874. 1232. Aj. 312.

576. 952. Once applied to the plaintive note of a nightingale; *οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς* Aj. 617.

Γοργῶπις, one who is *of terrific aspect*; *ἡ Λιὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά* Aj. 445.

Γοῦν, *then, indeed, certainly, however, at least.*

Γραῖος, *old*: used substantively, *γραῖα, an old woman*; *χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα* T. 867.

Γραφή, *writing*; *χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφὴν* T. 680.

Γράφω, *to write, to inscribe*; *οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι, I shall not be accounted* R. 411. *ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω* P. 1309.

Γύα, γύη, see **γύης**.

Γύαλον, *a cavity, a vale*; *ὦ κοίλας πέτρας γύαλον* P. 1070. *βᾶθι — εἶτ' ἄκραν ἐπὶ γύαλον — ἀγίζων, ἵκου* C. 1489.

Γύης, *arable ground*; *οἱ δὲ πλησίοι γύαι* C. 58. Also applied to women who are fit for child-bearing; *ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων εἰσίν γύαι* A. 565.

Γυμνός, properly *naked*: thence *made naked, bereaved*; *γυμνὸν φανέντα τῶν ἀριστείων ἄτερ* Aj. 459.

Γυμνόω, *to strip naked*; *σῶμα γυμνώσαντες εὖ* A. 406.

Γυναικεῖος, *of* or *belonging to a woman*; *χεὶρ γυναικεία* T. 894. *γυναικεῖον μόρον* A. 1278.

Γυνή, *womankind, a woman.*

Δ

Δαῆναι, *to learn*; *ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθ' ὧν τ' ἐδάη* E. 164.

Δαιμόνιος, *divine*, proceeding from the gods; *δαιμόνιον αὐτὸ τίθημ' ἐγώ* E. 1261. thence *wonderful*, or *miraculous*; *ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε* A. 372.

Δαίμων, *the deity*, or *divinity, a god, a tutelar genius of a city*; also, *fortune, chance, fate.*

Δαίνυμαι, properly *to eat, to feast on*, thence *to bite*; *δαίνυται γὰρ αὖ πάλιν* T. 1078. *φοινίας — ἐχίδνης ἰὸς ὧς ἐδαίνυτο* 768. *ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τις ἵμερον τέκνων ἢ τῶν ἐκείνης ἔσχε δαίσασθαι πλέον; had Hades a longing for my children rather than hers, to glut himself with them?* E. 533.

Δαίομαι, *to burn*; *ὅπως — ἐδαίετο φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυός* T. 762.

Δαΐος, 1. *hostile*; *ἐγχέων φόβημα δαΐων* C. 704. *δαΐων ἀνδρῶν* 1048. *τὸν ἐν δαΐαις ἄτρεστον μάχαις* Aj. 358. 2. *wretched*; *ὦ δαΐα Τέκμησσα, δύσμορον γένος* Aj. 771.

Δαίς, *a feast*; *θανὼν παρέξω δαῖτ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην* P. 945. *πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην* E. 276.

Δακέθυμος, *heart-rending*; *δακέθυμος ἄτα* P. 699.

Δάκνω, *to bite, to gnaw*; thence *to distress, to vex*; *ἴσχε δακὼν στόμα σόν* T. 972. — *οὐ γάρ με τἄλγος τῶν παρελθόντων δάκνει* P. 1342. *τὰ σκληρὰ γάρ τοι, κἂν ὑπέρδικ' ᾖ, δάκνει* Aj. 1098. *ἐν τοῖσιν ὡσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει*; A. 317. — *μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει θυμῷ δύσοργος* T. 1107. *χοὕτως ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών* 253; *δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο* P. 378.

Δάκρυον, *a tear, weeping*; *γόου δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ* T. 1189. — *γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο* E. 1222. *δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον* C. 1253. A. 523. 797. T. 845. 850. 915. E. 162. 894.

Δακρυῤῥοέω, *to weep, to shed floods of tears*; *δακρυῤῥοεῖ δύστηνος* T. 325. *οὔ ποτ' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυῤῥοοῦσα* E. 1305. *εἰδέ με — δακρυῤῥοοῦντα* T. 793. *οὐ δὴ κλύω — τοῖν μοι φίλοιν δακρυῤῥοούντοιν* R. 1473.

Δακρύω, *to weep, to lament*, used both transitively and intransitively; *καὶ σφὼ δακρύω* R. 1486. *ἃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν* C. 1360. *ἃ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ — δακρύεις* E. 149. *ὦ παῖ, τί δακρύεις*; 818. *ἅλις, ἵν' ἐξήκεις δακρύων* R. 1515. *ὄμμα σε τόδε — στένει δακρῦον* C. 1708. *ἐπεὶ 'δάκρυσα κεῖνον* P. 360. *πότερα τἀμαυτοῦ κακὰ πρόσθεν δακρύσω —*; C. 1257. *ἄρα — δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ —*; E. 794. *κἀγὼ δακρύσας εὐθὺς ἐξανίσ-*

ταμαι ὀργῇ P. 367. ἴστε πολλὰ μέν με δακρύσαντα δή R. 66.

Δάλιος, *Delian*; ἄναξ Ἀπόλλων ὁ Δάλιος Aj. 690. ἰήιε Δάλιε Παιάν R. 154.

Δάμαρ, *a wife*; ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ R. 930. ἁ δὲ — φίλα δάμαρ T. 647. ἐξ ἀγρίας δάμαρτος A. 961. δάμαρτα τὴν Κρέοντος 1166. ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ κείνου; E. 653. δάμαρτα θ' Ἡρακλέους T. 405. ταύτην πρόσθου δάμαρτα 1214. δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν T. 428. 429.

Δαμάω, *to subdue, to slay*; κισσὸς ὡς ἀτενὴς πετραία βλαστὰ δάμασεν A. 821. ἐδάμη E. 834. τοξευτὸς ἐκ Φοίβου δαμείς P. 335. ὡς ταύτης πόθῳ πόλις δαμείη πᾶσα T. 432. λέγεται χρῆναί σφ' ὑπὸ τῶνδε δαμῆναι P. 200.

Δανάη, *Danae*; Δανάας δέμας A. 935.

Δαναός, *a descendant of Danaus, a Greek* Aj. 138. 144. 223. P. 1201.

Δάπτω, *to gall*; δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ ἔνδικον R. 681.

Δάρδανος, *Dardanus*; τὸ Δαρδάνου πέδον P. 69.

Δαρόν, *a long while* T. 65. E. 1054.

Δαρός, *long, lasting* Aj. 409.

Δάσκιος, *deeply-shaded*; δασκίου γενειάδος T. 13. From δα augm. and σκιά, not from δασύς.

Δασμός, *tribute*; σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν R. 36. κάμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει C. 641.

Δασύστερνος, *shaggy-breasted*; τοῦ δασυστέρνου — Νέσσου T. 554.

Δαυλία, *Daulia*, a town of Phocis R. 734.

Δάφνη, 1. *a laurel*, or *bay-tree*; χῶρος βρύων δάφνης ἐλάας ἀμπέλου C. 17. 2. *a laurel leaf*; πολυστεφὴς — παγκάρπου δάφνης R. 83.

Δέ, *but, yet, however*.

Δέδια and Δέδοικα, *to fear*, or *dread*.

Δεῖ, impers., *it is fitting, it is necessary, it is expedient*.

Δείκνυμι, *to shew, to indicate*, or *make manifest*.

Δείλαιος, 1. *wretched*, properly of a person; τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν δείλαιος A. 1226. ἔχω μαθὼν δείλαιος 1258. δείλαιος ἐγώ 1294. ὄλωλα δὴ δείλαιος E. 1474. δείλαιος ἵλεῳ φρενὶ — κατεύχετο T. 760. δείλαιος — τἀπορεῖν ἔχω 1233. ἁ 'γὼ κλύων δείλαιος Aj. 979. δείλαιε τοῦ νοῦ R. 1347. δειλαία δειλαίων κυρεῖς E. 839. δειλαία στενάχουσα 1065. ὀργάνων — οἷς ἐχρῆτο δειλαία T. 902. 2. of a thing, *pitiable*; σῶμα δειλαίας σποδοῦ E. 748. τᾶς δειλαίας ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος C. 515. θρώσκει δειλαία — νόσος T. 1022.

Δειλία, *cowardice*; τῆς δὲ — δειλίας στυγῶ E. 1016. τὸν δειλίᾳ προδόντα σε Aj. 993. δειλίαν ἢ μωρίαν ἰδὼν R. 536. οὐ σῖγ' ἀνέξει μηδὲ δειλίαν ἀρεῖς; Aj. 75. οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; E. 343.

Δειλός, *cowardly, timid*; βουλήσει ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον, ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς Aj. 1294. ἡμᾶς σὺ δειλοὺς — φανεῖς 1341. τά δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται, *base gain* A. 326.

Δεῖμα, 1. *a terror, that which occasions fear*; ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα P. 915. ἐκ δείματός του νυκτέρου E. 402. 2. *terror, alarm*; εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα T. 108. δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι C. 361. ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν 1464. εἴ τι δείματός γ' ἔχει μέρος R. 294. ἐννυχίου δείματος ἦν μοι προβολὰ — Αἴας Aj. 1191. δείματι πάλλων R. 151. λυτηρίους εὐχὰς — δειμάτων ὧν νῦν ἔχω E. 626.

Δειμαίνω, *to fear*; ἄλλως δὲ δειμαίνοιμ' ἂν ἀμφὶ σοί C. 493. δειμαίνειν ἄγαν T. 89. δειμαίνων τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύνοιμι 481.

Δεινόπους, *dreadful-footed*; (σε) πατρὸς ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἁρά R. 418.

Δεινός, *dreadful, terrible, powerful, vehement*:—*expert* E. 721.

Δεινῶς, *terribly, fearfully, grievously*; δεινῶς ἀθυμῶ R. 747. δεινῶς γε T. 895. δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν E. 191. δεινῶς δακρῦσαι E. 795.

Δεινώψ, *of terrific aspect*; ὦ πότνιαι δεινῶπες C. 84.

Δεῖπνον, *supper*; προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων Aj. 1273. ἐν δείπνοις ὑπερπλησθεὶς μέθης R. 779. δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος T. 267. ὦ δείπνων ἀῤῥήτων — ἄχθη E. 196.

Δειράς, *a top* or *peak* of a mountain; Πὰν — πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι Aj. 682. χιὼν — τέγγει θ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας A. 826. Τραχινίαν τε δεράδα καὶ τὸν εὔροον Σπερχειόν P. 489. The reading of the MSS. is δειράδα, but Erfurdt, Hermann, Dindorf, and others, have adopted δεράδα, for the sake of the metre.

Δέκα, *ten* T. 44.

Δέκατος, *tenth* P. 312. E. 698.

Δεκέτης, *of ten years' space* P. 706.

Δέλτος, *a tablet, a piece of writing;* τοιαύτην — δέλτον λιπὼν ἔστειχε T. 47. παλαιὰν δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα 156. χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν 680.

Δελφικός, *Delphian;* Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας C. 414. Δελφικῶν ἄθλων χάριν E. 672.

Δελφίς, same as Δελφική, *Delphia;* Δελφὶς πέτρα R. 464.

Δελφοί, the town of *Delphi;* Δελφῶν κάπὸ Δαυλίας R. 734.

Δέμας, *a body* of a living person; also *a corpse* C. 110. 347. 502. 582. 1547. E. 746. 1150. P. 812. R. 1388. A. 205. 894. 936. T. 904. 1045. 1068.

Δέμνιον, *a bed;* κοῖλα δέμνια T. 897. δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις 911.

Δένδρον, *a tree;* ὅσα δένδρων A. 709.

Δεννάζω, *to mock, to revile;* οὐ — ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ A. 755. κακὰ δεννάζων ῥήματα Aj. 239.

Δεξιός, *right, on the right hand;* χεῖρα δεξιάν P. 930. 1238. 1275. C. 1132. Aj. 738. T. 1171. — ἃ δ' ἥνεσάς μοι δεξιᾶς ἐμῆς θιγών P. 1384. δεξιὸν — ἵππον, *the off-horse* E. 711.

Δεξιόσειρος, properly applied to a horse *that draws on the right* or *off-side*, where the strongest horse was always placed, thence applied to Mars as expressing his great power, and not, as some translate it, *leading the right wing;* μέγας Ἄρης δεξιόσειρος A. 140.

Δεξιόω, δεξιοῦμαι, *to salute by giving the right hand*, thence simply *to salute;* τίς — τοιοῖσδ' ἐπαίνοις οὐχὶ δεξιώσεται; E. 965.

Δεξίωμα, *the giving the right hand in pledge of amity;* τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδῶσιν ἐκ σμικροῦ λόγου, *on a slight pretence they will put an end by war to their present harmonious compacts* C. 625.

Δέομαι, 1. *to need, to stand in need;* τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη R. 1148. ῥώμης — τινὸς δεῖται 1293. ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι C. 576. 2. *to ask, to solicit;* μή μου δεηθῇς C. 1172.

Δέον, for δέον ἐστί or δεῖ, *it is necessary.*

Δέος, *fear;* ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος Aj. 1053. δέος — ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ 1058. ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον 1063. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ C. 223.

Δεράς. See Δειράς.

Δέρκομαι, *to look, to see;* δέρκομαι φάτιν ἄφραστον T. 690. τοῦτ' ἐκεῖν' ἤδη σαφὲς πρόχειρον ἄχθος δέρκομαι E. 1105. δέρκου θαρσῶν P. 146. ὡς δ' ἐν γαλήνῃ πάντ' ἐδερκόμην τόπον E. 887. The perf. sometimes has the force of the present tense; ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δέδορκε R. 389. σὺ καὶ δέδορκας, κοὐ βλέπεις, ἵν' εἶ κακοῦ 413. Κρέων ὅδ', ὃν δέδορκας C. 898. σέ τοι μόνον δέδορκα ποιμένων ἐπαρκέσοντα Aj. 352. δέδορκα φάσμα E. 1458. ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα Aj. 85. τυφλὸς ἐκ δεδορκότος R. 454. ἀεὶ — δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον Aj. 1. αὐτὸς βαρεῖαν ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν πατρὸς δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων T. 744. In one place δεδορκώς means *alive;* κἄμ' ἐπαυχῶ — δεδορκότ' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι E. 66. οἷον οὔτινα Τροία — δέρχθη Aj. 420.

Δέσμιος, *chained, bound;* ὃν — δέσμιον ἄγων ἔδειξ' Ἀχαιοῖς P. 604. Ἰξίονα δρομάδα κατ' ἄμπυκα δέσμιον ὡς ἔβαλεν — Κρόνου παῖς 674. τοὺς δὲ δεσμίους ᾠκίζετο Aj. 292.

Δεσμός, *a bond*, plur. *chains;* ζεύχθη — πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ A. 948. τοὺς ζῶντας — δεσμοῖσι συνδήσας Aj. 62. τὸν τὰς αἰχμαλωτίδας χέρας δεσμοῖς ἀπευθύνοντα 72.

Δεσμώτης, *one who is bound;* δεσμώτης ἔσω θακεῖ Aj. 105.

Δεσμῶτις, *a female who is bound;* δεσμῶτιν ἄγων — ποιμνάν Aj. 230.

Δεσπόζω, *to rule, to sway;* πατρίδα τὴν ταύτης, ἐν ᾗ τῶν Εὐρύτου τῶνδ' εἶπε δεσπόζειν θρόνων T. 362.

Δέσποινα, *a mistress, a queen* T. 49. 179. 369. 408. 430. 434. 472. 481. E. 616. A. 1177. Aj. 38.

Δεσπότης, *a master* of a family, a ruler, R. 945. 1132. 1149. 1165. 1178. E. 754. A. 1193. 1204. 1263. Aj. 361. 480. 495. 582. P. 135. Once it signifies *lord and possessor;* τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων P. 262.

Δεσπότις, *a mistress;* Δηάνειραν Οἰνέως κόρην — δεσπότιν τε τὴν ἐμήν T. 406. καί σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' — εἰς ἡμᾶς νέμω E. 587

Δεῦρο, *hither, here:* in the latter sense it is only twice used, C. 669. 1255.

Δεύτερον. See Δεύτερος.

Δεύτερος, 1. *second* in number. 2. *second* in rank or station. 3. used adverbially; τὸ δεύτερον P. 1425. δεύτερον P. 896. 1272. C. 327. 767. T. 874. Aj. 89. 757.

Δεύω, *to shed;* ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα Aj. 369.

Δέχομαι, 1. *to receive*, or *accept* from another; *ἰδοὺ δέχου* P. 765. *δέχου δὲ χειρὸς τῆς ἐμῆς βέλη τάδε* 1271. *εἶθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς εὕρημα δέξατ' ἔκ του Νυμφᾶν* R. 1107. *ἐδεξάμην δέ του* 1163. *ἐδεξάμην δῶρον* C. 544. *τὸν παῖδα — δέχου* Aj. 575. *ἐξ οὗ χειρὶ τοῦτ' ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα* 646. Used in a secondary sense; *ἵνα — στόμια δέχηται τάμά* E. 1454. *εἴ σοι — δοκεῖ γέρα τάδ' οὖν τάφοισι δέξασθαι νέκυς;* E. 435. *κᾆτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοί* A. 1007. *οὔ — δέχου τὰ συμφέροντα τῶν ἀεὶ λόγων* P. 131. *τᾆμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι* R. 217. *σὺ δ' ἡγρίωσαι κοὔτε σύμβουλον δέχει* P. 1305. *θαρσῶν δὲ μίμνε μηδὲ συμφορὰν δέχου τὸν ἄνδρα* Aj. 68. *ἐδεξάμην τὸ ῥηθέν* E. 658. 2. *to receive* in any place; *δόμοις δέχεσθαι* R. 818. *ἰὼ Κιθαιρών, τί μ' ἐδέχου;* 1391. *οἰκητῆρα δέξασθαι τόπων τῶν ἐνθάδε* C. 633. *ὀθούνεκ' ἄνδρα — κἀναγνον οὐ δεξοίατο* (Athens) 949. *ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσα* A. 885. *ὦ γαῖα δέξαι θανάσιμόν με* P. 808. *ἐμ' οὔποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν* T. 918. *ὦναξ Ἅιδη δέξαι με* 1075. *ὦ — γῆ θεοί τε — δέξασθέ με εὐτυχοῦντα* E. 68. *ὃν ἁ κλεινὰ γᾶ ποτε Μυκηναίων δέξεται* 158. *σὺ δέξαι μ' εἰς τὸ σὸν τόδε στέγος* 1156. 3. *to receive* hospitably or kindly, *to welcome*; *τίς Οἰδίπουν — σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν;* C. 4. *ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο* 44. *κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις* 92. *δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον* 488. *οἶσθα αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως* T. 625. *ἦ πού με Τελαμὼν — δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος* Aj. 988.

Δέω, *to bind, to fetter*; *αὐτός τ' ἔδησα καὶ παρὼν ἐκλύσομαι* A. 1099. *τὸν δ' — ἄνω κίονι δήσας* Aj. 236. *πρὶν ἂν δεθεὶς πρὸς κίονα — θάνῃ* Aj. 108.

Δή, *certainly, indeed, truly, but.*

Δῃάνειρα and Δηϊάνειρα, *Deianeira*, daughter of Œneus king of Ætolia, and wife of Hercules, T. 49. 179. 104. 404. 662. 871.

Δῆθεν, *surely*, in an ironical sense, T. 381.

Δηλαδή, *without doubt* R. 1501.

Δήλημα, *ruin, detriment*; *γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα* R. 1495.

Δῆλος, *plain, manifest, evident*; 1. used alone, without a substantive, P. 162. Aj. 890. 2. as an adjective, C. 322. A. 320. 3. Δῆλος is also followed by a participle with or without *ὡς*. *καὶ δῆλός ἐστιν ὥς τι δρασείων κακόν* Aj. 319. — *δῆλος δὲ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα* 1204. *δῆλος — ἐστιν ἀλγεινῶς φέρων* P. 999. *στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ* R. 673. *καλῶς εἶ δῆλος οὐκ εἰδὼς τί δρᾷς* 1008.

Δηλόω, *to manifest, to make evident*; *δηλοῖ δὲ τοὔργον* Aj. 348. *κέλευθον οὐδαμοῦ δηλοῖ* 865. *πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός* R. 77. *δηλῶ δέ* C. 144. *δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος* A. 20. *δηλοῖς ὥς τι σημανῶν νέον* 242. same as *δῆλος εἶ*. *δηλοῖ τὸ γέννημα* 467. *σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα δηλοῦτον ἡμῖν ὅνθ' ὃς εἶ* C. 562. *δηλοῦν — τὸν πατροκτόνον* R. 1287. *πάντα χρὴ δηλοῦν λόγον* Aj. 721. *τὰ μὲν δόξαντα δηλώσω* E. 29. *ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω* Aj. 457. *γέροντι δηλώσω πατρὶ μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς* 466. *ὡς — γένος ἄτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὁρᾶν* R. 792. *τὸν ἄνδρα — δηλώσειν ἄγων* P. 612. *ὀπτὴρ φράζει τε κἀδήλωσεν* Aj. 31. *οἵαν ἐδήλωσας — ἀγγελίαν* 220. *ὡς σε δηλώσω κακόν* C. 787. *πρὶν ἂν — τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν* A. 309. *δήλωσον ἡμῖν* Aj. 276. *δήλωσον* E. 1095. *ὥστ' ἂν — δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ* 326. *ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ;* R. 1041. Pass.; *πῶς εἶπας — δηλοῦσθαι τάδε;* C. 1509. *ποίῳ (χρόνῳ) γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται;* 587. *ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις* R. 1440.

Δημήτηρ, *Ceres*; *εὐχλόου Δήμητρος πάγον* C. 1596.

Δημιουργός, *an artisan*, or *artificer*; *κἀκεῖνον (ζωστῆρα ἐχάλκευσε) Ἅιδης δημιουργὸς ἅγριος* Aj. 1014.

Δημόλευστος, *publicly stoned*; *φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον, that death by public stoning is decreed* A. 36.

Δημότης, *one of the people*; *ἀνδρὶ δημότῃ* A. 686. *ἄνδρα δημότην* Aj. 1050. Also used by the Athenians to describe *a member of a particular ward*, or *borough*; *τοῖς ἐνθάδ' αὐτοῦ δημόταις, to the burghers of this place* C. 78.

Δημοῦχος, *protecting the people* as a guardian, an epithet applied to deities; *σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς* C. 459. Also *a ruler*; *γᾶς τᾶσδε δαμούχοις* C. 1089. *δημοῦχος χθονός* 1350.

Δῃόω, *to lay waste*; *τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν πυρί* C. 1321.

Δήπου, *surely, doubtless* R. 1042. T. 417.

Δῆτα, *then, in truth, probably.*

Δηώ, *Ceres*; ὃς μέδεις — Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις A. 1108.

Διά, a prep. governing the gen. and accus. cases; *through, along, throughout, during, by means of.*

Διαβάλλω, *to accuse*, or *impeach*; μή με διαβάλῃς στρατῷ P. 578.

Διάβορος, actively, *gnawing*; νόσῳ διαβόρῳ P. 7. ἡ τάλαινα διάβορος νόσος T. 1074. passively, *corroded*; ἠφάνισται διάβορον πρὸς οὐδενός T. 673.

Διαγιγνώσκω, *to discern*; ἐν τῷ διέγνως τοῦτο E. 1177.

Διάγω, *to pass* a period of time; τὸ λοιπὸν ἤδη τοῦ βίου διάξετον C. 1615. χρόνος διῆγέ μ' αἰὲν ὡς θανουμένην, *but time prolonged my life as continually at the point to die* E. 772.

Διαδέχομαι, *to receive by succession, to succeed*; νὺξ γὰρ εἰσάγει καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον T. 30.

Διάδοχος, *succeeding*; ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον P. 855.

Διαζάω, *to support life*; ἀφ' ὧν διέζων P. 531.

Διαίρετος, *divided*; μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον T. 162.

Διαΐσσω. See **Διάσσω**.

Διαϊστόω, *to destroy*; αὐτὴν διηίστωσε T. 878.

Δίαιτα, 1. *mode of living*; τῆς οἴκοι διαίτης, *of dwelling at home* C. 353. 2. also, *means of subsistence, diet*; πτωχῷ διαίτῃ 755. 3. Metaph. *intercourse*; φιλοτασίῳ διαίτᾳ E. 1062. See **Φιλοτήσιος**.

Διαιτάομαι, *to live, to pass one's life*; ἠνίκα — τοὺν δόμοισιν ἦν διαιτᾶσθαι γλυκύ C. 773. ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών 932.

Διακονέω, *to serve, to minister to*, in the middle voice; κᾶδεί τι — μόνον διακονεῖσθαι, *I was compelled—alone to minister to myself in every thing* P. 287.

Διάκονος, *a messenger*; ἢ τέθνηκεν, ἤ, τὰ τῶν διακόνων, ὡς εἰκός, οἶμαι — ἤπειγον, *either he is dead, or, as regards my messengers, as is likely, I think, they hurried homewards* P. 495.

Διακωλύω, *to hinder*; ἐάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις C. 1768.

Διαμπερές, *quite through, throughout*; εἴθε πως διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις P. 780.

Διαπεραιόω, *to draw forth*, spoken of a sword; ὥστε καὶ χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη Aj. 717.

Διαπέτομαι, *to fly away*; πᾷ μοι φθογγὰ (διαπέταται) φοράδην, *where flits this voice hurriedly along?* R. 1310.

Διαπορθέω, *to lay totally waste*, thence spoken of *a ruined man*; οἴχωκ' ὄλωλα διαπεπόρθημαι, *I am lost, I have perished, I am utterly undone* Aj. 880.

Διαπράσσω, *to finish, to put an end to*, in the sense of *to kill*; τοῦ δὲ διαπεπραγμένου T. 781.

Διαπρύσιος, *far extending*, spoken of thunder as penetrating distant places; διαπρύσιος ὄτοβος C. 1476.

Διαπτύσσω, *to unfold, to lay open*; οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί A. 705.

Διαῤῥαίνομαι, *to flow down*; ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ T. 14.

Διαῤῥέω, *to flow away*, that is, *to vanish*; χάρις διαῤῥεῖ Aj. 1246.

Διαῤῥήγνυμι, *to burst through*, that is, *to pierce*; πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ Aj. 821.

Διαῤῥοιζέω, *to penetrate with a hissing sound, to whiz through*; ἐς δὲ πνεύμονας στέρνων διεῤῥοίζησεν (ἰός) T. 565.

Διάσημος, *very plain*, or *loud*; διάσημα γὰρ θροεῖ P. 209. θρηνεῖ, Dindorf.

Διασκεδάννυμι, *to dissipate, scatter, destroy*; τὰ νῦν ξύμφωνα δεξιώματα δόρει διασκεδῶσιν C. 626. See **Δεξίωμα**. ὃν βραχεῖ σὺν ὄγκῳ — διασκεδῶ 1343. κἀναθήματα καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν A. 287.

Διασπείρω, *to scatter, to disperse*; πατρῴαν κτῆσιν — ἀντλεῖ, τὰ δ' ἐκχεῖ, τὰ δὲ διασπείρει μάτην E. 1283. μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο A. 977. μυελὸν ἐκραίνει — κρατὸς διασπαρέντος T. 779. πῶλοι διεσπάρησαν ἐς μέσον δρόμον E. 738.

Διάσσω, *to rush rapidly through*; ξὺν αἷς (αἴγλαις) Λύκι' ὄρεα διάσσει R. 208. Metaph. (σπασμὸς) διῆξε πλευρῶν, (*the convulsion*) *thrills through my sides* T. 1073.

Διάστροφος, *distorted*; διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας T. 791. Thence *perverse*; φρένες διάστροφοι Aj. 442.

Διατελής, *continual*; αἱ πολλὰ βρονταὶ διατελεῖς C. 1510.

Διάτορος, *perforated, bored through*; διατόρους ποδῶν ἀκμάς R. 1034.

Δίαυλος, *the double course at a race*, in reference to the practice of running back to the starting place; δρόμων διαύλων τε, *double courses* E. 681.

Διαφανής, *very clear*; αἰαῖ· τάδ' ἤδη διαφανῆ R. 754.

Διαφέρω, 1. active, *to endure*;

[illegible]

Δικαιόω, ὁ [illegible] *think right*, *to determine*: [illegible] πλοῦς — ὅτου [illegible] Θεὸς δικαιοῖ P. 770. [illegible] — ἄλλων δικαιούντων R. [illegible] τοῦ παθεῖν δικαιοῦ 575. δεινά με — δοῦσα δικαιοῖ 640. δικαιῶν ὅστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους C. 1352. μηδ' ἃ μὴ θέμις λέγειν δικαιοῦν 1538. οὐ γὰρ δικαιοῦς τοῦ φυτεύσαντος κλύειν T. 1234. ἐνδοα δημόσιον μηδὲν δικαιοῦν τῶν ἀφανεστάτων κλύειν Aj. 1051.

Δικαίως, *rightly*, *justly*.

Δικαστής, *a judge*: ἐν τοῖς δικαστοῖς — τοῦτ' ἐσφάλη, *that was the fault of the judges* Aj. 1115.

Δικέλλα, *a spade*, *a mattock*: εἴτε τον γενῆτος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή A. 250.

Δίκη, *right*, or *justice*, divine and human: also, *an action* at law, or *trial*: thence the *sentence* passed,

or *punishment*. Also the goddess *Justice*.

Δικρατής, 1. *doubly* (or *on both sides*) *victorious*; δικρατεῖς λόγχας στήσαντε A. 146. 2. *having joint power*; δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι Aj. 246.

Δικτυόκλωστος, *woven in network*; σπείραισι δικτυοκλώστοις A. 346.

Δίλοφος, *having two summits, double-crested*; ὑπὲρ διλόφου πέτρας A. 1113.

Διόβολος, *hurled by Jupiter*; κτύπος Διόβολος C. 1463.

Διογενής, *sprung from Jupiter*; Διογενὲς τέκνον, *Minerva* Aj. 91.

Διοίγω, *to open*; ἰδοὺ διοίγω Aj. 339. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα R. 1287. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1295.

Δίοιδα, *I know thoroughly*; τοὺς δὲ τῆσδε γῆς ἄνακτας ἀρκεῖ ταῦτά μοι διειδέναι C. 296.

Διοίχομαι, 1. *to be gone through* or *ended*; χὠ λόγος διοίχεται, *and my tale is ended* C. 580. 2. *to be dead*; ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται Aj. 952.

Διόλλυμι, 1. *to destroy utterly*, spoken of death, or of any calamity; αὕτη γε μέντοι σ' ἡ τύχη διώλεσεν R. 442. ὑπ' ἐλπίδων ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν A. 222. ὅτι τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν T. 465. θρώσκει δειλαία διολοῦσ' ἡμᾶς — νόσος 1023. Pass.; ἣν φράσω, διόλλυμαι R. 1159. ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον, ᾧ διόλλυμαι T. 1041. πρὸς τῶν Ἀτρειδῶν ὡς διόλλυμαι Aj. 825. στενάχουσα διόλλυσαι E. 139. τῷ τρόπῳ διόλλυται 669. κακῶν — οἷς ἐγὼ διωλλύμην P. 252. ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο R. 225. κἀπεὶ διώλετο A. 168. 2. in the active, once used in the sense of *to forget entirely*; ταῦτα γὰρ καλῶς ἐγὼ εἰδὼς διώλεσα R. 318.

Διόμνυμι, *to swear, to affirm by an oath*; ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν T. 254. ὥσπερ δὐπάγων διώμνυτο 377. οὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν οὔτε σοῦ διωμόσω; Aj. 1212.

Διόνυσος, *Bacchus*; ὁ βακχιώτας Διόνυσος C. 684. ἐκ Διονύσου A. 947.

Διοπτεύω, *to look through*, or *throughout*; πλῆρες ἄτης ὡς διοπτεύει στέγος Aj. 300.

Διορίζω, *to determine*, or *enact*; τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διωρισαν R. 723. οἱ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν 1083.

Δῖος, *divine*; δίας Ἀθάνας Aj. 744. 758. διός τ' Ὀδυσσεύς P. 344.

Δίπαλτος, *wielded doubly*; πᾶς — στρατὸς δίπαλτος ἂν με χειρὶ φονεύοι Aj. 402. Schol.: ἀμφοτέραις τοῖς χερσί, οἷον περιδέξιός με φονεύοι. πάντι σθένει, ὡς Δίδυμος. ἢ — λαβὼν τὰ δίπαλτα δοράτια, ὡς Πιός φησι. Ellendt thinks that δίπαλτος refers to the two Atridæ, who would jointly lead the army against Ajax.

Δίπλαζω, neut. *to be doubled*; τό τοι δίπλαζον μεῖζον κακόν Aj. 261.

Διπλοῦς, 1. *double, twofold*; παίει — μάστιγι διπλῇ Aj. 238. διπλοῖς κέντροισι R. 809. μητρῴαν δ' ὅπου κίχοι διπλῆν ἄρουραν οὔ τε καὶ τέκνων 1257. ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν; 938. πρὸς διπλῆς μοίρας A. 170. μήτηρ καὶ γυνή, διπλοῦν ἔπος 53. διπλῇ φύλοπις E. 1060. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῇ φανῇ T. 616. διπλῆν κτήσει χάριν P. 1356. παῖσον, εἰ σθένεις, διπλῆν E. 1407. διπλᾶς ἀρωγὰς μολεῖν C. 1096. 2. *two*; ξίφους διπλοῦς κνώδοντας A. 1218. ἡλίου διπλῇ — ἐνθάκησις P. 17. ὦ διπλοῖ στρατηλάται 782. μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δέ R. 607. ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις 1135. ἔνθα δύστηνος διπλοῦς ἐξ ἀνδρὸς ἄνδρας καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1249. διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακά 1320. διπλᾶς ὄψεις ἀράξας A. 51. παῖδες διπλοῖ E. 529. πρὸς Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς R. 20. ἔπεμψα — διπλοῦς πομπούς 288. ἀδελφῶν μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ διπλῇ χερί, *with mutual hand* A. 14. Used adverbially; διπλῇ. εὖ γὰρ εἴρηται διπλῇ A. 721.

Δίπυλος, *with double gates*; ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον P. 940.

Διρκαῖος, *Dircæan*, or *Theban*; from *Dirce*, wife of Lycus, king of Thebes, who gave her name to a fountain in the neighbourhood of Thebes: ἰὼ Διρκαῖαι κρῆναι A. 837. Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα 105.

Δίς, *twice*; P. 1222. R. 363. C. 364. 1210. Aj. 270. 427. 920.

Διοσσάρχης, *jointly ruling*; τοὺς — διοσσάρχας βασιλῆς Aj. 382.

Διοσσός, *twin, double*; διοσσῶν ἐν πελειάδων T. 171. οἱ διοσσοὶ στρατηγοί P. 264. τῶν Ἀτρέως διοσσῶν στρατηγῶν 1013. διοσσοὺς Ἀτρείδας Aj. 57. διοσσῶν Ἀτρειδῶν 927. διοσσοῖσι Φινείδαις A. 959. ἐπὶ διοσσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις Aj. 49. ὦ διοσσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης — ἥδιστα προσφωνήματα C. 325. διοσσῶν ὀνείρων, *an ambiguous dream* E. 635.

Δίστολος, *in pairs, twin*; τὰς διστόλους ἀδμῆτας ἀδελφεάς, *the twin unmarried sisters* C. 1058.

Δίστομος, *having two mouths* or *openings*; δίστομος πέτρα P. 16. ἔνθα δίστομοι — συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί C. 904.

Διφρευτής, *borne on a chariot*; τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω Aj. 844.

Διφρηλατέω, *to drive a chariot*; τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Aj. 832.

Διφρηλάτης, *a charioteer*; ἔστε νιν διφρηλάται — ἔλυσαν E. 743.

Δίφρος, *a chariot*; generally found in the plural number: ἐκ τροχηλάτων δίφρων E. 50. παγχρυσέων δίφρων 500. ὅθι κατέστησαν δίφρους 700. πρὶν — ὀρθοὶ πάντες ἔστασαν δίφροι 713. ὠρθοῦτο — ἐξ ὀρθῶν δίφρων 732. ἐκπεπτωκότα δίφρων 740.

Διφυής, *of two natures*; applied to the Centaurs: διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν T. 1085.

Δίχα, 1. *in two parts*; τὰ δὲ πλευροκοπῶν δίχ' ἀνερρήγνυ Aj. 232. 2. *in a different way*; εἰ καὶ σῆς δίχα γνώμης λέγω, *although I speak differently from thy opinion* E. 537. 3. *separately, apart from*; οἰκεῖν δίχα C. 608. ἄταφος ἔπιτνε δίχα τε παντός 1729. ἐκ κύκλου — Κάλχας μεταστὰς οἶος Ἀτρειδῶν δίχα Aj. 737. ἀπώλου σῆς κασιγνήτης δίχα E. 1126. ὑμᾶς — ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἱκέσθαι A. 164. 4. *without*; ὁρῶ κενὴν οἴκησιν ἀνθρώπων δίχα P. 31. ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων 195. δίχα τοῦδε πλέοντες 829. μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα T. 1052. πόλεως δίχα, *unbidden by the city* C. 48. ἐγὼ δὲ καὶ δίχα κείνων πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος, *without them*, or *not aided by them* (the gods) Aj. 755.

Δίψιος, *dry, thirsty*; διψίαν κόνιν A. 246. 425.

Διώδυνος, *exceedingly painful*; διώδυνος σπαραγμός T. 774.

Διώκω, *to pursue*; διώκοντές σε — Φοῖνιξ — οἵ τε Θησέως κόροι P. 557. ὁ δε — διώκει E. 728. τὸν σὸν μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος Aj. 976. Passive; ὑφ' ἡδονῆς — διώκομαι, *I am hurried hither by delight* E. 859.

Διώμοτος, *bound by an oath*; διώμοτοι πλέουσιν P. 589.

Δμωή, *a maid-servant, a female attendant*; πρὸς δμωαῖσι A. 1174. δμωαῖς προθήσειν πένθος 1234.

Δμώς, *a servant, an attendant*; ἀλλά νιν κομίζετ' εἴσω, δμῶες A. 574.

Δνοφερός, *dark*; δνοφερὰ νύξ E. 91.

Δοκέω, *to think, to determine*; impers. *to seem, to appear*.

Δόκησις, *opinion, expectation*; δόκησις ἀγνὼς λόγων ἦλθε R. 681. δόκησιν εἰπεῖν T. 426. ποίαν δόκησιν; 427. κόμψευε τὴν δόκησιν A. 324.

Δολερός, *deceitful*; δολερᾶς φρενός P. 1099. ἐκ δολερᾶς ματρός E. 123.

Δολιόπους, *with furtive step*; δολιόπους ἀρωγός E. 1384.

Δόλιος, *crafty, deceitful*; δόλιος Ὀδυσσεύς P. 604. δόλιον ἀγυρτήν R. 388. νύκτωρ — δόλιος δρμᾶται μόνος Aj. 47. δόλιαν — ἄταν T. 847. Ἑρμῆς δόλιος P. 133.

Δολόμυθος, *guilefully spoken*, or *contrived*; δολόμυθα κέντρα T. 836. See ἀκίζω.

Δολοποιός, *occasioning guile*; δολοποιὸς ἀνάγκα T. 829.

Δόλος, *deceit, guile, artifice*; δόλος — ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς P. 1104. δόλος ἦν ὁ φράσας E. 190. ἐκ δόλου, *deceitfully* 271. δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν P. 101. ἐν δόλῳ — ἄγειν 102. δόλῳ λαβόντα 107. εἰ μὴ δόλῳ (εἷλεν) 936. τοὔργον δόλῳ προσέρπον R. 539. δόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ C. 1030. δόλῳ ἔκτεινεν T. 276. σὺν δόλῳ Aj. 1224. δόλον σκότῳ κρύψας E. 1388. — πρὸς βίαν καὶ μὴ δόλοισι P. 91. δόλοις ἑλών 1212. ἐμοῦ δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας 1266. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; R. 960. τὸν προδόντα σε — δόλοισιν Aj. 994. δόλοισι κλέψαι E. 37. πλούτου (με) εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν 639.

Δολόω, *to use deceit, to disguise*; ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας, *having disguised him in appearance after the manner of a ship's captain* P. 129. Pass.; *to be deceived*; ἆρα δεύτερον δολούμεθα; 1272.

Δολῶπις, *having a deceitful countenance*; ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη T. 1039.

Δόμος, 1. *a house, dwelling*, or *abode*, in this sense only once used in the singular number; Στύγιον δόμον C. 1560. ἴωμεν ἐς δόμους R. 861. σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος 1006. δόμους στείχειν ἐμούς C. 649. ἄστυ καὶ δόμους μολεῖν πατρῴους 761. ἡμᾶς ἄπαγε πρὸς δόμους A. 1074. δόμους παραστείχοντες 1240. ἐγγὺς θρώσκει δόμους T. 58. ἥκει δόμους ὡς τούσδε 364. ἣν ἔπεμψας εἰς δόμους 416. ποίμνας εἰς δόμους κομίζεται Aj. 63. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μένειν 80. ἐπᾴξας ἐς δόμους 298. νῶν ἐπελθόντοιν δόμους E. 1289. τί δ' ἐς δόμους ἄγεις με 1485. δόμων ἔσω 40. βεβῶτος ἐκ δόμων 303. δόμων ἐντάφια — φέρουσαν 316. οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτο 1317. τήνδ' ἐκ δόμων στείχουσαν R. 632. δόμων τῶνδ' ἔσω 679. ἐκ δόμων περᾷ A. 382. δόμων Ἀμφίονος 1140. Ἅιδα δόμων T. 121. ἐκ δόμων πορεύεται 391. χωρεῖν πρὸ δόμων 956. — τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας R. 422. ἢ κἂν δόμοισι τυγχάνει — παρών; 757. δόμοις δέχεσθαι 818. μενῶν δόμοις 1291. ἐν δόμοισι — στήσω σε C. 1344. γυνὰς — ἐν δόμοις ἔχειν A.

638. γυνὴ — ξύνευνος ἐν δόμοις 647. εἰν Ἅιδου δόμοις 1226. τὰ δ' ἐν δόμοις 1264. ἐν δόμοισιν Οἰνέως T. 6. ἐν δόμοις λείπει — δέλτον 155. 686. E. 1324. ἀνολολύξατε δόμοις T. 204. δόμοις — ἐγκεκλημένον καλῶς 575. τά γ' ἐν δόμοισιν 622. τὰν δόμοισιν E. 1414. μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν T. 839. same as ἐν δόμοις. τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις 946. 2. *a household*; οἷς — σεισθῇ θεόθεν δόμος A. 580. ὡς δόμους νέμοιμι σούς Aj. 995. δόμους — Ἀτρειδῶν ἀμφέπειν E. 641. — καταστάτην δόμων 72. τὰ μὲν ἐκ δόμων 1059. πατρῴαν κτῆσιν Αἴγισθος δόμων ἀντλεῖ 1282. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ R. 934. φανεῖ ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κακύματα A. 1066. ἔτεκεν μεγάλαν ἁ νέορτος ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν T. 891. 3. *a house, family*, or *race*; τὸν σὸν ἄθλιον δόμον C. 371. σωτὴρ δόμων Ἀγαμέμνονος E. 1346. ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 596. 4. *an ancestral abode*; τέρπεσθαι δόμῳ P. 458. πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους 513. οὐχ ἵν' εἰς δόμους ἄγῃς C. 788. ἐς δόμους νόστος 1410. ὅπως μολούμεθ' ἐς δόμους 1739. εἰς δόμους τε κἀκ δόμων T. 34. ἐς δόμους ἥξειν 184. ἐλθόντ' ἐς δόμους 261. ἐς δόμους σωθέντα 607. πρὸς δόμους μολεῖν Aj. 504. πρὸς δόμους ἄγων 565. ὅταν δόμους ἔλθωσιν E. 63. δόμων δὲ σὲ — λαμπρὸν ἐξέπεμψα 1119. αὐτοστόλον πέμψαντα μ' ἐκσῶσαι δόμοις P. 494. τοὺν δόμοισιν διαιτᾶσθαι C. 773. ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος 1340.

Δόξα, 1. *opinion, expectation*; δόξα μοι παρεστάθη R. 911. οὐ δὴ δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες P. 1449. πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; δόξῃ γοῦν ἐμῇ T. 715. 2. *fame*; τί δῆτα δόξης ὠφέλημα γίγνεται C. 259.

Δοξάζω, *to suppose*; δοξάζων μὲν οὔ P. 541.

Δοριάλωτος. See Δουριάλωτος.

Δορίληπτος, *captured in war*; λείαν, ἥπερ δορίληπτος ἔτ' ἦν λοιπή Aj. 146. τὴν δουρίληπτον — νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν 878.

Δόρυ, *a spear*, thence applied metaphorically to signify *war, battle, valour* Not used by Sophocles in the nom. case; once only in the accus.; μάχης — ἧς νῦν ἔχονται κἀπαναίρονται δόρυ C. 425. Poet. gen. δορός — ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων ἀλκὴν ὅδε δορός τ' ἐπακτοῦ γειτόνων ἀεὶ τιθῇ C. 1522. δορὸς ἐν χειμῶνι A. 666. ἥδε (ἡ ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπάς καταῤῥήγνυσι 670. ἰὼ — λόγχα προμάχου δορός T. 853. Ἐνυάλιος μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορὸς Aj. 180. ἐν χρείᾳ δορός, *in the emergency of battle*, or *when there is need of his valour* 942. τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον 992. ἐν τροπῇ δορός 1254. Dat. in three different forms, once δούρατι for *a bark* or *ship*; ποντοπόρῳ δούρατι P. 712. — δορί, which is the most usual form; τετίμηνται δορί C. 1306. ἀριστεύσας δορί A. 195. ἥρει τῶνδ' ἀνάστατον δορὶ χώραν γυναικῶν T. 239. καθῃρέθη — Οἰχαλία δορί 478. πατρίδ' ἤστωσας δορί Aj. 510. δορὶ βούλου κρατεῖν 751. ὡς ἕλοι δορί 1035. προὔκαμες δορί 1249. — also δόρει, for the sake of the metre; δόρει διασκεδῶσιν C. 626. δόρει κρατύνων C. 1316. δόρει κρατῆσαι 1388.

Δορύξενος, *one who from an enemy in war becomes an ally*; ὁ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων E. 46. ἡ δορύξενος — ἑστία C. 638.

Δορυσσοῦς, *brandishing a spear*; δορυσσοῦς Ἀμφιάρεως C. 1315.

Δορύσσω, *to fight with a spear*; part. *warlike*; δορυσσόντων μόχθων Aj. 1167.

Δόσις, *a gift*; τοῦ θεοῦ μ' αἰτεῖς δόσιν R. 1518.

Δουλεία, *slavery, servitude*; δουλείας ζυγά Aj. 924.

Δούλειος. See Δούλιος.

Δούλευμα, *a slave*; γυναικὸς ὢν δούλευμα A. 752.

Δουλεύω, *to serve, to be a slave*; τοῖσδε δουλεύω βίᾳ E. 1183. δουλεύειν πάλιν 804.

Δούλιος, *servile*; δουλιόν γ' ἕξειν τροφήν Aj. 494.

Δοῦλος, 1. adj., *servile, slavish*; ἀνὴρ δοῦλος R. 764. πόλιν κένανδρον ἢ δούλην C. 921. πόλις δὲ δούλη T. 282. δοῦλον ἴσχουσιν βίον 301. γνώμαισι δούλαις T. 53. 2. subst., *a slave*; οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος R. 410. δοῦλος οὐκ ὠνητός 1123. ἢ δοῦλος ἢ κείνου τις ἐγγενὴς γεγώς; 1168. ὅστις δοῦλός ἐστι τῶν πέλας A. 475. οὐ — δοῦλος, ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο 513. ἥδε — γὰρ γυνὴ δούλη μέν T. 63. δοῦλος ὡς — ῥαίοιτο 266. πέμπων (Iolen) οὐδ' ὥστε δούλην 366. νῦν δ' εἰμὶ δούλη Aj. 484. δοῦλος ἀντ' ἐλευθέρου φανεὶς 999. ταῦτ' οὐκ ἀκούων μεγάλα πρὸς δούλων κακά; 1214. ἐγὼ — ὁ δοῦλος 1268. ἡμᾶς μὲν ὡς δούλους σαφῶς πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν P. 983.

Δουλόω, *to reduce to slavery, to enslave*; τὸν ἀγχιστῆρα — δουλώσειν ἔτι T. 256. γῆν — ἔπερσε κἀδούλωσεν 467. τοὺς σὲ δουλώσας ἄγειν A. 202.

Δοῦπος, *a noise*, any *loud sound*; δοῦπον αὖ κλύω Aj. 858. χερόπλακτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι 621.

Δουριάλωτος, *captured in war;* σὲ λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας Aj. 210.

Δουρίληπτος. See Δορίληπτος.

Δράκων, *a large serpent;* αἰόλος δράκων ἑλικτός T. 12. ὃν (ἰόν) — ἔτρεφε δ' αἰόλος δράκων 831. ναίων — ἀγρίου τ' ἐπὶ σπορᾷ δράκοντος A. 1112. πάταγος Ἄρεος ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι 126. τὸν χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1090.

Δράμημα, *a course;* παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον R. 193.

Δραπέτης, *a fugitive,* or *runaway;* οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον ἐς μέσον καθεὶς Aj. 1264.

Δρασείω, *to attempt, to contrive;* οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά P. 1229. τί ποτε δρασείεις φρενί; Aj. 582. ὥς τι δρασείων κακόν 319.

Δράσσω, *to lay hold of, to seize;* τῆς ἐλπίδος γὰρ ἔρχομαι δεδραγμένος, *seizing the hope* A. 235.

Δραστέος, *that must,* or *ought to be done;* ἐκμαθεῖν τί δραστέον R. 1443. μόνῃ τε δραστέον τοὔργον E. 1007. ἁποῖα δραστέ' ἐστίν T. 1194.

Δράω, *to do, to perform, to execute.*

Δρίος, *a wood,* or *thicket;* κατά τε δρία πάντα καθαίρων T. 1008.

Δρομαῖος, *running;* δρομαία βᾶσα T. 923.

Δρομάς, *that runs rapidly;* Ἰξίον' ἀν' ἄμπυκα δὴ δρομάδ' ὡς ἔβαλ ὁ — Κρόνου παῖς, *how that the son of Saturn hurled Ixion upon the whirling wheel* P. 674.

Δρόμος, 1. *a course, the act of running;* οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ Aj. 873. 2. *a race,* or *course;* δρόμον προκηρύξαντος (ἀνδρός) E. 674. δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα 676. δρόμων διαύλων 681. τελοῦντες ἕκτον θ' ἕβδομον τ' ἤδη δρόμον E. 716. τοὺς μὲν ἄλλους ἀσφαλεῖς δρόμους ὠρθοῦτο 731. μόλις κατασχεθόντες ἱππικὸν δρόμον 744. 3. the *race-course* itself in which the race is run; πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου E. 703. πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον 738.

Δρόσος, *dew;* πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας Aj. 1187.

Δρύας, *Dryas;* παῖς ὁ Δρύαντος, *the son of Dryas,* that is, *Lycurgus* A. 945.

Δρυμός, *a forest of oaks;* ὦ τρεῖς κέλευθοι — δρυμὸς τε R. 1399.

Δρῦς, *an oak tree,* also used for any *tree;* φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυὸς T. 763. πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός, viz., the oracular *oak* of Dodona T. 1158.

Δύη, *distress, grief;* χωρεῖ πρὸς ἦπαρ — γενναία δύη Aj. 918. δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ A. 1295.

Δύναμαι, *to be able, to have power.*

Δύναμις, *force;* ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν; R. 938.

Δύνασις, *power;* τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασίᾳ κατάσχοι; A. 600. ἁ μοιριδία τις δύνασις δεινά 941.

Δυναστεία, *rule, sway;* ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας R. 593.

Δυνάστης, *a despot;* ἀγήρῳ — χρόνῳ δυνάστας A. 604.

Δυνατός, 1. *what is possible;* οὐ δυνατόν Aj. 163. ποῖ γὰρ μολεῖν μοι δυνατὸν; 985. 2. *powerful;* τοῖς δυνατοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν E. 213.

Δύνω. See δύω.

Δύο, *two.*

Δυοκαιδεκάμηνος, *of twelve months;* παντᾷ δυοκαιδεκάμηνον ἀμμένουσαι χρόνον T. 645.

Δύρομαι, poet. for ὀδύρομαι, *to lament;* δύρομαι γάρ R. 1218.

Δυσάθλιος, *very wretched;* ὦ δυσάθλιαι τροφαί C. 331.

Δυσαίων, *leading an unhappy life;* ἤσθα δυσαίων C. 149.

Δυσάλγητος, *insensible to grief, hardened;* δυσάλγητος γὰρ ἂν εἴην, τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν R. 12.

Δυσάλωτος, *hard to be taken;* κακῶν γὰρ δυσάλωτος οὐδείς C. 1721.

Δυσάνεμος, *tempest-tossed;* κελαινὰν θῖνα καὶ δυσάνεμον A. 587.

Δυσαπάλλακτος, *difficult to remove;* ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις T. 955.

Δύσαυλος, *painful to pass the night in, inhospitable;* δυσαύλων πάγων αἴθρια A. 354. See Αἴθριος.

Δυσβουλία, *bad counsel, imprudence;* τὴν ἐξ ἐμοῦ δυσβουλίαν A. 95. as it were, ἐμήν. — ἔθανες ἐμαῖς οὐδὲ σαῖσι δυσβουλίαις 1255.

Δυσγένεια, *meanness of birth;* τὴν δυσγένειαν τὴν ἐμὴν αἰσχύνεται R. 1079.

Δυσδαίμων, *unfortunate;* ἐμὲ τὸν δυσδαίμονα A. 274. τὸν δυσδαίμονα Λίχαν T. 769. δυσδαίμονι μοίρᾳ R. 1302.

Δυσέριστος, *deadly quarrelsome;* τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1377.

Δυσθέατος, *dreadful to behold;* ὦ δυσθέατον ὄμμα Aj. 983.

Δύσθεος, *hateful to the gods;* ὦ δύσθεον μίσημα E. 281.

Δυσθεράπευτος, *incurable, untractable;* δυσθεράπευτος Αἴας Aj. 603.

Δυσθρήνητος, *lamentable;* ἔπος ἵησι δυσθρήνητον A. 1196.

Δύσθυμος, *dejected, discontented;* σᾷ δυσθύμῳ ψυχᾷ E. 211. οὐκ εἰμὶ τοῖς πεπραγμένοις δύσθυμος E. 540.

Δυσκάθαρτος, *inexpiable, that cannot be soothed by atonement;* ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν A. 1270.

Δυσκλεής, *inglorious;* πατὴρ ὡς — ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο A. 50.

Δύσκλεια, *infamy, dishonour;* μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ Aj. 143.

Δυσκλεῶς, *ingloriously, with infamy;* δυσκλεῶς θανεῖν E. 994.

Δυσκόμιστος, *insupportable;* πότμος δυσκόμιστος A. 1326.

Δύσκριτος, *hard to be determined;* δύσκριτ' ἔμοιγε δυστάνῳ T. 945.

Δυσλόγιστος, *incomprehensible;* καὶ πρὸς τί δυσλόγιστον ὧδ' ἦξεν χέρα Aj. 40.

Δυσμαχέω, *to fight against in vain;* θεοῖσι δυσμαχοῦντες T. 492. *to strive impiously,* Hermann.

Δυσμαχητέον, *to be contended against with difficulty;* ἀνάγκῃ δ' οὐχὶ δυσμαχητέον, *we must not engage in hopeless conflict with necessity* A. 1093.

Δυσμένεια, *animosity;* ἡ — ἐκ σοῦ δυσμένεια E. 609.

Δυσμενής, *ill-disposed, hostile;* ἐγώ εἰμ' Ἀτρείδαις δυσμενής P. 581. θανὼν — ὥστε δυσμενὴς ἐμασχαλίσθη E. 436. ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ Aj 18. πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος P. 1307. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί R. 546. ἄνδρα δυσμενῆ χθονός A. 187. πτύσας ὡσεί τε δυσμενῆ μέθες τὴν παῖδα 649. καίπερ ὄντα δυσμενῆ Aj. 122. δυσμενῶν θήραν ἔχων 561. μή τις δυσμενῶν ἀναρπάσῃ 966. τάσδε δυσμενεῖς χοάς E. 432. Superlative; παρ' Ἕκτορος δώρημα δυσμενεστάτου Aj. 647. ἢ τῷ δυσμενεστάτῳ βροτῶν E. 399.

Δυσμή, *setting of the sun;* ἀπ' ἀελίου δυσμᾶν C. 1248.

Δύσμοιρος, *ill-fated, wretched;* ὦ πάτερ δύσμοιρ' ὁρᾶν C. 328.

Δύσμορος, *ill-fated, wretched;* ἐγὼ δ' — ἡ δύσμορος E. 274. πῶς δύσμορος ἀντέχει; P. 176. ἐγὼ δ' ὁ δύσμορος 359. νῦν δ' ἠπάτημαι δύσμορος 937. οὐδέν εἰμ' ὁ δύσμορος 939. τί δράσω δύσμορος 1052. πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς — εἶμι 1336. δύσμορος C. 224. μεθ' ἡμῶν δύσμορος πλανωμένη 348. ἡ σὴ δύσμορος παραστάτις 565. ἥδε, δύσμορος 753. ἐρῆμος πρὸς φίλων ἡ δύσμορος A. 910. ὁ δύσμορος αὐτῷ χολωθείς 1219. γῆν — δύσμορος ἔπερσε T. 466. ὁ δ' οὐδὲν εἰδὼς δύσμορος 772. αἴλινον ἥσει δύσμορος Aj. 618. τίνος ποτ' ἄρ' ἔπραξε χειρὶ δύσμορος; 339. ἐκεῖνος οὔτε στεφάνων — νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν δύσμορος 1182. δύσμοραν γένος, that is, *Tecmessa* Aj. 771. — δυσμόρου τ' ἐμοῦ C. 332. δυσμόρου ματρός A. 857. τοῦ δυσμόρου — Οἰδίπου γόνου 1005. φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς E. 1174. — φωτὶ δυσμόρῳ P. 273. ἀλλά μοι δυσμόρῳ R. 665. ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι T. 1001. τὴν δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν Aj. 870. — ὦ δύσμορος 365. ὦ δύσμορ' Αἴας 906. — ἀμφὶ — δυσμόροιν παῖδοιν C. 366. δύσμορ' Οἰδίπους 563. ὦ δύσμορε 808. ἔστι νῷν δυσμόροιν στενάζειν 1668. Once used in the plural; δυσμόρου γε δύσμορα (σκῆπτρα φωτός) C. 1111.

Δύσνιπτος, *hard to wash out, indelible;* χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν T. 680.

Δύσνοια, *ill-will,* τέκνων ὅσων δύσνοια μὴ πρόσεστι E. 644.

Δύσνους, *ill-willed, malevolent;* τὸν τῇδε δύσνουν καὶ τὸν εὐμενῆ πόλει A. 212.

Δύσοιστος, *hard to endure;* δυσοίστων πόνων ἄθλα P. 506. πῶς βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; C. 1684.

Δύσομβρος, *stormy;* δύσομβρα βέλη A. 355. See Αἴθριος.

Δύσοργος, *wrathful, passionate;* καίπερ οὐ δύσοργος ὤν P. 377. ἀνὴρ δύσοργος Aj. 996. μὴ τοσοῦτον ὡς δάκνει θυμῷ δύσοργος T. 1108.

Δυσοσμία, *stench;* βοῆς τε καὶ δυσοσμίας γέμων P. 864.

Δυσούριστος, *unpropitious;* ἰὼ σκότου νέφος — δυσούριστον R. 1316.

Δυσπάρευνος, *unhappily married;* τὸ δυσπάρευνον λέκτρον T. 788.

Δυσπετής, *difficult;* μαθεῖν — οὐ δυσπετής Aj. 1025.

Δυσπινής, *squalid;* δυσπινεῖς στολὰς C. 1593.

Δύσπνους, 1. *blowing violently;* δυσπνόοις — Θρῄσσαισιν — πνοαῖς A. 584. 2. *panting for breath;* δύσπνους ἱκάνω A. 224.

Δυσπόνητος, *procured by toil, toilsome;* τὴν δυσπόνητον — ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν C. 1610.

Δύσπονος, *toilsome;* πόνοι βροτῶν δύσπονοι A. 1262.

Δύσποτμος, *ill-fated, unhappy;* δύσποτμός τε καὶ κακή C. 1435. ὦ δύσποτμε R. 1068. E. 1190. στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις P. 1105. δυσπότμου χάριν χλιδᾶς R. 888. ταύτας ὁρώσῃ δυσπότμους T. 298. ἰὼ δυσπότμων — γάμων κυρήσας A. 861.

Δυσπραξία, 1. *ill-success;* οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας C. 1401. 2. *misfortune;* βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 746.

Δυσπρόσοιστος, *difficult to be approached,* or *accosted;* πατρὸς τὸ δυσπρόσ-

οιστον κάπροσήγορον στόμα C. 1279.

Δυσπρόσοπτος, *fearful to behold*; δυσπρόσοπτ' ὀνείρατα E. 452.

Δυσπρόσωπος, *of forbidding aspect*; μου κάρα τὸ δυσπρόσωπον εἰσορῶν C. 287.

Δυσσέβεια, *impiety*; οὐ δυσσέβεια, τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ T. 1236. τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας E. 1375. παντὸς ἔργου δυσσέβειαν εἰδέναι A. 301. that is, πᾶν ἔργον δυσσεβές. — ἐπεὶ — τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην 915.

Δυσσεβέω, *to act impiously*; ἐκδιδαχθῶ δῆτα δυσσεβεῖν —; T. 1235.

Δυσσεβής, *impious*; πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾶς χάριν, A. 510. τιμᾶς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ A. 512. (θεοὺς) βλέπειν — πρὸς τοὺς δυσσεβεῖς C. 281. — Superl.; Ἀτρέα δ', ὃς αὖ σ' ἔσπειρε δυσσεβέστατον Aj. 1272. δρῶντα — τὰ τῶν κάκιστα δυσσεβεστάτων C. 1192.

Δυστάλαινα (δυστάλας is not met with), *very wretched*; ὦ δυστάλαινα R. 1236. T. 306. Aj. 404. δυστάλαινα τἄρ' ἐγώ C. 1444. αἰαῖ δυστάλαινα 1731. τάλαινα, δυστάλαινα καρδίαν T. 648. πατρὸς τὴν δυστάλαιναν δαῖτ' ἐπωνομασμένην E. 276.

Δυστέκμαρτος, *hard to conjecture*, or *discover*; ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας R. 109.

Δύστεκνος, *unhappy in children*; (Λάϊος) τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἶσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν, *and leave the mother, a procreatress of wretched children to her own son* R. 1248.

Δύστηνος, Dorice δυστάνος, 1. *most wretched*. 2. *detested, doomed*.

Δυστομέω, *to revile*; σὲ μὲν ἐκόντ' ἐμὲ κείνην τε ταῦτα δυστομεῖν C. 990.

Δυστράπελος, *untractable, stubborn*; δυστράπελος Αἴας Aj. 897.

Δυστυχέω, *to be unhappy*, or *unfortunate*; κεἰ νῦν δυστυχῶ Aj. 677. ἀνάξιαι γὰρ πᾶσίν ἐστε δυστυχεῖν C. 1448. — κείνοις ὁ τύμβος δυστυχῶν ὁ σὸς βαρύς 403. — τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα τόν τε δυστυχοῦντ' ἀεί A. 1144. — πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἔμ' εἰς τὰ σά, ἢ σ' εἰς τὰ σαυτοῦ μᾶλλον ἐν τῷ νῦν λόγῳ C. 804. — εἰ κείνῳ γένος μὴ 'δυστύχησεν R. 262.

Δυστυχής, *unlucky, unfortunate*; ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμός E. 1147. — δυστυχῆ τρίβει βίον 592. αἰῶνα — ἕξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ T. 5. ἠχεῖ τις — δυστυχῆ κωκυτόν 863. ὦ δυστυχῆς E. 922. ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; A. 1197.

Δυσφημέω, *to speak words of ill omen*; δυσφημῶ μὲν οὔ E. 893. οὔτοι τοτ' ἄλλην ἢ 'μὲ δυσφημεῖς; 1173.

Δυσφημία, *utterance of words of ill omen*; κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις P. 10.

Δυσφιλής, *unfriendly*; δυσφιλὴς πόσει C. 1260.

Δυσφορέω, *to bear with impatience*; εἰ δοκῶ — δυσφορεῖν ἄγαν E. 247.

Δύσφορος, *hard to be borne, insupportable*; παιδὸς δύσφορον ἅταν Aj. 628. λέγω — τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν R. 87. δυσφόρους ἐπ' ὄμμασιν γνώμας βαλοῦσα Aj. 51. τί μοι τῶν δυσφόρων ἐφίει; E. 141.

Δυσφόρως, *in a manner hard to be borne*; τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα R. 770. δυσφόρως τοὔνειδος ἦγον 783.

Δύσφρων, *sad, grievous*; ὤμοι δύσφρονος ἅτας C. 202. ἰὼ φρενῶν δυσφρόνων ἁμαρτήματα, *oh errors of a perverted mind* A. 1247.

Δυσχείρωμα, *that is difficult to overcome*; πάταγος Ἄρεος, ἀντιπάλῳ δυσχείρωμα δράκοντι A. 126.

Δυσχεραίνω, *to occasion pain*; ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι ἢ δυσχεράναντα C. 1284.

Δυσχέρεια, *trouble, difficulty*; δυσχέρεια — πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος P. 471. δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 888. ἅπαντα δυσχέρεια 890.

Δυσχερής, *troublesome, vexatious*; μὴ τῷ θανόντι δυσχερὲς ποιῶ Aj. 1374. ἡδὺς οὐδὲ μητρὶ δυσχερής E. 917. πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν A. 254.

Δυσώδης, *fetid*; χωλός, δυσώδης P. 1021.

Δυσώνυμος, *ill-omened, having a name of ill omen*; ἦ μητρόθεν — δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; C. 532. πᾷ — κεῖται — δυσώνυμος Αἴας; Aj. 897.

Δύω, or **Δύνω**, 1. *to set* as the sun; ὡ ἂν — ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ, τῇδε δ' αὖ δύῃ πάλιν P. 1315. 2. *to enter, to go into*; δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον A. 1202. αἴθερα δῦναι μέγαν Aj. 1171.

Δώδεκα, *twelve*; ταυροκτονεῖ μέν, δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων, λείας ἀπαρχήν, βοῦς T. 757.

Δωδέκατος, *the twelfth*; δωδέκατος ἄροτος T. 822.

Δωδών, *Dodona*, in Thessaly, where was a temple dedicated to Jupiter, and where two doves were said to utter oracles from a beech-tree; τὴν — φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι T. 171.

Δῶμα, 1. *a house, a mansion*; δῶμα Πελοπιδῶν τόδε E. 10. ὦ πατρῷον δῶμα 69. δῶμα πάκτου Aj. 576. ὦ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δώματα R. 1395. τά τοῦ τυράννου δώματ' Οἰδίπου R.

925. πρὸς δὲ δώματα χωρῶμεν ἤδη πάντες T. 331. τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου E. 651. — δωμάτων ἔξω περᾷ R. 530, τί μ' ἐξεπέμψω δεῦρο τῶνδε δωμάτων 944. ἐκ δὲ δωμάτων πάρα A. 1166. δωμάτων εἴσω T. 896. ἄλλῃ τε κἄλλῃ δωμάτων στρωφωμένη 903. βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι E. 1378. στεῖχε δωμάτων πάρος Aj. 73. — δώμασιν ἐν τοῖς ἐμαυτῆς E. 254. 2. *a temple*, or *abode of the gods*; ἐς τὰ Πυθικὰ ἔπεμψα Φοίβου δώματα R. 71. ὦ δῶμ' Ἅιδου καὶ Περσεφόνης E. 110. 3. *a city*; δῶμα Καδμεῖον R. 29. 4. *a nation*, or *people*; εἴπερ — ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων R. 1226.

Δωρεά, *a gift*; ἐκείνου τήνδε δωρεὰν ἔχων Aj. 1011.

Δωρέομαι, *to present* a thing, *to reward*; ᾧ δὴ τοῦδ' ἐδωρήθη πάρα Aj. 1008. τὰ νῦν δωρούμεθα E. 450. τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί 1375. εἴ σοι — πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις, τότε δωροῖτο C. 783.

Δώρημα, *what has been given, a gift*; μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς ξυνουσίας C. 653. τοῦτό γ' ἔρξας δύο φέρει δωρήματα P. 117. ἐδεξάμην παρ' Ἕκτορος δώρημα Aj. 647. ἔκκριτον δέ νιν κείνῳ δώρημ' ἔδωκεν 1282. πέπλον, δώρημ' ἐκείνῳ T. 600. τὸ σὸν φέρων δῶρημα 755. τὸ σὸν μόνης δώρημ' ἔλεξεν 773, — οὐ δή τι τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων; 665. τίς Οἰδίπουν — σπανιστοῖς δέξεται δωρήμασιν; C. 4.

Δωρητός, *presented as a gift*; ἣν (ἀρχήν) ἐμοὶ πόλις δωρητόν, οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν R. 384.

Δωρικός, *Dorian*; Ἄργος Δωρικόν C. 1303.

Δωρίς, *Dorian*; Μερόπη Δωρίς R. 775. τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος C. 701.

Δῶρον, *a gift*, *a present* R. 1022. C. 433. 545. 583. 713. T. 494. 552. 689. 869. Aj. 178. 650. 804. E. 352.

E

Ἔ, an exclamation of grief and commiseration; ἔ ἔ C. 147. T. 1000. 1011. 1021. 1071. E. 817. 830.

Ἔα ἔα, an exclamation of wonder mingled with fear, C. 1475.

Ἐάν, *if*, *if that*, *in case*.

Ἑαυτοῦ, *of himself*.

Ἐάω, *to suffer*, *to permit*, *to allow*, *to leave*, *to let go*.

Ἕβδομος, *the seventh*; ἕβδομος, Μάγνης ἀνήρ E. 695. τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον 716.

Ἐγγελάω, *to laugh at*, or *ridicule*; καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν C. 1341. ἐγγελῶσα τοῖς ποιουμένοις E. 269. ἐγγελῶσα φροῦδος 797.

Ἐγγενής, 1. *innate*; νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμιν ἐγγενής E. 1320. 2. *related by birth*, *belonging to the family*; ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενής R. 1168. τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν — εὐσεβῶς ἔχει 1430. πτωχάς, ἀνάνδρους, ἐγγενεῖς ἀλωμένας 1506. — ὕρα κατ' Ἄργος εἴ τις ὑμιν ἐγγενὴς ἔστι C. 1169. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους A. 655. 3. *native*, *by birth*; ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος R. 452. 4. *belonging to the country*; ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς — ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι A. 199. πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι τῶν ἐγγενῶν E. 420.

Ἐγγενῶς, *in a manner becoming relationship*; εἴπερ ἐγγενῶς ἔτι τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων R. 1225.

Ἔγγονος. See Ἔκγονος.

Ἐγγράφω, *to inscribe*; δέλτον ἐγγεγραμμένην ξυνθήματα T. 156.

Ἐγγύθεν, *from near* R. 1269. P. 465. 652. Aj. 540.

Ἐγγύς, *near*; comp. adv. ἐγγυτέρω C. 1219. superl. adv. ἐγγυτάτω A. 964.

Ἐγείρω, *to arouse*, *to stir up*; μηδὲ θρῆνον ἐγείρετε C. 1775.

Ἐγερτί, *in a rousing manner*; ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσιν A. 409.

Ἐγκαλέω, *to accuse*, *to charge*; λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς R. 702. τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον — ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; P. 328. ἐγκαλῶν ἐμοὶ φόνους πατρῴους E. 768.

Ἔγκαρπος, *bearing fruit, fruitful;* πόλις — φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός R. 25. ἔνθ' ὁρίζεται βωμοὺς τέλη τ' ἔγκαρπα Κηναίῳ Διί T. 237.

Ἐγκαταζεύγνυμι, *to join together;* νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Aj. 723.

Ἐγκατασκήπτω, *to hurl;* ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1077.

Ἐγκεῖμαι, *to lie in,* or *upon;* ὅσοι δ' ἑκουσίοισιν ἔγκεινται βλάβαις, *but as many as involve themselves in voluntary evils* P. 1302.

Ἔγκλημα, *accusation, charge;* ἦ γάρ τι καὶ σὺ — ἔχεις ἔγκλημ' Ἀτρείδαις P. 323. ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T. 360.

Ἔγκληρος, *having a share in, partaking of;* οὔθ' ὑμεναίων ἔγκληρον A. 808. φθιμένᾳ τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι 831.

Ἐγκλήω, *to enclose, to shut up;* δόμοις — ἐγκεκλημένον καλῶς T. 576. ὑμᾶς οὗτος — ἐγκεκλημένους ἐῤῥύσατο Aj. 1253. ἐκ φόβου του γλῶσσαν ἐγκλήσας ἔχει A. 180. λέγοιτ' ἄν, εἰ μὴ γλώσσαν ἐγκλήσοι φόβος 501.

Ἐγκονέω, *to hasten, to expedite;* ἐγκόνει, σύγκαμνε Aj. 967. χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν 798. ἄγ' ἐγκονεῖτ', αἴρεσθε T. 1245.

Ἐγκρατής, *having the mastery over;* τόξων ἐγκρατής P. 75. οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατὴς ἔτι; R. 941. εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν C. 1026. ναὸς ὅστις ἐγκρατῆ πόδα τείνει A. 711.

Ἐγκυρέω, or ἐγκύρω, *to fall upon,* or *into;* τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι E. 852. See ὁλκός.

Ἐγρεμάχης, *rousing to battle;* τὸν ἐγρεμάχαν Θησέα C. 1057.

Ἐγχειρέω, *to take in hand;* εἰκὸς γὰρ ἐγχειροῦντα καὶ πράσσειν κακῶς E. 1015.

Ἐγχείρημα, *an attempt,* or *enterprise;* ἆρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου R. 540.

Ἔγχος, *a spear, a sword,* or *weapon* in general: applied by a bold figure to *contrivance for averting evil;* οὐδ' ἔνι φροντίδος ἔγχος, ᾧ τις ἀλέξεται, *nor is there any contrivance of precaution amongst us, wherein any one shall defend himself* R. 171.

Ἐγχρίμπτω, *to approach;* μή πού τις ἡμῖν ἐγγὺς ἐγχρίμπτῃ βροτῶν E. 886.

Ἐγχώριος, *native, indigenous;* τῆσδε γῆς ἐγχώριοι C. 875. θεοῖσι τοῖς ἐγχωρίοις T. 182. ὦ πατρῴα γῆ θεοί τ' ἐγχώριοι E. 67.

Ἔγχωρος, *a native;* πλανάτας τις ὁ πρέσβυς, οὐδ' ἔγχωρος C. 125. — οὐδέ τιν' ἐγχώρων (ἔχων) P. 687.

Ἐγά, *I.*

Ἔγωγε, *I indeed, I for my part.*

Ἐδεστός, properly, *devoured;* πρὸς οἰωνῶν δέμας ἐδεστὸν αἰκισθέντα A. 206. Figuratively, *corroded;* ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθινεῖ T. 674.

Ἕδος, *a seat,* or *abode;* δαιμόνων ἕδη R. 886. πατρῷα ἕδη θεῶν E. 1366.

Ἕδρα, 1. *a seat;* ἐκ τῆσδ' ἕδρας ἔξελθε C. 36. ὅπου θεῶν — ἕδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν 90. τί μ' αὖ — ἐξ ἕδρας ἀνίστατε Aj. 775. 2. *a place of rest* or *tarrying;* Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἐχεῖν ἕδραν T. 1142. ναυλόχους λιπὼν ἕδρας Aj. 455. τὶς τόπος, ἢ τὶς ἕδρα, τίν' ἔχει στίβον P. 157. οὐρανίας ἕδρας προλιπών 1400. 3. *a sitting,* sometimes *a tarrying;* τίνας ποθ' ἕδρας τάσδε μοι θοάζετε; R. 2. τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν 13. ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι C. 45. εὖτε νῦν ἕδρας πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ 84. σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι 112. οὐ γὰρ ἥδ' ἕδρα σμικροῦ λόγου 1165. τήνδ' ὁ προσθακὼν ἕδραν 1168. εὐθὺς ἐξ ἕδρας Aj. 767. οὐχ ἕδρας ἀκμή 798.

Ἕδρανον, *a seat,* only used in the plural; οὗτοι σ' ἐκ τῶνδ' ἑδράνων — ἄκοντά τις ἄξει C. 173. σὺ δὲ τῶνδ' ἑδράνων πάλιν — ἔκθορε 232. Also, *a sitting;* ἀλλ' ἄνα ἐξ ἑδράνων Aj. 192.

Ἑδώλιον, *a seat, a dwelling;* ἀρχαιόπλουτα πατρὸς εἰς ἑδώλια E. 1385. Also, *a rowing bench* in a boat; ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἑδωλίοις πυρὸς φλέγοντος Aj. 1256.

Ἕζομαι, *to seat oneself, to sit;* ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι R. 32. θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἑζόμενον Aj. 244. κἀπὶ σεμνὸν ἑζόμην βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον C. 100. ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετο 302.

Ἐθελοντής, *a volunteer;* κἀγὼ 'θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ Aj. 24.

Ἐθέλω, *to be willing, to wish, to choose.*

Ἔθνος, *a nation;* hence applied to wild beasts, *a flock,* or *herd;* χαροπῶν ἔθνη θηρῶν P. 1132. θηρῶν ἀγρίων ἔθνη A. 344.

Ἔθος, *custom;* τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος P. 882.

Εἰ, *if, in case, although;* *would that.*

Εἴβω, *to distil, to drop;* Ἰσμήνη φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη, *shedding tears* A. 523.

Εἰδέναι. See Οἶδα.

Εἶδος, *form, person;* κείνης ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον T. 1058. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; E. 1168.

Εἰδυῖα. See Ἰδυῖα.

Εἴδωλον, *an image, a shade,* or *shadow;* κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ κάπνου σκιάν, εἴδωλον ἄλλως P. 935. οἴκτει-

μὴ ταρβαλέα θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσα 954. ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν — φράζει Aj. 29. ὡς — εἰσιδὼν θροῇς 67. ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν 70. εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι 742. εἰσιδεῖν πατρὸς δευτέραν ὁμιλίαν E. 409. ἐναργής, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ 866. τί τοὺς — οἰωνοὺς ἐσορώμενοι 1048. ἐπεὶ σε — ἀέλπτως ἐσεῖδον 1255. κἀπεί σ' ἐσεῖδον 1304. θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1307. εἰσορᾶτέ που τὸν ἄνδρα 1424. 3. *to perceive, to consider, to observe;* εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574. φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ 601. οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μέν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς 985. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν Aj. 127. τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς A. 288. ὅταν πέλας — τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου 578. ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω 1314. τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο — κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι T. 151. μή ποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντα 302. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῶ ἕξουσαν 1102. εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ — βροτοῖς κεῖται P. 499. γιγνώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα. νῦν ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν — ξυνοῦσαν εὔνουν C. 776. θεοὶ γὰρ εὖ μέν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσι, (intimating a purpose *to avenge*) 1533. and δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω ὡς αὐτίκα C. 1372.

Εἰσορμάω, *to rush into;* σφ' ὁρῶ τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην T. 909.

Εἰσπαίω, *to burst in;* βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους R. 1252.

Εἰσπέμπω, *to send in* by subornation; μάντιν — κακοῦργον εἰσπέμψας R. 705.

Εἰσπίπτω, *to fall,* or *rush upon;* εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον Aj. 55.

Εἰσπλέω, *to sail into;* ὃν (ὑμέναιον) ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών R. 423. See Ἄνορμος.

Εἰσχειρίζω, *to place in the hands of any one, to intrust to;* ἣν (ἀρχήν) ἐμοὶ πόλις δωρητόν, οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν R. 384.

Εἴσω, and ἔσω, *within.*

Εἶτα, *then, therefore, however, moreover.*

Εἴτε, *whether, or.*

Εἴωθα, *I am accustomed;* ἀνακλάομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν P. 927.

Εἰωθότως, *according to custom;* ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας, οὐκ εἰωθότως E. 1448.

Ἐκ. ἐξ., adv. and prep., *from, out of, away from; by means of; since,* in reference to time.

Ἔκας, *far, far off* P. 41. C. 1664.

Ἕκαστος, *each* A. 262. T. 195.

Ἕκατι, *for the sake of, on account of* P. 665. T. 273. 352.

Ἑκατόμπους, *hundred-footed;* τῶν ἑκατομπόδων Νηρήδων C. 722, a mode of expression signifying a *hundred* (not, as some suppose, *fifty*) *Nereids.*

Ἑκατόν, *a hundred;* ἑκατὸν — βοσκήματα T. 759.

Ἐκβαίνω, *to go out, to land from a vessel;* μ' εὐθὺς — στρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο P. 357. Metaph.; τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους, *has gone forth,* that is, *has been heard* Aj. 876. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, *such a thing has occurred* T. 669. Also, *to go any whither; ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ, whither hast thou tended in thy speech?* P. 884.

Ἐκβάλλω, 1. *to throw forth, to cast out;* ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1223. ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμέ P. 257. αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ 1023. Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με 1376. ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ὅρα 1377. ἠθηλησάτην λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ Aj. 1367. ἤθελον τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν 1371. Passive; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος Aj. 1043. 2. *to exile;* ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν R. 399. τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων C. 652. ἐξεώθεις κἀξέβαλλες 774. ὅπως — τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς 1309. κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1345. τοὺς δὲ — ἐκβαλὼν ἔχεις E. 580. Passive; ὃν — ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον C. 1259. 3. *to drive out* of possession; Κρέων — μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται R. 386. (sc. ἀρχῆς). καὶ μή με πλούτου — εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς E. 639. Hence it signifies *loss;* τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Aj. 795. φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν R. 611. μὴ — τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς A. 645. οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ Aj. 944. Schol. Pal.: πρὶν ἄν τις αὐτοῦ στερηθῇ. Thence also *to reject* or *repudiate; τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιοῦδε C. 637. οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε 642. κοὐκ ἔστιν — τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν R. 849.*

Ἐκβιάζομαι, *to extort by force;* ὦ τόξον — χειρῶν ἐκβεβιασμένον P. 114.

Ἐκβολή, *a casting forth;* οὐ γενῆδος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή A. 250.

Ἔκβρωμα, *that which is gnawed off — sawdust;* ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου T. 697.

Ἔκγονος, *offspring;* ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται R. 171. τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμαῖν R. 1474. πότερα δὲ τῶν σῶν ἐκγόνων ἢ 'μοῦ λέγεις; C. 594.

also *to come upon one*, or *to grow within one*; ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς εἰσέβη, *a strong feeling of commiseration has grown within me* T. 297.

Εἰσβάλλω, *to throw into, to urge on*; ἄνδρα — εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά Aj. 60. Used intransitively; ἀμφὶ νῶτα καὶ τρόχων βάσεις ἤφριζον, εἰσέβαλλον ἱππικαὶ πνοαί E. 709. that is, ἐπέπνεον.

Εἰσγράφω, *to write down on* tablets; μαντεῖα — ἃ — εἰσεγραψάμην T. 1157.

Εἰσδέχομαι, *to receive*; τὸν ἄνδρ' ἀπαυδῶ — γῆς — μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινά R. 238. γῆς εἰσδέχεσθαι, are to be taken together: τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον T. 375. ὥς σ' ἀπ' ἐλπίδων οὐχ ὥνπερ ἐξέπεμπον εἰσεδεξάμην E. 1117.

Εἰσδύω, *to enter into, to penetrate*; εἰσέδυ με — οἴστρημα R. 1317.

Εἴσειμι, *to enter*; αὖθις εἴσειμι πρός σε ψιλός P. 941. εἴσιθ' εἴσω E. 792. εἴσιθι 1041. αὖθις εἴσιτον P. 547. εἴσιτ' ὦ ξένοι E. 1315. εἰσιόντι μοι 1332. οὔ τι — ξύνοικος εἴσειμι E. 808. Applied also to emotions of the mind; γόον δὲ μηδὲν εἰσίτω δάκρυ T. 1189.

Εἰσέπειτα, *hereafter*; τά τ' οὖν πάρος, τά τ' εἰσέπειτα, *things past and things to come* Aj. 35.

Εἰσέρχομαι, *to enter into, to come to*; ὡς ἄθυμος εἰσεληλυθας R. 319. ὅπως εἰσῆλθε 1244. εἰσῆλθε λαμπρὸς E. 675. εἰσῆλθε πολλῶν ἁρματηλατῶν μέτα 690. δήλωσον εἰσελθοῦσα 1095. ἀρήξατ' εἰσελθόντες Aj. 322. δίκαι' ἀσκοῦσαν εἰσελθὼν πόλιν C. 917. ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων 911. Also applied to emotions of the mind; εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή C. 373. Twice formed from ἐσέρχομαι, — Σελλῶν ἔσελθὼν ἄλσος T. 1157. ἔσω δ' ἐσῆλθε Aj. 289.

Εἰσιδεῖν, Ellendt derives this from εἰσοράω, (which see,) though it is more common to understand it as the 2nd. aor. of εἰσείδω, which is not used.

Εἰσκηρύσσω, *to proclaim*; ὅσων — εἰσεκήρυξαν βραβῆς δρόμων E. 680.

Εἰσκομίζω, *to carry*, or *lead in*; ὡς τάχιστ' ἐς οἶκον εἰσκομίζετε R. 1429.

Εἰσλεύσσω, *to behold*; τὸ γὰρ εἰσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη Aj. 253.

Εἰσοίκησις, *an abode*; τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν P. 530.

Εἰσοπίσω, *for the future* P. 1092.

Εἰσοράω, is not used in the passive voice: pres. act. εἰσορῶ C. 1099. E. 601. T. 1102. εἰσορᾷς P. 249. 965. R. 22. 1120. C. 776. A. 288. E. 866. 985. T. 282. 393. εἰσορᾷ C. 1372. εἰσορᾶτε E. 1424. εἰσορῶσι C. 1533. A. 577. Aj. 827. εἰσόρα E. 574. — εἰσορᾶν P. 27. 659. E. 654. 1353. εἰσορῶν P. 453. 499. C. 287. 1360. Aj. 127. εἰσορῶσι dat. partic. A. 30. Fut. εἰσόψει R. 1295. εἰσόψεσθε 1224. 1412. and ἐσόψεσθε C. 1440. T. 803. Aorist. εἰσεῖδον R. 105. ἐσεῖδον E. 1255. 1304. 1307. T. 752. εἰσείδομεν R. 1263. ἐσίδον P. 676. ἐσιδεῖν R. 1303. ἐσιδών A. 128. εἰσίδω A. 1314. E. 260. — εἰσίδοιμι P. 1198. T. 302. εἰσίδοις A. 472. εἰσίδοι T. 899. — εἰσιδεῖν R. 768. 1052. E. 409. Aj. 70. 458. 743. — εἰσιδών R. 1049. T. 573. Aj. 28. 67. 1131. P. 870. εἰσιδοῦσα T. 954. Middle, with the force of the active; ἐσορώμενοι E. 1048. εἰσίδοιτο T. 151.

Signification, 1. *to look at*, or *upon, to behold*; οὐδ' ἐσιδεῖν δύναμαί σε R. 1303. μηδέ μου κάρα — εἰσορῶν ἀτιμάσῃς C. 287. ὃς νῦν δακρύεις εἰσορῶν 1360. ἐὰν — οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς A. 30. σφᾶς ἐσιδὼν — προσνισσομένους A. 128. ὥστε μήτιν' εἰσιδὼν στέρξαι γυναῖκα T. 573. ἔκλαεν ἡ δυστηνὸς εἰσορωμένη 905. πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν Aj. 458. ὥσπερ εἰσορῶσ' ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα 827. κᾆτ' αὐτὸν εἰσιδών τις ἐμφερῆς ἐμοί 1131. ὅταν — εἰσίδω δ' ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά E. 260. πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν 654. πατέρα γὰρ εἰσορᾶν δοκῶ E. 1353. 2. it often means only *to see*; δοκῶ γὰρ — ἄντρον εἰσορᾶν P. 27. οὐ γὰρ οἶσθά μ' ὄντιν' εἰσορᾷς 249. τηλόθεν τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι 453. ὃς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 659. οὔτιν' ἔγωγ' οἶδα — οὐδ' ἐσίδον 676. ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν — βλέποντα 870. ἐμοῦ γ' ὃν εἰσορᾷς 965. πῶς ἂν εἰσίδοιμί σε 1189. ὥσπερ καὐτὸς εἰσορᾷς R. 22. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσεῖδόν γέ πω 105. δι' ἅ νιν εἰσιδεῖν θέλω 768. εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδών 1049. ὃν κἀμάτευες πρόσθεν εἰσιδεῖν 1052. τοῦτον, ὅνπερ εἰσορᾷς 1120. οἷ' ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθε 1224. οὗ δή — τὴν γυναῖκ' εἰσείδομεν 1263. θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295. ἐκρίψατ' ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι 1412. τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ — προσπολουμένας C. 1099. οὐ γάρ μ' ἔτι βλέποντ' ἐσόψεσθ' αὖθις 1440. σίδηρον — ῥαγέντ' ἂν εἰσίδοις A. 472. τάσδε δ' ὥσπερ εἰσορᾷς T. 282. ὡς ἔρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ 393. οὗ νιν τὰ πρῶτ' ἐσεῖδον 752. ἢ ζῶντ' ἐσόψεσθε 803. κρίψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι 899.

μὴ ταρβαλέα θάνοιμι μοῦνον εἰσιδοῦσα 954. ὀπτὴρ αὐτὸν εἰσιδὼν — φράζει Aj. 29. ὡς — εἰσιδὼν θροῇς 67. ἀπείρξω σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν 70. εἰ ζῶντ' ἐκεῖνον εἰσιδεῖν θέλοι 742. εἰσιδεῖν πατρὸς δευτέραν ὁμιλίαν E. 409. ἐναργής, ὥσπερ εἰσορᾷς ἐμέ 866. τί τοὺς — οἰωνοὺς ἐσορώμενοι 1048. ἐπεὶ σε — ἀέλπτως ἐσείδον 1255. κἀπεί σ' ἐσεῖδον 1304. θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1307. εἰσορᾶτέ που τὸν ἄνδρα 1424. 3. *to perceive, to consider, to observe;* εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574. φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ 601. οὐκ εἰσορᾷς; γυνὴ μέν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς 985. τοιαῦτα τοίνυν εἰσορῶν Aj. 127. τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς A. 288. ὅταν πέλας — τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου 578. ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω 1314. τότ' ἄν τις εἰσίδοιτο — κακοῖσιν οἷς ἐγὼ βαρύνομαι T. 151. μή ποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντα 302. ὦ τλῆμον Ἑλλάς, πένθος οἷον εἰσορῷ ἔξουσαν 1102. εἰσορῶν ὡς πάντα δεινὰ — βροτοῖς κεῖται P. 499. γιγνώσκων τὰ ἀνθρώπινα πράγματα μεταβαλλόμενα. νῦν ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν — ξυνοῦσαν εὔνουν C. 776. θεοὶ γὰρ εὖ μέν, ὀψὲ δ' εἰσορῶσι, (intimating a purpose *to avenge*) 1533. and δαίμων εἰσορᾷ μὲν οὔ τί πω ὡς αὐτίκα C. 1372.

Εἰσορμάω, *to rush into;* σφ' ὁρῶ τὸν Ἡράκλειον θάλαμον εἰσορμωμένην T. 909.

Εἰσπαίω, *to burst in;* βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους R. 1252.

Εἰσπέμπω, *to send in* by subornation; μάντιν — κακοῦργον εἰσπέμψας R. 705.

Εἰσπίπτω, *to fall,* or *rush upon;* εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον Aj. 55.

Εἰσπλέω, *to sail into;* ὃν (ὑμέναιον) ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών R. 423. See Ἄνορμος.

Εἰσχειρίζω, *to place in the hands of any one, to intrust to;* ἣν (ἀρχήν) ἐμοὶ πόλις δωρητόν, οὐκ αἰτητὸν εἰσεχείρισεν R. 384.

Εἴσω, and ἔσω, *within.*

Εἶτα, *then, therefore, however, moreover.*

Εἴτε, *whether, or.*

Εἴωθα, *I am accustomed;* ἀνακλάομαι παροῦσι τοῖς εἰωθόσιν P. 927.

Εἰωθότως, *according to custom;* ἢ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας, οὐκ εἰωθότως E. 1448.

Ἐκ. ἐξ., adv. and prep., *from, out of, away from; by means of; since,* in reference to time.

Ἔκας, *far, far off* P. 41. C. 1664.

Ἕκαστος, *each* A. 262. T. 195.

Ἕκατι, *for the sake of, on account of* P. 665. T. 273. 352.

Ἑκατόμπους, *hundred-footed;* τῶν ἑκατομπόδων Νηρῄδων C. 722, a mode of expression signifying a *hundred* (not, as some suppose, *fifty*) *Nereids.*

Ἑκατόν, *a hundred;* ἑκατὸν — βοσκήματα T. 759.

Ἐκβαίνω, *to go out, to land from a vessel;* μ' εὐθὺς — στρατὸς ἐκβάντα πᾶς ἠσπάζετο P. 357. Metaph.; τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους, *has gone forth,* that is, *has been heard* Aj. 876. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, *such a thing has occurred* T. 669. Also, *to go any whither;* ποῖ ποτ' ἐξέβης λόγῳ, *whither hast thou tended in thy speech?* P. 884.

Ἐκβάλλω, 1. *to throw forth, to cast out;* ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1223. ἐκβαλόντες ἀνοσίως ἐμέ P. 257. αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ 1023. Ἀτρείδας ἐκβαλόντας οἶδά με 1376. ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ὅρα 1377. ἠθηλησάτην λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ Aj. 1367. ἤθελον τὸν ἄνδρα λώβαις ἐκβαλεῖν 1371. Passive; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος Aj. 1043. 2. *to exile;* ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν R. 399. τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων C. 652. ἐξεώθεις κἀξέβαλλες 774. ὅπως — τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας ἐκβάλοιμι γῆς 1309. κεῖνον ἐκβαλὼν βίᾳ 1345. τοὺς δὲ — ἐκβαλὼν ἔχεις E. 580. Passive; ὃν — ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον C. 1259. 3. *to drive out* of possession; Κρέων — μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται R. 386. (sc. ἀρχῆς). καὶ μή με πλούτου — εἴ τινες δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῆς E. 639. Hence it signifies *loss;* τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Aj. 795. φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν R. 611. μὴ — τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς A. 645. οἱ γὰρ κακοὶ γνώμαισι τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες οὐκ ἴσασι, πρίν τις ἐκβάλῃ Aj. 944. Schol. Pal.: πρὶν ἄν τις αὐτοῦ στερηθῇ. Thence also *to reject* or *repudiate;* τίς δῆτ' ἂν ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιοῦδε C. 637. οὔποτ' ἐκβαλῶ χάριν τὴν τοῦδε 642. κοὐκ ἔστιν — τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν R. 849.

Ἐκβιάζομαι, *to extort by force;* ὦ τόξον — χειρῶν ἐκβεβιασμένον P. 114.

Ἐκβολή, *a casting forth;* οὐ γενῆδος ἦν πλῆγμ', οὐ δικέλλης ἐκβολή A. 250.

Ἔκβρωμα, *that which is gnawed off* — *sawdust;* ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας ἐν τομῇ ξύλου T. 697.

Ἔκγονος, *offspring;* ἔκγονα κλυτᾶς χθονὸς αὔξεται R. 171. τὰ φίλτατ' ἐκγόνοιν ἐμαῖν R. 1474. πότερα δὲ τῶν σῶν ἐκγόνων ἢ 'μοῦ λέγεις; C. 594.

Ἐκπορθέω, *to destroy*; τυφλῆς ὑπ' ἄτης ἐκπεπόρθημαι T. 1094.

Ἐκπορίζω, *to provide*, or *supply*; στέγη πυρὸς μέτα πάντ' ἐκπορίζει P. 299.

Ἐκπράσσω, *to perform, effect*, or *accomplish*; ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει R. 377. τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα C. 945. τοὺς τάδ' ἐκπράξαντας 1309. ἐξέπραξαν (τόδε) ὡς δοῦναι δίκην A. 303. κακὸν μέγ' ἐκπράξασα T. 664. κἂν ἐξέπραξεν Aj. 45. Metaphorically, *to kill*; οὐ γάρ τις αὐτὸν —κεραυνὸς ἐξέπραξεν C. 1655.

Ἐκπροτιμάω, *to honour exceedingly*; τοιῷδε σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ νόμῳ A. 904.

Ἐκπυνθάνομαι, *to learn by hearing*; θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει Aj. 214. τίνα σου πατρίδ' ἐκπυθοίμαν C. 205.

Ἔκπωμα, *a cup*, or *goblet*; αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα P. 35.

Ἐκραίνω, *to scatter about*; κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει T. 778.

Ἐκρήγνυμι, *to break through*; καθ' ἡμᾶς οὔποτ' ἐκρήξει μάχη Aj. 762.

Ἐκρίπτω, *to cast* or *hurl out*; δίφρων πρόῤῥιζος ἐκριφθεὶς E. 502. ἔξω με (sc. γῆς) θαλάσσιον ἐκρίψατε R. 1412.

Ἐκσημαίνω, *to point out, to indicate*; πόθεν τοῦτ' ἐξεσήμηνας κακόν; E. 1182.

Ἐκστέλλω, *to furnish*; ἀποσπάσας περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἷσιν ἐξεστέλλετο, — *the clasps which she wore* R. 1269.

Ἐκστέφω, *to encircle with a crown, to decorate*; ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι R. 3. τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον θακεῖ 19.

Ἐκσώζω, *to save, to carry away safe, to deliver*; νῦν αἵδε μ' ἐκσώζουσιν C. 1369. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με Aj. 1107. — πρὸς οἶκον — ἔκσωσόν μ' ἄγων P. 486. μ' ἐκσῶσαι δόμοις 494. εἰ πόλιν τήνδ' ἐξέσωσα R. 443. σὺ γάρ νιν ἐξέσωσας C. 1125. ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων — ἤνεγκα κἀξέσωσα E. 13. ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην 966. Passive; οἰκεύς τις, ὅσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς R. 756. Middle, *to preserve for oneself*; δένδρα — κλῶνας ὡς ἐκσώζεται A. 709.

Ἐκτανύω, *to accomplish*; λίσσομαι, μήτ' ἐπιπόνῳ μήτ' ἐπὶ βαρυαχεῖ ξένον ἐκτανύσαι μόρῳ τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα καὶ Στύγιον δόμον, *I entreat, that neither with a toilsome nor exceeding painful death the stranger accomplish his journey to the all-hiding region of the dead beneath, and to the Stygian abodes* C. 1558. Hermann reads ἐκκατανύσαι, and is followed by Ellendt, who consequently derives it from ἐκκατανύω.

Ἐκτείνω, *to stretch out*; ἁ 'νὴρ δ' ἀνόμματος — ἐκτέταται νύχιος P. 846. Pass. perf.: *to be on the stretch* with anxiety; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα R. 153. Also applied *to measure* the extent of anything by time; ἤδη πολὺς ἐκτέταται χρόνος, *already much time has elapsed* Aj. 1381. μείζον' ἐκτενῶ λόγον, *I shall extend my story to greater length* T. 676.

Ἐκτελευτάω, *to finish, to consummate*; τοιαῦτ' ἔφραζε πρὸς θεῶν εἱμαρμένα τῶν Ἡρακλείων ἐκτελευτᾶσθαι πόνων T. 169.

Ἐκτελέω, *to perform*; τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν T. 1177.

Ἐκτέμνω, *to cut off*; πολλὺν δ' ἄρσ' ἐκτεμόντα — ἔλαιον T. 1186.

Ἐκτίθημι, *to put forth, to expose*; Πολύφαντος υἱὸν ἐξέθηκα P. 5.

Ἐκτιμάω, *to honour highly*; ἐκτετίμηται πλέον E. 64.

Ἄτιμος, *not honouring*; γονέων ἐκτίμους ἰσχουσα πτερύγας — γόων E. 235. The sense is ἴσχουσα πτερύγας γόων ὥστε μὴ τιμᾶν τοὺς γονέας.

Ἐκτίνω, *to pay, to atone for*; πατρῷον δ' ἐκτίνεις τιν' ἄθλον A. 849. μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν C. 500. Middle, *to exact payment*, or *vengeance, to avenge*; ὅσην κατ' αὐτῶν ὕβριν ἐκτίσαιτο Aj. 297.

Ἐκτόπιος, *removed, out of the way*; ἀπόγετ' ἐκτόπιον — με R. 1340. ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθεὶς C. 119. — ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος R. 166.

Ἔκτοπος, 1. *remote, removed from*; ἄρουραν ἔκτοπον T. 32. τῶνδ' ἑδράνων πάλιν ἔκτοπος — ἔκθορε C. 232. 2. *a foreigner* or *stranger*, thence *any other*; αὐτὴ πρὸς αὐτῆς, οὐδενὸς πρὸς ἐκτόπου (τέθνηκεν), (*she died*) *herself by her own hand, by no one else* T. 1122.

Ἕκτος, *the sixth* C. 1322. E. 694. 716.

Ἐκτός, *without, outside, away from, free from*.

Ἔκτοσθεν, *from without* E. 792.

Ἐκτρέπω, 1. *to turn away*; ἐγώ σφε — πρὸς πείμνας ἐκτρέπω Aj. 53. 2. *to divert, to hinder*; τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις E. 342. 3. *to drive off*; τὸν ἐκτρέποντα R. 806. sc. ἐκ τῆς ὁδοῦ. Middle, *to swerve from*, metaphorically, *to deny*; εἰ δ' οὖν τι κἀκτρέποιτο τῶν πρόσθεν λόγων R. 351.

Ἐκτρέφω, *to bring up, to nourish from infancy*; ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με R. 827. οἷον ἆρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε R. 1396. Middle, in the same sense as the active; ὅθεν σε κἀξέσωσα κἀξεθρεψάμην E. 13.

Ἐκτρέχω, *to run out* to excess; κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων C. 439.

Ἐκτρίβω, *to rub*; ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων P. 296. Metaphorically, *to wear out*; κακῶς νιν — ἐκτρῖψαι βίον R. 248. Passive, *to be destroyed*; σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεταί ποτε 428.

Ἕκτωρ, *Hector*, a proper name; Aj. 647. 804. 1006. 1008. 1258. 1262.

Ἐκφαίνω, *to make known, to shew clearly*; εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα — ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς A. 307. ὡς τὸ Πυθικὸν μαντεῖον ἐξέφηνεν ἀρτίως R. 243. οὐ μή ποτε — τὰ σ' ἐκφήνω κακά 329. Passive, commonly called the middle, *to appear plainly*; δίκαιοι δ' αὖθις ἐκφανούμεθα P. 82. οὐδ' — ἐκφανεῖ κακή R. 1063. σημεῖα δ' οὔτε θηρός, οὔτε του κυνῶν — ἐξεφαίνετο A. 258.

Ἐκφέρω, 1. properly, *to bring forth*; ἔκφερ' αὐτό P. 647. *to utter*; ἐξήνεγκας — λόγον T. 738. 2. Figuratively, *to lead*; εὖ δέ σ' ἐκφέρει κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Aj. 7. Thence, *to turn out*, ὁρᾷς τὰ τοῦδε — ὡς ἐς ὀρθὸν ἐκφέρει μαντεύματα C. 1426. Also *to end, to arrive at the close*; ὁπότε τελεόμηνος ἐκφέροι δωδέκατος ἄροτος T. 821. 3. Middle, or rather (as Ellendt says) the passive, bears the sense of *to be carried away* by passion; πρὸς ὀργὴν ἐκφέρει E. 618. The middle, properly, *to obtain for oneself*, to earn; ὅταν — κἀξενέγκωμαι κλέος E. 60. Also, *to carry with oneself*; μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας T. 497.

Ἐκφεύγω, *to fly from*, or *away, to escape*; ἐπεγγελῶσιν ἐκπεφευγότες Aj. 449. ὅπως ἀφ' ὑμῶν — ἐκφύγω E. 383. ἐκφεύγει δὲ τἀμελούμενον R. 111. ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος 840. τὰν ἐκ θεῶν νέμεσιν ἐκφυγὼν P. 514. ὅστις ἄν, εἰ θεὸς ἄγοι, 'κφυγεῖν δύναιτο C. 254. οὔτ' ἄν νιν ὄμβρος — οὐχ ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες ἐκφύγοιεν A. 944.

Ἐκφοβέω, *to terrify, to alarm*: only found in the passive; ποίας — γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ; R. 989. ὧν οὕνεκ' ἐκφοβεῖ με C. 270. Ἐρινὺν οὔ τιν' ἐκφοβουμένη E. 268. μηκέτ' ἐκφοβοῦ 1418.

Ἐκφορτίζω, *to sell*; thence, metaphorically, *to betray*; ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι A. 1023.

Ἐκφυλάσσω, *to protect carefully*; ῥύου με κἀκφύλασσε C. 286.

Ἐκφυω, *to beget*; τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν; R. 437. ὃς ἐξέφυσε κἀξέθρεψέ με 827. οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με; 1017. παῖδας ἐξέφυσέ μοι C. 988, spoken of a *mother, to give birth to*:—εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαυτῷ τροφούς C. 1367. ἡμᾶς ὡς δούλους — πατὴρ ἄρ' ἐξέφυσεν P. 984. οὐκφύσας ἐμέ, *a father* P. 89. In the second aorist and the perfect it is always intransitive, and signifies *to be born, to be produced from, to be*; aor. 2.: τοιόσδε δ' ἐκφύς R. 1084. ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ 1499. ἐλευθέρου μὲν ἐξέφυν πατρός Aj. 482. μητρὸς ἐξέφυς Κρήσσης 1274. ὥσπερ ἐξέφυς ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λοιπόν E. 958. —perf.: παίδων κοίν' ἂν — ἦν ἂν ἐκπεφυκότα R. 262. ὡς λάλημα δεινὸν ἐκπεφυκὸς εἶ A. 320.

Ἐκχέω, *to pour forth*; 1. concerning wealth, *to lavish*; τὰ δ' ἐκχεῖ E. 1283. 2. *to ruin*; μὴ — κἀκχέω τὸ πᾶν σόφισμα P. 13.

Ἐκχράω, *to announce*, as an oracle; τὰ πόλλ' ἐκεῖν' ὅτ' ἐξέχρη κακά C. 87.

Ἐκχωρέω, *to give place to*; χειμῶνες ἐκχωροῦσιν — θέρει Aj. 656.

Ἑκών, *willingly, out of free will, of one's own accord*.

Ἐλάα, *an olive-tree*; χῶρος βρύων δάφνης ἐλάας ἀμπέλου C. 17. κλῶνας — ἐλάας 485. γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλάας 706.

Ἔλαιος, *a wild olive*; ἄρσενα — ἄγριον ἔλαιον T. 1187.

Ἐλάσσων, *less, inferior*; σθένεις δ' ἔλασσον E. 986. οὐκ ἐλάσσονι σθένει Aj. 433. οὐκ ἐλάσσονα (ἔπαινον) ἔτ' ἄλλον οἴσει C. 1414. ἥτις οὐδαμὰ προὔφηνεν οὐδὲ μείζον' οὐδ' ἐλάσσονα T. 323. Used adverbially; καί σ' ἔγωγε δεσπότιν ἢ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω E. 588.

Ἐλαύνω, 1. active, *to drive away, to expel, to banish*; μίασμα χώρας ἐλαύνειν R. 98. ἐλᾷ ποτ' ἐκ γῆς — ἀρά 418. ἐξ ὁδοῦ με — ἠλαυνέτην 805. οἵτινες βάθρων — ἐξάραντες εἶτ' ἐλαύνετε C. 265. πόλις βίᾳ ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς 442. 2. metaph., *to harass, to persecute*; κἀμὲ μὲν δαίμων ἐλᾷ Aj. 499. ἐλᾷ γὰρ αὐτὸν — δίας Ἀθάνας μήνις 713. ἐλπίδων γὰρ ἐς τίν' ἔτι με δαίμων τὰ νῦν γ' ἐλαύνει C. 1747. ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἔχθιστος, πόλιν R. 28. οἷας (συμφορᾶς) οἷος ὢν ἐλαύνεται 1034. λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ Aj. 268. 3. Used intransitively, *to drive, to hurry on*; τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον R. 1139. ἤλαυνε δ' ἔσχατος — Ὀρέστης E. 724. κἀξισώσαντες ζυγὰ ἠλαυνέτην 729. ἀνὴρ ὅδ', ὡς ἔοικεν, εἰς τριβὰς ἐλᾷ R. 1160.

Ἐλαφηβολία, *stag-hunting*; ἐνάρων ψευσθεῖσα — ἐλαφηβολίαις Aj. 178.

Ἐλαφοβόλος, *a stag-hunter*, an appel-

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Ἐλλείπω, 1. transitively, *to leave*; ὡς ὀρᾷ μόνον νιν ἐλλελειμμένον E. 726. 2. figuratively, *to omit*; οὐδὲν ἐλλείψω τὸ μὴ οὐ — πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι T. 90. μηδὲν ἐλλείπειν Aj. 1358. 3. intransitively, *to fall short of, to be wanting*; ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει A. 581.

Ἕλλην, *a Grecian* P. 3. 233. 1328. C. 603. T. 635. 1007. Aj. 453. 1170. 1174. 1342. E. 474. 521.

Ἐλλός, *mute, dumb*, as ἔλλοψ.—ἐλλοῖς ἰχθύσιν Aj. 1276. Others derive it from ἐλαύνω (or ἐλάω), and so render it *swift*.

Ἐλπίζω, 1. *to hope*; ἐλπίσαι ποτὲ — δεῖξαι P. 625. εἰ σὺ — μ' ἤλπισας ἄξειν 1160. ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἄξειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχον Aj. 1031. τῶνδε μηκέτ' ἐλπίσῃς ὅπως τεύξει E. 951. ἔκλυον ἂν ἐγὼ οὐδ' ἂν ἤλπισ' αὐδὰν 1273. τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα C. 1107. 2. *to expect, to augur*; δύστανον ἐλπίζουσαν αἶσαν T. 111. τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν Aj. 786.

Ἐλπίς, *hope, expectation*.

Ἕλωρ, *a prey*; μὴ — ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος οἰωνοῖς θ' ἕλωρ Aj. 817.

Ἐμαυτοῦ, *of myself*, but very frequently would be rendered by, *my own*, from the genitive of ἐγώ, αὐτός.

Ἐμβαίνω, 1. *to mount*; κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβώς R. 803. 2. *to pass over, to enter*; ὅπως — γῆς δὲ μὴ 'μβαίνῃς ὅρων C. 401.

Ἐμβάλλω, *to lay hands*; ἔμβαλλε χεῖρα δεξιὰν, *give me thy right hand* T. 1171. Whence ἔμβαλλε χειρὸς πίστιν, *give me the pledge of thy hand* P. 802; as it were, χεῖρα χειρὶ εἰς πίστιν, *lay thy hand to mine as a pledge*; to which Neoptolemus answers, ἐμβάλλω μενεῖν, *I give it that I will stay* 802. σῶμα τοὐμὸν ἐμβαλεῖν, *to lay my body* on the pile T. 1187. Used figuratively; τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα, *who has implanted this dire hatred in you?* C. 1394. ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον, *having inflicted a maddening disease* Aj. 447. In the middle voice; ἐμβαλοῦ μ' ὅπῃ θέλεις ἄγων, *take and cast me in where thou wilt* P. 479.

Ἐμβατεύω, *to enter, to tread on*; ἐμβατεύειν πατρίδος R. 825. ἵν' ὁ Βακχιώτας Διόνυσος ἐμβατεύει C. 685.

Ἐμβλέπω, *to look*; ποῖ — ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος — ὁπλίζει E. 983.

Ἐμμανής, *furious, frantic*; ἐμμανὴς βοᾷ E. 286.

Ἐμμέμονα, *to be frenzied*; ἐπί μοι μελέᾳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε φρήν T. 978.

Ἐμμένω, 1. *to abide by*; ἐννέπω σε τῷ κηρύγματι — ἐμμένειν R. 352. ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ Aj. 343. 2. *to remain steadfast*, or *sure*; εἴ σοί γ' ἅπερ φῆς ἐμμενεῖ τελοῦντί μοι, *if on your part the things that you promise remain steadfast to me while I accomplish it* C. 654.

Ἔμμηνος, *monthly*; μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερά E. 273.

Ἐμμίγνυμι, *to mingle in, to engage* in a contest; οἶμαι — Θησέα — τάχ' ἐμμίξειν βοᾷ C. 1060.

Ἐμός, possess. adj. of ἐγώ, *my, mine*.

Ἔμπα, ἔμπας, ἔμπης, *altogether, although*.

Ἐμπαίζω, *to sport*; ἄμαχος γὰρ ἐμπαίζει θεὸς Ἀφροδίτα A. 794.

Ἐμπαίω, *to strike*; ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα, *an accustomed vision strikes upon my soul* E. 890.

Ἔμπαλιν, *back again, backwards*; εἰ δ' ἐχθρά τοῖς ἐχθροῖσιν ἔμπαλιν μέθες E. 637. *Contrariwise*; ἔμπαλιν λέγει T. 357. χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικεῖ C. 643.

Ἔμπεδος, *firm, steadfast, lasting, persevering*; ἴσθι τόδ' ἔμπεδον P. 1182. πόνον ἔμπεδον εἴχομεν C. 1670. οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ Aj. 626. τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει T. 824. μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν A. 169.

Ἐμπέδως, *firmly*; λόγους — ἐμπέδως εἰρηκέναι T. 487.

Ἔμπειρος, *skilled, experienced*; τοῖσιν ἐμπείροισι R. 44, gl. τοῖς ἐν πείρᾳ πολλῇ γεγονόσιν.—οὐ γάμων ἔμπειρος C. 756. same as ἄγαμος. — τοῖς — ἐμπείροις βροτῶν 1137.

Ἐμπελάζω, *to approach*; ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρί T. 745. — πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι 17.

Ἐμπίπρημι, *to burn up*; τῷ Λημνίῳ — πυρὶ ἔμπρησον P. 790.

Ἐμπίπτω, *to fall in*, or *upon*; κἀμπίπτει στέγῃ R. 1262. ἄλλος ἄλλον — ἔθρανε κἀνέπιπτε E. 719. εἰς ἄτας ἐμπίπτεις 209. πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμόν T. 1243. εἴ τις ἐμπέσοι (αἱμάς) P. 692. Applied also to *emotions of the mind*; ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε P. 953. ὅτι οὐδείς ποτ' αὐτοῖς τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων C. 946. Also, *to happen to, to befall*; λόγος δ', ὃς ἐμπέπτωκεν ἀρτίως ἐμοί C. 1152.

Ἐμπίτνω, *to fall upon*; κἀδόκει — κτείνειν — ἐμπίτνων, στρατηλατῶν Aj. 58.

Ἐμπλέκω, *to entangle*; πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπλεγμένην R. 1264.

Ἔμπλεος, *full*; σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν, *for you have a*

ἀκαιρον αἰχῆ: thou I have to promise T. 1016.

Ἐμπάγιος, unstable, inconstant; πολλὰ μόνοις φίλοις ἐμπάγιος ἐμφυτοῖς Αἰ. 1257.

Ἐμπαλίζω, to hinder, to impede; ἀπρὶν πολυστόνῳ κόπῳ ἐλπὶς γὰρ ἀπόπλοι γόμοις, φίλοις τόν', ἐμπαλίζουσα θεμὶς P. 420.

Ἐμπαλίν, in the way, impeding; ἀπὸν δὲ πόδων ἐμπαλὶν — ἄλγος τόδ' ἐξαλέσω; R. 1211. πορὸν τοῦ γ' ἐμπαλὶν ἐγλύσε 665.

Ἐμπολάω, properly to traffic, to sell, or purchase; ἐμπολᾶτε τὸν πρὶν Ἑλλήνων ἄνασσαν A. 1074. τὸ δ' ἐμπολήσας — κἀπὶ Ἴλιον; R. 1025. οὐκ ἐλευθέρας, ἀλλ' ἐμπολητὸς T. 240. Figuratively, to acquire; τὸ γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ τίθεσαι, κἀρθὲν ἐμπολᾷ T. 33. ἐκ μὴ 'μπολήσων ἔπη τὴν ἄκρον φρένα A. 1060. ἐφ' ἡμπόλησας; Αἰ. 957. These words, which are addressed to Ajax, who had fallen by his own hand, are rendered in several different ways; *hast thou then gained* (what thou didst wish?)—*hast thou betrayed us?* but Ellendt translates *it prudistiti vitam tuam? hast thou abandoned thy own life? otherwise, hast thou sold thyself?*

Ἐμπόλημα, merchandise; κἄφερ — παρεκδέχεσθαι — λαμπρὸν ἐμπόλημα τῆς ἐμῆς φρενός T. 534.

Ἐμπολητής, sold; οὐ 'μπολητὸς Ἑστίᾳ δικαστῶν P. 415.

Ἔμπολις, a citizen; ἐνθάδε, τοῦ μὲν ἐμπολῶν οὐκ ὄντα, συγγενῆ δὲ C. 1150.

Ἐμπορεύομαι, to journey, to travel; ἐξόρνυ ἐπὶ — γαῖαν ἐμπορεύεσθαι R. 456. τοῦ δ' ἐμπορεύω; τῷ φέρεις τόδ' ἔμπορα; E. 397.

Ἔμπορος, a traveller, a wayfarer; τῶν — ἤδη τοῦτό γ' ἦμαρ ἐμπόρων C. 25. πολλὰ δ' ἐμπόρων ἔτη φυλεῖ πλανώμενα 304. ἔνθα δίστομα — συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοὶ 905.

Ἐμπρέπω, to be remarkable, or conspicuous; ἀρῶν σε πολλοῖς ἐμπρέπουσαν ἔλεγον E. 1178.

Ἐμπρήθω. See Ἐμπίπρημι.

Ἔμπυος, purulent, ulcerous; τὲ τήνδε τ' ἔμπυον βάσιν πάσσοντας ἕλκεσι P. 1364.

Ἔμπυρος, prepared by fire; applied to divinations from sacrificial fire; ἐμπύρων ἐγευόμην, I tried divination by fire A. 992. But τῷ φέρεις τόδ' ἔμπυρα; to whom carrest thou these offerings, or libations? E. 397.

Ἐμφανής, manifest, clear, plain; οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν C. 759. τίς — κτένοι, σαφὴς μὲν αὐτῶν, ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου; 1496. ἐμφανῆ γὰρ ἦν A. 444. νῦν σοι τέρας ἐμφανὲς σημεῖ T. 290. κεν' ἦμαρ τοῦμφανὲς τὸ σὸν Αἰ. 748. ἐμφανῆ τοιαῦτα E. 1091. ἔστω αἰσχύνη μεθεῖν 1446. ἔδοξε δ' αὐτὸν αὐτὸν ἐμφανῆ T. 110. ἔδοξ' μοι τραυματοῦν αὐτὸν ἐμφανῆ τ' ἔδοξ' Αἰ. 334. κατέδαμεν τοιοῦδ' Ἀπόλλων ἐμφανής R. 909. τοῦτο δὲ ἦν ἐμφανὲς ἔργον γενόμενον, ὅτι μ' Θέτις τροφοῦ P. 327.

Ἐμφανῶς, manifestly, plainly, openly; ἔκκυρον ἡμῖν φοῖβος ἐμφανῶς R. 96. φανεὶς δὲ τοῖσδε τοῖσδ' ἐμφανῶς 534. ἐπεὶ — αὐτὸν αὐτὸν ἐμφανῶς — ἐπιστήσατον A. 611. ἔστιν ἐμφανὲς θεοῖς ἐγκείμενον Αἰ. 452. εἰ — ἐμφανὲς ἠμύνατο T. 277. τοῦ αὐτὸν φανεῖν ἐμφανῶς σπουδὴν ἔχω 681. ἔ γ' αὐτὸν ἐμφανῶς E. 911.

Ἐμφερής, like; αἰσθάνου τοι ἐμφερὴς ἐμοὶ Αἰ. 1131.

Ἐμφέρω, to bring against as a reproach, to object; οὐκ αἰῶν ἐμφέρουσ' εἰ μὴ φόνους πατρῴους C. 993.

Ἐμφόβιος, fearful, awful; ἐμφόβιοι θεοί C. 39.

Ἔμφρων, in possession of one's senses; ἐν' ἔμφρων A. 1292. Applied to one returning to his senses; ἔμφρων μόλοι — ἀπέστατο Αἰ. 299. Also wise or prudent; γανοῦσ' ἔ, εἰ σ' ἔφυν, ἔμφρων R. 436.

Ἐμφύλιος, of the same tribe or race; στυγοῦντας τε καὶ θεοῦντας ἐλέσθαι ἐμφυλίους A. 1250. αἷμ' ἐμφύλιον R. 1406. γῆς ἐμφυλίου, native land C. 1307.

Ἔμφυλος, same as ἐμφύλιος. τοὐμφύλου αἷμα C. 406.

Ἔμφυτος, inborn; πατρὸς ἔμφυτον θέλοντιν αἷμα C. 1667.

Ἐμφύω. 1. in the aor. 2. and perf. signifies to be inborn, or implanted; ἢ (μόνοι) τέλεσθε ἐμπύρευον ἐκφύτων μόνῳ R. 299. 2. *to fasten or cling to*; τί δ' ἐν θέλοις τὸ τοῦτο ἐμφῦναι φρενί; C. 1485. ἐρείσατε — πλευρὸν ἀμφιθέντες ἐμφύντε τῷ φόνῳ C. 1115.

Ἐμψυχος, alive; εἴπερ ἔμψυχός γ' ἐγώ E. 1212. ἐφ' ἑτ' ἐμψύχου — κεχρῆται; C. 1403. ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν A. 1132.

Ἐν, prep. in, on, at: also adv. *besides, at the same time, in the midst.*

Ἐναγής, bound by an oath; τὸν ἐναγῆ φίλον R. 656.

Ἐναίρω, 1. *to destroy*; πόλις ἐναίρεται — σθένει C. 846. 2. *to kill*; οὐδ' αὖ' ἐναίρων νεκρόν P. 934. θῆρ' ὀρεσβάτην τόξοις ἐναίρων 944.

Ἐναίσιος, propitious; ἐναισίου δὲ συντέχοιμι C. 1479.

Ἐνακούω, to listen to; θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ κἀνακούσωμεν γόων E. 81.

Ἐνάλιος, and εἰνάλιος, 1. *marine;* πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν, that is, *fish* A. 346. ἐναλίῳ θεῷ, scil. *Neptune* C. 892. 1490. 2. *maritime, seafaring;* ἄνδρες ἀσπιστῆρες, ἐνάλιος λεώς Aj. 562.

Ἐναλλάσσω, *to exchange, to change;* νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν Aj. 1039. τί δ' ἐνήλλακται τῆς ἀμερίας νὺξ ἥδε βάρος Aj. 207.

Ἐνάλλομαι, *to leap upon;* πύλαις ἐνήλατο R. 1261. Figuratively; νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρᾶτ' ἐνήλαθ' ἡ τύχη, *and now fortune has lit violently on his head* R. 263.

Ἔναντα, *opposite, before;* ἔναντα προσβλέπω νεκρόν A. 1284.

Ἐναντιόομαι, *to oppose;* πνεῦμ' ἐναντιούμενον P. 639.

Ἐναντίος, 1. *adverse, opposite;* Ἕκτορος — ἦλθ' ἐναντίος Aj. 1263. κἀκείνοισι ταῦτ' ἐναντία P. 638. 2. *contrary;* τοῦδε χρὴ κλύειν καὶ σμικρὰ καὶ δίκαια καὶ τἀναντία A. 663. 3. *an adversary;* σθένεις ἔλαττον τῶν ἐναντίων χερί E. 986. Once used adverbially; τῶνδ' ἐναντίον C. 1006.

Ἔναρα, *spoils;* κλυτῶν ἐνάρων Aj. 177.

Ἐναργής, *manifest, plain, evident;* φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος T. 11. πρὶν ἂν κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων C. 914. νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας A. 790. κοὐδεὶς ἐναργής A. 263. λῃστὴς ἐναργὴς — τυραννίδος R. 535. τάδε σοι βλέπειν πάρεστ' ἐναργῆ T. 223.

Ἐναργῶς, *manifestly;* πάρεστ' Ὀρέστης ἡμιν — ἐναργῶς E. 866.

Ἐνάριζω, *to kill;* ἄγε με καὶ τότ' ἐνάριξον C. 1730. Used figuratively; ὃν αἰόλα Νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε — Ἅλιον T. 94.

Ἐναριθμέω, *to number:* figuratively *to esteem,* in the sense that we say *to reckon;* ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ R. 1188.

Ἔνατος, *the ninth* E. 697.

Ἐναυλίζω, *to dwell in* any place, *to inhabit;* ἐναυλίζοντί τῳ P. 33.

Ἔναυλος, *being within;* τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον; P. 158.

Ἐνδατέομαι, properly *to divide;* thence *to enumerate by several parts,* and so *to celebrate;* τὰ σὰ βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι, *I should wish to celebrate thy invincible weapons* R. 205. Also *to revile;* τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος T. 788.

Ἐνδεής, *deficient, insufficient, inferior;* οὐδὲν ἐνδεὲς ποιούμενος P. 375. τὰ κρείσσω μηδὲ τάνδεᾶ λέγειν C. 1432. — αἰσχρά — σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι πρὸς τὸ καίριον πονεῖν, *it were base that I should show myself more backward than thou in taking reasonable trouble for the stranger* P. 520.

Ἐνδείκνυμι, *to indicate, to show;* πρίν γ' ἂν ἐνδείξω τί δρᾶν C. 48.

Ἐνδέω, *to bind;* κακᾷ μ' ἐν εὐνᾷ πόλις — γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ C. 530.

Ἔνδηλος, *plain;* ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; A. 401.

Ἐνδίδωμι, *to give up;* ἐνδώσειν C. 1078.

Ἔνδικος, *just, upright,* 1. of a man; τῶν ἐνδίκων A. 208. ἄνδρας — Ἕλλησι πᾶσιν ἐνδίκους Aj. 1342. 2. more commonly of a thing, *just, equitable, deserved;* δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ 'νδικον R. 682. μὴ λέγων γε τοὔνδικον 1158. πίστις ἔνδικος 1420. οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις C 1000. ἐνδίκου προμηθίας 1047. τό τ' ἔνδικον — καὶ τὸ συμφέρον P. 914. — ἆρ' ὑμιν οὗτος ταῦτ' ἔδρασεν ἔνδικα; Aj. 1261. ἐνδίκους σφαγάς E. 37. ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι R. 553. — οὐδ' εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα C. 929.

Ἐνδίκως, *justly, deservedly;* δεδώκασ' ἐνδίκως οὗτοι τάδε P. 372. τοὔνειδος — ἐνδίκως ὀνειδίσαι 519. ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε κἀμὲ σύμμαχον R. 135. ὥστ' οὐκ ἂν ἐνδίκως ἀτιμάζοιτό σοι Aj. 1321.

Ἔνδοθεν, *from within* P. 641. Aj. 728. E. 1229. 1315. T. 1017.

Ἐνδόμυχος, *concealed within,* thence *dwelling within;* κρᾶτ' ἐνδόμυχον P. 1443.

Ἔνδον, *within.*

Ἐνδυτήρ, anything *that is put on,* as *clothing;* τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον T. 671.

Ἐνδύω, *to put on;* ὃν (πέπλον) κεῖνος ἐνδύς T. 756.

Ἔνεδρος, *an inhabitant;* αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει P. 153.

Ἔνειμι, *to be in.* Is only found in the third person, ἔνεστι. 1. a thing is said *to be in* anything, either with the preposition ἐν repeated, or with the dative case only; ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἠὐλάβεια C. 116. τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος E. 362. ἔνεστιν (sc. ὠφέλησις ἐμοί) 1021. κἀν γυναιξὶν ὡς Ἄρης ἔνεστιν 1236. ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔτις ὑμιν 1320 2. used impersonally, *it is possible,* or *it ought to be done,* in which sense it is generally followed by an infinitive; ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις

ταμβεῖν τὸν αἰ πρόσωπα T. 295. νόμῳ χρῆσθαι — ἐνωτὶ σοι A. 213. τίνος δ' ἀνωφις οὐκ ἐνωτί μοι E. 517. — οὐκοῦν ἐνωτὶ καὶ μετεγνῶκας πάλιν; P. 1254. ἀνωφις οὐκ ἐνωτίον ὢν ἀνοστρωφᾶς R. 578. οὐς ἔμπν οὐκ ἐνωτ' ἔλειν E. 864. τὸ μὲν ἐνωτὶ ἐνωτίον T. 588.

'Ένεκα, *for the sake, or on account of.*

'Ένερθε, ἐνερθεν, *from below, beneath*; βαίνω δ' ἐνερθεν P. 20. τοῖς ἐνερθεν ἐνοικοῦν νεκρῶν A. 25. τοῖς ἐνερθ' Ἀτρείδαις E. 1057. Used figuratively; ἐχθρῶν ἐνερθεν ἄντα P. 662.

'Ένερθε, *inhabitants of the infernal regions*; ἐνέρων δολόπους ἀρωγός E. 1383.

'Ενζεύγνυμι, *to bind together*; ἅμθρα κύνας ἐνζεύξας τοδαῖν R. 718.

'Ένθα, *where.*

'Ένθάδε, *here.*

'Ένθαείω, *to seat oneself on*; τοῖς σοῖς — ἐνθαείν θρόνοις C. 1295. θρόνοις λέγεσθον ἐνθαεούντα — πατρῴοις E. 250.

'Ένθάκησις, *a seat*; ἡλίου δεκτὴ πάρεστιν ἐνθάκησις P. 18.

'Ένθάτερ, *where* E. 1487. P. 511.

'Ένθεν, *whence, thence.*

'Ένθένδε, *hence, from this place.*

'Ένθεος, *inspired*; παύσασε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας A. 952.

'Ένθερμαίνω, *to warm*; ἐντεθέρμαντ' πόθῳ T. 367.

'Ένθηρος, *maddened by pain*; not as the Scholiast, θηρόδηκτον, *bitten by a venomous beast*; ἐνθήρου ποδός P. 691.

'Ένθνήσκω, *to die in any place*; χθονὸς λαχεῖν τοσοῦτον, ἐνθανεῖν μόνον C. 794.

'Ενθύμημα, *purpose, thought*; ταρβεῖν — τἀνθυμήματα τἀπὸ σοῦ C. 293. ἰχνος γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα 1201.

'Ενθύμιος, *that troubles the mind*; τί δ' ἐστί σοι τοῦτ' — ἐνθύμιον; R. 720. ἐνθυμίοις ἐνναῖς ἀνανδρώτοισι τρόχεσθαι T. 109.

'Ενιαύσιος, *for a year's space*; χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπεὶ κἀνιαύσιος βεβώς T. 164.

'Ενιαυτός, *a year*; ἐνιαυτὸν ἐξέπλησιν T. 252.

'Ενιδεῖν. See 'Ενοράω.

'Ενναίω, *to dwell in*; ἐκεῖ — ἀλάστωρ ὀλμὸς ἐνναίων ἀεὶ C. 792. οἵοις (κακοῖς) ὁρᾷς ὅσοισί τ' εἰσήκουσας ἐνναιόντά με P. 470.

'Εννία, *nine* C. 484.

'Εννέπω, only used in the present tense; 1. *to tell, to declare*; ἔνεστι, τί σοι τὸ χρυσὸν ἐνεργεῖν P. 142. σαφῆ' αἴτινες ἐννέπουσι 248. λεγεῖν ἔφασκες ἀνδρὸς οὗτον ἐννέπειν ὃς νυν κατεστέρησεν R. 842. χῶτι σοι λόγων εὐπορῶν ἔστω, ἔνεστε C. 32. ἃ δ' ἐννέπεις, κλύοντα τοῦ λόγου; 413. εἰ τί σε τρὶς σπαρὲν ἐννέπειν δοκεῖ T. 3. ὥστερ αὐτὸς ἐννέπεις 475. τί δῆτ' ἂν ἄλλο γ' ἐννέποις; 627. ἐννέπειν ἄτερ χρόνου κατοικτίρω ἔθος τῷδε Aj. 12. θεσπίσατ' Ὀρέστην νῦν τε καὶ τὸν' ἐννέπειν E. 686. ἐννέπειν τοῖδε δίκας 1245. ἐρῶν δ' ἐννέπω — ἅτε νῶν σπαρὲν ἔρδειν 1359. τοῦμα — ἐννέπειν 1431. 2. *to relate*; τὰ τοῦτ' ἀμφαῖνον ἐννέπειν κακά; R. 1033. τὸν βιοτῆρ', ὃν ἐννέπει 1061. οὐκ ἐννέπειν τὸν παῖδα 1150. 3. *to bid, to charge*; ἐννέπω σε τὴ κομῴγμαι — ἡμέρειν R. 250. ἐννέπων ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀστῆβ 1281. εἴπον — καὶ πρόσθεν, ἐννέπω δ' νῦν — ἄγειν C. 936. 4. *to speak to, to address*; πρὸς τὸν' ἐννέπειν δοκεῖς; T. 491. ὁ μὲν γὰρ αὐτὸν ἐννέπει Aj. 751.

'Εννοέω, 1. *to perceive*; οὐ γὰρ ἐννοῶ P. 28. 2. *to understand*; οὐ γὰρ ἐννοῶ R. 539. sc. ὅτι λέγεις. 3. *to bear in mind, to consider*; τοῦτ' ἐννοήσασα T. 575. ἐνναεῖν χαὴ — γυναῖκ' ἅτε ἔφυν A. 61. ὅστις — τυράννοις τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ A. 660. ἐννοῖς ἡμᾶς προδοῦναι R. 330. φείδου μηδὲν ὤντερ ἐννοεῖς Aj. 115. τοῖτ' δ' ἐννοεῖσθ', ὅταν πυρθῆτε γαῖαν, εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς P. 1426.

'Εννομος, *just*; οὔτ' ἔννομ' εἶπας R. 322.

'Εννους, *in his senses*; ὅπου' ἀνὴρ ἔννους R. 916.

'Εννυμι, *to put on, to clothe oneself in*; ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σεύτων εἱμένος C. 1698.

'Εννυχεύω, *to pass the night in*; ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις A. 780.

'Εννύχιος, *nightly, by night*; ἐννυχίοις μαχαναῖς Aj. 181. ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν 1182. ἐννυχίαν δεῖματος 1190. Pluto is called ἐννυχίων ἄναξ C. 1555.

'Εννυχος, same as ἐννύχιος. ἔννυχον Ἅιδαν T. 500.

'Ενόδιος, *in the highways*; αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεόν, sc. Hecate, A. 1184.

'Ενοικέω, *to dwell in, to inhabit*; ἀδῆον τήνδ' ἐνοικήσειε πόλιν C. 1530.

'Ενοικος, *an inhabitant*; ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι R. 1524. Νεμέας ἔνοικον — λέοντα T. 1082.

'Ενοπλος, *armed*; ἔνοπλος γὰρ ἐπ'

αὐτὸν ἐπενθρώσκει — ὁ Διὸς γενέτας R. 469.

Ἐνοράω, *to see into*; ἄπορα πυκινοῖς ἐνιδεῖν πάθη P. 843.

Ἔνορκος, *bound by an oath*; ἔνορκος οὐδενί P. 72. οὔ σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι 800. θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν A. 366.

Ἐνσείω, *to shake, to strike into, to hurl*; ἔνσεισον, ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1077. θεὸς — ἔπαισεν ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς A. 1260. ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας — ἵπποις E. 727.

Ἐνστάτης, *an opponent*, or *adversary*; Ὀδυσσέα, τὸν σὸν ἐνστάτην Aj. 104.

Ἐνταῦθα, *here, hither, in this* or *that place*.

Ἐντάφιος, *pertaining to funeral rites*. Used substantively, *funeral obsequies*; ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν E. 318.

Ἐντελής, *perfect*; δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων — βοῦς T. 757.

Ἐντεῦθεν, *hence*.

Ἐντήκω, *to pour into*; μῖσος παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι E. 1303. εἰ κάρτ' ἐντακείη τῷ φιλεῖν, *although he be deeply imbued with love* T. 463.

Ἔντιμος, *that is held in honour, honoured*; 1. of a person; τοῖς ἔνερθεν ἔντιμον νεκροῖς A. 25. ἔντιμος τούτοις E. 232. 2. of a thing; τὰ τῶν θεῶν ἔντιμα A. 77.

Ἐντολή, *a commandment*; κείνῳ τ' ἐμὴν ἀγγείλατ' ἐντολήν Aj. 564.

Ἔντοπος, *resident, neighbouring*; βᾶτ' ἔντοποι C. 845. εἴ τις ἔντοπος C. 1457. οὐκ ἔξεδρος, ἀλλ' ἔντοπος ἀ 'νήρ P. 212. ὁρῶντα — ἄνδρα δ' οὐδὲν' ἔντοπον 280. ὦ λῷστε τῶν πρὶν ἐντόπων 1156.

Ἐντρέπω, by Sophocles used only in the middle voice: *to turn oneself*; στείχωμεν ἤδη, μηδ' ἔτ' ἐντρεπώμεθα, *let us go now, nor any longer delay* C. 1538, Ellendt: more commonly used in the sense of *to concern oneself about, to be anxious about*; ὧν ἐντρέπου σὺ μηδὲν R. 724. εἴπερ — τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμάτων 1226. τί βαιὸν οὕτως ἐντρέπει τῆς συμμάχου; Aj. 90. οὐδὲν ἐντρέπει ἐμοῦ γε E. 509. μηδὲν ἐντραπῇς R. 1056.

Ἐντριβής, *thoroughly versed in*; πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ A. 177.

Ἐντροπή, *regard*; τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἔξειν C. 300.

Ἔντροφος, *nourished in, brought up in*; παλαιᾷ — ἔντροφος ἀμέρᾳ Aj. 613. σὺ γάρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον C. 1364.

Ἐντυγχάνω, *to light upon, to meet with*: 1. with a dative; τοιούτοις — κακοῖς ἐντυγχάνω Aj. 428. 2. without a case, *to happen*, or *befall*; παῦλαν ἴσθι μή ποτ' ἐντυχεῖν νόσου, — *know that a release from this disease may never happen* P. 1313. 3. with a genitive; τῶν παρ' ἡμῶν ἐντυχὼν Ἀσκληπιδῶν P. 1317.

Ἐνυάλιος, a surname of *Mars*; χαλκοθώραξ Ἐνυάλιος Aj. 179.

Ἐνυβρίζω, *to insult*; ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν (πράγματι) P. 342.

Ἔνυδρος, *aquatic*; Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες P. 1440.

Ἐνώμοτος, *bound by an oath*; ὅρκων οἷσιν ἦν ἐνώμοτος Aj. 1092.

Ἐξαγγέλλω, *to announce publicly, to proclaim*; κἀξάγγελλ' ἰὼν καὶ πᾶσι Καδμείοισι C. 1395. τῶνδε γὰρ χάριν καὶ δεῦρ' ἔβημεν, ὧν ὅδ' ἐξαγγέλλεται R. 148.

Ἐξάγιστος, *to be kept sacred*; ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ C. 1523.

Ἐξάγω, *to lead out* or *away*; τήνδ' ἐξάγειν ἄκουσαν C. 830. τήνδε τὴν ὁδὸν οὐκ ἔσθ' ὅπως οὐ πιστὸν ἐξ ὑμῶν πτερὸν ἐξήγαγ' εἰς τόδ' ἄλσος 98.

Ἐξαιρέω, *to take away from*; met. *to destroy, to overthrow*; φθίνοντα γὰρ Λαΐου θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη R. 908. Middle, *to select* or *choose for oneself*; ταῦτας — ἐξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν T. 244. Also, *to receive*; δῶρον, ὃ μήποτ' ἐγὼ — ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι C. 546. Hence, *to take away from another*; μὴ 'ξέλῃ τὰ φίλτατα E. 1199.

Ἐξαίρω, *to lift up, to raise, to remove*; βάθρων ἐκ τῶνδέ μ' ἐξάραντες C. 265. τοὐμὸν ἐξάραντά σε σῶμα T. 1183. κοῦφον ἐξάρας πόδα A. 224. τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος; C. 359. πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάργῃς μένος Aj. 1045, same as μὴ ὀργισθῇς. ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον T. 146. Passive; εἴ τις ἐλπίσιν κεναῖς ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε E. 1453. Middle; οὗτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα T. 491.

Ἐξαιτέω, *to demand*, with a genitive; ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός T. 10. With an accus. and infin.; ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν R. 1255. With an accus. of the thing; σμικρὸν μὲν ἐξαιτοῦντα C. 5. Middle, *to ask for oneself*; δὸς πᾶσιν ἡμῖν ὥσπερ ἐξαιτούμεθα E. 646. With two accusatives; τήνδε μ' ἐξαιτεῖ χάριν C. 592. — ἱκετεύομεν ξύμπαντες ἐξαιτούμενοι 1329.

'Εξαίφνης, *suddenly, on a sudden* P. 741. C. 1606. 1619. 1621. A. 413. T. 908. Aj. 170.

'Εξακούω, *to hear, to learn by hearing;* δηχθεὶς πρὸς ἃ 'ξήκουσεν ὧδ' ἠμείψατο P. 378. οἷοις (κακοῖς) ὁρᾷς ὅσοισί τ' ἐξήκουσας ἐνναίοντά με 470. εἶτα σοῦ τάδ' ἐξήκουσ' ὕπο E. 543. λόγῳ μὲν ἐξήκουσ', ὅπωπα δ' οὐ μάλα P. 672.

'Εξακριβόω, *to describe* or *speak accurately;* δόκησιν εἰπεῖν κἀξακριβῶσαι λόγον T. 426.

'Εξαλεύομαι, *to escape;* ὡς ἂν — μῆνιν βαρεῖαν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς Aj. 641.

'Εξαλλάσσω, *to alter, to change;* κακοῖσιν ὅστις μηδὲν ἐξαλλάσσεται Aj. 469.

'Εξάλλομαι, *to leap from, to spring;* ἰὼ δαῖμον, ἵν' ἐξήλλου R. 1311.

'Εξαμαρτάνω, 1. *to fall into error, to sin;* οἷς τ' αὐτὸς ἐξήμαρτεν P. 1000. λύσων ὅσ' ἐξήμαρτον 1208. οὐ γὰρ δίκαιά σ' ἐξαμαρτάνονθ' ὁρῶ A. 739. ἀνθρώποισι — κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν 1011. 2. *to fail, to miscarry;* ἢ δεινὸν εὖ λέγουσαν ἐξαμαρτάνειν E. 1028. βούλομαι καλῶς δρῶν ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον ἢ νικᾶν κακῶς P. 95.

'Εξαμαρτία, *a fault* or *sin;* ἴση νῷν ἐστιν ἡ 'ξαμαρτία A. 554.

'Εξαμάω, *to mow;* σπείρων — κἀξαμῶν ἅπαξ T. 33. γένους ἅπαντος ῥίζαν ἐξημημένος Aj. 1157.

'Εξαναγκάζω, *to compel;* τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα C. 609. εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει 1181. ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις T. 1248. τὰ σὰ ἔργ' ἐξαναγκάζει με ταῦτα δρᾶν βίᾳ E. 610.

'Εξανάγω, in the middle it signifies *to put out to sea;* ἡνίκ' ἐξανηγόμην ἐγώ P. 567.

'Εξανευρίσκω, *to find out;* οἷα κἀξανευρίσκεις λέγειν P. 979.

'Εξανέχω, in the middle, *to bear, to endure;* οὗ λόγων — ἄλγιστ' ἂν — ἐξανασχοίμην κλύων C. 1176. πῶς — ταῦτ' ἐξανασχήσεσθε τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισίν; P. 1339.

'Εξανίημι, 1. *to send forth;* ἀρὰς σφῷν — ἐξανῆκ' ἐγώ C. 1376. 2. *to remit;* ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα P. 699.

'Εξανίστημι, *to cause to arise, to rouse;* οὐδ' ἐμοί τοι τοὐξανιστάναι πόλεως δίχ' ἐστι θάρσος C. 47. τόδ' ἄνδρας ἐξανίστησιν δόμων A. 297. ἢ τοὺς θανόντας ἐξαναστήσω ποτέ; E. 928. Middle, *to rise;* εὐθὺς ἐξανίσταμαι P. 367.

'Εξανύω, *to finish, to fulfil, to execute;* τί μοι — ἐξανύσεις χρέος; R. 157. θεῶν πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε Aj. 699. ἔμελλες — ἐξανύσειν κακὸν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων 969. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζέ γ' ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον T. 1018.

'Εξαπαλλάσσω, *to free, to set free;* τίς — ἄλυπος ἄτης ἐξαπαλλαχθήσεται; E. 990.

'Εξαπόλλυμι, *to destroy;* πατέρα τὸν ἀμὸν — ἐξαπώλεσας E. 578.

'Εξαποφθείρω, *to destroy utterly;* μῆνη γὰρ αὐτὴν — ἐξαποφθερῶ T. 710.

'Εξαργέω, *to act slothfully;* ἔργα δρώμεν', οὐκέτ' ἐξαργούμενα P. 552.

'Εξαρκέω, *to suffice;* ἢ — Σκύρος ἐξαρκοῦσά μοι ἔσται P. 457. καὶ τόδ' ἐξαρκοῦν ἐμοί C. 6. σμικρὸς ἐξαρκεῖ λόγος 1118.

'Εξαρκής, *sufficient;* ὡς — ἐγὼ δὲ τἀνδον ἐξαρκῆ τιθῶ, *that I may properly attend to things within* T. 333.

'Εξαρπάζω, *to carry away by force;* οἱ μὲν ἐξηρπασμένοι σπεύδουσιν C. 1020.

'Εξάρχω, *to begin;* εἰ δέ μ' ὧδ' ἀεὶ λόγοις ἐξῆρχες E. 547.

'Εξασκέω, *to adorn;* λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν C. 1599.

'Εξατίμαζω, *to treat with dishonour;* ἵνα — μὴ 'ξατιμάζητον εἰ τυφλῶ πατρὸς — ἔφυτον C. 1380.

'Εξαυδάω, *to utter;* οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν P. 1228.

'Εξαυχέω, *to boast, to expect, to think;* οὐ γάρ ποτε — ἐξηύχησ' ἐγώ P. 857, Schol. ἐνόμισα. σχολῇ γ' ἂν ἥξιον δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ A. 386.

'Εξαφαιρέω, *to take away entirely;* ταῦθ' ὁ δυστυχὴς δαίμων ὁ σός τε κἀμὸς ἐξαφεῖλετο E. 1145.

'Εξαφίημι, *to let go, to release;* ἀλλ' ἐξαφεῖται τοῦδέ γε T. 72.

'Εξαφίστημι, *to shrink from;* πρᾶξιν — ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ C. 567.

'Εξαφοράω, *to see afterwards;* ἐξαπείδομεν τὸν ἄνδρα — οὐδαμοῦ παρόντ' ἔτι, *we thenceforth saw the man no longer, anywhere present* C. 1644.

'Εξεγείρω, *to rouse up, to awaken;* οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον T. 974. ὥστ' οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντά μ' ἐξεγείρετε R. 65.

Ἔξεδρος, *from home, absent;* οὐκ ἔξεδρος ἀλλ' ἔντοπος ἁ 'νήρ P. 212.

Ἔξειμι, *to go out;* νὼ δ' ἔξιμεν E. 75. οὐ γάρ ποτ' ἔξει τῆσδε τῆς χώρας C. 913. πολλοὺς ἀγῶνας ἐξιὼν T. 158. εἰς ἔλεγχον ἐξιὼν P. 98.

'Εξειπεῖν. See 'Εξερεῖν.

'Εξείργω, *to exclude;* χρόνον γὰρ ἂν

σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος E. 1284.

Ἐξελαύνω, *to drive out, to banish;* Πολυνείκη θρόνων ἀποστερίσκει κἀξελήλακεν πάτρας C. 377. κοὐκ ἐξελᾶτε τὸν ἀσεβῆ τῆσδε χθονός; 827. — γῆς ὅτ' ἐξηλαυνόμην C. 357. γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς 1294. ὑφ' οὗπερ ἐξελήλασαι 1390.

Ἐξελέγχω, *to confute, to convict;* καὶ κρῖνε κἀξέλεγχε A. 395. ὥστ' ἐξελέγχειν T. 372. οὐξελέγχων αὐτὸν ἔστιν R. 297.

Ἐξελευθεροστομέω, *to speak out freely;* θαρσῶν ὑβρίζεις κἀξελευθεροστομεῖς Aj. 1237.

Ἐξέλκω, *to drag on;* ἐξέλκων πόδα πρὸς τοῦτο P. 291.

Ἐξεμπολάω, *to sell, to traffic;* ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος P. 303. Met., *to betray for a bribe;* ἐξημπόλημαι κἀκπεφόρτισμαι πάλαι A. 1023.

Ἐξεπᾴδω, *to sooth by incantation;* νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς ἐξεπᾴδονται φύσιν C. 1196.

Ἐξεπεύχομαι, *to boast of;* κἀξεπεύξασθαι — τῶνδ' ἐπιψαῦσαι P. 664.

Ἐξεπίσταμαι, *to know thoroughly,* or *assuredly;* μᾶλλον ἐξεπίσταμαι C. 560. τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς — εἰργάσθαι τάδε A. 293. νῦν καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι E. 895. ἐξεπίστασαι τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει T. 621. κἀξεπίστασθον καλῶς C. 418. λελοιπότα κεῖνον — βίοτον ἐξεπίστασο 1580. αὕτη δ' ὑβρίζειν — ἐξηπίστατο A. 476. ὅσονπερ ἐξηπιστάμην Aj. 309. τοσοῦτόν γ' ἐξεπίστασθαι δοκῶ 436.

Ἐξεργάζομαι, *to effect, to perpetrate;* εἷς γάρ τις ἦν ἕκαστος οὐξειργασμένος A. 262. ἥδ' ἔστ' ἐκείνη τοὔργον ἡ 'ξειργασμένη 380. τοῖσι — ἐξειργασμένοις 424. ὁρῶ δέ μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην T. 703. τοὐξειργασμένον ἔλεξα πᾶν Aj. 308. τί δῆτ' ἂν ἀλγοίης ἐπ' ἐξειργασμένοις; 370.

Ἐξερεῖν and ἐξειπεῖν, *to say openly, to declare.* Fut. activ.; ἐξερῶ, μόλις δ' ἐρῶ P. 329. ἃ 'γὼ — ἐξερῶ R. 219. καί σοι τἀληθὲς ἐξερῶ 800. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχα 936. ἀλλ' ἐξερῶ C. 1286. κεἰ τὸ μηδὲν ἐξερῶ, φράσω δ' ὅμως A. 234. ἓν δ' αὐτίκ' ἐξερῶ T. 154. ἐξερῶ σοί πᾶν E. 370. — οὐκ — ἐξερεῖς ποτέ; R. 335. τοιαῦτά τοι νὼ πᾶς τις ἐξερεῖ βροτῶν E. 972. ἐξερεῖθ' ὅτι τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται A. 325. ἔπος ἐξερέω μέγα Aj. 419. — Perf.; τὸ δ' ὀρθὸν ἐξείρηχ' ὅμως T. 373. ἃ — ἐξείρηκας T. 349. Aor. 2. ἢ 'μοὶ ταῖσδέ τ' ἐξειπεῖν θέλεις T. 342. ὡς οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ C. 1525. ἔξειπε T. 311. μητρὶ πάντ' ἔξειπε E. 1022. ἢν ἓν ἐξείπῃς ἔτι R. 748. καίτοι πολλὰ πρὸς πολλούς με δὴ ἐξεῖπας E. 511. Pass. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι R. 984. καὶ τόδ' ἐξειρήσεται T. 1176.

Ἐξέρεσθαι, *to inquire, to question;* ἀναξίου — φωτὸς ἐξερήσομαι P. 437. ἢ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; Aj. 103.

Ἐξερευνάω, *to investigate, to inquire;* τί δ' ἐξερευνᾷς; E. 1089. εἰκὸς ἦν — ἐξερευνᾶν R. 258.

Ἐξερημόω, *to render desert;* κἀξερημῶσαι γένος E. 998.

Ἐξέρπω, *to creep forth;* ταῦτ' ἂν ἐξέρπων — ἐμηχανώμην P. 294.

Ἐξερύκω, *to prevent;* οὗτος γὰρ τά γε κείνων κάκ' ἐξήρυκε P. 421.

Ἐξέρχομαι, 1. *to go out, to go forth from:* used either without a case or with a genitive, with or without a preposition; ἐπὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν P. 43. νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος 602. ἔξελθ' ἀμείψας — στέγας 1246. ἐκ τῆσδ' ἕδρας ἔξελθε C. 37. ὥστ' οὐχ ἕδρας γῆς τῆσδ' ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι 45. οὐκ ἂν οὐξεληλυθὼς πόλιν ἔλθοι πότ' αὖθις 427. ἔξελθε, τέκνον A. 1215. τῆσδε χθονὸς ἐξῆλθεν E. 768. 2. *to go forth* from a contest; νίκης ἔχων ἐξῆλθε πάντιμον γέρας E. 677. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες, — *hast hardly attained to freedom* E. 1501. 3. *to advance to;* σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα C. 985. 4. Spoken of the *event* of anything, *to turn out;* τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα — εὐτυχεῖν R. 88. — ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής R. 1011. τοιόσδε δ' ἐκφὺς οὐκ ἂν ἐξέλθοιμ' ἔτι ποτ' ἄλλος 1084. 5. of *a thing* or *time past;* τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθώς; *what is the time that has elapsed since these events?* R. 735. ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων, *they went through the strife of battle* T. 505.

Ἔξεστι, verb impers., *it is lawful, it is permitted, it is allowed;* ἐξὸν πατρὸς πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι E. 357. — ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὰ δόμοις δέχεσθαι, *to whom it is not allowed, that any one should receive him in his house* R. 817. πᾶν ἐν ἡσύχῳ — ἔξεστι φωνεῖν C. 83. αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν 324. οἷον οὐδὲ φωνῆσαι

ταυ ἕξεσθ' ἐταίρων (ὁδοῦ τέλος sc.) 1405. καίεσταν αὐτῇ δρᾶν λέγειν θ' ἃ βούλεται A. 303. προσβλέπειν δ' ἕξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη Aj. 339. καὶ δὴ σοὶ λεῶν ἕξεστ' ἀνάσσειν 1080. ἐὰν τῷ δικαίῳ καὶ μέγ' ἕξεστιν φρονεῖν 1104. ἕξεστιν οὖν φίλῳ ξυνηστρατηλεῖν 1307. σοὶ δὲ δρᾶν ἕξεστ' ἃ χρὴ 1332. νῦν δεῖν' ἕξεστι σοι κακῶσαι λύσσαν E. 2. ἀλλ' οὐ γὰρ οὐδὲ νουθετεῖν ἕξεστί σε E. 383. ᾧ γε μηδὲ πρὸς θεοὺς ἕξεστ' ἀκλαύστῳ τῆσδ' ἀποστῆναι στέγης 900.

Ἑξετάζω, *to inquire*; μὴ κρῖνε, μὴ ἐξετάζε Aj. 383. μηδ' ἐξετάσῃς με πέρα μαστίγων C. 211.

Ἑξεύρημα, *an invention, a discovery*; κρεοῦργος ἢ σοῦ ταῦτα τἀξεύρήματα; R. 378.

Ἐξευρίσκω, *to find out, to discover*, thence *to procure*; γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα εὕρον τοῦ' ἐξεύρισκε P. 288. ἧς (πόλεως) τε κοινοτάτην σωτηρίαν — ἐξευρίσκομεν R. 304. — ἐν γὰρ πόλλ' ἀν ἐξεύρω μαθεῖν R. 120. οὐκ ἀν ἐξεύρους ἐμοὶ ἀμαρτίας ἔνεισ' οὐδέν C. 970. ἐάτε με τὰν — τύμβον ἐξευρεῖν 1542. μὴ μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύρῃ ποτέ T. 23. νόμον κάλλιστον ἐξεύρετο, πειθαρχεῖν πατρί, where *duty* is to be understood: *having discovered that there is a most excellent law, that obedience should be shown to a father* 1168. αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθιστ' Φρυγῶν Aj. 1033.

Ἐξηγέομαι, middle, *to explain*: ἐκεῖνον εἰργεν Τεύκρος ἐξηγεῖται σκηνῆς Θεμέλων Aj. 709.

Ἐξηγέομαι, properly, *to show by leading the way*; χῶρον — ἐξηγήσομαι C. 1518. αὐτὸς ἡμῖν πάντα ἐξηγούμενος 1583. Met., *to direct*; καλῶς γὰρ ἐξηγεῖ σύ μοι C. 1286. Thence *to relate*; τοιάδε τοῦ παιδάνου — ἄλλων ἐξηγουμένου E. 417. *To declare, to profess*; πρὸς γὰρ κακοῦ τε καὶ βαρεῖ ὄχου γόους τοιούσδ' ἀεὶ κοτ' ἀνδρὸς ἐξηγεῖτ' ἔχειν Aj. 313.

Ἐξήκω, 1. *to arrive*, or *arrive at*; ἐξήκεις δ' ἵνα φανεῖς, ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἁμὸς καλεῖ T. 1147. ἄλις, ἐν' ἐξήκεις δακρύων R. 1515. πρὶν ἂν' ἐξήκοι χρόνος P. 199. πρὶν μοι μοῖραν ἐξήκειν βίου A. 887. ὅταν περ τὸ κακὸν ἐξήκῃ τόδε P. 756. 2. *to result, to turn out*; τὰ πάντ' ἀν ἐξήκοι σαφῆ R. 1182. 3. once used in its proper meaning, *to accomplish a journey*; ὅτ' οὖν τοιαύτην ἡμεν ἐξήκεις ὁδόν E. 1310.

Ἐξιδρύω, *to seat down*; στῆσόν με κἀξίδρυσον C. 11.

Ἐξικετεύω, *to entreat earnestly*; ἐξικέτευσε — ἀγρούς σφε πέμψαι R. 700.

Ἐξικνέομαι, *to come forth, to arise*; ἐξίκου πατρὶ μαντεῖ' ἄγουσα πάντα C. 354. ἐξίκοιτο — ἐν τάχει E. 572. τάχ' ἀν — ἐξίκοιτο Aj. 1022.

Ἐξισόω, 1. *to make like* or *equal*; ἐξισώσαντες ζυγά E. 728. ἃ σ' ἐξισοῦσι σοί τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις R. 65. μηδ' ἐξισώσῃς τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς 1507. τὰ δὲ πρὸς τέκνων δεδοῖ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται φιλοτεκνίᾳ διαίτᾳ E. 1061. See Φιλοτέκνος. 2. intrans., *to be like*; μήτηρ κακίστη, μητρὶ δ' οὐδὲν ἐξισοῖ E. 1185.

Ἐξίστημι, properly, *to avoid meeting* any one; φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἐν ἕστην ὄκνῳ Aj. 82. Thence, *to yield, to give way*; ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῷ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 657. σοὶ γ' ἐκὼν ἐκστήσομαι P. 1042. οὐδὲ — μόνα νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται A. 560. μόλις μὲν, καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν 1092.

Ἐξισωτέος, *to be equalized*; ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι R. 408.

Ἐξιχνοσκοπέω, *to track, to investigate*; ἴκνους — ἐξιχνοσκοπῶν T. 270. τὸν σὸν μόρον διώκων κἀξιχνοσκοπούμενος Aj. 976.

Ἐξοδοιπορέω, *to go forth from*; ἐξοδοιπορεῖν στέγης E. 20.

Ἔξοδος, *a going out, exit, departure*; ὡς ἐπ' ἔξοδῳ κλύω τῶν ἔνδοθεν γοερῶντος E. 1314. τήνδε δ' ἔξοδον ἀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν Aj. 785. ζητεῖτε — ἀνδρὸς ἔξοδον κακήν 793. πρὸς ἔξοδον σταίχουσα A. 1169. — ἐξόδους ἕρπειν κενάς Aj. 280. τίν' αὖ σὺ τήνδε πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις — φωνεῖς φάτιν; E. 320. ἀσφαλεῖ ξὺν ἐξόδῳ C. 1290. — τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην T. 51. θροεῖ — ὡς ἐπ' ἔξοδῳ 520.

Ἔοιδα, *I well know*; ἔοιδα P. 79. 405. 472. 1026. R. 105. C. 271. 361. 573. 989. 1032. 1173. T. 5. E. 215. 517. 1242. 1440. ἔοιδα C. 1584. E. 1236. ἐοιδέναι E. 648. R. 129. ἐοιδώς T. 398. E. 37. — ἐοῖδη A. 456.

Ἐποικήσιμος, *habitable*; εἴπερ ἐστί γ' ἐποικήσιμος (ὁ τόπος) C. 27.

Ἐποιμώζω, *to lament aloud*; γόοισιν ἐπώμωξεν A. 423. ὁ δ' — ἐπώμωξεν οἰμωγὰς λυγράς Aj. 310.

Ἐποίχομαι, *to go away*; ὃς με — φιλὸν ὄμμ' ἀπόσπασας — ἐποίχει βίᾳ C. 871.

Ἐπόλλυμι, *to perish*; σοῦ πατρὸς ἐπολωλότος T. 84.

Ἐπόμιλος, *foreign*; ξένων γὰρ ἐπόμιλος ἥδε τις βάσις T. 960.

Ἐξόμνυμι, *to deny with an oath*; ἢ ἔομεῖ τὸ μὴ εἰδέναι A. 531.

Ἐξομοιόω, *to render like*; δεῖ πωλοδαμνεῖν κἀξομοιοῦσθαι φύσιν (πατρός) Aj. 545.

Ἐξονειδίζω, *to revile, to utter reproachfully*; τοιαῦτ' ἐξονειδίζων κακά E. 280. ἐξονειδίζων πικρῶς C. 994. τοιαῦτ' ἀκούσας κἀξονειδισθεὶς κακά P. 382.

Ἐξοράω, *to see*, that is, *to consider*; ἐξιδοῦ ὅτι πράξεις P. 840.

Ἐξορθόω, *to direct aright, to uphold*; μή μου προτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον A. 83.

Ἐξορμάω, 1. active, *to burst forth*, spoken of a disease; ἡνθηκεν, ἐξώρμηκεν (νόσος) T. 1079. 2. Midd., *to hasten on*; ἢ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον (ὁρᾷς); C. 30. κἀν ᾧ τὸ κεῖσε δεῦρό τ' ἐξορμώμεθα T. 925. ἀπ' οἴκων εὐθὺς ἐξορμώμενος Aj. 749. 3. *to rush away*; ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν, *but his father rushing away in flight* A. 1218.

Ἐξυβρίζω, *to revile*, or *insult*; τάδ' ἐξυβρίζει E. 285.

Ἐξύπερθε, *above*; τόδ' ἐξύπερθε (ἄντρον ἐστί) P. 29.

Ἐξυπηρετέω, *to render service*; κλύοντες ἐξυπηρετήσομεν T. 1146.

Ἐξυφηγέομαι, *to lead the way*; ἀλλ' ἐξυφηγοῦ C. 1029.

Ἔξω, *out, out of doors, without, beyond, free from.*

Ἔξωθεν, *without, free from*; συμφορᾶς γὰρ ἂν ἔξωθεν εἴην E. 1441.

Ἐξωθέω, *to thrust out, to expel*; τότ' ἐξεώθεις κἀξέβαλλες C. 774. ἀνθ' ὧν με — γῆς ἐξέωσεν 1298. ὅς μ' ἐξέωσε κἀπεσύλησεν πάτρας 1332. σύ μ' ἐξέωσας 1365. Pass.; πατρίδος ἐξωθούμενον C. 429. εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν Aj. 1227. — μὴ φθονερὰν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν, *not to vent out the envious rancour of his tongue* P. 1127.

Ἔξωρος, *unseasonable*; ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα E. 608.

Ἔοικα, 1. *to be like, to resemble*; ἡ χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ A. 389. 2. but more commonly *to seem, to seem to oneself*. 3. εἰκός used as a participle, *it is likely, reasonable*, or *to be expected*; ὡς εἰκός P. 496. E. 1129. εἰκός ἐστι E. 649. 1480. ὡς εἰκός ἦν P. 361. εἰκὼς ἦν E. 530. R. 256. C. 343. εἰκός P. 230. A. 720. E. 1015. ὅνπερ εἰκός (πέμπειν) T. 56. οὐδ' εἰκός 367. καὶ γὰρ εἰκός Aj. 811. οἷς εἰκός sc. δοῦναι P. 961. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκὸς ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; Aj. 1346. Also as an adjective; λέγεις μὲν εἰκότα P. 1359. τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου R. 74.

Ἑορτή, *a festival*; ποίας ποτ' ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας, ποίας δ' ἑορτάς; R. 1490. τώδ' ἔν θ' ἑορταῖς ἔν τε πανδήμῳ πόλει τιμᾶν — χρεών E. 970.

Ἐπαγγέλλω, used only in the middle voice, in the sense of *to propose* a thing to any one; ἤδη σ' ἀπορρίψουσαν ἃ 'πηγγελλόμην, *I knew thou wouldst reject what I proposed* E. 1006.

Ἐπάγω, *to lead* or *conduct in*; ὑπάγων διώμνυτο T. 377. τὰν ἄπαυστον — ἄταν ἐπάγων Aj. 1168. Midd.; Ἅιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται A. 359; same as οὐ φεύξεται.

Ἐπαιδέομαι, *to be ashamed*; σὺ δ' οὐκ ἐπαιδεῖ T. 506.

Ἐπαινέω, 1. *to approve, to commend, to praise*; ἐπαινῶν πολλά C. 1009. τοιούσδ' ἐπαινεῖς — κτᾶσθαι φίλους; Aj. 1339. σκληρὰν ἐπαινεῖν οὐ φιλῶ ψυχήν 1340. οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη τολμᾷς ἐπαινεῖν E. 1040. τὰ θεῖ' ἐπαινῶν P. 450. — οὐδ' ἄν σ' ἐπαινέσειαν C. 925. πάντ' ἔχω σ' ἐπαινέσαι Aj. 1360. ἐπαινέσας τὸ σόν 1380. ταῦτ' ἔστι τἄπη πρὸς κακῶν ἐπαινέσαι E. 393. πῶς ταῦτ' ἐπαινέσαιμ' ἄν 581. — ἐπαινέσεις ἐμὲ 1033. τἄμ' ἐπαινέσεις ἔπη 1047. ἐπῄνεσ' ἔργον Aj. 532. 2. *to persuade, to bid*; καὶ ταῦτ' ἐπαινεῖς καὶ δοκεῖς παρεικαθεῖν; A. 1089. — θαρσεῖν ἐπαινῶ C. 671. σιγᾶν ἐπῄνεσα E. 1314.

Ἔπαινος, *praise*; C. 1413. A. 661. 811. Aj. 523. C. 724. E. 964.

Ἐπαίρω, 1. *to lift up, to raise*; καί μ' ἔπαιρε P. 877. ἔπαιρε δὴ σὺ θύματα E. 624. ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα R. 1276. 2. *to excite, to provoke*; τί τὴν ἄβουλον — στάσιν γλώσσης ἐπήρασθε —; R. 635. — τίς σ' ἐπῆρε δαιμόνων; R. 1328. ἤγουν ἔπεισε Schol.

Ἐπαισθάνομαι, 1. *to feel, to perceive* by the outward senses; μῶν Ὀδυσσέως ἐπῃσθόμην; P. 1280. οὐκ ἂν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο C. 1353. τῶν λόγων ἐπῃσθόμην A. 1168. 2. *to perceive* by the mind; οὐδὲν τῶνδ' ἐπαισθάνει κακῶν Aj. 549. ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν R. 424. 3. *to hear*; τὸν σόν, ὡς ἐπῃσθόμην, μόρον διώκων Aj. 975. ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος C. 1625.

Ἐπαΐσσω. See Ἐπᾴσσω.

Ἐπαισχύνομαι; *to be ashamed*; οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν P. 917. οὐδ' ἐπαισχύνει λέγων; Aj. 1286. μητρὸς

οὐκ ἐπαισχύνει γάμους — μ' ἀναγκάζων λέγειν C. 982. οὐδ' ἐπαισχύνεσθε — ἴδια κινοῦντες κακά R. 635.

Ἐπαιτέω, *to demand, to beg*; ὧν ἐπαιτεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε Κρέων R. 1416. ἄλλους ἐπαιτῶ τὸν καθ' ἡμέραν βίον C. 1366. Midd.; οὐ γὰρ ὡς ἐν ξυσμενείᾳ γ' οὐσ' ἐπαιτεῖται τάδε E. 1113.

Ἐπαιτιάομαι, *to impute* to any one, *to accuse*; εἴ σέ τι ἔεδρακ' — ὧν ἐπαιτιᾷ με ἔρᾶν R. 645. κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου A. 486. ὃν πολλὰ δή με σοὶ τρέφειν μιάστορα ἐπηγιάσω E. 594.

Ἐπαΐω, *to apprehend, to understand*; τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω Aj. 1242.

Ἐπακούω, *to hear, to listen to*; σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον P. 1403. ἐμοῦ 'πάκουσον R. 708. κἀγὼ 'πάκουσας ταῦτα 794. οἷον ἐγὼ γᾶς Ἀσίας οὐκ ἐπακούω — βλαστόν C. 700.

Ἐπάκτιος, *on the shore, maritime*; ἐπακτίᾳ Τίρυνθι T. 1141. νέμος ἐπάκτιον Aj. 408.

Ἐπακτός, 1. *foreign, strange*; στρατὸν λαβὼν ἐπακτόν T. 258. δορός τ' ἐπακτοῦ C. 1522. — ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρα Aj. 1275. 2. *voluntary*; — νόσον ἐπακτόν T. 491.

Ἐπάλληλος, *mutual*; μόρον κοινὸν κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν A. 57; but the usual reading is ἐπ' ἀλλήλοιν.

Ἐπαμαξεύω, *to mark with wheels*; στυφλὸς δὲ γῆ — οὐδ' ἐπημαξευμένη τρόχοισιν, *the ground was hard — nor marked with wheels* A. 251.

Ἐπαναίρω, *to raise on high, to uplift*; κἀπαναίρονται δόρυ C. 425.

Ἐπανάστασις, *overthrow*; δύ' ἄτα κἀπανασταστάσεις θρόνων, *two pests and subverters of my throne* A. 529.

Ἐπάνειμι, *to return*; ὁ καλλιβόας αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν T. 639.

Ἐπάξιος, *worthy*; ἐπάξιος (εἶ) κατοικτίσαι C. 462. ἐπαξία γάρ (πόλις) 763. γάμων ἐπαξίων τεύξει E. 959.

Ἐπαξιόω, 1. *to think worthy, to deign*; φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδε μοι φανῆναι E. 1266. 2. *to think fit*; τὸν τοῦ Διὸς παῖδα — τοῦτ' ἐπηξίωσα δρᾶν P. 792. ἐπαξιοῖ δικαίαν χάριν παρασχεῖν C. 1494. 3. *to deem, to think*; τὰ δ' ἄλλα — ἐπαξιῶ σε δαίμον' ὄντ' ἐξειδέναι, *but all the rest — I think that thou, as being a god, knowest* E. 648.

Ἐπαξίως, *worthily*; ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν R. 133.

Ἐπαπειλέω, *to threaten*; ἢ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; A. 748. δεῖν' ἐπηπείλει τελεῖν E. 769. — ἐμοὶ τὰ δεῖν' ἐπηπείλησ' ἔπη Aj. 385. Passive; τὰ δεῖν' ἐκεῖν' ἐπηπειλημένα A. 404.

Ἐπαράομαι, *to imprecate*; τίν', ὦ πάλαινα, τόνδ' ἐπηράσω λόγον; E. 380.

Ἐπαρήγω, *to assist*; οὐδ' ὑπαρήξων οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα; E. 1188.

Ἐπάρκεσις, *succour*; ἐκ ταῖνδε — ἔχω — καὶ γένους ἐπάρκεσιν C. 448.

Ἐπαρκέω, 1. *to succour, to aid*; οἱ τοι μόνον δέδορκα — ἐπαρκέσοντα Aj. 353. ὥσπερ εἴ σοι — μηδ' ἐπαρκέσαι θέλοι C. 781. 2. intrans., *to suffice*; ἐπαρκέσει νόμος ὅδε A. 608.

Ἐπαρκούντως, *sufficiently*; οὐ ζῶ; κακῶς μέν, οἶδ', ἐπαρκούντως δέ με E. 346.

Ἐπάσσω, *to rush, to hurry*; ἐπᾴξας αὖθις εἰς δόμους πάλιν Aj. 298.

Ἐπανδάομαι, *to invoke*; ἐπηνδώμαν σε κἀκεῖ, μᾶτερ (Γῆ) P. 394.

Ἔπαυλα (τά, plural only), properly a *stable*, thence *an abode, a seat*; τάμὰ τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἥλαυνον, οὗτος δ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά R. 1138. τάδε χώρας ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα C. 675.

Ἐπαυχέω, *to boast, to vaunt*; τούτους ἐπαυχεῖν καὶ δεδρακυῖαν γελᾶν A. 479. κἄμ' ἐπαυχῶ — δεδορκὼς' ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι E. 65.

Ἐπεγγελάω, *to deride, to insult with mockery*; κεῖνοι δ' ἐπεγγελῶσιν Aj. 449. πῶς δῆτα τοῦδ' ἐπεγγελῶν ἂν κάτα; 948. — τοῖς θανοῦσι γὰρ φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν Aj. 968.

Ἐπεγείρω, *to rouse*; δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν ἐπεγείρων C. 512.

Ἐπεί, *when, after, since*.

Ἐπείγω, 1. trans. *to urge, to hasten*; ἐπείγει γάρ με τοῦκ θεοῦ πρόν C. 1537. τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον P. 497. καιρὸς καὶ πλοῦς ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην (ἡμᾶς being understood) P. 1437. 2. intrans., *to hasten*; ᾗ νοεῖς, ἔπειγε νῦν E. 1429.

Ἐπειδάν, *when* P. 635.

Ἐπειδή, *since*.

Ἐπεικάζω, *to conjecture*; ἢ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ; E. 653. ὃν' ἐπεικάσαι C. 150. ὡς γ' ἐπεικάζειν ἐμέ T. 1210.

Ἔπειμι, *to be upon* or *over, to be added*; γενοίμαν ἵν' ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου

πρόβλημα Aj. 1197. λεπτὴ δ' — ἐπῆν κόνις A. 256. εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω E. 1459. τίς μοι — τέρψις ἐπέσται; Aj. 1195.

Ἔπειμι, *to come upon, to come in succession*; κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τε, *waves succeeding one another* T. 115. ὁ δ' αἰεὶ τὠπιόντι δεικνύτω, *and let him ever show them to his successor* C. 1529. The participle is also used in the sense of ὁ τυχών, *he that chances to come first*; τό γ' αἴνιγμ' οὐχὶ τοὐπιόντος ἦν ἀνδρὸς δειπεῖν, *the riddle was not for the chance-comer to expound* R. 393. οὐ γάμων ἔμπειρος, ἀλλὰ τοὐπιόντος ἁρπάσαι, *not having experienced marriage, but a prey for any one who pleases (any chance-person) to ravish* C. 756.

Ἐπείπερ, *since indeed, since however*; P. 122. 541. 876. R. 1003. 1432. C. 75. 217. E. 790.

Ἐπείσοδος, *approach*; τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου C. 734.

Ἐπεισπίπτω, *to attack violently*; ὧδ' ἐπεισπεσών C. 919.

Ἔπειτα, *then, thereupon, afterwards, nevertheless*; τὸ ἔπειτα, *the time now coming* A. 607.

Ἐπεμβαίνω, *to stand upon*; σῆς ἐπεμβαίνων χθονός, *entering your land* C. 928. Used metaphorically in the sense of *to trample on by insult* or *injury*; κατ' ἐμοῦ τακομένας μᾶλλον ἐπεμβάσει E. 825. Ὀρέστην ἐξ ὑπερτέρας χερὸς ἐχθροῖσιν αὐτοῦ ζῶντ' ἐπεμβῆναι ποδί, *that Orestes with mightier power may, alive, trample under foot his enemies* E. 448.

Ἐπεμβάλλω, *to interpose, to introduce*; ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν τῷδ' ἐπεμβάλλεις λόγῳ C. 464.

Ἐπεμπίπτω, *to fall upon, to rush upon, to attack*; τί δῆτα ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Aj. 42.

Ἐπενθρώσκω, 1. properly, *to leap upon*; ἐπενθοροῦσ' ἄνω T. 913. 2. figuratively, *to attack vehemently*; ἐπ' αὐτὸν ἐπένθρώσκει — ὁ Διὸς γενέτας R. 469.

Ἐπεντείνω, *to stretch over* or *upon*; ἐπενταθεὶς ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος, *extended over his sword he drove it to the middle in his side* A. 1220; Musgrave, and others after him, considers ἐπενταθεὶς to stand for ἐπεντεινάμενος, ensem intentans, *stretching out the sword*.

Ἐπεντέλλω, *to enjoin*; τί δῆτ' ἂν ἄλλῳ τοῦτ' ἐπεντέλλοις ἔτι; A. 218.

Ἐπενδύνω, *to equip, to arm*; ἡδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπενδύνοντ' ἐμὴν ἔσφηλεν (Ἀθηνᾶ) Aj. 446.

Ἐπεξεργάζομαι, *to put an end to*; ὁλωλότ' ἀνδρ' ἐπεξειργάσω A. 1274.

Ἐπεξέρχομαι, *to go onwards, to advance*; κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; *and threatening dost thou thus advance in audacity?* A. 748.

Ἐπέρεσθαι, *to interrogate*; καὶ σ' οἰκτίσας θέλω 'πέρεσθαι C. 563.

Ἐπέρχομαι, 1. *to come to, to enter, to come over*; θεῶν δὲ ναοὺς — ἐπέλθωμεν A. 153. νῷν ἐπελθόντοιν δόμους E. 1289. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθών Aj. 433. εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών T. 1170. τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις A. 696. 2. *to occur*; τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι, *and to the same person it occurs to have joy and to be deprived of it* T. 135.

Ἐπεύχομαι, *to pray, to supplicate, to invoke*; εἰ θέμις δ', ἐπεύχομαι T. 806. μὴ 'πεύξῃ πέρα P. 1270. Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι P. 1456. οὓς οὐ μή ποτε χώρας φυγόντες τῆσδ' ἐπεύχωνται θεοῖς C. 1028. αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην T. 16. ἐπεύχομαι — παθεῖν R. 251. τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς C. 485.

Ἐπέχω, 1. transitively, *to hold in, to restrain*; ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν Aj. 834. πῶς ἐπέσχε χεῖρα μαιμῶσαν φόνου Aj. 50. μηδ' ἐπίσχωμεν τὸ πλεῖν P. 869. καὶ μή μ' ἐπίσχῃς γε C. 1434. ὃς σ' ἐπεῖχ' ἀεὶ μή τοι θυραίαν γ' οὖσαν αἰσχύνειν φίλους E. 507. 2. *to stay, to delay*; ἐπίσχετον, μάθωμεν P. 535. εἰ δ' ἐφέξετον E. 1361. ἐπίσχες αὖτου, ξεῖνε C. 860. οὐ πολὺν χρόνον μ' ἐπέσχον μή με ναυστολεῖν ταχύ P. 349.

Ἐπήβολος, *possessing, master of*; οὐδ' ἐπήβολον φρενῶν A. 488.

Ἔπηλυς, *a stranger*; ὦ ξένοι, ἔλθετ' ἐπήλυδες αὖθις P. 1175.

Ἐπί, a preposition governing a gen., dat., or accus. case; *on, upon, near, to*, etc., sometimes used adverbially.

Ἐπιβαίνω, 1. *to mount upon, to embark, to advance*; σὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβάντα Aj. 144. ἅλιον ὃς ἐπέβας ἑλίσσων πλάταν 351. ἐπίβαινε πόρσω C. 175. 2. hence *to attain to, to reach*; τῆς εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες, *attaining to piety*, or *being pious* C. 189. δόξης ποτὲ τῆσδ' ἐπιβάντες, *having ever reached this hope* P. 1449. 3. Also *to attack, to fall upon, to befall*; τὰ δὲ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη P. 194. σὲ δ' ὅταν πληγὴ Διὸς ἢ ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ Aj. 138. ἀλεκτρ'

ἄνυμφα γὰρ ἐπίβα μισιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 483.

Ἐπιβάλλω, 1. properly, *to put upon, to impose*; ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' — ἐπίβαλε θνατοῖς Κρονίδας T. 128. 2. *to direct the attention to, to mention*; ἐπίβαλες οὔποτε καταλύσιμον — ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν, *you have mentioned a calamity never to be remedied — such as was ours* E. 1238.

Ἐπιβλέπω, *to look upon* with envy; τύχαις ἐπιβλέπων R. 1526.

Ἐπιβουλευτής, *a plotter*; τοῦ μανέντος κἀπιβουλευτοῦ στρατοῦ ξύναιμον ἀποκαλοῦντες Aj. 713.

Ἐπιβουλεύω, *to plot*; ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ R. 618.

Ἐπιβρόντητος, *thunderstruck, out of his senses*; ὁ στρατηγὸς οὐπιβρόντητος A. 1365.

Ἐπιγιγνώσκω, *to know, to perceive, to understand*; ὅπως μήτηρ σε μὴ 'πιγνώσεται φαιδρῷ προσώπῳ E. 1288. νῦν ἐπέγνως εὖ μ' ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάσιν κυκλοῦντα Aj. 18. ἐπέγνω μανίαις ψαύων τὸν θεόν A. 950.

Ἐπιδείκνυμι, *to show, to exhibit*; ἀλλὰ κἀπίδειξαν οὐ λόγῳ μόνον E. 1445.

Ἐπιδεῖν. See Ἐφοράω.

Ἐπίδημος, *popular, public*, as a report; ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἶμ' Οἰδιπόδα R. 494.

Ἐπιδραμεῖν. See Ἐπιτρέχω.

Ἐπιεικής, *equitable*; τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον — καὶ τοὐπιεικές C. 1129.

Ἐπιζέω, *to boil over, to burn*; ἄμμιγά νιν αἰκίζει — δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα T. 837.

Ἐπίηρα, used in the plural only, and that once, signifying *things grateful*; ἐπίηρα φέροντα R. 1094.

Ἐπιθυμέω, *to desire*; τὸ μὴ 'πιθυμεῖν — περισσὰ δρᾶν T. 614.

Ἐπιθυμίαμα, *fumigation, incense-offering*; τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ κἀπιθυμιάματα R. 913.

Ἐπιθύνω, *to direct*; οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων (τῶν τόξων) κρατύνειν μηδ' ἐπιθύνειν χερί P. 1048.

Ἐπίκαιρος, *opportune, suitable, fitting*; ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα R. 875. τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1385.

Ἐπικινδύνως, adv., *full of peril*; ὡς πάντα δεινά, κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται P. 500.

Ἐπίκλημα, *a charge* or *accusation*; κεἰ μὲν φοβεῖται τοὐπίκλημα R. 227. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοὐτό μου 529.

Ἐπίκουρος, *an assistant, an avenger*; εἶμι — Λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀλλήλων θανάτων R. 496. ὁ δ' ἐπίκουρος — θάνατος C. 1223. See Ἰσοτέλεστος.

Ἐπικουφίζω, *to lighten*; σὺ δὲ πατρὸς — πλευρὰς σὺν ἐμοὶ — ἐπικουφίζει Aj. 1390.

Ἐπικραίνω, *to perform, to bring to pass*; δαίμων, ὃς ταῦτ' ἐπέκρανεν P. 1454.

Ἐπικτάομαι, properly *to acquire*, metaph. *to take*; ξυμμάρτυρας ἐμμ' ἐπικτῶμαι, *I take you to witness together* A. 839.

Ἐπικτείνω, *to slay again*; τίς ἀλκὴ τὸν κτανόντ' ἐπικτανεῖν; *what bravery is it to slay the slain?* A. 1017.

Ἐπίκτησις, *an acquisition*; καλὴ γὰρ ἡ 'πίκτησις P. 1328.

Ἐπικυρόω, *to ratify*; ἤκουσεν ὧν δὴ (ἡ Νέμεσις) κἀπεκύρωσεν καλῶς E. 783.

Ἐπικωκύω, *to bewail*; ἐπικωκύω πατρὸς — δακρῦσαι κἀπικωκῦσαι δοκεῖ τὸν νεῶν —; 795.

Ἐπικωλύω, *to hinder*; τίς ἔσται μ' οὐπικωλύσων τάδε P. 1226.

Ἐπιλαγχάνω, *to attain by lot*; τό τι κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πέμματον ἀκρατὲς — γῆρας C. 1237.

Ἐπιλαμβάνω, *to seize*; pass., οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληπται νόσῳ; *for has she not been seized with such a disease!* A. 728.

Ἐπιλήθομαι, *to forget*; γονέων ἐπιλέθεται E. 143. μήθ' — ὑπεράχθου μήτ' ἐπιλάθου (χόλου) 172.

Ἐπίληπτος, *detected*; καὶ πῶς ὀρᾶτε κἀπίληπτος ᾑρέθη A. 402.

Ἐπίλοιπος, *remaining over*; τἀπίλοιπα τῶν λόγων P. 24.

Ἐπιμέμονα, *to desire*; ἐνθαπερ ἐπιμέμονεν P. 511.

Ἐπιμέμφομαι, *to reproach with, to blame*; ὧν ἐπιμεμφομένα σε T. 122.

Ἐπιμένω, *to await, to wait*; τίς ἄρα με πότμος — ἐπιμένει; C. 1716. μὴ 'πιμεῖναι τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα T. 1166.

Ἐπιμιμνήσκω, *to remind of*; pass. *to be mindful of, to remember*; μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας P. 1386.

Ἐπιμολεῖν, *to come upon*; in T. 852 Brunck and many others read κέκυται νόσος οἷον ἀναρσίων οὔπω ἀγακλειτὸν Ἡρακλέα ἀπέμολε πάθος οἰκτίσαι: but the Triclin. have ἐπίμολε, which Ellendt, Hermann, and Dindorf approve; Musgrave transposed ἀγακλειτον and Ἡρακλέους, on the authority of several ancient MSS. being put for Ἡρακλέα: the sense is, *such a signal piteous suffering as never yet befel Hercules from his enemies.*

Ἐπινίκιος, *belonging to victory*; ἐνεγ-

κῶν πάντα τἀπινίκια, *the rewards of victory* E. 682. ἐπινικίῳ σθένει, *in victorious strength* C. 1090.

Ἐπινίσσομαι, properly, *to come to*; metaph. applied to water that by irrigation fertilizes the earth, *to flow over*; Κηφισὸς — ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται στερνούχον χθονός, *Cephisus — flows over the plains fertilizing the bosom of the earth* C. 695.

Ἐπίνοια, *afterthought*; ψεύδει γὰρ ἡ 'πίνοια τὴν γνώμην A. 385.

Ἐπινυμφίδιος, *nuptial*; ἐπινυμφίδιος ὕμνος A. 808.

Ἐπινωμάω, 1. *to bring upon*; τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα μέγας Ἄρης A. 139. 2. *to procure*; οὐδέ τιν' αὐτῷ παῖωνα κακῶν ἐπινωμᾶν P. 168.

Ἐπιπείθω, in the midd., *to obey*; εὖ παραινεῖς κἀπιπείσομαι E. 1464.

Ἐπιπέλομαι, *to draw near*; νέφος ἐμὸν ἀπότροπον ἐπιπλόμενον ἄφατον R. 1314.

Ἐπιπλήσσω, *to chide, to reprove*; κἀγὼ 'πιπλήσσω καὶ λέγω Aj. 281. τί τόδ' ἐπέπληξας; C. 1727.

Ἐπιπνέω, *to blow upon*; ὃς (Capaneus) τότε μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων A. 136.

Ἐπιπόδιος, *attached to the feet*; πέδας — ἐπιποδίας R. 1350.

Ἐπίπολος, *an attendant*; σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος R. 1323.

Ἐπίπονος, *laborious, toilsome*; Ἄρης — ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν T. 651. ἐπίπονον λατρείαν T. 826. ἐπιπόνῳ — μόρῳ C. 1557.

Ἐπιῤῥάσσω, *to burst open*; ἤ τις ὀμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα C. 1499. ἐπιῤῥάξασα (τυγχάνει understood.)

Ἐπιῤῥήσσω, *to shut with violence*; πύλας ἐπιῤῥήξασ' ἔσω, *having slammed to the doors from within* R. 1244.

Ἐπιῤῥοθέω, *to revile*; πολλὰ μὲν λόγοις ἐπεῤῥόθησε T. 263. σφοδρῶς ὕβρεσε schol.

Ἐπιῤῥοθος, *reproachful*; κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσι A. 409.

Ἐπιῤῥώννυμι, *to have courage*; used impersonally, κείνοις δεῖν' ἐπερῤῥώσθη λέγειν, *although they have had courage to speak terrible things* C. 667.

Ἐπίσαγμα, *a burden*; δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος P. 745.

Ἐπίσημος, *signal*; βασιλεὺς — μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων, *the king, having a signal memorial in his hand*, that is, the dead body of his son, A. 1243.

Ἐπισκέπτομαι, *to look upon*; ὦ Θάνατε — νῦν μ' ἐπισκέψαι μολών Aj. 841.

Ἐπίσκηνος, *before the tent*, thence *public*; but the common rendering is, *within the tent*; μηδ' ἐπισκήνους γόους δάκρυε Aj. 576.

Ἐπισκήπτω, *to charge, command, enjoin*; usually with a dative of the person, and an accusative of the thing, or an infinitive; ὑμῖν ταῦτα πάντ' ἐπισκήπτω τελεῖν R. 252. καὶ σοί γ' ἐπισκήπτω γε 1446. ὑμῖν κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν Aj. 563. τοσαῦτ' ἐπισκήψαντος T. 800. κἀπέσκηψε — εἷρξαι Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι Aj. 739. Once found with an accusative of the person; τοσοῦτον δή σ' ἐπισκήπτω T. 1211. Passive; αἰτίαν — πρὸς τῆς θανούσης τῆσδ' ἐπεσκήπτου μόρων, *you were charged by her when dying as having the blame both of the one death and the other* A. 1297.

Ἐπισκιάζω, *to shade, to hide*; pass., λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη 'φρούρουν, *concealed in the shade I watched her with secret eye* T. 910.

Ἐπίσκιος, *shading*; ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἀντέχοντα κρατός C. 1646.

Ἐπισκοπέω, 1. *to examine into*; τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν ἐπισκοποῦντα R. 1529. 2. *to consider*, or *regard attentively*; τί — ὧδ' ἐπισκοπῶν στένεις; *why thus attentively regarding me dost thou mourn?* E. 1175. Also *to guard* or *watch over*, spoken of Bacchus, the tutelar deity of Thebes; Θηβαΐας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς A. 1123.

Ἐπίσκοπος, 1. used substantively, *one that oversees* or *protects, an inspector, guardian*, or *director*; νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε A. 1134. σῆς ἕδρας ἐπίσκοποι C. 112. εἶσ' ἑτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι A. 217. 2. adjectively; Τεύκρου βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος, — *of Teucer uttering a strain suited to this calamity* Aj. 955.

Ἐπισπάω, *to draw to oneself, to obtain*; πέποιθα τοῦτ' ἐπισπάσειν κλέος Aj. 756.

Ἐπισπεύδω, *to hasten*; ἐπισπεύδειν τὸ δρᾶν E. 459.

Ἐπίσταμαι, 1. *to know, to understand* anything; ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται R. 589. πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι — ἥκων C. 737. ἠπιστάμην ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών 931. εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται σεβίζειν 1010. ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε — τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην 1123. οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν 1205. ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται P. 668. εἴκειν δ' οὐκ ἐπίσταται κακοῖς A.

468. οὔτ' ἂν δυναίμην, μήτ' ἐπισταίμην λέγειν 682. ἐπιστάμεσθα μηπώποτ' αὐτὸν ψεῦδος εἰς πόλιν λακεῖν 1079. ἐπίσταμαι τε καὶ φράσω σεσωσμένα T. 623. καὶ σὺ τοῦτ' ἠπίστασο A. 1113. εἰ σύ γ' εὖ φρονεῖν ἠπίστασο E. 386. οὐδ' ἐπίστασαι κλύειν 619. 2. *to know how* to do anything; ἐγὼ δὲ θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι νοσοῦντι κείνῳ T. 540. 3. *to know* from some other source, *to learn*; in this sense generally used in the imperative mood; ἐπίστω τοῦτό γε P. 417. ὡς ταῦτ' ἐπίστω δρώμενα 563. ὡς φανέν γε τοὔπος ὧδ' ἐπίστασο R. 848. καὶ ζῶντ' ἐπίστω T. 181. ὅλωλεν ἁ 'νήρ — τοῦτ' ἐπίστασο Aj. 958. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο 1059. εὖ γε μέντοι τοῦτ' ἐπίστασο 1349. ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο 1378. εὖ νῦν ἐπίστω τῶνδέ μ' αἰσχύνην ἔχειν E. 606. — ἐπεί γε μὲν δὴ πάντ' ἐπίστασαι λόγον, *you have heard* T. 484. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ, μήτ' ἐκμάθοιμι, *may I neither suffer myself to be taught, nor may I learn evil daring* 582. ἐγὼ δ' ἐπίσταμαι μὲν ἀρτίως, *I have learnt* Aj. 663. ὅσ' οἶδα κἀγώ, πάντ' ἐπιστήσει κλύων C. 53. πάντ' ἐπιστήσει 291. πάντ' ἐπίστασαι A. 398. 4. *to be assured*, or *persuaded of*; εὖ νῦν ἐπίστω. πάντ' ἀκήκοας λόγον P. 1224. καὶ ταῦτ' ἐπίστω καὶ γράφου φρενῶν ἔσω 1309. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι — Φοίβῳ Τειρεσίαν R. 284. ἐπίστω — ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον 658. — εὖ τοῦτ' ἐπίστασο A. 305. ἐπίσταμαι — πῆμ' ἔχοντα T. 43. ὡς ὧδ' ἐχόντων τῶνδ' ἐπίστασθαί σε χρή Aj. 274. οὐκ ἔδρασα, τοῦτ' ἐπίσταμαι E. 898. 5. κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος, *and no place knows that I am privy to the secret* (where Ajax is;) so Ellendt renders this difficult passage; in other words, *the place alone knows where he is, and has not found me privy to the secret*: but it is more usual to understand συμμαθεῖν in the sense of διδάξαι, *and no place knows how* (is able) *to teach me* where he is Aj. 856.

'Επίστασις, *tarrying, delay*; ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις A. 225.

'Επιστατέω, *to preside over, to superintend*; ποιμνίοις ἐπεστάτουν R. 1028.

'Επιστάτης, *one who presides over*, or *rules*; Λίβυες ἁρμάτων ἐπιστάται E. 692. αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις Aj. 27. τοῦδ' ἐπιστάτη Κολωνοῦ C. 893. καιρὸς γάρ, ὅσπερ ἀνδράσιν μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης E. 76.

'Επιστείβω, *to tread upon*; ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον C. 56.

'Επιστέλλω, *to order*; νῦν ἐπιστέλλω — τοὺς αὐτόεντας χειρὶ τιμωρεῖν R. 106.

'Επιστενάχω, *to mourn over*; λυγρῶν πόνων ἰκτῆρες ἐπιστενάχουσιν R. 185.

'Επιστένω, *to mourn over*; πότερ' ἄρα — ἐπιστένω T. 943.

'Επιστέφω, *to pour out a libation*; χοὰς οὐκ ἂν ποθ', ὅν γ' ἔκτεινε, τῷδ' ἐπέστεφεν E. 433.

'Επιστήμη, *science, knowledge*; τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων P. 1046. τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου προὔχοις ἂν R. 1115. φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων A. 717. τούτων ἔχω γὰρ πάντ' ἐπιστήμην ἐγώ T. 337.

'Επιστολή, only used in the plural, in the sense of *charge, injunction, mandate*; τάσδ' ἐπιστολὰς πατρὶ τάχα 'πόρευσαν σὺν χρόνῳ C. 1597. λόγων ἐπιστολάς T. 493. σοὶ φέρουσ' τάσδ' ἐπιστολὰς φυλάσσειν Aj. 768.

'Επιστρατεύω, *to attack*, especially *with an army*; στρατῷ — βουλεύσας φόνον νύκτωρ ἐπεστράτευσεν Aj. 1035. Εὐβοΐδα χώραν — ἐπιστρατεύειν T. 75. ἐπιστρατεύων πατρίδα τὴν ταύτης 361.

'Επιστρέφω, transitiv., properly *to turn round to*; but ὡς πρὸς τί πίστω τήνδ' ἄγαν ἐπιστρέφεις; *for what purpose do you insist so strongly on this pledge?* T. 1172, in allusion, says Ellendt, to the intertwining of right hands which Hercules demanded. Intrans., *to turn round*; χὠ Ζηνὸς εὐθὺς παῖς ἐπιστρέψας T. 563. Passive, *to be changed*; ἐπειδὴ δόξα τῇδ' ἐπεστράφη A. 1098. Midd., *to turn one's attention to, to be anxious about*; τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' — ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν; (τοῦδε, that is, *Philocteles*) P. 595.

'Επιστροφή, *a turning about*; ὅθι δαίων ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν C. 1049. Metaph., *a returning*; μυρίων γ' ἐπιστροφαὶ κακῶν, *the returnings of ten thousand ills* C. 542. 2. *care, anxiety*; πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν R. 134.

'Επιτάσσω, *to command*; μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς C. 843. ὅστις — τοὐπιτάσσειν τοῖς κρατοῦσιν ἐννοεῖ A. 660.

'Επιτηδεύω, *to be subservient to, to accommodate oneself to*; ἐν τοῖς κακοῖς πολλή γ' ἀνάγκη κἀπιτηδεύειν κακά E. 301.

Ἐπιτίμιος, adj. *done in honour* of any one, or *given as a reward*; in the plural, used substantively, it signifies simply *honour*; ἔστ' Ὀρέστου ταῦτα τἀπιτίμια E. 903. Also, *reward, requital*; δεῖξον ἀνθρώποισι τἀπιτίμια τῆς δυσσεβείας οἷα δωροῦνται θεοί 1374.

Ἐπιτρέχω, *to run over* or *along*; ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς, *when darkness from beneath the sea sweeps along on the Thracian blasts* A. 585.

Ἐπίτριπτος, *detested*; ἦ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; *dost thou ask me of that detested fox, where he is?* Aj. 103.

Ἐπιτύμβιος, *pertaining to a tomb* or *burial*; κἀπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα, *I poured out libations for your burial* A. 892.

Ἐπίφαντος, *visible*, thence *living*; τί με — οὐκ ὀλομέναν ὑβρίζεις, ἀλλ' ἐπίφαντον; A. 834.

Ἐπιφωνέω, *to address*; μήτ' ἐπιφωνεῖν μηδένα θνητῶν θήκην — ἣν κεῖνος ἔχει C. 1759.

Ἐπιχαίρω, *to rejoice over*; σὲ μὲν εὖ πράσσοντ' ἐπιχαίρω Aj. 136. οἱ δ' οὖν γελώντων κἀπιχαιρόντων κακοῖς Aj. 940.

Ἐπίχαρτος, *joyful*, or *that gives joy*; ὡς ἐπίχαρτον τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον T. 1252.

Ἐπίχειρον, *reward*; οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσα A. 814.

Ἐπιχωρέω, *to yield, to give way to*; τὸ μὴ 'πιχωρεῖν τοῖς ἀπιστοῦσιν τάδε A. 219.

Ἐπιχώριος, *indigenous, born in the country*; ὀὐπιχώριοι χθονός R. 939. ὑμεῖς — εἰδεῖτ' ἂν ὀὐπιχώριοι 1046.

Ἐπιψαύω, *to touch*; τῶνδ' ἐπιψαῦσαι P. 665. χεῖρα δεξιὰν ὀρᾷς κώπης ἐπιψαύουσαν; 1239. σε — τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐᾶν Aj. 1373.

Ἔποικος, *an inhabitant*; ἔστ' ἔποικος, ὃς φράσει C. 507. ἀπερεί τις ἔποικος E. 182.

Ἐποικτείρω, *to commiserate*; ἔοικα — ἐποικτείρειν σε P. 318. οὔτ' ἐποικτείρειν τινά sc. τούτους 1304. οὐ τὸ τοῦδ' ἐποικτείρω στόμα R. 671. ἐποικτείρω δέ νιν Aj. 121. ὥς σ' ἐποικτείρω πάλαι E. 908. ὡς ὁρῶν σ' ἐποικτείρω πάλαι 1190. — μ' ἐποικτείρας R. 1473. ὕσθ' ἐποικτείρας E. 1191. — κοὐκ ἐποικτερεῖτέ με P. 1060.

Ἐποικτίζω, *to commiserate*; θέαμα — οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι R. 1296.

Ἕπομαι, *to follow, to attend, to accompany*.

Ἐπονομάζω, *to name after*; τὴν δυστάλαιναν δαΐτ' ἐπωνομασμένην E. 276.

Ἔπος, *a word, a saying, a speech, a tale*.

Ἐποτρύνω, *to incite*; σὺν δ' ἐποτρύνει — ὁ κλεινὸς αὐτῇ ταῦτα νυμφίος παρών E. 291. ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1256.

Ἔπουρος, *favourable*: but Ellendt renders it *conterminus, neighbouring, that arises close at hand*; εἴθ' ἀνεμόεσσά τις γένοιτ' ἔπουρος ἑστιῶτις αὔρα T. 950.

Ἐπόψιμος, *that may be looked at*; ἐς δεινόν, οὐκ ἀκουστὸν οὐδ' ἐπόψιμον R. 1312.

Ἐπόψιος, 1. *conspicuous*; εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα C. 1596. ὀμμᾶσθ' — εἰς ἐπόψιον τόπον A. 1097. 2. used in an active sense; θεοί τ' ἐπόψιοι, *ye gods that look over us* 1029.

Ἑπτά, *seven*, P. 1016. C. 1313. A. 141.

Ἑπτάβοιος, *made of seven ox-hides*; ἑπτάβοιον ἀῤῥηκτον σάκος Aj. 573.

Ἑπτάλογχος, *with seven lances* or *troops*; ἑπτάλογχον — στόλον C. 1307.

Ἑπτάπυλος, *having seven gates*; ἑπταπύλῳ Θήβᾳ A. 101. ἑπτάπυλον στόμα 119.

Ἐπῳδή, *an incantation*; met. *consolatory discourse*; νουθετούμενοι φίλων ἐπῳδαῖς C. 1196. οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι Aj. 579.

Ἐπώμοτος, 1. *sworn*; ἐπώμοτος λέγων, *speaking under an oath* T. 427. 2. *adjured, sworn by*; Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον, *having Jove called to witness*, or *calling Jove to witness* 1178.

Ἐπώνυμος, 1. *bearing* or *deriving a name from* any thing or person; ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης — μητρός C. 1323. ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν — ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς Aj. 425. 2. *surnamed*; τοῦδε τοῦ θεοῦ γ' ἐπώνυμοι C. 65. 3. *a namesake, that gives its name to*; ἀλλ' αὐτό μοι σὺ — λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε Aj. 571. 4. *surnamed*, applied to guardian deities of a land; τᾶσδ' ἐπώνυμον γᾶς οἰνῶπα Βάκχον R. 210.

Ἐπωφελέω, *to aid, to assist, to be useful to*; ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν P. 893. κακοὺς ἐπωφελῶν 1357. κεῖνον θέλων ἐπωφελῆσαι E. 568. λύει γὰρ ἡμᾶς οὐδέν, οὐδ' ἐπωφελεῖ 994. οἱ δ' ἐπωφελεῖν — τῷ πατρὶ δυνάμενοι

C. 442. ἐδεξάμην δῶρον ὃ μή ποτ' ἐγὼ ταλακάρδιος ἐπωφέλησα πόλεος ἐξελέσθαι, *I received a gift, which, would that I, wretched, had never merited to gain from the state* 546.

Ἐπωφέλημα, *a help;* βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρόν, *a scanty pittance of food* P. 275.

Ἔραμαι and ἐράω, *to desire earnestly;* τί γὰρ ἔτ' ἀλλ' ἐρᾷς λαβεῖν P. 647. καὶ μὴν ἐρῶ γε 656. ἀμηχάνων ἐρᾷς A. 90, ὃς θανεῖν ἐρᾷ 220. ὧν ἐρῶμεν 1317. τῆς σῆς οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν E. 356. τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ Aj. 671. ὅμως δ' ἔραμαι πυθέσθαι C. 513. Used in a different form, from ἐρῶμαι — ὧν γὰρ ἠράσθη τυχεῖν Aj. 946.

Ἐραστής, *a lover, an admirer;* οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν R. 601.

Ἐράω. See Ἔραμαι.

Ἐργάζομαι, activ. 1. *to perform, to effect, to do;* either with an accusative, or without any case; εἰ δ' ἐργάσει μὴ ταῦτα P. 66. ὅστις εἰργασται R. 279. ξυμφυτεῦσαι τοὔργον, εἰργάσθαι δέ 347. ἃ πρόσθεν εἰργασαι C. 829. οὔτε νῦν καλὰ δρᾷς. οὔτε πρόσθεν εἴργασαι 858. μήτε τῷ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι μήτ' εἰργασμένῳ A. 267. τούτοις — εἰργάσθαι τάδε 294. οἷον ἔργον εἴργασαι 1213. ἔργον εἰργάσθαι με T. 742. τἄλλα γ' ἔργασαι 1201. εἴπερ εἴργασται τάδε Aj. 22. τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται, *wicked gain works ruin* A. 326. 2. with an accus. of the person and the thing, *to affect any one with anything,* or *to do anything to any one;* οἷά μ' ἐργάσει κακά P. 775. οἷά μ' εἰργάσω 916. τί μ' εἴργασαι; 1157. οἷά μ' εἴργασαι T. 1193. τί δῆτα τὸν δύστηνον ἐργάσει κακόν; Aj. 109. μὴ δῆτα τοῦτό μ' ἐργάσῃ E. 1197. εἴργασαι δέ μ ἄσκοπα 1307. 3. passiv., *to be done;* εἰ καὶ μακρὰ κάρτ' ἐστίν, ἐργασθήσεται T. 1208. — ὡς — οὐχ ὧδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα R. 1369. ἐμοὶ ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχονῆς εἰργασμένα 1374.

Ἐργασείω, *to be about to do;* τί δ' ἐργασείεις; P. 989. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς T. 1222.

Ἐργαστέος, *that is to be done;* ὅτ' ἦν ἐργαστέον T. 685.

Ἐργάτης, *a workman, a labourer;* τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα R. 859. ἄσημος οὐργάτης τις ἦν A. 252.

Ἐργάτις, *active;* used adjectively, γλῶσσαν μὲν ἄργον, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν P. 97.

Ἔργω. See Εἴργω.

Ἔργον, 1. *work, a work, whatever any one has done,* or *undertaken to do, a deed, an exploit;* ἔπραξας ἔργον P. 1211. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἐμοὶ καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον R. 347. δέδρακε ποῖον ἔργον; 559. ποίῳ σὺν ἔργῳ τοῦτ' ἀπειλήσας ἔχεις; C. 821. τοὔργον τόδ' ἐξέπραξα 945. σοί τε τοὔργον τοῦτ' ἐμοί τ' ἔσται βραχύ 1120. καὶ τοὔργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνου R. 349. χωρῶ πρὸς ἔργον Aj. 116. — παντὸς ἔργον δυσσέβειαν εἰδέναι A. 301, same as πᾶν ἔργον δυσσεβές. οὔκουν τό γ' ἔργον τοῦτο ποιήσας 321. τοὔργον ἢ ξειργασμένη 380. τοῖσι τοὔργον ἐξειργασμένοις 424. δέδρακα τοὔργον 532. ὧν τοὔργον — χοἱ κάτω ξυνίστορες 538. οἷον ἔργον εἴργασαι 1213. μεμηχάνηται τοὔργον T. 583. προθυμίαν ἄδηλον ἔργον 667. ὁρῶ δ' μ' ἔργον δεινὸν ἐξειργασμένην 703. ἄζηλον — ἔργον εἰργάσθαι με 742. τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε 929. τὸ λεχθὲν ἔργον ἐκτελεῖν 1177. τὸ σὸν θεοῖσι δεικνὺς ἔργον 1240. τελέουσ' ἀεκούσιον ἔργον 1253. ἐπῄνεσ' ἔργον Aj. 532. τάχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται 801. σὸν ἄρα τοὔργον — κεκλήσεται 1347. καιρὸς — ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης E. 76. σὺ γὰρ ποιεῖς τοὔργον 615. τόδ' εἰ καλὸν τοὔργον 1486. — οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά P. 598. ἔργα κρείσσον' ἀγχονῆς R. 1374. χὠπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται 1408. ἔργων ἀκόντων C. 239. τἄργα τἀμά 267. τά γ' ἔργα μου ibid. ἔργοις ἀνοσίοις 284. Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι 1270. ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων A. 691. πατρὸς ἔργα 1210. ἔργα δεινά T. 720. ἀνδρὸς τοῦδε τἄργα ταῦτα Aj. 39. πειρωμένῃ δὲ τῶνδε τῶν ἔργων E. 460. αἴσχιστα — ἔργα δρῶσα 576. τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις 598. τὰ σὰ ἔργα 610. ἔργων ἀκμή E. 22. 2. spoken of *noble deeds* or *actions;* οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη E. 679. οἵ' ἔργα δράσας 741. οὐδ' ἔργα μείω χειρὸς ἀρκέσας ἐμῆς Aj. 434. τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν μεγίστας ἀρετᾶς 609. ἔργον γάρ ἐστι τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν; A. 726. δραστέον τοὔργον E. 1008. 3. *of wicked actions;* τοὔργον — δόλῳ προσέρπον R. 538. οἵ' ἔργα δράσας 1402. ὅτι ταῦτ' ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα P. 404. οἵ' ἔργ' ὁ παῖς μ' ἔδρασεν οὐξ Ἀχιλλέως 928. ἔργον δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας ἄναξ Ζεὺς 273. ἔρ-

γον Ἀτρειδᾶν Aj. 928. τοιάδ' ἀνύσαντες ἔργα E. 205. αὐτίκα τελοῦσι τοὔργον E. 1391. οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών C. 1299. Reisigius boldly conjectures χειρὸς αὐτουργοῦ. 4. anything that is related as *being done*, or *to be done*; κατ' ἔργου κτῆσιν T. 229. ἄκουε τοὔργον 1147. θεοῖς ἀγνωμοσύνην εἰδότες ἔργων τῶν πρασσομένων 1257. ἅπαν μαθήσει τοὔργον Aj. 277. δηλοῖ δέ τοὔργον 348. οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν 461. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοὔργον εἰς ἐμὲ ῥέπον R. 847. οἵ' — ἔργ' ἀκούσεσθε 1224. τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών E. 1243. τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις P. 26. τοὔργον παρέσται φανερόν 1275. προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον A. 85. ὡς ἀνοιστέον σοὶ τοὔργον εἴη 273. μή τι καὶ θεήλατον τοὔργον τόδε 279. τοὔργον τόδε μεῖζον ἀνήκει ἢ κατ' ἐμὰν ῥώμαν T. 1014. See ἀνήκω. τί τοὔργον; C. 891. 5. *employment, business*; σιγῇ τοὐμὸν ἔργον ἤνυτον T. 318. ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; R. 1124. ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίφ' ὑπηρετεῖν P. 15. οὐκ ἂν μακρῶν λόγων — τόδ' εἴη τοὔργον E. 1365. 6. σ' οὐδὲν εἴσω τῆσδε παπταίνειν πύλης ἔτ' ἔργον ἐστίν, there is no *need*, or no *use*, &c. Aj. 12. οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην 839. 7. spoken of *deeds* as opposed to *words*; πῶς ἂν ὑμιν ἐμφανὴς ἔργῳ γενοίμην, ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ P. 528. λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον R. 517. ἀγνείαν λόγων ἔργου τε παντός 865. ταῦτ' οὐκ ἀριθμός ἐστιν — λόγων, ἀλλ' ἔργα δεινά C. 384. ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται 1190. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται E. 615. ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοί 1352. Also to μῦθος. — οὔθ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν, οὔτε τἄργα C. 1578: and to ῥήματα. — ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 877: and to ἔπη. — τἄμ' ἔπη καὶ τἄργα τἀμά E. 613: and to γλῶσσα. — ὁρῶ βροτοῖς τῆν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα πάνθ' ἡγουμένην P. 99. ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ E. 60. μισεῖς μὲν λόγῳ, ἔργῳ δὲ τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει 350. λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά C. 786. Opposed also to other things; οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός, ἀλλ' ἔργων ἀκμή E. 22. κοὐ μόνον βουλεύματα, ἀλλ' ἔργα δεινά P. 552. οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν A. 726.

Ἔρδω, *to do, to perform*; ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν P. 6. ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδ' ἔρδω C. 855. μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 83. ὅτι νῦν καιρὸς ἔρδειν 1360. ὃς τάδ' ἔρδει A. 371. τοῦτό γ' ἔρξας P. 117. οὔτ' ἔρξας τινα 678. τάδ' ἔρξας 1337. οὕνεκα ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε T. 931. ἀδάκρυτος ἔρξον 1191. — τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις P. 1392. ἔρδουσιν, ἢ μέλλουσι; C. 1076. τίνος πότ' ἄρ' ἔρξε χειρὶ δύσμορος; Aj. 889.

Ἔρεβος, *Erebus*, a region beneath the earth, not so profound as Hades; τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος C. 1392. ἰὼ σκότος — ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί, ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα Aj. 389. Used metaphorically, of the *darkness* beneath the sea; οἶδμα — ὅταν Θρήσσαισι ἔρεβος ὄφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς A. 585.

Ἐρεθίζω, *to rouse, to provoke*; φιλαύλους δ' ἠρέθιζε Μούσας (ὁ Λυκοῦργος) A. 954.

Ἐρείδω, 1. *to infix*, or *fix in*; ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος A. 1221. 2. *to cling to*; ἐρείσατ', ὦ παῖ, πλευρὸν ἀμφιδέξιον ἐμφύντε τῷ φύσαντι C. 1114.

Ἐρεῖν and εἰπεῖν, *to speak, to say, to tell*, or *relate*.

Ἐρείπιον, *a wreck*, spoken of the *dead carcases* of cattle; ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν — ἕζετ' ἀρνείου φόνου Aj. 301.

Ἐρείπω, *to throw down, to overthrow*; ἀλλ' ἐρείπει θεῶν τις (Λαβδακιδᾶν γένος), *but some one of the gods overthrows the race of the Labdacidæ* A. 592. Passive; ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετο, *and amidst the wrecks of the carcases he sat stretched on the ground* Aj. 302. ἴδε μάλα μέγας ἐρείπεται κτύπος ἄφατος, *behold how this mighty bolt, indescribable, is hurled down* C. 1462.

Ἔρεισμα, *a stay* or *support*; χαλπόπους ὁδός, ἔρεισμ' Ἀθηνῶν C. 58.

Ἐρεμνός, *dark, black*; ἐρεμνὸν αἷμ' ἔδευσα Aj. 369.

Ἔρεσθαι, *to inquire, to ask, to interrogate*; μή μ' ἔρῃ τὰ πλείονα P. 572. ἐροῦ δὲ τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν E. 553. ὀλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν R. 1166.

Ἐρέσσω, properly *to row*; κώπαις ἐρέσσων T. 558. Metaph.; ἄλλου δ' ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, *thou art handled* P. 1120. τοίας ἐρέσσουσιν ἀπειλὰς δικρατεῖς Ἀτρεῖδαι καθ' ἡμῶν, *such threats do the twin-reigning Atridæ ply against us* Aj. 246. τίνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων, *revolving some plan* A. 158.

Ἔρευνα, *search, inquisition*; οὐκ ἔρευναν τοῦ θανόντος ἔσχετε; R. 566.

Ἐρευνάω, *to search, to investigate;* ὧν ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ R. 725. ὅτ' οὐδὲν ἦν ἐρευνῶσιν πλέον, *when there was nothing gained by our search (by us searching)* A. 268.

Ἐρέφω, *to crown;* κρατῆρες — ὧν κρᾶτ' ἔρεψον καὶ λαβάς C. 474.

Ἐρεχθείδης, *Erechtida, or a descendant of Erectheus,* who was a king of Athens, and father of Cecrops; ἀρχαιογόνων Ἐρεχθειδῶν A. 969. γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν Aj. 201.

Ἐρημία, *loneliness, the being alone;* ἐρημία με — σμικρὸν τίθησι C. 961.

Ἔρημος, 1. *desert, uninhabited,* of places; τὰ δ' ἄλλ' ἐρῆμα P. 34. ἐρήμης — γῆς A. 735. ἐρῆμος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος 769. 2. *deserted, abandoned, forsaken,* of living beings; ἐρῆμον ὧδε κἄφιλον P. 228. ἔῤῥιψαν αἰσχρῶς ὧδ' ἐρῆμον 265. προθέντες ἐνθάδε — ἐρῆμον 269. μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον ἐρῆμον ἐν κακοῖσι 469. μή μ' ἀφῇς ἐρῆμον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 485. με προὐβάλου ἐρῆμον ἄφιλον ἄπολιν 1006. ἐρῆμος λειφθήσομ' ἤδη 1060. ναῦς ἐρῆμος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω R. 57. τηλικάσδ' ὁρῶν πάντων ἐρήμους 1509. τοὐμὸν δέμας ἐρῆμον — οὐδ' ὑφηγητῶν ἄνευ C. 503. ἐρῆμος ἔθανες 1712. ποῖ δῆτ' — ἐρῆμος ἄπορος αἰῶνα τλάμων' ἔξω 1733. ἄφετε μόνην ἐρῆμον A. 878. ὅτι γένοιτ' ἐρήμη T. 901. — πόρτις ἐρήμα 527. ὧδ' ἐρῆμος πρὸς φίλων A. 910. 3. *solitary, destitute;* τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου C. 1116. τίς ἄρα με πότμος αὖθις ὧδ' ἐρῆμος — ἐπαμμένει 1715. 4. once of places, *destitute;* στέγαι φίλων ἐρῆμαι, τῶν δ' ἀπολλύντων πλέαι E. 1397.

Ἐρητύω, *to separate;* πολλὰ κέλευθος ἐρατύει, *a long way separates us* C. 161.

Ἐρίβοια, *Eribœa,* sometimes called *Peribœa,* daughter of Alcathous, king of Megara, and wife of Telamon the father of Ajax; μητρί τ', Ἐριβοίᾳ λέγω Aj. 566.

Ἐρίζω, *to quarrel, to contend with;* τὸ γὰρ δίκαιον οὐκ ἔχει λόγον δυοῖν ἐρίζειν, *for what is just has no reason to contend with two* E. 459.

Ἐρινύς, 1. *Erinnys,* one of the Furies; ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Aj. 1013. μνήμων τ' Ἐρινὺς 1369. ὧν σε ποίνιμος Δίκη τίσαιτ' Ἐρινύς τε T. 806. ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ — χαλκόπους Ἐρινὺς E. 482. Also plural, *the Furies;* λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες A. 1062. σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες E. 112. Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον T. 1040. σεμνὰς Ἐρινῦς ταυτόποδας Aj. 824. ὦ ταχεῖα ποίνιμοί τ' Ἐρινύες 830. 2. a Fury or *curse* abiding with any one; τὴν σὴν Ἐρινὺν αἰτίαν εἶναι λέγω C. 130. ὁδὸς — κακὴ πρὸς τοῦδε πατρὸς τῶν τε τοῦδ' Ἐρινύων 1436. 3. *vengeance* or *a curse* inflicted on any one; Ἐρινὺν οὕτιν' ἐκφοβουμένη E. 268. ἔτεκεν μεγάλαν — ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν T. 891. λόγου τ' ἄνοια καὶ φρενῶν Ἐρινὺς A. 599. ὅτι οἰστρηθεῖσα ὑπὸ τῶν Ἐρινύων Ἀντιγόνη τοῦτο τετόλμηκε. 4. *an accursed man;* διδύμαν ἑλοῦσ' Ἐρινύν, *having destroyed the twin-fury* (viz. *Ægisthus and Clytemnestra*) E. 1069.

Ἔρις, *controversy, strife;* εἰσῆλθε τοῦ τρισαθλίου ἔρις κακή C. 373. οἱ θεοὶ σφι μήτε τὴν πεπρωμένην ἔριν καταβέσειαν 423. φόνοι στάσις ἔρις μάχη 1235. λήγει δ' ἔρις Aj. 718. εἰς ἔρον θυμούμενος 997. ἔσται μεγάλης ἐριδός τις ἀγών 1142.

Ἐριστός, *to be disputed about;* τοῖς διαστοῖς οὐκ ἐριστὰ πλάθειν E. 213.

Ἔρκειος, *belonging to the house* or *hall;* δεθεὶς πρὸς κίον' ἐρκείου στέγης Aj. 108. τοῦ παντὸς ἡμῖν Ζηνὸς Ἐρκείου A. 483.

Ἕρκος, 1. properly, *a hedge* or *fence;* ἕρκος ἱερόν, *sacred shrine* T. 604. ἑρκέων ἐγκεκλημένους, *pent up within the camp* Aj. 1253. 2. *a seal,* enclosing a letter; σφραγῖδος ἕρκει T. 612. 3. *a snare,* or *trap;* χρυσοδέτοις ἕρκεσι κρυφθέντα γυναικῶν, *secretly entangled in the golden-wreathed fetters of a woman* E. 827. εἰσέβαλλον εἰς ἕρκη κακά Aj. 60.

Ἕρμα, *a sepulchral mound;* πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι A. 841.

Ἕρμαιον, *anything found, good luck,* which was attributed to Mercury; ἔστ' ἐμὸν θοὔρμαιον, *this is my good luck* A. 393.

Ἑρμαῖος, *belonging* or *sacred to Mercury;* Ἕρμαιον ὄρος P. 1445.

Ἑρμηνεύω, *to explain, to show to;* ἑρμήνευε μοι C. 399.

Ἑρμῆς, the god *Mercury;* Ἑρμῆς ὁ πέμπων δόλιος P. 133. τῇδε γάρ μ' ἄγει Ἑρμῆς ὁ πομπός C. 1545. ὁ Μαίας δὲ παῖς Ἑρμῆς E. 1388. — ὦ χθόνι' Ἑρμῆ 111. — καλῶ δ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Aj. 319. εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον T. 617.

Ἔρνος, *a young tree* or *shoot,* applied by Sophocles to human *progeny;* ὦ φίλτατ' ἔρνη C. 1110.

Ἔρος, same as Ἔρως, *love;* — δόλος ἦν ὁ φράσας, ἔρος ὁ κτείνας E. 190.

Ἕρπω, 1. *to go, to creep,* also *to come, to return;* στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος P. 207. ἕρπ', εἰ θέλεις 720.

ἦν μὴ 'ρπης ἑκών 973. ἕρπετε 1140. ἥντιν' αὖ — κέλευθον ἕρπεις 1207. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἐρῆμον ἕρπειν C. 503. ἤδη γὰρ ἕρπω 1548. ἕρπεθ' ὡς τάχιστα 1639. ἕρποντι μᾶλλον ἄσσον A. 1195. ἄρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω 1198. ὡς ἕρποντος εἰσορᾷς ἐμοῦ T. 393. αὐτῇ — ἄπωθεν ἑρπούσῃ 813. ἀλλ' ἑρπέτω χαίρουσα 816. κἂν μηδὲν ἕρπω 1098. ἐξόδους ἕρπειν κενάς Aj. 280. ἕρποντι φωνεῖς 539. ἕρπε T. 613. E. 1494. — ὥς τι δράσων εἶρπε T. 160. ὅθ' εἶρπε — Εὐρύτου πέρσας πόλιν 747. εἶρπε δ' ἄλλον ἄλλοτε P. 694. οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης R. 83. οὐ γὰρ ἂν ὧδ' ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρπον C. 145. ὡς γὰρ ἐνθένδ' εἶρπε 1583. γεγηθὸς ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο E. 1222. 2. *to proceed, to advance, to undertake* anything; πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει Aj. 157. ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει A. 364. ἄτας οὐδὲν ἐλλείπει γενεᾶς ἐπὶ πλήθος ἕρπον 582. οὐδὲν ἕρπειν θνατῶν βιότῳ — ἐκτὸς ἄτας 609. εἰδότι δ' οὐδὲν ἕρπει (ἄτα), *attacks* 614. ἕρπει παραλλὰξ ταῦτα Aj. 1066. 3. *to grow ripe, to advance to ripeness*; ὁρῶ μὲν ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 544.

Ἔρρω, *to go to ruin, to perish, to vanish*; ἄφαντος ἔρρει θανασίμῳ χειρώματι R. 560. τῷ κατὰ γᾶς, ὃς νέον ἔρρει C. 1772. τοὐμὸν ὡς ἔρρει δέμας φλογιστόν E. 57. τἀκείνου δέ σοι σωτήρι' ἔρρει, *all hope of safety to thee from him is vanished* 913. — ἐρρέτω Ἴλιον P. 1185. σὺ δ' ἔρρ' ἀπόπτυστός τε κἀπάτωρ ἐμοῦ C. 1385. ἔρροι τ' ἂν αἰδώς E. 241. ἔρρει δὲ τὰ θεῖα R. 910.

Ἐρύκω, *to restrain*; ἀλλά τις θεῶν αἰὲν — Ἅιδα σφε δόμων ἐρύκει T. 121. ἀνέδην δδε χῶρος ἐρύκεται P. 1138.

Ἔρυμα, *a fortification* or *rampart*; πρὸς ἔρυμα Τρώων Aj. 462.

Ἐρυμάνθιος, *Erymanthian*, from Erymanthus, a mountain in Arcadia, where Hercules killed a wild boar that was a pest to the surrounding country; Ἐριμάνθιον τε θῆρα T. 1087.

Ἐρυστός, *drawn*; κολεῶν ἐρυστὰ — ξίφη Aj. 717.

Ἐρύω. See Εἰρύω.

Ἔρχομαι, *to come, to go, to arrive*.

Ἔρως, 1. *love*; ὁ τῆσδ' ἔρως T. 433. τοῦ τῆσδ' ἔρωτος — ἥσσων ἔφυ 489. ἐρώτων δ' ἐρώτων ἀπέπαυσεν Aj. 1184. 2. *the deity of Love*, particularly spoken of *animal passion*; Ἔρως ἀνίκατε μάχαν A. 777. Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις 778. ὡς — Ἔρως δέ νιν μόνος θεῶν θέλξειεν T. 353. Ἔρωτι μὲν — ὅστις ἀντανίσταται 441. 3. *desire* of any kind; τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω P. 656. οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν C. 437. ἐλπὶς — πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονόων ἐρώτων A. 613. ἔφριξ' ἔρωτι, περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν Aj. 678. πρὶν μὲν γὰρ αὐτοῖς ἦν ἔρως Κρέοντί τε θρόνους ἐᾶσθαι C. 368.

Ἐρωτάω, *to ask, to interrogate, to put a question to*; καὶ δή σ' ἐρωτῶ E. 309. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ R. 1119. ὅσ' ἄν σ' ἐρωτῶ 1122. ὅταν σ' ἐρωτᾷ τίς τε καὶ πόθεν πάρει P. 56. Κρέοντ' ἐρώτα A. 545. μήπω μ' ἐρώτα R. 740. εἰς τί δή με τοῦτ' ἐρωτήσας ἔχεις; T. 402.

Ἐς, or Εἰς.

Ἐσαμβιβάζω, *to reach*; πολλῶν — ἃ μὴ 'πίκαιρα μηδὲ συμφέροντα ἀκρόταρ' ἐσαμβιβάσασιν ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν R. 876. See Ἀπότομος.

Ἐσέρχομαι. See Εἰσέρχομαι.

Ἔσθημα, *a garment*; ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά E. 260.

Ἐσθής, *dress, a garment*; ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε C. 1260. λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν 1599.

Ἐσθλός, 1. of a person's disposition, *good, honest, noble*; φίλον ἐσθλόν R. 611. τίς γὰρ ἐσθλὸς οὐχ αὑτῷ φίλος; C. 310. ἐσθλὸν ἄνδρ' ἐπωφελῶν P. 893. ἄνδρα — βλάπτειν τὸν ἐσθλόν Aj. 1324. τὸν ἐσθλὸν ἄνδρα 1331. ἀνὴρ καθ' ἡμᾶς ἐσθλὸς ὢν ἐπίστασο 1378. ἐσθλὸς εἶς ἡμᾶς γεγώς E. 24. πέφυκεν ἐσθλός 314. ἐσθλοῦ πατρὸς παῖ P. 96. εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή A. 38. 2. of a thing, *good, useful, honest, auspicious*; ἀλεὴς ὕπνος ἐσθλός P. 847. ἐσθλὴν (φήμην φέρω) R. 87. λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά C. 786. μάντις εἶμ' ἐσθλῶν ἀγώνων 1082. τύχην ἐσθλήν 1502. ποτὲ μὲν κακόν, ἄλλοτ' ἐπ' ἐσθλὸν ἕρπει A. 364. τὸ κακὸν δοκεῖν ποτ' ἐσθλόν — ἔμμεν 618. πρὶν εἰπεῖν ἐσθλὸν ἢ κακὸν λόγον 1230. εἰ μὲν πέφυκεν ἐσθλά E. 636. μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν 1083.

Ἐσκομίζω. See Εἰσκομίζω.

Ἐσλεύσσω. See Εἰσλεύσσω.

Ἕσπερος, 1. *belonging to the evening*; ἕσπεροι λαμπτῆρες Aj. 278. 2. *western*; ἑσπέρους ἀγκῶνας Aj. 792. πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν 861. ἑσπέρου θεοῦ, *Pluto* R. 178.

Ἕστε, *until*.

Ἑστία, *a domestic hearth, an altar*, also *a household* or *family*; μὰ τὴν πατρῴαν ἑστίαν E. 869. βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων C. 1491. τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν R. 965. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας C. 414. νασιῶτιν

ἑστίαν ἀμείψας, ἔνθα κλήζεται θυτήρ T. 655. τὰν χθόνιον ἑστίαν πατρός C. 1724. — ὄτῳ — ἡ δορύξενος κοινὴ παρ' ἡμῖν αἰεν ἐστιν ἑστία C. 639. ὦ πατρῷον ἑστίας βάθρον Aj. 847.

Ἑστιοῦχος, *having an altar*; φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν ἑστιοῦχον ἐς πόλιν A. 1070.

Ἑστιῶτις, *belonging to the hearth*; ἀνεμόεσσα — ἑστιῶτις αὔρα, *a breezy gale blowing from the hearth* T. 950.

Ἐσχάρα, *a hearth*; βωμοὶ — ἐσχάραι τε παντελεῖς A. 1003.

Ἐσχατιά, *the extremity*, or *extreme point* of any place; ἴσως — τόπον ἐσχατιαῖς προσιδεῖν ἐθέλεις ὅντινα κεῖται P. 144.

Ἔσχατος, 1. of places *extreme, furthest*; ἐπ' ἐσχάτοις τόποις T. 1090. ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Aj. 4. ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην E. 710. ἥλαυνε δ' ἔσχατος μέν, ὑστέρας δ' ἔχων πώλους Ὀρέστης 724. ἐσχάτης πυρᾶς, *at the top of the pile* 888. 2. hence used metaphorically; ἐπείπερ ἐπ' ἔσχατα βαίνεις, *since thou art come to extremity* C. 217. προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους A. 846. ἐσχάτας σάρκας, *my inmost flesh* T. 1042. 3. of time, *last*; used adverbially, ἔσχατον, *for the last time*; ἔσχατόν σου τοὐμὸν ἅπτεται δέμας C. 1547. ἐσχάτας ὅπερ ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 595. 4. ἔσχατ' ἐσχάτων κακά, *the utmost possible evils* P. 65.

Ἔσω. See Εἴσω.

Ἔσωθεν, *within*; ἕως σὺ ταῖς ἔσωθεν ἠγόρω ξέναις T. 598.

Ἑταιρεία, *fellowship, companionship*; ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν Aj. 668.

Ἑταῖρος, *a companion, a comrade*; ὑμεῖς δ', ἑταῖροι Aj. 672. οἴμοι δ' ἑταίρων C. 1402. φωνῆσαί τινα ἕξεσθ' ἑταίρων 1405.

Ἐτεοκλῆς, *Eteocles*, younger son of Œdipus and Jocasta; Ἐτεοκλῆς ὢν φύσει νεώτερος C. 1297. Ἐτεοκλέα — κατὰ χθονὸς ἔκρυψε A. 23. Ἐτεοκλέα τάφῳ κρύψαι 194.

Ἐτέοκλος, *Eteoclus*, one of the seven chiefs before Thebes; Ἐτέοκλος Ἀργεῖος γεγώς C. 1318.

Ἕτερος, *other, another, different*, 1. used substantively and adjectively; σφῷν δ' ἁ 'τέρα μολοῦσα πραξάτω τάδε C. 498. — τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἁ Ἕτερος κάρα προβάλλων E. 729. τέχνα — τέχναις ἑτέραις προὔχει P. 138. — πλέον τὸ θάρσος εἶχε θἀτέρου 593. ἀπάτα δ' ἀπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα C. 230. πῶς οὐ χἀτέρας (ἂν ἐρασθείη); T. 459. πῶς — ἂν ἀέλιον ἕτερον ἢ τὰ νῦν ἴδοι 832. ἁ Ἕτερος στρατηγός Aj. 1088. — εἰσὶ χἀτέροις γυναῖ κακαί C. 1194. ἐνὶ μὲν ἑτέρα, τὰ δ' ἐπ' ἦμαρ αὔξων (χρόνος) 1485. ἀρώσιμοι — χἀτέροις εἰσὶν γύαι A. 565. παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἀτέρα P. 501. ἐλοῦ γε θἀτέρα E. 337. 2. used adverbially; καὶ τῇδε φύναι χἀτέρᾳ C. 1446. ἄλλοσ' ἀνὴρ ὄμμα, θἀτέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα T. 271.

Ἐτήτυμος, 1. *genuine*; γενοῦ μοι παῖς ἐτήτυμος γεγώς T. 1053. 2. *true*; — εἰ λέγεις ἐτήτυμα P. 1274.

Ἐτητύμως, *really*; ἤγγειλαν ὡς ἐτητύμως E. 1444.

Ἔτι, adv., 1. of the present, *yet, still, even now*. 2. of the past, *longer*. 3. of the future, *longer, moreover, further*. 4. *besides*. 5. also used with comparatives.

Ἑτοιμάζω, *to prepare, to get ready*; ἔγκλημα — αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T. 360.

Ἑτοῖμος, 1. *ready, prepared*; εὖ' ἑτοῖμος πρὸς βίαν τὸν ἄνδρ' ἄγειν P. 90. πῶς — οὐκ αὐτάγγελος πλεῖν ἦν ἑτοῖμος 565. ἑτοῖμος εἰπεῖν R. 92. χωρεῖν ἑτοῖμος Aj. 800. τό τε μὴ βλέπειν ἑτοῖμα, *ready to die* E. 1068. εἶσ' ἑτοῖμοι τοῦ νεκροῦ γ' ἐπίσκοποι A. 217. ἥμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μύδρους αἴρειν χεροῖν 264. 2. of a thing, *just imminent*; ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν A. 869.

Ἔτος, *a year*; ἔτος τόδ' ἤδη δέκατον P. 312. ἔτος εἰς ἔτος A. 340. πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον Aj. 503. πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμός 1165.

Ἔτυμος, *true*; φάμ' ἔτυμον A. 1305. βάλλει μ' ἐτύμα φθογγά του P. 205.

Εὖ, *well, rightly, properly*.

Εὐαγής, *holy, acceptable to the gods*; — ὅπως λύσιν τίν' ἡμιν εὐαγῆ πόρῃς R. 921. τίς οἶδεν, εἰ κάτωθεν εὐαγῆ τάδε; A. 517.

Εὔαγρος, *successful in hunting*; τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον C. 1090.

Εὐάζω, *to shout* in honour of Bacchus; ἀμβρότων ἐπέων εὐαζόντων, *amid the sound of sacred words* A. 1122. Trielin. διὰ μέσου, ἀντὶ τοῦ, θείων ὕμνων εἰς σὲ φερομένων.

Εὐαής, *mildly-breathing*; ὕπνε — εὐαὴς ἡμῖν ἔλθοις P. 817.

Εὐαίων, 1. *happy, prosperous*; βίοτον εὐαίων' ἔχειν T. 81. 2. *conferring happiness*; ὕπνε — εὐαίων, εὐαίων ἄναξ P. 818.

Εὐάνεμος, *windy, exposed to the wind*; ἐν εὐανέμοις βάσσαις Aj. 196.

Εὐάρματος, *famous for chariots*; Θήβας εὐαρμάτου A. 837.

Εὔβοια, *Eubœa*, an island near Bœotia, now called *Negropont*; Εὐβοίας σταθμά P. 487. ἀκτὴ — Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον T. 749. Εὐβοίας τ' ἄκραι 785.

Εὐβοΐς, *Eubœan*; ἀκτή τίς ἐστ' Εὐβοΐς T. 237. Εὐβοΐς sc. γυνή 400. Εὐβοῖδα χώραν 74.

Εὔβοτρυς, *abounding in grapes*; τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον P. 544.

Εὐβουλία, *good counsel, prudence*; ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία A. 1037. εὐβουλίας δεῖ 1085.

Εὔβουλος, *prudent in counsel*; Ἄρεος εὔβουλον πάγον C. 951.

Εὐγενής, *noble*, 1. *of noble birth*; εὐγενὴς μὲν ὁ κτανών τε χὠ θανών P. 336. μάντις εὐγενής 600. εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν 862. ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες C. 732. οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι Aj. 1074. τραφεὶς μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο 1208. 2. *noble in disposition*; εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις P. 862. εἴτ' εὐγενὴς πέφυκας, εἴτ' ἐσθλῶν κακή A. 38. θάλλων εὐγενεῖ τέκνων σπορᾷ 1149. ἢ καλῶς ζῆν ἢ καλῶς τεθνηκέναι τὸν εὐγενῆ χρή Aj. 475. εὐγενὴς ἀνήρ 520. ἥτις εὐγενὴς γυνή E. 249. 3. of a horse, *generous, high-couraged*; ἵππος εὐγενής E. 25.

Εὔγμα, *supplication*; ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος A. 1170.

Εὔγνωστος, *easily known*; Ἀπόλλων — εὔγνωστος ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων Aj. 690.

Εὐδαιμονέω, *to be fortunate* or *prosperous*; ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ A. 502.

Εὐδαιμονία, *happiness, prosperity*; τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει R. 1190. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει A. 1328.

Εὐδαιμονίζω, *to deem* or *pronounce happy*; οὐ πάνυ μοίρας εὐδαιμονίσαι πρώτης C. 142.

Εὐδαίμων, *happy, prosperous*; εὐδαίμων ἀνύσει P. 711. Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων Aj. 594. τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου R. 1197. τὰς εὐδαίμονας Ἀθήνας C. 283. εὐδαίμονες γένοισθε 1551. εὐδαίμονες, οἷσι κακῶν ἄγευστος αἰών A. 578.

Εὐδρακής, *sharp-sighted*; ὡς πάντων ἐν νόσῳ εὐδρακὴς ὕπνος ἄϋπνος λεύσσειν P. 836.

Εὕδω, 1. properly, *to sleep*; εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς P. 272. ἐᾶν — ἕκηλον εὕδειν 758. ἄτρεστον εὕδοντα R. 586. ἡδέως εὕδουσαν T. 174. νῦν γε πᾶς εὕδει στρατός Aj. 284. 2. transferred to the *sleep of death*; δύμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς C. 627. 3. also to one *slumbering* in fancied security; οὐχ ὕπνῳ γ' εὕδοντα μ' ἐξεγείρετε R. 65. κεἰ βραδὺς εὕδει C. 308.

Εὔειρος, εὔερος, *well-fleeced*; πέπλον — ἔχριον ἀργῆτ' οἰδὸς εὐείρῳ πόκῳ T. 672.

Εὐεργετέω, *to confer a benefit*; εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὔτ' ἐκτησάμην P. 666.

Εὐεργέτης, *a benefactor*; ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην A. 284.

Εὔερος. See Εὔειρος.

Εὐημερέω, 1. *to live prosperously*; φίλοισί τε ξυνοῦσαν — εὐημεροῦσαν E. 643. 2. *to be happily tranquil*; ταῖσι Θήβαις εἰ τὰ νῦν εὐημερεῖ καλῶς τὸ πρὸς σέ C. 622.

Εὐήμερος, *auspicious*; λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος Aj. 695.

Εὔηνος, *Evenus*, a river of Ætolia; τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον T. 556.

Εὐήρετμος, *well-rowed, well-pulled*; ἁ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλ' ἁλία πλάτα θρώσκει C. 720.

Εὐθάλασσος, *situated advantageously near the sea*, or as some render it, *celebrated for skill in maritime affairs*; δῶρον εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον C. 715.

Εὐθέως, *quickly*; εὐθέως ὑπέσχετο — δηλώσειν P. 611. τίνοι' ἂν εὐθέως; C. 998. εὐθέως δ' ἐγὼ — ἄσσω Aj. 31.

Εὐθύ, adv., *straight*; ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη R. 1242.

Εὐθύνω, 1. properly, *to guide the course of*; thence, *to have charge of*; ἄγ' αὐτὸν ὥσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς, *bring him, whosoever hast him in charge in thy hands* Aj. 538. 2. *to govern* a city; πᾶσαν εὐθύνων πόλιν A. 178. λαβὼν δὲ χώρας παντελῆ μοναρχίαν εὔθυνε 1149.

Εὐθύς, *immediately, at once, forthwith*.

Εὔιος, *Evius*, a surname of Bacchus; οἰνῶπα Βάκχον εὔιον R. 211. Thence *Bacchic, belonging to Bacchus*; εὔιον πῦρ A. 953.

Εὔιππος, *famous for horses*; εὐίππου χώρας C. 674. δῶρον εὔιππον, εὔπωλον, εὐθάλασσον 715.

Εὔκαιρος, *opportune*; χὥτι σοι λέγειν εὔκαιρόν ἐστι C. 32.

Εὐκάρδιος, *stout-hearted, courageous*; ὥς τ' ἔφυν εὐκάρδιος P. 531. ὁρᾷς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον Aj. 357.

Εὔκαρπος, *abounding in fruits, fruitful*; εὐκάρπῳ θέρει Aj. 656.

Εὔκερως, *having strong horns*; εὔκερων ἄγραν Aj. 64. 290.

Εὔκηλος, *tranquil*; μήτε — ξυνναίοιμ' εὔκηλος E. 234.

Εὐκλεής, *glorious, renowned*; τοῖσι γενναίοισι τοι — τὸ χρηστὸν εὐκλεές P. 474. εὐκλεᾶ θέσθαι βίον 1408. κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον A. 498. ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων 691. Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει R. 161.

Εὔκλεια, *glory, renown*; — δράσαντι πλεῖστον εὐκλείας γέρας P. 476. τί — εὐκλείας ἄγαλμα μεῖζον A. 699. ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Aj. 460,

same as στέφανον εὐκλεᾶ μεγάλως. — εὐκλείαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ — προσβαλεῖς E. 961. οὐδεὶς εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει 1072. πᾶσαν εὔκλειαν φέρων Aj. 431.

Εὐκρότητος, *well-hammered*; ἐξ εὐκροτήτου χαλκέας — πρόχου A. 426.

Εὐκταῖος, *votive*; εὐκταῖα φαίνων ἢ ἀπὸ μαντείας τινός; T. 238. εὐκταῖα 239.

Εὐλάβεια, *caution*; εὐλάβεια τῶν ποιουμένων C. 116. ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν E. 982. εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγώ 1326.

Εὐλαβέομαι, *to be cautious*; εὐλαβουμένῳ πεσεῖν R. 616. εὐλαβοῦ δὲ, μὴ φανῇς κακός T. 1119. εὐλαβήθητι, *be careful for* the city R. 47.

Εὔλεκτρος, 1. *beautiful to lie with*; εὐλέκτρου νύμφας A. 791. 2. *that makes happy marriages*; εὔλεκτρος Κύπρις T. 513.

Εὐλογέω, *to praise, to bless*; πατέρα — εὐλογοῦντά σε P. 1298. ὦ πλεῖστ' ἐπαίνοις εὐλογούμενον πέδον C. 724.

Εὔλοφος, *handsomely crested*; εὐλόφου κυνῆς Aj. 1265.

Εὐμαθής, *easy to be known* or *distinguished*; ὡς εὐμαθές σου — φώνημ' ἀκούω Aj. 15. σῆμ', ὃ κεῖνος εὐμαθὲς — θήσεται T. 611.

Εὐμάρεια, 1. *facility*; οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ T. 192. 2. *abundance*; εὕρισκον — τούτου πολλὴν εὐμάρειαν P. 284. 3. *ease*; ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι 697.

Εὐμαρής, *easy, accommodating*; χρόνος γὰρ εὐμαρὴς θεός E. 173.

Εὐμένεια, *benevolence*; τίς — ἀνδρὸς εὐμένειαν ἐκβάλοι τοιοῦδε C. 637.

Εὐμενής, *benevolent*; τὸν εὐμενῆ πόλει A. 212. Spoken of the Gods, *propitious*; Εὐμενίδας ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τον ἱκέτην C. 487. ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν A. 1185. αἰτοῦ — εὐμενῆ ἡμῖν ἀρωγὸν — μολεῖν E. 445.

Εὐμενίδες, *the Eumenides, benign goddesses*; τὰς πάνθ' ὁρώσας Εὐμενίδας C. 42. ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην 487.

Εὔμνηστος, *mindful, constantly calling to mind*; εὔμναστον ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν T. 108.

Εὐμολπίδης, *Eumolpida*, the name given to the descendants of Eumolpus, priest at Eleusis, to whose office they succeeded; προσπόλων Εὐμολπιδῶν C. 1056.

Εὐνάζω, *to lull to sleep*: 1. spoken of *death*; Ἅιδας, εὕνασον, εὕνασον T. 1031. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει δοπή R. 961. 2. of *trouble* or *pain of disease*; οὔποτ' εὐνάζειν ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον T. 106. σὺ γὰρ μ' ἀπ' εὐνασθέντος ἐκκινεῖς κακοῦ 1231. 3. *to repose*; ἐᾶτέ με δύσμορον εὐνάσαι T. 1001.

Εὐνάομαι, *to slumber, to lie down*; θηρός, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι C. 1566.

Εὐναστήριον, *a bed*; καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις T. 914.

Εὐνή, properly *a bed*, but never used by Sophocles in its direct meaning: 1. *a nest*; ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσὸν ὄρφανον βλέψῃ λέχος A. 421. 2. *a sepulchre*; εἰς εὐνὴν πατρὸς E. 428. 3. *a lying down*, or *sleep taken in bed*, στυγεραὶ εὐναί E. 93. 4. *nuptials*: καί σ' ἀντιάζω πρός τ' ἐφεστίου Διὸς εὐνῆς τε τῆς σῆς, ᾗ συνηλλάχθης ἐμοί Aj. 488. κακᾷ μ' ἐν εὐνᾷ πόλις — γάμων ἐνέδησεν ἄτᾳ C. 529. εὐνῆς ἀτιμάζοντα τῆς κάτω φθοράν A. 1209. γοᾶτο δ' εὐνάς R. 1249. εὐναῖς ἀνοσιωτάτοισι τρύχεσθαι T. 109. αἳ τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους (ὁρᾶτε) E. 114.

Εὐνήτρια, *a sleeper, one who lies down* or *a bed to sleep*; οὔποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν T. 918.

Εὔνις, *bereaved, widowed*; τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ τὸ πρῶτον εὔνις ἐσπόμην T. 560.

Εὐνοέω, *to wish well to*; εὐνοεῖν δ' ὑμῖν ἅμα Aj. 674.

Εὔνοια, *good will, benevolence*; πέλασσον εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν P. 1149. ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ λέγων 1306. πόθεν γὰρ ἂν — παρέσχ' εὔνοιαν T. 705. εὐνοίᾳ γ' αὐδῶ E. 226.

Εὐνόμας, *having good pasturage*; Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ (λειμώνια) ποιᾷ μήλων ἀνήριθμος αἰὲν εὐνόμᾳ χρόνῳ τρυχόμενος Aj. 597.

Εὐνομία, *observance of laws*; θεῶν πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομίᾳ σέβων μεγίστᾳ Aj. 699.

Εὔνους, *benevolent, friendly*; ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῆνεσεν P. 1335. ἐπείπερ εὔνους ἦλθον R. 1003. ἦν εὔνους παρῇ C. 500. ὅστις εὔνους τῇδε τῇ πόλει A. 209. — οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα P. 1265. πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εὔνουν C. 777. τὸ νερτέρων εὔνουν διαστὰν γῆς βάθρον 1658. εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα E. 1194. ἀλλ' ἔστιν εὔνουν 1195. Superl.; ξίφος — εὐνούστατον τῷδ' ἀνδρὶ διὰ τάχους θανεῖν Aj. 809.

Εὐοδόω, *to grant a prosperous journey to*; σφῷ δ' εὐοδοίη Ζεὺς C. 1437.

Εὐοῖ, an exclamation of the priestesses of Bacchus; ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσός T. 218.

Εὔορμος, *having a convenient harbour*; γῆν — οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην P. 221.

Εὐπατρίδης, *sprung from a noble father;* εὐπατρίδαν Ὀρέσταν E. 157. ἐλπίδων κοινοτόκων εὐπατριδᾶν τε 848.

Εὔπατρις, *noble in birth;* τίς ἂν εὔπατρις ὧδε βλάστοι; E. 1070.

Εὔπειστος, *credible, easy of belief;* εὔπειστα λέγει Aj. 151.

Εὔπλοια, *a prosperous voyage;* μ' εὐπλοίᾳ πέμψον ἀμέμπτως P. 1451. Also used figuratively of a marriage happily begun; τὸν ὑμέναιον, ὃν δόμοις ἄνορμον εἰσέπλευσας εὐπλοίας τυχών R. 423.

Εὔπομπος, *conducting safely;* τὰ νῦν δ' εὔπομπος, εἰ δύναιο R. 697.

Εὐπόρως, *easily;* τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν P. 860.

Εὐπραξία, *prosperity;* κἀπ' εὐπραξίᾳ μέμνησθέ μου θανόντος C. 1551.

Εὐπρόσωπος, *having a joyful countenance;* εὐπρόσωπος ἵλεώς τε Aj. 988.

Εὔπτερος, *well-fledged;* εὔπτερον ὄρνιν R. 175.

Εὔπωλος, *famous for breeding colts;* δῶρον εὔιππον εὔπωλον C. 715.

Εὕρημα, *a thing that has been found, a foundling;* εἴθ' ὁ Βακχεῖος θεὸς εὕρημα δέξατ' ἔκ του Νυμφῶν R. 1106.

Εὔρινος, *keen-scented;* κυνὸς Λακαίνης ὥς τις εὔρινος βάσις Aj. 8.

Εὑρίσκω, 1. active imperf.; εὕρισκον P. 283. R. 68. Perf.; εὕρηκα R. 546. Fut.; εὑρήσεις R. 441. Aor.; εὗρον C. 1128. εὕρες Aj. 1123. εὕρω P. 450. εὕρωσι E. 1050. εὕροις E. 863. εὑρεῖν R. 42. E. 1297. εὑρών R. 1026. εὑροῦσα C. 327. E. 270. εὑροῦσαν C. 1079. εὑρόντες A. 307. εὑροῦσαι T. 283. 2. Pass. perf.; εὕρημαι T. 1064. εὕρηται Aj. 608. εὑρῆσθαι R. 1050. εὑρημένα C. 1190. Fut.; εὑρεθήσεται R. 108. Aor.; εὑρέθης Aj. 1114. εὑρέθη A. 402. εὑρέθησαν C. 950. εὑρεθῇς T. 410. R. 839. εὑρεθείη A. 327. 3. Midd. aor.; εὑρόμην Aj. 1002.

Signification, 1. *to find by chance;* εὑρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς R. 1026. 2. *to discover, to light upon* or *meet with;* ὅταν — τοὺς θεοὺς εὕρω κακούς P. 450. τοιαῦτ' ὀνείδιζ', οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν R. 441. δυσμενῆ γὰρ καὶ βαρύν σ' εὕρηκ' ἐμοί 546. τά τ' ὄντα πρόσθεν ἄλλα θ' εὑρίσκω κακά E. 925. ἐφθαρμένας γὰρ ἀρτίως εὑρίσκομεν λείας Aj. 25. τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον ἀνθρώπων C. 1128. οὗ φθέγμ' ἂν οὐκ ἂν εὗρες Aj. 1123. εὑροῦσ' ἐκείνην ἡμέραν E. 270. ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εὑρέθησαν ἀνόσιοι C. 950. ἢν εὑρεθῇς ἐς τήνδε μὴ δίκαιος ὤν T. 410. νῦν δ' ἐκ τοιούτου θῆλυς εὕρηται 1064. τίς ἂν — δρᾶν ἄμεινον εὑρέθη τὰ καίρια; Aj. 120. νῦν δ' αὖ — φίλοις μέγα πένθος εὕρηται 608. ἄνους — εὑρέθη 750. κλέπτης γὰρ αὐτοῖς ψηφοποιὸς εὑρέθης 1114. ἢν γὰρ εὑρεθῇ λέγων σοὶ ταὐτά R. 839. νῦν γὰρ κακός τ' ὢν κἀκ κακῶν εὑρίσκομαι 1397. 3. *to find by search* or *thought;* ὑμᾶς μόλις εὑροῦσα C. 327. εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα — εὑρόντες ἐκφανεῖτε A. 307. ἀλλ' εὑρεθείη μὲν μάλιστα 327. ποῦ τόδ' εὑρεθήσεται ἴχνος — αἰτίας R. 108. ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε 1050. πόθεν δ' ἂν εὕροις τῶν ἐμῶν σὺ πημάτων ἄρηξιν; E. 863. πάντα δὲ σκοπῶν εὕρισκον οὐδὲν πλὴν ἀνιᾶσθαι παρόν P. 283. τὰ κακῶς εὑρημέν' ἔργα C. 1190. ἀλκήν τιν' εὑρεῖν ἡμιν R. 42. ἢν δ' εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν μόνην, ταύτην ἔπραξα 68. οὔκουν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; 440. 4. *to obtain, to attain to, by chance* or *design;* ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑροῦσαι βίον T. 283. τὰν δεινὰ δ' εὑροῦσαν πρὸς αὐθαίμων πάθη C. 1079. ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εὕρωσιν E. 1050. κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1297. καὶ ταῦτα πάντα σοῦ θανόντος εὑρόμην Aj. 1002. τὰ δ' ἔργα τοὺς λόγους εὑρίσκεται E. 615.

Εὔροος, *beautifully flowing;* τὸν εὔροον Σπερχειόν P. 489.

Εὐρυδίκη, *Eurydice*, wife of Orpheus; τάλαιναν Εὐρυδίκην A. 1165.

Εὐρύνωτος, *broad-backed;* οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι Aj. 1230.

Εὐρύς, *wide, spacious;* εὐρεῖ πόντῳ T. 114.

Εὐρυσάκης, *Eurysaces*, son of Ajax and Tecmessa; Εὐρύσακες Aj. 333. 572.

Εὐρυσθεύς, *Eurystheus*, son of Sthenelus king of Mycenæ; ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεύς T. 1038.

Εὐρύτειος, *of* or *belonging to Eurytus;* πόλιν τὴν Εὐρυτείαν T. 259. τὴν Εὐρυτείαν παρθένον 1209. v. Λαβδάκειος.

Εὔρυτος, *Eurytus*, king of Œchalia; Εὐρύτου πόλιν T. 74. 243. 747. Εὐρύτου σπορά 315. Εὐρύτου σπορὰν 419. πατρὸς μὲν οὖσα γένεσιν Εὐρύτου 379. ὡς Εὔρυτον θ' ἕλοι, τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν 352. Εὐρύτου — δεσπόζειν θρόνων (Εὔρυτον) 362.

Εὐρώδης, adj., poet. for εὐρύς, *spacious;* ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν Aj. 1169.

Εὐρώεις, *spacious:* Hermann and others, with whom Ellendt agrees, derive this not from εὐρώς, *mould, mustiness*, but from εὐρύς, *wide;* in which case τάφον εὐρώεντα Aj. 1146, will refer rather to the *abode* of Ajax in the shades below, than to his *tomb*.

Εὐσέβεια and εὐσεβία, *piety, reverential awe;* ἵν' ἅμ' εὐσεβίας ἐπιβαίνοντες C. 179. τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα A. 934. — ἡ γὰρ εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς

P. 1429. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις A. 864. ἔρροι τ' ἂν — ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν E. 242, where ἁπάντων εὐσέβεια are to be taken together, *piety of every kind*; πρὸς εὐσέβειαν ἡ κόρη λέγει, *the damsel advises what is pious* 456. εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς — θανόντος οἴσει, *thou wilt obtain the praise of piety from thy dead father* 956. τῷ Ζηνὸς εὐσεβείᾳ, *by thy piety to Jove* 1086.

Εὐσεβέω, *to be pious, to act with piety, to show reverence to*; εὐσεβεῖν τὰ πρὸς θεούς P. 1427. εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς A. 727. εἴπερ εὐσεβεῖν βούλει T. 1212. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον Aj. 1329. οὔτε σωφρονεῖν οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστι E. 300. ἐπεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην, *since by acting piously I have incurred the charge of impiety* A. 915.

Εὐσεβής, *pious*, 1. of a person; ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε C. 288. — τὸν εὐσεβῆ βροτῶν 280. οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ P. 1040. τοὺς δὲ πρόσθεν εὐσεβεῖς κἀξ εὐσεβῶν E. 579. 2. of a thing; τό γ' εὐσεβὲς μόνοις παρ' ὑμῖν εὗρον C. 1127. Superl.; κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος βροτῶν P. 85.

Εὐσεβῶς, *piously*; τοῖς ἐν γένει γὰρ τἀγγενῆ μάλισθ' ὁρᾶν — εὐσεβῶς ἔχει κακά R. 1431.

Εὔσεπτος, *holy, revered*; εὔσεπτον ἁγνείαν λόγων ἔργων τε R. 864.

Εὔσημος, *plain, easily distinguished*; οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀποῤῥοιβδεῖ βοάς A. 1008.

Εὐσκευέω, *to be well prepared*; οὕτω γὰρ εὐσκευοῦμεν Aj. 810.

Εὐσκίαστος, *well-shaded*; κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον C. 1705.

Εὔσοια, *safety*; σὲ — ζητητὸν ἀνθρώποις ποτὲ θανόντ' ἔσεσθαι ζῶντά τ' εὐσοίας χάριν C. 391.

Εὐσταλής, *expeditious*; γένοιτο δὲ πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλής P. 769.

Εὔστολος, *well-equipped*; ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεώς P. 512.

Εὐστομέω, *to sing sweetly*; πυκνόπτεροι δ' — εὐστομοῦσ' ἀηδόνες C. 18.

Εὔστομος, same as εὔφημος. ἔυστομ' ἔχε, παῖ, *be silent, my son* P. 201.

Εὖτε, adv., *when, from what time*.

Εὐτυχέω, *to be prosperous*; of a thing, *to succeed, to turn out well*; εἴπερ εὐτυχεῖ T. 191. πόνου τοι χωρὶς οὐδὲν εὐτυχεῖ E. 933. ἀλλ' εὐτυχοίης R. 1478. κάρτ' ἂν εὐτυχεῖν δοκῶ Aj. 256. δίκαια γὰρ τόνδ' εὐτυχεῖν —; 1105. τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι κατ' ὀρθὸν ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν, *difficulties, if in the event they turn out right, are altogether prosperous* R. 88, where πάντα is used adverbially; οὔτ' εὐτυχοῦσα — οὔτ' ἐτιμένη A. 17. τὸν εὐτυχοῦντα καὶ τὸν δυστυχοῦντα 1144. δέξασθέ μ' εὐτυχοῦντα E. 68. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις 784. ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν Aj. 390. — ὅταν γὰρ εὐτυχήσωμεν E. 1291.

Εὐτυχής, 1. *auspicious, favourable*; πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινά; E. 734. δαίμων δὲ τοῖς μὲν εὐτυχής 987. εὐτυχὴς ἵκοιτο τῇ θ' αὑτοῦ πόλει ἐμοί τε C. 309. 2. *fortunate, prosperous*; ἢ γὰρ εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες R. 145. μέμνησθ' ἐμοῦ θανόντος εὐτυχεῖς ἀεί C. 1552. Of a thing; εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν T. 292. — Compar.; γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος Aj. 546.

Εὐτυχῶς, *prosperously*; σοῦ πράσσοντος εὐτυχῶς A. 697. ἡ Κόρινθος ἡ ἐμοῦ μακρὰν ἀπῳκεῖτ', εὐτυχῶς μόν, *fortunately*, in the event; R. 998.

Εὐυφής, *well-woven*; εὐυφῆ πέπλον T. 599.

Εὐφαρέτρης, *having a beautiful quiver*; τὸν εὐφαρέτραν Ἀπόλλωνα προστάτην T. 208.

Εὐφημία, *silence*; εὐφημίαν νῦν ἴσχε T. 177.

Εὔφημος, properly, *well-omened*; εὔφημα φώνει Aj. 355. 588. E. 1202. Also, *silent*; εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 131. οὐκ οὖν ἐάσεις οὐδ' ὑπ' εὐφήμου βοῆς θῦσαί με; *wilt thou not suffer me then even to do sacrifice in well-omened silence, or amid sounds of good omen?* E. 620.

Εὐφραίνω, *to gladden, to delight*; ἡ τὸν τοῦδ' οὔποτ' εὐφρανεῖ βίον C. 1355. ὧδέ γ' Ἀτρείδας ἂν εὐφράναιμι Aj. 464. Pass. *to rejoice*; εἰ — μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται Aj. 273.

Εὐφρόνη, *night*; μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19. — τέκνα ἀ 'γὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα — ὁρῶ 251.

Εὔφρων, *propitious*; Ἀπόλλων — ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων Aj. 691. Διὸς εὔφρονι βήματι μολόντα — Ὀρέσταν E. 158. ὦ Σκαμάνδριοι γείτονες ῥοαὶ εὔφρονες Ἀργείοις οὐκέτ' ἄνδρα μὴ τόνδ' ἴδητε Aj. 416.

Εὔχειρ, *skilful* as an artificer; ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη, *the work of a skilful artificer* C. 473.

Εὐχερής, *easy, pliable*; ὅρα σύ, μὴ σὺν μέν τις εὐχερὴς παρῇς P. 515. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου, *thou hast accounted all this easy* 863.

Εὐχή, *prayer, supplication*; μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν R. 239. ἔνακτι

τῷδ' ὅπως λυτηρίους εὐχὰς ἀνάσχω E. 626. δέδοικ', ὦ παῖ, μή μ' ἀτελὴς εὐχή P. 771.

Εὔχλοος, *producing verdure, verdant;* τῆς εὐχλόου Δήμητρος εἰς ἐπόψιον πάγον C. 1596.

Εὔχομαι, 1. *to pray, to supplicate, to entreat:* τοῖς γὰρ δρῶσιν εὔχομαι θεοὺς μητ' ἀροτὸν — ἀνιέναι R. 269. εὔχομαι δ' ὅμως T. 1180. ὁμοῦ κἀμοὶ θανεῖν εὔχου Aj. 386. εὔχου τελεῖσθαι τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κεάρ 671. ἄνδρες εὔχονται γονὰς κατηκόους φύσαντες ἐν δόμοις ἔχειν A. 637. νῦν δὲ τοῦτ' εὔχεσθέ μοι R. 1512. πημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1179. — καὶ σοὶ πολλάκις τάδ' εὐξάμην P. 1007. εἰς ὅσον θεοῖς εὐξώμεθα 1066. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων C. 41. πῶς θεοῖς εὔξεσθ' ἐμοῦ πλεύσαντος αἴθειν ἱερά; how will ye, when I am on board, make vows to burn sacrifices to the gods? P. 1021. Brunck reads ἔξεσθε for δυνήσεσθε, how will ye be able to burn sacrifices? &c.; but it was not usual to burn sacrifices on shipboard, vows were commonly made to burn them on safe arrival in port. — οὕτω γὰρ εὔγμην — στελεῖν χιτῶνι T. 607. 2. *to boast;* εὔχεται κατασκαφῆ Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν C. 1320. οἱ δὲ πλησίοι γύαι τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι C. 50.

Εὐχος, *a wish,* or *thing prayed for;* ἓν γέ μοι εὐχος ὀρέξατε, grant me one prayer P. 1188.

Εὔχρυσος, *abounding in gold;* ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις P. 393.

Εὐώνυμος, *on the left side;* ὠλένην εὐώνυμον T. 922.

Εὐῶπις, *having beautiful eyes;* ἃ δ' εὐῶπις ἁβρά T. 520.

Εὐώψ, *beautiful;* τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν A. 526. Metaph., *auspicious, longed for;* εὐῶπα πέμψον ἁλκάν R. 189.

Ἐφαγιστεύω, *to observe religious rites;* ἐπὶ χρωτὶ δίψιαν κόνιν παλίνας κἀφαγιστεύσας ἃ χρή A. 247.

Ἐφαγνίζω, *to perform sacred rites;* τάφῳ τε κρύψαι καὶ τὰ πάντ' ἐφαγνίσαι A. 196.

Ἔφαλος, *near the sea;* ἐφάλοις κλισίαις Aj. 190.

Ἐφάπτω, properly, *to bind, to perform;* ἔγνω — τοὔργον κατ' ὀργὴν ὡς ἐφάψειεν τόδε T. 929. Midd., *to lay hands on;* ἐφάψομαι γὰρ οὐ ταύταιν μόναιν C. 863. ἱκέτης ἔφαψαι πατρός Aj. 1151.

Ἐφαρμόζω, *to add;* λόγων τε πίστιν — ἐφαρμόσαι, *to add the words faithfully* T. 620.

Ἔφεδρος, properly, *sitting on;* ἰὼ — ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε P. 399. Metaph., *one who waits to attack, an assailant;* καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος Aj. 604.

Ἐφέπομαι, *to follow, to obey;* γνώμας — αἷς ἔγωγ' ἐφέψομαι A. 632. ἦν ἐπίσπῃ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν E. 955. τῷ σῷ δικαίῳ δῆτ' ἐπισπέσθαί με δεῖ; 1026.

Ἑσπέρος, *western;* ἤ που τὸν ἑσπέρον (χῶρον) πέτρας νιφάδος πελῶσ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1062.

Ἑφέστιος, properly, *on,* or *at the hearth;* ἑζόμεσθ' ἐφέστιοι C. 32. εἶτα τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι — σκῆπτρον E. 411. ἐφέστιον σέλας T. 604, τὸ κατ' οἶκον πῦρ schol. ἀνολολύξατε δόμοι ἐφεστίοις ἀλαλαῖς T. 205, ταῖς ἐπὶ τῶν θυσιῶν εὐχαῖς schol. ἐλθόντ' εἰς δόμους ἐφέστιον T. 261. πρός τ' ἐφεστίου Διός Aj. 487.

Ἐφευρίσκω, act. perf., ἐφεύρηκα C. 1259. El. 1082. aor., ἐφεῦρε R. 1213. ἐφεύρετε E. 1226. ἐφευρεῖν C. 505. Pass. perf., ἐφεύρημαι R. 1421. aor., ἐφευρεθῆς A. 281. 1. *to find* by chance, *to discover, to detect;* ὃν — ἐφεύρηκ' ἐνθάδ' ἐκβεβλημένον C. 1259. ἐφεῦρέ σ' ἄκοντ' ὁ πάνθ' ὁρῶν χρόνος R. 1213. ἐπεί σ' ἐφεύρηκα μοίρᾳ μὲν οὐκ ἐν ἐσθλᾷ βεβῶσαν E. 1082. ἐφεύρετ', ἦλθετ', εἴδετε 1226. ἐφεύρημαι κακός R. 1421. δρῶν δ' ἐφευρίσκει κακά C. 942. μὴ 'φευρεθῇς ἄνους A. 281. 2. *to find* by seeking; τόπον δ' ἵνα χρῆ 'σταί μ' ἐφευρεῖν C. 505.

Ἐφήκω, *to come to,* or *arrive at a place;* ἄναξ αὐτὸς ἐφήκει A. 1242. καιρὸν δ' ἐφήκεις, *thou arrivest opportunely* Aj. 34. Ὀρέστην — παυστῆρ' ἐφήξειν E. 296.

Ἕφημαι, *to sit near,* or *upon;* πόντου θινὸς ἐφήμενος P. 1109.

Ἐφημοσύνη, *a command;* τοῦδ' ἐφημοσύνᾳ P. 1129.

Ἐφίημι, aor. 1. ἐφῆκα E. 621. ἐφῆκεν Aj. 1276. — aor. 2. ἐφῆς E. 544. 639. — Mid. pres., ἐφίεμαι Aj. 112. 116. P. 759. 1299. ἐφίεσαι R. 766. ἐφίει E. 141. ἐφιέμεσθα R. 1055. — impf. ἐφίετο E. 51. Aj. 970. C. 1601. — aor., ἐφεῖτο T. 285. P. 615. E. 1100.

Signification; 1. activ., *to cast away;* ἐφῆκεν ἐλλοῖς ἰχθύσιν διαφθοράν, *cast (her) away a prey to dumb fishes* Aj. 1276. 2. *to allow, to permit;* ἦν ἐφῇς μοι E. 544. καὶ μὴν ἐφίημι 546. ἐπειδὴ σοί γ' ἐφῆκα πᾶν λέγειν 621. μή με πλούτου — εἴ τινα δόλοισι βουλεύουσιν ἐκβαλεῖν, ἐφῇς 639. — 3. mid. with a genitive, *to desire;* κοὐκ ἦν ἔτ' ἀργὸν οὐδὲν ὧν ἐφίετο C. 1601.

[illegible] *as an anchor*; but not used by Sophocles in this sense; — *μηδέ μ' ἀπόστατ' ἐνθάδ' ἐφορμίσω ἔνθα χρὴ πλεῖν ἐμέ, ὅστις ἐστὶν ὁ κατέχων με, appointing where I must sail.* C. 816.

Ἐφόρμιον. *a guardian*; *ὁ τῆσδ' ἐφόρμιος γόος* C. 143.

Ἐφυβρίζω. *to treat with contumely, to insult*: *οὐδ' ἔτλης — θανόντι τῷδε μοι ἐφυβρίσαι μέγα* Aj. 1364. *ἢ μὴ ἐπιφυβρίσῃ ἐνοῖκον ἐφυβρίζει τολύπλοις ἔπεσι*, i. e. *ἐνοῖκον ἐπιφυβρίσῃ ἐφυβρίζει* Aj. 134.

Ἐφυμνέω. 1. *to invoke the gods*; *τοὺς τοῦδ' ἐφυμνείτω Διὸς ξένιον* L. 134. 2. *to imprecate*; *κοὐκ τῷ ξένῳ ἐφυμνήσασα τῷ τεθνεῶτόν* L. 1281. 3. *to utter complainingly*; *τοιαῦτ' ἐφυμνῶν* R. 1275. Though others explain *ἐφυμνῶν* in this place, as *ἐπιφυμνῶν*, *uttering curses*.

Ἐχέγγυος. *guaranteed, secured by pledge*; *ἄστυ τοῦδε τῶν ἱκετῶν ἐχέγγυον* C. 315.

Ἐχθαίρω. *to hate, to detest*; *μέθ' ἃς ἐχθαίρω ἐπιστροφὴν μόλ' ἐπιλάθου* E. 172. *οὐδ' εἰ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω γ' ἐμοὶ* 1023. *μάλιστά σ' ἐνθάδε ἔχθιστε πολλῶν* 1355. *ἔχθος ἐχθαίρει μέγα* P. 59. Passiv., *to be hated*; *ἐκεῖνα ἐνοικοῦντα θεοῖς ἐχθαίρομαι* Aj. 454. *ἐχθαιρόμεν μὲν ἐξ ἐμοῦ* A. 93.

Ἐχθαιρόμενος. *that is to be hated*; *ἐν ἐχθροῖς ἐμὲ ἐς τοσόνδ' ἐχθαιρόμενος* Aj. 964.

Ἐχθές. *yesterday*: *οὐ νῦν τε κἀχθές, ἀλλ' ἐκ τοῦ χρόνου τοῦτο* A. 452.

Ἐχθίστος. *hostile, inimical*; *στυγεῖ τε σ' ἐχθίστους* P. 1122. *τοῖά μ' — ἐπιστρέφει ἀνώφελον ἐχθιστ' Ἀτρείδαι* Aj. 913.

Ἔχθος. *hatred*: *ἔχθος ἐχθίστας μέγα* P. 59. *οὐδ' εἰ τοσοῦτον ἔχθος ἐχθαίρω γε* E. 1023.

Ἐχθός. *enmity*: *κακὰ γὰρ ἃ 'ρετή μ' τῆς ἐχθρᾶς τελεῖ* Aj. 1336.

Ἐχθροδαίμων. *hated by the gods*; *τίς ἐχθροδαίμων ἄλλον ἂν γένοιτ' ἀνήρ;* R. 1[illegible].

Ἐχθρός. 1. adj., *inimical, hostile*. [illegible] *τε τ' αἰσχρὸν ἐχθρὸν* P. 474. — *ἔνθα πολεμίων ἐχθρῶν τε* [illegible]. *ἐχθρὸς ἐχθρᾶς ἰὸς* T. 768. *ἐχθρὸν ἔλεγμα* Aj. 382. *ἐχθρὸν φάτιν* [illegible]. *ἢ ἐχθρὸς ἀνήρ* 1334. *ἐκεῖνον τοῦ ἐχθρὸς ἦν* 1356. *ἐχθρός γε τῷδε* [illegible] 75. *ἐχθρὸς ἐν τοῖς σοῖσιν*, [illegible] *thine own kindred* R. 4[illegible]. — *ἐχθρὰς ἀπὸ γενναίας* E. 4[illegible]. *εἰ δ' ἐχθρά* 636. *ἐχθροὶ δόμοις* P. 1[illegible]. *ἐχθραὶ δὲ πάσαι πανταχοῦ τελεῖς* A. 1067. — Comp., *δοκῶ οὐδὲν ἄστυ ἐχθίων ἐκείνῳ* E. 1036. — *αὐτὸν — ἐξεφο-*

μεν ζητοῦντες ἐχθίω Φρυγῶν Aj. 1023. μοίρᾳ ἐχθίονι P. 677. πότμῳ — ἐχθίονι R. 272. πολλὸν ἐχθίων ἔσει A. 86. — πῶς γένοιτ' ἂν τῶνδ' ἔτ' ἐχθίω βλέπειν; E. 1180. — Superl., θεοῖς ἐχθρότατον βροτῶν R. 1346. κάμοὶ γὰρ ἦν — ἔχθιστος στρατοῦ Aj. 1315. ἔχθιστος ἔσται 1352. ἔχθιστος Ἀργείων ἀνήρ 1362. λοιμὸς ἔχθιστος R. 28. θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω 1519. ἔχθιστον φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί C. 1179. — οὐ γὰρ θανεῖν ἔχθιστον E. 995. ἔγχος — ἔχθιστον βελῶν Aj. 643. πανουργίας τέχνημ' ἔχθιστον P. 916. ὦ — ἀμέρα ἐλθοῦσ' ἐχθίστα δή μοι E. 195. — ὦ θεοῖς ἔχθιστε P. 1020. — Ἕκτορος — ἐχθίστου θ' ὁρῶν Aj. 805. πρὸς τὸν Ἀτρέως ἔχθιστον υἱόν P. 1363. — τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης 627. — ὃς ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων A. 137, see Ἄνεμος. — ᾗ πρῶτα — μὲν τὰ μητρὸς — ἔχθιστα συμβέβηκεν E. 254. δουλεύειν — ἐν τοῖσιν ἐχθίστοισιν ἀνθρώπων 805. τοῖσιν ἐχθίστοισι, συνναίειν T. 1227. 2. subst., *an enemy*; ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι πρόσκεισαι A. 94. δύχθρὸς οὐδ' ὅταν θάνῃ φίλος 518. ὡς καὶ τὸν ἐχθρὸν ἀνταμύνωνται 639. ὅ τ' ἔχθρὸς — ἐχθαρτέος Aj. 664. ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν; 1335. — τῶν ἐμῶν ἐχθρῶν P. 662. τοῖς ἐχθροῖσιν ἐκδοῦναι 1372. τοῖς δ' ἐμοῖς ἐχθροῖς C. 461. φῦσαι — τοῖσιν ἐχθροῖσιν γέλων A. 643. σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείων χθόνα 1147. πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσας Aj. 2. εἰς ἐχθροὺς γελᾶν 79. ἐχθρῶν ὕβρις 196. τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν 495. πατρὸς — ἐν ἐχθροῖς 554. χήραν παρ' ἐχθροῖς — λιπεῖν 638. ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα 650, see Ἄδωρος. — ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα — τρέπειν 759. πρὸς ἐχθρῶν του κατοπτευθείς 816. καὶ παρ' ἐχθροῖς ἄξιος θρήνων τυχεῖν 907. ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροί 1001. ἐπαυχῶ — ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν E. 66. ἀρωγὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν 446. ἐχθροῖσιν — ζῶντ' ἐπεμβαίνειν 448. ἐχθροῖς γαμεῖσθαι 584. τοῖσιν ἐχθροῖς εὖ βεβηκόσιν 967. ζῴης μοι καθύπερθεν ἐχθρῶν 1080. γελῶσι δ' ἐχθροί 1142. γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν 1287.

Ἔχθω, *to hate*; εἰ δὲ πικροὺς — ἔχθεις Ἀτρείδας P. 508. ἔχθει δὲ Τροία πᾶσα (ἐμέ) Aj. 454.

Ἔχιδνα, *a viper*; ἀνδροφθόρου ἐχίδνης P. 267. τῆς πλεῖστον ἐχθίστης ἐμοὶ — ἐχίδνης 628. ἡ κατ' οἶκον, ὡς ἔχιδν', ὑφειμένη — μ' ἐξέπινες A. 527. φοινίας ἐχίδνης ἰός T. 768. δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα, that is, *Cerberus*, the fabled offspring of Echidna T. 1089.

Ἔχω, I. activ. trans., 1. *to hold in the hand*, thence *to take, to retain, to keep, to carry, to embrace*; τόξ', ἃ νῦν ἔχεις P. 650. οὐ γὰρ ἔχω χεροῖν — βελέων ἀλκάν 1135. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις, *you hold* 1292. χερσί τὰν θιγὼν δοκοῖμ' ἔχειν σφας R. 1470. τὴν παῖδ' ἔχεις μου; C. 825. γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει 1029. μνῆμ' ἐπίσημον διὰ χειρὸς ἔχων A. 1243. ἔχω μὲν ἐν χείρεσσιν ἀρτίως τέκνον 1283. χεροῖν — ἄφυκτ' ἔχων βέλη T. 264. ἐν χεροῖν ἔχων κόμας Aj. 1152. ἔχ' αὐτόν (τὸν πλόκον) 1158. ὧν ἔχεις χεροῖν E. 423. ἔχω σε χερσίν 1217. ὡς τὰ λοίπ' ἔχοις ἀεί ib. νεοκόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων 1386. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον, *nor did they keep the crest, as they ought, beneath the yoke* A. 292. ὑπ' — ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα, *keeping under the last column he continually was wheeling in his axle's nave* E. 710. ἤλαυνε — ὑστέρας δ' ἔχων πώλους Ὀρέστης 724.

2. *to support, to endure*; ἐν γὰρ δεινοῖς οὐ σχήσω ταύτας ὕπνας E. 216. ἀδαὴς δ' ἔχειν μυρίον ἄχθος P. 1153. μύσαντες δ' εἴχομεν θεῖαν νόσον A. 417. ἕπαθον ἄλαστ' ἔχειν C. 543.

3. *to hold fast, to keep*; τὸν ἄνδρ' ἔοικεν ὕπνος — ἕξειν P. 811. ὕπνος — οὐδ' ἀεὶ λαβὼν ἔχει Aj. 661. ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει R. 942. οὐδέ σέ γε δόλος ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς P. 1104.

4. *to divert*; στυγερὰν ἔχε δύσποτμον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις, *divert thy abhorred, ill-omened curse upon others* P. 1105.

5. *to have* and *possess, to have power, to be able*; οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; P. 104. οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων 213. ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν 279. τὰ τόξα μου λαβὼν ἔχει 931. οὐκ ἔχων τροφήν 941. τά γ' ὅπλ' ἔχοντες ταῦτα 1045. τιμὴν — ἣν σ' ἐχρῆν ἔχειν 1051. αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ — λαβὼν ἔχω 1218. ἔχων μὲν ἀρχάς, ἃς ἐκεῖνος εἶχε πρίν, ἔχων δὲ λέκτρα R. 259. 260. ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν ἔχοι 315. εἰ τά γ' αὖθ' ἕξει κράτη 586. πῶς — τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου — ; 592. τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχήν 736. ἀφ' οὗ κράτη σέ τ' εἶδ' ἔχοντα 759. Ἀθήνας — μόνας ἀρκεῖν ἔχειν C. 263. ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πιστῷ μόνῳ 335. σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 426. 1356. ἔχω τὰ φίλτατα 1112. ἔχω γὰρ ἃ Ἄχω διὰ σέ 1131. κράτη τε καὶ θρόνους ἔχω A. 173. γονὰς κατηκόους — ἐν δόμοις ἔχειν 638. τούτων ἔχω γὰρ — ἐπιστήμην T. 337. κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος 359. ᾗ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα τῇδε

550. λάφυρ' ἔχων 643. δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων βοῦς 757. εὐκέρων ἄγραν ἔχων Aj. 64. δούλιόν γ' ἕξειν τροφήν 494. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίσασο 1059. ἃ 'χω δὸς αὐτῷ E. 443. Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους 693. νῦν δ' ἔχω σε 1276. πολλὰ δὴ ἀφ' ὧν ἔχοιμι λιπαρεῖ προῦστην χερί 1370. ἐξ οἵων ἔχω 1371. οὐ ταῦτα πρὸς κακοῖσι δειλίαν ἔχει; E. 343. ποίαν δύναμιν ὧδ' ἔχει διπλῆν R. 938. ἔχει δέ μοι πρὸς δίκας τε C. 551. Hence οἱ ἔχοντες are *the rich*; πρὸς γὰρ τὸν ἔχοντ' ὁ φθόνος ἕρπει Aj. 157. τἀγαθὸν χεροῖν ἔχοντες Aj. 944.

6. *to know, to retain in the memory, to have discovered* or *heard*; ἔχεις τι κἀξήκουσας; A. 9. εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν R. 311. ἣν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων οὔτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν 395. οὐδ' ἂν — ἔχοις ἂν γνῶμα T. 590. ἄλλον δ' αἶνον ἔχω ματροπόλει C. 713.

7. also used frequently to express a *habit of the body* as well as of *the mind*; γλῶσσαν μὲν ἀργόν, χεῖρα δ' εἶχον ἐργάτιν P. 97. εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας R. 1511. — ἀνήκεστα μεριμνήματ' ἔχων βάρη P. 187. ἔχε — φροντίδας νέας 210. ἔχοντες — σύμβολον σαφὲς λύπης 401. οὗτος γὰρ πλέον τὸ θάρσος εἶχε θἀτέρου 592. οὐκ ἔχων βάσιν 686. ἀ 'νὴρ δ' ἀνόμματος, οὐδ' ἔχων ἀρωγάν 845. τήνδ' ἐπιστήμην ἔχων 1046. μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον R. 221. εἴ τι δείματός γ' ἔχει μέρος 294. ἦ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον 532. φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω 664. τὸν δὲ Λάϊον φύσιν τίν' εἶχε φράζε 741. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς 1034. τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων 1193. ἀπάτα — πόνον ἀντιδίδωσιν ἔχειν C. 232. τίνα — ἐπέστης προστροπὴν ἔχων; 564. that is, τί ἱκετεύσων; πλήρη δ' ἔχοντα θυμόν 782. στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν 799. ὅσον λῆμ' ἔχων ἀφίκου 881. ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων 911. εἰ τὰ πάντων εἶχον ἐνδικώτατα 929. ἔχεις γὰρ οὐχὶ βαιὰ τἀνθυμήματα 1201. ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονήν 1600. κοὐκέτι τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφήν 1610. τὸ γὰρ φιλεῖν οὐκ ἔστιν ἐξ ὅτου πλέον — ἔσχετε 1614. αἰῶνα τλάμον ἕξω 1734. τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα A. 68. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις 88. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις 225. ἀνθ' οὗ τήνδ' ἔχεις ἀθυμίαν; 237. πανουργίας ἔχειν 300. σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας — ἔχων 362. σύ μοι γνώμας ἔχων χρηστὰς ἀπορθοῖς 631. γλῶσσαν (δοκεῖ), ἣν οὐκ ἄλλος, ἢ ψυχὴν ἔχειν 704. ὁ δ' ἔχων (ἔμοιγε τὰ) μέμηνεν 785. ἔπαινον ἔχουσα 811. ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων 1154. τίνι νοῦν ἔσχες; 1214. ἔχων τε καὶ κεκτημένος 1263. ὄκνον ἄλγιστον ἔσχον T. 8. σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι τῷ' ἐχοντά νιν 43. ὧν ἔχων χόλον 263. ἔχειν τε καὶ μέλλειν 948. πένθος ὧν εἰσορῶ ἕξουσαν 1103. ὧν ἔχω — κακῶν 1198. μέγαν ὄκνον ἔχω Aj. 139. same as ὀκνῶ. ἔχομεν στοναχάς 202. νάον ἄλγος ἔχει 252. ἡδονὰς ἔχειν 259. same as ἥδεσθαι. οὐκέτ' ἀμπνοὰς ἔχοντα 412. same as βιωσόμενον. μηδὲν φόβου πρόβλημα — ἔχων 1055. οὐδὲν ἄλγος ἕξομεν 1376. τὸν ἀνήνυτον οἶτον ἔχουσα κακῶν E. 163. ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω 513. ἐμῶν Ἅιδης τίν' ἵμερον τέκνον — ἔσχε δαίσασθαι 533. same as ἵμειρε. γνώμην δικαίαν σχοῦσα 541. δειμάτων ὧν νῦν ἔχω 626. τοῦ θανόντος πιστ' ἔχων τεκμήρια 764. κἀνάπαυλαν ὧν εἶχες — κακῶν 862. νοῦν σχές 1001. 1457. τί δ' ἔσχες ἄλγος; 1167. μόλις γὰρ ἔσχον — ἐλεύθερον στόμα 1247. ἔσχον ὀργάν 1274. ἥδιστον δ' ἔχω ποδῶν ὑπηρέτημα 1349. διὰ στέρνων ἔχειν, *to be thus minded* A. 635.

8. also used to express *the state or condition in which any one is*; ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν P. 164. μή του κηδομένου βροτῶν — ὄμμ' ἔχων, using 171. ὃς οὔτε βλάστας πω γενεθλίους πατρὸς — εἶχον C. 977. οὐδ' ἔχει λύσιν sc. τὰ κακά A. 593. ματρὸς ἔχοντες ἀνύμφευτον γονάν 966, see Ἀνύμφευτος.— ἐγὼ δὲ τὸν ἐμὸν (αἰῶνα) ἕξοιδ' ἔχουσα δυστυχῆ T. 5. βίοτον εὐαίων' ἔχειν 81. πῶς ἔτ' ἐπίπονόν γ' ἔχοι θανὼν λατρείαν; 827. τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν 946. βλάβην ἔχειν Aj. 1304. same as βλαφθῆναι. μόνην ἔχοντες τήνδ' ἄλωσιν Ἰλίου P. 61.

9. *to offer, to afford, to show*; προὐφάνης δὲ φιλτάτην ἔχων πρόσοψιν 1277. ἔχων sc. ἐμοί. — λόγους τοιούσδ' ἔχων E. 923. ἀλλά με λόγοις ἀπώλλυς ἔργ' ἔχων ἥδιστά μοι 1352. τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις; P. 556. λόγων τε πίστιν ὧν ἔχεις ἐφαρμόσαι T. 620.

10. *to attain to*; ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον P. 1406. πῶς — δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; C. 1684. ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Aj. 460. οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα 648. νίκης ἔχων — πάντιμον γέρας E. 677. ἔχετον κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω A. 146. τοῦτ' ἔχων ἅπαντ' ἔχω 494.

11. *to have at hand*, or *in readiness*; πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας R. 750. οὐκ ἄλλον ἕξεις εἰς τόδε

C. 1032. Ζῆν' ἔχων ἐπώμοτον T. 1178.

12. *to occupy* any place, *to inhabit*; χῶρον τίν' ἔχει P. 154. τίν' ἔχει στίβον 157. ὁ τὰν Κρῖσαν βουνόμον ἔχων ἀκτάν παῖς E. 175. Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Aj. 4. Τελαμώνιε παῖ, τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος ἔχων βάθρον 135. ἔχεις γὰρ χώραν οὐχ ἁγνὸν πατεῖν C. 37. πατρῷον ἄστυ γῆς ἔχει 298. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον 1705. θήκην ἱερὰν, ἣν κεῖνος ἔχει 1760. οἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαί σφ' ἔχουσι C. 40. ἔχει δέ νιν σεμνὸς Ποσειδῶν 54. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις T. 199. μήτηρ — Τίρυνθι συμβέβηκεν, ὥστ' ἔχειν ἕδραν T. 1142.

13. *to contain*, as a place; θηρῶν, οὓς δὴ ἔχει χῶρος P. 1132. Hence transferred *to any state or condition of circumstances*, or *of mind in which any one is*. ὄφρα με βίος ἔχῃ E. 218. πρὸ τῶνδέ τοί μ' ἔχει 485. ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει P. 642. θαῦμά μ' ἔχει 681. ἀγνοία μ' ἔχει T. 349. ἀκούσαντα (με) ἔχει ψυχῆς πλάνημα R. 727. τέρψιν, ἣ σ' ἔχει 1477. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει C. 658. βάρος γὰρ ἡμᾶς οὐδὲν ἐκ τούτων ἔχει 1144. ἵμερος ἔχει με 1723. μόγος ἔχει 1741. αὐταὶ ψυχῆς ῥιπαὶ τήνδε γ' ἔχουσιν A. 921. πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος C. 1776.

14. *to approach* a place; τὰχ' ἄν τις ἄκων ἔσχε, *perhaps some one against his will has touched here* P. 305. Hence seems derived its signification of *directing* and *restraining*; θὰτέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα, *having his mind directed another way* T. 272. ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων Aj. 190; where Ellendt observes ὄμμ' ἔχων does not refer to *the eye*, but *having his mind fixed*; οἵ γε τὸν φύσαντ' ἐμὲ οὐκ ἔσχον C. 430; same as κατέσχον. — βουθυτοῦντά μ' ἀμφὶ βωμὸν ἔσχετε, *have ye withheld me* 892. ἴσως ἂν ἐκτὸς κλαυμάτων ἔχοις πόδα, *thou wilt avoid* P. 1244. ὁ ταύτην τῶν μακρῶν σχήσει γόων E. 554. σχὲς οὗπερ εἶ, *hold, where thou art* C. 1171. ἔχετε τὸ πρᾶγμα P. 778. ἔχεις μὲν τῶν ἄνω βαλὼν κάτω — ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἔνθάδ' αὖ θεῶν — νέκυν A. 1055. τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἐσχ' ἐν Αὐλίδι E. 554. ὦ στυγνὸς αἰών, τί με, τί δῆτ' ἔχεις ἄνω P. 1332.

15. once used in a peculiar sense; βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης (ἐστί), *nothing of human affairs depends on the prophetic art*; though it is more commonly rendered, *there is nothing mortal endowed with the prophetic art* R. 709.

16. ἔχειν is sometimes used with a substantive of cognate meaning, and then bears the sense of the kindred verb; αἰσχύνην ἔχειν, that is, αἰσχύνεσθαι E. 606. But αἰτίαν ἔχειν, *to bear the blame* A. 1296. ἄγρας ἔχειν — ἀγρεύειν Aj. 867. ἔγκλημα ἔχειν τινί — ἐγκαλεῖν P. 322. ἐλπίδα ἔχειν — ἐλπίζειν Aj. 600. R. 835. C. 386. ἐλπίδας ἔχειν, *to hope* E. 940. ἔρευναν ἔχειν — ἐρευνᾶν R. 566. θαῦμα ἔχειν — θαυμάζειν E. 885. θήραν ἔχειν — θηρᾶσθαι A. 561. P. 829. λόγον ἔχειν, *to be agreeable to reason* E. 458. μομφὴν ἔχειν — μέμφεσθαι Aj. 536. So, μέμψιν ἔχειν P. 1293. μνείαν and μνήμην ἔχειν — μνησθῆναι R. 1246. E. 338. 364. C. 510. οἶκτον ἔχειν — οἰκτείρειν Aj. 521. ὀργὴν ἔχειν — ὀργίζεσθαι P. 1293. παρουσίαν ἔχειν — παρεῖναι Aj. 536. συγγνώμην ἔχειν — συγγνῶναι P. 1303. E. 392. T. 327. Aj. 1301. σπάνιν ἔχειν — σπανίζειν R. 1461. φροντίδα ἔχειν — φροντίζειν C. 301. ὥραν ἔχειν C. 387.

II. pass., *to be held, to be*; γνῶθι δ' ὡς ἔχων ἔχει C. 1029. οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς Aj. 265. ἡνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος εἶχετο 1124. ὡς βιαίας ἔχεται πανδήμιος πόλις ἐπὶ νόσου A. 1127. τί — κἀποπλήκτως ὧδ' ἔχει P. 721.

III. used as a personal verb, *to be*; οἰκτρῶς ἔχω T. 1069. θανεῖν μεταίτιος, σοί τ' αὖθις ὡς ἔχεις ἔχειν 1224. οἷος ὢν οἵως ἔχεις Aj. 906. ὡς ὀργῆς ἔχω. R. 345. εἰ μὴ δοκῶ τι 'μειόνως ἔχειν C. 104. τὸν δ' ἔρωθ' οὕτως ἔχω P. 656. δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω 808. ὧδ' ὡς ἔχω στείχοιμ' ἄν A. 1095. σὺ γ' ἔχουσα E. 1226. σὺ γ' ἔχοντες P. 258. — ὡς ἀφροντίστως ἔχει Aj. 348. οὕτως ἔχει γ' ἡ πίστις T. 587. τόδ' ἄγγος ὡς ἔχει 619. ἐᾷν ὅπως ἔχει Aj. 1027. εἴπερ ὧδε ταὐτ' ἔχει E. 307. κεῖνος — καλῶς ἔχει 781. οὕτως ἔχει σοι ταῦτα 926. πῶς οὖν ἔχει τἀντεῦθεν εἰσιόντι μοι 1331. εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ C. 1765. οὕτως ἔχει σοι ταῦτα A. 37. τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν 702. ταῦθ' ὅπως οὐχ ὧδ' ἔχειν Aj. 371.

IV. as an impersonal verb; 1. εἴπερ ὧδ' ἔχει P. 116. ὡς ἔχει R. 1172. εὐσεβῶς ἔχει 1431. οὕτως ἔχει μοι C. 605. εἶχε δ' ἄλλα μὲν ἄλλα A. 138. ἀναγκαίως ἔχει T. 720. ἔχει γὰρ οὕτως 1116. λυπηρῶς δ' ἔχει E. 757. ἆρ' ἔχει καλῶς; 780. ἆρά μοι καλῶς ἔχει; 806. 1331. ὡς δὲ νῦν ἔχει 1336.

2. the participle is also frequently used

in this sense; κληδὼν ὧδ' ἔχοντος P. 255. ἐπεὶ οὐδ' ἂν ὧδ' ἔχοντα (εἶλε) 936. οἶδα ταῦτα τῇδ' ἔχοντα 1320. τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντα R. 770. τὸ καλῶς ἔχον πάλαισμα 879. γένοιτο μεντἂν χατέρως καλῶς ἔχον A. 683. ὡς ὧδ' ἐχόντων 1164. Aj. 274. 960. ὡς ὧδε τοῦδ' ἔχοντος αἰάζειν πάρα Aj. 888. ὡς ἔχοντα τυγχάνει T. 622. ὡς ὧδ' ἔχων ὑβρίζει E. 780. μάλ' ἀθλίως ἔχον (εἶδος) 1169.

V. midd., 1. *to cling to*; προσπεσὼν ἔχου Aj. 1160. μάχης ἧς νῦν ἔχονται, *the contest in which they now engage* C. 425. εἴτε σου διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε, *I would that this torture might fasten on thy breast* P. 781. 2. *to abstain*, with a gen.; τῶν ἀθίκτων ἔξεται R. 891. 3. *to endure*; εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυ A. 463.

Ἑῷος, *of* or *belonging to the morning*; ἡλίου σέλας ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ἠρίδων E. 18.

Ἑώρα, *a halter* or *noose*; γυναῖκα — πλεκταῖς ἑώραις ἐμπεπλεγμένην R. 1264.

Ἕως, *the morning*; στάντα πρὸς πρώτην ἕω C. 478.

Ἕως, *until, whilst*.

Ζ

Ζάλη, *a whirlwind*; ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Aj. 345.

Ζαμενής, *vehement*; ζαμενὴς λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους Aj. 137.

Ζάω, and ζώω, *to live, to have life, to flourish*.

Ζεύγνυμι, properly, *to yoke*; but used figuratively, 1. *to subdue*; ζεύχθη δ' ὀξυχόλως (οις) παῖς ὁ Δρύαντος κερτομίαις ὀργαῖς ἐκ Διονύσου πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ A. 945. κἀνάγκῃ ζυγεὶς P. 1014. 2. *to join in marriage*; εἰ γάμοις με δεῖ μητρὸς ζυγῆναι R. 826. Thence applied to a woman *united to* a man *by compulsion*; κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ', ἀλλ' ἐζευγμένην, *for I think* (*I have received her*) *no longer a maid, but married by compulsion* T. 533.

Ζεύς, the god *Jupiter*.

Ζέω, *to boil over*: used figuratively, of *anger*; ἡνίκ' ἔζει θυμός C. 435.

Ζῆλος, 1. *ardour, zeal*; τῶν ἐμῶν ζῆλος ξυναίμων, *zeal for my kindred* C. 947. 2. *a state that is envied*; οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει, *what servitude, instead of how envied a lot, does she support* Aj. 498. 3. *envy*; λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε, — ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπιβλέπων, εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς ξυμφορᾶς ἐλήλυθεν R. 1526; a difficult passage, which different annotators would explain in very different ways: Erfurdt would render it ζήλῳ πολιτῶν ἐπιβλέπειν, *to envy the prosperity of the citizens*: Hermann, followed by Dindorf, would read ὃν τίς οὐ ζηλῶν πολιτῶν scil. ἦν, *when who was there that did not envy*, that is, *when all envied*: but Ellendt would read ταῖς, instead of καὶ — ὅστις οὐ ζήλῳ πολιτῶν ταῖς τύχαις ἐπιβλέπων, as it were εἰς ἐπιβλέπων (ἦν) ταῖς πολιτῶν τύχαις ζήλῳ, *who did not envy the fortune of the citizens through a desire to detract*.

Ζηλόω, *to admire with envy*; ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ E. 1016. καίτοι σε καὶ νῦν τοῦτό γε ζηλοῦν ἔχω Aj. 548.

Ζηλωτός, *worthy of being envied*; Κρέων γὰρ ἦν ζηλωτός, ὡς ἐμοί, ποτε A. 1146.

Ζημία, *detriment, damage, penalty*; οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν ἡ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει R. 520. See Ἀπλοῦς.

Ζητέω, *to seek, to search for*; τἀνδρὸς οὗ ζητεῖς R. 362. ὃν πάλαι ζητῶ ἀπειλῶν 450. ὅνπερ πάλαι ζητοῦμεν 1119. — ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν ζητῇς, ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον 659. ζητεῖτ' ἰόντες ἀνδρὸς ἔξοδον κακήν Aj. 793. ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν R. 266. ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικοίης, τροφήν C. 363. ὀθούνεκ' αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἐχθὲς Φρυγῶν Aj. 1034. Passiv., τὸ δὲ ζητούμενον ἁλωτόν R. 110. See Ἁλωτός.

Ζήτημα, *an inquiry, a question*; τὸ δὲ

ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν Φοίβου τόδ' εἰπεῖν, ὅστις εἴργασται τόδε, but this question was the part of Phœbus who sent the message, to declare who has done this deed R. 278.

Ζήτησις, search; πῶς — ἀνδρὸς κατὰ ζήτησιν οὐ πέμπεις τινά, how! do you not send some one in search for your husband T. 55.

Ζητητέος, to be sought; πεῖρά τις ζητητέα Aj. 465.

Ζητητός, sought for; σὲ — ζητητὸν — ἔσεσθαι C. 391.

Ζυγόν, 1. properly, a yoke; ἵππον ἄξεται (ὑπάξεται) ἀμφίλοφον ζυγόν A. 350. κἀξισώσαντες ζυγὰ ἠλαυνέτην E. 728. 2. a rowing-bench; θοὸν εἰρεσίας ζυγὸν ἐζόμενον ποντοπόρῳ ναὶ μεθεῖναι Aj. 244. 3. used figuratively, in the sense of a yoke; πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν Aj. 924. οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον A. 291.

Ζυγωτός, yoked; ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπιστάται E. 692.

Ζῶμα, a girdle; δὸς — καὶ ζῶμα τοὐμόν E. 444.

Ζωστήρ, a waist-belt, or sash worn by chieftains; ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Aj. 1009.

Η

Ἦ, adv., expressing *confirmation* and *interrogation*.

Ἤ, a conjunction expressing *separation interrogation*, and *comparison*; *or*, *either*, *whether*, *rather*, *than*.

Ἥβη, 1. properly *puberty* and *youth*; κἀξεθρεψάμην τοσόνδ' ἐς ἥβης E. 14. κρυπτῇ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος, happy in a youth unknown to (concealed from) sorrows 155. 2. applied to any age or period of life; τίνα δ' ἀκμὴν ἥβης ἔχων R. 741. 3. form or beauty of youthfulness; ὁρῶ γὰρ ἥβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν, for I see her form advancing to maturity, but mine waning T. 544.

Ἡγεμών, 1. a guide; ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι C. 1539. ἐμοὶ γὰρ οὗτος ἡγεμὼν A. 1001. Thence applied to one who guides a chariot, a charioteer; ἐξ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἡγεμὼν αὐτός θ' ὁ πρέσβυς — ἠλαυνέτην R. 804. 2. metaph. a ruler or king; ἦν — Λαΐου ποθ' ἡγεμὼν γῆς τῆσδε R. 103. ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών C. 290.

Ἡγέομαι, imperf. ἡγεῖτο Aj. 1080. fut. ἡγήσει E. 1027. aor. ἡγήσαιτο P. 133. 1. to lead, to lead the way, to go before, thence also to guide or rule; in which signification it is followed by a genitive case, or sometimes by no case at all; λεῶν ὧν ὅδ' ἡγεῖτο Aj. 1080. Αἴαντος ἡγεῖσθαι 1085. πόλις γάρ ἐστι πᾶσα τῶν ἡγουμένων P. 386. σοῦ καλῶς ἡγουμένου, thou counselling me well, that is, leading me by thy counsel A. 634. ὁρῶ βροτοῖς τὴν γλῶσσαν, οὐχὶ τἄργα πάνθ' ἡγουμένην, I see that to mortals the tongue, and not the act, bears rule, (or takes the lead) in everything P. 99. Ἑρμῆς δ' ὁ πέμπων — ἡγήσαιτο νῶν 133. 2. to think or esteem; just as, in Latin, *duco* is employed in a similar twofold sense: in this signification commonly used with two accusatives or an infinitive; δυσμενῆ θ' ἡγούμενος P. 1307. ὡς τἄλλα πάντα δεύτερ' ἡγεῖται πατὴρ Ζεύς 1428. δεύτερ' ἡγεῖται τὰ τῆς οἴκοι διαίτης C. 352. ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν A. 1152. — οὐκ αἰσχρὸν ἡγεῖ — τὰ ψευδῆ λέγειν; P. 108. ἡγεῖσθε δὲ βλέπειν μὲν αὐτοὺς πρὸς τὸν εὐσεβῆ βροτῶν C. 279.

Ἡγητήρ, a guide; ἄθικτος ἡγητῆρος C. 1517.

Ἡδέως, 1. sweetly; ἡδέως εὕδουσαν T. 174. 2. cheerfully, with good will; οὔτ' ἂν — ἐμοῦ γ' ἂν ἡδέως δρᾴης μέτα A. 70. ἀλλ' ἡδέως ἔμοιγε κἀλγεινῶς ἅμα, but to me at the same time welcomely and painfully 432.

Ἤδη, adv., now, at length, already, indeed.

Ἥδιστα. See Ἡδύς.

Ἥδομαι, to rejoice, to be glad, to delight in; ἥδομαι μέν σ' εἰσιδὼν βλέποντα P. 870. οὐχ ἥδομαι T. 373. δρῶντες ἃ'ν ἡδώμεθα Aj. 1064. τὸ δ' ἔπος, οὐ 'ξερῶ τάχα, ἥδοιο μέν R. 937. αὐτὸς μὲν ἥδεθ' οἷσιν εἶχετ' ἐν κακοῖς Aj. 265. — ὃς μηδ' οἰνοχύτου πώματος ἥσθη δεκετεῖ χρόνῳ P. 706. ἥσθην πατέρα τὸν ἐμὸν εὐλογοῦντά σε 1298. φέροντες οἵ' ἂν — οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών E.

1317. — οὐδ' ἡσθήσεται τῇ ξυμφορᾷ R. 453.

Ἡδονή, 1. *sensual pleasure;* μὴ — τὰς φρενάς γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς A. 644. 2. *pleasure of mind, delight, satisfaction;* ἆρ' ἂν ματαίου τῆσδ' ἂν ἡδονῆς τύχοις; C. 784. βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με 1206. ἐπεὶ δὲ παντὸς εἶχε δρῶντος ἡδονήν, *and when he was satisfied* (εἶχε ἡδονήν) *in everything being done* 1600. ἡ γὰρ — παρ' ἐλπίδος χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ A. 389. ὥστ' ἐπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 626. ἦ που πολὺν γέλωθ' ὑφ' ἡδονῆς ἄγεις Aj. 375. ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει, *as much as my mind desires* (or *has pleasure in doing*), E. 278. ὑφ' ἡδονῆς — διώκομαι 859. εἴ σοι τῷ λόγῳ τις ἡδονή 879. μαίνεται δ' ὑφ' ἡδονῆς μήτηρ 1142. δέδοικα (σε) λίαν ἡδονῇ νικωμένην 1264. μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἡδονὰν μεθέσθαι 1269. — τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην E. 1294. ἡδοναῖς ἄμοχθον ἐξαίρει βίον T. 146. φίλους ἀνιῶν αὐτὸς ἡδονὰς ἔχειν Aj. 259. τὰς ἡδονὰς ὅταν προδῶσιν ἄνδρες A. 1150. 3. also, *a cause for joy;* φέρω γὰρ ἡδονάς E. 861. 4. used adverbially; καθ' ἡδονήν E. 1495. T. 196. θᾶσσον ἢ καθ' ἡδονὴν ποδός C. 894. — πρὸς ἡδονὴν λέγω τάδε E. 909. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτὸν — ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ R. 1339. 5. used in a comparative signification; ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν, τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν, *but if joy be wanting to these, I would not purchase the rest with the shadow of smoke in comparison with real pleasure* A. 1156.

Ἡδυεπής, *sweetly-sounding;* ὦ Διὸς ἁδυεπὴς φάτι R. 151.

Ἡδύπνοος, *sweetly-breathing;* ἁδυπνόων κλύουσαν — ὀνειράτων E. 471.

Ἡδύπολις, *welcome to the city;* σοφὸς ὥφθη βασάνῳ θ' ἡδύπολις R. 510.

Ἡδύς, *sweet, pleasant, agreeable;* 1. of things; ἡδὺ — κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν P. 81. οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι 1009. πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ R. 1516. οὐ γὰρ αὐδὰν ἡδὺ τἀκίνητ' ἔπη C. 630. εἰ δ' ἐνθάδ' ἡδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν 644. εἰ τόδ' ἡδύ 646. μῦθος — οὔθ' ἡδὺς οὔτ' ἀλγεινός A. 12. ὅπως — ἡδεῖαν φάτιν φέρωμεν E. 56. φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς 657. ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδὺν 771. Compar.; πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν R. 592. Used adverbially; ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν Aj. 990. — Superl.; τά τῶν τεκόντων ὄμματ' ἥδιστον βλέπειν R. 999. ὦ δισσὰ — ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα C. 325. ἥδιστον δέ μοι τὸ κατθανεῖν ἦν 435. ἥδιστον, εἰ σὺ μήτ' ἐμὲ πείθειν οἷός τ' εἶ, μήτε — 806. τὸ — ἐκ κακῶν πεφυγέναι ἥδιστον A. 434. τὸ μανθάνειν ἥδιστον εὖ λέγοντος 1019. γέλως ἥδιστος εἰς ἐχθροὺς γελᾶν Aj. 79. ἥδιστος βίος 550. ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα E. 1349. ἔργ' ἔχων ἥδιστ' ἐμοὶ 1352. Used adverbially; οὕτως ὅπως ἥδιστα T. 329. 2. of a man; εἰκάσαι μέν, ἡδὺς (βαίνει) R. 82. ἥδιστος δ' ἀνήρ P. 526. ἥδιστος — δεσμώτης ἔσω θακεῖ Aj. 105. One place, in which this word is found, is, as Ellendt says, full of doubt T. 122. ὧν ἐπιμεμφομένα σ' ἁδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω, Brunck would understand ἁδεῖα to be the accusative plural for ἁδέα, and on his authority many English readers render this passage, *on which account blaming you I will suggest what is agreeable indeed, yet opposed to your notions:* but better commentators make ἁδεῖα the nominative singular; thus Hermann, followed by Dindorf, translates it, *quorum causa succensens tibi, lubens quidem, sed contraria afferam:* Ellendt, however, perhaps with more ingenuity than correctness, would render ἡδύς by *benevolus* and *comes, I wish you well, yet with all due respect will venture to contradict you,* and for this he cites the authority of one of the Scholiasts, παραιτουμένη δὲ τῷ ἁδεῖα, ὡς ἐναντία λέγουσα τῇ ἀνάσσῃ.

Ἡδωνός, *an Edonian;* Ἡδωνῶν βασιλεύς A. 946.

Ἠθάς, *accustomed;* ἠθάς εἰμί πως τῶν τῆσδε μύθων E. 364.

Ἥιθεος, *a youth;* ἡθέων λεκτοί R. 18.

Ἦθος, *temper, disposition;* εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς Aj. 592. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον A. 742. μή νυν ἓν ἦθος μοῦνον ἐν σαυτῇ φόρει, ὡς φῆς σύ, κοὐδὲν ἄλλο, τοῦτ' ὀρθῶς ἔχειν A. 701.

Ἥκιστα, *by no meens, least of all, as little as possible;* οἷν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότων κλύειν P. 425. 481. 518. R. 623. 1083. T. 318. E. 82. 790. ἥκιστά γε 1386.

Ἥκω, 1. *to have come, to have arrived, to be present;* εἰς σε πόμπον — ἥκω P. 499. τὴν σὴν ἥκω χάριν 1399. τίν' ἡμιν ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων R. 86. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν C. 12. τὰ δὲ νῦν τιν' ἥκει λόγος οὐχ ἅζοντα 133. ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε 288. ὦ τέκνον, ἥκεις; 328. ἥκω γὰρ οὐχ ὡς δρᾶν τι βουληθεὶς 736.

πρὸς πόλιν δ' ἐπίσταμαι — ἥκων 738. ἥκεις ἐμ' ἄξων 788. ἥκω κόρην ἄγων τήνδε Α. 390. ἄρ' ἀχνύμενος — ἥκει 625. ἥκομεν κοινὴν ὁδόν 975. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; 1157. τά δ' ἐν δόμοις (φέρων) ἔοικας ἥκειν καὶ τάχ' ὄψεσθαι κακά 1265. ἥκει δόμους ὡς τούσδε Τ. 364. ἣν (γυναῖκα) ἥκεις ἄγων 399. ποῖ γᾶς ἥκω 980. ὡς ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμιν πρᾶξιν Αj. 776. πλείους δεῦρο κήρυκας λαβὼν καὶ τὸν στρατηγὸν ἧκε 1095. σοὶ φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς Ε. 656. παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων 45. μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα Ρ. 13. — μάτην ἄρ' ἡμεῖς ἥκομεν Ε. 762. ὅπως γὰρ ἥκομεν Α. 403. ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον Ε. 128. — ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας; R. 1489. Κρέοντά γ' ἴσθι σοι — ἥξοντα C. 398. ἥξουσιν ἄνδρες 659. τὸ μηδαμὰ ἐλπισθὲν ἥξειν σῶμα 1107. σχολῇ ποτ' ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ Α. 386. φίλη μὲν ἥξειν πατρί 889. ἄψορρον ἥξομεν Ε. 53. ἥξοντ' Ὀρέστην 286. τοῦ κασιγνήτου τί φής, ἥξοντος ἢ μέλλοντος 310. σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν 801. ἐς δόμους — ἥξειν Τ. 185. φρόνει νιν ὡς ἥξοντα 288. 2. used figuratively; *to have reached* or *arrived at any point* or *end*, not in reference to *place*; ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἥκητ' ἀκμάς, *but when ye have arrived at marriageable years* R. 1492. ὁ δ' ἐνθάδ' ἥκων, *but he being in this state* P. 377. δρᾷς ἵν' ἥκεις; R. 687. C. 941. ἔξοιδά σε οὐ ψιλὸν — ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα 1034. εἰς τόδ' ἥξεις, μὴ λέγω γε τοὔνδικον R. 1158. scil. εἰς ὄλεθρον. βῆναι κεῖθεν ὅθεν περ ἥκει C. 1229. σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα 94. οὔτε σφιν ἀρχῆς τῆσδε — ὄνησις ἥξει 453. ἔχθιστον φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί 1179. ἥκει γὰρ αὐτὴ διὰ χρόνον Ρ. 748. ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος Αj. 185. δέδοικα μὴ 'κ θεοῦ πληγή τις ἥκῃ 272. ἥκει γὰρ τῷδ' ἐπ' ἀνδρὶ θέσφατος βίου τελευτή C. 1470. ἥξει — Ἐρινύς Ε. 479. σκόπει — τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα, *observe how the solemn predictions of the god turn out*, that is, *how false they prove* R. 953. ἥξει γὰρ αὐτά R. 341. οὐκοῦν ἄγ' ἥξει καὶ σὲ χρὴ λέγειν ἐμοί 342. ὡς αὐτὸν ἥξοι μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν 713. Also used in the sense of προσῆκε — οὕνεκ' ἥκέ μοι γένει τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως, *for it belongs to me, on account of my relationship, most of all the city, to grieve at the sufferings of this man* C. 742. πρὸς κακῶν ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρά Ρ. 960. νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον — φέρουσα C. 358. ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε 360. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; 585. λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων Ρ. 1251. πολλῶν ἂν ἥκοις ἄξιος τυχεῖν Ε. 787. μόνος γὰρ ἥκω τοῖσι σοῖς ἀλγῶν κυκοῖς Ε. 1192. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν; 1193. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἥκω R. 1519. τῆς μητρὸς — ἥκω φράσων Τ. 1112. ὃς ἐκ πατρῴας ἥκων γενεᾶς ἄριστος Αj. 623. εἰ μὲν δι' ὀργῆς ἧκον C. 909. μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκων τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ C. 1268. See Πυνθάνομαι.

Ἠλέκτρα, *Electra*; ἡ δύστηνος Ἠλέκτρα Ε. 80. πρόδοτος — σαλεύει Ἠλέκτρα 1064. παῖ δυστανοτάτας Ἠλέκτρα ματρός 121. Ἠλέκτρα 1162. 1358. ἦ σὸν τὸ κλεινὸν εἶδος Ἠλέκτρας τόδε; 1168.

Ἤλεκτρος, *electrum*, a metal said to have consisted of a mixture of four parts gold and one silver; some translate it *amber*; τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον Α. 1025.

Ἡλίκος, *of what sort, of what age*; ὁρᾶς μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι R. 15.

Ἥλιος, 1. *the sun*; ἵν' ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ πάρεστιν ἐνθάκησις Ρ. 17. ἡλίου φάος 659. σέλας Ε. 17. φέγγος Ε. 372. Τ. 603. κύκλος λαμπρὸς Α. 412. ὡς ἂν οὗτος ἥλιος ταύτῃ μὲν αἴρῃ Ρ. 1314. πολλοῖσιν ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν C. 351. τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου Α. 1052. ἡλίου τέλλοντος Ε. 689. ἀλαμπὲς ἡλίου δῶρον Τ. 688. τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν (κέλευθον) Αj. 684. 2. used as a proper name or personification of *the sun*; οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον Ἅλιον R. 660. φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου 1426. θεῶν ὁ πάντα λεύσσων Ἥλιος C. 873. ὦ τὸν αἰπὺν οὐρανὸν διφρηλατῶν Ἥλιε Αj. 833. τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω 844. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διὸς ἢ ποῦ φαέθων Ἅλιος Ε. 814. φλογιζόμενον Ἅλιον αἰτῶ Τ. 96. 3. once used to signify *the day*, or *day-light*; ἡνίχ' ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ Ε. 416.

Ἡλιοστερής, *keeping off the sun*; κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει C. 314.

Ἡλιῶτις, *solar*; ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν, *into the sun-beam* Τ. 694.

Ἧμαι, *to sit*; ἧστο πλεῖστον ἄφθογγος χρόνον Αj. 304. ἁ δ' εὐῶπις ἁβρὰ — ἧστο Τ. 522. ἥμην ἐκπεπληγμένη 22.

Ἦμαρ, *the day*; κατ' ἄμαρ, *to-day* C. 1081. ὅπως μηκέτ' ἄμαρ ἄλλ' εἰσίδω Α. 1314. τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρ-

πειν ἔχει — ; *day succeeding day*, or *day alternating with day* Aj. 470. εἶρξαι κατ' ἦμαρ τὸ νῦν, *this present day* 740. ἦν δ' ἦμαρ — δεύτερον P. 354. ὦ φίλτατον μὲν ἦμαρ 526. ὦ θάνατε — πῶς ἀεὶ καλούμενος — κατ' ἦμαρ, *daily* 787. τί ποτ' αὖ μοι τὸ κατ' ἦμαρ ἔσται 1078. that is, τὰ τῆς ἡμέρας ἐπιτήδεια. — καὶ μ' ἦμαρ ἤδη ξυμμετρούμενον χρόνῳ λυπεῖ, τί πράσσει R. 73. 2. also *time* generally; θάλλει δ' οὐρανίας ὑπ' ἄχνας ὁ καλλίβοτρυς κατ' ἦμαρ αἰεὶ νάρκισσος, *through all time* C. 688. αἰὲν ἐπ' ἤματι ὠκύτοκος πεδίων ἐπινίσσεται, *day after day*, that is, *continually* 694. 3. *day* as opposed to *night*; κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεί E. 251. εἴ τι νὺξ ἀφῇ, τοῦτ' ἐπ' ἦμαρ ἔρχεται R. 199. ἐς τ' ἂν παμφεγγεῖς ἄστρων ῥιπάς, λεύσσω δὲ τόδ' ἦμαρ E. 106.

Ἡμέρα, 1. *the day, a day*; ἡμέρας μέρος βραχύ P. 83. ἡμέρας — οὐχ ἅλης μιᾶς 478. κἀφ' ἡμέρας τῆς νῦν R. 351. ἤδ' ἡμέρα 437. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 615. τὴν μὲν ὀδυσαν ἡμέραν 780. μὴ δῆτα — ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν 831. ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ 1157. τῇδε θἠμέρᾳ 1283. καθ' ἡμέραν τὴν νῦν C. 3. τῆς ἐσαυρίον — ἡμέρας 574. τὸν καθ' ἡμέραν βίον 1366. τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 1608. T. 737. μιᾷ θανόντων ἡμέρᾳ A. 14. μίαν καθ' ἡμέραν 55. 171. τερμίαν ἀμέραν 1312, *the final day, the day of death*; as τελευταίαν ἡμέραν R. 1529. ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ T. 606. τὴν παροῦσαν ἡμέραν 942. τοῖς γ' ἐφ' ἡμέραν 1118. τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει — ; Aj. 470. τῇ τόθ' ἡμέρᾳ 492. E. 1123. τῇδε θἠμέρᾳ 743. 765. καθ' ἡμέραν τὴν νῦν 788. φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας 843. κείνα — ἀμέρα E. 194. ἐκείνην ἡμέραν 270. ὅλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ 664. ἄλλης ἡμέρας 688. ἡμέρᾳ τῇδε 773. ἡ νῦν ἡμέρα 907. ἐν ἡμέρᾳ μιᾷ 1138. 1355. τὸν ἄσκοπον χρόνον — ἡμερῶν T. 246. εἴ τις δύο ἢ — πλέους τις ἡμέρας λογίζεται 940. οὐ διέσχον ἡμέρας τρεῖς R. 717. 2. also *time* generally; τὴν μὲν αὐτίχ' ἡμέραν, ὁπηνίκ' ἔζει θυμός C. 434. ἐς τόδ' ἡμέρας 1140. νῦν δ' Ἄρης οἰστρηθεὶς ἐξέλυσ' ἐπίπονον ἀμέραν T. 650. ὡς ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Aj. 131. δαίμων τοῖς μὲν εὐτυχὴς καθ' ἡμέραν, ἡμῖν δ' ἀπορρεῖ E. 987. ἐπεί πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπης ἐγγυτέρω, *long life* C. 1218. παλαιᾷ μὲν ἔντροφος ἀμέρᾳ (μάτηρ), *aged* Aj. 613. 3. *day* as opposed to *night*; ὦ χρυσέας ἀμέρας βλέφαρον A. 104. τῇ λευκοπώλῳ ἡμέρᾳ (νὺξ ἐξίσταται) Aj. 658. ὦ φαεννῆς ἡμέρας σέλας 843. οὔτε νυκτὸς — οὔτ' ἐξ ἡμέρας E. 770. μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τε C. 624. νύκτες ἡμέρας τ' ἴσαι E. 1357. ἔπειτα ποίας ἡμέρας δοκεῖς μ' ἄγειν 258.

Ἡμερεύω, *to pass the day, to live*; ἔκηλά που — ἡμερεύσομεν E. 777. διημερεύσομεν, βιώσομεν Schol.

Ἡμέριος. See Ἀμέριος, Doric, in which form Sophocles always employs it.

Ἡμεροσκόπος, *a day-sentinel*; ὁ πρῶτος ἡμεροσκόπος A. 253.

Ἡμέτερος, *our*.

Ἧμος, *when, whilst* T. 154. 528. R. 1134. Aj. 915.

Ἤν, *if*.

Ἠνεμόεις. See Ἀνεμόεις.

Ἡνία, *a rein, the reins*; ἐπίσχων χρυσόνωτον ἡνίαν Aj. 834. — λύων ἡνίαν ἀριστερὰν E. 733. — ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν E. 702.

Ἡνίκα, conj., *when*.

Ἡνιοστρόφος, *a charioteer*; ὀὺξ Ἀθηνῶν δεινὸς ἡνιοστρόφος E. 721.

Ἧπαρ, *the liver*; παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν A. 1299. πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ φρένας πεπλεγμένην T. 927. In the following passage commonly translated *the heart*; but it should be remembered that the ancients considered that the violent passions, such as love and hatred, grief, &c. were seated in the liver:—χωρεῖ πρὸς ἧπαρ — γενναία δύη Aj. 918.

Ἤπειρος, *the continent*; διισσοῖσιν ἀπειροις κλιθείς T. 101.

Ἤπιος, 1. *gentle, propitious*; σωτῆρας αὐτοὺς ἠπίους τ' ἡμῖν μολεῖν P. 728. (θεούς). 2. *soothing*; ἠπίοισι φύλλοις P. 691.

Ἠπίως, *mildly*; δι' ὠτὸς ἂν παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν — συμφέροι E. 1431.

Ἠπύω. See Ἀπύω.

Ἦρ, *spring*; ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον R. 1137.

Ἥρα, the goddess *Juno*; Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός E. 8.

Ἡράκλειος, *of* or *belonging to Hercules, Herculean*; τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον T. 51. φρενὸς τῆς Ἡρακλείας 573. τὸν Ἡράκλειον θάλαμον 909. τὸν Ἡράκλειον ἆθλον P. 1116. — τῶν Ἡρακλείων ὅπλων 262. τῶν Ἡρακλείων πόνων T. 169. δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις 912.

Ἡρακλῆς, n. pr., *Hercules*; nom., ἄναξ Ἡρακλῆς T. 155. ἀνὴρ εἰς Ἡρακλῆς 460. Ἡρακλῆς, ὁ πιστὸς ἡμῖν — καλούμενος 537. μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται 547. Gen.; τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους P. 931. αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους 1397. δάμαρτα θ'

Ἡρακλέους T. 405. βέλεσι τοῖς Ἡρακλέους P. 1392. Ἡρακλέους πάθος T. 851. Dat.; λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα T. 27. Ἡρακλεῖ λέγειν 392. οὐκ — δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 428. ἡνίκα ἦν Ἡρακλεῖ — ἐσπόμην 560. θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ 582. τῶν σῶν Ἡρακλεῖ δωρημάτων 665. τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον 869. Accus.; ζῶνθ' Ἡρακλέα T. 232. ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε 476.

Ἡσσάομαι, *to be conquered* or *subdued*; εἰ — κοὐκ ἀρκέσει ποθ' ὑμιν οὐδ' ἡσσημένοις εἴκειν Aj. 1221.

Ἡσσητέος, *we must submit to*; κοὔτοι γυναικὸς οὐδαμῶς ἡσσητέα A. 674.

Ἥσσον. See Ἥσσων.

Ἥσσων, *less*, *inferior*, in age, strength, or value; τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἄπανθ' ἥσσων ἔφυ T. 489. ἦν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε E. 1012. — πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας A. 435. κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν 676. οὐτἂν ἕλοις ἥσσω γε τῶν αἰσχρῶν ἐμέ, *you will not ever detect me yielding to what is base*, that is, *I will never act basely* 743. ἧσσον is used as an adverb; ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος Aj. 269. σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν 1308.

Ἡσυχάζω, *to remain quiet*; εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ R. 620.

Ἡσυχαῖος, *quiet*; ἐν ἀσυχαίᾳ βάσει βάσιν ἁρμόσαι C. 197.

Ἥσυχος, *quiet*, *silent*; ἥσυχος θακεῖ Aj. 318. τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν A. 1076. Used adverbially; ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ ἔξεστι φωνεῖν C. 82.

Ἥφαιστος, *Vulcan*, the god of fire; metaph., *fire*; πρὶν — στεφάνωμα πύργων πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν A. 123. ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν 994.

Ἡφαιστότευκτος, *created by Vulcan*; τὸ παγκρατὲς σέλας ἡφαιστότευκτον P. 975.

Ἠχέω, *to sound*, *to sound forth*; ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον — κωκυτόν T. 863. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος —; C. 1496.

Ἠχώ, *sound*; ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανής P. 189. ἐπὶ κωκυτῷ — ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν E. 108.

Θ

Θακέω, *to sit*; τὸ δ' ἄλλο φῦλον — ἀγοραῖσι θακεῖ R. 20. ἐν μέσοις βοτοῖς θακεῖ Aj. 318. θάκει δὲ προστρόπαιος 1152. ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θεᾶς T. 23. οἱ μὲν ἄρσενες κατά στέγας θακοῦσιν C. 341. — ἡδιστος δεσμώτης ἔσω θακεῖ Aj. 106.

Θάκημα, 1. *a sitting* in act of supplication; τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι; C. 1162. εἰ τὸ θάκημ' ἐξαναγκάζει, σκόπει 1181. 2. *a seat*; τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν (Ἐρινύες) 1382.

Θᾶκος, *a seat*; εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων A. 986. θάκοισιν εἴ τινα βλέπεις ἢ πρὸς βεβήλοις ἢ πρὸς ἅλσεσιν θεῶν C. 9.

Θαλαμηπόλος, *one who enters a chamber* as *a bridegroom*; ἀὐτὸς (λιμὴν) ἤρκεσεν παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν, *the same (haven) sufficed for son and father as a bridegroom to enter into* R. 1209.

Θάλαμος, 1. properly, *a nuptial chamber*; τὸν Ἡράκλειον θάλαμον T. 909. 2. also *a house* generally, or any *chamber*; οἰκονομῶ θαλάμους πατρός E. 183. κρυπτομένᾳ δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ A. 938. τὸν παγκοίταν ὄθ' ὁρῶ θάλαμον τήνδ' Ἀντιγόνην ἀνύτουσαν A. 798. ἐς μέγαν θάλαμον Ἀμφιτρίτας R. 195.

Θαλάσσιος, *belonging to the sea*; θαλάσσιον ἐκρίψατε R. 1411.

Θαλλός, *a branch*; ἄνω βλαστεῖν βρύοντα θαλλόν E. 414. ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς — συγκατῄθομεν A. 1187. θαλλοῖσιν, ἢ κρόκαισιν (ἐρέψω); C. 475.

Θάλλω, perf. τέθηλα, 1. properly, *to bud forth*, *to thrive*, *to flourish* as a plant or tree; θάλλει — κατ' ἦμαρ ἀιεὶ νάρκισσος C. 687. φύτευμα — ὁ τῷδε θάλλει μέγιστα χώρᾳ 705. 2. *to flourish*, applied to the state of man; μέγα θάλλοντές εἰσι νῦν ἐν Ἀργείων στρατῷ P. 418. πατρὸς θάλλοντος A. 699. Κρέων — θάλλων εὐγενεῖ

τέκνων σπορᾷ 1149. 3. also of health, *to be in good health*; ἔλειπον ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα, κοὐ νόσῳ βαρύν T. 234. ἕως — τὸν κασίγνητον βίῳ θάλλοντά τ' εἰσήκουον E. 940, as it were, ἐν βίῳ, θάλλοντά τε. 4. and of diseases and misfortunes, *to flourish*; ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε κἀπὶ μεῖζον ἕρχεται P. 259. πήματα — ἁ 'γὼ κατ' ἦμαρ καὶ κατ' εὐφρόνην ἀεὶ θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ E. 252.

Θάλπος, 1. *warmth, heat*; properly οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος T. 144. 2. figuratively, *a sting*, or *smart*; τῶν τοξευμάτων) σὺ θάλπος οὐχ ὑπεκδραμεῖ, *the sting (of the arrows) thou shalt not escape* A. 1073.

Θάλπω, used transitively and intransitively, 1. *to warm, to make warm*; pass., *to become warm, to be dried*; ὡς δ' ἐθάλπετο (sc. ἀκτῖνι ἡλιώτιδι) T. 694. θάλπεται ῥάκη P. 38. 2. figuratively, *to be heated* or *inflamed*; ἐς τί μοι βλέψασα θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί; E. 876. 3. intrans., *to be hot, to burn*; καῦμ' ἔθαλπε A. 413. ἔθαλψεν ἄτης σπασμός T. 1072.

Θαμά, *frequently*; σοφαὶ γνῶμαι — ἐμποδίζονται θαμά P. 430. δέλτον λιπὼν —, τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν T. 47. κακῶς κλύουσα πρὸς σέθεν θαμά E. 514. τροφῆς —, τὴν ἐγὼ θάμ' ἀμφί σοι πόνῳ γλυκεῖ παρέσχον 1133.

Θαμβέω, *to be amazed* or *astonished*; καὐτὸς τεθάμβηκα A. 1231.

Θαμίζω, *to frequent*; ἔνθ' ἁ λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδὼν C. 678.

Θαμνός, *a thicket*; ὃ καὶ σὺ θαμνοῖς οἶσθά που κεκρυμμένον E. 55.

Θανάσιμος, *that belongs to death*, 1. of a man, *about to die*, or *dead*; ὦ γαῖα δέξαι θανάσιμόν μ' ὅπως ἔχω P. 808. εὖ ἴσθ' ἐκεῖνον θανάσιμον βεβηκότα R. 959. Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Aj. 513. 2. *deadly, mortal*; ὅλωλε θανασίμῳ πεσήματι Aj. 1012. τὸ σὸν δῶρημα, θανάσιμον πέπλον T. 755. ἄφαντος ἔῤῥει θανασίμῳ χειρώματι R. 560.

Θανατηφόρος, *causing death*; νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θανατηφόρα κεῖται R. 181.

Θανατόεις, *deadly, fatal*; ἰὼ φρενῶν — ἁμαρτήματα στερεὰ θανατόεντα A. 1248.

Θάνατος, 1. *death*; ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει R. 942. στεναγμός, ἄτη, θάνατος 1284. μοῖρ' ἀνυμέναιος — ἀναπέφηνε, θάνατος ἐς τελευτάν C. 1226. τά τοῦδε — μαντεύμαθ' ὃς σφῷν θάνατον ἐξ ἀμφῶν θροεῖ 1427. ἔχετον κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω A. 147. θανάτου τοῦτ' ἐγγυτάτω τοῦτος ἀφῖκται 924. ἱρᾶσατο πρὸς θανάτῳ θάνατον ἀνύσασα μόνα; T. 881. ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει (ἡμέρα) Aj. 788. ὧν — ἠράσθη τυχεῖν ἐκτήσατ' αὐτῷ, θάνατον 947. In the plural generally used to express *a violent death*; λαβδακίδαις ἐπίκουρος ἀδήλων θανάτων R. 496. τοὺς ἐμὸς ἴδε πατὴρ θανάτους αἰκεῖς E. 199. Also *the death of several*; μεγάλους μὲν ἰδοῦσα νέους θανάτους T. 1266. θανάτων δ' ἐφ' χώρᾳ πύργος ἀνέστας R. 1200. 2. used figuratively; θάνατος μὲν τοῦ ἀκούειν C. 533. θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει Aj. 214. 3. *the god of death*; ὃν τέκετο Θάνατος, ἔτεκε δ' αἰόλος δράκων T. 831. ὦ Θάνατε Θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος — οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτε P. 786. ὦ Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολών Aj. 841.

Θαπτέος, *that is to be buried*; τόνδ' ἐστὶν οὐχὶ θαπτέον Aj. 1119.

Θάπτω, *to bury*; ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφ' ἀπόῤῥητον πόλει; A. 44. οὐ δῶς ἐγὼ θάπτων παρήσω κεῖνον 1030. καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν Aj. 1068. εἰ τοὺς θανόντας οὐκ ἐᾷς θάπτειν 1110. ἄνωγας οὖν με τὸν νεκρὸν θάπτειν ἐᾶν; 1343. — τήνδ' εἵλομεν θάπτουσαν A. 381. ταύτην γ' ἰδὼν θάπτουσαν 400. — αὐτὴ τὸν ἄνδρ' ἔθαπτε 398. — κεῖνον δ' ἐγὼ θάψω 72. τὸν νεκρὸν — πρὸς βίαν θάψειν ἐμοῦ Aj. 1306. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε A. 246. — τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοὐ 'μοὶ τεθάψεται Aj. 574. σὺ δ' ἀντακούσῃ τοῦτον ὡς τεθάψεται 1120. τί — λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα προσθείμην πλέον, but the reading now generally adopted is λύουσ' ἂν ἢ 'φάπτουσα, *violating or keeping the law* A. 40.

Θαρσέω, *to be of good courage*; thence *to be confident*, as τοῦτον ἂν τὸν ἄνδρα θαρσοίην ἐγὼ καλῶς μὲν ἄρχειν, εὖ δ' ἂν ἄρχεσθαι θέλειν A. 664. Αἴαντος οὐ θαρσῶ πέρι Aj. 780. — δέρκου θαρσῶν P. 146. θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγὼ C. 492. ἢ κἂν ἐγὼ θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοὺς σοὺς ἱκοίμην E. 306. θαρσῶν δὲ μίμνε Aj. 68. θαρσῶν ὑβρίζεις, *boldly* 1237. θαρσεῖν μὲν οὖν ἔγωγε — ἐπαινῶ C. 670. θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι A. 926. — θάρσει τὸ τοῦδέ γ' ἀνδρός C. 650. θάρσει προνοίας οὕνεκα P. 763. θάρσει μοι, θάρσει τέκνον E. 168. 314. 1429.

P. 663. 799 (θάρσει, μενούμεν). 882. 1251. R. 1062. C. 730 (θάρσει, παρέσται). 1187. A. 555.

Θάρσος, *courage, confidence, boldness;* πλέον τὸ θάρσος εἶχε θατέρου P. 593. θάρσος ἴσχε 796. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; *hast thou any cause of confidence respecting this terror?* E. 404. οὐδὲ μέντοι τούξανιστάναι πόλεως δίχ' ἔστι θάρσος C. 48.

Θαρσύνω, *to be of good courage;* ἀλλ' ὦ φίλη θάρσυνε E. 904.

Θάσσω, *to sit upon;* Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλέα θάσσει R. 161.

Θάσσων. See Ταχύς.

Θαῦμα, 1. *an object exciting wonder;* οὔ τι τοῦτο θαῦμ' ἔμοιγε P. 408. κοὐδέν γε θαῦμα R. 1132. θαῦμά γ' οὐδέν 1319. τοιοῦτον ἐκβέβηκεν, οἷον — ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν T. 670. χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα (*Hercules*) 957. θαῦμ' — ἰδοίμην 1000. πᾶσι θαῦμα δυσχερὲς παρῆν A. 254. 2. *wonder, astonishment;* θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται E. 916. — ἰδοῦσα δ' ἔσχον θαῦμα 885. τόδε θαῦμά μ' ἔχει P. 681.

Θαυμάζω, *to admire, to wonder, to be amazed* or *astonished;* μὴ θαύμαζε C. 1121. τύχη — θαυμάσαι μὲν ἀξία R. 777. οὐδ' εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον — θαυμάσας ἔχω C. 1142. σοῦ δ' ἔγωγε θαυμάσας ἔχω τάδε P. 1346. λόγος — ἄξιος δὲ θαυμάσαι C. 1154. καλὸς γὰρ ὀὐμὸς βίοτος, ὥστε θαυμάσαι E. 385. οὐκ ἄν ποτ' ἄνδρα θαυμάσαιμ' ἔτι Aj. 1072. Pass.; πάλαι δὲ μὴ παρὼν θαυμάζεται R. 289.

Θαυμαστός, *that is to be wondered at* or *admired;* οὐδὲν τούτων θαυμαστὸν ἐμοί P. 191. ἁ 'νὴρ γὰρ οὐ στενακτὸς — ἐξεπέμπετ', ἀλλ' εἴ τις βροτῶν θαυμαστός C. 1661.

Θέα, *a sight, a view;* ὄμμασιν — θέαν λαβόντα P. 532. ἄρ' ἐστὶν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν; 652. ὅστις ἦν θακῶν ἀταρβὴς τῆς θέας T. 23. πάρεστι δῆτα, καὶ μάλ' ἄζηλος θεά E. 1447.

Θεά, *a goddess;* Παλλάδος θεᾶς ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος A. 1169. ἡ Διὸς γοργῶπις ἀδάματος θεά Aj. 445. ὡς ἂν — μῆνιν ἐξαλεύσωμαι θεᾶς 641. ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργήν 763. θεᾶς παίζων κατ' ἄλσος E. 556. — αἱ γὰρ ἔμφοβοι θεαὶ — Γῆς τε καὶ Σκότου κόραι C. 40. σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς 459. τάσδε τὰς θεὰς καλῶν ἱκνοῦμαι 1014. χθόνιαι θεαί 1564. μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα 689.

Θέαμα, *a sight, a spectacle;* θέαμα δ' εἰσόψει τοιοῦτον, οἷον καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι R. 1295. ὦ τῶν ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον Aj. 971.

Θεάομαι, *to behold;* θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας T. 1068.

Θεατός, *that is to be looked* or *gazed upon;* οὔ τοι θεατός (Ajax) Aj. 898.

Θεήλατος, *sent* or *excited by the deity;* — οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον R. 255. θεήλατον μάντευμα δεινόν 992. μή τι καὶ θεήλατον τοὔργον τόδε A. 278.

Θεῖος, *divine,* 1. *what belongs to a deity;* τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα C. 609. τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτρον P. 139. θείῳ πυρὶ παμφαής 718. τὰ θεῖ' ἐπαινῶν P. 450. ἔρρει δὲ τὰ θεῖα R. 910. ὅταν τὰ θεῖ' ἀφεῖς τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ C. 1534. ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον T. 1152, same as χρησμός. 2. *sent by a deity;* ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος Aj. 185. θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος 605. θεῖα γὰρ — τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμοφρόνος Χρύσης ἐπέβη P. 192. σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης 1310. — εἴχομεν θείαν νόσον A. 417. εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ P. 1028. θείᾳ κἀπόνῳ τύχῃ C. 1581. 3. *partaking of divinity;* Διόνυσος — θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις C. 686. τὸν θεῖον μάντιν ὧδ' ἄγουσιν R. 298. τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κάρα R. 1235. 4. *sacred;* αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν, ἀλλὰ θείας ἀντίλυρον μούσας T. 639.

Θέλγω, *to entice, to beguile;* ὡς Ἔρως δέ νιν μόνος θεῶν θέλξειεν αἰχμάσαι τάδε T. 354. ἀλλὰ τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων ἔθελγεν 707.

Θέλκτρον, *a charm;* θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ T. 582.

Θελοντής. See Ἐθελοντής.

Θέλω, *to will, to wish, to desire.*

Θέμις, 1. *Themis, the goddess of justice;* οὐ τὰν Διὸς ἀστραπὰν καὶ τὰν οὐρανίαν Θέμιν E. 1053. 2. θέμις ἐστί, frequently used impersonally, with a dative of the person, *it is right, allowable,* or *allowed;* εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν P. 657. ὡς οὐ θέμις γ' ἐμοῦστι σοῦ μολεῖν ἄτερ 801. εἴ μοι θέμις γ' ἦν C. 650. εἰ θέμις ἐστί μοι τὰν ἀφανῆ θεὸν — σεβίζειν 1553. οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὁρᾶν ταλαίνᾳ A. 871. εἴ μοι θέμις τάδ' αὐδᾶν E. 126. οὐ γάρ σοι θέμις 424. οἷσιν οὐ θέμις 484. ὡς οὐ θέμις γίγνοιτο — τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ 'μ' ἑλεῖν P. 346. ἔστι — θέμις

658. T. 806. ἃ μὴ θέμις λεύσσειν δικαιοῦν C. 1637. θέμις δὲ πῶς τάδ' ἐστι; 1727. εἰ θέμις εἰπεῖν A. 1244. οὐ θέμις μαθεῖν E. 555. Once used by Sophocles in the sense of *right and just*, and not impersonally; ἐπεί μοι τὴν θέμιν σύ προὔβαλες T. 807.

Θεμιστός and Θεμιτός, *what is lawful*; ἀλλ' οὐ θεμιτὸν γὰρ κεῖσε μολεῖν C. 1755. ἢ ῥητόν; ἢ οὐ θεμιστὸν ἄλλον εἰδέναι; R. 993.

Θεογεννής, *of divine origin*; ἀλλὰ θεός τοι καὶ θεογεννής A. 828.

Θεόδμητος, *built by a deity*; Ἀθηνῶν τῶν θεοδμήτων ἄπο E. 697.

Θεόθεν, adv., *from God*; οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος, ἅπας οὐδὲν ἐλλείπει A. 580.

Θεοπρόπος, *prophetic*; ἔπος τὸ θεοπρόπον 819.

Θεός, *God, a god, the Deity, the Divinity.*

Θεοσεβής, *reverencing the gods, devout*; τὰς Ἀθήνας φασὶ θεοσεβεστάτας εἶναι C. 261.

Θεραπεύω, *to be serviceable*; πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν, *endeavour on the moment to be of service* P. 149.

Θερίζω, *to cut off*; τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥίπτει θερίσας Aj. 235.

Θερμαίνω, *to make warm*; pass., *to become warm*; used figuratively, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται Aj. 473.

Θερμός, *warm, hot*; 1. used in its proper sense; ὦ πέτρας γύαλον θερμὸν καὶ παγετῶδες P. 1071. πυρὶ θερμῷ A. 615. ὦ — θερμὰ λουτρὰ — παραναιετάοντες T. 631. ἀκτῖνος — θερμῆς ἄθικτον 683. θερμὸν αἷμα C. 628. θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος Aj. 1390. τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων P. 690. δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα T. 915. 2. used figuratively; ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ καὶ λόγῳ κακὰ — μοχθήσας ἐγὼ T. 1035. θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις A. 88.

Θέρος, *summer*; τοῦ παρεστῶτος θέρους P. 1324. χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει Aj. 656. ἐν θέρει P. 18.

Θερσίτης, *Thersites*, a proper name; Θερσίτης τις ἦν P. 440.

Θέσμιος, *what is lawful*; θεῶν πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσε Aj. 698.

Θεσμός, 1. *law, right, custom*; οὐκ ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἢ καὶ τῷδε σέ Aj. 1083. νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρομαι A. 795. — ἵμερος — νύμφας, τῶν μεγάλων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν 793. 2. *an injunction* or *commandment*; ὦν ἡ θὴρ — προὐδιδάξατο, παρῆκα θεμῶν οὐδέν T. 679.

Θεσπιεπής, *oracular*; θεσπιέπεια πέτρα R. 464.

Θεσπίζω, *to deliver oracles, to prophesy*; πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ καὶ ψευδόφημα C. 1512. ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων A. 1041. τά τ' ἄλλα — ἐθέσπισεν P. 606. οἵ' ἐθέσπισεν C. 1430. Ἀπόλλων εἰ καλῶς ἐθέσπισεν E. 1415. ἀνὴρ — βάθρον δεινὰ θεσπίσας A. 1078. — Pass., τί δὲ τεθέσπισται; C. 389. Used figuratively; τέρας τοι διὰ κακὸν ἐθέσπισας T. 1121.

Θέσπισμα, *a prophecy*; τὰ παρόντα θεσπίσματα — ἄξι' οὐδενός R. 971.

Θεσσαλίς, fem. *Thessalian*; κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει C. 311.

Θεσσαλός, *Thessalian*; Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους E. 693.

Θεστόρειος, *Thestorean, son of Thestor*; τοῦ Θεστορείου μάντεως Aj. 788.

Θέσφατος, 1. *predicted*; seldom used as an adjective; ἥκει — θέσφατος βίου τελευτή C. 1470. εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖται C. 973. 2. subst. θέσφατα are *prophecies*, or *oracles*; Λαΐου παλαιὰ θέσφατα R. 907. θεσφάτων κακῶν 1175. εἰ Θεσφάτων — βάξιν κατῄδη τῶνδε T. 86. ὡς — φήμην πύθησθε θεσφάτων 1140. μαντεῖαι βροτῶν οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείροις οὐδ' ἐν θεσφάτοις E. 491.

Θεωρέω, *to behold*; εἶθε — πελειὰς κύρσαιμι τῶνδ' ἀγώνων θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα C. 1086.

Θεωρία, *a festive show*; ποίας δ' ἑορτὰς (ἥξετε), ἔνθεν οὐ κεκλαυμένα πρὸς οἶκον ἵξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας; R. 1491.

Θεωρός, *a spectator, one sent to consult an oracle*; θεωρὸς ἐκδημῶν R. 114. ἀνδρῶν θεωρῶν Δελφικῆς ἀφ' ἑστίας C. 414.

Θήβη, and Θῆβαι, the city of *Thebes*.

Θηβαῖος, *Theban*; ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος R. 453. Θηβαΐας ἐπισκοποῦντ' ἀγυιάς A. 1122. — ἢ καὶ κατασκῶσι Θηβαίᾳ κόνει; C. 407.

Θηγάνη, *a whetstone*; (σφαγεὺς πίπηγε) σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής Aj. 807.

Θήγω, *to sharpen*; οὐ γὰρ μ' ἀρέσκει γλῶσσά σου τεθηγμένη Aj. 581.

Θήκη, *a tomb*; θήκην ἱεράν, ἣν κεῖνος ἔχει C. 1760. ὁρῶ — περιστεφῆ — πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός E. 884.

Θηλύνω, *to soften*, or *make effeminate*; κἀγὼ γὰρ — βαφῇ σίδηρος ὡς ἐθηλύνθην στόμα Aj. 636.

Θῆλυς, 1. properly *of the female sex; γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν* T. 1051. 2. thence *effeminate; νῦν δ' ἐκ τοιαύτου θῆλυς εὕρημαι τάλας* T. 1064.

Θήρ, 1. *a wild beast; θῆρ' ὀρειβάτην* P. 943. *θηρὸς ὀρεσσιβάτα* A. 349. *ὡς πατὴρ ἀντίσταθμον τοῦ θηρὸς ἐκθύσειε τὴν αὐτοῦ κόρην* E. 562. *Ἐρυμάνθιον τε θῆρα* T. 1087. *στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν* P. 185. *ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων* 925. *χαροπῶν τ' ἔθνη θηρῶν* 1131. *σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν* — *ἐξεφαίνετο* A. 257. *θηρῶν ἀγρίων ἔθνη* 344. *καθήγισαν, ἢ θῆρες* 1069. 2. *herds*, and *domestic cattle; ἐν ἀφόβοις με θηρσὶ δεινὸν χέρας* Aj. 359. 3. once used to designate the *monster Cerberus; σῶμα τ' ἀνικάτου θηρός* C. 1565. 4. frequently *the Centaurs; ἀρχαίου θηρός* T. 553. *ἐκθνήσκων δ' ὁ θήρ* 565. *ἐπὶ προφάσει θηρός* 659. *ὁ θὴρ Κένταυρος* 677. 1152. *ἀντὶ τοῦ* — *ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν* 704. *οὕνεκα ἄκουσα πρὸς τοῦ θηρὸς ἔρξειεν τάδε* 931. *διφυῆ τ' ἄμικτον ἱπποβάμονα στρατὸν θηρῶν* 1086.

Θήρα, 1. *hunting; θήραν τήνδ' ἁλίως ἔχομεν τόξων* P. 828. *δυσμενῶν θήραν ἔχων* Aj. 561. 2. *prey taken in hunting; ὦ πτηναὶ θηραί* P. 1131. *ἔδειξ' Ἀχαιοῖς εἰς μέσον, θηρὰν καλήν* P. 605.

Θηρατέος, *worthy of being sought as a prize; θηρατέ' ἂν γίγνοιτ' ἄν (τόξα)* P. 116.

Θηράω, 1. properly, *to hunt, to make a prey of; καὶ μ' οὓς ἐθήρων πρόσθε, θηράσουσι νῦν, and those whom I made my prey before, will now make me theirs* P. 946. — *σὺν δέ νιν θηρώμεθ' εὐθὺς οὐδὲν ἐκπεπληγμένην, and we immediately seized her, not at all appalled* A. 429. *οἷός μ' ὑπῆλθες, ὥς μ' ἐθηράσω, how hast thou stolen upon me, how hast thou caught me?* P. 995. *δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον* Aj. 2. *καὶ σ' εἷλε θηρῶνθ' ἡ τύχη* C. 1030. 2. *to desire to obtain, to strive after; τυραννίδα θηρᾶν* R. 542. *θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα* A. 92. *πολλῆς ἀνοίας καὶ τὸ θηρᾶσθαι κενά* E. 1043.

Θήρειος, *of* or *belonging to wild beasts; θήρειος βία* T. 1048.

Θηροβολέω, *to shoot wild beasts; θηροβολοῦντα* — *ἰοῖς* P. 165.

Θησαύρισμα, *a treasure* or *store; κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε* P. 37.

Θησαυρός, *a treasure; οἰωνοῖς γλυκὺν θησαυρὸν εἰσορῶσι πρὸς χάριν βορᾶς* A. 30. *ἔχων κόμας ἐμὰς καὶ τῆσδε καὶ σαυτοῦ τρίτου, ἰκτήριον θησαυρόν* Aj. 1154.

Θησείδης, *a descendant of Theseus; δεινὰ δὲ Θησειδᾶν ἀκμά* C. 1068.

Θησεύς, n. pr. *Theseus*, king of Athens; *Θησεὺς καλεῖται, τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος* C. 69. *Αἰγέως γόνος Θησεύς* 556. *τῆσδε δημοῦχος χθονὸς Θησεύς* 1352. *ὁ κύριος Θησεὺς παρέστω* 1640. voc., *Θησεῦ* C. 575. 601. 1046. —gen., *Θησέως κόροι* P. 558. *τὸ Θησέως ὄνομα* C. 1007. *χέρες Θησέως* 1105. *τὰ Θησέως Περίθου τε* — *ξυνθήματα* 1589. *τὸ Θησέως κάρα* 1653. accus., *πῶς ἂν* — *Θησέα πόροι* C. 1458. *γῆς ἄνακτα Θησέα* C. 1626. — *Θησέα καὶ τὰς διστόλους* C. 1058.

Θητεία, *hired service; ποιμὴν γὰρ ἦσθα κἀπὶ θητείᾳ πλάνης;* R. 1029.

Θιγγάνω, *to touch, to feel, to handle; παρέσται ταῦτά σοι καὶ θιγγάνειν* P. 663. *βούλει λάβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου;* 751. *δεξιᾶς ἐμῆς θιγών* 1384. *τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγών* R. 760. *ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν* 1413. *χερσί τἀν θιγὼν δοκοῖμ' ἔχειν σφας* 1468. *θιγγάνω δυοῖν ὀμοῦ* C. 331. *πῶς* — *θιγεῖν θελήσαιμ' ἀνδρός* 1135. *πατρὸς* — *φιλότητι θιγών* Aj. 1389. *μηδ' ἃ μὴ θιγες ποιοῦ σεαυτῆς* A. 542. *οὐ τήν γε μὴ θιγοῦσαν (κατακτενῶ)* A. 767. *ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνεγκοῦ δι' ὁσίων χειρῶν θιγών* C. 471. *χὥσπερ ἂν θίγῃ φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα* T. 712. *ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας* P. 406.

Θίς, 1. *the beach*, or *sea-shore; πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος* P. 1109. 2. *the sand washed from the bottom of the sea to the shore; ἔρεβος ὕφαλον* — *κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῖνα* A. 586.

Θνήσκω, *to die, to perish;* imperf., *ἔθνησκε* T. 705. — perf., *τέθνηκα* P. 1019. E. 1141. *τέθνηκε* and *τέθνηκεν* P. 333. 334. 495. R. 943. 1235. A. 556. 1267. T. 874. 1120. Aj. 946. 950. E. 48. 282. 516. 663. 912. 1418. *τεθνᾶσιν* Aj. 99. P. 427. A. 1158. — *τεθνηκέναι* Aj. 474. *τεθνηκώς* P. 433. *τεθνηκότος* R. 313. Aj. 386. E. 544. 920. 1205. *τεθνηκότι* E. 347. *τεθνηκότα* T. 803. E. 1333. *τεθνηκότων* P. 1297. *τεθνηκότας* Aj. 1133. — fut., *θανοῦμαι* C. 1443. A. 458. *θανεῖται* Aj. 226. A. 747. *θανούμενος* T. 159. *θανουμένη* A. 456. *θανουμένην* E.

772. ωσ., (θθανον.) — θθανες C. 1712. A. 1254. θθανε C. 1704. — θάνω R. 1454. C. 588. 1044. T. 799. Aj. 463. θάνῃς A. 542. Aj. 491. θανεῖς. 508. E. 1488. 1496. θάνῃ A. 518. Aj. 110. E. 429. θάνωσι P. 416. 1430. — θάνωμι T. 953. Aj. 384. C. 1308. θάνοις P. 950. E. 573. θάνοις T. 3. R. 1247. Aj. 529. 1323. — θανεῖν P. 331. R. 292. 669. 713. 722. 854. 944. C. 959. 974. 1390. 1505. 1517. 1711. A. 72. 97. 220. 541. 774. 874. 878. 1158. T. 165. 875. 1123. 1150. 1162. 1223. 1226. Aj. 106. 385. 715. 799. 869. 1290. E. 568. 994. 995. 1067. — θανών P. 336. 412. 422. 620. 945. R. 967. 970. 1354. C. 1113. A. 209. 508. 863. T. 73. 1153. Aj. 1006. 1106. E. 59. 237. 436. 798. 1123. 1141. θανοῦσα E. 538. 1160. T. 873. A. 747. θανόντος P. 350. R. 106. 134. 566. 821. C. 1552. A. 1288. T. 576. 1212. Aj. 995. 1002. 1047. 1245. E. 764. 782. 957. 1103. θανούσης A. 1297. θανόντι R. 245. A. 94. 1016. T. 795. Aj. 1364. 1374. θανόντα C. 391. A. 26. 463. 541. 1017. T. 965. Aj. 942. 1357. E. 360. 686. 1203. 1220. 1306. 1444. — θανούσαιν E. 973. θανόντες Aj. 100. 1038. E. 1411. θανόντα E. 1139. θανόντων C. 959. A. 14. 214. 911. θανοῦσι A. 558. 845. T. 1163. Aj. 967. 1071. 1327. E. 1470. θανόντας A. 891. 1249. Aj. 1110. E. 928. 1161.

Θνητογενής, *of mortal race*; ἡμεῖς δὲ βροτοὶ καὶ θνητογενεῖς A. 829.

Θνητός, *mortal*: 1. used adjectively; θνατὰ φύσις ἀνέρων R. 869. ἁπάντων τ' εὐσέβεια θνατῶν E. 242. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος 849. θνητοῦ πέφυκας πατρός 1162. θνητός τ' Ὀρέστης 1163. θνητὸν ὄντα R. 1528. A. 451. 2. plur., *mankind, mortals*, used partitively; ἄλλον οὔτινα — θνατῶν P. 677. θνητῶν μηδενὸς προσήγορος R. 1437. οὐδ' ἂν εἷς θνητῶν φράσειε C. 1653. μηδένα θνητῶν 1759. μόνη δὲ θνατῶν A. 816. κοὐδενὶ — λῴονι θνητῶν Aj. 1395. 3. used substantively, *a mortal*; ὦ παλάμαι θνητῶν P. 177. τὰ θνητῶν γένεθλα R. 1424. οὐ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη θνάτοισιν C. 1054. θνατῶν βιότῳ A. 610. πεπρωμένης οὐκ ἔστι θνητοῖς συμφορᾶς ἀπαλλαγή 1319. ἀνάλγητα γὰρ οὐδ' — ἐπέβαλε θνατοῖς Κρονίδας T. 127. θνητὴν φρονοῦσαν θνητά 473. 4. spoken of *a thing that becomes mortals*; φρονοῦσαν θνητά T. 473.

Θοάζω, *to hasten*; τίνας πόθ' Ὥρας τάσδε μοι θοάζετε R. 2.

Θολερός, *turbid, perturbed*; Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 205.

Θοός, *swift*; θοαῖς πώλοις E. 13. θοῦν ὑρετμᾶς ζυγὸν Aj. 244. θοῦν ὠκυάλων νεῶν 696. θοὰν νύμφαν T. 854, commonly rendered, *the late-earned bride*; but, as Elmsl. says, the expression contains in it a signification of the *tremulousness* of youth; so it might be rendered *the flurried bride*.

Θορίκιος, *Thorician*; Θορικίου πέτρου C. 1591.

Θορυβέω, *to clamour against*; μαι; ὑπὸ τοιούτων ἀνδρῶν θορυβεῖ Aj. 164.

Θόρυβος, *clamour, uproar*; τίς αὖ — θόρυβος ἵσταται βοῆς; P. 124. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ Aj. 142.

Θούριος, *impetuous, martlike*; θούριος Αἴας Aj. 211. 1192. θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει 606.

Θρᾷξ. See Θρῇξ.

Θράσος, *boldness, rashness*; πραξᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους A. 846. τοῖσι τόλμαις — καὶ φρενῶν θράσει Aj. 46. θράσους τοῦδ' οὐκ ἀλύξεις E. 616. ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσός τι προξενεῖ T. 723. ποῖ — ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος — ὁπλίζει —; E. 983. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; P. 104.

Θρασύνομαι, *to be bold or froward*; διδάσκου μὴ θρασύνεσθαι κακοῖς, *learn not to be froward in misfortune* P. 1373.

Θρασύς, *bold, froward, insolent*; οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαι θρασύ; P. 106. ὁρᾶς τὸν θρασύν, τὸν εὐκάρδιον Aj. 357. ἄνδρα — γλώσσῃ θρασύν Aj. 1121. βουλήσει ποτὲ καὶ δειλὸς εἶναι μᾶλλον ἢ 'ν ἐμοὶ θρασύς 1294. οὔτε γὰρ θρασὺς οὔτ' οὖν προδείσας εἰμί R. 89. — κακοὺς ὄντας πρὸς αἰχμήν, ἐν δὲ τοῖς λόγοις θρασεῖς P. 1291. φεύγουσι χοὐ θρασεῖς A. 576. ἢ κἀπαπειλῶν ὧδ' ἐπεξέρχει θρασύς; 748. ὡς θρασεῖα καὶ πέρα δίκης ἄρχω E. 511. τὴν ἐν τῷ πάρος χρόνῳ θρασεῖαν 1438.

Θρασυστομέω, *to speak boldly*; ἐπειδὴ καὶ λέγεις θρασυστομῶν P. 380.

Θραύω, *to break, to crush*; ἄλλος ἄλλον — ἔθραυε κἀνέπιπτε E. 719. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 735. ξύλον τι θραῦσαι P. 294. — σιδηρὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα — ἂν εἰσίδοις A. 472.

Θρέμμα, *anything that is nursed or nourished, a nursling*, so *a child or*

offspring; τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους P. 243. ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγώ R. 1143. θρέμμα Λερναίας ὕδρας T. 571. ἅπλατον θρέμμα κἀπροσήγορον T. 1083. Ἅιδου — σκύλακα, δεινῆς Ἐχίδνης θρέμμα 1089. Used as a term of reproach; ὦ θρέμμ' ἀναιδές E. 612.

Θρεπτήριον, *nourishment;* τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια C. 1265.

Θρῄκιος, *Thracian;* Θρῄκιον κλύδωνα R. 197.

Θρηνέω, *to mourn, to lament;* ὀξυτόνους — ᾠδὰς θρηνήσω Aj. 619. ὅσα τὸν — ἐμὸν θρηνῶ πατέρα E. 94. πατὴρ σός, ὃν θρηνεῖς ἀεί 520. οὐδὲν ἔργον ταῦτα θρηνεῖσθαι μάτην Aj. 839. θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πράγματι 579. διάσημα γὰρ θρηνεῖ P. 209.

Θρῆνος, *a lament* or *lamentation;* παύετε θρῆνον C. 1748. μηδ' ἐπὶ πλείω θρῆνον ἐγείρετε 1775. ἄξιος θρήνων τυχεῖν Aj. 907. πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς — ᾖσθου E. 88. οὐ μὲν δὴ λήξω θρήνων 103. ἀνάριθμος ὧδε θρήνων 225. εἰ δοκῶ πολλοῖσι θρήνοις δυσφορεῖν ὑμῖν ἄγαν 247. — κἀπ' ἐμοῦ θρήνων τύχῃ 1461.

Θρῇξ, *Thracian;* ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσός A. 957. — Θρῄσσαισιν — πνοαῖς A. 585.

Θρῇσσα. See Θρῇξ.

Θρίξ, *hair, a lock of hair;* δὸς αὐτῳ τήνδ' ἁλιπαρῆ τρίχα E. 443. — ἐξ ὅτου λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβάλλομαι τρίχα A. 1080.

Θροέω, *to speak, to utter,* thence *to cry out;* διάσημα γὰρ θροεῖ P. 209. Dind. θρηνεῖ. — τί θροεῖς; 1171. παρὰ νοῦν θροεῖν 1180. ἐπεὶ πᾶς τοῦτό γ' Ἑλλήνων θροεῖ, *every one of the Greeks talks of this* C. 603. τὰ τοῦδε μαντεύμαθ', ὅς σφιν θάνατον ἐξ ἀμφοῖν θροεῖ; 1427. ὡς — Ἀργείοισιν εἰσιδὼν θροῇς Aj. 67. πόλλ' ἄγαν ἤδη θροεῖς 589. ὁποῖ' ἔπη θροεῖ 772. τοῦθ' ὑμιν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ 851. ποῖ βλέπων πότ' αὐτὰ καὶ θροεῖς; 1269. πρόσπολος θροεῖ Λίχας — ταῦτα T. 187. ἧμος — ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισίν 528. ὡς ἐργασείων οὐδὲν ὧν λέγω θροεῖς 1222. εἴδομεν ἃ θροεῖς E. 843. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις 1402. — ἀναλγήτων — ἐθρόησας ἄναυδον ἔργον Ἀτρειδᾶν Aj. 928. τίνα θροεῖς λόγον A. 1273.

Θρομβώδης, *clotted;* ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί T. 699.

Θρονός, *a seat,* but especially *a throne;* Ἀρτεμιν ἃ κυκλόεντ' ἀγορᾶς θρόνον — θάσσει R. 161. αἴετοι — φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους A. 1028. ὅταν θρόνοις Αἴγισθον ἐνθακοῦνθ' ὁρῶ τοῖσιν πατρῴοις E. 259. γῆς — ἧς ἐγὼ κράτα τε καὶ θρόνους νέμω R. 237. θρόνοις παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας 399. Κρέοντι — θρόνους ἑᾶσθαι C. 369. Πολυνείκη θρόνων ἀποστερίσκει 376. ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει 426. θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 449. σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων 1356. τὰ Λαΐου — θρόνων κράτη A. 166. κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω 173. τρέφων δύ' ἄτα κἀπαναστάσεις θρόνων 529. δεσπόζειν θρόνων T. 362. τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους ἔχουσιν C. 1382. ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακος θρόνων Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι C. 1269. τοῖς σοῖς πανάρχοις — ἐνθακεῖν θρόνοις C. 1295.

Θρυλέω, *to talk frequently about;* μηδ' ἐπιμνησθῇς ἔτι Τροίας, ἅλις γάρ μοι τεθρύληται λόγοις P. 1387.

Θρώσκω, properly *to leap,* but used to express any *quick motion;* ἐγγὺς — ἀρτίπους θρώσκει δόμους T. 58. ἃ δ' εὐήρετμος ἔκπαγλα — χερσὶ παραπτομένα πλάτα θρώσκει C. 722. θρώσκει δ' αὖ, θρώσκει δειλαία — ἀγρία νόσος T. 1022.

Θυγάτηρ, 1. properly *a daughter;* θύγατερ Διὸς — Ἀθάνα R. 159. ὦ χρυσέα θύγατερ Διός 188. τῆς θυγατρὸς οὕνεκα E. 584. θύγατερ C. 167. 225. 399. 2. also *a damsel;* ἦ ποὺ σέ γέ τις θυγάτηρ, Λοξίου (προσπελασθεῖσα ἔτικτε); R. 1101.

Θύελλα, *a storm;* ποντία θύελλα κινηθεῖσα C. 1656. τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορέᾳ A. 971. πάντα — συναρπάσας θύελλ' ὅπως βέβηκας E. 1140.

Θυηλή, *the blood of a victim;* φοινία δὲ χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος E. 1413.

Θυιάς, *a Thyiad,* or *attendant in the festivals of Bacchus;* προφάνηθι Ναξίαις σαῖς ἅμα περιπόλοις Θυιάσιν A. 1136.

Θῦμα, *incense, an oblation, a sacrifice;* ἔπαιρε δὴ σὺ θύματα E. 624. ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν A. 903. οὔτε λοιβῆς ἥμιν οὔτε θυμάτων — προσθιγεῖν P. 8. μήτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασι κοινὸν πριεῖσθαι R. 239. θυμάτων ἄπο C. 903. εὖτ' ἂν ἀγνὰ θύματα ῥέξῃ T. 286. οἵαν ἀνθ' οἵων θυμάτων ἐπί μοι — χάριν ἠνύσω 990. ὧδ' ἦν τὰ κείνης θύματα E. 563.

Θυμίαμα, *incense-offering;* πόλις — θυμιαμάτων γέμει R. 4.

Θυμός, 1. *the mind;* ὑφοῦ — αἴρει θυμὸν Οἰδίπους — λέπαισι R. 914. μὴ νυν ἐτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς 975. οὐδέ γ' ἐς θυμὸν φέρω, *at least I do not bring him to my mind* E. 1339. πλῆρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χαῖζοις C. 782. ἔπτηξα θυμόν 1465. κλαῦσαι τοσόνδ' ὅσον μοι θυμὸς ἡδονὴν φέρει E. 278. θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά 323. ὦς σοι θυμὸς 1311. 2. *courage;* ἵππος — ἐν τοῖσι δεινοῖς θυμὸν οὐκ ἀπώλεσεν E. 26. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει Aj. 1103. — ποιεῖ σε μέγα φρονεῖν. 3. *anger;* θυμὸς ἀξύς C. 1195. κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται 1200; θυμῷ δόσοργος T. 1108. κἂν σοῦ στραφεὶς θυμός T. 1124. Αἴας μετανεγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδας μεγάλων κε νεικέων Aj. 705. ἀλλ' εἶκε θυμοῦ καὶ μετάστασιν δίδου A. 714. — θυμῷ γένοιτο χεῖρα πληρῶσαί ποτε, *may it be mine one day to satiate my rage* P. 324. If so rendered, πληροῦν χεῖρα must be taken for *to satiate;* but the more approved reading is, θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαι, *may it be mine one day to satiate my rage with my hand.* — βαρὺς δ' (εἰ) ὅταν θυμοῦ περάσῃς R. 674. — ὑπηνίκ' ἔζει θυμός C. 435. κἀμάνθανον τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων 439. θυμὸς ἐν κακοῖς οὐ ξύμφορον 598. ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν 665. — οὐ τοι καθέξω θυμόν C. 878. θυμοῦ γὰρ οὐδὲν γῆρας ἐστιν ἄλλο πλὴν θανεῖν 958. — φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς — ᾠῆσθαι κλοπεὺς τῶν — ἐν σκότῳ τεχνωμένων A. 489. ταῦτά σου — ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα A. 1072. ἵνα τὸν θυμὸν ἐς νεωτέρους ἀφῇ 1075. ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα 1084. — θυμὸς ἢ τίνες νόσοι τάνδε — ξυνεῖλε T. 878. ἦ ρα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει Aj. 934. τίς ἔτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βέλη ἕρξεται ψυχᾶς ἀμύνειν R. 892. The old reading was θυμῷ.

Θυμοφθορέω, *to harass one's mind;* ὡς δ' ἐγὼ θυμοφθορῶ T. 141.

Θυμόω, not used actively by Sophocles: midd. or pass., *to be angry, to be enraged;* τί δ' αὖθις — δεῖ σε θυμοῦσθαι —; C. 1422. τοὺς θυμουμένους ἵππους — χαλινῷ καταρτυθέντας A. 473. θυμοῦσθαι μὲν οὐκ ἐπίσταμαι νοσοῦντι κείνῳ (*Escales*) T. 540. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακόν 1220. — εἰς ἔριν θυμούμενος Aj. 997. ὥστε θυμοῦσθαι παθὼν P. 323. καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων 910. θυμοῦ δι' ὀργῆς R. 344. ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος C. 772. καρδία θυμουμένη A. 1239. ἢ κάρτα κἂν ἄλλοισι θυμοίμην ἴδων E. 1270.

Θύρα, *a gate, a door;* ὑπήξας διὰ θυρῶν Aj. 294. πατρῴων πρὸ θυρῶν E. 109. καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξε προσπόλων τινος ὑποστενούσης ἐκδον αἰσθέσθαι; 78. ἢ δ' ὠφέλησις τίς θύραισι κειμένου; C. 402.

Θύραζε, *out of doors, from without;* λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν οὔτ' ἔνδοθεν οὔτε θύραζέ γ' ἔστι μοι ἐξανύσαι βίοτον T. 1017.

Θυραῖος, *pertaining to a door,* but generally used in the sense of *out of doors;* θυραῖος ἦλθον — λάθρα T. 530. μὴ δόκει μ' ἂν — θυραῖον οἰχνεῖν E. 305. τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον P. 158. τόνδε βλέπω θυραῖον ἤδη T. 592. θυραῖος εἶπερ ἐστὶν Αἴας 780. καὶ μὴν θυραῖος 781. θυραίαν γ' οὖσαν E. 508.

Θυρών, *a porch,* or *vestibule;* ὅπως παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος R. 1242. — πρὸς θυρῶνος ἐξόδοις ἐλθοῦσα E. 320.

Θυστάς, *that is used in sacrifices, sacrificial;* οὐ δέχονται (θεοί) θυστάδας λιτάς ἔτι A. 1006.

Θυτήρ, *one who sacrifices;* φανεῖν θεοὶς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώμασι T. 610. ἔνθα κλῄζεται θυτήρ 656. ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω 1182.

Θύω, *to offer sacrifices, to sacrifice;* βωμῷ — παρ' ᾧ θύων ἔκυρον C. 1161. — θύε E. 622. τὴν σὴν ὅμαιμον θῦσαι θεοῖσιν E. 522. χάριν τίνος ἔθυσεν αὐτήν 525. ἀνθ' ὧν μόλις — ἔθυσεν αὐτήν 566. οὐκοῦν ἐάσεις — θῦσαί με; 621.

Θωπεύω, *to flatter;* σὺ ταῦτα θώπευε E. 389. σοὶ τὸ Θησέως ὄνομα θωπεῦσαι καλόν C. 1007. ἄλλους δὲ θωπεύοντες οἰκοῦμεν 1338.

Θωΰσσω, *to shout, to call to;* φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς θώϋξεν αὐτόν C. 1620. οἵαν τήνδε θωΰσσει βοήν Aj. 328. παίσας κάρα θώϋξεν Aj. 301.

I

Ἴακχος, *Iacchus*, a mystic name given to *Bacchus*; τὸν ταμίαν Ἴακχον A. 1139.

Ἰάομαι, *to heal, to cure*; πῶς — σῶμ' ἂν ἰώμην σὸν σόν T. 1200.

Ἅπτω, 1. properly *to touch, to handle*; ὅπως μοι Νύσια — ὀρχήματα — ξυνὼν ἁψῃς, *that, companying with me, you may engage in the Nysian dances* Aj. 685. 2. used figuratively; λόγοις ἅπτων, *assailing with invectives* Aj. 496.

Ἴασις, *a cure*; ἣν εὕρισκον ἴασιν μόνην R. 68. οἷς (πήμασιν) ἴασιν οὐκ ἔνεστ' ἰδεῖν E. 864.

Ἰατήρ, *a physician*; ὧν ἔχω παιώνιον καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν T. 1199.

Ἰατόριος, *able to heal*; used with τέχνη understood; τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας, *what skilful possessor of the healing art* T. 997.

Ἰατρός, *a physician*; οὐ πρὸς ἰατροῦ σοφοῦ Aj. 578.

Ἰαύω, *to pass the night*; ἐννυχίαν τέρψιν ἰαύειν Aj. 1183.

Ἰαχαῖος, Ἰάκχιος, *loud lamenting*; δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' ἰαχαιὼν ἐκ στομάτων R. 1219. But most editions have ἰαχεών, part., from ἰάχω.

Ἰάχω, *to sound loudly*; ὁ καλλιβόας — αὐλὸς οὐκ ἀναρσίων ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν T. 639. περιάλλ' ἰαχεὼν ἐκ στομάτων R. 1219. See Ἰαχαῖος.

Ἰδαῖος, *Idæan*; ἀπ' Ἰδαίας χθονός Aj. 429. Ἰδαίᾳ — ποιᾷ μήλων 597.

Ἰδεῖν. See Ὁράω.

Ἴδιος, *peculiar, private*; οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς οὕτω νοσούσης ἴδια κενοῦντες κακά; R. 636.

Ἰδού, adv., *lo, behold*: the second aor. imperf. of εἴδω, has the circumflex, ἰδοῦ. — ἰδοὺ δέχου παῖ P. 765. ἔα ἰδοὺ μάλ' αὖθις ἀμφίσταται διαπρύσιος ὄτοβος C. 1475. ἰδοὺ μάλ' αὖ θροεῖ τις E. 1402. ἰδού μ' ἀναταράσσει — ὁ κισσός T. 217. ἰδοὺ θεᾶσθε πάντες ἄθλιον δέμας 1068. ἰδοὺ προτείνω 1174. ἰδοὺ διοίγω Aj. 339. ἰδοὺ δοῦπον αὖ κλύω τινά 857.

Ἴδρις, *knowing, skilful*; εἴπερ ἐγὼ μάντις εἰμὶ καὶ κατὰ γνώμην ἴδρις R. 1087. — κακᾷ μ' εὐνᾷ πόλις οὐδὲν ἴδριν γάμων ἐνέδησαν ἄτᾳ C. 529. ἴδριες οὐδέν T. 646. with a genitive; τῶνδε τῶν ἔργων ἴδρις E. 598.

Ἱδρυτέος, *that ought to sit still*; οὐχ ἱδρυτέον Aj. 796.

Ἱδρύω, *to seat, to cause to sit down*: pass., *to be seated*; ποῦ κλύεις νιν ἱδρῦσθαι χθονός; T. 68.

Ἱδρώς, *sweat*; ἱδρώς γέ τοί νιν πᾶν καταστάζει δέμας P. 812. ἱδρὼς ἀνήει χρωτί T. 764. κάρα στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους Aj. 10.

Ἱερεύς, *a priest*; ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός R. 18.

Ἱερὸν, *anything sacred to the gods, a sacrifice*; μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερά E. 273. θεοῖς — αἴθειν ἱερά P. 1022.

Ἱερός, *sacred*; 1. *of a thing*; φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον P. 700. ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος Aj. 846. — σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδα P. 1200. μήτ' ὄμβρος ἱερός R. 1428. χῶρος δ' ὅδ' ἱερός C. 16. χῶρος μὲν ἱερὸς πᾶς ὅδ' ἐστί 54. τὸν ἱερὸν τύμβον ἐξευρεῖν 1542. θήκην ἱερὰν, ἣν κεῖνος ἔχει 1760. τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα A. 870. ἕρκος ἱερόν T. 604. — κρηπὶς βωμῶν ἱερῶν 989. τὰς ἱερὰς Ἀθάνας Aj. 1200. τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει P. 931. — δαιμόνων ἀγάλματ' ἱερά R. 1379. ἱερὰς χοάς C. 470. 2. once *of a person*; ἥκω γὰρ ἱερὸς εὐσεβής τε C. 288.

Ἵζω, *to seat oneself, to sit*; εἰς παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων A. 987.

Ἰήϊος, 1. a surname applied to Apollo, *Ieian*, from ἰάομαι, *to heal*; ἰήϊε Δάλιε Παιάν R. 154. and ἰήϊε Φοῖβε 1096. 2. also *an exclamation of pain*; οὔτε τόκοισιν ἰηΐων καμάτων ἀνέχοῦσι γυναῖκες, *nor in child-birth do our women endure their poignant throes* R. 173.

Ἵημι, fut., ἥσει Aj. 618. 838. — aor., ἧκε T. 272. ἧκεν 564. — mid. pres., ἱέμενοι T. 512. imperf., ἵετο R. 1242.

Signification, 1. act., *to put in motion, to send forth, to hurl, to shoot*; τότ' αὐτὸν — ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός T. 272. χεροῖν ἧκεν κομήτην ἰόν 564. τῶν μεγάλων ψυχῶν ἱεὶς οὐκ ἂν ἁμάρτοι Aj. 154. 2. *to utter*; αἴλινον οὐδ' οἰκτρᾶς γόον ὄρνι-

θος ἀηδοῦς ἥσει Aj. 618. ἥσει μέγαν κωκυτὸν ἐν πάσῃ πόλει 838. οἰμώξας δ' ἔπος ἵησι δυσθρήνητον A. 1196. ἡ πᾶσαν ἵης γλώσσαν E. 586. ἀφώνως ἄλογως τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 132, same as εὐφημοῦντες τῷ στόματι. 3. midd., *to put oneself in motion, to go to;* ἵετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ λέχη, *she went straight to her bridal bed* R. 1242. 4. *to long for;* ἴσαν ἐς μέσον ἱέμενοι λεχέων, *they went to the fray longing for her bed* T. 512.

Ἱκανός, *sufficient;* ἱκανὸς Ἀπόλλων, ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει R. 377.

Ἱκάνω, *to come, to arrive;* δώσων ἱκάνω τοὐμὸν — δέμας σοὶ δῶρον C. 582. ἐρῶ μὲν οὐχ ὅπως τάχους ὕπο δύσπνους ἱκάνω A. 224. οἵ θ' ἱκάνομεν E. 8. εὖ — ἱκάνεις 1091.

Ἰκάριος, *Icarian;* Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων A. 688.

Ἱκέσιος, 1. *suppliant;* ἱκεσίους πέμπων λιτάς P. 493. ἱκέσιός σε λίσσομαι A. 1215. 2. applied to Jupiter as *a protector of suppliants;* νεῦσον, πρὸς αὐτοῦ Ζηνὸς ἱκεσίου, τέκνον, πείσθητι P. 482.

Ἱκετεύω, *to supplicate;* ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι R. 41. οἵ σ' ἀντὶ παίδων τῶνδε καὶ ψυχῆς — ἱκετεύομεν C. 1329. ἱκετεύω σε πεισθῆναί τί μοι 1416.

Ἱκέτης, *a suppliant;* (σέ) ἱκέτης ἱκνοῦμαι P. 468. μ' ὁρῶν τὸν προστροπαῖον, τὸν ἱκέτην 918. ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο C. 44. ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον 285. δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον 488, same as ἐπὶ σωτηρίᾳ. — ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος 640. ἀφ' ἧς (γῆς) σὺ κλέψας τὸν ἱκέτην γέροντ' ἐμέ 1012. ἱκέτης ἔφαψαι πατρός Aj. 1151.

Ἱκέτις, fem., *a suppliant;* πρὸς σε — ἱκέτις ἀφῖγμαι R. 920.

Ἱκνέομαι, pres., ἱκνοῦμαι P. 468. 920. R. 798. C. 276. 1015. Aj. 585. E. 134. ἱκνουμένων C. 1562. — imperf., ἱκνεῖτο C. 974. — fut., ἵξομαι Aj. 1344. ἵξεται P. 630. R. 769. ἵξεσθε 1491. ἵξεσθαι E. 941. — aor., ἱκόμην R. 318. 432. 788. C. 274. T. 1050. E. 32. 924. ἵκου R. 534. C. 468. 675. ἵκετο P. 597. R. 115. 756. A. 12. T. 269. 754. ἵκῃ Aj. 553. ἵκηται R. 76. ἱκοίμην E. 307. A. 1170. ἵκοιτο R. 150. C. 309. E. 1308. ἵκου imper., C. 745. 1491. ἱκέσθαι P. 1457. R. 912. A. 165. — perf., ἵγμεθα T. 228.

Signification, 1. *to come, to approach;* τοῖς ἱγμένοις P. 492. οἵδ' ὀθούνεκ' ἵξεται 630. νόστον σωτῆρας ἱκέσθαι 1457. ὅταν ἵκηται C. 76. πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκετο 115. οὐ γὰρ ἐν δεῖ' ἱκόμην 318. οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἐν ἐλπίσι. τὰς ἐμὰς στέγας ἵκου 534. ὅστις ἵκοι' ἐκσωθεὶς 756. ἵξεται μέν 769. τί μ' ὁ Φοῖβος ὧν μὲν ἱκόμην ἄτιμον ἐξέπεμψεν 788. ἱκνοῦμαι τοῖσδε τοῖς χώρους 798. ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων 912. πρὸς οἶκον ἵξεσθε 1491. εἰσ' χῆς ἵκοιτο C. 309. ἐφ' ἃς (δαίμονες) τὸ πρῶτον ἵκου 468. ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα 675. ἵκου πρὸς οἶκον 745. ἵκου 1491. ὑμᾶς — ἔστιν' ἱκέσθαι A. 165. ὅπως ἱκοίμην εὐηράστων προσήγορος 1170. εἴθ' μὲν ἵγμεθα T. 228. ὡς ἵκετ' αἴθις — Τιρυνθίαν πρὸς κλιτύν 269. κῆρυξ ἐπ' οἶκον ἵκετο 754. ὅσην ἐγὼ γαῖαν καθείρων ἱκόμην 1050. αὐτοὺς ἐνθάδ' ἵξομαι Aj. 1344. ἡνίχ' ἱκόμην τὸ Πύθιον μαντεῖον E. 32. ὅθ' ἱκόμην 924. φόνου — πράκτορ' ἵξεσθαι 941. εἰ πατὴρ μοι ζῶν ἵκοιτο 1308. — ἅμα σωτὴρ ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος R. 150. 2. *to arrive;* ἐὰν δ' ἵκῃ πρὸς τοῦτο Aj. 553. νῦν δ' οὐδὲν εἰδὼς ἱκόμην ἵν' ἱκόμην C. 274. 3. *to befall, to happen, to reach any one;* τίς ὁ τόθος αὐτοὺς ἵκετο P. 597. πολλῶν — πημάτων ἱκνουμένων C. 1562. ἀμὲ μὲν οὐδεὶς μῦθος — ἵκετο A. 12. εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο C. 974. 4. *to come* as a suppliant, *to supplicate;* ἱκέτης ἱκνοῦμαι P. 469. ἀπόδοσ, ἱκνοῦμαι 920. ἱκνοῦμαι πρὸς θεῶν ὑμᾶς C. 276. τάσδε τὰς θεὰς καλῶν ἱκνοῦμαι 1015. καί σε πρὸς τοῦ σοῦ τέκνου — ἱκνοῦμαι Aj. 588. αἰαῖ, ἱκνοῦμαι E. 134. 5. *to approach,* for the purpose of addressing; κἂν — θαρσοῦσα μᾶλλον ἐς λόγους τοῖν σοῖν ἱκοίμην E. 407.

Ἱκτήρ, *suppliant;* ἱκτῆρες ἐπιστεύχουσιν R. 185. τούσδ' ἅραντες ἱκτῆρας κλάδους 143.

Ἱκτήριος, *suppliant;* πάντες σε προσκυνοῦμεν οἵδ' ἱκτήριοι R. 327. ἄγοντα φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια C. 927. ἱκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστεμμένοι R. 3.

Ἵλαος, and Ἵλεως, *propitious, gracious, cheerful;* ἵλαος, ὦ δαίμων, ἵλαος, εἴ τι γᾷ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων C. 1477. ἵλεως κλύων E. 645. ἵλεως αὐτοῖν κλύε 1368. ἦ που — δέξαιτ' ἂν εὐπρόσωπος ἵλεώς τ' ἴσως Aj. 988. ἵλεῳ φρενί T. 760. ἀλλ' ἵλεῳ μὲν τὸν ἱκέτην δεξαίατο C. 44.

Ἴλη, *a troop;* μία δ' ἀνδρῶν ἴλη τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω Aj. 1386.

Ἴλιον, the city of *Ilium* or *Troy;* ἐῤῥέτω Ἴλιον P. 1185. τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας — φυλάξομαι 452. Ἀσκληπιὸν — πέμψω — πρὸς Ἴλιον 1424. ἅλωσιν Ἰλίου 61. ἐξ Ἰλίου — ναυστολῶ 245. τοῦ πρὸς

Ἴλιον στόλου 247. πλέω — ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον 544. εἰς Ἴλιον E. 564.

Ἕλλω, *to turn round*, used of the motion of a plough; Γᾶν — ἀποτρύεται (ἀνήρ) ἑλλομένων ἀρότρων ἔτος εἰς ἔτος A. 340.

Ἱμάς, properly *a thong*; σὺν δ' ἑλίσσεται τμητοῖς ἱμᾶσι, *entangled in the reins* E. 737.

Ἱμείρω, *to desire earnestly*; γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες R. 59. οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι 587. οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς E. 1042. τῆσδε γ' ἀρχῆς — Κρέων — μ' ἐκβαλεῖν ἱμείρεται R. 386.

Ἵμερος, *desire, a longing*; ἵμερος ἔχει με C. 1723. ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας A. 792. ταύτης δ δεινὸς ἵμερός ποθ' Ἡρακλῆ διῆλθε T. 476. ἢ τῶν ἐμῶν Ἅιδης τιν' ἵμερον τέκνον — ἔσχε δαίσασθαι E. 532. τοῦ θανόντος ἱμέρῳ P. 350.

Ἵνα, 1. adv., *where*. 2. conj., *that, so that, in order that*.

Ἴναχος, the river *Inachus*; τῆς οἰστροπλῆγος ἅλσος Ἰνάχου κόρης E. 5.

Ἰνδικός, *Indian*; τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν A. 1025.

Ἰξίων, *Ixion*; τὸν πελάταν λέκτρων Διὸς Ἰξίονα P. 674.

Ἰοκάστη, *Jocasta*; οὐχ ἥκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι R. 1053. ὁρῶ στείχουσαν Ἰοκάστην 632. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα 950. θεῖον Ἰοκάστης κάρα 1235.

Ἰόλη, *Iole*, daughter of Eurytus, king of Œchalia; Ἰόλη καλεῖτο T. 380. Ἰόλην ἔφασκες Εὐρύτου σπορὰν ἄγειν 419. Ἰόλην ἔλεξας 1210.

Ἰός, 1. *an arrow*; ἧκεν κομήτην ἰόν T. 564. ἔβαψεν ἰοὺς 571. ἰοὺς ἀφύκτους P. 105. πτηνοῖς ἰοῖς 166. 2. *poison*; ἰὸς αἵματος μέλας T. 714. ἐχίδνης ἰός 768. προστακέντος ἰοῦ 830.

Ἰού, an exclamation of sorrow, R. 1071. 1182. C. 220. T. 433. Aj. 724.

Ἱππεία, *horsemanship*; Πέλοπος ἃ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία E. 495.

Ἵππειος, *of* or *belonging to horses*; ἱππείῳ γένει A. 341.

Ἱππικός, *of* or *belonging to horses, equestrian*; ἱππικαὶ πνοαί E. 709. φρυάγμαθ' ἱππικά 707. ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Aj. 1009. ἱππικῶν ὀχημάτων E. 730. ναυαγίων ἱππικῶν 720. ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1436. ἱππικὸν δρόμον 744. ὅθ' ἱππικῶν ἦν ὠκύπους ἀγών 688, formed from the neuter, as it were, ἀγῶνα ἱππικόν.

Ἵππιος, *equestrian*; τὰν ἱππίαν Ἀθάναν C. 1072.

Ἱππο̆βάμων, *going on horses*; ἄμικτον ἱππο̆βάμονα στρατὸν θηρῶν T. 1085. See Ἄμικτος.

Ἱπποδέτης, *a thong for tying a horse*; μέγαν ἱπποδέτην ῥυτῆρα λαβὼν παίει Aj. 237.

Ἱππόκομος, *made of horse hair*, or *having horse-hair crests*; ξὺν θ' ἱππο̆κόμοις κορύθεσσιν A. 116.

Ἱππομανής, *that delights in horses*, but some translate it, *that horses delight in*; σὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβάντ' ὀλέσαι Δαναῶν βοτά, *that thou, having rushed to the meadow that delights in horses, hast destroyed the herds of the Greeks* Aj. 143.

Ἱππομέδων, *Hippomedon*; Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατήρ C. 1319.

Ἱππόνωμος and ἱππονώμας, *pasturing horses*; βοτῆρας ἱππονώμους Aj. 228.

Ἵππος, *a horse*; ἵππος εὐγενής E. 25. δεξιὸν δ' ἀνεὶς σειραῖον ἵππον 712. λασιαύχενά θ' ἵππον ἄξεται ἀμφίλοφον ζυγόν A. 350. λύων ἡνίαν — κάμπτοντος ἵππου E. 734. — τοὺς θυμουμένους ἵππους A. 474. ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν T. 270. Θεσσαλὰς ἔχων ἵππους E. 694. ἵπποις ὁμοκλήσαντες 702. ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν κτίσας C. 718. ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγᾷ πόδα νωμᾶν R. 467.

Ἱππότης, *an equestrian*, also used adjectively, *equestrian*; λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε C. 903. τὸν ἱππότην Κολωνόν C. 59.

Ἴσθμιος, *Isthmian*, applied to Corinth, which was built on an isthmus; χθονὸς τῆς Ἰσθμίας R. 940.

Ἰσμήνη, *Ismene*, daughter of Œdipus; Ἰσμήνη C. 358. A. 522. Ἰσμήνης κάρα C. 322. ὦ κοινὸν αὐτάδελφον Ἰσμήνης κάρα A. 1.

Ἰσμηνός, 1. *Ismenus*, a river of Bœotia; παρ' ὑγρῶν Ἰσμηνοῦ ῥεέθρων μολοῦσα A. 1110. 2. also a name given to a temple dedicated to Apollo; ἀγοραῖσι — πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντείᾳ σποδῷ R. 21.

Ἰσόθεος, *equal to the gods*; τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν A. 830.

Ἰσόμοιρος, *sharing equally*; ὦ φάος ἁγνὸν καὶ γῆς ἰσόμοιρος ἀήρ E. 87.

Ἴσος, 1. properly, *equal*: of number; οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἷς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος R. 845. πολλοὶ — νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι E. 1357. λοχαγοὶ — ταχθέντες ἴσοι πρὸς ἴσους A. 142. of time; τὸν ἴσον χρόνον P. 784. 1101. of space and dignity; γῆς ἴσον νέμων R. 579. ἴσον λέγω 611. οὐ μὴν ἴσην γ' ἔτισεν 810. οὐ μᾶλλον (ἐξέφυσεν) ἀλλ' ἴσον 1018. ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα C. 814. κἄμ' ἴσον τῷ μηδενί (ἔδοξας εἶναι) 922. καὶ

μὴν ἴση νῷν ἐστὶν ἡ ἁμαρτία A. 554. θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει Aj. 214. 2. the same, or alike; καὶ τὰ νῦν ἴσος γενοῦ, show thyself now such as thou wast before R. 53. ἐξισωτέον τὸ γοῦν ἴσ' ἀντιλέξαι 409. ἀντὶ τῶν εἰρημένων ἴσ' ἀντάκουσον 544, that is, ὅμοια or τὰ αὐτά. — κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς ἅνπερ αὐτὸς ἐξέφυ, from the same 1498. ὦ πάτερ ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν C. 168. μήτ' ἐμοὶ παρέστιος γένοιτο μήτ' ἴσον φρονῶν A. 370. φανῶ — συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινά T. 1154. ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων E. 1159. 3. upright and just; ἴσος ἔν γ' ἴσοις ἀνὴρ ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως P. 679. τοῦ μὲν τυχὼν ἀγνῶτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος R. 677. οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος A. 516. spoken of a thing; προστυχόντι τῶν ἴσων, having met with what is just P. 548. 4. used in an adverbial signification; ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα — ἐποικτείρειν P. 317. ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζώσας ἐναριθμῶ R. 1187. κείνην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῖδε βουλεῦσαι τάφου A. 485. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης E. 522. οὐ γὰρ αἰσθάνει —, ζῶντας θανοῦσιν οὕνεκ' ἀνταυδᾷς ἴσα 1470. 5. and in an adverbial construction; τάδ' οὐκ ἐπ' ἴσας τελοῦμεν E. 1051. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον R. 1347. ἐξ ἴσου νοσεῖ R. 61. κἀξ ἴσου τιμώμενος 563. ἐξ ἴσου δεῖ κἀμόν 627. (scil. φρονεῖν). πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; 1019. σέ τ' ἐξ ἴσου οἰκτείρομεν C. 255. χὠ ξύναιμος ἐξ ἴσου (sc. πεσεῖται) 1376. εἴ τοι σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ A. 512. τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί 640. οὐδὲν ἐξ ἴσου χρόνῳ διοίσει γλῶσσαν T. 321. κείνου τε καὶ σὴν ἐξ ἴσου κοινὴν χάριν 485. R. 61. A. 512. 640.

Ἰσοτέλεστος, that befalls all alike; ὁ δ' ἐπίκουρος ἰσοτέλεστος, Ἅιδος ὅτε Μοῖρ' ἀνυμέναιος ἄλυρος ἄχορος ἀπαπέφηνε θάνατος ἐς τελευτάν, but there is an ally that comes to all alike, when the fate of Orcus unmarried, without the lyre, without the dance appears, death at the last C. 1223; such is the reading adopted by Dindorf; but the more common reading is, οὐδ' ἐπὶ κόρας ἰσοτέλεστος Ἅιδος, — nor is there satiety that ends but with the grave: Ellendt, however, would retain the old words but alter the pointing; ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος οὐδ' ἐπὶ κόρος, ἰσοτέλεστος Ἅιδος ὅτε Μοῖρ' — ἀναπέφηνε, θάνατος ἐς τελευτάν, cum quis in cupiendo modum excedens non satiatur, quando (i. e. donec) Fatum omnes pariter in Orcum detrudens ingruit, Mors rerum ultima.

Ἰσόω, to make equal, to equalize; δρόμον δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα E. 676. θεοῖσι — οὐκ ἰσούμενον — ἀνδρῶν δὲ πρῶτον κρίνοντες R. 31. οὐκέτι ἰσοῦμαι σφῷν ἐγὼ δυοῖν τρίτος; 581.

Ἵστημι, fut., στήσω C. 1344. 1363. στήσουσιν R. 940. — perf., ἕστηκεν and ἕστακεν Aj. 102. 199. 802. ἕσταμεν R. 1442. C. 1021. T. 1135. ἑστάτω E. 50. Aj. 1063. ἑστάναι A. 636. ἑστώς Aj. 87. ἑστῶτος R. 565. ἑστῶτα T. 1261. — plupf., ἕστασαν E. 713. — aor. 1. ἔστησα C. 1305. ἔστησε T. 1092. στήσω C. 1045. στήσῃς 913. στήσωσι C. 400. στήσειε A. 662. στήσον C. 11. στῆσαι 1621. στήσαι R. 699. στήσαντε A. 146. aor. 2. ἔστη Aj. 930. C. 1588. στῶσιν C. 412. σταίη T. 653. στῆθι 1065. στῆναι P. 277. στάς C. 1593. A. 117. στάντος Aj. 1216. στάντα C. 478. A. 1141. στάντες R. 50. E. 699. pass. pres., ἵσταται P. 1247. aor., ἐστάθη R. 1463. σταθεὶς T. 603. 1182. Aj. 1150. σταθεῖσα T. 339. Mid. pres., ἱστώμεσθα R. 147. ἵστο P. 881. ἔστω Aj. 762. ἵστασθω R. 143. A. 299. ἱσταμένῳ P. 175. — fut., στάσει 822.

1. act. trans., to cause to stand, to cause to rise, to raise up, to erect, to place; στῆσόν μ' κἀξίδρυσον C. 11. ἔστ' ἄγχι γῆς στήσωσι Καδμείας 400. λόγχας στήσαντ' ἔχετον A. 146. ὀρθὸν οὖς ἵστησιν E. 27. ὥστε πάντας ὀρθίας στῆσαι — τρίχας C. 1621. τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν T. 1092. χορεύς ἵστησιν E. 272. ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι, to place funeral gifts from that hated woman 425. πρὶν ἂν κείνας ἐναργεῖς δεῦρό μοι στήσῃς ἄγων C. 914. ὥστ' ἐν δόμοισι τοῖσι σοῖς στήσω σ' ἄγων 1344. 2. intrans., to stand, to be in any place, to rest; οὔκουν ἐμοῦ γ' ἑστῶτος οὐδαμοῦ πέλας R. 565. σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις C. 412. στάντα πρὸς πρώτην ἕω 478. ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστῳ μιᾷ 1588. ἀφ' οὗ μέσος στάς 1591. στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων A. 117. στῆθι πλησίον πατρός T. 1065. σίγα νυν ἑστώς Aj. 87. ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν 802. στάντες δέ E. 699. ὀρθοὶ πάντες ἕστασαν διφροί 713. ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἕσταμεν C. 1021. μὴ σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ T. 653. ποῦ βαντὸς ἢ ποῦ στάντος, οὔπερ οὐκ ἐγώ; Aj. 1216. ποίαν μ' ἀνάστασιν δοκεῖς — ἐξ ὕπνου στῆναί ποτε; P. 277. 3. in a figurative sense used transitively, to appoint; τύραννον —

δυπιχώριοι στήσουσιν R. 940. ὃν πόλις στήσειε, τοῦδε χρὴ κλύειν A. 662. Thence *to make*; πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων C. 1045. ξυνωμόσας ἔστησ' ἐμαυτῷ γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται 1305. ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις R. 699. 4. and intrans., *to be in a state* or *condition*; ἵν' ἔσταμεν χρείας R. 1442. ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν T. 1135. τί γὰρ δὴ παῖς ὁ τοῦ Λαερτίου, ποῦ σοι τύχης ἔστηκεν; Aj. 102. ἐμοὶ δ' ἄχος ἔστακεν, *but sorrow has settled on me* 199. οὐκ ἂν τάδ' ἔστη τῇδε μὴ θεῶν μέτα, *these things would not have so befallen but by the will of the gods* 930. ἐς ὀρθὸν στῆναι means κατορθῶσαι: στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον R. 51. οὐκ ἐσθ' ὁποῖον στάντ' ἂν ἀνθρώπων βίον οὔτ' αἰνέσαιμ' ἂν οὔτε μεμψαίμην ποτέ A. 1141. τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν T. 1261. ὄπισθεν ἑστάναι means *to postpone, to account of less consequence*; γνώμης πατρῴας πάντ' ὄπισθεν ἑστάναι A. 636. ἀλλ' ἑστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον, *but let me ever have some wholesome fear* Aj. 1063. 5. pass., *to be placed, to be caused to stand, to be fixed*; σταθεῖσ' ἄκουσον T. 339. πρὶν κεῖνος — ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν T. 605. ὡς θυτήρ γε πολλὰ δὴ σταθεὶς ἄνω 1182. σταθεὶς πέλας ἱκέτης ἔφαψαι πατρός Aj. 1150. αἶν οὔποτ' ἡ 'μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς τράπεζα R. 1463. τίς — θόρυβος ἵσταται βοῆς, *what clamorous noise is raised* P. 1247. 6. midd., *to stand*; ἀλλ' ἵστω τε καὐτὸς ἀντέχου P. 881. τοῖς ἄλλοισιν Ἀργείων πέλας ἵστω Aj. 762. ὅρα ποῦ στάσει ποῖ δὲ βάσει P. 822. ἵστασθαι is for ἀνίστασθαι, *to rise up*; βάθρων ἵστασθε R. 143. ὦ παῖδες, ἱστώμεσθα 147. ἀλύει δ' ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἱσταμένῳ, *and he wanders distressed in every want that arises to him* P. 175.

Ἱστορέω, 1. *to find out*, or *discover by enquiry*; οὔθ' ὁρῶν οὔθ' ἱστορῶν R. 1484. πρὶν νῦν τὰ πλείον' ἱστορεῖν C. 36. τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ βλάστας ἐφώνει δῆθεν οὐδὲν ἱστορῶν T. 381. εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν 396. ἱστόρει τί σοι φίλον E. 308. 2. *to ask, to inquire*, without any signification of *discovery*; τόλμησον εἰπεῖν — ὅ σ' ἱστορῶ T. 403. πρὸς τί δ' ἱστορεῖς; 417. Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ πάλαι E. 1090. μὴ — ἱστόρει πλεόν R. 1165. And in this sense used passively; πρίν γ' ἂν εἴπῃς ἱστορούμενος βραχύ T. 414. 3. *to speak* or *tell of*; οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ R. 1150. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ', ὃν οὗτος ἱστορεῖ; 1156. πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς; *wherefore dost thou dwell on this subject?* R. 1144.

Ἱστουργέω, *to weave*; θακοῦσιν ἱστουργοῦντες C. 339.

Ἴστρος, the river *Ister* or *Danube*; οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην R. 1227.

Ἰσχυρός, *strong*; ὡς ἄνδρ' ἑλὼν μ' ἰσχυρόν P. 933.

Ἰσχύς, *strength, force, power*; ἢ μὲν ἢ λόγῳ πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος P. 590. φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος C. 616. ὁρᾷς — τὴν θεῶν ἰσχὺν ὅση; Aj. 118. οὕτως ἔχει τι δεινὸν ἰσχύος θράσος; P. 104.

Ἰσχύω, *to be strong* or *vigorous*; 1. of a person; ἔγωγε — σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα καὶ θάλλοντα T. 233. ὃς μέγιστον ἴσχυσε στρατοῦ Aj. 497. ὅταν δέ τις θεῶν βλάπτῃ, δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν E. 637. ὅσον ἰσχύεις Aj. 1388. 2. of a thing; τἀληθὲς γὰρ ἰσχῦον τρέφω R. 356.

Ἴσχω, 1. *to withhold, to restrain, to hinder*; οὐ γὰρ ἔτ' ἴσχω, or οὐκέτ' ἴσχω, *I no longer hinder them* P. 1083. ἴσχειν δ' οὐκέτι πηγὰς δύναμαι δακρύων A. 796. ἴσχε δακὼν στόμα σόν T. 972. εὐφημίαν νῦν ἴσχε, *keep a good-omened silence* 177. γονέων ἐκτίμους ἴσχουσα πτέριγγας ὀξυτόνων γόων E. 235. 2. *to hold, to lay hold of, to hold firm*; τὸν αἶσ' ἄπλατος ἴσχει Aj. 249. αὐτό μοι λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε (σάκος) 572. θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων R. 881. ἃ καὶ σὲ — ἐλπίσιν λέγω τάδ' αἰὲν ἴσχειν T. 137, not ἐλπίζειν, but ἐμμεῖναι ταῖς ἐλπίσιν. ἀλλ' ἴσχε κἀμοῦ μνήστιν Aj. 516, not μνήσθητι, but σῶζε μνείαν. εἰ σοῦ γ' ὅδ' ἀ'νὴρ οὐδ' ἐπὶ σμικρῶν λόγων ἔτ' ἴσχει μνήστιν 1248. τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λῆστιν ἴσχεις C. 590, not ἐπιλέλησαι, but οὐδαμῶς μέμνησαι. ᾧ πίστιν ἴσχων τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν, *on which relying I seized this prey* 954. εἴπερ ἴσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας A. 304, not σεβίζεται, but σώζει τὴν τιμὴν εἰς ἀεί. 4. it frequently bears the same sense as ἔχω *to have, to obtain*; ταυῦν δὲ δοῦλον ἴσχουσιν βίον T. 301. οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων, οὐ πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων — ἴσχων P. 1098. δέος ἴσχετε μηδὲν ὅσ' αὐδῶ C. 223, same as μὴ δείσητε. μῶν ἄλγος ἴσχεις —; P. 724. τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; R. 1031. γνώμαν ἴσχων P. 826. οὐ γνώμαν ἴσχεις —; E. 207. P. 842

[illegible]

[illegible], Iphianassa; Χρυσόθεμις καὶ [illegible] E. 154.

[illegible] Ἴφιτος T. [illegible] Ἰφίτου βίαν 38. [illegible] 356.

[illegible]: ἐλλοῖς ἰχθύσιν Aj. 1276.

[illegible] to track, to trace, to search for; [illegible] — ἰχνεύειν πάλαι Aj. 20. [illegible] ἰχνεύειν R. 475. — [illegible] ἴχνευον αὐτὸς 221.

[illegible], the track of a foot; [illegible] ἴχνη τὰ κείνου [illegible] εὐθέως δ' ἐγὼ κατ' ἴχνη [illegible]. Used figuratively; [illegible] ἴχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον [illegible]: R. 109.

[illegible] an interjection, generally expressive [illegible].

[illegible]: βοᾷ τηλωπὸν ἰὼ P. [illegible]

Κ

[illegible]

[illegible]

Καθαρμός, purification, expiation: [illegible] R. 99. [illegible] — [illegible] C. 467.

Καθαρός, pure, uncontaminated; [illegible] C. 351. [illegible] Schol. [illegible] Musgr. [illegible]

[illegible] ἡ καθαρεία [illegible] A. 39[illegible].

[illegible] ὑβρίζει [illegible] τὸ καθαρεύει C. 1160. — [illegible] A. 407.

[illegible] E. [illegible]

[illegible] C. 21.

Καθίημι, *to put down, to deposit;* οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς, ὑγρᾶς ἀρούρας βῶλον Aj. 1264.

Καθικνέομαι, *to strike;* πάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο R. 809.

Καθίστημι, *to appoint, to constitute, to settle;* ὅτε — κατέστησαν δίφρους E. 700. σύ μ' αὐτὸς ἄρον, σύ με κατάστησον P. 867. ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ κατάστήσω πόλει, *I will not prove myself false to the state* A. 653. ἔνθα μὴ καθεστήκῃ δέος *where fear has not been established* Aj. 1053. τοὺς καθεστῶτας νόμους, *the established laws* A. 1100. — φονέα με φησὶ Λαΐου καθεστάναι R. 703. ὑμεῖς ἐκεῖνοι δὴ καθέστατε T. 1091. φύλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης C. 357. μάντις οὐδεὶς τῶν καθεστώτων βροτοῖς, *there is no prophet of the things that are decreed for mortals* A. 1145. ἄπαρνος δ' οὐδένος καθίσταται 431. ἀπηρνήθη οὐδέν. — ἔμφρων μόλις πως ξὺν χρόνῳ καθίσταται, *he hardly at length returns to his senses* Aj. 299. ὅποι καθέσταμεν; C. 23. τίνι τρόπῳ καθέστατε R. 10. εἴτ' ἐν αἰθέρι — κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος A. 412.

Καθοπλίζω, *to arm;* ὡς καὶ σὺ πάγκλαυστον αἰῶνα κοινὸν εἵλου τὸ μὴ καλὸν καθοπλίσασα δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ E. 1076.

Καθοράω, *to see, to discern:* 1. with the eyes; οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ κατεῖδε R. 117. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν A. 1206. 2. with the mind; τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες (ὀργήν) R. 338. — ὅσον κατειδόμην E. 880.

Καθυβρίζω, *to treat with contumely, to insult;* τοῦ καθυβρίζειν δοκεῖς C. 964. καθυβρίζουσα καὶ σὲ καὶ τὰ σὰ E. 512. χαίρει — τοῖς σοῖς ἄχεσιν καθυβρίζων Aj. 153. οἵ γέ σου καθύβρισαν P. 1348. Used intransitively; αἱ πόλεις, κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν R. 1532.

Κάθυδρος, *full of water, watery;* κάθυδρος οὖ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει C. 156.

Καθύπερθεν, *above:* thence *superior to;* ζῴης μοι καθύπερθεν χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν E. 1079.

Καί, conj. cop., *and, ever, also, moreover, indeed, &c.*

Καινίζω, *to make new;* καί τι καινίζει στέγη, *the house has something new* (happen in it) T. 864, ἐοικέ τι νεώτερον ἔχειν ὁ οἶκος schol.

Καινοπαθής, *newly suffered, such as have not been suffered before;* πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ T. 1267.

Καινοποιέω, *to do something new;* τί δὲ — καινοποιηθὲν λέγεις; T. 870.

Καινός, *new, strange, unusual;* ἥν τι καινὸν — κλύῃς P. 52. κῆδος καινόν C. 380. τί δ' ἔστιν — καινόν; 726. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι καινός 1540. φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι T. 610. — μαντεῖα καινά 1155. οὐδὲ — τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται R. 916.

Καίνω, *to slay, to kill;* χερσὶ καίνων R. 348. ὁ καίνων C. 998. καινέτω τις E. 810. ἔκανον C. 551. ἔκανες *ibid.* ἐγὼ γάρ σ', ἔγώ σ' ἔκανον A. 1304.

Καίπερ, *although, however.*

Καίριος, *opportune;* ἐστάτω μοι καὶ δέος τι καίριον Aj. 1063. ἥ τοι καίριος σπουδή P. 633. εἴ τι καίριον λέγεις A. 720. — βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει P. 850. χωρὶς τό τ' εἰπεῖν πολλὰ καὶ τὰ καίρια C. 812. δρᾶν τὰ καίρια Aj. 120. φρονοῦντι καίρια E. 221. καιρίαν δ' ἡμῖν δρῶ — στείχουσαν Ἰοκάστην R. 631. Used adverbially; πρὸς τὸ καίριον πονεῖν P. 521.

Καιρός, *due time, opportunity;* καιρός τοι πάντων γνώμαν ἴσχων — πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται P. 826, ἡ μετ' εὐκαιρίας σύνεσις. — καιρὸς καὶ πλοῦς — ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην P. 1436. ὡς ὁ καιρὸς εὑρῆσθαι τάδε R. 1050. εὔχεσθέ μοι, οὗ καιρὸς αἰεί (βίου κυρῆσαι) 1513. ὑμῖν δ' ἂν εἴη τήνδε καιρὸς ἐξάγειν C. 830. ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός E. 22. ὅταν σε καιρὸς εἰσάγῃ 39. καιρὸς γὰρ — μέγιστος ἔργου παντός ἐστ' ἐπιστάτης 75. οὗ μή 'στι καιρός 1250. χρόνου γὰρ ἂν σοι καιρὸν ἐξείργοι λόγος 1284. νῦν καιρὸς ἔρδειν E. 1360. Used adverbially; πρὸς καιρὸν πονῶ Aj. 38. εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων κυρῶ P. 1263. τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν πρὸς καιρόν R. 325. πρὸς καιρὸν ἐννέπειν T. 59. ὡς δὴ σὺ βραχέα, ταῦτα δ' ἐν καιρῷ λέγεις C. 813. ἐς αὐτὸν καιρὸν οἵδε — πάρεισιν Aj. 1147. And without a preposition; καιρὸν δ' ἐφήκεις Aj. 34. καιρὸν ἴσθ' ἐληλυθώς 1295. πάντα γὰρ καιρῷ καλά R. 1516. εἰ μή τι καιροῦ τυγχάνω E. 31, that is, εἰ μὴ λέγειν ἁμαρτάνω, εἰ μὴ ἀνεπιτήδεια λέγω, and so the version of the old Scholiast is to be understood εἰ μὴ ἐγκαίρως λέγω κατά τι. — καιρὸς γὰρ καλεῖ πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν P. 464. πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμ' ἐπὶ σῷ μάλιστα καιρῷ 151.

Καίτοι, *although, however.*

Κακάγγελτος, *sadly told;* ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη, O, *thou that hast brought to me sad tidings of sorrow* A. 1272.

Κακανδρία, *pusillanimity;* τὸν δειλίᾳ

προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σε Aj. 993.

Κακία, *wickedness, guilt;* τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν R. 511. See Ὀφλισκάνω.

Κακογείτων, *sadly neighbouring;* οὐδέ τιν' ἐγχώρων κακογείτονα, παρ' ᾧ στόνον — ἀποκλαύσειεν, *nor was there any inhabitant neighbour to his sadness, to whom he might wail forth his moan* P. 689; but Hermann and others would make κακογείτονα agree with στόνον.

Κακόθρους, *slanderous;* σὲ δ' ὅταν — λόγος ἐκ Δαναῶν κακόθρους ἐπιβῇ Aj. 138.

Κακοπινής, *sordid, mean;* κακοπινέστατόν τ' ἄλημα στρατοῦ Aj. 374.

Κακός, 1. adj., *wicked, base, vile, cowardly, ignoble, ill-omened.* 2. subst., *evil, misfortune.*

Κακοστομέω, *to revile;* ὡς τὴν μητέρα κακοστομοῦμεν E. 587.

Κακότης, *misery, wretchedness;* καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ —; E. 228.

Κακοῦργος, *malignant, villanous;* κακοῦργος — ἀνήρ Aj. 1022. μάντιν κακοῦργον εἰσπέμψας R. 705.

Κακόφρων, *evil-minded;* συντέμνουσι γάρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι A. 1091.

Κακόω, *to afflict;* κείνης ὁρῶν λωβητὸν εἶδος ἐν δίκῃ κακούμενον T. 1058. τὸν κακούμενον ξένον C. 262.

Κακῶς, *evilly, badly, wickedly, sadly.*

Καλέω, imperf., ἐκάλεις R. 432. aor., καλέσω P. 1438. pass. imperf., ἐκαλεῖτο T. 380. fut., κεκλήσομαι R. 522. κεκλήσεται E. 223. Aj. 1347. perf., κέκλησο P. 85. κεκλῆσθαι E. 358. 1032. T. 733.

I. act., 1. *to call by name;* καλεῖ γαρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός C. 1622. κἀνακωκύσας καλεῖ A. 1212. καλεῖ τὸν ἤδη Λάϊον πάλαι νεκρόν R. 1245. Hence *to denominate;* ὥς σφας καλοῦμεν Εὐμενίδας C. 487. 2. *to call reproachfully, to give a bad name to;* ἀνὴρ γὰρ ἐν δείπνοις μ' ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἶνῳ, πλαστὸς ὡς εἴην πατρί R. 780. 3. *to call, to summon;* ὅταν καλῶμεν, ὁρμᾶσθαι ταχεῖς P. 1069. οὐδ' ἱκόμην ἔγωγ' ἄν, εἰ σὺ μὴ ἐκάλεις R. 432. πότερον ἐκείνους — αὖθις πάλιν καλῶμεν —; T. 342. καί με προσβλέψας καλεῖ 793. κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα τῶν ὁμαιμόνων, κάλει δὲ τὴν τάλαιναν Ἀλκμήνην 1137, 1138. εἴ, που κατ' οἶκόν μοι Κλυταιμνήστρα, κάλει E. 1465. τί δ' ἔστι τάξίωμ', ἐφ' ᾧ καλεῖς; C. 1459. καί νιν καλεῖτε A. 487. σὲ — προσμολεῖν καλῶ A. 72. μηδαμῶς σφ' ἔξω κάλει 74. Τεῦκρον καλῶ 335. ὦ παῖ, πατὴρ καλεῖ σε 537. 4. *to invite;* πᾶς σε Καδμείων λεὼς καλεῖ δικαίως C. 746. 5. *to bid, to exhort;* αὐτή θ' ὁπλίζει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς; E. 984. καιρὸς γὰρ καλεῖ πλοῦν — σκοπεῖν P. 464. 6. *to call upon, to invoke;* τί τοὺς θεοὺς οὕτως ἀναστένων καλεῖς; P. 727. Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ 1308. τάσδε τὰς θεὰς ἐμοὶ καλῶν ἱκνοῦμαι C. 1015. τοιαῦτ' ἀρῶμαι, καὶ καλῶ τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος C. 1391. καλῶ δὲ τάσδε δαίμονας, καλῶ δ' Ἄρη 1393. καλῶ θ' ἅμα πομπαῖον Ἑρμῆν — εὖ με κοιμῆσαι Aj. 818. καλῶ δ' ἀρωγοὺς — σεμνοὺς Ἐρινῦς τανύποδας Aj. 822. φέρε νῦν στείχων χώραν καλέσω P. 1438. — II. midd., 1. *to imprecate;* τάσδε συλλαβὼν ἀράς, ἃς σοι καλοῦμαι C. 1387. 2. *to call to oneself;* ἄνδρα δύστηνον — κακούμενον φωνήσατε P. 228. III. pass., 1. *to be called, to be summoned;* ὃ δ', ὡς ἐπῄσθετ' ἐκ θεοῦ καλούμενος C. 1625. ἄκλητος, οὐδ' ὑπ' ἀγγέλων κληθεὶς Aj. 283. 2. *to be invoked;* ὦ θάνατε, θάνατε, πῶς ἀεὶ καλούμενος—οὐ δύνᾳ μολεῖν ποτέ; P. 786. 3. *to be called,* or *bear the name of;* ὀκνῶ προδότης καλεῖσθαι P. 94. ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος R. 8. ἐξ οὗ καὶ βασιλεὺς καλεῖ 1201. χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός C. 57. Θησεὺς καλεῖται 69. ἐγὼ — σός γέ τοι καλούμενος 1326. μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλεῖται T. 548. ἐξήκεις δ' ἵνα φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ 1148. μήτηρ καλεῖται E. 1185. — Ἰολὴ ἐκαλεῖτο T. 380. — ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ T. 148. πατρὸς ἄλλου γενοῦ του, μηδ' ἐμὸς κληθῇς ἔτι 1195. — κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι R. 522. σὸν ἄρα τοὔργον, οὐκ ἐμὸν κεκλήσεται Aj. 1347. ἐλευθέρα καλεῖ τὸ λοιπὸν E. 959. τὸν λοιπὸν χρόνον κέκλησο πάντων εὐσεβέστατος P. 85. σ' ἐν εἰλόμην — ἢ ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρα T. 733. ἐξὸν πατρὸς πάντων ἀρίστου παῖδα κεκλῆσθαι E. 358. σοφά τ' ἄρίστα τε παῖς κεκλῆσθαι 1078. σοφός τ' ἂν αὐτὸς κἀγαθὸς κεκλῇ' ἅμα P. 119. Also with a signification of *praise* or *blame;* Ἡρακλῆς, ὁ πιστὸς ἡμῖν κἀγαθὸς καλούμενος T. 538. ὦ — κάλλουμεναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις C. 107. γῆς ὅσοιπερ Ἀπίας πρῶτοι καλοῦνται 1306. οὐδὲ νυμφίος βρο-

τοῖς ἐκλήθην (ἂν) ὧν ἔφυν ἄπο R. 1359. ὡς ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή T. 454. κοὐκ ἂν γυναικῶν ἥσσονες καλοίμεθ' ἄν A. 676. — ἔνθ' Ἑλλάνων ἀγοραὶ Πυλατίδες καλέονται, *where the Pylian assemblies of the Greeks are convened* T. 636. τάδε γὰρ ἄλυτα κεκλήσεται, *for these sorrows shall be endless* E. 223.

Καλλιβόας, *sweetly sounding, tuneful*; ὁ καλλιβόας αὐλός T. 637.

Καλλίβοτρυς, *beautifully clustering*; ὁ καλλίβοτρυς — νάρκισσος C. 688.

Καλλιστεῖον, or rather τὰ καλλιστεῖα, *the prise of valour*; τὰ πρῶτα καλλιστεῖ' ἀριστεύσας στρατοῦ Aj. 430.

Κάλλος, *beauty*; μή μοι τὸ κάλλος ἄλγος ἐξεύροι ποτέ T. 25. τὸ κάλλος αὐτῆς τὸν βίον διώλεσεν 465. οἷον — με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε; R. 1396.

Καλλύνω, properly *to adorn*: met. *to gloss over*; ὅταν ἐν κακοῖσί τις ἀλοὺς ἔπειτα τοῦτο καλλύνειν θέλῃ A. 492.

Καλός, *beautiful, good, virtuous, honourable, excellent, becoming*.

Κάλυμμα, *a covering*; χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1460. δείξω — τάδ' ἐκ καλυμμάτων T. 1067. κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι Aj. 242.

Κάλυξ, *a bud* or *germ*; πόλις — φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός R. 25.

Καλυπτός, *wrapping*; μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς A. 998. See Ἔκκειμαι.

Καλύπτω, 1. *to cover*; περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε Aj. 899. τὸ μὴ τάφῳ καλύψαι A. 28. 2. *to hide, to conceal*; ἔξω μέ που καλύψατε R. 1411. μή τι — κρυφῇ καλύπτει καρδίᾳ θυμουμένῃ A. 1239. 3. *to obscure*; μὴ κάλυπτε τὰς εὐδαίμονας — Ἀθήνας C. 283.

Καλχαίνω, properly *to dye purple*, from κάλχη, a shell-fish, which, from the bottom of the sea, emitted a purple dye, that bubbled upon the surface; thence καλχαίνω, in reference partly to the colour and partly to the motion produced in the water by the fish, is used figuratively to express *anxious meditation*; *to meditate upon*; δηλοῖς γάρ τι καλχαίνουσ' ἔπος A. 20.

Κάλχας, *Calchas*, a soothsayer, who accompanied the Grecian army to the Trojan war; εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται Aj. 733. Κάλχας μεταστάς — εἶπε 737. εἰ Κάλχας σοφός 770.

Καλῶς, *beautifully, well, honourably*.

Κάματος, *toil, labour, hardship*; τίς οὐ καμάτων ἔνι; C. 1234. ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον E. 128. οὐδέ ποτ' ἐκ καμάτων ἀποπαύσομαι 224. Used also to express *labour in child-bearing*; τόκοισιν ἰηίων καμάτων R. 174.

Κάμνω, *to labour, to endure toil* or *pain*; οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης, ὅτ' ἔσπειρ', ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ E. 522. οὐδ' ὅστις νόσου κάμνοντι συλλάβοιτο P. 282. — κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος, *and my part shall not be behind* (as if *through weariness*) T. 1205.

Κάμπτω, *to bend*, 1. spoken of the turning of a horse in a race-course; κάμπτοντος ἵππου E. 734. 2. ἐνταῦθα κάμπτειν τὸν ταλαίπωρον βίον, *here to turn the goal of my wretched life* C. 91. 3. spoken of *bending* the knee, and *reclining* the body; οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου C. 19. εὖτε νῦν ἕδρας πρώτων ἐφ' ὑμῶν τῆσδε γῆς ἔκαμψ' ἐγώ 85.

Καναχή, *a loud sound, a clang* of flutes; αὐλὸς οὐκ ἀναρσίαν ἰάχων καναχάν T. 639. And of arms; προσνισσομένους χρυσοῦ καναχῆς ὑπερόπτας A. 130.

Καπανεύς, *Capaneus*, one of the seven chiefs at the attack of Thebes; εὔχεται κατασκαφῇ Καπανεὺς τὸ Θήβης ἄστυ δῃώσειν C. 1321.

Κάπετος, *a grave*; σπεῦσον κοίλην κάπετόν τιν' ἰδεῖν τῷδε Aj. 1144. κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνατε 1382.

Καπνός, *smoke*; κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν P. 934. τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην A. 1155.

Κάρα, 1. *the head* of a man; κάρα τέμνειν ἐφεῖτο τῷ θέλοντι P. 614. κάρα γὰρ ὑπτιάζεται 812. κινεῖ γὰρ ὄμμα κἀνάγει κάρα 854. οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἶρπε R. 82. λευκανθὲς κάρα 742. μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μοι καθίκετο 809. πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν A. 269. κρυφῇ κάρα σείοντες 291. σὲ — τὴν νεύουσαν εἰς πέδον κάρα 437. κάρα στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας Aj. 9. κάρα καλύμμασι κρυψάμενον 241. παίσας κάρα θώϋξεν 301. σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 99. — κάπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 437. 2. also *the head* of animals; κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων E. 730. 3. *the countenance*, and *the person* generally; γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὄψεται κάρα E. 1302. — μηδέ μου κάρα τὸ δυσ-

πρόσωπον εἰσορῶν ἀτιμάσης C. 286. σκευή τε γάρ σε καὶ τὸ δύστηνον κάρα δηλοῦτον ἡμῖν ὄνθ' ὃς εἶ 561. ἀεὶ σὲ κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα πτωχῷ διαίτῃ 754. ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τώμῷ κάρᾳ C. 570. ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν A. 1257. 4. used figuratively of a city; πόλις — ἀνακουφίσαι κάρα — ἔτ' οὐχ οἵα — *the city is no longer able to lift up her head* R. 23.

Καράτομος, *cut from the head*; καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 52.

Καρδία, *the heart*; 1. used generally of *the mind*; θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις A. 88. τοιαῦτά σου — ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα 1072. δάμαρ — δυστάλαινα καρδίαν T. 648. 2. of *anger*; καρδίᾳ θυμουμένῃ A. 1239. 3. also *purpose*; καρδίας δ' ἐξίσταμαι τὸ δρᾶν, *but I am changed from my purpose to do it* A. 1092.

Καρπόω, or rather midd., καρποῦμαι, *to reap the fruit, to enjoy*; ὡς ἄελπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης — καρπούμεθα T. 203.

Κάρτα, *much, very, exceedingly*.

Καρτερέω, *to be resolute, to persevere*; ὃς τὰ δεῖν' ἐκαρτέρουν τότε Aj. 635. πότερα δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν P. 1258.

Καρτερός, *strong, powerful*; καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει Aj. 654.

Κασίγνητος, and η, 1. adj., *fraternal*; ὦ κασίγνητον κάρα Aj. 1155. A. 906. κασίγνητον κάρα 890. 2. subst., κασίγνητος, *a brother*; κασιγνήτη, *a sister*: τὸν κασίγνητον μολεῖν C. 1186. τοὐμοῦ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1331. γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου παρα 1425. δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας A. 862. τοῦ κασιγνήτου τί φῆς —; E. 309. ἕως μὲν τὸν κασίγνητον βίῳ θάλλοντά τ' εἰσήκουον 939. ἐκ — κασιγνήτου θ' ἅμα 957. ὦ κασίγνητε 1293. τὼ κασιγνήτω A. 21. But in E. 965. ἰδέσθε τώδε τὼ κασιγνήτω, *sisters* are intended. — ὦ — πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα C. 325. καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω καὶ κασιγνήταν 1094. ὦ κασιγνήτη E. 321. A. 49. κασιγνήτη 540. τοῦ τεθνηκότος γ' ὑπὲρ — τῆς κασιγνήτης θ' ὁμοῦ E. 545. σῆς κασιγνήτης δίχα 1126. πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης E. 12.

Κάσις, *a brother*; τίς ἄν σε — οὐ καταστένοι, κάσι; C. 1442.

Κασταλία, *Castalia*, the celebrated fountain near Delphi; Κασταλίας τε νᾶμα A. 1107.

Κατά, prep. governing a gen. or accus. case; *under, towards, against, with respect to, concerning, according to, &c.*; used also adverbially by tmesis.

Καταβαίνω, *to descend, to go down*; Ἀΐδαν καταβήσει A. 816. ἐπὶ τάνδ' ἄρ' ἄκοιτιν τίνες ἀμφίγυοι κατέβαν πρὸ γάμων —; T. 503.

Κάταγμα, *wool torn from the hide*; — τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως τῆς οἰός — ἐς μέσην φλόγα T. 692.

Κατάγω, *to lead down*, thence pass. *to be carried into*; Σίγειον κατηγόμην, *I was putting into Sigæum* P. 356.

Καταδέρκομαι, *to be beheld*; τόδ' ἀκήλητον μανίας ἄνθος καταδερχθῆναι T. 995. Hermann and Ellendt would read καταδερχθείς.

Κατάδηλος, *manifest*; σκαιοσύναν φυλάσσων ἐν ἐμοὶ κατάδηλος ἔσται C. 1216.

Καταζεύγνυμι, *to yoke together, to bind*; κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη (Δανάη) A. 938.

Καταθνήσκω, *to die*; ἥδιστον δέ μοι τὸ κατθανεῖν ἦν C. 436. μόνοις οὐ γίγνεται θεοῖσι γῆρας οὐδὲ κατθανεῖν ποτε 614. σὺ μὲν γὰρ εἶλον ζῆν, ἐγὼ δὲ κατθανεῖν A. 551. ἐδογμένα — τήνδε κατθανεῖν; 572. αἰεὶ κατθανεῖν ἐπευχόμην T. 16. ἡμέρα — προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν; Aj. 471. See Ἀνατίθημι. — πῶς ὃδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; A. 460. ὁ κατθανὼν νέκυς 511. εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο A. 897. πόσις γὰρ ἂν μοι κατθανόντος ἄλλος ἦν 900.

Καταιδέομαι, *to revere*; τὸν — νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι R. 654.

Καταινέω, *to promise*; καταίνεσον μή ποτε προδώσειν τάσδε C. 1629. κατῄνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ 1633.

Καταισθάνομαι, *to perceive, to be sensible of*; ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμέναιον R. 422.

Καταισχύνω, *to shame, to disgrace*; τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν E. 599. Midd., *to feel shame* in the presence of any one; οὐ καταισχύνει θεούς; P. 1368. εἰ τὰ θνητῶν μὴ καταισχύνεσθ' ἔτι γένεθλα R. 1424.

Κατακαίνω, *to slay*; ὅς, ὦ παῖ, σέ τ' οὐχ ἑκὼν κατέκανον A. 1321. The old reading is κατέκτανον; Hermann, followed by Dindorf, reads κάκτανον.

Κατακηλέω, *to soothe, to heal*; ὃς τήνδ' ἄτην κατακηλήσει T. 998.

Κατακλίνω. See Καταυλίζω P. 30.

Κατακοιμάω, *to lay* or *lull to sleep*; οὐδὲ μάν ποτε λάθα κατακοιμάσει R. 870. καὶ κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα 1222.

Κατάκρας, *totally, entirely;* — ὡς καὶ τόνδε κατάκρας δειναὶ κυματοαγεῖς ἄται κλονέουσιν C. 1244. — ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς — ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάκρας A. 201.

Κατακρυφή, *concealment, means of concealment;* οὐ γὰρ ἔχω κατακρυφάν C. 218.

Κατακτάομαι, *to acquire for oneself;* εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά Aj. 1235. θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο 755. τὸν Οἰνέως γάμον οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου T. 790.

Κατακτείνω, *to kill, to slay;* πατέρα κατακτείνασα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ T. 737. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν ὥς νιν κατακτείνειαν R. 843. κατακτεῖναί μ' ἐλών A. 493. ἄμφω — κατακτεῖναι νοεῖς; 766. εἰς χεῖρας ἦλθον πατρὶ καὶ κατέκτανον C. 979. πατέρα κατακτανεῖν R. 826. οὐ κεῖνός γ' ὁ δύστηνός ποτε κατέκτανε 856. πατέρα — κατέκτανεν E. 271. ἔνθαπερ κατέκτανες πατέρα 1487.

Κατακυρόω, *to ratify;* μὴ οὐ τάδε ταύτῃ κατακυροῦσθαι A. 927.

Καταλγέω, *to grieve exceedingly;* καταλγήσας λέγω P. 368.

Καταλείπω, *to leave behind;* μή με καταλίπῃς μόνον P. 798.

Καταλλάσσω, *to reconcile;* θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου Aj. 731.

Καταλύσιμος, *that can be put an end to;* οὔ ποτε καταλύσιμον, — ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν E. 1238.

Καταμβλύνω, *to blunt, to dispirit;* τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ R. 688. gl. ἐκλύων, καταμβλύνων, ἄθυμον ποιῶν.

Καταμελέω, *to neglect;* εἰ κατημέλησ' ἐγώ Aj. 45. ἐγὼ δὲ — κατημέλησα 895.

Κατάμεμπτος, *blamable, deserving of blame;* τό τε καταμέμπτον ἐπιλέλογχε πύματον γῆρας C. 1236. οὔ τοι κατάμεμπτ' ἔβητον, *ye are not in a state to be found fault with* 1693, schol. οὐκ ἐν τοιούτοις ἐστὲ ὥστε καταμέμφεσθαι. ἢ οἷον οὐκ ἐν χείρονι νῦν ὑμῖν ἔσται τὰ πράγματα.

Κατανθρακόω, *to reduce to ashes;* σῶμα φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον E. 58.

Καταντίον, *on the opposite side;* χὠ καταντίον θανών A. 508.

Κατανύω, *to perform, to accomplish;* ὡς θέλοντι τοῦτ' ἐμοί ποτε πόλις τὸ δῶρον εἰκότως κατήνυσεν, *that the city reasonably accomplished this vow* (or *gave this gift*) *to me wishing it* C. 433. φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν E. 1443. Electra, in this place, speaks ambiguously, meaning Ægisthus, to understand *they have met with a friendly hostess*, but, in her own mind, intending *they have accomplished a deed against their hostess.*

Καταξαίνω, *to tear, to lacerate;* πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν Aj. 715.

Κατάξιος, *very worthy;* παῖδα — κατάξιον δ' ἐμοῦ P. 997.

Καταξιόω, *to think right, to decree;* σύ τοι κατηξίωσας, *thou hast decreed it against thyself*, that is, *thou hast brought it on thyself* P. 1084.

Καταξίως, *worthily;* δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως οὔθ' ὧν πέφυκας C. 915. οὔτ' ἐμοῦ καταξίως πράξειας οὔτε τοῦ πορεύσαντος ξένου E. 790.

Καταπειλέω, *to threaten, to utter threats against;* πολλαὶ δ' ἀπειλαὶ πολλὰ δὴ μάτην ἔπη θυμῷ κατηπείλησαν C. 665. — ἀκραιφνεῖς τῶν κατηπειλημένων C. 1149.

Καταπεφνεῖν, *to slay;* κατέπεφνες τόνδε συνναύταν Aj. 885. γένυς, ἅ νιν κατέπεφνεν (Ἀγαμέμνονα) E. 477.

Κατάρατος, *accursed;* ἀπάγετε — τὸν καταρατότατον R. 1344.

Καταργυρόω, *to bribe with money;* εἰ κατηργυρωμένος λέγω A. 1064.

Καταρνέομαι, *to deny;* φὴς ἢ καταρνεῖ μὴ δεδρακέναι τάδε A. 438.

Καταῤῥακόω, *to tear in pieces;* ἄναρθρος καὶ κατεῤῥακωμένος T. 1093.

Καταῤῥάκτης, *precipitous;* ἐπεί δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὀδὸν χαλκοῖς βάθροις γῆθεν ἐῤῥιζωμένον C. 1586.

Καταῤῥέπω, *to cause to sink, to depress;* τύχη γὰρ ὀρθοῖ καὶ τύχη καταῤῥέπει τὸν εὐτυχοῦντα καὶ τὸν δυστυχοῦντ' ἀεί A. 1143.

Καταῤῥήγνυμι, *to break down;* ἥδε (ἡ ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι, *it* (*anarchy*) *in the onset of battle breaks armies into flight* A. 671.

Καταῤῥυής, *falling down*, or *melting;* καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς A. 997.

Καταῤῥώξ, *precipitous;* ὦ καταῤῥῶγες πέτραι P. 925.

Καταρτύω, *to prepare, to get ready;* ὡς πρὸς τί λέξων ἢ καταρτύσων μολεῖν C. 71. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας, *are governed* A. 474.

Κατάρχω, *to begin, to do first;* δεινοῦ λόγου κατῆρξας T. 1125. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ C. 1023.

Κατασβέννυμι, *to extinguish, to calm;* σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύ-

[illegible]

Κατασχεθεῖν, to restrain: used in its proper sense: [illegible] A. 1185.

Κατάσχετος, repressed: [illegible]

καρδίᾳ θυμουμένῃ, we will learn whether she secretly conceals anything repressed in her enraged heart A. 1238.

Κατασχολάζω, to loiter, to waste time in delay: ἐάν μοι τοῦ χρόνου [illegible] τι κατασχολάζειν P. 127.

Κατατήκω, in the midd., to waste oneself away: ἅτις ἄνευ τοκέων κατατήκομαι E. 180.

Κατατίθημι. 1. activ., to discharge an obligation: ἃ δ' ὑπέσχεο, ποῖ καταθήσεις: how wilt thou make good what thou promisedst? C. 227. 2. midd., ἐπεὶ πολλὰ μὲν αἱ μακραὶ ἁμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω, for often lengthened days have brought us nearer to pain, that is, have caused us to have more pain than pleasure C. 1218.

Καταυδάω, to speak out; καταύδα A. 86.

Καταυλίζομαι, to go under cover; ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ, see whether he happen to be gone under cover to sleep P. 30. The common reading is κατακλιθείς, see whether he happen to be laid down to sleep.

Κατάφημι, to assent to: οὔποτ' ἔγωγ' ἂν μεμφομένων ἂν καταφαίην R. 506. Musgrave correctly follows the Scholiast, explaining it οὐκ ἄν ποτε ἐπαινοίην τοὺς μεμφομένους.

Καταφθείρω, to destroy; καταφθεῖραι πόλιν R. 331.

Καταφθίω and καταφθίνω, the former transitive, to kill, the latter intransitive, to perish: ὦ Ζεῦ κατὰ νιν φθίσας τὰν γαμψώνυχα παρθένον R. 1198. ἐπεὶ κατέφθιτο πατὴρ P. 346. εἴ τι μὴ τὠμῷ πόθῳ κατεφθίτο R. 970. ἀγρίᾳ νόσῳ καταφθίνοντα, wasting away P. 266. πήματα — θάλλοντα μᾶλλον ἢ καταφθίνονθ' ὁρῶ, wrongs, budding rather than dying away E. 252.

Κατάφρακτος, inclosed: πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ A. 948.

Καταψήχω, to rub into pieces; ῥεῖ τὴν ἄδηλον καὶ κατέψηκται χθονί, it melts all to nothing, and is crumbled on the ground T. 695.

Κατεικάζω, to liken, to render like: ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε C. 339.

Κάτειμι, to descend to Hades; ὧν — ἐλθοῦσα δὴ μακρῷ κάτειμι A. 887.

Κατεναίρω, to slay: θανὼν ἔτ' οὖσαν κατηνάρισέ με A. 863.

Κατεναρίζω, to slaughter; ἐφθαρμένας λείας ἁπάσας καὶ κατηναρισμένας Aj. 26.

Κατεργάζομαι, to finish completely, to accomplish: πάντα γὰρ κατειργάσω E. 1011. λέοντα — βίᾳ κατειρ-

γάσασθε T. 1084. μόρον κατειργάσαντ' ἐπαλλήλοιν χεροῖν A. 57.

Κατερητύω, *to hinder*; κατερητύσων ὁδὸν ἣν στέλλει P. 402.

Κατέρχομαι, *to return from exile*; ἐστιν δέ μοι πάλιν κατελθεῖν μήποτε C. 607. φυγὰς κατελθών A. 200.

Κάτευγμα, *a prayer*, or *supplication*; ἱκέτις ἀφῖγμαι τοῖσδε σὺν κατεύγμασιν R. 920.

Κατευνάζω, *to lull to rest, to set to sleep*; 1. of death; ᾗ (Niobe) με δαίμων ὁμοιοτάταν κατευνάζει A. 327. 2. of the setting sun; ὃν αἰόλα Νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε, φλογιζόμενον Ἅλιον T. 95. 3. *of soothing pain*; ὃ τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων ἐνθήρου ποδὸς ἠπίοισι φυλλοῖς κατευνάσειεν P. 692.

Κατεύχομαι, 1. *to pray to the gods*; ἵλεῳ φρενὶ κατεύχετο T. 761. ὃν (Cerberus) κατεύχομαι ἐν καθαρῷ βῆναι τῷ ξένῳ C. 1571. — 2. *to imprecate*; κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότα — κακὸν κακῶς ἐκτρῖψαι βίον R. 246. 3. *to pray for* anything; ὅταν κατεύχει ταῦτα Aj. 385.

Κατέχω, the several significations of this verb are all derived from *having* and *holding*; 1. *to have in one's hands*; ὁπότε γε καὶ τὸν ἐν χεροῖν κατεῖχον C. 1696. 2. *to occupy a place*; κατέχεις Ὀλύμπου μαρμαροέσσαν αἴγλαν A. 605. τάφον εὑρώεντα καθέξει Aj. 1146. 3. *to attain to*; ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον C. 382. πόθεν κλέος γ' ἂν εὐκλεέστερον κατέσχον A. 499. πῶς ἄρα πανδάκρυτον οὕτω βιοτὰν κατέσχεν, *how he could have supported so lamentable an existence* P. 685. ὅνπερ δὴ πάλαι κατείχομεν γνώμῃ C. 1254, as ἐν γνώμῃ εἴχομεν, προσεδοκῶμεν. 4. *to cover*; κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν νέκυν A. 405. 5. *to fall upon*; φθορὰν οἷα κατέσχε τὸν σὸν ἄθλιον δόμον, *destruction such as had fallen on thy wretched house* C. 371. μεγάλοι θόρυβοι κατέχουσ' ἡμᾶς ἐπὶ δυσκλείᾳ, *great clamours have beset us to our dishonour* Aj. 142. κατεῖχ' ἀεὶ πᾶν στρατόπεδον δυσφημίαις, *he filled the whole camp with ill-omened cries* P. 10. 6. *to detain*; μηνίσασα Λητῴα κόρη κατεῖχ' Ἀχαιούς E. 561. δαρόν τε δὴ κατείχετ' ἀμφὶ Τροίαν χρόνον (με) Aj. 410.; and passively, πλεῖστον ἐν Λυδοῖς χρόνον κατείχετο T. 248. 7. *to put a ship to land*; τίνες πότ' ἐς γῆν τήνδε ναυτίλῳ πλάτῃ κατέσχετε; *who can ye be that with mariners' oar have put into this land?* P. 221. ἠνίκ' ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ 270. Also used metaphorically in the same sense; εἰ μὴ τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει, *unless this vision of the night shall anchor prosperously* E. 495. 8. *to restrain*; τεάν, Ζεῦ, δύνασιν τίς ἀνδρῶν ὑπερβασίᾳ κατάσχοι; A. 601. κατάσχες ὀργήν E. 999. οὔ τοι καθέξω θυμόν C. 878. 9. *to restrain oneself*; κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὖσαν ἡμέραν μόλις κατέσχον R. 782.

Κατηγορέω, 1. *to accuse* any one of anything; δεῖν' ἔπη πεπυσμένος κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν R. 514. κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου; 529. 2. *to convict*; ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ Aj. 891.

Κατήγορος, *an accuser*; ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ T. 811.

Κατήκοος, *obedient*; γονὰς κατηκόους φύσαντες A. 638.

Κατηρεφής, *covered* or *roofed over*; ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ P. 272. κατηρεφεῖ τύμβῳ A. 876. ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ E. 373.

Κατιδεῖν. See Καθοράω.

Κατισχύω, *to grow strong*; ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε καὶ κατίσχυσεν δέμας C. 347.

Κάτοιδα, 1. *to know well, to be assured*; εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τροχοὺς — Ἡλίου τελῶν A. 1051. οὐδὲν σύ· που κάτοισθα τῶν σαυτοῦ πέρι P. 549. ταῦτ' οὖν ἐπεὶ κάτοισθα 1327. ὅστις πόθ' ὑμῶν Λάϊον κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος δώλετο R. 225. μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ' ἢ κάτισθ' ὅπου 926. ἢ κάτοισθα δηλῶσαι λόγῳ 1041. εὖ γὰρ οἶδ' ὅτι κάτοιδεν ἧμος — 1134. καλῶς κάτοιδα C. 1473. οὐ κάτοιδα 1685. οὐδ' ἥτις οὐ κάτοιδε τἀνθρώπων T. 439. οὐ κάτοισθ' ὀθούνεκα ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ; 810. οὐ κάτοισθ' ὡς οὐδὲν — εἶμ' ὀφειλέτης ἔτι; Aj. 586. ὅσον κάτοιδ' ἐγώ E. 370. οὐ κάτοιδα πλὴν ἐπὶ σμικρὸν φράσαι 406. πλείω δὲ τούτων οὐ κάτοιδα 418. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ κάτοιδ' ἃ γ' εἶδον 911. (οἶμαι) μάλιστα δ' ἂν κατειδυῖαν φράσαι 1439. 2. *to know by experience*, or *sight*, or *hearing*; εἰ θεσφάτων ἐγὼ βάξιν κατῴδη τῶνδε T. 87. ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που P. 44. πῶς γὰρ κάτοιδ' ὅν γ' εἶδον οὐδεπώποτε; 250. ὅστις κάτοιδε τὸν βοτῆρ' ὃν ἐννέπει εἴτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἴτε κἀνθάδ' εἰσιδὼν R. 1048. τὴν αἰχμάλωτον — κάτοισθα δήπου T. 417. 3.

once it signifies *to understand;* οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις Aj. 264.

Κατοικέω, properly *to inhabit;* ἀνὴρ κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους σαφῶς P. 40. ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικοίης, τροφήν C. 363. κατοικεῖσθαι has the signification of *to be constituted;* τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς, *Athens, how nobly it is constituted* C. 1008.

Κατοικίζω, *to make to dwell* in any place, *to assign an abode;* ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας A. 1056. χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ, *but in return I will assign him an abode in the land* C. 642.

Κατοικτείρω, *to commiserate;* τοίανδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν R. 13.

Κατοικτίζω, *to pity;* κατοικτίσας (ἀφῆκα) R. 1178. τοὺς σοὺς ὅποι θεοὶ πόνους κατοικτιοῦσιν C. 385. ἐπάξιος μὲν — κατοικτίσαι 462; but ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως, *words causing some delight or pain, or moving somehow to pity* C. 1284.

Κατοκνέω, *to omit through fear, to hesitate;* ὅπως μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν E. 944.

Κατοπτεύω, *to spy out;* μὴ κατοπτευθῶ παρών P. 124. πρὸς ἐχθρῶν τοῦ κατοπτευθείς Aj. 816.

Κατορθόω, *to set upright,* thence *to set right;* σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς E. 408. ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου — κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; *will he yet find me alive and possessed of my senses, or right in my mind?* C. 1484.

Κατουρίζω, *to sail with a favourable wind,* metaph. *to terminate favourably;* τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει T. 824. schol. ἀσφαλῶς ἀποβαίνει. τροπικῶς δὲ κατουρίζει, ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνυόμενα.

Κάτοχος, *held fast;* οὐ μὴ ἐξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον T. 974.

Κάτω, *beneath, down below, downwards.*

Κάτωθεν, *beneath, from below.*

Κατῶρυξ, *a deep cavern;* κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι A. 770. Used adjectively; ἐκ κατώρυχος στέγης, *from her subterraneous abode* A. 1087.

Καῦμα, *heat, scorching;* καῦμ' ἔθαλπε A. 413. ὄμβροις ἡλίου τε καύμασιν C. 351.

Καχάζω, *to laugh aloud;* πάντων καχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα, *all with laughing tongues are uttering malicious scoffs* Aj. 197.

Κέαρ, *the heart, the mind;* τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ C. 661. — ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 626. τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ 1236. τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ Aj. 671. τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ R. 688.

Κεδνός, *estimable, valuable;* οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα Aj. 648.

Κεῖθεν, *thence.*

Κεῖμαι, imperf., ἔκεισο E. 1123. ἔκειτο P. 359. R. 490. A. 1182. T. 935. Aj. 916. 1083. fut., κείσομαι A. 73. 76. κείσεται C. 1515. A. 481. E. 238. 1. *to lie down,* of a man; ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων T. 935. Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206. 2. spoken of one *dead;* κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτο P. 359. νηλέα δὲ γένεθλα — κεῖται R. 181. ἔκειτο νηλεὲς — σῶμα A. 1182. κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1225. Of any one *slain;* τίς δ' ὁ κείμενος; A. 1159; opposed to φονεύοντι. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς κεῖται Aj. 883. πᾷ κεῖται ὁ δυστράπελος δυσώνυμος Αἴας; 897. τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν 968. ἐπεὶ δὲ γῆ ἔκειτο R. 1267. 3. thence of one *dead, buried, and dwelling in the shades below;* κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος R. 972. ἐν οἷς κεῖται τόποις C. 1520. φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι A. 73. ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι 76. εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν — κείσεται E. 238. ἐν Ἅιδου κειμένῳ 455. ὅπως θανὼν ἔκεισο 1123. 4. when used of one *living,* it generally conveys a notion of *weakness* or *infirmity;* παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι —; T. 981. τόπον προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖται P. 145. πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται 183. ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου; C. 402. 5. *to be* in a similar sense to the preceding; ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ T. 82. ἐν πόνοισι κειμένους Aj. 1285. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; C. 1506. ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ Aj. 316. ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα C. 247. 6. spoken of *a thing laid down, deposited, being, remaining;* σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω E. 354. τοιόνδε κεῖται προπετές T. 698. οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα C. 1590. διδάξω — ἃ σοὶ γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει C. 1515. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν — ἐπεγείρειν 510. 7. hence are found forms of speech in which κεῖσθαι seems to be used as the passive of the verb ποιεῖσθαι or τιθέναι — ἥμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ'

ἀγὼν πέρι Aj. 916. οὐκ ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἢ καὶ τῷδε σέ, nor is there any reason why thou shouldest have a greater right of command over him, than he should have over thee 1083. τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτο R. 490. ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται P. 501. εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη, if this power shall come to her without harm A. 481.

Κειμήλιον, *treasure*; κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω E. 430.

Κεῖνος, Ion., for ἐκεῖνος, *he, she, it*.

Κείρω, *to cut off*; ὕλην τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς κείραντα T. 1186. spoken of *the slaughter* of cattle; ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον, *there rushing on he mowed down the horned herd in slaughter* Aj. 55.

Κεῖσε, *thither*.

Κεκλόμενος, *invoking*; πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός R. 159.

Κέλαδος, *a sound*; ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς πώλοις E. 727.

Κελαινός, *black*; ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός T. 853. συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ λείαν Aj. 227. κελαινὰν ὕδνα A. 586. ἁλίκτυποι κελαιναὶ ναῦες 944. λύει κελαινὰ βλέφαρα 1287.

Κελαινώπας, *ferocious*; ἤ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνήρ Aj. 934.

Κέλευθος, 1. *a way* or *road*; τριπλῆς ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας R. 801. ὦ τρεῖς κέλευθοι 1398. ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ C. 1588. 2. *a journey*; παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις P. 1207. μακρὰ κέλευθος C. 304. οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας 1401. τοῖς τυφλοῖσί τοι αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει A. 977. ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω 1198. ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κέλευθον ἀνὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς Aj. 865. φιλτάταν ὁδὸν φανῆναι E. 1273. ὦ δεινοτάτας πεμφθεὶς κελεύθους E. 1154. Applied also to the *revolutions* of the stars; οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι T. 130. — πολλὰ κέλευθος ἐρατύει, *a long distance separates us* C. 161.

Κέλευσμα, *a command*; τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν A. 1204.

Κελεύω, *to command, to order, to bid*; σιγᾶν κελεύω P. 853. τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί R. 226. ἐῶ, κελεύω E. 622. τι γὰρ κελεύεις —; 930. ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις T. 1248. βᾶθί νυν — ὥς σε κελεύομεν P. 1181. — τόνδε τὸν ξυνέμπορον ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι 540. οὔτ' ἂν κελεύσαιμι A. 69. οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς 727. ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς C. 742.

Κέλλω, *to put in to land, to sail to*; πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις T. 801.

Κένανδρος, *empty* or *destitute of men*; καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ ἔδοξας εἶναι C. 921.

Κενός, *empty*; 1. used properly; ὁρῶ κενὴν οἴκησιν P. 31. ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν (γῆς) R. 55. ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος A. 420. κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις E. 185. 2. spoken of one *bereft* of anything; τοῦ νοῦ κένον C. 934. ἂν φρενῶν αὐτὸς κενός A. 750. μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή E. 395. κενῆς λεαίνης Aj. 965. 3. and of one *who brings nothing with him*; κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν T. 495. ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε C. 360. 4. of a person or thing, *vain, trifling, foolish*; οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί A. 705. κενὰς γνώμας A. 749. ἐξόδους ἕρπειν κενάς Aj. 280. ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται 473. ἐλπίσιν κεναῖς ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε E. 1452. θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά 323. τὸ θηρᾶσθαι κενά 1043. οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν (τοὔργον) C. 1008, see Ἀφίημι. πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω. Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν Aj. 950.

Κενόω, *to make empty*, metaph. *to depopulate*; ὑφ' οὗ (λοιμοῦ) κενοῦται δῶμα Καδμεῖον R. 29.

Κένταυρος, *a Centaur*; ὁ θη Κένταυρος T. 677. 1152. Νέσσος Κένταυρος 1131. Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ χρίε δολοποιὸς ἀνάγκα πλευρά 828.

Κεντέω, *to prick, to goad*; μηδ' ὀλαλότα κέντει A. 1017. ἡμᾶς ἢ κακ ἷς βαλεῖτέ που ἢ σὺν δόλῳ κεντήσετε Aj. 1224.

Κέντρον, 1. *a goad*; μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο R. 809. ᾐδοντο κέντρων οὐδέν E. 706. 2. metaph. *a sting of pain*; αἰκίζει δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα T. 836, See Αἰκίζω. κέντρων οἴστρημα R. 1318. 3. *the stimulus of desire*; εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ P. 1028.

Κέρας, *a horn*; ταυρείων κεράτων T. 516.

Κεράστης, *horned*; κεράστην ἔλαφον E. 558.

Κεραύνιος, *belonging to thunder*, used as an epithet to Semele, who was destroyed by thunder; ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ A. 1126.

Κεραυνός, *a thunder-bolt*; μή τις Διὸς

κεραυνός C. 1498. πυρφόρος θεοῦ κεραυνός 1655. ἐγκατάσκηψον βέλος κεραυνοῦ T. 1078. τὸν — ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ R. 202. ποῦ ποτε κεραυνοὶ Διός E. 813.

Κερδαίνω, 1. *to gain, to make gain;* οὐκ ἐξ ἅπαντος χρὴ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν A. 312. κερδαίνετ', ἐμπολᾶτε τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον 1024. ὅπως — πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι T. 190. 2. *to derive advantage;* εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως R. 889. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα C. 72. — χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη T. 230. πρὶν ἂν τί δράσῃς ἢ τί κερδάνῃς πλέον; Aj. 107.

Κέρδιστος, *most profitable, best;* πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης, *having betaken himself to the best of purposes* Aj. 730.

Κέρδος, 1. *gain,* especially of *money;* ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος P. 303. τὸ γὰρ κέρδος τελῶ 'γώ, χὴ χάρις προκείσεται R. 232. ἄνδρας τὸ κέρδος πολλάκις διώλεσεν A. 222. τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον 310. τοῦ κέρδους χάριν 1034. ὅστις ἐν τοῖς κέρδεσιν μόνον δέδορκε R. 388. τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται A. 326. μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων 1048. 2. *advantage* or *profit* generally; ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος P. 111. κέρδος δέ μοι τί τοῦτον ἐς Τροίαν μολεῖν; 112. τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μετατιθέμενος 510. τὰ σὺν κέρδει καλά R. 595. εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως 889. ποῖον δὲ κέρδος ἄξιοῖς ἥκειν φέρων; C. 585. τί σοι πάτραν κατασκάψαντι κέρδος ἔρχεται; 1423. κέρδος αὖτ' ἐγὼ λέγω A. 458. πῶς ὅδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; 460. τὸ μανθάνειν ἥδιστον εὖ λέγοντος, εἰ κέρδος λέγοι 1019. δοκῶ μὲν οὐδὲν ῥῆμα σὺν κέρδει κακόν E. 61. τί μοι κέρδος γένοιτ' ἂν τῶνδε ληξάσῃ γόων 345. τοῖς λόγοις ἔνεστιν ἀμφοῖν κέρδος 362. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1004. κοὐδ' ἄν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1297. τί γὰρ θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; 1478. ὑστέρῳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ T. 93. ὅσον ἦν κέρδος σιγῇ κεῦθειν 984. κέρδη μὲν οἰκήσαντα τοῖς δεδεγμένοις C. 92. τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον', ἢ μορφὴ καλή 584. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς A. 1308. μὴ χαῖρε — κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς Aj. 1328. πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; E. 757.

Κερκίς, *a weaver's comb* or *shuttle;* κερκίδων ἀκμαῖσιν A. 964.

Κερτομέω, *to jibe, to deride;* πότερα δὴ κερτομῶν λέγεις τόδε; P. 1219.

Κερτόμησις, *derision;* εἰ κερτόμησίς ἐστι τάληθῆ λέγειν P. 1220.

Κερτόμιος, *reviling;* κερτομίοις γλώσσαις A. 951. When used with reference to the *disposition, froward;* κερτομίοις ὀργαῖς, *for his froward temper* 946.

Κεῦθος, *a receptacle;* κεῦθος νεκύων A. 812.

Κεύθω, *to hide;* 1. by *containing within itself;* νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην ὅσα κεύθει R. 1229. εἴπερ τόδε κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος E. 1109. 2. by *concealing;* κρυφῇ δὲ κεῦθε A. 85. σιγῇ κεύθειν T. 985. 3. The perf. κέκευθα has the sense of *to lie hid* or *buried;* μητρὸς δ' ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότοιν A. 902. μήθ' οὗ κέκευθε μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις C. 1520. ὁ δὲ θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς R. 968. Ἅιδᾳ κεύθων Aj. 622. εἰ ξένος — κέκευθεν E. 856.

Κεφαλή, *the head;* τοῦ μὲν κεφαλὴν καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥίπτει θερίσας Aj. 234.

Κεφαλλήν, *Cephallenian;* ὦ ξένε Κεφαλλήν P. 780. χὠ Κεφαλλήνων ἄναξ P. 264.

Κηδεμών, *one who takes care of* any person or thing; τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών, *for thou payest court to him* A. 545. πονεῖ δίχα κηδεμόνων, *he labours under, away from any to take care of him* P. 195.

Κήδευμα, *relationship* by marriage; figuratively *a relation;* ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα R. 85.

Κηδεύω, *to take care of, to tend;* ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων R. 1324. ἀεί σε κηδεύουσα καὶ τὸ σὸν κάρα C. 754. Spoken of *the performance of funeral obsequies;* ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας, *by strangers' hands thou, unhappy, tended* E. 1130. Also, *to contract affinity by marriage;* αὐτὸς τοῦτο κήδευσον λέχος, *do thou thyself contract this marriage* T. 1217.

Κήδομαι, *to be anxious* or *solicitous about, to take care of, to attend to;* μή τον κηδομένου βροτῶν P. 170. κεῖ τινος κήδει πέρι 617. εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου κήδει R. 1061. οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος — οἶκον Aj. 202. οἰωνοὺς — τροφᾶς κηδομένους E. 1049. πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι; 1319.

Κῆδος, *affinity* by marriage; προσλαμβάνων κῆδός τε καινὸν C. 380.

Κηκίς, *steam* or *fat oozing out*; μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο, *the sweltering fat kept oozing from the thighs* A. 995.

Κηκίω, *to spurt up, to bubble*; στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα, *for again from the bottom drips this my purple bubbling blood* P. 773. pass., τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων *the heated blood that bubbled from the wounds* 690.

Κηλητήριον, *that which soothes*; ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον τῆς Ἡρακλείας T. 572.

Κηλίς, *a stain*, properly *of blood*; κάπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 438. metaph., *of disgrace*; τοιάνδε — κηλῖδα συμφορᾶς R. 833. — τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν R. 1384. ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος C. 1136.

Κήναιος, *Cenaean*; Κηναίῳ Διί T. 237. ἀκτὴ — Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον 750. ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν 989.

Κῆρ, 1. in the plural number signifies *the Fates*; Κῆρες ἀναπλάκητοι R. 472. μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν οὔτε Κῆρες T. 133. 2. *a disease* or *malady*; νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί P. 42. κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν 1151. 3. *disgrace*; ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ προσεστιν οὐ καλή T. 454.

Κήρυγμα, 1. *an edict*; τῷ κηρύγματι ἐμμένειν R. 350. φασὶ πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν A. 8. κοινῷ κηρύγματι πέμψας 161. τὰ σὰ κηρύγματα 450. 2. *a proclamation by a herald* or *crier*; ὅτ' ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος E. 673.

Κῆρυξ, *a herald* or *public crier, an ambassador* or *messenger*; ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κῆρυξ R. 753. κῆρυξ τε κάπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς — συνηντίαζον 802. θροεῖ Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα T. 188. κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας 754. χαίρειν τὸν κήρυκα προὐννέπω T. 226. πλείους κήρυκας λαβών Aj. 1094. αὐτοὶ θεοί κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι C. 1507.

Κηρύσσω, 1. *to proclaim publicly*, or *by herald*; τοιαῦτά φασι — Κρέοντά σοι κἀμοὶ — κηρύξαντ' ἔχειν A. 32. ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω 192. ᾔδης τὰ κηρυχθέντα 443. 2. *to proclaim* generally; οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε A. 446. πικροὺς ἔοιγμεν — ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι Aj. 1219; κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας E. 596. 3. *to announce*; εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών E. 1094. ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε A. 87. ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει R. 737. καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι παῖς ναίει ποτέ T. 97.

Κηφισός, *Cephisus*, a river in Boeotia; Κηφισοῦ νομάδες ῥείθρων (κρῆναι) C. 693.

Κιγχάνω. See Κιχάνω.

Κιθαιρών, *Cithaeron*, a mountain in Boeotia; βοῆς — ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος (ἔσται) R. 421. ἦν μὲν Κιθαιρὼν 1127. ἔνθα κλῄζεται οὐμὸς Κιθαιρὼν 1452. — ὦ Κιθαιρών 1089. 1391. εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς 1026. τὸν Κιθαιρῶνος τόπον 1134.

Κικλήσκω, *to invoke*; τὸν χρυσομίτραν δὲ κικλήσκω οἰνῶπα Βάκχον — πελασθῆναι R. 209. σέτοι κικλήσκω τὸν αἰένυπνον C. 1574.

Κίναδος, the Sicilian name for *a fox*; ἢ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου; Aj. 103. See Επίτριπτος.

Κινδύνευμα, *a hazard, a risk*; ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τὼμῷ κάρᾳ C. 570. ποῖον τι κινδύνευμα; A. 42.

Κινέω, 1. properly *to move*; κινεῖ γὰρ ἀ'νὴρ ὄμμα P. 854. μηδέ σε κινησάτω τις Aj. 1160. τὸν λεύκασπιν ἄνδρα — ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ A. 109. κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης C. 1373. θύελλα κινηθεῖσα 1656. 2. *to rouse, to draw forth*; κίνει (τάκίνητα,) μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων A. 1048. ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ C. 1523. κινῆσαι πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα C. 1278. λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων E. 18. μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδυνὴν πατρός T. 970. ἴδια κινοῦντες κακά R. 636. ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιῤῥόθοις κακοῖσι A. 409.

Κισσήρης, *planted with ivy*; Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι A. 1119.

Κισσός, *ivy*; κισσὸς ὡς ἀτενής A. 320. ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσός T. 218. τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσόν C. 680.

Κιχάνω, *to reach, to attain*; μέχρις μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ Aj. 568. μολὼν δὲ χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω 642. εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει, (scil. αὐτόν) *unless fate now hangs over him* C. 1451. Hermann, on account of the metre, reads κιγχάνει, which reading Dindorf has adopted. ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; C. 1484. μητρῴαν δ' ὅπου κίχο-

once it signifies *to understand;* οὐ κάτοιδ' ὅπως λέγεις Aj. 264.

Κατοικίω, properly *to inhabit;* ἀνὴρ κατοικεῖ τοὐσδε τοὺς τόπους σαφῶς P. 40. ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικοίης, τροφήν C. 363. κατοικεῖσθαι has the signification of *to be constituted;* τὰς Ἀθήνας ὡς κατῴκηνται καλῶς, *Athens, how nobly it is constituted* C. 1008.

Κατοικίζω, *to make to dwell* in any place, *to assign an abode;* ψυχήν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας A. 1056. χώρᾳ δ' ἔμπαλιν κατοικιῶ, *but in return I will assign him an abode in the land* C. 642.

Κατοικτείρω, *to commiserate;* τοιανδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἕδραν R. 13.

Κατοικτίζω, *to pity;* κατοικτίσας (ἀφῆκα) R. 1178. τοὺς σοὺς ὅποι θεοὶ πόνους κατοικτιοῦσιν C. 385. ἐπάξιος μὲν — κατοικτίσαι 462; but ῥήματ' ἢ τέρψαντά τι ἢ δυσχεράναντ' ἢ κατοικτίσαντά πως, *words causing some delight or pain, or moving somehow to pity* C. 1284.

Κατοκνέω, *to omit through fear, to hesitate;* ὅπως μὴ κατοκνήσεις κτανεῖν E. 944.

Κατοπτεύω, *to spy out;* μὴ κατοπτευθῶ παρών P. 124. πρὸς ἐχθρῶν τοῦ κατοπτευθείς Aj. 816.

Κατορθόω, *to set upright,* thence *to set right;* σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς E. 408. ἄρ' ἔτ' ἐμψύχου — κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα; *will he yet find me alive and possessed of my senses,* or *right in my mind?* C. 1484.

Κατουρίζω, *to sail with a favourable wind,* metaph. *to terminate favourably;* τάδ' ὀρθῶς ἔμπεδα κατουρίζει T. 824. schol. ἀσφαλῶς ἀποβαίνει. τροπικῶς δὲ κατουρίζει, ὥσπερ οὐρίῳ πνεύματι προσορμίζει ἡμῖν κατ' ὀρθὸν ἀνυόμενα.

Κάτοχος, *held fast;* οὐ μὴ 'ξεγερεῖς τὸν ὕπνῳ κάτοχον T. 974.

Κάτω, *beneath, down below, downwards.*

Κάτωθεν, *beneath, from below.*

Κατῶρυξ, *a deep cavern;* κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι A. 770. Used adjectively; ἐκ κατώρυχος στέγης, *from her subterraneous abode* A. 1087.

Καῦμα, *heat, scorching;* καῦμ' ἔθαλπε A. 413. ὄμβροις ἠλίου τε καύμασιν C. 351.

Καχάζω, *to laugh aloud;* πάντων καχαζόντων γλώσσαις βαρυάλγητα, *all with laughing tongues are uttering malicious scoffs* Aj. 197.

Κέαρ, *the heart, the mind;* τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ C. 661. — ὥστ' ἐκπλαγῆναι τοὐμὸν ἡδονῇ κέαρ T. 626. τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ 1236. τοὐμὸν ὧν ἐρᾷ κέαρ Aj. 671. τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κέαρ R. 638.

Κεδνός, *estimable, valuable;* οὔπω τι κεδνὸν ἔσχον Ἀργείων πάρα Aj. 648.

Κεῖθεν, *thence.*

Κεῖμαι, imperf., ἔκειτο E. 1123. ἔκειτο P. 359. R. 490. A. 1182. T. 935. Aj. 916. 1083. fut., κείσομαι A. 73. 76. κείσεται C. 1515. A. 481. E. 238. 1. *to lie down,* of a man; ἔκειτο πόλλ' ἀναστένων T. 935. Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206. 2. spoken of one *dead;* κεῖνος μὲν οὖν ἔκειτο P. 359. νηλέα δὲ γένεθλα — κεῖται R. 181. ἔκειτο νηλεὲς — σῶμα A. 1182. κεῖται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1225. Of any one *slain;* τίς δ' ὁ κείμενος; A. 1159; opposed to φονεύσας. Αἴας ὅδ' ἡμῖν ἀρτίως νεοσφαγὴς κεῖται Aj. 883. πᾷ κεῖται ὁ δυστρόπελος δυσώνυμος Αἴας; 897. τοῖς θανοῦσί τοι φιλοῦσι πάντες κειμένοις ἐπεγγελᾶν 968. ἐπεὶ δὲ γῆ ἔκειτο R. 1267. 3. thence of one *dead, buried, and dwelling in the shades below;* κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος R. 972. ἐν οἷς κεῖται τόποις C. 1520. φίλη μετ' αὐτοῦ κείσομαι A. 73. ἐκεῖ γὰρ αἰεὶ κείσομαι 76. εἰ γὰρ ὁ μὲν θανὼν — κείσεται E. 238. ἐν Ἅιδου κειμένῳ 455. ὅπως θανὼν ἔκεισο 1123. 4. when used of one *living,* it generally conveys a notion of *weakness* or *infirmity;* παρὰ τοῖσι βροτῶν κεῖμαι —; T. 981. τόπον προσιδεῖν ἐθέλεις ὄντινα κεῖται P. 145. πάντων ἄμμορος ἐν βίῳ κεῖται 183. ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύρασι κειμένου; C. 402. 5. *to be* in a similar sense to the preceding; ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ T. 82. ἐν πόνοισι κειμένους Aj. 1285. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; C. 1506. ἐν τοιᾷδε κείμενος κακῇ τύχῃ Aj. 316. ἐν ὑμῖν ὡς θεῷ κείμεθα C. 247. 6. spoken of *a thing laid down, deposited, being, remaining;* σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω E. 354. τοιόνδε κεῖται προπετές T. 698. οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα C. 1590. διδάξω — ἃ σοὶ γήρως ἄλυπα τῇδε κείσεται πόλει C. 1515. δεινὸν μὲν τὸ πάλαι κείμενον ἤδη κακὸν — ἐπεγείρειν 510. 7. hence are found forms of speech in which κεῖσθαι seems to be used as the passive of the verb ποιεῖσθαι or τιθέναι — ἧμος ἀριστόχειρ ὅπλων ἔκειτ'

αγὼν πέρι Aj. 916. *οὐκ ἔσθ' ὅπου σοὶ τόνδε κοσμῆσαι πλέον ἀρχῆς ἔκειτο θεσμός, ἢ καὶ τῷδε σέ, nor is there any reason why thou shouldest have a greater right of command over him, than he should have over thee* 1083. *τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτο* R. 490. *ὡς πάντα δεινὰ κἀπικινδύνως βροτοῖς κεῖται* P. 501. *εἰ ταῦτ' ἀνατεὶ τῇδε κείσεται κράτη, if this power shall come to her without harm* A. 481.

Κειμήλιον, *treasure; κειμήλι' αὐτῇ ταῦτα σωζέσθω* E. 430.

Κεῖνος, Ion., for *ἐκεῖνος, he, she, it.*

Κείρω, *to cut off; ὕλην τῆς βαθυῤῥίζου δρυὸς κείραντα* T. 1186. spoken of *the slaughter* of cattle; *ἔνθ' εἰσπεσὼν ἔκειρε πολύκερων φόνον, there rushing on he mowed down the horned herd in slaughter* Aj. 55.

Κεῖσε, *thither.*

Κεκλόμενος, *invoking; πρῶτα σὲ κεκλόμενος, θύγατερ Διός* R. 159.

Κέλαδος, *a sound; ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς πώλοις* E. 727.

Κελαινός, *black; ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός* T. 853. *συγκατακτὰς κελαινοῖς ξίφεσιν βοτὰ καὶ λείαν* Aj. 227. *κελαινὰν θῖνα* A. 586. *ἀλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες* 944. *λύει κελαινὰ βλέφαρα* 1287.

Κελαινώπας, *ferocious; ἤ ῥα κελαινώπαν θυμὸν ἐφυβρίζει πολύτλας ἀνήρ* Aj. 934.

Κέλευθος, 1. *a way* or *road; τριπλῆς ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας* R. 801. *ὦ τρεῖς κέλευθοι* 1398. *ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ* C. 1588. 2. *a journey; παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις* P. 1207. *μακρὰ κέλευθος* C. 304. *οἴμοι κελεύθου τῆς τ' ἐμῆς δυσπραξίας* 1401. *τοῖς τυφλοῖσί τοι αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει* A. 977. *ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω* 1198. *ἀλλ' οὐδ' ἐμοὶ δὴ τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κέλευθον ἀ'νὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς* Aj. 865. *φιλτάταν ὁδὸν φανῆναι* E. 1273. *ὦ δεινοτάτας πεμφθεὶς κελεύθους* E. 1154. Applied also to the *revolutions* of the stars; *οἷον ἄρκτου στροφάδες κέλευθοι* T. 130. — *πολλὰ κέλευθος ἐρατύει, a long distance separates us* C. 161.

Κέλευσμα, *a command; τάδ' ἐξ ἀθύμου δεσπότου κελεύσμασιν* A. 1204.

Κελεύω, *to command, to order, to bid; σιγᾶν κελεύω* P. 853. *τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί* R. 226. *ἐῶ, κελεύω* E. 622. *τι γὰρ κελεύεις —;* 930. *ἐπεὶ κελεύεις κἀξαναγκάζεις* T. 1248. *βᾶθι νυν — ὥς σε κελεύομεν* P. 1181. — *τόνδε τὸν ξυνέμπορον ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι* 540. *οὔτ' ἂν κελεύσαιμι* A. 69. *οὐδ' ἂν κελεύσαιμ' εὐσεβεῖν εἰς τοὺς κακούς* 727. *ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς* C. 742.

Κέλλω, *to put in to land, to sail to; πρὸς γῆν τήνδ' ἐκέλσαμεν μόλις* T. 801.

Κένανδρος, *empty* or *destitute of men; καί μοι πόλιν κένανδρον ἢ δούλην τινὰ ἔδοξας εἶναι* C. 921.

Κενός, *empty;* 1. used properly; *ὁρῶ κενὴν οἴκησιν* P. 31. *ξὺν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν (γῆς)* R. 55. *ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος* A. 420. *κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις* E. 185. 2. spoken of one *bereft* of anything; *τοῦ νοῦ κένον* C. 934. *ὃν φρενῶν' αὐτὸς κενός* A. 750. *μή πω νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή* E. 395. *κενῆς λεαίνης* Aj. 965. 3. and of one *who brings nothing with him; κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν* T. 495. *ἥκεις γὰρ οὐ κενή γε* C. 360. 4. of a person or thing, *vain, trifling, foolish; οὗτοι διαπτυχθέντες ὤφθησαν κενοί* A. 705. *κενὰς γνώμας* A. 749. *ἐξόδους ἕρπειν κενάς* Aj. 280. *ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται* 473. *ἐλπίσιν κεναῖς ἐξήρετ' ἀνδρὸς τοῦδε* E. 1452. *θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά* 323. *τὸ θηρᾶσθαι κενά* 1043. *οὐ γὰρ δὴ κενόν γ' ἀφήσομεν (τοὔργον)* C. 1008, see Ἀφίημι. *πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω. Αἴας γὰρ αὐτοῖς οὐκέτ' ἐστίν* Aj. 950.

Κενόω, *to make empty,* metaph. *to depopulate; ὑφ' οὗ (λοιμοῦ) κενοῦται δῶμα Καδμεῖον* R. 29.

Κένταυρος, *a Centaur; ὁ θη Κένταυρος* T. 677. 1152. *Νέσσος Κένταυρος* 1131. *Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ χρίε δολοποιὸς ἀνάγκα πλευρά* 828.

Κεντέω, *to prick, to goad; μηδ' ὀλαλότα κέντει* A. 1017. *ἡμᾶς ἢ κακ ῖς βαλεῖτέ που ἢ σὺν δόλῳ κεντήσετε* Aj. 1224.

Κέντρον, 1. *a goad; μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο* R. 809. *'φείδοντο κέντρων οὐδέν* E. 706. 2. metaph. *a sting of pain; αἰκίζει δολόμυθα κέντρ' ἐπιζέσαντα* T. 836, See Ἀικίζω. *κέντρων οἴστρημα* R. 1318. 3. *the stimulus of desire; εἰ μή τι κέντρον θεῖον ἦγ' ὑμᾶς ἐμοῦ* P. 1028.

Κέρας, *a horn; ταυρείων κεράτων* T. 516.

Κεράστης, *horned; κεράστην ἔλαφον* E. 558.

Κεραύνιος, *belonging to thunder,* used as an epithet to Semele, who was destroyed by thunder; *ματρὶ σὺν κεραυνίᾳ* A. 1126.

Κεραυνός, *a thunder-bolt; μή τις Διὸς*

[illegible] ... κέρδος [illegible] ... τὸ — [illegible] ... [illegible] ... [illegible]

[illegible] [illegible] ... κερδαίνειν [illegible] ... [illegible] ... κερδαίνει [illegible] ... κέρδος [illegible] Γ. 230. [illegible]

[illegible], [illegible] ... [illegible] A. 730.

Κέρδος, [illegible] gain, especially of money: [illegible] κέρδος P. 303. [illegible] κέρδος [illegible] R. 222. [illegible] κέρδος [illegible] A. [illegible] κέρδος [illegible] 310. τοῦ κέρδους [illegible] 1034. [illegible] κέρδεσιν [illegible] R. 388. [illegible] κέρδη [illegible] A. 325. [illegible] κέρδεσιν [illegible] 1048. 2. advantage or profit generally: [illegible] κέρδος P. [illegible] κέρδος [illegible] 112. [illegible] κέρδος [illegible] 310. [illegible] κέρδος [illegible] R. 595. [illegible] κέρδος [illegible] 889. [illegible] κέρδος [illegible] C. 585. [illegible] κέρδος [illegible] 1423. κέρδος [illegible] A. 470. τὸ δὲ [illegible] κέρδος [illegible] 460. [illegible] κέρδος [illegible] 1014. [illegible] E. 61. [illegible] κέρδος [illegible] λῆξαι γόων 345. [illegible] κέρδος 302. [illegible] οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1004. κοὐδ' ἂν σε λυπήσαντα βουλοίμην δοκεῖν αὐτὴ μέγ' εἰδέναι κέρδος. 1257. τί γὰρ θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέρει; 1478. ὑστέρῳ τὸ γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ T. 93. ὅσον ἦν κέρδος σιγῇ κεύθειν 984. κέρδη μὲν νικήσαντα τοῖς δεδεγμένοις C. 92. τὰ δὲ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον'. ἡ μορφὴ καλή 584. κέρδη παραινεῖς, εἴ τι κέρδος ἐν κακοῖς A. 1308. μὴ χαῖρε — κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς Aj. 1328. πότερον εὐτυχῆ λέγω, ἢ δεινὰ μέν, κέρδη δέ; E. 757.

Κερκίς, a weaver's comb or shuttle; κερκίδων [illegible] A. 964.

Κερτομέω, to jibe, to deride; [illegible] κερτομῶν λέγεις τόδε; P. 1219.

Κερτόμησις, derision: [illegible] P. 1239.

Κερτόμιος, reviling: κερτομίους γλώσσας A. 951. When used with reference to the disposition, froward; κερτομίους [illegible] for his froward temper 946.

Κεῦθος, a [illegible]; κεῦθος [illegible] A. 812.

Κεύθω, to hide: 1. by containing within itself: [illegible] R. 1229. [illegible] κεκεύθεν αὐτὸν τεῖχος E. 1109. 2. by concealing: [illegible] κεῦθε A. 315. σιγῇ κεύθειν T. 985. 3. The perf. κέκευθα has the sense of to lie hid or buried: [illegible] ἐν Ἅιδου καὶ πατρὸς κεκευθότων A. 902. μηδ' οὗ κέκευθε μηδ' ἐν οἷς κεῖται τόποις C. 1520. ὁ δὲ θανὼν κεύθει κάτω δὴ γῆς R. 968. Ἅιδη κεύθων Aj. 522. [illegible] — [illegible] E. 356.

Κεφαλή, the head; τοῦ μὲν κεφαλὴ καὶ γλῶσσαν ἄκραν ῥίπτει θερίσας Aj. 234.

Κεφαλλήν, Cephallenian; [illegible] Κεφαλλὴν P. 780. χὡ Κεφαλλήνων ἄναξ P. 264.

Κηδεμών, one who takes care of any person or thing: τοῦδε γὰρ σὺ κηδεμών, for thou art next to him A. 545. [illegible] δίχα κηδεμόνων, he abounds under, away from any to take care of him P. 195.

Κήδευμα, relationship by marriage; figuratively a relation: ἄναξ, ἐμὸν κήδευμα R. 85.

Κηδεύω, to take care of, to tend; [illegible] με τὸν τυφλὸν κηδεύων R. 1324. [illegible] σε κηδεύουσα καὶ τὸ [illegible] C. 754. Spoken of the performance of funeral obsequies: ἐν ξέναισι χερσὶ κηδευθεὶς τάλας, by strangers' hands thou, unhappy, tended E. 1130. Also, to contract affinity by marriage: αὐτὸς τοῦτο κήδευσον λέχος, do thou thyself contract this marriage T. 1217.

Κήδομαι, to be anxious or solicitous about, to take care of, to attend to; μή του κηδομένου βροτῶν P. 170. κεῖ τινος κήδει πέρι 617. εἴπερ τι τοῦ σαυτοῦ βίου κήδει R. 1061. οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος — οἴκου Aj. 202. οἰωνοὺς — τροφᾶς κηδομένους E. 1049. πότερα παρ' οὐδὲν τοῦ βίου κήδεσθ' ἔτι; 1319.

Κῆδος, affinity by marriage; προσλαμβάνων κῆδός τε καινὸν C. 380.

Κηκίς, *steam* or *fat oozing out*; *μυδῶσα κηκὶς μηρίων ἐτήκετο, the sweltering fat kept oozing from the thighs* A. 995.

Κηκίω, *to spurt up, to bubble*; *στάζει γὰρ αὖ μοι φοίνιον τόδ' ἐκ βυθοῦ κηκῖον αἷμα, for again from the bottom drips this my purple bubbling blood* P. 773. pass., *τὰν θερμοτάταν αἱμάδα κηκιομέναν ἑλκέων the heated blood that bubbled from the wounds* 690.

Κηλητήριον, *that which soothes*; *ἔσται φρενός σοι τοῦτο κηλητήριον τῆς Ἡρακλείας* T. 572.

Κηλίς, *a stain*, properly *of blood*; *κάπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν* E. 438. metaph., *of disgrace*; *τοιάνδε — κηλῖδα συμφορᾶς* R. 833. — *τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμήν* R. 1384. *ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος* C. 1136.

Κήναιος, *Cenaean*; **Κηναίῳ Διί** T. 287. *ἀκτὴ — Εὐβοίας ἄκρον Κήναιον* 750. *ὦ Κηναία κρηπὶς βωμῶν* 989.

Κήρ, 1. in the plural number signifies *the Fates*; **Κῆρες ἀναπλάκητοι** R. 472. *μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα νὺξ βροτοῖσιν οὔτε Κῆρες* T. 133. 2. *a disease* or *malady*; *νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί* P. 42. *κῆρα τάνδ' ἀποφεύγειν* 1151. 3. *disgrace*; *ἐλευθέρῳ ψευδεῖ καλεῖσθαι κὴρ προσεστιν οὐ καλή* T. 454.

Κήρυγμα, 1. *an edict*; *τῷ κηρύγματι ἐμμένειν* R. 350. *φασὶ πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν* A. 8. *κοινῷ κηρύγματι πέμψας* 161. *τὰ σὰ κηρύγματα* 450. 2. *a proclamation by a herald* or *crier*; *ὅτ' ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος* E. 673.

Κῆρυξ, *a herald* or *public crier*, *an ambassador* or *messenger*; *ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν κῆρυξ* R. 753. *κῆρυξ τε κἀπὶ πωλικῆς ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβὼς — συνηντίαζον* 802. *θροεῖ Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα* T. 188. *κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας* 754. *χαίρειν τὸν κήρυκα προὐννέπω* T. 226. *πλείους κήρυκας λαβὼν* Aj. 1094. *αὐτοὶ θεοί κήρυκες ἀγγέλλουσί μοι* C. 1507.

Κηρύσσω, 1. *to proclaim publicly*, or *by herald*; *τοιαῦτά φασι — Κρέοντά σοι κἀμοὶ — κηρύξαντ' ἔχειν* A. 32. *ἀδελφὰ τῶνδε κηρύξας ἔχω* 192. *ᾔδης τὰ κηρυχθέντα* 443. 2. *to proclaim* generally; *οὐ γὰρ τί μοι Ζεὺς ἦν ὁ κηρύξας τάδε* A. 446. *πικροὺς ἔοιγμεν — ἀγῶνας Ἀργείοισι κηρῦξαι* Aj. 1219; *κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας* E. 596. 3. *to announce*; *εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών* E. 1094. *ἐὰν μὴ πᾶσι κηρύξῃς τάδε* A. 87. *ταῦτ' ἐκηρύχθη πόλει* R. 737. *καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοι πόθι παῖς ναίει ποτέ* T. 97.

Κηφισός, *Cephisus*, a river in Boeotia; **Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων (κρῆναι)** C. 693.

Κιγχάνω. See **Κιχάνω**.

Κιθαιρών, *Cithaeron*, a mountain in Boeotia; *βοῆς — ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος (ἔσται)* R. 421. *ἦν μὲν Κιθαιρών* 1127. *ἔνθα κλῄζεται ὀὐμὸς Κιθαιρών* 1452. — *ὦ Κιθαιρών* 1089. 1391. *εὐρὼν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς* 1026. *τὸν Κιθαιρῶνος τόπον* 1134.

Κικλήσκω, *to invoke*; *τὸν χρυσομίτραν δὲ κικλήσκω οἰνῶπα Βάκχον — πελασθῆναι* R. 209. *σέτοι κικλήσκω τὸν αἰὲνυπνον* C. 1574.

Κίναδος, the Sicilian name for *a fox*; *ἢ τοὐπίτριπτον κίναδος ἐξήρου μ' ὅπου;* Aj. 103. See **Επίτριπτος**.

Κινδύνευμα, *a hazard*, *a risk*; *ἤθλησα κινδυνεύματ' ἐν τῷμῷ κάρᾳ* C. 570. *ποῖον τι κινδύνευμα;* A. 42.

Κινέω, 1. properly *to move*; *κινεῖ γὰρ ἀ'νὴρ ὄμμα* P. 854. *μηδέ σε κινησάτω τις* Aj. 1160. *τὸν λεύκασπιν ἄνδρα — ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ* A. 109. *κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης* C. 1373. *θύελλα κινηθεῖσα* 1656. 2. *to rouse, to draw forth*; *κίνει (τἀκίνητα,) μόνον δὲ μὴ 'πὶ κέρδεσιν λέγων* A. 1048. *ἃ δ' ἐξάγιστα μηδὲ κινεῖται λόγῳ* C. 1523. *κινῆσαι πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα* C. 1278. *λαμπρὸν ἡλίου σέλας ἐῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων* E. 18. *μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδυνὴν πατρός* T. 970. *ἴδια κινοῦντες κακά* R. 636. *ἐγερτὶ κινῶν ἄνδρ' ἀνὴρ ἐπιφρόθοις κακοῖσι* A. 409.

Κισσήρης, *planted with ivy*; **Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι** A. 1119.

Κισσός, *ivy*; *κισσὸς ὡς ἀτενής* A. 820. *ἀναταράσσει εὐοῖ μ' ὁ κισσός* T. 218. *τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσόν* C. 680.

Κιχάνω, *to reach*, *to attain*; *μέχρις μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ* Aj. 568. *μολὼν δὲ χῶρον ἔνθ' ἂν ἀστιβῆ κίχω* 642. *εἴ τι μοῖρα μὴ κιχάνει*, (scil. *αὐτόν*) *unless fate now hangs over him* C. 1451. Hermann, on account of the metre, reads *κιγχάνει*, which reading Dindorf has adopted. *ἆρ' ἔτ' ἐμψύχου κιχήσεταί μου καὶ κατορθοῦντος φρένα;* C. 1484. *μητρῷαν δ' ὅπου κίχο-*

[illegible] — [illegible] 848. Ἥρας ἱ[illegible] E. 8. ἁ κλεινὰ γᾶ [illegible] E. 156. τὰ κλειν[illegible] 1. 154. τὰ κλεινὰ αἰνίγματα [illegible] κλειτὸν ἔτος A. 617. [illegible] of other things generally, [illegible]: Μεγαρίας κλε[illegible] A. 1238. εἰς τὸ κλε[illegible] Ἑλλάδος στρ[illegible]

[illegible], glory; οὐδὲ τῶν [illegible] κλεὸς ᾔσθου τοῦ' οὖν [illegible] κλεὸς ἐπιστρατεύειν [illegible] κλέος γ' ἂν [illegible] A. 498. τι[illegible] κλέος [illegible] — [illegible] σοῦ [illegible] κλεὸς E. 60. ζώσαν [illegible] κλεεῖν κλέος 973.

[illegible] be concealed; τὸ [illegible] P. 57.

[illegible] a chief; but used [illegible] sense of fraud [illegible] κλεὸ αὐτοῦ ψηφ[illegible] Aj. 1114.

[illegible] to steal; ὅταν [illegible] χρυσάσας βίᾳ P. [illegible] τὰ τοῖς ἐκλεπτε[illegible] κλέψας 'Ορέ[illegible] ἐπεξίθου E. 289. [illegible] 1122. 2. [illegible] in stealth; ὄλοιτο [illegible] σφαγάς E. [illegible] κλέπτοντες ἡδίω [illegible] 56. εἰ δ' [illegible] κλέπτουσι μύθους [illegible] Σαλαμῖς, but if the [illegible] are stealthily suborning [illegible] A. 188. πολλ' ἂν εἰκὼς [illegible] κακά 1116. τὸ [illegible] γέρον τ' ἐμὲ — [illegible] 3. also to de[illegible] as much by fraud as by [illegible] ἡ συμφοραὶ κλέπτ[illegible] E. 242. — θεοῖσι κλέπτε[illegible] εἰ μὴ τῷ χρόνῳ κεκλέμ[illegible] A. [illegible]

[illegible] a report, or rumour; — [illegible] κλῃδὼν ὧδ' ἔχοντος [illegible] — [illegible] P. 255. τί δῆτα [illegible] κλῃδόνος καλῆς μάτην [illegible] κόλημα γίγνεται C. 259. [illegible] warning; οὐκ οἶδα [illegible] κλῃδόνα E. 1099.

Κλῄζω, to cause to celebrate, to make [illegible]: Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται R. 753. κεῖνον γέ τοι δὴ παῖς ἐκλῄζετο 1171. ὡς δὲ νῦν μὲν ἥδε [illegible] κλῄζει R. 48. ἔνθα κλῄζεται σὺ μὸς Κιθαιρὼν οὗτος 1451. ἔνθα κλῄζεται θυτήρ T. 656. οἱ οὐσαντες καὶ κλῄζόμενοι πατέρες τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη T. 1258.

Κλῆθρον, *a bolt* or *bar*; βοᾷ διοίγειν κλῆθρα R. 1287. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε διοίγεται 1294.

Κλῆρος, *a lot, a casting* or *drawing of lots*; κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο A. 392. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθείς Aj. 1264. ὅτ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς κλήροις ἔπηλαν E. 700.

Κληροῦχος, *obtaining an allotment, allotted*; μητέρα, πολλῶν ἐτῶν κληροῦχον Aj. 503.

Κλῆς, *a key*; ὧν καὶ χρυσέα κλὴς ἐπὶ γλώσσᾳ βέβακε προσπόλων Εὐμολπιδῶν C. 1055.

Κλῖμαξ, properly *a ladder*, but used by Sophocles to express the action of the body in *wrestling*; ἦν δ' ἀμφίπλεκτοι κλίμακες T. 518. See Ἀμφίπλεκτος.

Κλίνω, *to incline, to bend, to turn, to move*; ἐκ δὲ πυθμένων ἔκλινε κοῖλα κλῆθρα R. 1262. ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δμωαῖσι κἀποπλήσσομαι A. 1173. τοῖς ἐμοῖς πλευροῖς ὅμου κλιθεῖσαν T. 1216. δισσοῖσιν ἀπείροις κλιθείς, *resting on either continent* 101. πᾷ μου ψαύεις; ποῖ κλίνεις; 1003. μηκέτι τοῦδ' ἀντιπέτρου βήματος ἔξω πόδα κλίνῃς C. 193. ἡμέρα κλίνει τε κἀνάγει πάλιν ἅπαντα τἀνθρώπεια Aj. 131. See Ἀνάγω.

Κλισία, *a tent*; ἐφάλοις κλισίαις Aj. 190. μία δ' ἐκ κλισίας ἀνδρῶν ἴλη τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω 1385.

Κλιτύς, *the slope of a hill* or *mountain*; Τιρυνθίαν πρὸς κλιτύν T. 270. Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν A. 1131.

Κλονέω, *to agitate, to perturb*; καί νιν οὐ θάλπος θεοῦ οὐδ' ὀμβρὸς — κλονεῖ T. 145. ὁ τλάμων — ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1243. ὡς καὶ τόνδε — ἄται κλονέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσαι 1246.

Κλοπεύς, *a thief*; κλοπεὺς ὅπως γενήσει τῶν ἀνικήτων ὅπλων P. 77. 2. *one who secretly contrives mischief*; φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ἠρῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθὼς ἐν σκότῳ τεχνωμένων, *and the mind of those who devise anything wrongly in the dark, is wont to be detected beforehand in its fraud* A. 489.

Κλοπή, *fraud*; κλοπῇ τε κἀνάγκῃ ζυγείς P. 1014. ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι Aj. 243. See Αἴρω.

Κλύδων, *the surge* of the sea; Θρῆκιον κλύδωνα R. 197. πόντιον κλύδωνα C. 1683. Applied figuratively to the *confused rush* of horses in a chariot race; κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον E. 723. See Κυκάω. Also to a man overwhelmed with calamity; εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν, *to what a stormy sea of dreadful calamity he hath come* R. 1527.

Κλυταιμνήστρα, *Clytemnestra* E. 1360. 1465.

Κλυτός, 1. *renowned*; ἔκγονα κλυτᾶς χθονός R. 172. κλυτῶν ἐνάρων Aj. 177. κλυτὰν ὃς ἀμφέπεις Ἰταλίαν A. 1105. 2. *loud*; ἐν κλυτοῖς πεσῶν αἰπολίοις, *falling on the bleating flocks* Aj. 368.

Κλύω, *to hear*; 1. properly *with the ears*; ὡς τἀπίλοιπα τῶν λόγων σὺ μὲν κλύοις P. 24. ἤν τι καινόν, ὧν πρὶν οὐκ ἀκήκοας, κλύῃς 53. οὓς ἂν τῶν λόγων ἀλγῶ κλύων 86. ἀμφιπλήκτων ῥοθίων μόνος κλύων 683. καὶ σὺ μὴ θυμοῦ κλύων 910. ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω 964. κλύειν ἂν οὐδ' ἅπαξ ἐβουλόμην 1223. βούλομαι δὲ σοῦ κλύειν 1257. αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν 1398. ξύμμετρος γάρ, ὡς κλύειν R. 84. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν 91. τᾶμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη κλύων δέχεσθαι 217. ταῦτα χρὴ κλύειν ἐμοῦ 235. τίς γὰρ τοιαῦτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἔπη κλύων; 340. ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν; 429. σκόπει κλύων 952. τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν 1389. οὐ δὴ κλύω που — τοῖν μοι φίλοιν δακρυῤῥοούντοιν 1472. λέξεις, καὶ τότ' εἴσομαι κλύων 1517. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἂν εὐξαίμην κλύων; C. 41. πάντ' ἐπιστήσει κλύων 53. δεινὸς μὲν ὁρᾶν, δεινὸς δὲ κλύειν 139. κλύεις, ὦ πολύμοχθ' ἀλᾶτα; 162. κλύουσά του 413. ἀλγῶ κλύουσα ταῦτ' ἐγώ 421. ὦ παῖδε, κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; 494. οὐ λόγων ἄλγιστ' ἂν — ἐξανασχοίμην κλύων 1176. τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν 1178. ἅπαξ τὰ τοιαῦτα — χρῄζω κλύειν 1310. ὥστ' ἐμοῦ κλύειν λόγους 1352. πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1408. κλύων τὰ τοῦδ' — ἀνδρός, οἵ' ἐθέσπισεν 1429. μηδὲ — λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1638. ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν 1763. λόγοις — οἷς σὺ μὴ τέρψει κλύων Α. 687. βούλει λέγειν τι καὶ λέγων μηδὲν κλύειν; 754. φωνῆς — κωκυμάτων κλύει τις 1222. τοῦδ' ἐγὼ κλύων ἀπῇξα T. 138. πρὶν καθ' ἡδονὴν κλύειν 196. λόγου καλῶς λεχθέντος ἥδιστον κλύειν 289. ταῦτ' ἐμοῦ κλύειν παρών 421. ἴδοιμι σωθέντ' ἢ κλύοιμι 608. ξυμφορὰν — δεδορκὼς κοὐ κατὰ γλῶσσαν κλύων 744. κλύω τινος οἴκτου 860. δεύτερον κλύεις 874. κλύουσ' ἔφριξα 1033. ὡς κλύειν ἐμέ 1115. πᾶς ὁ κλύων

[illegible]

[illegible] A. 57. [illegible]

νοῦ θανάτου μέρος 147. τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος E. 1124. πάγκλαυστον αἰῶνα κοινὸν εἵλου E. 1075. κοινῷ κηρύγματι A. 161. παν-δημεὶ κηρύξας ἥκομεν κοινὴν ὁδόν 975. κείνου τε καὶ σὴν — κοινὴν χάριν T. 485. ὑμῖν τε κοινὴν τήνδ' ἐπισκήπτω χάριν Aj. 563. ἔδειξεν ὅπλων κοινὸν Ἄρην 1175. 3. used substantively; ἀνθρώποισι — κοινόν ἐστι τοὐξαμαρτάνειν A. 1011. ὡς — κοινὰ δ' ἐξ ἀμφοῖν ἴῃ P. 25. κοινὰ δ' ἔχειν τε καὶ μέλλειν T. 938. 4. adverbially; κοινῇ καθ' ἡμῶν ἐγγελῶν ἀβρύνεται C. 1341. ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα R. 606. μή μοι θάνῃς σὺ κοινά A. 542. τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται Aj. 574., same as ὥστε κοινωνίαν αὐτῶν ἔχειν ἐμέ.

Κοινότοκος, *having the same parents*; ἐλπίδων κοινοτόκων ἀρωγαί E. 847.

Κοινόω, *to make common, to communicate*; midd. *to communicate with any one*; οὔτ' ἠθέλησας οὔτ' ἐγὼ 'κοινωσάμην, *neither were you willing, nor did I act in common with you* A. 535.

Κοινωνέω, *to share in*; κοινωνοῦσα τῶν αὐτῶν γάμων T. 543.

Κοινωνός, *a partner, one who shares in* anything; ὁ τοῦ κακοῦ κοινωνός T. 727. ἅπαν μαθήσει τοὔργον ὡς κοινωνὸς ὤν Aj. 277.

Κοιρανίδης, *a prince, a ruler*; Θήβης οἱ κοιρανίδαι A. 931.

Κοίρανος, *a king, a ruler*; ὁ τῆσδε τῆς γῆς κοίρανος C. 1289. ἄναξ κοίραν' Ἀθηνῶν 1756.

Κοίτη, *a bed, a couch*; πετρίνης κοίτης P. 160. ἐν κοίτῃ πατρός E. 264. πρὶν τῆσδε κοίτης ἐμπελασθῆναι T. 17. ἔμ' οὔποτε δέξεσθ' ἔτ' ἐν κοίταισι ταῖσδ' εὐνήτριαν T. 918. ἐν κοίταις πατρῴαις E. 187. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν C. 1704.

Κολάζω, *to chastise, to punish*; ἆ, μὴ κόλαζε τόνδε R. 1147. λόγοις κολάζειν Aj. 1139. τὰ σέμν' ἔπη κόλαζ' ἐκείνους 1087.

Κολαστής, *a punisher, a chastiser*; τὰ σὰ δεῖται κολαστοῦ μᾶλλον, ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη R. 1148. τὸν θυμὸν ἐκδραμόντα μοι μείζω κολαστὴν τῶν πρὶν ἡμαρτημένων C. 440. ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχών E. 1455.

Κολεός, *a sheath, a scabbard*; χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη Aj. 717.

Κόλπος, properly *the bosom*, thence *a vale*; Δηοῦς ἐν κόλποις A. 1108.

Κολώνη, *a sepulchral mound*; δρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους πηγὰς γάλακτος E. 882.

Κολωνός, *Colonus*; a hero who gave his name to a district in Attica; τόνδ' ἱππότην Κολωνὸν εὔχονται σφίσιν ἀρχηγὸν εἶναι C. 59.

Κολωνός, *Colonus*, a district in Attica; τὸν ἀργῆτα Κολωνόν C. 676. θεῷ τοῦδ' ἐπιστάτῃ Κολωνοῦ 893.

Κόμη, *hair*, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίοις ἀκμαῖς R. 1243. κόμη δι' αὔρας ἀκτένιστος ᾄσσεται C. 1263. κομὴν — συλλαβὼν χερί Aj. 303. ἐν χεροῖν ἔχων κομὰς ἐμὰς καὶ τοῦδε 1153. ἀεὶ πυκίνοις δρόσοις τεγγόμενος κόμας 1188. κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει μέσου κρατὸς διασπαρέντος αἱματός θ' ὁμοῦ T. 778.

Κομήτης, *feathered, winged*; κομήτην ἰόν, *a winged arrow* T. 564.

Κομίζω, *to bear, to carry, to convey, to carry away*; 1. of a thing; σκῦλα — πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε P. 1419. τί μέλλεις κομίζειν δόμων τῶνδ' ἔσω; R. 679. ἔπαινος, ὃν κομίζετον τοῦδ' ἀνδρός C. 1413. λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει — κομίζομεν E. 1103. κόμιζε νῦν μοι παῖδα τὸν ἐμόν Aj. 526. καὶ δὴ κομίζει προσπόλων ὅδ' ἐγγύθεν 540. 2. of a person; τοῦτον θεὸς εἶπε κομίζειν P. 830. πέμψον ἀμέμπτως, ἔνθ' ἡ μεγάλη Μοῖρα κομίζει. 1452. καὶ σύ, παῖ, κόμιζέ με R. 444. κομιζέτω δῆτα 445. κεῖνοι κομίζειν κεῖσ' ἀναγκάζουσί με C. 595. ἀλλά νιν κομίζετ' εἴσω A. 574. κεί τινα στρατοῦ θέλεις κομίζειν Aj. 1376. σὺ μὲν κομίζοις ἂν σεαυτὸν ᾗ θελεις, *you may take yourself off wherever you please* A. 440. Midd., ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται Aj. 63. ἃν ᾗ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται R. 580.

Κομπάζω, *to boast*; οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας E. 1492. μέγ' ἄν τι κομπάσειας Aj. 1101.

Κομπέω, *to boast*; τί δεῖ μάτην κομπεῖν; C. 1151. κομπεῖν δ' οὐχὶ βούλομαι 1211. With an accus.; ταῦτα — ἔστι μοι κομπεῖν C. 1347. κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος P. 831. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον Aj. 757. ἦ που — ἂν ὑψήλ' ἐκόμπεις 1209.

Κόμπος, *boasting*; Ζεὺς γὰρ μεγάλης γλώσσης κόμπους ὑπερεχθαίρει A. 127. — κόμπος πάρεστι κοὐκ ἀπαρνοῦμαι τὸ μή Aj. 96.

Κομψεύω, *to talk big*; κόμψευε τὴν δέκησιν A. 324.

Κόνις, *dust*; κἀπὶ χρωτὶ δυφίαν κόνιν παλύνας A. 247. λεπτὴ δ' ἐπῆν κόνις 256. πᾶσαν κόνιν σήραντες 405. κόνις δ' ἄνω 'φορεῖτο E. 704. — ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύψον 427. ἢ καὶ κατασκιῶσι Θηβαίᾳ κόνει; C. 407; νερτέρων ἀμᾷ κόνις A. 598. See Ἀμάω.

[illegible]

Κόσμιον, what is becoming; τὸ κόσμιον μάθοιτε E. 900.

Κόσμος, ornament; κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ T. 761. [illegible] — τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω Aj. 1387. γυναικὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει 286.

Κούρα. See Κόρη.

Κουφίζω, 1. transitive, to lighten, to lift up; τῷδέ με πρόσλαβε κουφίσας T. 1020. figuratively; εἰ τὸν νεκρὸν

[illegible] — With a gen. case; [illegible] P. [illegible] (sc. [illegible]) R. 54. [illegible] Aj. 1046. [illegible] 1078. [illegible] 2. to prevail, to have the superiority, to control: without a case; [illegible] P. 455. [illegible] ἄνθρωπος, ᾧ τὰ τῆς τύχης κρατεῖ R. 978. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ Aj. 957. With a gen. case; πολλὴ κρατεῖ τούτων ἀνάγκη P. 909. νῦν δ' ἑνὸς κρατῶ λόγου 1037. κρατεῖν οὐκέτι γλώσσης σθένω E. 1166. κράτει τῶν σῶν ὅπλων 1276. τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ (sc. τοῦ ἴσ' ἀντιλέξαι). R. 409. ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβου 1198. μηδ' ἵν' ἐν

σαυτοῦ κρατῆς C. 406. οὐκ ἄρ' ἐμοῦ γε μὴ κρατήσουσίν ποτέ 409. μηδεὶς κρατείτω τῆς ἐμῆς ψυχῆς ποτέ 1209. γῆς ἐμφυλίου δόρει κρατῆσαι 1388. κρατεῖ δὲ — θηρὸς ὀρεσσιβάτα A. 348. ὃς ἀνδράσιν φίλοις γνώμης κρατῆσαι Aj. 479. ἐξ οὗ 'κράτησα τῶν 'Αχιλλείων ὅπλων 1316. With an accus.; πάντα μὴ βούλου κρατεῖν R. 1522. ἃ κράτησας 1523. τὸ σὸν θάκημα καὶ τοὺς σοὺς θρόνους κρατοῦσιν C. 1383. μὴ 'πίτασσ' ἃ μὴ κρατεῖς C. 843. 3. *to obtain power, to get the better of, to gain the victory over*, with a gen.; ἐν ᾧ (χῶρῳ) κρατήσω τῶν ἔμ' ἐκβεβληκότων C. 652. But more commonly without a case; τὸν Ἀλκμήνης τόκον καὶ ζῶντ' ἐπίστω καὶ κρατοῦντα T. 181. θουρίῳ κρατοῦντ' ἐν Ἄρει Aj. 607. δόρει βούλου κρατεῖν μέν, σὺν θεῷ δ' ἀεὶ κρατεῖν 752. οἱ φρονοῦντες εὖ κρατοῦσι πανταχοῦ 1231.

Κρατήρ, 1. *a bowl* or *cup*; κρατῆρές εἰσιν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη C. 473. κοίλου πέλας κρατῆρος, οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται — ξυνθήματα 1589. 2. *a basin*, used figuratively for a hollow into which rivulets flow; κάθυδρος οὗ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει C. 157.

Κρατιστεύω, *to surpass, to excel*; ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα T. 102.

Κράτιστος. See Κρείσσων.

Κράτος, 1. *power, strength* generally; σὺν κράτει νικηφόρῳ T. 185. εἰ — 'Αχιλλεὺς τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινι, *if Achilles were about to award the prize of excellence to some one as concerning his own arms* Aj. 438. ἀνδρὸς τοῦδ' ἀπώσαντες κράτη, *having rejected the might of this man* (*Ajax*) 441. ὡς τὰ σὰ κράτη θανόντος καὶ δόμους νέμοιμι σούς, *that I might possess thy power and palaces when thou art dead* 995. εἰ ταῦτ' ἀνατεῖ τῇδε κείσεται κράτη A. 481. 2. *authority, command*; σὲ δ' ἐλήλυθεν πᾶν κράτος ὠγύγιον P. 142. ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ C. 374. κράτος δ' ὅτῳ κράτος πέλει, παράβατον οὐδαμῇ πέλει A. 865. πυρφόρων ἀστραπᾶν κράτη νέμων R. 201. γῆς — ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω 237. εἰ τά γ' αὖθ' ἕξει κράτη 586. κράτη σέ τ' εἶδ' ἔχοντα 758. ψῆφον τυράννων ἢ κράτη A. 60. τὰ Λαΐου — θρόνων ἀεὶ κράτη 166. κράτη δὴ πάντα καὶ θρόνους ἔχω 173. 3. *supereminence, victory*; ταῦτα — φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων E. 85. Δίκα — φερομένα χεροῖν κράτη 468. οὐκ οἶδα τοιοῦδ' ἀνδρὸς ἔργα καὶ κράτη 679. θεοῖς μὲν κἂν ὁ μηδὲν ὢν ὁμοῦ κράτος κατακτήσαιτο Aj. 755. καιρός τοι — πολύ τι πολὺ παρὰ πόδα κράτος ἄρνυται P. 827. ἐν σοὶ τὰ κείνων φασὶ γίγνεσθαι κράτη C. 393. οἷς ἂν σὺ πρόσθῃ, τοῖσδ' ἔφασκ' εἶναι κράτος 1334. 4. once used adverbially; λόγῳ πείσαντες ἄξειν ἢ πρὸς ἰσχύος κράτος P. 590.

Κρατύνω, *to be master of, to rule, to govern*; τῶν δ' ὅπλων ἀνὴρ ἄλλος κρατύνει P. 366. ὃς οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν 1046. μηδενὸς κρατύνων 1146. ὃ κρατύνων Οἰδίπους χώρας ἐμῆς R. 14. ὃ κρατύνων (Ζεύς) 903. Ζεὺς ὃς ἐφορᾷ πάντα καὶ κρατύνει E. 170. τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς C. 1316.

Κρείσσων, 1. *superior* in prowess or strength; οὕνεκ' ἀρχόμεσθ' ἐκ κρεισσόνων A. 63. φύγοι τὰν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα Aj. 451. ὥστε συμφέρειν τοῖς κρείσσοσιν E. 1457. 2. of a deed, *heinous*; ἐμοὶ — ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀγχονῆς εἰργασμένα R. 1374. See 'Αγχόνη. 3. *better, more fortunate*; κρείσσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὢν ἢ ζῶν τυφλός R. 1368. τὰ κέρδη παρ' αὐτοῦ κρείσσον' ἢ μορφὴ καλή C. 584, same as μᾶλλον ἀγαθά. — τὰ κρείσσω μηδὲ τἀνδεᾶ λέγειν 1432. κρεῖσσον γάρ, εἴπερ δεῖ, πρὸς ἀνδρὸς ἐκπεσεῖν A. 675. κρεῖσσον — θανεῖν T. 1226. κρείσσων γὰρ Ἅιδᾳ κεύθων ὁ νοσῶν μάταν Aj. 622. παντὸς γένοιτ' ἂν χρήματος κρείσσων φίλος P. 669. εἰ δίκαια, τῶν σοφῶν κρείσσω τάδε 1230. 4. used adverbially, *more fiercely*; κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρός R. 176. Superlative κράτιστος, 1. *most powerful*; κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς P. 3. ὃ κράτιστον Οἰδίπου κάρα R. 40. ὃς — κράτιστος ἦν ἀνήρ 1525. 2. *most excellent*; μόνος ὁ μὴ φοβῶν κράτιστος P. 852. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον 1161. εἰκῇ κράτιστον ζῆν R. 979. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία A. 1037. βράχιστα γὰρ κράτιστα τὰν ποσὶν κακά 1309. 3. *illustrious, chief*; ἵκου τὰ κράτιστα γᾶς ἔπαυλα C. 675. αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον 712.

Κρεμαστός, 1. *suspended*; κρεμαστὴν τὴν γυναῖκ' ἐσείδομεν R. 1263. τὴν μὲν κρεμαστὴν αὐχένος κατείδομεν A. 1206. πρὶν ἂν ζῶντες κρεμαστοὶ τήνδε δηλώσηθ' ὕβριν A. 309. 2. *hanging, that by which any one is suspended*; χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην R. 1266. See 'Αρτάνη.

[illegible]

Κρίσις, *judgment, decision*; [illegible] κρίσις P. 1039. [illegible] φέρεται κρίσις [illegible] R. 501. [illegible] κρίσις E. 674. ὡς — τῶν [illegible] λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν T. 263.

Κρῖσα, *Crisa*, a city in Ætolia; ὁ τὰν Κρῖσαν ἔχων βούνομον ἀκτάν E. 174.

Κρισαῖος, *Crisæan*; Κρισαῖον πέδον E. 720.

Κριτής, *a judge*; ἃ τοῖς πολλοῖσιν ἤρεσκεν κριταῖς Aj. 1222.

Κριτός, *selected, distinguished*; λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα T. 27. ταύτας — ἐξεῖλεθ' αὑτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν 244.

Κρόκη, *a thread*; θαλλοῖσιν ἢ κρόκαισιν (ἐρέπτω) C. 475.

Κρόκος, *saffron*; θάλλει — χρυσαυγὴς κρόκος C. 691.

Κρονίδης, *the son of Saturn*; ὁ πάντα κραίνων βασιλεὺς — Κρονίδας T. 127.

Κρόνος, the god *Saturn*; ὁ — Κρόνου παῖς P. 675. ὦ παῖ Κρόνου C. 716.

Κροτητός, *rattling, making a rattling noise*; ἐμεστώθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων E. 704.

Κρουνός, *the stream of a river*; [illegible] γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ T. 14.

Κρυπτέος, *to be concealed*; ὡς ἀπευκτέον τοὔργον εἴη — κοὐχὶ κρυπτέον A. 273.

Κρυπτός, *concealed*; κρυπτᾷ δ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος, *happy in a youth unknown to sorrows* E. 153. But some make ἀχέων a participle instead of a substantive, ἀντὶ τοῦ δυσφορῶν ἐπὶ τῷ κεκρύφθαι· ἢ ὁ ἐν ἥβῃ κρυπτῇ λυπούμενος, *grieving on account of* (or *in*) *his unknown youth, that is, that he passes his youth in obscurity*. It also implies *dissimulation*; (μοι) ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός, *the unlooked-for and dissembled words of a crafty mind stole upon me* P. 1099.

Κρύπτω, 1. *to hide, to remove out of sight* any person or thing; καί με ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος C. 114. κρύψω πετρώδει ζῶσαν ἐν κατώρυχι (κόρην) A. 770. κρύψασ' ἑαυτὴν ἔνθα μή τις εἰσίδοι T. 893. κρύψω τόδ' ἔγχος Aj. 643. ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύψον νιν (τὰ κτερίσματα) E. 428. pass., ὁ — θανὼν οἶσθά που κεκρυμμένον E. 55. φανέντες ἢ κεκρυμμένοι 1286. [illegible] — λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον T. 553. ὑφ' εἵματος κρυφεὶς Aj. 1124. κεκρυμμένη νάπη R. 1398. especially applied to persons *buried*; κρυπτομένα δ' ἐν τυμβήρει θαλάμῳ κατεζεύχθη A. 937. δὖμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς C. 627. τῇδε κρυφθῆναι χθονί 1543. : ἕρπω τὸν τελευταῖον βίον κρύψων παρ' Ἅιδην 1549. ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα Aj. 1019. Ἐτεοκλέα μὲν — κατὰ χθονὸς ἔκρυψε A. 25. Ἐτεοκλέα μὲν — τάφῳ τε κρύψαι 196. πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν —; 285. τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε 1026. Ἀμφιάρεων ἔκρυψ-

κρυφθέντα γυναικῶν E. 827. 2. *to conceal purposely;* λόγον κρύψαι πρὸς ἡμᾶς μηδένα P. 584. κοὐ δυνήσομαι κακὸν κρύψαι παρ' ὑμῖν 733. οὐδέν σε κρύψω 903. κρύπτων θ' ἃ μὴ δεῖ καὶ λέγων αἴσχιστ' ἐπῶν 897. οὐ γὰρ ἔστι τἀμφανῆ κρύπτειν C. 759. σύ νυν — πείσθεὶς ἐμοὶ κρύψον 761. ταῦτα — οὔτ' εἶπε κρύπτειν οὔτ' ἀπηρνήθη T. 480. κλύοις ἂν — κεκρυμμένην μου βάξιν E. 628. οὐδὲν γάρ σε δεῖ κρύπτειν μ' ἔτι 945. Ἑρμῆς σφ' ἄγει δόλον σκότῳ κρύψας 1389. οὗτος τί κρύψει; ποῖον οὐκ ἐρεῖ κακόν — ; Aj. 991. intrans., *to lie concealed;* ποῦ — κεραυνοὶ Διὸς — εἰ ταῦτ' ἐφορῶντες κρύπτουσιν ἔκηλοι; E. 816. 4. midd.; ὥρα τιν' ἤδη κάρα καλύμμασι κρυψάμενον ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι Aj. 242. With an active signification; ἅπαντα — χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται Aj. 633. πᾶν σοι φράσω τἀληθὲς οὐδὲ κρύψομαι T. 474.

Κρυφαῖος, *hidden;* κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχὴς (κεῖται) *his sword buried up to the hilt* Aj. 882.

Κρυφῇ, *secretly;* ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ ιαλλῷ T. 686. κρυφῇ δὲ κεῦθε A. 85. κρυφῇ κάρα σείοντες 291. μή τι — κρυφῇ καλύπτῃ καρδίᾳ 1239.

Κρύφιος, *hidden;* ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1312. κρύφιον ὡς ἔχοι λέχος T. 359.

Κρωσσός, *a cruise, an urn;* ἦ τοῖσδε κρωσσοῖς, οἷς λέγεις, χέω τάδε; C. 479.

Κτάομαι, 1. *to acquire, to obtain, to attain to;* εὐεργετῶν γὰρ αὐτὸς αὔτ' ἐκτησάμην P. 666. κἀκ τῶν ἴσων ἐκτήσαθ' ὑμᾶς ὧνπερ αὐτὸς ἐξέφυ R. 1499. οὐ γὰρ βάναυσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην Aj. 1100. τοιούσδ' ἐπαινεῖς δῆτα σὺ κτᾶσθαι φίλους; 1339. μὴ μείζω κακὰ κτησώμεθα E. 992. τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα κοὐκ ἐμὰς ἐκτησάμην 1295. ὅπως πρὸς σοῦ τι κερδάναιμι καὶ κτῴμην χάριν T. 190. κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν 470. διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν P. 1356. οὐ γάρ ποτ' εὔνουν τὴν ἐμὴν κτήσει φρένα P. 1265. ἀστεργῆ θεᾶς ἐκτήσατ' ὀργήν Aj. 764. ὧν ἠράσθη τυχεῖν, ἐκτήσαθ' αὐτῷ, θάνατον 947. ἐπεί γε δὴ τὴν δυσσέβειαν εὐσεβοῦσ' ἐκτησάμην A. 915. 2. *to have* or *possess;* ἐμοί τε καὶ τῷ πρόσθ' ἐμοὶ κεκτημένῳ P. 767. ὦ δέσποτ', ὡς ἔχων τε καὶ κεκτημένος τὰ μὲν πρὸ χειρῶν — τὰ δ' ἐν δόμοις (sc. κακά) A. 1265.

Κτείνω, *to slay, to kill.*

Κτερίζω, *to perform funeral rites;* τοῦτον — τάφῳ μήτε κτερίζειν μήτε κωκῦσαί τινα A. 204.

Κτέρισμα, 1. *funeral rites;* used only in the plural; μή μ' ἀτιμάσητέ γε, ἀλλ' ἐν τάφοισι θέσθε κἀν κτερίσμασιν C. 1412. 2. *funeral offerings;* ἐχθρᾶς ἀπὸ γυναικὸς ἱστάναι κτερίσματα E. 426. τοῦ γὰρ ἀνθρώπων ποτ' ἦν τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα; 919.

Κτῆμα, *a possession, property;* 1. applied to *wealth,* or *possessions* properly so called; παντὸς γένοιτ' ἂν κτήματος κρείσσων φίλος P. 669. ταύτας ἔξείλεθ' αὐτῷ κτῆμα καὶ θεοῖς κριτόν T. 244. οὐκ ἔστιν οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον A. 698. δόλῳ τῷ μὴ δικαίῳ κτήματ' οὐχὶ σώζεται C. 1029. Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις A. 778. 2. to any thing *valuable* or *desirable;* ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν P. 81. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθαδίαν εἶναί τι τοῦ νοῦ χωρίς R. 549. ὅσῳ κράτιστον κτημάτων εὐβουλία; A. 1037.

Κτήσιος, *pertaining to private property;* σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην, *having torn the fleece of a sheep of our own flock* T. 687.

Κτῆσις, *possession, property;* λέχους ὅτι χρείη μ' ἐλέσθαι κτῆσιν T. 161. πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένη E. 948. πατρῴαν κτῆσιν 1282. Used adverbially; εὖ δὲ προσφωνούμεθα πρὸς ἔργου κτῆσιν T. 229.

Κτίζω, 1. *to found, to build, to prepare;* κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον A. 1088, gl. κατασκεύασον. 2. *to invent;* ἵπποισιν τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν — πρώταισι ταῖσδε κτίσας ἀγυιαῖς C. 719. 3. *to do;* καὶ ταῦτ' ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι; *and did a woman's hand dare to do these deeds?* T. 894.

Κτυπέω, *to resound;* ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι T. 784. ἔκτυπεν αἰθήρ C. 1456. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1602.

Κτύπος, *a loud noise;* προὐφάνη κτύπος P. 202. καὶ κτύπος ἄρσην πόντου προβλής 1441. μέγας ἐρείπεται κτύπος C. 1463. τίς αὖ παρ' ὑμῶν κοινὸς ἠχεῖται κτύπος — ; 1496. πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων E. 704.

Κυάνεος, *Cyanean;* the designation of certain fabulous rocks on the shore of the Euxine; παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδυμᾶς ἀλὸς ἀκταὶ Βοσπόριαι A 955.

Κυβερνάω, *to govern, to guide;* πάντα γὰρ — σῇ κυβερνῶμαι χερί Aj. 35.

Κυβερνήτης, *a pilot;* ἐκπεπληγμένον κεῖνον βλέποντες, ὡς κυβερνήτην νεώς R. 923.

Κυάζω, *to revile*; κυάζεται τοῖς πᾶσιν Ἀργείοις ἐμοῦ Aj. 709.

Κυάω, *to confound*; παρεὶς κλύδων' ἵππειον ἐν μέσῳ κυαίνοντα, *having suffered to pass him the surge of horses and chariots confounded in the middle of the course* E. 723.

Κυκλέω, 1. intrans., *to turn round, to roll round*; ἐθεῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὰς A. 226. ἐπ' ἀνδρὶ δυσμενεῖ βάτω κυκλούντα Aj. 19. pass., Πεσὼν μ' οἶον κῦμα — ἀμφίδρομον κυκλοῦται, *is rolled round me* Aj. 346. 2. intrans., *to revolve*; πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι E. 1357. ἐπὶ πῦμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν ὧν ἔρατον στυφέλιξ κέλευθος T. 130.

Κυκλάκις, *orbicular, circular*; Ἄρτεμιν, ἃ κυκλάκιστ' ἀγορᾶς θρόνον εὐκλεὰ θάσσει K. 161.

Κύκλος, 1. *an orb*, applied to things round in form, as the sun and stars; ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος A. 412. Thence *the heavens*; τί τὸν ἄνω λεύσσεις κύκλον; P. 804. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπέπλῳ φέγγει ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 637: — Also applied to *the orb of the eye, and the eye itself*; ὀμμάτων κύκλοις A. 862. ἔρως ἔπαισεν ἔρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων R. 1270. ὁ γὰρ ἄναξ ἡμῶν κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός C. 709. τοὺς, ὃ τὰ πάντ' ἰδόντες ἀμφ' ἡμῶν κύκλοι ταῦτ', ἐξανασχήσουσιν τοῦτον Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παῖδ' P. 1338 2. *a circle* of men; ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μετασταθεὶς Aj. 736. 3. used adverbially in the latter sense; either with a preposition; καὶ μ' εὐθὺς ἐν κύκλῳ στρατὸς ἐκβάντα νῦν ἐστάζετο P. 356. στείχοντα γὰρ πρόσωθεν αὐτὸν ἐν κύκλῳ μαθόντες ἀμφέστησαν Aj. 710; or without a preposition; φασάσσιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχας ἐστάτουλον στόμα A. 118. κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μυλεὺς ἅπας λεὼς κρύπτει παρασταθεὶς T. 193. ὁρῶ — πυρωτεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θέκτρα πατρός E. 883. κύκλῳ βαχεῖν Aj. 56. εἰ γε στοχάζει κἀπιφράγνυται κύκλῳ τὸ πρᾶγμα A. 241.

Κυλίνδω, and **κυλίω**, *to roll*; ὥστε κοντίοις ὀθμὰ δυστυνοῦς ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ἴφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς, κυλίνδει βυσσόθεν κελαινὰν θῦνα A. 586. pass., ἐκ τροχηλάτων δίφρων κυλισθεὶς E. 50.

Κύλιξ, *a goblet, a cup*; οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὀμιλεῖν Aj. 1179.

Κυλλήνη, *Cyllene*, a mountain in Arcadia; ἁ Κυλλάνας ἀνάσσων R. 1104.

Κυλλήνιος, *Cyllenian*; Κυλλανίοις ἀπὸ δειράδος Aj. 680.

Κῦμα, *a wave*; κύματ' ἐν εὐρεῖ πόντῳ βάντ' ἐπιόντα τε T. 113. Used figuratively; ἴδεσθέ μ' οἷον ἄρτι κῦμα φοινίας ὑπὸ ζάλης ἀμφίδρομον κυκλεῖται Aj. 344.

Κυματοαγής, *dashing like waves*; δεινὰ κυματοαγεῖς ἄται κλονέουσιν C. 1245.

Κυματοπλήξ, *buffeted by waves*; Βόρειος ὥς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1243.

Κυναγός, *a huntress*; τὴν κυναγὸν Ἄρτεμιν E. 553.

Κυνῆ, 1. *a helmet*; εὐλόφου κυνῆς Aj. 1266. 2. *a cap*; κρατὶ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλὸν νιν ἀμπέχει C. 315.

Κυνηγετέω, *to hunt*; νῦν ἐπὶ σκηνὰς σε ναυτικαῖς ὁρῶ — πάλαι κυνηγετοῦντα Aj. 5.

Κυνηγία, *hunting, searching out*; φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj. 37.

Κυνοσπάρακτος, *torn by dogs*; κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους A. 1183.

Κύπρις, the goddess *Venus, love*; ἠλέκτρου ἐν μέσῳ Κύπρις βαβδουχοῦσ' ξυνοῦσα T. 513. ἃ δ' ἀμφίπολος Κύπρις — τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 858. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεὶ 497.

Κυρέω, and **κύρω**, 1. as τυγχάνω opposed to ἁμαρτάνειν, *to hit*; γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών R. 398. ἦ καὶ δάμαρτα τήνδ' ἐπεικάζων κυρῶ κείνου; E. 653. 2. with a gen., *to attain to, to reach*; δειλαία δειλαίων κυρεῖς E. 839. βίου δὲ λῴονος ὑμᾶς κυρῆσαι R. 1514. τὸν ἄθλιον αἰδοῦς κῦρσαι C. 247. δυσπότμων κασίγνητε γάμων κυρήσας A. 862. αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι C. 1085. 3. impers. with a dat., *to happen, to befall*; ταῦτ' ἀφ' ὑμῶν βουλήσομαι — κυρεῖν ἐμοί C. 1292. νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ T. 290. 4. it often has the meaning of *to be*; without the addition of a participle; εἴτ' ἄλλη κυρεῖ P. 23. ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ 887. φονέα σε φημὶ τἀνδρὸς, οὐ ζητεῖς, κυρεῖν R. 362. εἴτ' ἀδελφῆς εἴτ' ὁμαιμονεστέρα — Ζηνὸς Ἑρκείου κυρεῖ A. 484. κἀνήρετ', ἐν τῷ πράγματος κυρεῖ ποτε Aj. 307. ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τροφάδος; 963. εἰ γέρων κυρῶ C. 730. οὐδὲ γὰρ ἂν ἀφίλητος ἐμοί ποτε καὶ τάδε μὴ κυρήσῃς 1700. ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι — τί νῦν κυρεῖ: P. 438. 5. and with a participle; ὅρα καθ' ὕπνον μὴ καταυλισθεὶς κυρῇ P. 30. τοῦτον οἶσθ' εἰ ζῶν κυρεῖ; 442. τοῦ

ποτ' ὢν — κυρεῖς; 794. E. 1401. εἰ δὲ μή τι πρὸς καιρὸν λέγων κυρῶ, πέπαυμαι P. 1264. ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ ἔχων μὲν ἀρχάς R. 258. οὔπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ 594. εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα 985. ποῦ κυρεῖ ἐκτόκιος συθεὶς C. 119. ταῦτ' ἐφ' ἡμῖν Φοῖβος εἰρηκὼς κυρεῖ; 415. εἰρηκὼς κυρεῖς 578. θύων ἔκυρον 1161. τί δῆτα νῦν ἀφιγμένος κυρῶ; 1310. ὡς ἐγὼ λογοις — ἐκπεπληγμένη κυρῶ T. 385. ὧν γ' ἂν ἐξειδὼς κυρῶ 398. εἰ μὴ κυρῶ λεύσσων μάταια 405. σὺ μέντοι κάρτα τοῦτο δρῶν κυρεῖς 412. ἃγ' αὐτὸν ὅσπερ χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς Aj. 538. οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς 1324. πρὸς τί τοῦτ' εἰπὼν κυρεῖς; E. 1167. εἰ μὴ 'κύρουν ἐγὼ φυλάσσων 1323. — 6. sometimes the construction is inverted, and the participle κυρῶν is joined to a finite verb; πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν P. 371. ἐκέλευσ' ἐμοί σε ποῦ κυρῶν εἴης φράσαι 540. ἐν κακῷ δέ τῳ φαίνει κυρῶν 731. 7. sometimes, as it were by pleonasm, κυρεῖν and ἔχων are joined; μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων Aj. 87. καὐτὸς ὡς ἔχων κυρεῖ 340.

Κύριος, 1. *one that has power* or *authority; that is master of;* ὅταν δ' ὁ κύριος παρῇ τις, ὑμῶν ὅστις ἐστὶν ἡγεμών C. 289. ὁ κύριος Θησεύς 1639. τοῖς κυρίοις — δηλοῦν λόγον Aj. 721. — πρὶν ἄν σε τῶν σῶν κύριον στήσω τέκνων C. 1045. 2. τὰ κύρια, *the established laws;* τά τῆσδε τῆς γῆς κύρια, *the laws of this land* C. 919. 3. *belonging to, proper;* Κιθαιρών, ὃν μήτηρ τ' ἐμοὶ πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον, *Cithæron, which both my father and my mother allotted to me yet living as my proper tomb* R. 1453.

Κυρίως, *rightfully;* κυρίως αἰτουμένῳ P. 63.

Κῦρος, *confirmation, ratification;* πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος C. 1776, same as κεκύρωται. — ἡ δὲ νῦν ἴσως πολλῶν ὑπάρξει κῦρος ἡμέρα καλῶν E. 907.

Κύρω. See Κυρέω.

Κύτος, *a vessel, an urn;* σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει E. 1131.

Κύων, 1. properly *a dog* or *bitch;* κυνὸς Λακαίνης Aj. 8. πρὸς οἰωνῶν δέμας καὶ πρὸς κυνῶν ἑδεστόν A. 206. σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν — ἐξεφαίνετο 257. ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν 693. οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς 1004. ὅσων σπαράγματ' ἢ κύνες καθήγισαν ἢ θῆρες 1068. κύνας βοτήρας Aj. 290. μὴ ῥιφθῶ κυσὶν πρόβλητος 817. — ἡ ῥαψῳδὸς κύων R. 391. 2. *any vile monster*, as *the Sphinx*. Also *the Furies;* βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες E. 1380. But Hermann understands κύνες in this place as applied to Orestes and Pylades.

Κώδων, *a trumpet*, but more properly *the bell of a trumpet;* χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Aj. 17.

Κώκυμα, *a wailing, a lamentation;* ἀνδρῶν γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα A. 1066. φωνῆς — ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις 1191. ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων Aj. 314.

Κωκυτός, *wailing, lamentation;* ἠχεῖ τις οὐκ ἄσημον — κωκυτόν T. 864. ἥσει μέγαν κωκυτόν Aj. 838. μὴ οὐ — ἐπὶ κωκυτῷ τῶνδε πατρῴων πρὸ θυρῶν ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν E. 108.

Κωκύω, *to bewail;* νέκυν — μὴ τάφῳ καλύψαι μηδὲ κωκῦσαί τινα A. 28. τοῦτον — μήτε κτερίζειν μήτε κωκύσαί τινα 204. κωκύσασα μὲν — Μεγαρέως κλεινὸν λάχος (λέχος) 1288.

Κῶλον, *a limb*, especially applied to *the feet;* κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστου πέτρου C. 19. — ἕπεο — ἀμαυρῷ κώλῳ, πάτερ, ᾧ σ' ἄγω 179. νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί P. 42.

Κωλύω, *to hinder;* ἔστιν, ὅς σε κωλύσει τὸ δρᾶν P. 1225. — οὐδ' ὁ κωλύσων παρῆν A. 261. οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα; E. 1188.

Κώπη, 1. *the hilt of a sword;* χεῖρα δεξιὰν δρᾷς κώπης ἐπιψαύουσαν; P. 1239. 2. *an oar;* οὔτε πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων T. 558.

Κωρύκιος, *Corycian;* Κωρύκιαι Νύμφαι A. 1115.

Κωτίλλω, *to prate;* trans., *to weary by talking;* γυναικὸς ὢν δούλευμα μὴ κώτιλλέ με A. 752.

Κωφός, *dumb;* but only used figuratively by Sophocles; ἐγὼ — ὁ πάντα κωφός, ὁ πάντ' ἄϊδρις Aj. 894. τά γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη, *but the other stories are senseless and stale* R. 290.

Λ

[illegible]

[illegible]

[illegible]

guile; μᾶλλον ἂν ἕλοιτό μ' ἢ τοὺς πάντας Ἀργείους λαβεῖν P. 47. λέγω σ' ἐγὼ δόλῳ Φιλοκτήτην λαβεῖν 101. πρὸς βίαν δ' οὐκ ἂν λάβοις 103. μὴ δόλῳ λαβόντα γε 107. ἑκούσιον λαβών, εἰ μὴ θέλοι δ', ἄκοντα 613. τὰ τόξα μου — λαβὼν ἔχει 931. αἰσχρῶς γὰρ αὐτὰ κοὐ δίκῃ λαβὼν ἔχω 1218. ἃ γ' ἔλαβες βουλαῖς ἐμαῖς 1231. ὅστις — δόλοισι τὸν βίον λαβὼν ἀπεστέρηκας 1266. ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα 1417. ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν R. 266. Pass., εἰ γὰρ τὰ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται P. 68. ἐν τοῖσιν αὐτοῖς τοῖσδε ληφθῆναι κακοῖς A. 1063. 5. *to take by chance*, or *right*; γήτης ὅπως ἄρουραν ἕκτοπον λαβών T. 32. μηδ' ἄλλος ἀνδρῶν — ἀντὶ σοῦ λάβοι ποτέ 1216. ἀλλ' αὐτό μοι σύ, παῖ, λαβὼν ἐπώνυμον, Εὐρύσακες, ἴσχε Aj. 571. Ἅιδης λαβὼν ἀπεστέρηκε E. 937. ὅπως ἐγὼ λαβὼν σημεῖα τοιαῦτα R. 1058. τί μ' οὐ λαβὼν ἔκτεινας εὐθύς 1391. πάλος καθαιρεῖ (με) τοῦτο τἀγαθὸν λαβεῖν A. 275. Κρέων — λαβὼν τε χώρας παντελῆ μοναρχίαν 1148. λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἀγνῶτά μοι P. 905. 6. *to light upon, to reach, to find, to detect*; οὐκ ἂν λάβοις μου μᾶλλον οὐδέν' εὐσεβῆ P. 1040. τί δ' ἄλγος ἴσχοντ' ἐν κακοῖς με λαμβάνεις; R. 1031. ὅπου θεῶν σεμνῶν ἕδραν λάβοιμι C. 90. — κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον R. 461. ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα 605. ἐὰν δέ τοι ληφθῇ τε καὶ μή A. 328. ἐφ' ᾗ λαβὼν ἐπακτὸν ἄνδρα Aj. 1275. Pass. δεύτερον ληφθῶ κακός; P. 896. βουλεύσασα — καὶ δρῶσ' ἐλήφθης T. 805. ὄμμασιν μόνην θέαν ἄλλου λαβόντα P. 533. ἔστιν ὥστε κἀγγύθεν θέαν λαβεῖν 652. τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τιν' ἡμῖν 1067. ὁρῶ — ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας φόβον C. 733. τάχ' ἄν τιν' αἰδῶ κἀπ' ἐμοὶ βλέψας λάβοι Aj. 388. προθυμίαν ἔργου — λαβεῖν T. 667. τέρψιν — αὐτὴ λάβοι 817. ἢ μὴ μίασμα τοῦ φυτεύσαντος λάβῃς; R. 1012. ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών T. 253. πημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1179. οὐ μὴ λάβω 1180. 7. *to attain to, to arrive at, to gain*; ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν P. 81. εἴτ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν 292. κλέος ὑπέρτατον λαβεῖν 1331. ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος R. 121. ἀλκὴν λάβοις ἂν κἀνακούφισιν πόνων 218. ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια C. 800. ποίαν λάβω θεῶν ἄρηξιν ἢ βροτῶν; 832. ὡς μάλιστ' ἂν εἰ πόθῳ λάβοις 1675. πάντα ταῦτ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας A. 435. κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. εἰ σθένος λάβοιμι 326. εἰ λάβοις σθένος 339. εἰ φωνὴν λάβοι 538. βάξιν καλὴν λαβόντε 994. ὅταν θανεῖν χρῄζων τις εἶτα μηδὲ τοῦτ' ἔχῃ λαβεῖν 996. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1004. 8. *to choose, to take to oneself*; ποτέρα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις Aj. 258. πῶς δῆτ' ἐγὼ κεῖν' ἂν λάβοιμ' ἀφεὶς τάδε; R. 599. τίς παραρρίψει, τέκνα, τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων R. 1494. λαβὼν Ἄδραστον πενθερόν C. 1304. ἰδών τε καὶ λαβὼν φίλον P. 667. ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν 671. ἕως τις — γυνὴ κληθῇ λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος T. 148. 9. *to receive*; λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρός, *that I should hear the voice of such a man* P. 234. παρ' οὗπερ ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1216. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ R. 1004. δῶρον — τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβών 1022. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες —; 1039. πόθεν λαβών; 1162. πόθεν λαβών: A. 397. δέλτον, — τὴν ἐγὼ θαμὰ θεοῖς ἀρῶμαι πημονῆς ἄτερ λαβεῖν T. 48. ἀσπίδ' εἰ λάβοις Aj. 1101. σὲ — πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης λαβών E. 12. τὰς ἡδονὰς πρὸς σοῦ λαβοῦσα 1295. οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτ', οὔτ' ἂν ἡσθείη λαβών 1317. βάξιν ἀλγεινὴν λαβεῖν τῶν σῶν ὑπ' ἐχθρῶν Aj. 489. μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρός γ' ἐμοῦ λύπης λάβοι T. 330. τῆς θυγατρὸς ἀντίποινα λαμβάνεις E. 582.; ὥσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες R. 276. ὥσπερ ἔλαβες τὸν ἱκέτην ἐχέγγυον C. 285. 10. midd., *to lay hold of, to take to oneself*; βούλει λαβωμαι δῆτα καὶ θίγω τί σου; P. 751. ἀρχῆς λαβέσθαι καὶ κράτους τυραννικοῦ C, 374.

Λαμπάς, 1. subst. *a torch*; πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1188. Metaph. applied to signify *the sun*; οὐκέτι μοι τόδε λαμπάδος ἱερὸν ὄμμα θέμις ὁρᾶν A. 870. 2. used adjectively, *enlightened by torches*; ἢ πρὸς Πυθίαις ἢ λαμπάσιν ἀκταῖς C. 1052.

Λαμπρός, 1. *splendid, bright*; λαμπρὸν ἡλίου σέλας E. 17. κατέστη λαμπρὸς ἡλίου κύκλος A. 412. ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων T. 99. λαμπρᾶς γὰρ ἅπερ στεροπᾶς ᾗξας ὀξὺς νότος ὡς Aj. 250. τὰ πρόσθε λαμπρὰ ὄμματα R. 1483. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη λαμπρὸν ὥσπερ ὄμματι R. 81. νῦν σοὶ τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη C. 725. οὐ λόγοισι τὸν βίον σπουδάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι 1146. κάρτα λαμπρὰ καὶ

κατ' ὄμμα καὶ φύσιν T. 378. εἰσῆλθε λαμπρός E. 675. δόμων δέ σε — λαμπρὸν ἐξέπεμψ' ἐγώ 1119. 2. *clear*; ταῦτ' οὖν ἐπειδὴ λαμπρὰ συμβαίνει T. 1164.

Λαμπτήρ, *a torch*, or *lamp*; ἡνίχ' ἕσπεροι λαμπτῆρες οὐκέτ' ἦθον Aj. 279.

Λάμπω, 1. properly *to shine*; ἐκ δὲ θυμάτων Ἥφαιστος οὐκ ἔλαμπεν A. 994. ἐπαυχῶ — ἐχθροῖς ἄστρον ὡς λάμψειν ἔτι E. 66. 2. used figuratively; ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος φάμα Παρνασσοῦ R. 475. 3. applied to *sound*; παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος R. 187.

Λανθάνω and λήθω, perf., λέληθας R. 415. λέληθεν R. 247. λεληθέναι R. 366. — fut., λήσεις T. 455. — aor., λάθῃ P. 46. 156. 504. E. 1395. λάθοι R. 904. — mid. pres., λάθεται E. 163. — perf. λελῆσθαι E. 334. — fut., with a passive signification, λησόμενον E. 1239. — aor., λαθοίμαν E. 1279. 1. act., *to be* or *remain concealed*, *to lie hid*, *to escape notice*; οὐ λάθει μ' ὀργά E. 215, same as οὐκ ἐπιλέλησμαι τῆς ὀργῆς. — μή καὶ λάθῃ με προσπεσών P. 46. μή με λάθῃ προσπεσών 156. οὐδέ με λήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδά 207. μὴ λάθοι σε R. 904. οὐ γάρ με λήθεις 1325. ἤ σε λανθάνει πρὸς τοὺς φίλους στείχοντα τῶν φίλων κακά; A. 9. ἢ — λήθουσά μ' ἐξέπινες 528. ὅπως δὲ λήσεις T. 455. λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας, *he unawares strikes the pillar's side* E. 734. οὔτε δρώσ' ἐλάνθανεν 902. πάλαι ξυνών μ' ἔληθες 1351. μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω 1395. μὴ διαφθαρεὶς λάθῃ P. 504. εἴτε τις εἶς ὢν λέληθεν R. 247. λεληθέναι σε φημὶ — αἴσχιστ' ὁμιλοῦντα 366. λέληθας ἐχθρὸς ὤν, *thou art unaware that thou art an enemy* 415. 2. mid., usually with a genitive case, *to forget*; ὁ δὲ λάθεται ὧν τ' ἔπαθε E. 163. δεινόν σε — κείνου λελῆσθαι 334. πρόσωψιν ἃς ἐγὼ οὐδ' ἂν ἐν κακοῖς λαθοίμαν 1279. and with a passive signification; οὐδέ ποτε λησόμενον ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν, *a calamity never to be forgotten*, *such as was ours* E. 1239.

Λαξπάτητος, *trampled under foot*; θεὸς ἔπαισεν — λαξπάτητον ἀντρέπων χαράν A. 1261.

Λαομέδων, *Laomedon*, father of Hesione, wife of Telamon; βασίλεια, Λαομέδοντος (θυγάτηρ) Aj. 1281.

Λᾶος, *a stone*; ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας C. 197.

Λαός and λεώς. 1. *the people*; ξύμπας Ἀχαιῶν λαός P. 1227. Κάδμου λαόν same as Καδμείους R. 144. πᾶς — Καδμείων λεώς C. 745. Θήβης τῆσδ' δμόπτολις λεώς A. 729. Μηλιεὺς ἅπας λεώς T. 193. 2. *a people*, *the native inhabitants*; ἐνάλιος λεώς Aj. 562. ὅ γ' ἐνθάδ' ἂν εἴποι λεώς C. 43. ἰὼ πᾶς λεώς 888. πάντα — λεὼν ἄνιππον ἱππότην τε 902. λεῶν — ὧν ὅδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν Aj. 1079.

Λάρτιος see Λαέρτης.

Λασιαύχην, *shaggy-maned*; λασιαύχενα θ' ἵππον A. 349.

Λάσιος, *hairy*, *shaggy*; στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν P. 184.

Λάσκω, *to utter*; μηπώποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν A. 1081. τούπος τὸ θεοπρόπον — ὅ τ' ἔλακεν T. 821.

Λατρεία, *servitude*; οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζῆλου τρέφει Aj. 498. πῶς γὰρ ἂν ὁ μὴ λεύσσων — ἔτ' ἐπίπονόν γ' ἔχοι θανὼν λατρείαν; T. 827.

Λάτρευμα, *servire*; οὐδ' ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα T. 356.

Λατρεύω, *to serve* properly *for hire*; λατρεύοντά τῳ T. 35. μοχθοῖς λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν C. 105.

Λάτρις, *a hired servant*; Λυδῇ γυναικὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν T. 70.

Λάφυρον, *booty*, *spoil*, generally found in the plural number; πάσας ἀρετᾶς λάφυρ' ἔχων T. 643. σέ — παγχρύσοις στέψω λαφύροις Aj. 93.

Λάχνη, *wool*, *the fleece*; σπάσασα κτησίου βοτοῦ λάχνην T. 687.

Λάχος, *lot*; κωκύσασα μὲν τοῦ πρὶν θανόντος Μεγαρέως κλεινὸν λάχος, αὖθις δὲ τοῦδε A. 1288. The common reading is λέχος, *having bewailed the illustrious bed of Megareus*: but Bothe conjectured λάχος, which emendation is approved by Hermann, Dindorf, and Ellendt. Megareus, by Euripides called Menoeceus, was son of Creon, and submitted to a voluntary death in order to insure victory to the Thebans over the Argives, Tiresias having declared that for that purpose it was necessary to sacrifice one descended from the Dragon's teeth.

Λέαινα, *a lioness*; σκύμνον λεαίνης Aj. 966.

Λέβης, *a caldron*; δῶρον λέβητι χαλκέῳ κεκρυμμένον T. 553. ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ E. 1393.

Λέγω, *to say*, *to speak*, *to relate*, *to tell*, *to mean*.

Λεηλατέω, *to drive away booty*; ἢ τόν εἰσαεὶ λεηλατήσει χρόνον; *will he be for ever plundering* Aj. 336.

Λεία, *booty*, *plunder*, spoken of *cattle* taken as plunder; λείας ἀπαρχὴν βοῦς T. 758. ἐφθαρμένας — εὑρίσκομεν λείας ἀπάσας Aj. 26. σύμμικτά τε λείας ἄδαστα βουκόλων φρουρήματα Aj. 54. ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν 145.

Λείβω, properly *to pour as a libation*; also *to shed tears*; δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον C. 1253, for δάκρυ' εἰβομένη A. 523.

Λειμών, *a meadow*; ἐν βουθερεῖ λειμῶνι T. 187. ὦ Ζεῦ, τὸν Οἴτης ἄτομον ὃς λειμῶν' ἔχεις 199. σὲ τὸν ἱππομανῆ λειμῶν' ἐπιβάντα Aj. 144. εἶμι πρὸς — παρακτίους λειμῶνας 640.

Λειμωνιάς, *that frequents meadows*: Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες P. 1440.

Λειμώνιος, *of* or *pertaining to meadows, meadowy*; Ἰδαίᾳ μίμνω λειμωνίᾳ ποίᾳ μήλων Aj. 597.

Λείπω, act. perf., λέλοιπεν T. 326. λελοιπότα C. 1579. E. 1436. — fut. λείψω P. 1143. Aj. 560. λείψειν P. 1073. — aor., ἔλιπε C. 1706. ἔλιπεν E. 504. ἔλιπον plur. A. 142. λίπω P. 649. λίπῃς 468. λίποι R. 1247. λιπεῖν P. 957. Aj. 638. λιπών Aj. 455. 952. P. 891. 900. 1199. T. 47. λιπόντες P. 273. — pass. imperf., ἐλείπετο T. 933. — perf., λέλειψαι R. 1504. λέλειπται 1418. λελείμμεθον E. 938. λελειμμένῳ Aj. 539. λελειμμένῃ A. 544. λελειμμένα 58. λελειμμένοι Aj. 1224. — pluperf., λέλειπτο A. 1187. — fut., λειφθήσομαι P. 1060. Signification 1. *to leave* or *desert* a person; εὕδοντα — λιπόντες ᾤχοντο P. 273. μὴ λίπῃς μ' οὕτω μόνον 468. λιπὼν μὲν ἔγωγε 900. ἀπό νύν με λείπετ' ἤδη 1162. μόνον δέ με μὴ λείπετε C. 502. ὅρα με λείπων 660. ἔγωγέ τοι σφ' ἔλειπον ἰσχύοντά τε καὶ ζῶντα T. 233. — pass., λειφθήσομ' ἤδη P. 1060. 2. *to leave*, spoken of a person who remains in a certain state or condition, generally of distress or misfortune; ὑφ' ὧν θάνοι μὲν αὐτός, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἶσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν R. 1247. οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ορφανὸν λιπών Aj. 638. — pass., μόνα λελείμμεθον E. 938. ἧμας — δόλῳ κεντήσεθ' οἱ λελειμμένοι Aj. 1224. νῦν δ' αὖ μόνα δὴ νὼ λελειμμένα σκόπει ὅσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα A. 58. In the same sense but without the additional signification of distress; τοῖον πυλωρὸν ἀμφί σοι λείψω Aj. 560. χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ R. 1418. μόνος πατὴρ τούτων λέλειψαι 1504. 3. *to leave a place*, or *condition*; μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον P. 957. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον, — ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρα — λείψειν οὐδέποτε 1073. ὅς γε σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδ' ἐχθροῖς ἔβαν Δαναοῖς ἀρωγός 1199. ὦ κρῆναι — λείπομεν ὑμᾶς, λείπομεν ἤδη 1448. ἐξ ὅτου πάτραν διήνεμον λέλοιπεν T. 326. ναυλόχους λιπὼν ἕδρας Aj. 455. ἀπὸ γὰρ βίον λείψω P. 1143. ὡς λελοιπότα κεῖνον τὸν αἰεὶ βίοτον ἐξεπίστασο C. 1579. Ὀρέστην — βιὸν λελοιπότ' ἱππικοῖσιν ἐν ναναγίοις E. 1436. χιὼν οὐδαμὰ λείπει A. 824. 4. *to leave a thing to any one*; εἴ μοί τι τόξον — παρεῤῥύηκεν, ὡς λίπω μή τῳ λαβεῖν P. 649. ἐμοὶ δέλτον λιπὼν ἔστειχε T. 47. ἔλειπέ μοι μαντεῖα πιστά 76. ἐν δόμοις λείπει παλαιὰν δέλτον 156. ἔλιπον Ζηνὶ τροπαίῳ πάγχαλκα τέλη A. 142. — pass., ὃ δὴ λέλειπτο A. 1187. ἐμοὶ λιπὼν ἀνίας καὶ γόους διοίχεται Aj. 952. οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυστον C. 1706. 5. *to abandon*; τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα P. 891. 6. used intransitively; *to fall short, to be wanting*; λείπει μὲν οὐδ' ἃ πρόσθεν ᾔδεμεν τὸ μὴ οὐ βαρύστον' εἶναι R. 1232. οὔ τί πω ἔλιπεν ἐκ τοῦδ' οἴκου πολύπονος αἰκία E. 504. 7. pass., *to be left*, or *abandoned*; λείπου μηδὲ σὺ, παρθέν', ἀπ' οἴκων T. 1265. σοῦ λελειμμένη A. 544. ἔρποντι φωνεῖς ἢ λελειμμένῳ λόγου; *dost thou speak to one drawing near, or too far off for speech?* Aj. 539. κἀνταῦθ' ὁ παῖς δύστηνος οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδέν T. 933. λείπομαι γὰρ ἐν τῷ μὴ δύνασθαι μηδ' ὁρᾶν, δυοῖν κακοῖν C. 496. λέγων ὡς — τῶν ὧν τέκνων λείποιτο πρὸς τόξου κρίσιν T. 265. εἰ μὴ 'γω παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας λειπομένα σοφᾶς E. 466.

Λείψανον, *a remainder*, plur., *remains*; φέροντες αὐτοῦ σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος E. 1102.

Λεκτός, 1. *chosen*; ἠθέων λεκτοί R. 19. 2. *to be said*, or *spoken*; ἐστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ τολμητά P. 629.

Λέκτρον, properly *a bed*; metaph. *marriage*, or *marriage-bed*; ἦ μητρόθεν — δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; C. 532. πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ; R. 976. τὸ δυσπάρευνον λέκτρον ἐνδατούμενος σοῦ T. 788. ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἆται A. 855. τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διός P. 673. ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον R. 260.

Λεπτός, *thin, light*; λεπτὴ δ' — ἐπῆν κόνις A. 256.

Λερναῖος, *Lernaean*; θρέμμα Λερναίας ὕδρας T. 571. Λερναίαν θ' ὕδραν 1084.

Λέσχη, 1. *conversation, discourse*; πρὸς ἐμὰν λέσχαν ἀβάτων ἀποβάς, ἵνα πᾶσι νόμος, φώνει C. 164. 2. *deliberation*; σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην (Κρέων) A. 160.

[illegible] T. 915. 2. [illegible] A. 561. [illegible] 1211. [illegible] A. 430. [illegible] A. 1216. — [illegible] A. [illegible] [illegible] A. 421.

[illegible]: [illegible] C. [illegible]; [illegible] everything fall [illegible] into my hands A. [illegible]

[illegible]. [illegible] T. 1083. [illegible] P. 399.

[illegible]. See [illegible].

[illegible] transitively. In [illegible]: τόνον λήξω [illegible] A. 334. [illegible] λήξω [illegible] — [illegible]. ἐνθ' ἔληξε, [illegible] S. [illegible]. [illegible] 731. [illegible] λήγον — [illegible] C. 329. λήγει [illegible] A. [illegible]. [illegible] A. [illegible]. [illegible] E. 1363. εἴκων ὁ γήρας [illegible] T. [illegible]. λαμπρᾶς γὰρ [illegible] ἕξεις νόσος ὡς [illegible] A. [illegible]. [illegible] μαθοῦσ' ἔληξε [illegible] τοτέ προστάτου [illegible] S. [illegible]. 2. with a gen., [illegible] to give over; [illegible] P. 1381. λήγει [illegible] C. [illegible]. οὐ μὲν δὴ λήξω [illegible]. [illegible] λήξαιμι [illegible] μὴ λήξεις γόων [illegible] ἔληξεν T. 908. [illegible] νόσου Aj. [illegible] τροφῆς [illegible] δόμας C. 347. [illegible] τοῦ κα[illegible] καὐτὰ παυλα[illegible] λάθα κατα[illegible] R. [illegible].

[illegible]. See [illegible].

[illegible]. See λαυθάνω.

[illegible]: ὅσον λῆμ' [illegible] C. 561. ὦ λῆμ' ἀναιδὲς [illegible] λῆμ' ἀτιμάσω [illegible]

[illegible] — αἰσχρὸν [illegible] A. 313.

[illegible] λημνίῳ τρί-

ἀνακαλουμένῳ πυρί P. 789. ὦ Λημνία χθών 976.

Λῆμνος, *Lemnos*, an island in the Ægæan sea; τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου P. 2. χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν 1049.

Ληρέω, *to trifle*; ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος T. 435.

Λησμοσύνη, *oblivion*; ἐκ — πολέμων τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν A. 151.

Λῃστής, *a robber*; λῃστὰς ἔφασκε — κτανεῖν νιν R. 122. πῶς οὖν ὁ λῃστὴς — ἐς τόδ' ἂν τόλμης ἔβη; 124. τὸν μὲν — ξένοι λῃσταὶ φονεύουσι 716. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν ὥς νιν κατακτείνειαν 842. λῃστὴς ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος 535. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεύμ' ἐναντιούμενον P. 639.

Λήστις, *oblivion*; τὰ δ' ἐν μέσῳ ἢ λῆστιν ἴσχεις, ἢ δι' οὐδενὸς ποιεῖ C. 590.

Λητῷος, *Letoan, pertaining to Latona*; Λητῷα κόρη E. 560.

Λίαν, adv., *very much, too much*; ὥστε μὴ λίαν στένε E. 1163. δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην 1264.

Λιβάς, *dripping water*; σὰν λιπὼν ἱερὰν λιβάδα, *leaving the sacred waters* (the river Sperchius) P. 1200.

Λιβύς, *Libyan, African*; δύο Λίβυες ζυγωτῶν ἁρμάτων ἐπίσταται E. 692.

Λιγνύς, *smoke*; ἐκ προσέδρου λιγνύος διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας T. 791; the scholiast, followed by Hermann, understands by λιγνύος in this place *the dimness of sight produced by disease*; τῆς παρακειμένης καὶ περικεχυμένης αὐτὸν φλογώδους νόσου, Schol., *raising his distorted eyes from the mist that surrounded them*; but Ellendt would render the word literally *smoke*, and thinks that the vision of Hercules was for a time intercepted by the smoke arising (probably) from the sacrificial fire, of which mention had been just before made.

Λιγυρός, *shrill sounding, whistling*; παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ Aj. 238.

Λιγύς, *deep-toned*; λίγεια μινύρεται ἀηδών C. 677.

Λιθοκόλλητος, *stone-cemented*; ὦ ψυχή — χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1251.

Λιθόλευστος, *stone-casting*; πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη Aj. 247.

Λιθοσπαδής, *formed by stones torn out*; ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ δύντες A. 1201; see Ἁρμός.

Λιθόστρωτος, *paved with stones*; πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν A. 1189.

Λιμήν, *a port, a harbour, a receptacle, a resting-place*; ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες P. 924. βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμήν, ποῖος Κιθαιρὼν οὐχὶ σύμφωνος R. 420. ἵν' — ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν A. 987. ἰὼ δυσκάθαρτος Ἅιδου λιμήν 1270. ὦ μέγας λιμήν, ἀὐτὸς ἤρκεσεν παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν R. 1208. τοῖς πολλοῖσι γὰρ βροτῶν ἄπιστός ἐσθ' ἑταιρείας λιμήν Aj. 668.

Λίμνη, properly *a lake*; Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας E. 136. Used also to express *the sea*; Μηλίδα πὰρ λίμναν P. 633.

Λιμός, *hunger*; κεῖται — ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρός P. 186. ἐν λιμῷ τε καὶ κακοῖσι 312.

Λιπαρέω, *to supplicate, to importune*; τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; R. 1435. ὥσπερ τις εἴ σοι λιπαροῦντι μὲν τυχεῖν μηδὲν διδοίη C. 780. λιπαρεῖν γὰρ οὐ καλὸν δίκαια προσχρῄζουσιν 1203.

Λιπαρής, *bountiful*; σὲ — λιπαρεῖ προῦστην χερί E. 1370. ὦ ξεῖνε, μή θαύμαζε πρὸς τὸ λιπαρές, τέκν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον, *O stranger, wonder not at my prolixity*, &c. C. 1121.

Λίπος, *fat*; ἀνδροφθόρου βεβρῶτες αἵματος λίπος A. 1009.

Λίσσομαι, *to beseech, to entreat*; αἰτῶ, προπιτνῶ, λίσσομαι E. 1372. πιθοῦ — ἄναξ, λίσσομαι R. 650. πιθοῦ μοι, λίσσομαι 1064. — with an accus., ἱκέσιός σε λίσσομαι A. 1215. μή, λίσσομαί σ', αὔδα τάδε Aj. 361. — with an infin., λίσσομαι — ξένον ἐκκατανύσαι — τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα C. 1556. πρός νυν θεῶν σε λίσσομαι — ἐμοὶ πιθέσθαι E. 420.

Λιτή or **λιταί**, *prayers*; ἐν λιταῖς στείλαντες P. 60. τὰς θεὰς καλῶν ἱκνοῦμαι καὶ κατασκήπτω λιταῖς C. 1015. τὰν ἀφανῆ θεὸν καὶ σὲ λιταῖς σεβίζει 1554. οὗτοι — πατέρ' ἀνστάσεις οὔτε γόοις οὔτε λιταῖς E. 137. ἱκεσίους πέμπων λιτάς P. 493. τάσδ' ἐπεύχεσθαι λιτάς C. 485. σοὶ προστροπαίους λιτὰς ἔχων 1311., same as ἱκετεύσων σε. κἄτ' οὐ δέχονται θυστάδας λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν A. 1006.

Λίχας, *Lichas*; Λίχας ὁ κῆρυξ T. 188. κῆρυξ ἵκετ' οἰκεῖος Λίχας 754. Λίχα 309. 597. τὸν δυσδαίμονα Λίχαν 770.

Λογίζομαι, *to consider, to reflect upon*; ταῦτ' ἰὼν εἴσω λογίζου R. 461. εἴ τις δύο ἢ καὶ πλέους τις ἡμέρας λογίζεται T. 940. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή Aj. 803.

[illegible], a [illegible], [illegible], toil, distress, a [illegible], a [illegible]: also [illegible], consideration, protect.

[illegible], the head of a spear, thence a [illegible], ὦ κλαυτὰ λόγχα προ[illegible] T. 853. metaph., a head of [illegible]; λόγχη τυλὰς T. [illegible] ἔστι [illegible] τε [illegible] τυλῶν ἀμμετῶν C. [illegible] λόγχας ἐπτά [illegible] A. [illegible] λόγχας [illegible] τῆς καὶ λόγχας [illegible] T. 510.

[illegible], a [illegible]; [illegible] λοξῆς ἄμιν [illegible] προσ[illegible] P. 8. [illegible] — λοξαῖσι [illegible] χαλινῆς στί[illegible] T. 32.

[illegible], [illegible]; λοξὸς ὀξύστατος R. [illegible].

[illegible], 1. adj., [illegible], left, last; [illegible] P. 84. τὴν βα[illegible] A. 832. τὸν [illegible] T. 82. λοῖσθ' ἤτερ [illegible] δ' ἦν λοιπὴ Aj. 146. [illegible] E. [illegible], χὠ λοι[illegible] [illegible] ἀφίστασθαι μεγ[illegible] ἀνεῖς Ὀρέ[illegible] [illegible] 2. subst., generally in the plural number; the [illegible], [illegible] τὸν τὸ λοιπὸ [illegible] P. 13. [illegible] τὸ λοιπὸ αὖτω [illegible] 1242. τὸ λοιπὸ τοῦ παρεῦ [illegible] R. [illegible], ὡς ἔστι μοι [illegible] C. 574. 3. [illegible], hereafter, for the [illegible], τὸ λοιπὸν — φυλάξομαι P. [illegible] Ἀθήνας ἔστιν ἔστιν τὸ λοιπὸν [illegible] R. [illegible], ἐν σοὶ τὸ λοιπὸν — [illegible] A. 311. ἔστιν — τὸ λοιπὸν [illegible] τοιστύλεται [illegible] τὸ λοιπὸν ἡῆν ἔξω ἀλωτήρ [illegible] T. 167. τῆς ἀτιμίας ἐς τὸ λοιπὸν [illegible] 907. τὸ λοιπὸν ἡῆν χαίρων [illegible] τὸ λοιπὸν ἀπόμεθα — [illegible] Aj. 651. ἔστιν τὸ λοιπὸν [illegible] χρυσὸ στίφανον R. 168. ὡς τὸ λοιπὸν ἢ φρονεῖτε ἢ [illegible] λόγῳ 878. [illegible] τὸ λοιπὸν 958. ὡς σὺν [illegible] τὸ λοιπὸν 1158. And so, used in the plural number; ὡς τὸ λοιπὸν ἰχνεῖ δεῖ R. 1217. καὶ τὰ λοιπὰ μου μέλον δικαίως C. 1139. Νῦν [illegible] expressive of future time; τὴν Κορινθίων ἄστρους τὸ λοιπὸν [illegible] χθόνα ἔρευνα R. 793. ὃν τεφρωθέντα τὰ λοιπὰ [illegible] τὸν βίον διάξεινον C. 1615.

[illegible], the last; ὧν λοισθία 'γὼ καὶ [illegible] δὴ μακρῷ κάτειμι A. 886. [illegible] αἰεὶ τοῦ βίου C. 589. [illegible] adverbially; λοίσθιον δὲ σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα A. 1289. εἶτα λοίσθιον θάνω; Aj. 463. Of a place the furthest; ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι A. 1205.

Λοκρός, a Locrian; Λοκρῶν ὄρεια τρόνες T. 785.

Λοξίας, Loxias, a name of Apollo; Λοξίας διεῖπε R. 853. εἶπε γὰρ Λοξίας 994. Λοξίου (προστλαθεῖσα θυγάτηρ) 1102. τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 82. οὐ γάρ τι σοὶ ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξίᾳ R. 410.

Λουτρόν, a washing, a bath; τὸν μὲν λούσαντες ἁγνὸν λουτρὸν A. 1186. ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά C. 1394. λουτροῖς τέ νιν ἐσθῆτί τ' ἐξήνεγκεν 1598. εἶμι πρός τε λουτρὰ καὶ τεραστίους λειμῶνας Aj. 639. τρίπολα — λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρα 1384. κἀπὶ λουτροῖσιν κάρᾳ κηλῖδας ἐξέμαξεν E. 437. κοῦτε — λουτροῖς ἐκόσμησα 1128. ὦ ναύλοχα καὶ τεραῖα θερμὰ λουτρὰ T. 631. 2. metaph., an expiatory libation; πατρὸς χέοντες λουτρὰ E. 84. οὐδ' λουτρὰ προσφέρειν πατρὶ E. 426.

Λούω, to wash; αὐτόχειρ ὑμᾶς ἐγὼ ἔλουσα κἀκόσμησα A. 892. τὸν μὲν λούσαντες ἁγνὸν λουτρὸν 1186.

Λόφος, the neck of an animal; οὐδ' ὑπὸ ζυγῷ λόφον δικαίως εἶχον A. 292.

Λοχαγός, the leader of a cohort; ἱππὰ λοχαγοί A. 141.

Λοχάω, to lie in ambush; τούτων σί — λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες A. 1062.

Λοχεύω, to bring forth; ἐπώνυμος τῆς πρόσθεν ἀδμήτης χρόνῳ μητρὸς λοχευθεὶς C. 1324.

Λοχίτης, an armed attendant; πολλοὺς ἔχων ἄνδρας λοχίτας R. 751.

Λόχος. 1. an ambuscade, an ambush; ἐπτοιεῖν σθένει τὸν εὔαγρον τιλεῦσαι λόχον C. 1091. ἀ δεινοῖς κρυπτομένα λόχοις χαλκόπους Ἐρινὺς E. 481. 2. an armed band; κινοῦνται λόχοι πρὸς ἄστυ Θήβης C. 1373.

Λύγδην, adv., with sobs; λύγδην ἔκλαον πάντες C. 1617, same as λύζοντες.

Λυγίζω, to bend, to twist; ἄρθρον ᾗ λυγίζεται T. 776.

Λυγρός, destructive, sad, melancholy; νόσου παύσει λυγρᾶς P. 1410. λυγρῶν πόνων R. 185. ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς Aj. 310. ἐν λυγρᾷ γήρᾳ 501. λυγρᾶς μνήματα Τροίας 1188. — ἤκουσα — λυγροτάταν ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξένην A. 817.

Λύδιος, Lydian; ὡς — κοὐχ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτὴν T. 432.

Λυδός, a Lydian; but also used adjectively; Λυδῇ γυναικί T. 70. ἐν

Λυδοῖς T. 247. τἀπὶ Λυδοῖς — πόνων λατρεύματα 355.

Λύκειος, *Lycaean*, a surname of Apollo; Λύκει' ἄναξ R. 203. E. 635. ὦ Λύκει' Ἄπολλον E. 645. 1371. R. 919. τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος E. 7.

Λύκιος, *Lycian*; Λύκι' ὄρεα διᾴσσει R. 208. ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν P. 1447.

Λυκοκτόνος, *slaying wolves*; τοῦ λυκοκτόνου θεοῦ ἀγορὰ Λύκειος E. 6.

Λυκομήδης, *Lycomedes*, king of Scyros, to whom Achilles was entrusted by his mother to prevent his presence at the Trojan war; ὦ τοῦ γέροντος θρέμμα Λυκομήδους P. 243.

Λῦμα, 1. *filth*: λύμαθ' ἁγνίσας ἐμά Aj. 640. 2. metaph., *moral turpitude, disgrace*; λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; C. 809.

Λυμαίνομαι, *to injure*; ὀργῇ χάριν δούς, ἥ σ' ἀεὶ λυμαίνεται C. 859.

Λυμαντής, *a corrupter, a destroyer*; γάμον οἷον κατακτήσαιτο λυμαντὴν βίου T. 790.

Λυμεών, *a destroyer, a bane*; μηδ' ὁ λυμεὼν ἐμός Aj. 570.

Λύμη, *wretchedness, contumely*; τί δρῶσα; πότερα χερσὶν ἢ λύμῃ βίου; E. 1186. καὶ χερσὶ καὶ λύμαισι 1187.

Λυπέω, 1. *to occasion grief*, or *distress*; καί μ' ἦμαρ — λυπεῖ, τί πράσσει R. 74. τῶν πημονῶν μάλιστα λυποῦσ', αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι 1231. 2. *to be troublesome*, or *grievous*; ἄγαν γε λυπεῖς A. 569. λυπεῖς γάρ 1071. λυπῶ δὲ τούτους E. 347. ἐμοὶ γὰρ ἔστω τοὐμὲ μὴ λυποῦν μόνον βόσκημα 355. κοὐδ' ἂν σε λυπήσασα βουλοίμην βραχὺ αὐτὴ μέγ' εὑρεῖν κέρδος 1296. ἄγαν γε λυπεῖς Aj. 586. οὐ μᾶλλον — ἢ λυπήσομεν 1118. τί γὰρ με λυπεῖ τοῦτο; E. 59. 3. pass., *to be afflicted*; κοινὸς ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι Aj. 260. τοῖς πάλαι νοσήμασι — λυπεῖσθαι 331. ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 552. τοὺς — θανόντας οὐχ ὁρῶ λυπουμένους E. 1161. οὐκ ἀντιτίσειν αὖθις ἂν λυπώμεθα Aj. 1065. κἄνευ τοῦδε λυπηθεὶς ἔσει C. 820.

Λύπη, 1. *grief, sorrow* of mind; ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους λύπαισι παντοίαισιν R. 915. ὑπ' ἀγρίας ᾀξασα λύπης 1074. λύπῃ δεύτερον μόλις βλέπω C. 327. ἐπεὶ πολλὰ — αἱ μακραὶ ἀμέραι κατέθεντο δὴ λύπας ἐγγυτέρω 1219. τί δὲ ῥυθμίζεις τὴν ἐμὴν λύπην A. 318. ἄγειν λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος E. 119. χάρις μέν, ἢν κτάνῃ, λύπη δ', ἐὰν ζῶ 812. λύπῃ πᾶς ἐλήλαται κακῇ Aj. 268. μηδὲ πρὸς κακοῖς τοῖς οὖσι λύπην πρὸς γ' ἐμοῦ λύπῃ λάβοι T. 330. 2. *distress*, or *affliction* which any one suffers; λύπην πᾶσιν Ἀργείοις βαλεῖς P. 67. ἔχοντες σύμβολον σαφὲς λύπης 402. ὦ πληρέστατον αὐλίον λύπας τᾶς ἀπ' ἐμοῦ 1077. ἀλύοντι χειμερίῳ λύπᾳ 1180. οὐκ ἴσον καμὼν ἐμοὶ λύπης E. 523. τέκνων ὅσων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν ἡ λύπη πικρά 644.

Λύπημα, *an affliction*; ᾗ δ' ἔχω λυτήριον λύπημα, τῇδ' ὑμῖν φράσω T. 551.

Λυπηρός, *troublesome, distressing*; τί σοι τοῦτ' ἐστὶ λυπηρὸν κλύειν; C. 1178. ἄρξασά τι λυπηρόν E. 543. οὐκ ἂν ἠσθα λυπηρὰ κλύειν 547.

Λυπηρῶς, *grievously*; λυπηρῶς δὲ μὴ πέμπων σε μᾶλλον P. 900. λυπηρῶς δ' ἔχει, εἰ E. 757.

Λύσις, *release, deliverance*; οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη στρατοῦ πρὸς οἶκον οὐδ' εἰς Ἴλιον E. 563. ὅπως λύσιν τιν' ἡμιν εὐαγῆ πόρῃς R. 921. μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι T. 1161. οὐδ' ἔχει λύσιν A. 593.

Λυσσαίνω, *to be exceedingly angry*; ἄρα — πατρὶ λυσσαίνων πάρει A. 629.

Λυσσάω, *to rave*; λυσσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δείκνυσί τις R. 1258. εἶδον ἀρτίως λυσσῶσαν αὐτήν A. 488.

Λυσσώδης, *maddening*; λυσσώδη νόσον Aj. 447.

Λυτήριος, *bringing deliverance, remedial*; λυτηρίους εὐχὰς δειμάτων E. 625. ὡς ἐμοὶ τόδ' ἂν κακῶν — γένοιτο — λυτήριον E. 1482. λυτήριον λύπημα T. 551. ἄρα μὴ δοκεῖς λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν E. 439.

Λύω, 1. properly *to loose*; ἕς τε νιν διφρηλάται ἔλυσαν αἱματηρόν E. 745. λύει τὸν αὐτῆς πέπλον T. 920. λύω σ' ἐχοντα διατόρους ποδῶν ἀκμάς R. 1034. ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς C. 1593. λύων ἡνίαν ἀριστεράν E. 733. λύει κελαινὰ βλέφαρα A. 1287. 2. *to free, to set free, to deliver*; ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν R. 407. τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι 880. — ἓν γὰρ — λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα C. 1612. πρῶτος ἀγγέλων ὄκνου σε λύσω T. 180. ὁ παγκρατὴς ὕπνος λύει πεδήσας Aj. 661. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης 692. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς λύσεις βάρος E. 927. 3. *to finish, to conclude*: ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔλυ-

[illegible] κεινης ὁμῶν λωβητὸν εἶος [illegible] κακούμενον T. 1058. λω[illegible] αὐτοὶ ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄπο [illegible] 1307. ὦ πλάμων — ἰγὼ καὶ [illegible] λωβατός P. 1090. 2 [illegible] ὁ πάντ' ἀεσίων αἰσχρὰ καὶ λωβῆτ' ἔτη P. 603. [illegible] — λωβητὸν ἐμπέλ[illegible] ἐμῆς φοινός T. 535.

[illegible] ἐκ δ' ἰλ[illegible] πλεύραν ἄταναν T. 921.

[illegible] ἐπεὶ η τοῦδ' ὀλόφ[illegible] Aj. 61.

[illegible]. λώστος, best: τοῦ λ[illegible] δαίμονος P. 1088. κοὐδὲν [illegible] ὑπηρῶν Aj. 1295. ὦ λώστ[illegible] P. 1156. — [illegible] λάβοι λῷ[illegible] T. 1061. βίον δὲ λῴονος [illegible] R. 1512. λῴονς φάνες [illegible] T. 733. οὐδὲν σφῷ [illegible] λῷον φώσαι Aj. 1244. — [illegible] λέγω R. 1066. τὰ λῷστ[illegible] 1067. Used adverbially: [illegible] τί ταῦτ' ἐμοὶ λῷον [illegible] R. 1038.

Μ

[illegible] μεμηνότ' ἀν[illegible] Aj. 61. τὸν τοῦ μανέντος [illegible] 718. ὃς τότε μαινομένῳ [illegible] Βακχείῳ ἐπέπνει A. 135. [illegible] ἔχων [illegible] μέμηνεν 785. [illegible] μεμηνας — ; E. 867. μαινο[illegible] τις ἡδονῆς μήτηρ 1142. γελᾷ [illegible] μαινομένοις ἄχεσιν πολὺ [illegible] Aj. 956. κάρτα μαίνομαι T. 446. ὅταν τὰ θεῖ' ἀφεὶς τις εἰς [illegible] μαίνεσθαι τραπῇ C. 1534. ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνει ξυνών. in your intercourse with those who desire to be your friends, you act the part of a madman A. 761. Once used of the mad revelling of the attendants of Bacchus; ἅμα περιπόλοισι σαῖσιν αἳ σε μαινόμεναι πάντυχοι χορεύουσι A. 1138.

[illegible] of Mercury; [illegible] μῆς E. 1307.

[illegible]: χεῖρα μαι[illegible] hand eager for [illegible] A. 70.

Μαινάς, a Maenad, or attendant on Bacchus: Βάκχον — Μαινάδων ὁμόστολον R. 212.

Μαίνομαι, perf., μέμηνα, nor., ἐμάνην. to rage, to be furious, to be in a state

Μαίομαι, to seek; λαβὼν ἐμαίετ' ἐγχος ἐξόδους ἕρπειν κενάς Aj. 280.

Μάκαρ, blessed; ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λέοντων ἔφεδρε P. 398.

Μακαρίζω, to deem blessed; βροτῶν οὐδὲν μακαρίζω R. 1195.

Μάκιστος. See μακρός.

Μακραίων, long-lasting, or enduring; οὗτοι βίου μοι τοῦ μακραίωνος πόθος R. 518. ἥσθα — μακραίων C. 150.

ὅπου μακραίωνι στηρίζει — ἀγωνίῳ σχολῇ Aj. 192. Used as an appellation of the gods; τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων R. 1099. κἀπ' ἐκείνᾳ Μοῖραι μακραίωνες ἔσχον A. 974.

Μακράν, adv., 1. *at a great distance, far off*; οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες R. 16. ἡ Κόρινθος ἐξ ἐμοῦ πάλαι μακρὰν ἀπῳκεῖτο 998. τοὔργον οὐ μακρὰν λέγεις P. 26. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ — προσβαίη μακράν; 42. ἀγχοῦ δ' ἄρα κοὐ μακρὰν προὔκλαιον T. 958. οὐ γὰρ ἂν μακρὰν ἴχνευον αὐτός R. 220. 2. *at great length*; μὴ μακρὰν βούλου λέγειν E. 1250. μὴ τεῖνε μακράν Aj. 1019. καὶ γὰρ οὐδ' ἀνιστόρουν μακράν T. 316. 3. *for a long time*; ἐπεί τἂν οὐ μακρὰν ἔζων ἐγώ E. 315. οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τοὐμὸν φρενῶν ὄνειρον 1381.

Μακρός, *long, distant*, in time or space. 1. Used adverbially; κάκιστα δὴ μακρῷ κάτειμι A. 886. μακρὰ μέλλετον C. 219. superl. μάκιστος. — τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων τῶν μακίστων πρὸς σῇ δυσδαίμονι μοίρᾳ R. 1301. — ἀλλ' ὅτι δύνᾳ μάκιστον — ἐξιδοῦ ὅτι πράξεις P. 838.

Μάλα, adv., *very, very much, greatly, exceedingly*; compar., μᾶλλον; superl., μάλιστα.

Μαλακός, *soft, delicate*; ἐν μαλακαῖς παρειαῖς A. 779.

Μαλάσσω, *to soften*; met., *to sooth, to appease*; only used by Sophocles in the passive voice; πρὸς θεῶν μαλάσσου Aj. 589.; νόσου μαλαχθῇς τῆσδε, *thou mayest be relieved from this disease* P. 1318.

Μαλερός, *vehement*; Ἄρεά τε τὸν μαλερόν R. 190.

Μαλθακός, *soft, soothing*, λόγοισι μαλθακοῖς P. 625.

Μαλθακῶς, *softly, soothingly*; σκληρὰ μαλθακῶς λέγων, *saying harsh things in a soothing way* C. 778.

Μαλθάσσω, *to soften*; τί γάρ σε μαλθάσσοιμ' ἄν A. 1179.

Μάλιστα. See μάλα.

Μᾶλλον. See μάλα.

Μαλλός, *a fleece*; ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον — μαλλῷ T. 687. οἰδὸς — νεοπόκῳ μαλλῷ C. 476.

Μανθάνω, *to learn*; πρὸς κακῶν δ' ἀνδρῶν μαθὼν ἔοικας ἥκειν αἰσχρά P. 959. ἓν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν R. 120. εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον μαθόντες εὖ κτείναιμεν 308. λέγ' αὖθις, ὡς μᾶλλον μάθω 359. οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών 398. οὔτε πάροιθεν — οὔτε ταυῦν πω ἔμαθον 492. ὡς — οὐκ ἀλεξοίμην μαθών; 539. κἄτα κρῖν' αὐτὸς μαθών 544. μανθάνειν δ' ἐγὼ κακὸς σοῦ 545. μαθὼν ἄλλου πάρα 704. ἐμοῦ 'πάκουσον καὶ μάθε 708. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν C. 12. χρόνου μὲν οὕνεκ' οὔ με δεῖ μαθεῖν τόδε 22. ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά ποι; 26. χρόνῳ μάθοις ἄν 586. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει 599. αὐτὸς μαθήσει 1524. Θησεὺς παρέστω μανθάνων τὰ δρώμενα 1640. ἵνα — μάθηθ' ὅτι οὐκ ἐξ ἅπαντος δεῖ τὸ κερδαίνειν φιλεῖν A. 311. τὸ μανθάνειν πόλλ' αἰσχρὸν οὐδὲν 706. τῶν λεγόντων εὖ καλὸν τὸ μανθάνειν 719. σέ τ' εἰκὸς — μαθεῖν 721. τοιαῦτα παιδὸς τοῦδ' ἐμάνθανον πάρα 999. τὸ μανθάνειν δ' ἥδιστον εὖ λέγοντος 1018. ἔχω μαθὼν δείλαιος 1258. εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν ψεύδει, μάθησιν οὐ καλὴν ἐκμανθάνεις T. 449. εἰ χρὴ μαθεῖν σε, πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 746. εἰ τὸ πᾶν μάθοις 1124. ἅπαν μαθήσει τοὔργον Aj. 277. κἀγὼ μαθοῦσ' ἔληξα 287. ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 552. μαθησόμεσθα δ' Ἀτρείδας σεβειν 652. ἐπεὶ δίδαξον ἢ μάθ' ἐξ ἐμοῦ E. 344. εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῆσδε χρῆσθαι 362. ὡς μαθοῦσά μου — λέγῃς 877. ὅπως τὸ πᾶν μάθῃς 1196. ὥστε κἀμφανῆ μαθεῖν 1446. μὴ καὶ μάθῃ μ' ἥκοντα P. 13. μαθὼν γὰρ οὐκ ἂν ἀρνοίμην τὸ δρᾶν 118. τὸ γάρ μοι μαθεῖν οὐκ ἀποκαίριον 155. τοῦτο γὰρ βούλει μαθεῖν 233. φέρε — τὸ τῆς νήσου μάθῃς 300. πρὶν ἂν μάθω — εἰ τέθνηκε 332. πρὶν μαθεῖν ἐμοῦ 370. ὡς καὶ μάθῃς ἀφ' ὧν διέζων 530. ἐπίσχετον, μάθωμεν 535. ὧν μαθόντες αὖθις εἴσιτον 537. ὡς μάθω τί μοι νεώτερον βούλευμ' ἀπ' Ἀργείων ἔχεις 555. μὴ στέναζε, πρὶν μάθῃς 905. ὅλοιο μή πω, πρὶν μάθοιμι 949. μαθοῦσά γ' ἥτις ἡ τύχη R. 680. ἀξία δέ που μαθεῖν κἀγὼ τά γ' ἔν σοι δυσφόρως ἔχοντα 769. ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν — μάθοιμι 924. τὸν ἄνδρα τόνδ' οὖν οἶσδα τῇδέ που μαθών; 1128. τί προσχρῄζων μαθεῖν; 1155. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ μαθεῖν 1235. ἐν γὰρ τῷ μαθεῖν ἔνεστιν ἡ ὑλάβεια τῶν ποιουμένων C. 115. αὐδῇ δ' αὐτίκ' ἔξεστιν μαθεῖν 324. τοῦτο βούλομαι μαθεῖν 505. τί δ' ἐθέλεις μαθεῖν; 548. τοῦ ξένων — μαθὼν λέγεις T. 186. ὅπως μάθῃς — οὔστινάς τ' ἄγεις ἔσω 335. ὃ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα 369. τοῦτ' αὖτ' ἔχρῃζον — μαθεῖν 407. ὑμῖν θαῦμ' ἀνέλπιστον μαθεῖν 670. φάτιν — ἀξύμβλητοι

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible] C. 15.

[illegible]

[illegible]

[illegible] Ai. 434. [illegible] C. 375.

Μελαγχαίτης, having black hair, dark-haired: μελαγχαίτας δ' ἔμωγε τὸ [illegible] T. 834. See Λεύκ.

Μελαγχαίτις, a female with black hair; μελαγχαίτιδος ἄστυ T. 570.

Μέλαθρον, 1. an abode generally; [illegible] ἐκ μελάθρων P. 147. μέλαθρον [illegible] ἐμοὶ 1439. 2. paternal [illegible]: σκῦλα δ' εἰς μέλαθρα σὰ [illegible] P. 1414. 3. a house, a [illegible]: στὰς δ' ὑπὲρ μελάθρων Ἀ. 117. εἴ σε θεὸς ἐπώρσεν ἀμέτερα πρὸς μέλαθρα E. 1260.

Μελαίνω, to blacken; μελανθὲν αἷμα, the gore blackened Aj. 902.

Μελάμφυλλος, having dark leaves, shady; γῆ μελάμφυλλος C. 483.

Μέλας, 1. properly black; ἐξ ὅτου

λευκὴν ἐγὼ τήνδ' ἐκ μελαίνης ἀμφιβαλλομαι τρίχα A. 1080. 2. any dark colour; ἰὸς αἵματος μελάς T. 714. ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος Aj. 1391. μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέρρωγεν ποδὸς αἱμορραγὴς φλέψ P. 813. μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἵματός τ') ἐτέγγετο R. 1278. μέλαινά τ' ἄστρων ἐκλέλοιπεν εὐφρόνη E. 19. μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται R. 29.

Μέλεος, *wretched, miserable*; μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων R. 479. ἀλλ' ἐμὲ τὰν μελέαν C. 241. κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλᾶον A. 965. ὦ μέλεος 1304. ὤμοι μέλεος 1322. ὤμοι ἐγὼ σοῦ μέλεος T. 968. ὦ μελέα ψυχά P. 705. τοῦ ποτε τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος; 1080. τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν 1111. ἐπὶ μελέῳ βάρος ἄπλετον ἐμμέμονε T. 977. οἷαν ἐπί μοι μελέῳ — χάριν ἠνύσω 991. τὸν μέλεον φθίσας 1032. ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσε μελέοις Ἀτρείδαις Aj. 612.

Μελετάω, *to attend to*; ὦ πάτερ, ἀστοῖς ἴσα χρὴ μελετᾶν, *my father, it behoves us to attend to the wishes of the citizens* C. 168.

Μελέτη, *care*; οὐκ ἔσθ' ὡς οὐ θεῶν του μελέτῃ (πονεῖ), *cannot but be by the care of some one of the gods* P. 196.

Μελέτωρ, *a guardian, an avenger*; ἐφάνη μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει E. 835.

Μέλημα, *the object of care*; πάλαι μέλημά μοι λέγεις, ἄναξ, τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα P. 150.

Μέλισσα, *honey*; ὕδατος, μελίσσης C. 482.

Μελλόγαμος, *about to be married, betrothed*; τῆς μελλογάμου ταλίδος — Ἀντιγόνης A. 624.

Μελλόνυμφος, *about to become a bride*; τέλειαν ψῆφον — τῆς μελλονύμφου A. 629. ὁ μελλόνυμφος, ἐν δὲ κοινὸς ἀρσένων ἴτω κλαγγά T. 206.

Μέλλω, 1. *to be about to do*; — Εὐρύτου πόλιν ἐπιστρατεύειν αὐτόν, ἢ μέλλειν ἔτι T. 75. μέλλοντι δ' αὐτῷ — τεύχειν σφαγὰς κῆρυξ — ἵκετο 753. μέλλων γὰρ αἰεὶ δρᾶν τι τὰς οὔσας τέ μου καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορεν E. 297. εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρ' ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς 352. μέλλουσι γάρ σε — ἐνταῦθα πέμψειν, ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει 371. γύναι, τί μέλλεις κομίζειν δόμων τῶνδ' ἔσω; R. 678. τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εἶ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί C. 1631. δράσω καὶ τάδε καὶ πάνθ' ὁπόσ' ἂν μέλλω πράσσειν πρόσφορα 1771. ἄγομαι δὴ κοὐκέτι μέλλω A. 930. ὁ μέλλων βίος C. 1688. ἄπορος ἐπ' οὐδὲν ἔρχεται τὸ μέλλον A. 358. τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ πρίν 607. μέλλοντα ταῦτα A. 1315. τὰ μὲν οὖν μέλλοντ' οὐδεὶς ἐφορᾷ T. 1260. οὐδεὶς μάντις τῶν μελλόντων Aj. 1399. 2. *to purpose, to have determined*; ὥς σ' οὐκ ἔμελλον ἄρ', ὦ τάλας, λείψειν οὐδέποτε P. 1072. ὄρνις, ὧν ὑφηγητῶν κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν; R. 967. ἔμελλες, τάλας, ἔμελλες χρόνῳ — ἄρ' ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν A. 908. — ὡς χρόνῳ ἔμελλέ σ' Ἕκτωρ καὶ θανὼν ἀποφθίσαι; 1006. ὡς ἢ τελευτὴν τοῦ βίου μέλλει τελεῖν, ἢ — βίοτον εὐαιῶν' ἔχειν T. 79. τί γὰρ — θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; E. 1478. ἔστω τὸ μέλλον P. 1238. 3. *to be certainly about to happen*, or *to do* anything that must happen or be done; ἔξοιδα γάρ νιν παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας, ἀφ' ἧς μηδὲν δίκαιον — μέλλει ποιεῖν P. 407. ἔμελλε (sc. οὕτω γενέσθαι) 444. ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν 481. τοιάνδ' ἐγὼ κηλῖδα μηνύσας ἐμὴν ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; R. 1385. ἤδη. τί δ' οὐκ ἔμελλον; A. 444. τούτων ἐγὼ οὐκ ἔμελλον — ἐν θεοῖσι τὴν δίκην δώσειν 454. εἰ ζῶν Ἀχιλλεὺς — κρίνειν ἔμελλε κράτος ἀριστείας τινί, οὐκ ἄν τις αὖτ' ἔμαψεν ἄλλος — Aj. 438. οὐ δραπέτην τὸν κλῆρον εἰς μέσον καθεῖς — ἀλλ' ὃς εὐλόφου κυνῆς ἔμελλε πρῶτος ἅλμα κουφιεῖν 1266. οὐκ ἔμελλε τῶνδέ μοι δώσειν δίκην; E. 528. 4. *to delay*; κἀμέ τοι ταὐτόν ποτ' ὄψει δρῶντα κοὐ μέλλοντ' ἔτι P. 1240. μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν 1435. μακρὰ μέλλετον· ἀλλὰ τάχυνε C. 219. ἔρδουσιν ἢ μέλλουσι; 1076. τί μέλλομεν χωρεῖν; 1623. τί δῆτα μέλλεις; A. 495. τί δῆτα μέλλει μὴ οὐ παρουσίαν ἔχειν; Aj. 536. τοῦ κασιγνήτου τί φῆς, ἥξοντος ἢ μέλλοντος; E. 310. ὡς τὸ μὲν μέλλειν κακὸν ἐν τοῖς τοιούτοις ἐστί E. 1329.

Μέλος, *a mournful strain*; βοῶντος ἄτης τῆσδ' ἐπίσκοπον μέλος Aj. 955. See Ἐπίσκοπος.

Μέλω and **μέλομαι**, *to be an object of care* or *concern*: 1. The active form generally has an impersonal signification; the object of care being expressed in the nominative or genitive case, and the person concerned in the dative; θεοῖσιν εἰ δίκης μέλει P. 1025. ἔξοιδα δ', ὡς μέλει γε 1026. καὶ γὰρ ἐμοὶ τοῦτο μέλει 1107. ᾧ τάδ' ἐκπρᾶξαι μέλει R. 377. οὔ μοι μέλει 443. ἀλλὰ τοῖσδ'

[illegible] C. 559. [illegible] E. 451. [illegible] C. 1435. [illegible] A. 1216. [illegible] Aj. 676. [illegible] 559. [illegible] 969, 70. [illegible] E. 134. [illegible] E. 1438. It bears also the signification of a trust imposed; [illegible] C. [illegible] A. 665. 2. In the middle or deponential form it is used both personally and impersonally: [illegible] E. 1466. [illegible] C. 1148. [illegible] Aj. 1163. [illegible] E. 74. [illegible] 1426. [illegible] T. 947.

Μαίνομαι, I. to be blasted, or frozen [illegible] C. 1040. 2. in a figurative sense: of a [illegible] — [illegible] T. 446.

Μαίομαι, to blame, to complain of, to find fault with: [illegible] E. 207. [illegible] — [illegible] 506, see [illegible] — [illegible] A. 1142. [illegible] T. 470. [illegible] E. 276.

Μῶμος, blame, reproach: [illegible] P. 1293.

Μέν, conjunction, indeed, in truth, truly; sometimes used as a particle or expletive.

Μενέλαος and Μενέλεως, Menelaus: [illegible] E. 227. [illegible] 335. [illegible] 556. [illegible] Aj. 1023. [illegible] 1079. [illegible] P. 783.

Μενοικεύς, Menoeceus, father of Creon: Κρέων ὁ Μενοικέως A. 156. καὶ Μενοικέως Κρέων 211, 1065. παῖ Μενοικέως R. 85. ὦ παῖ Μενοικέως 1303. παῖδε — Μενοικέως Κρέοντος 69.

Μαντεύω, to divine augurly; τί ποτε μαντεῦῃ; what is he augur for? Aj. 334.

Μένος, force, strength, might, fierceness; [illegible] A. 950. [illegible] Aj. 195. [illegible] E. 690. [illegible] Aj. 1392.

Μένω, I. to remain in any place; [illegible] P. 125. [illegible] 739. [illegible] 792. [illegible] 1170. [illegible] 1253. [illegible] R. 437. [illegible] 1291. [illegible] C. 77. [illegible] 226. [illegible] Aj. 76. [illegible] 80. [illegible] 87. [illegible] 88. [illegible] 89. [illegible] E. 48. 2. to remain firm, to stand one's ground in battle; [illegible] 667. 3. to remain for any time, to wait, to tarry: of a person; [illegible] P. 815. [illegible] — [illegible] 980. [illegible] — ; E. 946. [illegible] 1013. [illegible] — [illegible] T. 45. Of a thing; [illegible] Aj. 667. [illegible] P. 554. 4. to remain in any state or condition, to abide, to continue; of a person; [illegible] R. 295. [illegible] C. 427. [illegible] A. 169. [illegible] T. 175. Of a thing; [illegible] R. 686. [illegible] A. 539. [illegible] T. 131. 5. to exist; [illegible] Aj. 628. [illegible] T. 1191. [illegible] 1230. 6. to endure, to abide; [illegible] P. 833.

Μέριμνα, care, anxiety; [illegible] R. 728. [illegible] 1460. [illegible] A. 830.

Μεριμνάω, *to meditate;* ἔργον μεριμνῶν ποῖον, ἢ βίον τίνα; R. 1124.

Μέριμνημα, *care;* ἀνήκεστα μερίμνηματ' ἔχων βάρη P. 187.

Μερόπη, *Merope;* μήτηρ δὲ Μερόπη Δωρίς R. 775 Μερόπης, — Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα 990.

Μέρος, *a share, lot, portion, part;* εἰς ἀναιδὲς ἡμέρας μέρος βραχὺ δός μοι σεαυτόν P. 83. βορᾶς μέρος P. 308. εἰ — δείματός γ' ἔχει μέρος R. 294. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει C. 1213. ἔχετον κοινοῦ θανάτου μέρος ἄμφω A. 147. οὔτε του γάμου μέρος λαχοῦσαν οὔτε παιδείου τροφῆς 908. ἕως λάβῃ — φροντίδος μέρος T. 148. τύμβου πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος E. 1124. τὰ δ' ἄλλα πράξω, κοὐ καμεῖ τοὐμὸν μέρος T. 1205. τοὐμὸν ἐν σμικρῷ μέρος ποιούμενοι P. 496. — πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος R. 1509. οὐκ ἂν ἦν, τὸ σὸν μέρος C. 1368. οὕτω γὰρ ἥδη καὶ δοκῶ, τὸ σὸν μέρος A. 1049.

Μεσόμφαλος, *in the centre of the navel, central;* τὰ μεσόμφαλα γᾶς ἀπονοσφίζων μαντεῖα R. 840.

Μέσος, *middle;* 1. of places; μέσης ἀπήνης — ἐκκυλίνδεται R. 812. αἱ δ' ἀνὰ μέσσαν ἀκτῖνα C. 1249. ἐν αἰθέρι μέσῳ κατέστη — ἡλίου κύκλος A. 412. πῶλοι διεσπάρησαν εἰς μέσον δρόμον E. 738. ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωκα 1468. πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ T. 370. ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ 423. ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ 561. μέσσαν Μηλίδα πὰρ λίμναν 632. ἐς μέσην φλόγα 693. ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 800. καθέζετ' ἐν μέσοισιν εὐναστηρίοις 914. μέσον προσμολὼν στρατήγιον Aj. 708. ἄξονος μέσας χνοάς E. 735. ἤρεισε πλευραῖς μέσσον ἔγχος A. 1221. 2. of the body, or its parts; μέσον κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο R. 808. (ὁρῶμεν) ἀμφὶ μέσῃ περιπετῆ προσκείμενον A. 1208. μέσου κρατὸς διασπαρέντος T. 778. 3. of a number of persons or things; ἐν Ἀργείοις μέσοις P. 626. ἐν μέσοις βοτοῖς σιδηροκμῆσιν — θακεῖ Aj. 317. κοίλου πέλας κρατῆρος — ἀφ' οὗ μέσος στὰς τοῦ τε Θορικίου πέτρου κοίλης τ' ἀχέρδου C. 1591. Used adverbially; εἰς μέσον and ἐν μέσῳ P. 605. T. 512. 513. Aj. 1264. C. 589. E. 1356.

Μεστός, *full, satiated;* ἡνίκ' ἤδη μεστὸς ἦν θυμούμενος C. 772.

Μεστόω, *to fill;* ἐμεστώθη μέγας αἰθήρ A. 416. πᾶς ἐμεστώθη δρόμος κτύπου κροτητῶν ἁρμάτων E. 703. πρὶν ὀργῆς κἀμὲ μεστῶσαι A. 280.

Μετά, 1. a preposition governing a genitive case, *between, with;* once with a dative, κραταιαῖς μετὰ χεραὶν ἴσχων P. 1097. 2. Used adverbially; ἠλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα P. 343.

3. Μέτα for μέτεστι — ἐμῶν μ' εἴργειν μέτα A. 48.

Μεταβάλλω, *to change;* τίς οὖν ἂν ἀξίαν — μεταβάλοιτ' ἂν ὧδε σιγὰν λόγων; E. 1253.

Μεταγιγνώσκω, *to change one's mind, to repent;* οὔκουν ἔνεστι καὶ μεταγνώναι πάλιν; P. 1254. T. For Aj. 704, see μεταναγιγνώσκω.

Μετάγνοια, *repentance;* μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς E. 571.

Μετάδρομος, *pursuing, avenging;* πανουργημάτων μετάδρομοι κύνες E. 1379.

Μεταίτιος, *one who is to blame;* τόνδε γὰρ μεταίτιον μόνον — ἔφασκε τοῦδε τοῦ πάθους T. 260. τῇ μεταιτίᾳ τοῦ μηδὲν αἰσχροῦ μηδ' ἐμοὶ κακοῦ τινος 447. ἢ μοι μητρὶ μὲν θανεῖν μόνη μεταίτιος 1224.

Μεταλλαγή, *change;* ἄλλου δ' ἐν μεταλλαγᾷ πολυμηχάνου ἀνδρὸς ἐρέσσει, *by change of masters thou art handled by an artful man* P. 1119.

Μεταναγιγνώσκω, *to change one's purpose;* εὖτέ γ' ἐξ ἀέλπτων Αἴας μετανεγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις Aj. 704.

Μετανίστημι, *to remove from one place to another;* μὴ δῆτ' ἀδικηθῶ σοὶ πιστεύσας μεταναστάς C. 172.

Μεταξύ, *meanwhile;* τὰ δὲ μεταξὺ τούτων μηδαμῶς γίγνου κακός C. 292.

Μετάρσιος, *aloft, raised up;* ἐσπᾶτο γὰρ πέδονδε καὶ μετάρσιος T. 783. μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο A. 996.

Μετασπάω, *to draw aside;* νῦν τ' αὖθις — πειρᾷ μετασπᾶν σκληρὰ μαλθακῶς λέγων C. 778.

Μετάστασις, *change;* ἀλλ' εἶκε θυμῷ καὶ μετάστασιν δίδου A. 714.

Μετατίθημι, *to transpose;* τὸ κείνων κακὸν τῷδε κέρδος μετατιθέμενος P. 511.

Μεταφέρω, *to transfer, to change* one's mind; εἰ καὶ πάλιν γνώμην μετοίσεις P. 950.

Μέτειμι, *to follow, to pursue;* εἰ γὰρ μ' ἀπώσει, σὺν κακῷ μέτεις πάλιν E. 422. Δίκη — μέτεισιν οὐ μακροῦ χρόνου E. 469.

Μέτειμι, *to be with, to have a share of, to belong to;* κἀμοὶ πόλεως μέτεστιν, οὐχὶ σοὶ μόνῳ R. 630. χὤτι τῆς ἐσαύριον οὐδὲν πλέον μοι σοῦ μέτεστιν ἡμέρας C. 574. ὧν οὔτε σοι μέτεστιν οὔτε τοῖς ἄνω θεοῖσιν A. 1059. οὐ μετῆν αὐτοῖσι τήν γ' ἐμὴν κτανεῖν E. 526.

Μετέρχομαι, *to come after;* ἠλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα P. 343.

Μετέχω, *to share, to participate in;*

ἔσται μέλον C. 659. οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι E. 451. ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα C. 1435. μέλει γὰρ τῶνδ' ὅτοισι χρὴ μέλειν A. 1316. Τεύκρῳ — σημήνατε μέλειν μὲν ἡμῶν Aj. 674. νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι 686. τοῦδέ σοὶ μέλειν ἐφίεθ' ἃ' νὴρ κεῖνος, ὥσπερ οὖν μέλει 969, 70. δεινόν σε — κεινόν λελῆσθαι, τῆς δὲ τικτούσης μέλειν E. 334. ὡς μάλιστά σοι μέλειν οἶμαι E. 1438. It bears also the signification of *a trust imposed*; κράτος δ', ὅτῳ κράτος μέλει, παράβατον οὐδαμῇ πέλει, *but power, to whomsoever power is intrusted, must not in any way be transgressed* A. 865. 2. In the middle or deponential form it is used both personally and impersonally; αἶν μοι μέλεσθαι R. 1466. τὰ λοιπά μου μέλου δικαίως C. 1140. τάφου μεληθεὶς τῷδε Aj. 1163. σοὶ δ' ἤδη τὸ σὸν μελέσθω βαντὶ φρουρῆσαι χρέος E. 74. τἀνθαδ' ἂν μέλοιτ' ἐμοί 1436. τάδε μὲν ἔχομεν ὁρᾶν δόμοις, τάδε δὲ μέλομεν ἐπ' ἐλπίσιν T. 947.

Μεμπτός, 1. *to be blamed*, or *found fault with*; οὐδὲν σὺ μεμπτὸν ἐνθάδ' ὧν ἐρεῖς ἐμοί C. 1040. 2. in a transitive sense; εἴ τι τῷμῷ τ' ἀνδρὶ — τῇ νόσῳ ληφθέντι μεμπτός εἰμι, *if I blame my husband, possessed with this disease* T. 446.

Μέμφομαι, *to blame, to complain of, to find fault with*; ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν R. 337. οὔποτ' ἔγωγε — μεμφόμενον ἂν καταφαίην 506, see κατάφημι. οὐκ ἔστ' ὁποῖον — ἀνθρώπου βίον — μεμψαίμην A. 1142. κοὐ μέμψει χρόνῳ γυναικὶ τῇδε T. 470. καί με μή ποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ E. 376.

Μέμψις, *blame, reproach*; κοὐκ ἐσθ' ὅτου ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ P. 1293.

Μέν, conjunction, *indeed, in truth, truly*; sometimes used as a particle or expletive.

Μενέλαος and Μενέλεως, *Menelaus*; ἀλλ' ἀντ' ἀδελφοῦ δῆτα Μενέλεω κτανών E. 527. παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; 535. ἔθυσεν αὐτήν, οὐχὶ Μενέλεω χάριν 556. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν Aj. 1024. Μενέλαε, μὴ γνώμας ὑποστήσας σοφάς 1070. Ἀγάμεμνον, ὦ, Μενέλαε, πῶς ἂν ἀντ' ἐμοῦ P. 783.

Μενοικεύς, *Menoeceus*, father of Creon; Κρέων ὁ Μενοικέως A. 156. παῖ Μενοικέως Κρέον 211. 1085. παῖ Μενοικέως R. 85. ὦ παῖ Μενοικέως 1503. παῖδα — Μενοικέως Κρέοντα 69.

Μενοινάω, *to desire eagerly*; τί ποτε μενοινᾷ; *what is he eager for?* Aj. 334.

Μένος, *force, strength, might, ferocity*; οὕτω τᾶς μανίας δεινὸν ἀποστάζει ἀνθηρόν τε μένος A. 950. πρὸς ταῦτα μηδὲν δεινὸν ἐξάρῃς μένος Aj. 1045. ὁρῶ μένος πνέουσαν E. 600. γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος Aj. 1392.

Μένω, 1. *to remain* in any place; σὺ μὲν μένων νῦν κεῖνον ἐνθάδ' ἐκδέχου P. 123. θάρσει· μενοῦμεν 799. ἢ μενεῖς; 799. ἐμβάλλω (χειρὸς πίστιν) μενεῖν 802. μείνατε, πρὸς θεῶν 1170. δέδοκταί σοι μένοντι καρτερεῖν 1258. καὐτὸς ἐν Σκύρῳ μένων 1354. μεῖνον R. 437. μενῶν δόμοις 1291. αὐτοῦ μέν' οὗπερ κἀφάνης C. 77. τλήμων, μενεῖς αὖ; A. 229. ἀλλ' ἔνδον ἀρκείτω μένον Aj. 76. ἐμοὶ μὲν ἀρκεῖ τοῦτον εἰς δόμους μένειν 80. μέν' ὡς κυρεῖς ἔχων 87. μένοιμ' ἄν 88. ποῖ μολῶν μενῶ; 399. θέλεις μείνωμεν αὐτοῦ —; E. 81. 2. *to remain firm, to stand one's ground* in battle; δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι — μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην A. 667. 3. *to remain* for any time, *to wait, to tarry*: of a person; πρὸς τί μενοῦμεν πράσσειν; P. 825. ὅμως δὲ μείνατε — χρόνον τοσοῦτον 1064. ποῖ γὰρ μενεῖς ῥᾴθυμος —; E. 946. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν 1013. ἤδη δέκα μῆνας — ἀκήρυκτος μένει T. 45. Of a thing; εἴς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα Aj. 667. ἀλλ' ἡ χάρις μὲν τῆς προμηθείας — προσφιλὴς μενεῖ P. 554. 4. *to remain* in any state or condition, *to abide, to continue*; of a person; τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς R. 295. ὡς οὔτ' ἂν ὢν νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει μείνειεν, οὔτ' ἂν ὀξεληλυθὼς πόλιν ἔλθοι ποτ' αὖθις C. 427. ἀμφὶ τοὺς κείνων ἔτι παῖδας μένοντας ἐμπέδοις φρονήμασιν A. 169. εἴ με χρὴ μένειν — ἐστερημένην T. 175. Of a thing; ἅλις — φαίνεται, ἔνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν R. 686. οὐ γάρ ποτε — μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται A. 559. μένει γὰρ οὔτ' αἰόλα Νὺξ βροτοῖσιν T. 131. 5. *to await*; οἷαν σε μένει πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν Aj. 628. εἰ δὲ μή, μενῶ σ' ἐγὼ καὶ νέρθεν ὢν ἀραῖος εἰσαεὶ βαρύς T. 1191. ἀλλά τοι θεῶν ἀρὰ μενεῖ σ' ἀπιστήσαντα 1230. 6. *to endure, to abide*; οὐ — τοῦτ' ἂν ἐξηύχησ' ἐγὼ τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα μεῖναι P. 859.

Μέριμνα, *care, anxiety*; ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις; R. 728. τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι — πρόσθη μέριμναν 1460. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας A. 850.

ἐπαιρόμεθα τῷ τῆς μητρὸς ὀνόματι; — μητρῷον λῆμα E. 1417. ἰὼ ματρῷαι λέκτρων ἄται A. 855.

Μηχανάω, *to plan, to contrive;* τὰ πάντ' ἀεὶ — ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς Aj. 1016. μεμηχάνηται τοὔργον T. 583. ταῦτ' ἂν ἐξέρπων τάλας ἐμηχανώμην P. 295. χὥτε ταῦτ' ἐμηχανῶ C. 1039.

Μηχανή, *an artifice, a contrivance;* κρατεῖ δὲ μηχαναῖς ἀγραύλου θηρός A. 348. ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον; T. 771. ἐννυχίοις μαχαναῖς Aj. 181. Ὀρέστην — μηχαναῖσι μὲν θανόντα, νῦν δὲ μηχαναῖς σεσωσμένον E. 1220.

Μηχάνημα, *an artifice, a contrivance;* κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον C. 766.

Μηχανόεις, *full of artifice, fertile in expedients;* σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας — ἔχων A. 362.

Μηχανορράφος, *a contriver of plots;* ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον R. 387.

Μιαίνω, *to contaminate, to pollute;* πρόσθεν αἵματι πεσεῖ μιανθείς C. 1376. θεοὺς μιαίνειν οὔ τις ἀνθρώπων σθένει A. 1031.

Μιαιφόνος, *blood-stained;* μιαιφόνων γάμων ἀμιλλήματα E. 483.

Μιαρός, *wicked;* ὦ μιαρὸν ἦθος A. 742. ἡ δ' αὖ μιαρὰ βρύκει T. 983.

Μίασμα, *a defilement, a pollution;* ῥῦσαι δὲ πᾶν μίασμα τοῦ τεθνηκότος R. 313. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς; 1012. παίσαντες τε καὶ πληγέντες αὐτόχειρι σὺν μιάσματι A. 172. ὅπως μίασμα πᾶσ' ὑπεκφύγῃ πόλις 772. μίασμα τοῦτο μὴ τρέσῃς 1029. μίασμα χώρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ', ἐλαύνειν R. 97. ὡς μιάσματος τοῦδ' ἡμιν ὄντος 241.

Μιάστωρ, 1. *one who defiles, a defiler;* ὡς ὄντι γῆς τῆσδ' ἀνοσίῳ μιάστορι R. 353. ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστι E. 267. 2. *an avenger of pollution;* ὃν (Ὀρέστην) πολλὰ δή μέ σοι τρέφειν μιάστορα ἐπῃτιάσω E. 593.

Μίγνυμι and μίσγω, 1. *to mix, to mingle, to engage in combat;* εἴην ὅθι δαΐων ἀνδρῶν τάχ' ἐπιστροφαὶ τὸν χαλκοβόαν Ἄρη μίξουσιν C. 1051. τί γὰρ βροτῶν ἂν σὺν κακοῖς μεμιγμένων θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; *for what profit should he of mortals involved in misfortunes, that is about to die, gain by delay* E. 1477. 2. *to have intercourse with;* ὡς μητρὶ μὲν χρείη με μιχθῆναι R. 791. χρῆναι μιγῆναι μητρί 995.

Μικρός, *small, little, trifling, insignificant;* φέροντες αὐτοῦ μικρὰ λείψανα E. 1102. μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν R. 1083. μετὰ γὰρ μεγάλων βαιὸς ἄριστ' ἂν καὶ μέγας ὀρθοῖτ' ὑπὸ μικροτέρων Aj. 161. ἔγκλημα μικρὸν αἰτίαν θ' ἑτοιμάσας T. 360.

Μιμνήσκω, 1. *to remember, to recollect;* πατρῴων ὀρκίων μεμνημένος T. 1213. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως Aj. 1333. ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνῴμεθα R. 49. τὰ δὲ ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνῆσθαι μάτην R. 1057. ἄρά μου μέμνησθ' ὅτι — 1401. σοῦ φονέως μεμνημένος C. 1363. μέμνησθέ μου θανόντος 1552. 2. *to make mention of;* οὐδ' ἂν ἐμνήσθην ποτέ E. 365. ἡνίκ' ἂν μνησθῶ P. 310. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι R. 564. τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών E. 1243.

Μινύθω, *to diminish, to become exhausted;* οὐδ' ἄϋπνοι κρῆναι μινύθουσι C. 692.

Μινύρομαι, *to sing in a plaintive voice;* — ἔνθ' ἁ λίγεια μινύρεται θαμίζουσα μάλιστ' ἀηδών C. 677.

Μίσγω, see μίγνυμι.

Μισέω, *to hate, to detest;* μισῶ γε μέντοι χὤταν — A. 491. σὺ δ' — ἡ μισοῦσα μισεῖς μὲν λόγῳ E. 349. μισεῖ δέ μ' Ἑλλήνων στρατός Aj. 453. τοσόνδε μισεῖν, ὥστε τὴν δίκην πατεῖν 1314. οὐδ' ἐὰν μισῶν κυρῇς 1324. ἐμίσουν δ', ἡνίκ' ἦν μισεῖν καλόν 1326. μισοῦντ' ἐμίσει Aj. 1113. Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος 805.

Μίσημα, *an object of hatred;* ὦ δύσθεον μίσημα E. 281.

Μισθαρνέω, *to receive hire;* ὅσοι δὲ μισθαρνοῦντες ἤνυσαν τάδε A. 302.

Μισθός, *hire, pay, reward;* καὶ μὴν ὁ μισθός γ' οὗτος A. 221. ὃς — ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ πόρευε χερσίν T. 557. παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε A. 294.

Μισος, 1. *hatred;* Ἄρη, τὸν σφῷν τὸ δεινὸν μῖσος ἐμβεβληκότα C. 1394. ὡς — τούτων μῖσος ἐκδείξειας ἂν E. 340. οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται 761. μῖσός τε γὰρ παλαιὸν ἐντέτηκέ μοι 1303. 2. *an object of hatred, a detested person;* ὦ μῖσος P. 979. ἄγετε τὸ μῖσος A. 756.

Μιτώδης, *made of thread;* βρόχῳ μιτώδει σινδόνος καθημμένην (εἶδομεν) A. 1207.

Μνεία, *memory;* βίου δὲ τοῦ παρόντος οὐ μνείαν ἔχεις; E. 384.

Μνῆμα, *a memorial;* μνῆμ' ἐπίσημον

with a gen., ξὺν σοὶ μετεῖχον τῶν ἴσων E. 1159. πάντων τῶνδ' ἀεὶ μετειχέτην R. 1465. καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου φήσεις μετασχεῖν A. 531. ἢ καὶ μετέσχες καὶ σὺ τοῦδε τοῦ πόνου; P. 248. Once with an accus., μηδὲ — ἀκερδῆ χάριν μετάσχοιμί πως C. 1480.

Μετοικία, *abode with others*; μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται A. 881.

Μέτοικος, *a stranger, one who fixes his abode in a foreign country*; εἰ μὴ μέτοικος τῆσδε τῆς χώρας θέλεις εἶναι βίᾳ τε κοὐχ ἑκών C. 938. ξένος λόγῳ μέτοικος R. 452. opposed ἐγγενεῖ Θηβαίῳ. οὔτ' ἐν βροτοῖς οὔτε νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν οὐ θανοῦσιν A. 845. πρὸς οὓς ἄδ' ἐγὼ μέτοικος ἔρχομαι 860.

Μετόπιν, *hereafter*; τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τῷ μετόπιν τάλας; P. 1174.

Μετρέω, *to measure*; μετρούμενον ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα Aj. 5. μακροὶ παλαιοί τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι R. 561.

Μετριάζω, *to become moderate, to moderate one's feelings*; μετρίαζε P. 1168.

Μέτριος, *moderate, in due measure*; ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει, τοῦ μετρίου παρεὶς, *exceeding the mean* C. 1214. ἀλλ' ἀπὸ τῶν μετρίων ἐπ' ἀμήχανον ἄλγος ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι, *but from moderate to irremediable grief thou art destroying thyself by continual groanings* E. 138. ὦ δύστανα γένη βροτῶν, οἷς μὴ μέτριος αἰών P. 179.

Μέτρον, *measure*; καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; E. 229.

Μέτωπον, *the forehead*; ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα πλήγματα T. 518.

Μέχρις, *until*; μέχρις μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ Aj. 568.

Μή, a negative particle; *not, lest.*

Μηδαμά, *not at all, by no means.*

Μηδαμοῦ, *nowhere.*

Μηδαμῶς, *by no means.*

Μηδέ, *neither, nor.*

Μηδείς, *none, not one, no one, nothing.*

Μήδομαι, *to devise, to contrive, to deliberate*; τὸν τάδε μησόμενον P. 1101. ὅσ' ἐφ' ἡμῖν κἀκ' ἐμήσατο 1124. πῶς ἐμήσατο — θάνατον T. 881. τί παθω; τί δὲ μήσομαι 969.

Μηκέτι, *no more, no longer.*

Μήκιστος, see μακρός.

Μῆκος, 1. *length*; ἐν μήκει χρόνου T. 69. εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον C. 1141. εἰπέ μοι, μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα A. 442. 2. *magnitude*; ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρὰ ἔοικεν ἄλλῃ μῆκος οὐδὲν ἡδονῇ A. 389.

Μηκύνω, *to lengthen, to prolong*; μηκύνειν λόγους E. 1476. μηκύνω λόγον C. 1122. ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν 490.

Μηλιάς, *Melian*; Μηλιάδων Νυμφᾶν P. 715.

Μηλιεύς, *Melian*; Μηλιεὺς ἅπας λεώς T. 193. τὸν Μηλιᾶ Ποίαντος υἱόν P. 4.

Μηλίς, *Melian*; Μηλίδα πὰρ λίμναν T. 633.

Μῆλον, *an apple tree*; τὸν χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1090.

Μῆλον, *sheep*; λειμωνίᾳ ποίᾳ μήλων Aj. 597. πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1040.

Μηλοσφαγέω, *to sacrifice sheep*; μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις E. 272.

Μήν, *a month*; οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν R. 1083. οὐδὲ θεῶν μῆνες A. 604. πλήθει πολλῶν μηνῶν P. 713. δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντε T. 45.

Μήν, *indeed, in truth, certainly.*

Μῆνις, *ire, wrath*; δίας Ἀθάνας μῆνις Aj. 744. μῆνιν βαρεῖαν C. 1330. Aj. 641. ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις R. 699.

Μηνίω, *to be angry, to be enraged*; θεοῖς — τάχ' ἄν τι μηνίουσιν εἰς γένος πάλαι C. 969. οὐδ' ἃ μηνίεις φράσας; 1276. πατρὶ μηνίσας φόνου A. 1162. ἔργου δ' ἕκατι τοῦδε μηνίσας T. 273. κἀκ τοῦδε μηνίσασα Λητῴα κόρη E. 560.

Μηνύω, *to indicate, to announce, to declare*; ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; R. 102. τοιάνδε — κηλῖδα μηνύσας ἐμήν 1384. τά τοι κακῶς εὑρημέν' ἔργα τῷ λόγῳ μηνύεται C. 1190.

Μήποτε, *not at any time.*

Μήπω, *not yet.*

Μηρίον, *the thigh-bone* of a victim offered in sacrifice; μυδῶσα κηκὶς μηρίων A. 995. οὐ δέχονται — λιτὰς ἔτι θεοὶ παρ' ἡμῶν οὐδὲ μηρίων φλόγα 1007.

Μηρός, *the thigh*; καταρρυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς A. 998.

Μήτε, *neither, nor.*

Μήτηρ, *a mother.*

Μῆτις, *a design, a plan*; τῖνα δὴ μῆτιν ἐρέσσων A. 159.

Μητρόθεν, *from the mother's side*; ἢ μητρόθεν — δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; C. 531.

Μητρόπολις, *a mother city*; αἶνον ἔχω ματροπόλει τᾷδε κράτιστον C. 711. Βακχᾶν μητρόπολιν Θήβαν A. 1109.

Μητρῷος, *maternal*; μητρῴαν — ἄρουραν οὔ τε καὶ τέκνων R. 1256. πατρῷα καὶ μητρῷα πήματα C. 1198. ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον; T. 815. τί γάρ μάτην

μόλοι πανάμερος 657. χθονὸς μολόντ' ἄπο Ἑλλανίδος Aj. 420. πρὸς δόμους μολεῖν 504. Τεύκρῳ δ', ἢν μόλῃ, σημήνατε μέλειν μὲν ἡμῶν 673. Ἰκαρίων δ' ὑπὲρ πελαγέων μολὼν ἄναξ Ἀπόλλων 689. Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν 791. ὡς, ἀκμαῖος εἰ βαίη, μόλοι 904. ἔς τ' ἐγὼ μόλω 1162. κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν 1211. μολόντα τάνδε γᾶν Ὀρέσταν E. 159. ὅταν περ οἶκαδ' Αἴγισθος μόλῃ 378. ἀρωγὸν εἰς ἐχθροὺς μολεῖν 446. εὖτ' ἂν Αἴγισθος μόλῃ 617. διώκομαι — σὺν τάχει μολεῖν 860. γοναὶ — ἐμόλετ' ἀρτίως 1225. ὅτε θεοί μ' ἐπώτρυναν μολεῖν 1256. εἰς Ἅιδου μολεῖν R. 1372. T.4. P. 1333. Ἀκτὶς ἀελίου — ἐφάνθης — Διρκαίων ὑπὲρ ῥεέθρων μολοῦσα A. 105. ὦ Πέλοπος — ἱππεία, ὡς ἔμολες αἰανὴ τᾷδε γᾷ E. 496. ἐξεπίσταμαι μή του τόδ' ἀγλαΐσμα πλὴν κείνου μολεῖν 896. τὰ δ' ἀπ' ἀλλόθρου γνώμας μολόντ' ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς T. 842. οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὔτ' ἔργου μολὼν C. 1299. νοῶ — τὰ Τροία πεδία πορθῆσαι μολὼν P. 908. σοὶ φασὶν αὐτὸν ἐς λόγους ἐλθεῖν μολόντ' αἰτεῖν ἀπελθεῖν τε C. 1166. δεσπότῃ Κρέοντι σημαίνει μολὼν A. 1193. πεύθου μολοῦσα τάνδρός T. 386. τί χρὴ — μολόντα μ' Ἡρακλεῖ λέγειν; 392. οὐδ' ἀπαράξαι κρᾶτα βίου θέλει μολὼν 1013. ὅρα μολοῦσα τόνδ' ὁποῖ' ἔπη θροεῖ Aj. 772. ὡς ὁ στρατηγὸς — μολὼν αὐτός τε χὠ ξύναιμος ἠθελησάτην λωβητὸν ἐκβαλεῖν 1365. ὦ Θάνατε, Θάνατε, νῦν μ' ἐπίσκεψαι μολὼν Aj. 841. μόλις δ' ἐρῶ, ἄ'γωγ' ὑπ' αὐτῶν ἐξελωβήθην μολὼν P. 330.

Μόλις, *hardly, scarcely.*

Μολπή, *a tune;* οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων P. 213.

Μομφή, *blame, cause for complaint;* ἤ τινα — μομφὰν ἔχων ξυνοῦ δορός Aj. 180.

Μοναρχία, *monarchy, the government of one;* λαβὼν — χώρας παντελῆ μοναρχίαν A. 1148.

Μόνιμος, *constant;* σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος R. 1322.

Μόνος and μοῦνος, *alone, sole, only, one,* or *one only.*

Μόριος, an epithet of Jove, guardian of the sacred olive tree; ὁ γὰρ αἰὲν ὁρῶν κύκλος λεύσσει νιν Μορίου Διός C. 710.

Μόρος, 1. *lot, fate;* τοῦδε τοῦ μόρου τυχεῖν A. 461. κάμπλάκω τοῦ σοῦ μόρου; 550. φανήτω μόρων ὁ κάλλιστ' ἐμῶν ἐμοὶ τερμίαν ἄγων ἀμέραν ὕπατος 1311. 2. *death* and *fate;* ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ C. 1506. βαρυαχεῖ μόρῳ 1558. μόρον κοινὸν κατειργάσαντο A. 56. οὐκ ἀλύξετον μόρου κακίστου 485. ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου — μόρον 625. τάδ' οὖν κόρα τάδ' οὐκ ἀπαλλάξει μόρου 765. νέος νέῳ ξὺν μόρῳ ἔθανες 1252. γυναικεῖον μόρον 1278. αἰτίαν γε τῶνδε κἀκείνων ἔχων — μόρων 1297. ὁ ῥιπτὸς Ἰφίτου μόρος T. 356. ὠκυπέτᾳ μόρῳ τὸν μέλεον φθίσας 1031. ἄγγειλον ἄτας — μόρον τ' ἐμόν Aj. 835. τὸν σὸν ὡς ἐπῃσθόμην μόρον 976. ἡμεῖς μὲν ἂν προὐκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ 1038. πᾶσι θνατοῖς ἕφυ μόρος E. 849. — 3. *a kind of death;* μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετο C. 1652. πλάκες — ἐν ἀφανεῖ τινὶ μόρῳ φερόμεναι 1679. μόρῳ δὲ ποίῳ καί σφε βουλεύει κτανεῖν; 768. εἰπὲ τῷ μόρῳ ξυντρέχει T. 877.

Μόρσιμος, *doomed, decreed by fate;* μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον A. 236.

Μορφή, *shape, form;* ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας P. 129. μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολύ R. 743. μορφὴ καλή C. 584. ὅς μ' ἐν τρισὶν μορφαῖσιν ἐξῄτει πατρός T. 10. ἀντὶ φιλτάτης μορφῆς E. 1148. μορφῇ μάλιστ' εἰκαστόν, ὥστε πρίονος ἐκβρώματ' ἂν βλέψειας T. 696. δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν E. 192.

Μοῦνος, see μόνος.

Μοῦσα, 1. *a Muse;* Μουσᾶν χοροί C. 697. φιλαύλους — Μούσας A. 954. 2. *a song;* αὐλὸς ἰάχων καναχὰν ἐπάνεισιν — θείας ἀντίλυρον μούσας T. 640.

Μοχθέω, 1. intrans., *to sustain toil;* ὄμβροις ἠλίου τε καύμασι μοχθοῦσα C. 352. 2. trans., *to toil;* ὦ πολλὰ δὴ καὶ θερμὰ κοὐ λόγῳ κακὰ — μοχθήσας ἐγώ T. 1036.

Μόχθημα, *toil;* ἓν γὰρ — τὰ πάντα λύει ταῦτ' ἔπος μοχθήματα C. 1612.

Μόχθηρος, *toilsome, wearisome;* ὦ πόλλ' ἐγὼ μόχθηρος P. 254. ἢ ζῶ βίον μόχθηρον E. 589.

Μόχθος, *toil, labour;* ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς P. 478. τλάμων ἄρ' ἐγὼ καὶ μόχθῳ λωβατός 1090. οὐκ ἄνευ μόχθου C. 329. ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων 438. σὺ γὰρ με μόχθῳ τῷδ' ἔθηκας ἔντροφον 1364. τοῖς θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται T. 1163. ἄλλων μόχθων μυρίων ἐγευσάμην T. 1091. μόχθων τῶν ἐφεστώτων ἐμοὶ λύσιν τελεῖσθαι 1160. δορυσσόντων μόχ-

[illegible]

— Μυκηναίων E. 157. τὴν Μυκηναίων χθόνα 415. πᾶσιν Μυκηναίοισιν 1451.

Μυρόκαρπος, *very fruitful*; φυλλάδα μυρόκαρπον C. 682.

Μυρίος, *innumerable*.

Μυρτίλος, *Myrtilus*; ὁ ποντισθὶς Μυρτίλος E. 498.

Μύσιος, *Mysian*; Μυσίων ἀπὸ κρηνῶν Aj. 707.

Μύσος, *a heinous crime* that requires expiation; — τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος R. 138.

Μυχός, *a recess, a retired place*; τὰφάνασον — ἐν μυχοῖς σώζειν T. 683. μέχρις μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ Aj. 568. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι A. 1273. — ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ ψυχή P. 1001.

Μύω, *to close* the eyes or lips; μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον, having closed our eyes we endured the heavenly disease A. 417. Used figuratively; ἀνατέτροφας ὅτι καὶ μύει T. 1005, see Ἀνατρέπω.

Μών, an interrogative particle, whether.

Μωρία, *folly*; μωρίαν ἰδών τιν' ἐν μοι R. 536. μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω A. 466. τάπη μωρίας πλήρ πλέα Aj. 732. ἄνδρα — μωρίας πλέων 1129.

Μῶρος, *foolish*: 1. of a person; μῶρος δ' ἦν πάλαι κλέων σίθεν T. 413. μῶρός ἐστ' ἀνήρ Aj. 1354. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἑῷ A. 220. ὦ μῶρε C. 598. ὡς — ἡ φρονοῦσαν ἡ μώραν λίγῃς E. 671. μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω A. 466. ἔφαμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, μῶροι R. 436. ὦ πλεῖστα μῶροι E. 1318. 2. of a thing; οὐχὶ μῶρόν ἐστι τυγχάνειν σου R. 549. μώρας δ' ἄγαν προσκείμεθα Aj. 401. μῶρα φωνήσουσα R. 433. μῶρά μοι δοκεῖν Aj. 591.

N

Ναί, an affirmative particle, *yes, truly*.

Ναΐος, *naval*; *ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας* Aj. 350.

Ναίχι, same as *ναί*.

Ναίω, 1. *to inhabit*, or *dwell* in any place; *αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει* P. 153. *νήσου — ἐφ' ἧς ναίει τὰ νῦν* 609. *ἔνθα ναίεις* R. 414. *Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων* 1105. *ἔα με ναίειν ὄρεσιν* 1451. *ἢ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους* C. 64. *ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ* 816. *τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει* 953. *ὦ Βακχεῦ — Θήβαν ναίων* A. 1110. *ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι* T. 7. *ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι — ναίομεν* 40. *τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας* 1144. *ὡς — κάτω ναίω τὸ λοιπόν* E. 1158. *θεῶν ὅσοιπέρ πρόπυλα ναίουσιν τάδε* 1367. 2. *to dwell, to abide*; *καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοί — ναίει* T. 99. *ποῦ ναίει* C. 118. *ποῦ μοί ποτε ναίει* 136. 3. *to dwell* with any one; *ὃς μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν — ναίων ἐνθάδ' ὁλοῦμαι* P. 1093. *οὐδ' ὅτων ναίεις μέτα* R. 414. Thence applied to any *disposition of the mind*; *τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες (ὀργήν)* R. 338. 4. *to be* in any state or condition; *ζῴης μοι καθύπερθεν — ἐχθρῶν ὅσον νῦν ὑπὸ χέρα ναίεις* E. 1081. 5. of a place, *to be*; *ὦ Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις ἁλίπλακτος εὐδαίμων* Aj. 594.

Νᾶμα, *a river*; *Κασταλίας τε νᾶμα* A. 1117. Figuratively of *tears*; *δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα* T. 915.

Ναμέρτεια, *truth*; *τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου τοῦ νῦν παρόντος* T. 172.

Νάξιος, *Naxian*; *προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι* A. 1136.

Ναός, *a temple*; *Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός* E. 8. *ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν* R. 899. *πρὸς — διπλοῖς ναοῖς* 21. *ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων* 912. *θεῶν δὲ ναοῦς — ἐπέλθωμεν* A. 152. *ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε* 286.

Ναπαῖος, *woody*; *ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς* R. 1026.

Νάπη, *a wood, a wooded valley* between rocks and mountains; *κεκρυμμένη νάπη* R. 1398.

Νάπος, same as *νάπη*. — *κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος* T. 436. *ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει* C. 155. *τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους* Aj. 876.

Νάρκισσος, *a Narcissus*; *ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος* C. 689.

Ναυάγιον, properly *a shipwreck*, thence any *wreck*; *ἐπίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον* E. 720. *βίον λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις* 1436.

Ναύαρχος, *an admiral*; *κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναύαρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν* Aj. 1211.

Ναυβάτης, *a sailor*; *ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών* P. 301. *νεὼς σῆς ναυβάτης* 536. *τί με — διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης;* 575. *ἰὼ φίλοι ναυβάται* Aj. 342. *οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης — κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου* P. 246. *πλεύσαντ' ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην* 1016. Also *naval*; *ναυβάτῃ στόλῳ* 270.

Ναυκληρέω, properly *to pilot a ship*, thence; *δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν* A. 981.

Ναύκληρος, *a shipmaster*; *ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας* P. 128. *πλέων γάρ, ὡς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον* P. 543.

Ναυκράτωρ, *the commander of a ship*; *ὅδ' ἐστὶν ἡμῖν ναυκράτωρ ὁ παῖς* P. 1061.

Ναύλοχος. 1. adj., *affording a safe anchorage for ships*; *ναυλόχους λιπὼν ἕδρας* Aj. 455. 2. subst., *an anchorage*; *ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα — λουτρὰ καὶ πάγους Οἴτας παραναιετάοντες* T. 630.

Ναῦς, *a ship*; *χὴ ναῦς γὰρ ἄξει* P. 523. *οὔτε πύργος οὔτε ναῦς* R. 56., gen. *ναός* and *νεώς*; *ναὸς ὅστις ἐγκρατής* A. 711. *ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν* Aj. 859. *ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος* Aj. 200.; *πολύκωπον ὄχημα ναός* T. 653. *ναὸς ἄξενον ὅρμον* P. 217. *ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται* 1166. *νεὼς σῆς ναυβάτης* 536. *νεὼς σῆς — φύλαξ* 539. *νεὼς ἄγοντα* 626. *τῆς Ὀδυσσέως νεώς* 632. *νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι* 644. *εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι* 1065. *νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν* 1202. *κυβερνήτην νεώς* R. 923. *λαίφεσιν νεώς* T.

θων ἅταν Aj. 1167. μόχθοις λατρεύων τοῖς ὑπερτάτοις βροτῶν C. 105.

Μυδαλέος, *wet*; δάκρυσι μυδαλέα E. 162.

Μυδάω, *to be wet*, or *dripping*; φόνου μυδῶσας σταγόνας R. 1278. μυδῶσα κηκὶς μηρίων A. 995. μυδῶν σῶμα 406.

Μύδρος, *burning hot iron*; ἥμεν δ' ἑτοῖμοι καὶ μυδροὺς αἴρειν χεροῖν A. 264.

Μυελός, *the brain*; κόμης δὲ λευκὸν μυελὸν ἐκραίνει T. 778.

Μυθέομαι, *to speak, to relate*; ψυχὴ γὰρ ἡὖδα πολλά μοι μυθουμένη A. 227. ἀνδρὸς — φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου Aj. 1141. τὰ δ' ἄλλ' ἐν Ἅιδου τοῖς κάτω μυθήσομαι Aj. 852. χὤτι μυθήσει τάχα 1020.

Μῦθος, 1. *a word, speech, a report*; ὧδ' ὁ μῦθος ἑστάτω E. 50. καὶ γὰρ οὐδὲ τὸν πάρος μῦθον μάτην ἤκουσας T. 340. τοσόνδ' ἐκόμπει μῦθον Aj. 757. οὐδ' ὁ μῦθος ἐν βραχεῖ φράσαι πάρεστιν C. 1577. ἦν δ' ὁ μῦθος, ὡς — A. 272. ὅστις ἦν ὁ μῦθος, αὖθις εἴπατε 1175. πρὶν ἂν τῶν ἡμετέρων ἀΐῃς μύθων P. 1396. σὺ δ' ἐμῶν μύθων ἐπάκουσον 1403. οὐκ ἀπιθήσω τοῖς σοῖς μύθοις 1433. μῦθοι καλῶς πίπτουσιν T. 62. μύθοις γ' εἴ τι πιστεῦσαι χρεών 67. τὰν ὁ μέγας μῦθος ἀέξει Aj. 224. εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους 788. ἠθάς εἰμί πως τῶν τῆσδε μύθων E. 365. 2. *a saying*; οὐ γὰρ ἐν φίλοις ὁ μῦθος E. 629. 3. *converse, discourse*; σοῦ — γὰρ βραχύν τιν' αἰτεῖ μύθον C. 1164. 4. *a message, news*; ἐμοὶ μὲν οὐδεὶς μῦθος — ἵκετο A. 11. νῦν δ' αὖ τίν' ἥκεις μῦθον — πατρὶ φέρουσα C. 358.

Μυκῆναι, the city *Mycene*; ἵν' αἱ Μυκῆναι γνοῖεν P. 325. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους E. 9.

Μυκηναῖος, *Mycenean*; ἁ κλεινὰ γᾶ — Μυκηναίων E. 157. τὴν Μυκηναίων χθόνα 415. πᾶσιν Μυκηναίοισιν 1451.

Μυριόκαρπος, *very fruitful*; φυλλάδα μυριόκαρπον C. 682.

Μυρίος, *innumerable*.

Μυρτίλος, *Myrtilus*; ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος E. 498.

Μύσιος, *Mysian*; Μυσίων ἀπὸ κρηνῶν Aj. 707.

Μύσος, *a heinous crime* that requires expiation; — τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος R. 138.

Μυχός, *a recess, a retired place*; τὸ φάρμακον — ἐν μυχοῖς σώζειν T. 683. μέχρις μυχοὺς κίχωσι τοῦ κάτω θεοῦ Aj. 568. οὐ γὰρ ἐν μυχοῖς ἔτι A. 1278. — ἡ κακὴ σὴ διὰ μυχῶν βλέπουσ' ἀεὶ ψυχή P. 1001.

Μύω, *to close* the eyes or lips; μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον, *having closed our eyes we endured the heaven-sent disease* A. 417. Used figuratively; ἀνατέτροφας ὅτι καὶ μύσῃ T. 1005, see Ἀνατρέπω.

Μῶν, an interrogative particle, *whether*.

Μωρία, *folly*; μωρίαν ἰδών τιν' ἐν μοι R. 536. μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω A. 466. τάπη μωρίας πολλὰς πλέα Aj. 732. ἄνδρα — μωρίας πλέων 1129.

Μῶρος, *foolish*: 1. of a person; μῶρος δ' ἦν πάλαι κλύων σίθεν T. 413. μῶρός ἐστ' ἀνήρ Aj. 1354. οὐκ ἔστιν οὕτω μῶρος, ὃς θανεῖν ἱρᾷ A. 220. ὦ μῶρε C. 598. ὡς — ἡ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς E. 878. μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω A. 465. ἔφυμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, μῶροι R. 436. ὦ πλεῖστα μῶροι E. 1318. 2. of a thing; οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοὐγχείρημά σου R. 540. μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα Aj. 401. μῶρα φωνήσοντα R. 433. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν Aj. 591.

N

Ναί, an affirmative particle, *yes*, *truly*.

Ναΐος, *naval*; ἰὼ γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας Aj. 350.

Ναίχι, same as *ναί*.

Ναίω, 1. *to inhabit*, or *dwell* in any place; αὐλὰς ποίας ἔνεδρος ναίει P. 153. νήσου — ἐφ' ἧς ναίει τὰ νῦν 609. ἔνθα ναίεις R. 414. Βακχεῖος θεὸς ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων 1105. ἔα με ναίειν ὄρεσιν 1451. ἢ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους C. 64. ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ 816. τῇδ' ὁμοῦ ναίειν πόλει 953. ὦ Βακχεῦ — Θήβαν ναίων A. 1110. ναίουσ' ἔτ' ἐν Πλευρῶνι T. 7. ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι — ναίομεν 40. τὸ Θήβης ἄστυ ναίοντας 1144. ὡς — κάτω ναίω τὸ λοιπόν E. 1158. θεῶν ὅσοιπέρ πρόπυλα ναίουσιν τάδε 1367. 2. *to dwell*, *to abide*; καρῦξαι τὸν Ἀλκμήνας πόθι μοί — ναίει T. 99. ποῦ ναίει C. 118. ποῦ μοί ποτε ναίει 136. 3. *to dwell* with any one; ὃς μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν — ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι P. 1093. οὐδ' ὅτων ναίεις μέτα R. 414. Thence applied to any *disposition of the mind*; τὴν σὴν δ' ὁμοῦ ναίουσαν οὐ κατεῖδες (ὀργήν) R. 338. 4. *to be* in any state or condition; ζῴης μοι καθύπερθεν — ἐχθρῶν ὅσον νῦν ὑπὸ χέρα ναίεις E. 1081. 5. of a place, *to be*; ὦ Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων Aj. 594.

Νᾶμα, *a river*; Κασταλίας τε νᾶμα A. 1117. Figuratively of *tears*; δακρύων ῥήξασα θερμὰ νάματα T. 915.

Ναμέρτεια, *truth*; τῶνδε ναμέρτεια συμβαίνει χρόνου τοῦ νῦν παρόντος T. 172.

Νάξιος, *Naxian*; προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι A. 1136.

Ναός, *a temple*; Ἥρας ὁ κλεινὸς ναός E. 8. ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν R. 899. πρὸς — διπλοῖς ναοῖς 21. ναοὺς ἱκέσθαι δαιμόνων 912. θεῶν δὲ ναοῦς — ἐπέλθωμεν A. 152. ἀμφικίονας ναοὺς πυρώσων ἦλθε 286.

Ναπαῖος, *woody*; ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς R. 1026.

Νάπη, *a wood*, *a wooded valley* between rocks and mountains; κεκρυμμένη νάπη R. 1398.

Νάπος, same as *νάπη*. — κατ' ἄκρον Οἰταῖον νάπος T. 436. ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει C. 155. τίνος βοὴ πάραυλος ἐξέβη νάπους Aj. 876.

Νάρκισσος, *a Narcissus*; ὁ καλλίβοτρυς νάρκισσος C. 689.

Ναυάγιον, properly *a shipwreck*, thence any *wreck*; ἐπίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον E. 720. βίον λελοιπόθ' ἱππικοῖσιν ἐν ναυαγίοις 1436.

Ναύαρχος, *an admiral*; κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναύαρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν Aj. 1211.

Ναυβάτης, *a sailor*; ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών P. 301. νεὼς σῆς ναυβάτης 536. τί με — διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; 575. ἰὼ φίλοι ναυβάται Aj. 342. οὐ γὰρ δὴ σύ γ' ἦσθα ναυβάτης — κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου P. 246. πλεύσαντ' ἐπτὰ ναυσὶ ναυβάτην 1016. Also *naval*; ναυβάτῃ στόλῳ 270.

Ναυκληρέω, properly *to pilot a ship*, thence; δι' ὀρθῆς τήνδε ναυκληρεῖς πόλιν A. 981.

Ναύκληρος, *a shipmaster*; ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας P. 128. πλέων γάρ, ὡς ναύκληρος, οὐ πολλῷ στόλῳ ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον P. 543.

Ναυκράτωρ, *the commander of a ship*; ὅδ' ἐστὶν ἡμῖν ναυκράτωρ ὁ παῖς P. 1061.

Ναύλοχος. 1. adj., *affording a safe anchorage for ships*; ναυλόχους λιπὼν ἕδρας Aj. 455. 2. subst., *an anchorage*; ὦ ναύλοχα καὶ πέτραῖα — λουτρὰ καὶ πάγους Οἴτας παραναιετάοντες T. 630.

Ναῦς, *a ship*; χὴ ναῦς γὰρ ἄξει P. 523. οὔτε πύργος οὔτε ναῦς R. 56., gen. *ναός* and *νεώς*; ναὸς ὅστις ἐγκρατής A. 711. ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν Aj. 859. ναὸς ἀρωγοὶ τῆς Αἴαντος Aj. 200.; πολύκωπον ὄχημα ναός T. 653. ναὸς ἄξενον ὅρμον P. 217. ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται 1166. νεὼς σῆς ναυβάτης 536. νεὼς σῆς — φύλαξ 539. νεὼς ἄγοντα 626. τῆς Ὀδυσσέως νεώς 632. νεώς γε τῆς ἐμῆς ἔνι 644. εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι 1065. νεὼς ὁμοῦ στείχων ἂν ἦν 1202. κυβερνήτην νεώς R. 923. λαίφεσιν νεώς T.

558. ἐπ' εὐστόλου ταχείας νεώς P. 512. dat. νηί and ναί — νηί ποικιλοστόλῳ P. 343. ὀὐπὶ νηί πόνος 879. ζυγὸν — ναὶ μεθεῖναι Aj. 245., accus. πρὸς ναῦν P. 125. πρὸς ναῦν εἶμι 132. εἶμι πρὸς ναῦν 459. εἶμ' ἐπὶ ναῦν 623. ἵνα ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν 869. — plur. nom., ἁλίκτυποι κελαιναὶ νᾶες A. 944., gen. πλευρὸν ἕσπερον νεῶν Aj. 861. νεῶν — ναυτικοῖς ἐδωλίοις 1255. θοῶν ὠκυάλων νεῶν Aj. 696., dat., ἑπτὰ ναυσὶ ναυβάτην P. 1016., accus., ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν P. 279.

Ναυστολέω, *to sail, to navigate a ship;* ἐξ Ἰλίου τοι δὴ τὰ νῦν γε ναυστολῶ P. 245. ναῦς, ἃς ἔχων ἐναυστόλουν 279. μή με ναυστολεῖν ταχὺ 349. ἤκουσα τοὺς ναύτας ὅτι σοὶ πάντες εἶεν οἱ νεναυστοληκότες 546.

Ναύτης, *a sailor;* φίλοι ναῦται P. 527. εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται 1066. τοὺς ναύτας 545. ναύτας ἐφορμήσαντα Aj. 1122. μή μ' ἄγειν ναύτην P. 889.

Ναυτικός, *naval;* τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν P. 58. ναυτικῷ στόλῳ 557. ἐπὶ σκηναῖς ναυτικαῖς Aj. 3. ἀμφὶ — νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυρὸς φλέγοντος 1255. εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντες ἅρδην Ἕκτορος 1257.

Ναυτίλλομαι, *to navigate a ship;* ὑπτίοις — σέλμασιν ναυτίλλεται A. 713.

Ναυτίλος, adj. 1. *naval;* ναυτίλῳ πλάτῃ P. 220. 2. subst., *a sailor, a navigator;* παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος T. 534. τῷ θέλοντι ναυτίλων Aj. 1125.

Νεάζω, *to be youthful, to be a youth;* τὸ γὰρ νεάζον ἐν τοιοῖσδε βόσκεται χώροις, ἵν' αὐτοῦ T. 143. χὠ μὲν νεάζων καὶ χρόνῳ μείων γεγώς C. 375.

Νεανίας, *a youth;* στρατὸς δ' — ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν E. 740. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν; C. 336.

Νεᾶνις, *a young maiden;* Ἔρως — ὃς ἐν μαλακαῖς παρειαῖς νεάνιδος ἐννυχεύεις A. 780. τίς ποτ' εἶ νεανίδων T. 306.

Νεαρός, *new;* νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις A. 157.

Νέατος, *the last;* τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν A. 301. νέατον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου 802. τίς ἄρα νέατος ἐς πότε λήξει — ἐτέων ἀριθμός Aj. 1164. παίδων τῶν σῶν νέατον γέννημα A. 623.

Νεηκονής, *newly sharpened;* σιδηροβρῶτι θηγάνῃ νεηκονής Aj. 807.

Νεῖκος, *strife, contention, quarrel;* τί γὰρ ἢ Λαβδακίδαις ἢ τῷ Πολίβου νεῖκος ἔκειτο R. 490. τὸ νῦν παριστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρεών 633. εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρῶ 702. Πολυνείκης ἀρθεὶς νεικέων ἐξ ἀμφιλόγων A. 111. τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας 733. Αἴας μετανεγνώσθη θυμοῦ τ' Ἀτρείδαις μεγάλων τε νεικέων Aj. 705.

Νεκρός, 1. adj., *dead;* χρῆν — αὐτὸν αὐδᾶσθαι νεκρόν P. 428. καλεῖ — Λάϊον πάλαι νεκρόν R. 1245. τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν A. 1283. νῦν ὁρῶν νεκρόν (τὸν ἄνδρα) E. 1453. 2. subst., *a dead person;* plur., *the deceased;* ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν P. 934. με προὐβάλου — ἐν ζῶσιν νεκρόν 1006. νεκρῶν πλάκας C. 1573. νεκρῶν πλάκα 1560. τοῖς ἐνερθεν ἐντιμον νεκροῖς A. 25. εἰ τὸν νεκρὸν ξὺν τῇδε κουφιεῖς χερί 43. τοῦ νεκροῦ τ' ἐπίσκοποι 217. τὸν νεκρόν τις ἀρτίως θάψας βέβηκε 245. ἰδὼν θάπτουσαν ὃν σὺ τὸν νεκρὸν ἀπεῖπας 400. ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσα 884. νέκυν νεκρῶν ἀμοιβόν 1054. εἶται δὲ νεκρὸς περὶ νεκρῷ 1225. βροτοῖς οὔτ' ἐν νεκροῖσι μέτοικος, οὐ ζῶσιν, οὐ θανοῦσιν 844. τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Aj. 1026. τὸν νεκρὸν θάπτειν 1343. ἃ τοῖς ἀρίστοις ἔρχεται κάτω νεκροῖς A. 197. τοῦδε τοῦ νεκροῦ 283. Aj. 1155. ἔμψυχον ἡγοῦμαι νεκρόν 1152. γυνή — τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ 1267. δυστήνου νεκροῦ Aj. 1149. τῷδ' ἐπ' ἀλκίμῳ νεκρῷ 1298. τόνδε τὸν νεκρόν 1305. 3. *a dead body, a corpse;* ἐν δ' ἐρειπίοις νεκρῶν ἐρειφθεὶς ἕζετ' ἀρνείου φόνου Aj. 302.

Νέκυς, 1. *a person deceased;* οὐν τάφοισι δέξασθαι νέκυς; E. 435. ἐχθρὸν ὧδ' αἰδεῖ νέκυν; Aj. 1334. οὐ μαρτυρήσει ταῦθ' ὁ κατθανὼν νέκυς A. 511. ἐς τόδ' ἀπέρχει κεῦθος νεκύων 812. 2. *a corpse;* ἵν' ὀὐμὸς εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται C. 627. τὸν δ' ἀθλίως θανόντα Πολυνείκους νέκυν A. 26. κόνιν σήραντες, ἣ κατεῖχε τὸν νέκυν 406. ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν 422. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει 427. εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντ' ἄθαπτον ἐσχόμην νέκυν 463. 3. of doubtful signification, that is, spoken of *a person deceased,* or *a mere corpse;* τῶν σῶν — ἐκ σπλάγχνων ἕνα νέκυν νεκρῶν ἀμοιβὸν ἀντιδοὺς ἔσει A. 1054. ἔχεις δὲ τῶν κάτωθεν ἐνθάδ' αὖ θεῶν ἄμοιρον

ἀκτέριστον ἀνόσιον νέκυν 1058. ὁ κατθανών νέκυς A. 511. εἰ τὸν ἐξ ἐμῆς μητρὸς θανόντα (ἐπεὶ ἔθανε) ἐσχόμην ἄθαπτον νέκυν (γενέσθαι) 463.

Νεμέα, *Nemea*, a town in Argolis; Νεμέας ἔνοικον — λέοντα T. 1082.

Νεμεσητός, *deserving of anger*; οὔ τοι νεμεσητόν P. 1178.

Νέμεσις, 1. *just indignation*; τὰν θεῶν νέμεσιν ἐκφυγών P. 514. θεῶν βία καὶ νέμεσις, οἵπερ ἔργ' ἀμύνουσιν κακά; 598. 2. *a cause for indignation*; νέμεσις γάρ C. 1750. εἰ δ' ἔπεστι νέμεσις, οὐ λέγω E. 1459. 3. the goddess *Nemesis*, a personification of *righteous anger*; ἄκουε, Νέμεσι τοῦ θανόντος ἀρτίως E. 782.

Νέμος, *a pasturage*; νέμος ἐπάκτιον Aj. 408.

Νέμω, 1. *to distribute, to apportion*; εἶπε δ' ἣν τέκνοις μοῖραν πατρῴας γῆς διαίρετον νέμοι T. 162. 2. *to bestow, to give*; οὐδὲν θεοὶ νέμουσιν ἡδύ μοι P. 1009. τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν 1051. χέρνιβας νέμειν R. 240. Οἰδίπους τοιαῦτ' ἔνειμε παισὶ τοῖς αὐτοῦ γέρα C. 1398. τοιαῦτα νέμει Ζεὺς T. 1018. κακὸν κείνῳ τε κἀμοὶ τοῦτ', ὅταν θάνῃς, νεμεῖς Aj. 508. οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν 1180. τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1330. σοὶ μὲν νέμοιμ' ἂν τῆσδ' ἔτι μείζω χάριν 1350. 3. *to ascribe, to attribute*; πότερα δ' ἄν, εἰ νέμοι τις αἵρεσιν, λάβοις Aj. 258. τήνδ' οὖν ἐκείνῳ πᾶς τις αἰτίαν νέμει 28. ἢ καὶ τὸ πιστὸν τῆς ἀληθείας νέμεις; *do you speak the faithful truth?* T. 397. εἰ πατρὸς νέμοι τιν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν, *to show if he has any regard for his father's prosperity* T. 57. ἀ'νὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν οὐ νέμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1228. 4. *to possess, to sway*; Γᾶ — ἃ τὸν μέγαν Πακτωλὸν εὔχρυσον νέμεις P. 393. ἀστραπᾶν κράτη νέμων ὦ Ζεῦ πάτερ R. 201. γῆς τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω 237. γῆς ἴσον νέμων 579. ὡς τὰ σὰ κράτη — καὶ δόμους νέμοιμι σούς Aj. 995. 5. *to feed, to indulge*; τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα E. 171. 6. *to consider, to esteem, to deem*; εἴ τι τήνδ' ἁμαρτίαν νέμεις 483.; φίλον σ' ἐγὼ μέγιστον Ἀργείων νέμω Aj. 1310. ἐγὼ δ' ἐμαυτὸν παῖδα τῆς Τύχης νέμων R. 1080. ἰώ — Νιόβα, σὲ δ' ἔγωγε νέμω θεόν E. 147. σ' ἔγωγε δεσπότιν ἥ μητέρ' οὐκ ἔλασσον εἰς ἡμᾶς νέμω 588. τάνδ' ἄρ' οὐκέτι νέμω πόλιν C. 883. 7. once used in the midd., *to feed on*; τῶν νεμόμεσθ' ἀνέρες ἀλφησταί P. 701.

Νεόθεν, *anew*; νέα τάδε νεόθεν ἦλθ' ἐμοὶ βαρύποτμα κακά C. 1449.

Νεοκόνητος, *newly spilt*; νεοκόνητον αἷμα χειροῖν ἔχων E. 1386., the reading of the MSS. is νεακόνητον.

Νέομαι, *to come*; Κρέοντα — δεῦρο νεῖσθαι ταῦτα τοῖσι μὴ εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα A. 33.

Νεόποκος, *newly shorn*; οἷὸς νεοπόκῳ μαλλῷ C. 476.

Νεοπτόλεμος, *Neoptolemus*, son of Achilles; αὐδῶμαι δὲ παῖς Ἀχιλλέως, Νεοπτόλεμος P. 241. ὦ — Ἀχιλλέως παῖ Νεοπτόλεμε 4.

Νεόῤῥαντος, *newly besprinkled*; σὺν νεοῤῥάντῳ ξίφει Aj. 30. περὶ νεοῤῥάντῳ ξίφει 815.

Νεόῤῥυτος, *newly poured out*; ὁρῶ — νεοῤῥύτους πηγὰς γάλακτος E. 882.

Νέορτος, *newly risen*; τί δ' ἐστὶν — νέορτον αὖ; C. 1503. ἔτεκεν μεγάλαν ἁ νέορτος ἅδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν T. 390.

Νέος, 1. of a person, *young, youthful*. 2 of a thing, *new, unexpected*.

Νεοσπάς, *newly plucked*; ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς A. 1186.

Νεοσσός, *a new-hatched bird*; ὄρνιθος — ὡς ὅταν κενῆς εὐνῆς νεοσσῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχος A. 421.

Νεοσφαγής, *newly slain*; τέθνηκεν ἀρτίως νεοσφαγής T. 1120. Αἴας — νεοσφαγὴς κεῖται Aj. 882. — νεοσφαγῆ — τόνδε προσλεύσσων φόνον 542.

Νεότομος, *newly inflicted*; νεοτόμοισι πλήγμασιν A. 1268.

Νεοχάρακτος, *newly imprinted*; ἴχνη τὰ κείνου νεοχάρακτα Aj. 6.

Νεοχμός, *new, unexpected*; τί δ' ἐστὶν οὕτω νεοχμὸν ἐξαίφνης P. 741. Κρέων — νεοχμὸς νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις χωρεῖ A. 157.

Νέρθε and νέρθεν, *below*; τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω R. 416. κοίταν δ' ἔχει νέρθεν εὐσκίαστον αἰέν C. 1705. καὶ νέρθεν ὤν T. 1192.

Νέρτερος, *below*, always spoken of the inhabitants of Orcus; ἥ τε νερτέρα θεός C. 1545. θεῶν τῶν νερτέρων A. 598. 745. τὸ νερτέρων εὕνουν διαστὰν γῆς βάθρον C. 1658. — δρμωμένῳ νερτέρας τῷ ξένῳ νεκρῶν πλάκας 1572.

Νέσσος, *Nessus*, a centaur; Νέσσου φθίνοντος T. 555. Νέσσος πάλαι Κένταυρος ἐξέπεισέ νιν 1131.

Νέστωρ, *Nestor*; Νέστωρ ὁ Πύλιος P. 420.

Νευρά, *a bow-string*; ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς P. 993.

Νευροσπαδής, *drawn on the string*; νευροσπαδὴς ἄτρακτος P. 290.

Νεύω, 1. properly *to nod*; ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν A. 270. σὲ τὴν νεύουσαν ἐς πέδον κάρα 437. 2. figuratively, *to grant, to assent by a nod*; νεύσατε τὴν ἀδόκητον χάριν C. 248. νεύσον — τέκνον, πείσθητι P. 482.

Νεφέλη, *a cloud*; αἰθερίας νεφέλας κύρσαιμι C. 1084. Used figuratively; νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν βέθος αἰσχύνει A. 524. εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονία νεφέλη χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα T. 828.

Νέφος, *a cloud*; σμικροῦ νέφους τάχ' ἄν τις ἐκπνεύσας μέγας χειμὼν καταβέσειε τὴν πολλὴν βοήν Aj. 1127. Used figuratively to signify *blindness*; ἰὼ σκότου νέφος ἐμὸν ἀπότροπον ἐπιπλόμενον R. 1313.

Νεωρής, *new; recent*; νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον E. 889. εἰληφότας φόβον νεωρῆ τῆς ἐμῆς ἐπεισόδου C. 734.

Νεωστί, *newly, lately*; πάλαι δέδοκται ταῦτα κοὐ νεωστί μοι E. 1038.

Νηδύς, *the belly*; τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια C. 1265.

Νηλεής and **νηλής**, 1. *merciless*; νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θανατηφόρα κεῖται ἀνοίκτως R. 180. 2. *unpitied*; ἔνθ' ἔκειτο νηλεὲς κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους ἔτι A. 1182.

Νήπιος, *childish, foolish*; — τὸν οὔτε πρὶν νήπιον, νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταΐδεσαι R. 652. νήπιος, ὃς τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων ἐπιλάθεται E. 142.

Νηρηΐς, *a daughter of Nereus, a Nereid*; ἑκατομπόδων Νηρήδων ἀκόλουθος C. 723.

Νησιῶτις, *insular*; νασιῶτιν ἑστίαν ἀμείψας T. 655.

Νῆσος, *an island*; φέρε — νῦν καὶ τὸ τῆς νήσου μάθῃς P. 300. εἰ μὴ — ἄγοιντο νήσου τῆσδε 609. ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ C. 701.

Νήφω, *to be sober, to abstain from wine*; οὐ γὰρ ἂν — πράταισιν ὑμῖν ἀντέκυρσα — νήφων ἀοίνοις C. 100.

Νίζω, *to wash*; οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην R. 1228.

Νικάω, *to conquer*, 1. intrans., *to be superior, to prevail*; βούλομαι — ἐξαμαρτεῖν μᾶλλον, ἢ νικᾶν κακῶς P. 95. νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν 1041. τέλος γε μέντοι δεῦρ' ἐνίκησεν μολεῖν σοι A. 233. καὶ ταῦτ' ἐνίκα 274. εἰ δὲ μὴ καλῶς λέγω, σὺ νίκα E. 245. εἰ τοὺς δίκῃ νικῶντας ἐξωθήσομεν Aj. 1227. νικᾷ δ' ἐναργὴς βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας A. 790. 2. trans., ἐπεὶ νικᾶν θέλεις πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους, — νίκα C. 853 — 56. τοῖς τοι δικαίοις χὠ βραχὺς νικᾷ μεγαν 884. βαρεῖαν ἡδονὴν νικᾶτέ με λέγοντες 1206. οὔτε νικήσας λόγῳ οὔτ' εἰς ἔλεγχον χειρὸς οὐδ' ἔργου μολών 1293. μηδ' ἡ βία σε μηδαμῶς νικησάτω τοσόνδε μισεῖν Aj. 1313. νικᾷ γὰρ ἔρετή με τῆς ἔχθρας πολύ 1336. μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον C. 1227. 3. pass., φίλων γὰρ οἱ τοιοῖδε νικῶνται λόγοις Aj. 323. δέδοικα λίαν ἡδονῇ νικωμένην E. 1264. κρατεῖ τοι τῶν φίλων νικώμενος Aj. 1332.

Νίκη, 1. *victory*; ἀλλ' ἡδὺ γάρ τοι κτῆμα τῆς νίκης λαβεῖν P. 81. νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι A. 133. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας ἀεί T. 497. νικης ἄγων τροπαῖα κἀκρυθίνια 748. ἢ πού τινος νίκας ἀκάρπωτον χάριν Aj. 176. ταῦτα — φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων E. 85. νίκης ἔχων ἐξῃλθε τάστιμον γέρας 677. 2. the goddess *Victory*; ἀλλὰ γὰρ ἁ μεγαλώνυμος ἦλθε Νίκα — ἀντιχαρεῖσα Θήβᾳ A. 148. Ἑρμῆς — ἡγήσαιτο νῷν Νίκη τ' Ἀθάνα Πολιάς P. 134.

Νικηφόρος, *bringing victory*; σὺν κράτει νικηφόρῳ T. 185.

Νιόβη, *Niobe*; ἰὼ παντλάμων Νιόβα E. 147.

Νιφάς, *snowy*; πέτρας νιφάδος C. 1063.

Νιφόεις, *snowy*; τοῦ νιφόεντος φάρους Παρνασσοῦ R. 473.

Νιφοστιβής, *heaped with snow*; νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει Aj. 655.

Νοέω, 1. *to know, to understand, to comprehend, to think*; ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει P. 413. τόδε γὰρ νοῶ κράτιστον 1161. νοεῖς ἐκεῖνον, ὅντιν' ἀρτίως μολεῖν ἐφιέμεσθα E. 1054. νοεῖς τι τούτων —; C. 1038. σαφῶς μοι φράζε πᾶν ὅσον νοεῖς T. 348. εἰπὲ δ', ᾗ νοεῖς 1125. 2. *to purpose, to design, to intend to do*; καί μ' ἔπαιρ' ὥσπερ νοεῖς P. 877. τί με νοεῖς δρᾶσαί ποτε; 906. καὶ ταῦτ' ἀληθῆ δρᾶν νοεῖς; 909. νῦν — νοεῖς ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε 1004. οὐ τί που δοῦναι νοεῖς; 1217. ἢ γὰρ νοεῖς θάπτειν σφε A. 44. ἄμφω γὰρ αὐτὰ καὶ κατακτεῖναι νοεῖς; 766. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν, εἰ τοὐμὸν ἦθος ὄρτι παιδεύειν νοεῖς Aj. 592. εἴ τι τῶνδε δρᾶν νοεῖ E. 381. ᾗ νοεῖς, ἔπειγε νῦν 1429. 3. mid., in the former of the above significations, *to understand*; νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου οἷον βιῶναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεών R. 1487.

Νόθος, *spurious*; τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον Aj. 992.

Νομάς, *wandering*; 1. properly spoken of *herds of cattle*; ἵππους νομάδας ἐξιχνοσκοπῶν T. 270. 2. applied to *running streams*; κρῆναι —Κηφισοῦ νομάδες ῥεέθρων (μινύθουσιν) C. 693. 3. *depasturing*, but used figuratively; ὅλοιθ' ὅστις, ὅς μ' ἀπ' ἀγρίας πέδας νομάδος ἐπιποδίας ἔλαβεν, *may he perish, whoever he be, that took me from the cruel chain that pastured on my feet* R. 1350.

Νομεύς, *a shepherd*; νομεὺς ἀνὴρ R. 1118.

Νομή, *pasturage*; ποιμνίων νομάς R. 760.

Νομίζω, 1. *to deem*, pass., *to be established*, or *customary*; ἐντάφια — φέρουσαν, οἷα τοῖς κάτω νομίζεται E. 319. πεντάεθλ' ἃ νομίζεται 631. τίς δ' ἔσθ' ὁ χῶρος; τοῦ θεῶν νομίζεται; C. 38. λουτροῖς — ἐσθῆτί τ' ἐξήσκησαν, ᾗ νομίζεται 1599. 2. *to think*, *to esteem of*; νομίζει — πεπονθέναι λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν εἰς βλάβην φέρον R. 516. εἴ τοι νομίζεις κτῆμα τὴν αὐθάδειαν εἶναι 549. εἴ τοι νομίζεις — οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην 551. τοὺς κακοὺς μάτην χρηστοὺς νομίζειν 610. καλῶς νομίζεις 859. πότερα νομίζεις δυστυχεῖν ἐμέ C. 804. ἅπαν καλὸν λέγειν νομίζων 1005. μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας φίλον νομίζει A. 183. ταύτῃ νόμιζε κἀμὲ τῇ τόθ' ἡμέρᾳ — δουλίον γ' ἕξειν τροφήν Aj. 492. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν — εἰς βυθὸν πεσεῖν 1061. ὥστε μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό E. 1309. — λέγει νομίζει θ' ἥμιν ὀρθῶσαι βίον R. 39. οὐ τοῦ κρατοῦντος ἡ πόλις νομίζεται; A. 734.

Νόμιμος, *conformable to law*, *established by law*, or *custom*; ἃ μέγιστ' ἔβλαστε νόμιμα E. 1085. ἄγραπτα κἀσφαλῆ θεῶν νόμιμα A. 451.

Νόμισμα, *a received*, or *established custom*; οὐδὲν γὰρ ἀνθρώποισιν, οἷον ἄργυρος, κακὸν νόμισμ' ἔβλαστε A. 296.

Νόμος, 1. *law*, *custom*, *usage*, *right*; τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε C. 338. Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις 1384. σὺν δίκῃ χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ A. 24. καὶ γῆν ἐκείνων καὶ νόμους διασκεδῶν 287. οἱ τούσδ' ἐν ἀνθρώποισιν ὥρισαν νόμους 448. ὅ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ 515. μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ᾖ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν 1100. νόμον κάλλιστον ἐξευρόντα πειθαρχεῖν πατρί T. 1167. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους; Aj. 1109. τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἄν 1322. ποίῳ νόμῳ E. 569. 2. *positive law*; ἐπαρκέσει νόμος ὅδε A. 609. λόγων ἔργων τε πάντων ὧν νόμοι πρόκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες R. 865. νόμῳ καθαρός C. 554. πόλιν — κἄνευ νόμου κραίνουσαν οὐδέν 918. νόμου βίᾳ A. 59. πρὶν ἂν ἀρχαῖς τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ 177. νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πάντ' ἔνεστί σοι 213. ἀπιστοῦσαν τοῖς βασιλείοισιν — νόμοις 378. ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; 445. νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 477. ὅστις — ἢ νόμους βιάζεται 659. οἷοις νόμοις πρὸς ἔρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι 840. ὅστις πέρα πράσσειν γε τῶν νόμων θέλει E. 1498. οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἄν Aj. 1052. κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1226. 3. *a rule of acting*, *a precept*; τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς E. 570. τούτοις ἐγὼ ζῆν τοῖς νόμοις οὐ βούλομαι 1032. φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον τὸ μὴ 'πιθυμεῖν — περισσὰ δρᾶν T. 613. μόνοι τ' ἐμμένοντες ὀρθῷ νόμῳ Aj. 343. ὥσπερ αὐτὸς τοὺς νόμους εἰσῆλθ' ἔχων, τούτοισιν, οὐκ ἄλλοισιν ἁρμοσθήσεται C. 911. τοιοῖσδ' ἐγὼ νόμοισι τήνδ' αὔξω πόλιν A. 191. τίνος νόμου δὴ ταῦτα πρὸς χάριν λέγω 399. τοιῷδε — σ' ἐκπροτιμήσασ' ἐγὼ νόμῳ 905. 4. *the custom* of particular persons; αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν, κἀξομοιοῦσθαι φύσιν Aj. 544. ἵνα πᾶσι νόμος C. 165.

Νομός, *a place*, *a region*; ἦ που τὸν ἑφέσπερον πέτρας νιφάδος πελῶσ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1064.

Νόος, see **νοῦς**.

Νοσέω, 1. *to be sick*, *to be diseased*; νοσῶν ἀνὴρ κῶλον παλαιᾷ κηρί P. 41. νοσεῖ μὲν νόσον αγρίαν 173. πλὴν τὸ μὴ νοσεῖν ἐμέ 299. σὺ γὰρ νοσεῖς τόδ' ἄλγος ἐκ θείας τύχης 1310. νοσεῖτε πάντες R. 60. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος 169. γῆς οὕτω νοσούσης 636. τοῦ μὲν νοσοῦντος T. 781. ἐπὶ τῷδε νοσοῦντι 1009. κλῦθί μου νοσῶν ὄμως 1105. ἐγὼ νοσῶν 1110. τὸ μὲν νοσοῦντι θυμοῦσθαι κακὸν 1220. ὡς νοσεῖς, φράσεις 1231. — τὸ νοσοῦν, *disease* P. 671. 2. applied also to *disease of the mind*, *madness*; Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206. ἡμεῖς ἄρ' οὐ νοσοῦντες ἀτώμεσθα 262. πεπαυμένος μηδέν τι μᾶλλον ἢ νοσῶν εὐφραίνεται 273. ἀνὴρ ἔοικεν ἢ νοσεῖν ἢ — 330. νοσοῦντα φρενομόρως 614. ὁ νοσῶν μάταν 622. ὅστις μὴ 'ξ ἀλαστόρων νοσοῖ T. 1225. τὸ — νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος T. 435. 2. and to other *affections of the mind*, such as proceed from *love*; θυμοῦσθαι μὲν οὐκ

ἐπίσταμαι νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ T. 541. or *grief*; ὡς ἐγώ, οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ R. 60. ἅλις νοσοῦσ' ἐγώ 1061. 4. lastly, to any *external misfortunes*; ὅτι σφιν ἤδη τὰ μὲν ἐκ δόμων νοσεῖ δή E. 1059. — καὶ ταῦτα τῆς σῆς ἐκ φρενὸς νοσεῖ πόλις A. 1002. τί γὰρ τὸ μεῖζον ἢ κατ' ἄνθρωπον νοσεῖς; C. 604. τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντες 770.

Νοσηλεία, *pus*, discharged from sores; βάκη βαρείας του νοσηλείας πλέα P. 39.

Νόσημα, *a disease, a malady*; 1. of the body; δεινόν γε τοὐπίσαγμα τοῦ νοσήματος P. 745. δυσχέρεια τοῦ νοσήματος 888. ἔκλυσιν — ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος R. 307. 2. of the mind; τοῖς τάλαι νοσήμασι ξυνοῦσι λυπεῖσθαι Aj. 331. τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρει R. 1293.

Νόσος, *disease*; 1. of the body; νόσῳ καταστάζοντα διαβόρῳ πόδα P. 7. — νοσεῖ νόσον ἀγρίαν 173. ἡ δ' ἐμὴ νόσος ἀεὶ τέθηλε 258. ἀγρίᾳ νόσῳ καταφθίνοντα 266. ὅστις νόσου κάμνοντι συλλάβοιτο 281. βόσκων τὴν ἀδηφάγον νόσον 313. καί σε νόσου μεταστήσειαν 461. τῆς νόσου ξυνουσίᾳ 516. μῶν ἄλγος ἴσχεις τῆς παρεστώσης νόσου; 724. ἕως ἀνῇ τὸ πῆμα τοῦτο τῆς νόσου 754. πῶς ἂν — τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; 784. πάντων ἐν νόσῳ — ὕπνος ἄϋπνος 836. δοκοῖμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι 1033. τῆσδε — νόσου βαρείας 1314. πρὶν ἂν — νόσου μαλαχθῇς τῆσδε 1318. πρὸς τούς σε — κἀποσώζοντας νόσου 1365. νόσου παύσει λυγρᾶς 1410. παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου 1424. νόσου παυστήριος R. 150. τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν 217. πόλιν —φρονεῖς δ' ὅμως οἷᾳ νόσῳ ξύνεστιν 303. πότερα δόλοισιν ἢ νόσου ξυναλλαγῇ; 960. νόσοις ὁ τλήμων — ἔφθιτο 962. μήτε μ' ἂν νόσον, μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν 1455. οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο C. 1659. νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰν ξυμπέφρασται A. 360. οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις 813. κοὐ νόσῳ βαρύν T. 234. κέχυται νόσος 850. θυμὸς ἥ τινες νόσοι 879. κἀναστήσεις φοιτάδα δεινὴν νόσον 976. ἀποτίβατος ἀγρία νόσος 1024. ἡ τάλαινα διάβορος νόσος 1074. πρὶν τήνδ' ἀνακινῆσαι νόσον 1250. 2. of the mind. *madness*; ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὤτρυνον Aj. 59. δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον 66. ἥκοι γὰρ ἂν θεία νόσος 185. ἡνίκ' ἦν ἐν τῇ νόσῳ 264. ὡς ἔλῃξε — τῆς νόσου 267. ἐμβαλοῦσα λυσσώδη νόσον 447. 3. *love*; τῇδε τῇ νόσῳ ληφθέντι T. 445. κοὔτοι νόσον γ' ἐπακτὸν ἐξαρούμεθα 491. νοσοῦντι κείνῳ πολλὰ τῇδε τῇ νόσῳ 541. 4. *folly*; οὐχ ἥδε γὰρ τοιᾷδ' ἐπείληται νόσῳ A. 728. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1039. (sc. τῷ φρονεῖν.) — 5. any *evil*; δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον C. 559. ὡς βιαίας ἔχεται πανδήμιος πόλις ἐπὶ νόσου A. 1128. μύσαντες δ' εἴχομεν θείαν νόσον A. 417.

Νοστέω, *to return*; μήτε νοστῆσαί ποτε τὸ κοῖλον Ἄργος C. 1388.

Νόστος, 1. *a return*, especially home; νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι P. 1457. εἴ τις ὑμιν ἐς δόμους νόστος γένηται C. 1411. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδᾷ κἀπὶ as εὐθὺς νοστήσαντος Ἀγαμέμνονος E. 186. 2. *a journey*; ὦμοι ὑμῶν νόστων Aj. 884. — ἢ ἐπὶ φορβῇ νόστον ἐξελήλυθεν P. 43.

Νοσφίζω, 1. activ., *to deprive, to bereave*; ὃς οὔτ' ἔρξας τιν' οὔτε νοσφίσας — ἄλλυτο P. 678. Πάρις — νοσφιεῖς βίου 1413. 2. mid., *to conceal, to deceive*; ἴσθι δὲ παραφρόνιμον — πεφάνθαι μ' ἄν, εἴ σε νοσφίζομαι R. 693.

Νότος, *the south wind*; ἐτέγχθη κρᾶτ' ἐνδόμυχον πληγαῖσι νότου P. 1443. χειμερίῳ νότῳ A. 335. δεξὺς νότοι ἐν Aj. 251. ἀκάμαντος ἢ νότου ἢ βορέα T. 113.

Νουθετέω, *to admonish, to warn*; νουθετούμενοι φίλων ἐπωδαῖς ἐξεπᾴδοντα φύσιν C. 1195. κἄτα νουθετεῖς ἐμέ P. 1267. ἐάν τε νουθετῇ τις εὐνοίᾳ στυγεῖς 1306. ὅταν μάθῃς μου, νουθέτει C. 599. οὐδὲ νουθετεῖν ἔξεστί σοι E. 585. ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τόδε 1014. τοιαῦτ' ἄνολβον ἄνδρ' ἐνουθέτει παρών Aj. 1135.

Νουθέτημα, *admonition, warning*; ἅπαντα γάρ σοι τἀμὰ νουθετήματα κείνης διδακτά E. 335.

Νοῦς and νόος, 1. *understanding, purpose, thought*; οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν R. 600. δείλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον 1347. ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα C. 814. σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀτὸ τῆς γλώσσης λέγω 940. νοῦς δ' ἔστι τηλικοῦτος ἀλγήσας βαρύς A. 763. τρέφειν — τὸν νοῦν τ' ἀμείνω τῶν φρενῶν ἢ νῦν ἔχει 1077. τίνα νοῦν ἔσχες; 1214. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον, οὐδὲ νοῦ σοφοῦ E. 1004. ἦν φύσιν γε (τοιαύτη), τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε 1012. ἄσκει τοιαύτη νοῦν δι' αἰῶνος μένειν 1013. ζηλῶ σε τοῦ νοῦ, τῆς δὲ δειλίας στυγῶ 1016. 2. *prudence*; τοῦ νοῦ χωρὶς R. 550. σε — χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν

C. 935. μὴ — νοῦ τοσόνδ' εἴην κενή E. 395. αὐτὴ δὲ νοῦν σχὲς ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτέ 1001. τῷ γὰρ χρόνῳ νοῦν ἔσχον 1457. εἰ μὴ νοῦν κατακτήσει τινά Aj. 1235. 3. νοῦν ἔχον, *having prudence*, or *prudent*; τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα A. 68. γυναῖκα νοῦν ἔχουσαν T. 550. εἰ τάδ' ἔχει κατὰ νοῦν κείνῳ, *if these things are agreeable to his purpose* C. 1765. 4. *the mind, the understanding*; τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ R. 371. ὁ νοῦς ὅταν αὐτοῦ γένηται C. 665. οὐδ' ὃς ἂν βλάστῃ μένει νοῦς τοῖς κακῶς πράσσουσιν, ἀλλ' ἐξίσταται A. 560. ἄλλοσ' αὐτὸν ὄμμα, θατέρᾳ δὲ νοῦν ἔχοντα T. 271. εἴθ' ὑμῖν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν Aj. 1243. ἢ νοῦς ἔνεστιν οὔ τις ὔμιν ἐγγενής E. 1320. οὐδὲ μὲν δὴ μητρὸς οὔθ' ὁ νοῦς φιλεῖ τοιαῦτα πράσσειν E. 901., that is, οὐ τοιαύτη τὸν νοῦν ἐστί.

Νύκτερος, *nocturnal, nightly*; ἐκ δείματός του νυκτέρου E. 402. μανίᾳ γὰρ ἁλοὺς — νύκτερος Αἴας ἀπελωβήθη Aj. 216.

Νύκτωρ, *by night*; νύκτωρ ἐφ' ἡμᾶς — ὁρμᾶται Aj. 47. ὅστις — νύκτωρ ἐπεστράτευσεν 1035.

Νυμφεῖον, *a bridal chamber*; ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον A. 882. πρὸς λιθόστρωτον κόρης νυμφεῖον Ἅιδου κοῖλον εἰσεβαίνομεν 1190. λέχη τε καὶ νυμφεῖ' ἐμά T. 916. plur., *nuptials*; νυμφείων ὄκνον ἄλγιστον ἔσχον; T. 7. ἀλλὰ κτενεῖς νυμφεῖα τοῦ σαυτοῦ τέκνου; A. 564.

Νύμφευμα, *a marriage*, σὺ δ' εἰς τὰ μητρὸς μοὶ φόβου νυμφεύματα R. 980.

Νυμφεύω, *to marry*; μέθες τὴν παῖδ' ἐν Ἅιδου — νυμφεύειν τινί A. 650. Ἀχέροντι νυμφεύσω 810. ἴθι νυμφεύου δέμας Ἠλέκτρας E. 1340.

Νύμφη, *a bride, a betrothed maiden*; κἀπεδείξατε νύμφας γυναῖκας μητέρας τε R. 1407. βλεφάρων ἵμερος εὐλέκτρου νύμφας A. 792. Καδμείας νύμφας ἄγαλμα 1103. τὸ δ' ἀμφινείκητον ὄμμα νύμφας T. 524. θοὰν νύμφαν ἄγαγες ἀπ' αἰπεινᾶς τάνδ' Οἰχαλίας 354. ἁ νέορτος ἅδε νύμφα 890. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην δρῷ Τέκμησσαν Aj. 878. 2. *a nymph*, Μηλιάδων Νυμφᾶν P. 715. Νύμφαι τ' ἔνυδροι λειμωνιάδες 1440. Νύμφαις ἁλίαισιν 1456. Νυμφᾶν Ἑλικωνίδων R. 1109. Κωρύκιαι Νύμφαι Βακχίδες A. 1115. Ἄρτεμιν γείτονάς τε Νυμφας T. 214.

Νυμφικός, *nuptial*; τὰ νυμφικὰ λέχη R. 1242. τὰ νυμφικὰ τέλη λαχὼν — εἰν Ἅιδου δόμοις A. 1225.

Νυμφίος, *a bridegroom, a husband*; ὡς — παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ A. 757. νυμφίος βροτοῖς ἐκλήθην, ὧν ἔφυν ἄπο R. 1358. ὁ κλεινὸς αὐτῇ νυμφίος παρῶν E. 292.

Νῦν and νυν, *now*.

Νύξ, 1. *night*; εἴ τι νὺξ ἀφῇ R. 198. νὺξ γὰρ εἰσάγει, καὶ νὺξ ἀπωθεῖ διαδεδεγμένη πόνον T. 29. ὃν αἰόλα νὺξ — τίκτει — Ἅλιον 94. αἰόλα νύξ 131. τί δ' ἐνήλλακται — νὺξ ἥδε βάρος Aj. 208. ὁπόταν δυοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ E. 91. — μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός R. 374. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός Aj. 141. νυκτὸς αἰανὴς κύκλος Aj. 657. φάσμα νυκτός E. 492. — ἐν νυκτὶ τῇ νῦν A. 16. ἐν νυκτί T. 148. νυκτὶ τῇδε E. 634. — ὦ νύξ E. 196. — πολλαὶ κυκλοῦσι νύκτες ἡμέραι τ' ἴσαι E. 1357. μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τ' ἰών C. 624. gen., used adverbially; ὥστ' οὔτε νυκτὸς ὕπνον οὔτ' ἐξ' ἡμέρας ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν E. 770. νυκτὸς γὰρ ἡμᾶς τῆσδε πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας Aj. 21. ἄκρας νυκτός 278. νυκτὸς ἐξελθὼν μόνος P. 602. 2. the *darkness* of the infernal regions; ἀλλ' αὐτὸ νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω Aj. 645. 3. used figuratively; νῷν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκεν C. 1681, as it were *the night of calamity*, that is, the *severest calamity*.

Νυσαῖος, *Nysaean*; Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι A. 1118.

Νύσιος, *Nysian*; Νύσια Κνώσσι' ὀρχήματα Aj. 684.

Νύχιος, *nocturnal*; νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε A. 1133. νυχιᾶν ἀπὸ ῥιπᾶν C. 1250. ἀνὴρ δ' ἀνόμματος ἐκτέταται νύχιος P. 846.

Νώδυνος, *assuaging pain*; ἢ φύλλον εἴ τι νώδυνον κατεῖδε που P. 44.

Νωμάω, 1. *to agitate*; ὥρα γιν — φυγᾷ πόδα νωμᾶν R. 468. 2. *to perceive, to know*; ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία, διδακτά τε ἄῤῥητά τε R. 300.

Νώνυμος, *ignoble*; οὐδεὶς τῶν ἀγαθῶν — εὔκλειαν αἰσχῦναι θέλει νώνυμος E. 1073.

Νωτίζω, *to turn one's back in flight, to flee*; Ἄρεα — παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον R. 193.

Νῶτον, *the back*; ἀμφὶ νῶτα καὶ τροχῶν βάσεις ἤφριζον — ἱππικαὶ πνοαί E. 708. — πρὶν ἂν μάστιγι πρῶτον νῶτα φοινιχθεὶς θάνῃ Aj. 110. ὦ πολλὰ δὴ — καὶ χειρὶ καὶ νώτοισι μοχθήσας ἐγώ T. 1036. ὦ νῶτα καὶ στέρν', ὦ φίλοι βραχίονες 1030. ἀμφὶ νῶτα, used adverbially, *from behind*; τοῖος ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος A. 124.

Ξ

Ξανθός, *auburn*; ξανθαῖσι πώλοις E. 695.

Ξεῖνος see ξένος.

Ξενία, *hospitality*; μή, πρὸς ξενίας ἀνοίξης τᾶς σᾶς C. 517.

Ξενίζω, *to receive hospitably*, or *as a guest*, used figuratively, of the *murder* of Agamemnon; ὃν (Ἀγαμέμνονα) κατὰ μὲν βάρβαρον αἶαν φοίνιος Ἄρης οὐκ ἐξένισεν E. 96.

Ξένος and ξείνος, 1. *a guest*; — καὶ σὺ φίλτατε ξένων E. 15. τοῦ πόρευσαντος ξένου 791. ξένον παλαιὸν ὄντα T. 262. And used adjectively; ξένῳ παρ' ἀνδρὶ ναίομεν T. 40. 2. *any one with whom one has friendly intercourse*; πρὸς θεῶν, εἴ τι σέβει ξένον, πέλασσον P. 1148. Ἕκτορος ξένων ἐμοὶ μάλιστα μισηθέντος Aj. 804. εἰ τάς γ' Ἀθήνας φασὶ — μόνας δὲ τὸν κακούμενον ξένον σώζειν οἵας τε C. 262. κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ 1633. ξένε 1208. ὦ ξεῖνε 1121. ἰώ ξένοι 826. ὦ ξένοι, ξένοι 848. 3. *a foreigner, a stranger*: adj.; τί χρή με — ἐν ξένᾳ ξένον στέγειν —; P. 135. μανθάνειν γὰρ ἥκομεν ξένοι πρὸς ἀστῶν C. 13. τόλμα ξεῖνος ἐπὶ ξένης — ἀποστυγεῖν 184. πτωχοὶ μὲν ἡμεῖς καὶ ξένοι, ξένος δὲ σύ 1337. subst., ἔοικα κἀγὼ τοῖς ἀφιγμένοις ἴσα ξένοις ἐποικτείρειν σε P. 318. ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων 856. ξένος λόγῳ μέτοικος R. 452. ξένοι ποτὲ ληστὰι φονεύουσι 715. τὸν Κορίνθιον ξένον 1119. κλύετον τῶνδε προσχώρων ξένων; C. 494. ὥστε ξένον γ' ἂν οὐδὲν ὄντα — ὑπεκτραπείμην 571. εἰ δ' ἐνθάδ' ἠδὺ τῷ ξένῳ μίμνειν 644. ὡς μή γέλως δ' ἐγὼ ξένῳ γένωμαι τῷδε 907. ὁ ξείνος χρηστός 1018. ὁ ξένος ἀνδρῶν γε μοῦνος — ὁδοιπορεῖ 1251. παρ' ἁλαοῦ ξένου 1450. κτύπος — ἐμφανὴς δὲ τοῦ ξένου 1497. φίλτατε ξένων 1549. ξένον ἐκκατανύσαι μόρῳ τὰν — νεκρῶν πλάκα 1558. ὁρμωμένῳ — τῷ ξένῳ 1573. τίνος πότ' ἐστὶν ἡ ξένη βροτῶν T. 309. τίς ποτ' ἐστὶν ὁ ξένος 430. κατ' οἶκον ὁ ξένος θροεῖ 528. ταῖς ἐσωθεν ἠγορῶ ξέναις 598. ξένων γὰρ ἐξόμιλος ἥδε τις βάσις 960. ὅτι ξένος μὲν εἶ Φωκεύς E. 44. οἱ Φωκῆς ξένοι 1434. ποῦ δῆτ' ἂν εἶεν οἱ ξένοι; 1442. ξένος and ἀστός, are put in apposition; καὶ τοῦ τόδ' ἀστῶν ἢ ξένων μαθὼν λέγεις; T. 186. ἠπιστάμην ξένον παρ', ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών C. 932. ᾧ μὴ ξένων ἔξεστι μηδ' ἀστῶν τινὰ δόμοις δέχεσθαι R. 817. τίς γάρ ποτ' ἀστῶν ἢ ξένων ἡμᾶς ἰδὼν — οὐχὶ δεξιώσεται E. 963.

Ξενόστασις, *a place where strangers are received, an inn, a resting-place*; ὅπου — ἔδραν λάβοιμι καὶ ξενόστασιν C. 90.

Ξενόω, *to be absent in a strange land*; πατρὸς οὕτω δαρὸν ἐξενωμένου T. 65. ὅποι πλέων ἐξεμπολήσει κέρδος ἢ ξενώσεται P. 303.

Ξιφοκτόνος, *that kills with a sword*; χέρας ξιφοκτόνους Aj. 10.

Ξίφος, *a sword*; πρόχειρον εἴ τί σοι πάρα ξίφος χεροῖν P. 738. ξίφος — ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε 1139. ξίφους ἕλκει διπλοῦς κνώδοντας A. 1217. ἀμφιθήκτω ξίφει 1293. σὺν νεορράντῳ ξίφει Aj. 30. περὶ νεορράντῳ ξίφει 815. ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; 1013. — οὔτε ξιφέων ἐπίχειρα λαχοῦσα A. 814. κέλαινοῖς ξίφεσιν Aj. 217. χεροῖν κολεῶν ἐρυστὰ διεπεραιώθη ξίφη 717.

Ξύγγνοια, *pardon*; ξύγγνοιαν ἴσχειν A. 66.

Ξύλον, *wood*; ἐν τομῇ ξύλου T. 697. ξύλον τι θραῦσαι P. 294.

Ξύμμαρτυς, *a fellow witness*; ξυμμάρτυρας ὕμμ' ἐπικτῶμαι A. 839.

Ξυμμετίσχω, *to take share in*; καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας A. 533.

Ξύμμετρος, *suitable, fitting*; ξύμμετρος γὰρ ὡς κλύειν R. 84. ἔν τε γὰρ μακρῷ γήρᾳ ξυνάδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος R. 1113. ποῖα ξύμμετρος προὔβη τύχη A. 383.

Ξυμπαραστάτης, *an assistant*; τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν P. 671.

Ξυμπαρίστημι, *to assist*; εἰ σὺ τὴμῇ ξυμπαραστήσει φρενί C. 1342.

Ξύμπλους, *consorting, a consort*; ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη A. 537.

Ξύμφημι, *to agree*; ξύμφημι P. 1294. R. 642. ξύμφημι κἀγώ E. 1248. ξύμφημι δή σοι Aj. 271. ξύμφημί σοι ταῦτ' ἔνδικ' εἰρῆσθαι R. 553. ξύμφημι καὐτός C. 1747.

Ξυμφράζομαι, *to plan, to deliberate upon*; νόσων — φυγὰς ξυμπέφρασται A. 361.

Ξύμφρουρος, *that keeps guard*, or *watch with another*; ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί P. 1439.

Ξυμφυτεύω, *to plot together with*; ἴσθι δοκῶν ἐμοὶ καὶ ξυμφυτεῦσαι τοὔργον R. 347.

Ξύν, see σύν.

Ξυνᾴδω, *to agree with*; ἔν τε γήρᾳ ξυνᾴδει τῷδε τἀνδρὶ ξύμμετρος R. 1113.

Ξύναιμος, 1. adj., *related by blood, of kindred with*; οἷς ὁμόθεν εἶ καὶ γονᾷ ξύναιμος E. 153. ὦ ξύναιμον ὄμμα Aj. 956. τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον A. 789. 2. subst., *a brother*, or *sister*; τὸν τοῦ μανέντος — ξύναιμον Aj. 714. αὐτός τε χὠ ξύναιμος 1366. ὁ σὸς ξύναιμος C. 1357. χὠ ξύναιμος ἐξ ἴσου 1376. τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε A. 198. αὐτή τε χὴ ξύναιμος 484. 3. *kindred*; τῶν ἐμῶν ἂν ἐμπέσοι ζῆλος ξυναίμων C. 947. 4. applied to Jove as the deity that holds together the bonds of *relationship*; πρὸς ταῦτ' ἐφυμνείτω Δία ξύναιμον A. 655.

Ξυναιρέω, *to destroy*; τίς θυμὸς, ἢ τίνες νόσοι τάνδ' αἶχμὰν βέλεος κακοῦ ξυνεῖλε; T. 884. See Αἰχμή.

Ξυναλγέω, 1. *to condole with*; τοῖς ξυναλγοῦσιν τύχας Aj. 276. 2. *to share the pain of*; πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπείς, *I fear lest, stricken, I share with him the pain of a violent death by stoning* 248.

Ξυναποικέω, *to send away to dwell with*; ἐν οἷς γὰρ χάρις, ἡ χθονία ξυναποικεῖται, πενθεῖν οὐ χρή, *for where there is grace, which dwells together with the dead, it is not fit to mourn* C. 1749.

Ξυνάπτω, 1. trans., *to join together*; εἰ μὴ ξυνάψων, ἀλλὰ συλλύσων πάρει, *if you are present not to assist in joining but in loosing* the quarrel Aj. 1296. 2. intrans., *to join together in, to confer*; ξυνάπτετον λόγοισι E. 21.

Ξυνασπιστής, *a fellow combatant*; προσλαμβάνει — ξυνασπιστὰς φίλους C. 380.

Ξυναυδάω, *to assent, to agree with*; ξύμφημι, ξυναυδῶ Aj. 923.

Ξύναυλος, *dwelling with*; χώροις μάλιστα πρὸς τίσι ξύναυλος ὤν; R. 1126. Used figuratively; Αἴας — θείᾳ μανίᾳ ξύναυλος Aj. 605.

Ξυνείργω, *to restrain*; ξυνέρξεθ' ὡς τάχος; Aj. 590.

Ξυνέμπορος, *a fellow traveller*; τόνδε τὸν ξυνέμπορον P. 538. πρός του τῶν ξυνεμπόρων T. 317.

Ξυνέπομαι, *to follow with*; πολμαις τὰ πλεῖστα τοῦ βίου ξυνειπόμην R. 1125. καὶ γὰρ ἃ 'κράτησας οὔ σοι τῷ βίῳ ξυνέσπετο, *for the things wherein thou prevailedst did not conduce to thy prosperity in life* 1523.

Ξυνεργάζομαι, *to co-operate*; εἴ ξυμπονήσεις καὶ ξυνεργάσει, σκόπει A. 41.

Ξυνεργάτης, *a fellow-workman, an assistant*; πεμφθεὶς — σοὶ ξυνεργάτης P. 93.

Ξυνέρδω, *to assist* in doing any thing; οὔτε ξυνέρδεις, τήν τε δρῶσαν ἐκτρέπεις E. 342. ἐν οὖν ῥοπῇ τοιᾷδε κειμένῳ οὐκ εἶ ξυνέρξων T. 83.

Ξυνέρχομαι, 1. *to meet together with*; ἐπεὶ τὸ σὸν λέχος ξυνῆλθον, *since I have shared thy bed* Aj. 486. εἰ μὴ σοὶ ξυνῆλθε, *unless he hath conspired with thee* R. 572. 2. figuratively, *to agree together, to unite*; ὅπως ἂν ἡ χάρις κείνου τέ σοι κἀμοῦ ξυνελθοῦσ' ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ, *so that his favour and mine towards you, uniting together, may, instead of single, appear twofold* T. 616.

Ξυνέστιος, *living in the same house*; οἴκοισιν εἰ ξυνέστιος ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο R. 249.

Ξυνετός, *intelligent*; ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὅ τ' Ἀπόλλων ξυνετοὶ καὶ τὰ βροτῶν εἰδότες R. 499.

Ξυνεύδω, *to sleep with any one*; ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ E. 577.

Ξυνευνάζω, *to sleep together with*; πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν μητρὶ ξυνευνάσθησαν R. 982.

Ξύνευνος, *a bed-fellow*; ἐμὴν ἴσχει ξύνευνον μητέρα Aj. 1280. ψυχρὸν παραγκάλισμα τοῦτο γίγνεται γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις A. 647.

Ξυνηγορέω, *to plead for any one*; ὀθούνεκα ξυνηγορεῖς σιγῶσα τῷ κατηγόρῳ T. 811.

Ξυνήγορος. *agreeing with*; μαντεῖα καινὰ τοῖς πάλαι ξυνήγορα T. 1155.

Ξυνήδομαι, *to rejoice with any one*; οὔτε ταῖς παρελθούσαις ὀδοῖς ξυνήδομαί σοι, νῦν τ' ἴθ' ὡς τάχος παλιν C. 1400.

Ξυνηρετμέω, *to row with any one*, figuratively *to succour*; σοὶ μηδὲν ἧσσον ἢ πάρος ξυνηρετμεῖν *to pull with thee no less than before* Aj. 1308.

Ξύνθημα, *a sign*, or *signal* agreed upon, *a compact*; ξυμφορᾶς ξύνθημ' ἐμῆς, *the signal of my destiny* C. 46. οὗ τὰ Θησέως Περίθου τε κεῖται πίστ' ἀεὶ ξυνθήματα, *where lie the ever-faithful compacts of Theseus and Pirithous* C. 1590.

Ξυνίστημι, 1. *to unite together*; λέχος Ἡρακλεῖ κριτὸν ξυστᾶσα, *for having joined together an appointed bed with Hercules* T. 28. 2. figuratively, *to contend against, to struggle with*; ἀλγηδόνος, ᾗ ξυνέστας, *the*

[illegible] which you have struggled C. 318.

Ξυνίστωμι, one who knows any thing with another, a joint witness; [illegible] P. [illegible]. Ἄιδης γοῦν αὐτὸν ξυνίστωρα Α. 332.

Ξυνναύτης, a fellow sailor; Φιλοκτ. τε καὶ ξυνναύτας P. 341.

Ξυνοικέω, to consort; ξυνοικοῦντα — σῇ [illegible] R. 1308.

Ξύνοιδα, properly to know together; ἐμοί τοι — ἡ ξύνοιδα δυσκλεὴς πάλαι Α. 279.

Ξυνοικέω, to dwell together with, to cohabit; ξυνοικεῖν τῷδ' ἐμοὶ Τ. 541. [illegible] R. 37. γήρας — ἓν τρόπαιον [illegible] C. [illegible], τοῦ [illegible], but γήρας [illegible] ξυνοικεῖ P. 1152. [illegible] — [illegible] Τ. 1044.

Ξυνοικίζω, dwelling with; εἴ τι μὴν ἔχεις τοῦ λοιποῦ χρόνου δοῦναι βίου [illegible] E. 892. εἰδ' ἡ ξύνοικος τῶν αὐτοῦ θεῶν Δίκη Α. 447. τὸν δὲ δὴ ἐν ἔτεσι, τὸν ἐν ἐρημίᾳ πάλαι ξυνοικίζουσ' ἀλλαγῇ βίου; R. 1206. ᾧ τις οὐκ ἔνι κρύπτ' ἐπεὶν ξύνοικος C. 1136. ἥδε γὰρ μείζω βλάβη ξύνοικος ἦν μοι E. 775.

Ξυνόμνυμι, to bind oneself by an oath to any one; ἃ μοι ξυνώμοσας, τέκνα πρὸς οἴκους, as thou hast sworn to me, convey me home P. 1353.

Ξυνός, common, allied; ξυνοῦ δορὸς Αἰ. 180.

Ξυνωμότης, one bound by an oath to another; ξυνωμότας ἔστηρ' ἐμοὶ, I procured sworn associates to myself C. 1304.

Ξυνωρίς, a pair; τέκνων ἀποστέρει μου σὴν μόνην ξυνωρίδα C. 896.

Ξυνωφελέω, to assist, to co-operate with; μένει παρόντα καὶ συνωφελοῦντά μοι P. 859.

Ξυρέω, to shave, to cut close; ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά Αἰ. 772.

Ξυρόν, properly the edge of a razor; used figuratively; φρόνει βεβὼς νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης, consider that you now stand again on the very edge of fortune Α. 983.

O

Ὁ ἡ τό, the definite article, the.

Ὀγδοάς, the eighth; ἡ δ' ὀγδοὰς, λευκόπους, λίνεον χιτῶν E. 836.

Ὄγκος, 1. a weight, a burden; σιωπῶν κρυπτήριον ὄγκον ἐν σιωπῇ κείσω E. 1131. 2. pride; μηδ' ὄγκον ἄρῃ μεθέπων Αἰ. 128. ὄγκον γὰρ ἔλκων ἐνδίκαιον τί δεῖ τρέφειν μητρῴῳ, what need is there to cherish the empty boast of a mother's name T. 814. ἠρώτων τοῦ αὐτοῦ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων, he requests some brief converse not full of trouble C. 1164. ἠρώτοῦ οὐν ὄγκου καὶ χρόνου, with slight trouble and time 1343.

Ὀγκεύω, to follow a track; φορβῆς χρείᾳ στείβων ὀγκεύει τόνδε πέλας ποτ' Γ. 183.

Ὀδε, ἥδε.

Ὁδίτης, a traveller; ἀνάτειν δὲ μόλις ἀνὴρ ὁδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων P. 147.

Ὁδοιπορέω, 1. intrans., to journey, to go on a journey; ὅτ' ἦν κελεύσου ὁδοιπορῶν πέλας R. 801. οὐ γὰρ ἔν — ὁμῶν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν C. 99. σὺ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν (λέγω) 844. οἴκουν — μὴ — ὁδοιπορήσει 853. καὶ μὴν δδ' ἡμῖν — ὁ ξένος — ὧδ' ὁδοιπορεῖ 1253. ὀρθῶς δ' ὁδοιπορεῖν ἐνθα χρήζομεν; E. 1063. 2. trans., to travel over; ὡδοιπόρεις δὲ πρός τι τοῦσδε τοὺς τόπους; R. 1027. 3. used figuratively; ἢ που — ὀφρύ' ἐκόμπεις κἄπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις Αἰ. 1209. See ἄκρος.

Ὁδοιπόρος, a traveller; θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων R. 292.

Ὁδός, a threshold; ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον, χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκόπους ὁδός, ἔρεισμ' Ἀθηνῶν C. 57. ἐπεὶ δ' ἀφίκτο τὸν καταρράκτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐρριζωμένον 1586.

Ὁδός, 1. a way; σχιστὴ δ' ὁδὸς R. 733. κἀξ ὁδοῦ με — πρὸς βίαν ἠλαυνέτην 804. οὐ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος C. 113. φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Αἰ.

37. βοῦς ὑπὸ — μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1233. ἐν τριπλαις ὁδοῖς R. 1399. ἔνθα δίστομοι — συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί C. 905. 2. *a journey;* ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα P. 981. κατερητύσων δ' ὁδόν, ἣν στέλλει 1402. συμπράκτωρ ὁδοῦ R. 116. σὲ τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι 1478. — μακρὰν γὰρ — προὐστάλης ὁδόν C. 20. τήνδε την ὁδόν 96. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ 1023. τῆς δεῦρ' ὁδοῦ 1167. οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1402. ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα δύσποτμος 1434. θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν ἧκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ 1502. ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά A. 232. ἥκομεν κοινὴν ὁδόν 975. ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ T. 108. ὁδὸν — τὴν τελευταίαν — ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων 154. ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων Aj. 725. ὁδὸς θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον 973. οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ E. 396. ἰὼ — φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι 1265. γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ 1287. ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1306. τοιαύτην — ἐξήκεις ὁδόν 1310. ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται 1493. — ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων C. 559. ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς 1399. ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφήν A. 226. ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; 1198. εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς E. 68. 3. figuratively, *the journey to the shades below, the way of death;* τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν A. 801. ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν 869. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν T. 872. 4. *a way, a method;* πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις R. 67. θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς A. 1260. τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς C. 1316. φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν R. 311.

Ὀδυνάω, *to pain, to cause pain;* ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη E. 794.

Ὀδύνη, *pain;* 1. of the body; ἔν τ' ὀδύναις ὁμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρός P. 185. ὕπν' ὀδύνας ἀδαής, ὕπνε δ' ἀλγέων 816. ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις T. 955. μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδύνην πατρός 971. πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις 982. λαθίπονον δ' ὀδυνᾶν — βίοτον 1017. 2. of the mind; τὸ γὰρ ἐς λεύσσειν οἰκεῖα πάθη μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει Aj. 255. ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν P. 1127.

Ὄδυρμα, *a lamentation;* κατείδον — πανδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην T. 50. οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδέν 932.

Ὀδύρομαι, *to lament;* τοιαῦτα — καὶ λέγει κὠδύρεται Aj. 320. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται 376. μή τοι μ' ὀδύρου C. 1441. τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις A. 689.

Ὀδυσσεύς, *Ulysses;* Ὀδυσσεύς P. 344. 371. 427. 564. αὐτὸς δύδυσσεύς 568. δόλιος Ὀδυσσεύς 604. Ὀδυσσεύς Aj. 149. 950. Ὀδυσσεῦ Aj. 36. 118. 1325. 1353. P. 1035. ἄναξ Ὀδυσσεῦ Aj. 1295. 1300. P. 26. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ Aj. 1360. — ἦ δ' Ὀδυσσέως βία P. 314. 588. τῆς Ὀδυσσέως βίας 321. πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως 384. ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ' Ὀδυσσέως 404. πλὴν γ' Ὀδυσσέως 439. Ὀδυσσέως λέγοντος 592. τῆς Ὀδυσσέως νέως 632. Ὀδυσσέως χάριν Aj. 933. ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω P. 964. Ὀδυσσέως, ἐμοῦ γε 965. μῶν Ὀδυσσέως ἐπῃσθόμην; 1279. Αἴαντα — ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1349. — ἀμφ' Ὀδυσσεῖ Aj. 296. Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν P. 64. — Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω Aj. 104. — Ὀδυσσέα — ἐλεύσσομεν P. 1204.

Ὁδωτός, *to be travelled over, to be performed;* ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά C. 496.

Ὅθεν, *from whence.*

Ὅθι, *where.*

Ὁθοὔνεκα, *because, wherefore.*

Οἴ, an exclamation of grief or pain.

Οἶ, *whither.*

Οἰᾶτις, *Œean,* a sheep pasture, the name of a district in Attica; Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1064.

Οἶδα, *to know, to see, to understand, to be assured of.*

Οἰδίπους, *Œdipus.*

Οἶδμα, *the swelling of the sea;* περιβρυχίοισι περῶν ὑπ' οἴδμασιν A. 337. ποντίας ἁλὸς οἶδμα 584.

Οἴκαδε, *homeward, home;* ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ E. 378. οὔ μηδὲ κληδὼν — οἴκαδε, μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθε P. 255. τὸν οἴκαδ' ἤπειγον στόλον 497. ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδε 929.

Οἰκεῖος, 1. *domestic;* οἰκεῖα πάθη Aj. 253. οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις E. 208. τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντα C. 769. ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ χρηστὸς A. 657. φθόγγος οἰκείου κακοῦ 1172. πένθος οἰκεῖον 1234. κῆρυξ οἰκεῖος Λίχας T. 754. 2. *paternal;* ἄ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος Aj. 846. οἰκείας χθονός A. 1188. 3. *belonging to a man himself, his own, own;* πόθεν λαβών (sc. δίδως τὸν παῖδα); οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός; R. 1162. — δεῖπνον οἰκείων τέκνων

[illegible] E. 1161. [illegible] Aj. 982.

Οἰκεῖος, a relative, a domestic servant; [illegible] T. 304. [illegible] R. 1114. [illegible] C. 223.

Οἴκετος, a domestic servant; [illegible] R. 736.

Οἶκος, a vessel, a cask; [illegible] C. 395. [illegible] 1288. [illegible] R. 1288. [illegible] R. 4114. [illegible] 1288. [illegible] R. 2. [illegible] R. 1. [illegible] 223. [illegible] R. 4114. [illegible] 1288. [illegible] R. 1288. [illegible] C. 1322.

Οἰκουρός, a housekeeper, a dwelling; — [illegible] R. 31. [illegible] R. 322.

Οἰκουρία, an habitation; [illegible] C. 322.

Οἰκουρός, an habitation; [illegible] C. 322.

Οἰκουρία, habitation; [illegible] (A. γράφει) C. 22. [illegible] 22.

Οἰκόφυρτος, an habitation; [illegible] C. 722. [illegible] T. 292. [illegible] 1122. [illegible] Aj. 296. [illegible] 312.

Οἰκόω, to build a house; [illegible] C. 721.

Οἰκοῦρος, from home; [illegible] Aj. 1032. [illegible] 1000. [illegible] C. 323.

Οἶκος, an house; [illegible] R. 1322. [illegible] C. 322. [illegible] 722. [illegible] 1013.

Οἰκουρία, to dwell in a house; [illegible] R. 1322.

Οἰκουρικός, pertaining to a house, domestic; [illegible] Ph. 32.

Οἶκος, 1. a house, a habitation; [illegible] R. 1428. [illegible] Ph. 138. [illegible] 1033. [illegible] E. 317. 1136. 1463. C. 344. T. 328. 636. 636., but κατ' οἶκον, at home Aj. 1000. [illegible] R. 1434. [illegible] R. 320. [illegible] γυμνὸν οἶκον E. 93. μήτηρ δ' ἐν δόμοις 1301. οἴκοιν δ' οἶκον ἀστῶν [illegible] T. 600. λείπων μηδὲ τὸ — ἐπ' οἶκον 1265. κατ' οἶκον ἀνθίστων αἰεὶ ζόντα Aj. 65. πότερα δ' ἐν δόμοις ἢ 'ν ἀγορᾷ ὁ Λαέρτης — τῷδε κυρεῖν φάσκω; R. 112. δεῦρ' ἐπ' οἶκον 241. 819. οἴκοιν εἰ ξυνέστον ἐν τοῖς ἡμῶν γένοιτο R. 249. [illegible] οἶκον τόνδε 431. σχολῇ γ' ἐν οἴκοις τοῖς ἡμῶν ἐστελλόμην 434. εἰν οἶκ' τί σ' οἶκοιν 637. κατ' οἶκον 147. [illegible] οἶκοιν τίθησι A. 67. 2. a house, one's country; τὸ γὰρ ἐν οἴκοις [illegible] στρατοῦ πρὸς οἶκον E. 36. πρὸς οἶκον ἥκεις Aj. 431. πλεῖ δ' ἐν πρὸς οἶκον P. 50. ἐξ οἴκων μολεῖν 0. πλεῖν δ' ἐν οἴκοις 240. πρὸς οἶκον εἰν οἶκ' ἐστιν [illegible] 4108. πλέων ἐξ Ἰλίου πρὸς οἶκον 544. πλεῖν πρὸς οἶκον οἴκαδ' ἵκοιτο R. 115. — ἐστὶ δὲ [illegible] γῆς ἄλλης φυγὰς — ἀνάλου E. 1125. [illegible] — ἀγρεῖν' ἐπ' οἶκον Ἡρακλῆς T. 155. [illegible] — ἐπ' οἶκον 643. [illegible] ἐπ' οἶκον ἵκοιτο 734. [illegible] πρὸς οἶκον — πέλαγος ἀθῆναι πορεῖν A. 455. ἐπ' οἶκον εἰδὼς ἔρχομαι 749. [illegible] μ' ἐς οἶκον P. 312. πλεῖν πρὸς οἶκον 283. πέμψω πρὸς οἶκον 1354. πέμπειν πρὸς οἶκον 1383. εἰς οἶκον μολεῖν R. 1016. ἵκου πρὸς οἶκον C. 745. — 3. a family, as descriptive of a person's origin; [illegible] πρωτογόνων ἔτυχε οἶκον [illegible] ἔστορε P. 181. 4. also used to express the state of any one's domestic affairs, or family; [illegible] τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βάλοι, μόγις A. 1153. ἢ μεγάλ' ἐστ' οἶκος ἐμοί T. 727. εἰ τί σοι ἔστιν ἐν τοῖσ' οἴκοις πολύπονος αἰκία E. 501. ἢ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξοικιστέον 968. εἰ κηδόμενος τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου Aj. 202. ἢ κατ' οἶκον, ἐν ἐμοῖν — καθεύδοι μ' ἐξέκοιτο A. 527. τὰ παθήματ' οἴκων ἀρώμεν πάμπαν 290.

Οἰκουρία, 1. to remain at home; κατ' οἶκον οἰκουρούσιν, ἄστε κορώνη C. 344. 2. to keep watch at home; ἐν τῷ ἐκείνου ἀγκῶν φυλάσσει κρέμασ' οἰκουρῶν ὄρνις P. 1312.

Οἰκούρημα, guardianship; ὦ φέγγος ἥλιόν τε τό τ' ἐλπίδων ἔκστασ' οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων P. 856.

Οἰκούρημα, pertaining to a person that watches a house; τὰ τῆς οἰκούρου βίου, reward for watching his house T. 339.

Οἰκτείρω, to commiserate, to pity; 1. acc., οἰκτείρω σε P. 169. Aj. 637. οἰκτείρωμεν C. 256. εἴ τι κἄμ' οἰκτείρετε P. 1031. οἰκτειρε 505. οἰκτειρέ με 746. οἰκτειρε τὴν τεκοῦσαν E. 1403. οἰκτειρε — παῖδα τὸν σόν Aj.

505. — ἐπεί σφ' ἐγὼ ᾤκτειρα δὴ μάλιστα T. 464. οἰκτειρόν τέ με T. 1059. οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον C. 109. ἀλλ' ἐμὲ — οἰκτείρατε 242. φύσαντ' οἰκτείρας T. 1026. οἰκτείραντες P. 309. 2. pass., ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν ᾠκτείρεθ' οὗτος E. 1404.

Οἰκτίζω, *to compassionate, to pity;* ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα T. 311. κάρτ' ἂν ᾤκτισας 893. ἀλλ' οἴκτισόν σφας R. 1508. καί σ' οἰκτίσας θέλω 'πέρεσθαι C. 562. οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον P. 227. οἷον ἀναρσίων οὔπω Ἡρακλέους — ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι T. 852.

Οἶκτος, *commiseration, pity;* ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε P. 953. ἔφυν οἴκτου πλέως 1063. ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη T. 297. εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις 798. ἔχειν σ' ἂν οἶκτον — φρενὶ θέλοιμ' ἄν Aj. 521. οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην 879. κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ φέρεται E 100. ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν C. 1632. κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων — δρμωμένου; T. 861. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας, πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον A. 851.

Οἰκτρός, *lamentable, piteous;* λιμῷ τ' οἰκτρός P. 186. ὦ παῖδες οἰκτροί R. 58. ταῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν 1462. οἰκτραὶ γάρ (εἰσί) T. 242. οἴκτειρόν τέ με πολλοῖσιν οἰκτρόν 1060. τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν 1261. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά E. 186. οἰκτρὰ δέ 187. ὦ δέμας οἰκτρόν 1150. κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὅπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις E. 1056. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς Aj. 617. οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν (κήρ) P. 1152.

Οἰκτρῶς, *pitiably;* ζῶ μὲν οἰκτρῶς P. 1032. ὡς οἰκτρῶς ἔχω T. 1069. τοῦ — αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος E. 102. τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων 142.

Οἰμωγή, *wailing, lamentation;* ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται P. 190. ἅπας δ' ἀνευφήμησιν οἰμωγῇ λεώς T. 780. πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν 787. ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς Aj. 310. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρετον οἰμωγὰν τὸν — Ἀγαμέμνονα E. 122.

Οἰμώζω, *to bewail, to lament;* τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν C. 824. ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν T. 928. θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός Aj. 943. οἰμώξας δ' ἔπος ἵησι δυσθρήνητον A. 1195. στυγνὸν οἰμώξας 1211. καὶ δὶς οἰμῶξαι Aj. 920. νῦν οἰμῶξαι πάρα — τὴν σὴν ξυμφοράν E. 778.

Οἰνεύς, *Oeneus;* Οἰνέως τόκος Τυδεύς C. 1317. πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως T. 6. Δηάνειραν Οἰνέως κόρην 404. παῖ γέροντος Οἰνέως 566. τὸν Οἰνέως γάμον 789. ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1039. τέκνον Οἰνέως T. 595. 662.

Οἰνιάδαι, the city *Oeniadae;* Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν T. 508.

Οἶνος, *wine;* ἀνὴρ — ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἴνῳ R. 780.

Οἰνόχυτος, *poured out wine;* οἰνοχύτου πώματος A. 706.

Οἰνόω, *to intoxicate with wine;* δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος T. 267.

Οἰνώψ, *dark-coloured;* τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσόν C. 680. οἰνῶπα Βάκχον R. 211.

Οἰοβώτης, *one who pastures his cattle alone,* figuratively, *an insane person;* νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας Aj. 607.

Οἰόζωνος, *without attendants, alone;* ἄνδρ' ἔν' οἰόζωνον R. 846.

Οἴομαι, *to think, to suppose, to deem;* οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε — ἀλγήματα P. 339. οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν — ἄλλον — τλῆναι τάδε 532. οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν 1047. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον (εἶναι) R. 1051. οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον — νίψαι 1227. οἴομαι δε δεῖν οὐδέν C. 28. ἀρκεῖν — οἶμαι μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν 499. οὐδὲ τὴν πατρὸς ψυχὴν ἂν οἶμαι — ἀντειπεῖν 1003. οἶμαι — Θησέα — ἐμμίξειν 1058. οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι E. 541. οἶμαι μάλιστα — προσθεῖναί τινα 920. σοι μέλειν οἶμαι 1439. — ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων· οἴοιτο μὲν μάλιστ' ἑκούσιον λαβών P. 613. — οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ κηρύγματα A. 449. τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; Aj. 425. κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ, ἀλλ' ἐζευγμένην παρεισδέδεγμαι T. 533.

Οἷος, *alone;* Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα Aj. 737.

Οἷος, *such, such as, like.*

Οἶς, *a sheep;* οἷος νεώρου νεοπόκῳ μαλλῷ C. 476. οἷος εὐέρω πόκῳ T. 672. τὸ γὰρ κάταγμα — τῆς οἰός 693.

Οἰστέος, 1. of misfortune *to be endured;* ἐμοὶ μὲν οἰστέα τάδε C. 1362. 2. of gain, *to be obtained;* τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον A. 310.

Οἰστράω, *to excite, to infuriate;* Ἄρης οἰστρηθεὶς T. 650.

Οἴστρημα, *a sting;* κέντρων οἴστρημα R. 1317.

Οἰστροπλήξ, *frenzied;* τῆς οἰστροπλῆγος — Ἰνάχου κόρης E. 5.

Οἶστρος, *a stimulus, a frenzy;* πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμὸν ἢ τιν' οἶστρον T.

affliction with which you have struggled C. 516.

Ξυνίστωρ, *one who knows any thing with another, a joint witness;* ὡς θεοὶ ξυνίστορες P. 1277. Ἅιδης χοὶ κάτω ξυνίστορες A. 538.

Ξυνναυβάτης, *a fellow sailor;* Φοῖνίξ τε χοὶ ξυνναυβάται P. 561.

Ξυννεύω, *to consent;* ξύννευσον — σῇ ψαύσας χερί R. 1510.

Ξύννοια, *profound thought;* ἐμοί τοι — ἡ ξύννοια βουλεύει πάλαι A. 279.

Ξυνοικέω, *to dwell together with, to cohabit;* ξυνοικεῖν τῇδ' δμοῦ T. 541. οὔτε πύργος οὔτε ναῦς ἐρῆμος ἀνδρῶν μὴ ξυνοικούντων ἔσω R. 57. γῆρας — ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ C. 1240., not κακὰ κακοῖς, but γήρᾳ. μυρίον ἄχθος, ᾧ ξυνοικεῖ P. 1153. ἀμφίβληστρον — πνευμόνας τ' ἀρτηρίας ῥοφεῖ ξυνοικοῦν T. 1044.

Ξύνοικος, *dwelling with;* οὔ τι μὴν ἔγωγε τοῦ λοιποῦ χρόνου ἔσομαι ξύνοικος (ξύνοικος ἔσσομαι) E. 808. οὐδ' ἡ ξύνοικος τῶν κάτω θεῶν Δίκη A. 447. τίς ὧδ' ἐν ἄταις, τίς ἐν ἀγρίοις πόνοις ξύνοικος ἀλλαγᾷ βίου; R. 1206. ᾧ τις οὐκ ἔνι κηλὶς κακῶν ξύνοικος C. 1136. ἥδε γὰρ μείζων βλάβη ξύνοικος ἦν μοι E. 775.

Ξυνόμνυμι, *to bind oneself by an oath to any one;* ἃ μοι ξυνώμοσας, πέμψον πρὸς οἴκους, *as thou hast sworn to me, convey me home* P. 1353.

Ξυνός, *common, allied;* ξυνοῦ δορός Aj. 180.

Ξυνωμότης, *one bound by an oath to another;* ξυνωμότας ἔστησ' ἐμαυτῷ, *I procured sworn associates to myself* C. 1304.

Ξυνωρίς, *a pair;* τέκνων ἀποσπάσας μου σὴν μόνην ξυνωρίδα C. 899.

Ξυνωφελέω, *to assist, to co-operate with;* μεῖναι παρόντα καὶ συνωφελοῦντά μοι P. 859.

Ξυρέω, *to shave, to cut close;* ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο μὴ χαίρειν τινά Aj. 773.

Ξυρόν, properly *the edge of a razor;* used figuratively; φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης, *consider that you now stand again on the very edge of fortune* A. 983.

Ο

Ὁ ἡ τό, the definite article, *the.*

Ὄγδοος, *the eighth;* ὁ δ' ὄγδοος, λεύκιππος, Αἰνιὰν γένος E. 696.

Ὄγκος, 1. *a weight, a burden;* σμικρὸς προσήκεις ὄγκος ἐν σμικρῷ κύτει E. 1131. 2. *pride;* μηδ' ὄγκον ἄρῃς μηδένα Aj. 129. ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον, *what need is there to cherish the empty boast of a mother's name* T. 814. βραχύν τιν' αἴτεῖ μῦθον οὐκ ὄγκου πλέων, *he requests some brief converse not full of trouble* C. 1164. βραχεῖ σὺν ὄγκῳ καὶ χρόνῳ, *with slight trouble and time* 1343.

Ὀγμεύω, *to follow a track;* φορβῆς χρείᾳ στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που P. 163.

Ὅδε, *this.*

Ὁδίτης, *a traveller;* ὁπόταν δὲ μόλῃ δεινὸς ὁδίτης τῶνδ' ἐκ μελάθρων P. 147.

Ὁδοιπορέω, 1. intrans., *to journey, to go on a journey;* ὅτ' ἦν κελεύθου τῆσδ' ὁδοιπορῶν πέλας R. 801. οὐ γὰρ ἂν — ὑμῖν ἀντέκυρσ' ὁδοιπορῶν C. 99. σοὶ δ' ἔγωγ' ὁδοιπορεῖν (λέγω) 844. οὔκουν — μὴ — ὁδοιπορήσεις 853. καὶ μὴν ὅδ' ἡμῖν — ὁ ξένος — ὧδ' ὁδοιπορεῖ 1253. ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν; E. 1088. 2. trans., *to travel over;* ὡδοιπόρεις δὲ πρός τί τούσδε τοὺς τόπους; R. 1027. 3. used figuratively; ἦ που — ὑψηλ' ἐκόμπεις κἄπ' ἄκρων ὡδοιπόρεις Aj. 1209. See ἄκρος.

Ὁδοιπόρος, *a traveller;* θανεῖν ἐλέχθη πρὸς τινῶν ὁδοιπόρων R. 292.

Ὁδός, *a threshold;* ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον, χθονὸς καλεῖται τῆσδε χαλκοπους ὁδός, ἔρεισμ' Ἀθηνῶν C. 57. ἐπεί δ' ἀφῖκτο τὸν καταῤῥάκτην ὁδὸν χαλκοῖς βάθροισι γῆθεν ἐῤῥιζωμένον 1586.

Ὁδός, 1. *a way;* σχιστή δ' ὁδὸς R. 733. κἀξ ὁδοῦ με — πρὸς βίον ἠλαυνέτην 804. οὐ μ' ἐξ ὁδοῦ πόδα κρύψον κατ' ἄλσος C. 113. φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj.

37. βοῦς ὑπὸ — μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται 1233. ἐν τριπλαις ὁδοῖς R. 1399. ἔνθα δίστομοι — συμβάλλουσιν ἐμπόρων ὁδοί C. 905. 2. *a journey*; ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα P. 981. κατερητύσων δ' ὁδόν, ἣν στέλλει 1402. συμπράκτωρ ὁδοῦ R. 116. σὲ τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι 1478. — μακρὰν γὰρ — προὐστάλης ὁδόν C. 20. τήνδε τὴν ὁδόν 96. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ 1023. τῆς δεῦρ' ὁδοῦ 1167. οἷον ἄρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν 1402. ἐμοὶ μὲν ἥδ' ὁδὸς ἔσται μέλουσα δύσποτμος 1434. θεῶν τύχην τις ἐσθλὴν ἧκε τῆσδε τῆς ὁδοῦ 1502. ὁδὸς βραχεῖα γίγνεται μακρά A. 232. ἥκομεν κοινὴν ὁδόν 975. ἀνδρὸς δεῖμα φέρουσαν ὁδοῦ T. 108. ὁδὸν — τὴν τελευταίαν — ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων 154. ὁ τήνδε τὴν ὁδὸν πέμπων Aj. 725. ὁδός θ' ὁδῶν πασῶν ἀνιάσασα δὴ μάλιστα τοὐμὸν σπλάγχνον 973. οἵπερ ἐστάλην ὁδοῦ E. 396. ἰὼ — φιλτάταν ὁδὸν ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι 1265. γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν τῇ νῦν ὁδῷ 1287. ἥτις μιᾷ σε τῇδ' ὁδῷ θανόντα τε καὶ ζῶντ' ἐσεῖδον 1306. τοιαύτην — ἐξήκεις ὁδόν 1310. ἡ δ' ὁδὸς βραδύνεται 1493. — ὁδοῖς ἐν ταῖσδ' ἀκούων C. 559. ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς 1399. ὁδοῖς κυκλῶν ἐμαυτὸν εἰς ἀναστροφὴν A. 226. ἆρα δυστυχεστάτην κέλευθον ἕρπω τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν; 1198. εὐτυχοῦντα ταῖσδε ταῖς ὁδοῖς E. 68. 3. figuratively, *the journey to the shades below, the way of death*; τὰν νεάταν ὁδὸν στείχουσαν A. 801. ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν 869. βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν T. 872. 4. *a way, a method*; πολλὰς ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις R. 67. θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν, ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς A. 1260. τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς C. 1316. φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν R. 311.

Ὀδυνάω, *to pain, to cause pain*; ἀλγοῦσα κὠδυνωμένη E. 794.

Ὀδύνη, *pain*; 1. of the body; ἔν τ' ὀδύναις δμοῦ λιμῷ τ' οἰκτρὸς P. 185. ὕπν' ὀδύνας ἀδαής, ὕπνε δ' ἀλγέων 816. ἐν δυσαπαλλάκτοις ὀδύναις T. 955. μὴ κινήσῃς ἀγρίαν ὀδύνην πατρός 971. πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις 982. λαβίπονον δ' ὀδυνᾶν — βίοτον 1017. 2. of the mind; τὸ γὰρ ἐς λεύσσειν οἰκεῖα πάθη μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει Aj. 255. ἐξῶσαι γλώσσας ὀδύναν P. 1127.

Ὄδυρμα, *a lamentation*; κατείδον — παυδάκρυτ' ὀδύρματα τὴν Ἡράκλειον ἔξοδον γοωμένην T. 50. οὔτ' ὀδυρμάτων ἐλείπετ' οὐδέν 932.

Ὀδύρομαι, *to lament*; τοιαῦτα — καὶ λέγει κὠδύρεται Aj. 320. ξὺν τῷ θεῷ πᾶς καὶ γελᾷ κὠδύρεται 376. μή τοι μ' ὀδύρου C. 1441. τὴν παῖδα ταύτην οἷ' ὀδύρεται πόλις A. 689.

Ὀδυσσεύς, *Ulysses*; Ὀδυσσεύς P. 344. 371. 427. 564. αὐτὸς δὺδυσσεύς 568. δόλιος Ὀδυσσεύς 604. Ὀδυσσεύς Aj. 149. 950. Ὀδυσσεῦ Aj. 36. 118. 1325. 1353. P. 1035. ἄναξ Ὀδυσσεῦ Aj. 1295. 1300. P. 26. ἄριστ' Ὀδυσσεῦ Aj. 1360. — ἡ δ' Ὀδυσσέως βία P. 314. 588. τῆς Ὀδυσσέως βίας 321. πρὸς τοῦ κακίστου κἀκ κακῶν Ὀδυσσέως 384. ἐξ Ἀτρειδῶν ἔργα κἀξ' Ὀδυσσέως 404. πλὴν γ' Ὀδυσσέως 439. Ὀδυσσέως λέγοντος 592. τῆς Ὀδυσσέως νέως 632. Ὀδυσσέως χάριν Aj. 933. ἄρ' Ὀδυσσέως κλύω P. 964. Ὀδυσσέως, ἐμοῦ γε 965. μῶν Ὀδυσσέως ἐπῃσθόμην; 1279. Αἴαντα — ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1349. — ἀμφ' Ὀδυσσεῖ Aj. 296. Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν P. 64. — Ὀδυσσέα τὸν σὸν ἐνστάτην λέγω Aj. 104. — Ὀδυσσέα — ἐλεύσσομεν P. 1204.

Ὀδωτός, *to be travelled over, to be performed*; ἐμοὶ μὲν οὐχ ὁδωτά C. 496.

Ὅθεν, *from whence*.

Ὅθι, *where*.

Ὀθοὔνεκα, *because, wherefore*.

Οἴ, an exclamation of grief or pain.

Οἴ, *whither*.

Οἰᾶτις, *Œean*, a sheep pasture, the name of a district in Attica; Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1064.

Οἶδα, *to know, to see, to understand, to be assured of*.

Οἰδίπους, *Œdipus*.

Οἶδμα, *the swelling of the sea*; περιβρυχίοισι περῶν ὑπ' οἴδμασιν A. 337. ποντίας ἁλὸς οἶδμα 584.

Οἴκαδε, *homeward, home*; ὅταν περ οἴκαδ' Αἴγισθος μόλῃ E. 378. οὗ μηδὲ κληδὼν — οἴκαδε, μήθ' Ἑλλάδος γῆς μηδαμοῦ διῆλθε P. 255. τὸν οἴκαδ' ἥπειγον στόλον 497. ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδε 929.

Οἰκεῖος, 1. *domestic*; οἰκεῖα πάθη Aj. 253. οἰκείας εἰς ἄτας ἐμπίπτεις E. 208. τοῖσιν οἰκείοις κακοῖς νοσοῦντα C. 769. ἐν τοῖς γὰρ οἰκείοισιν ὅστις ἔστ' ἀνὴρ χρηστὸς A. 657. φθόγγος οἰκείου κακοῦ 1172. πένθος οἰκεῖον 1234. κῆρυξ οἰκεῖος Λίχας T. 754. 2. *paternal*; ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος Aj. 846. οἰκείας χθονός A. 1188. 3. *belonging to a man himself, his own, own*; πόθεν λαβών (sc. δίδως τὸν παῖδα); οἰκεῖον, ἢ 'ξ ἄλλου τινός; R. 1162. — δεῖπνον οἰκείων τέκνων

Aj. 1273. ποτέρα πατρῴας ἢ πρὸς οἰκείας χερός (sc. ὄλωλεν); A. 1161. αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς Aj. 902.

Οἰκέτης, *a domestic, a domestic servant;* εἴ του φίλων βλέψειεν οἰκετῶν δέμας T. 904. τοὺς ἄγοντας ὥσπερ οἰκέτας ἔγνωκα R. 1114. ξὺν ᾧπερ εἶχον οἰκετῶν πίστῳ μόνῳ C. 335.

Οἰκεύς, *a domestic servant;* οἰκεύς τις, ὥσπερ ἵκετ' ἐκσωθεὶς μόνος R. 756.

Οἰκέω, *to inhabit, to dwell;* οἰκεῖν δίχα C. 608. ἄλλους — θωπεύοντες οἰκοῦμεν σύ τε κἀγώ 1338. Αἴγισθον ἔνθ' ᾤκηκεν ἱστορῶ E. 1090. ἀκτὴ — βροτοῖς ἄστειπτος οὐδ' οἰκουμένη P. 2. γῆν — οὔτ' εὔορμον οὔτ' οἰκουμένην 221. οἰκουμένη στέγη 298. οὐδ' ὅτων οἰκεῖς μέτα R. 414. Μερόπης — Πόλυβος ἧς ᾤκει μέτα 990. τὸ — τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ R. 1390. αἱ δὲ μυρίαι πόλεις, κἂν εὖ τις οἰκῇ, ῥᾳδίως καθύβρισαν C. 1532.

Οἴκησις, *a habitation, a dwelling;* — ὁρῶ κενὴν οἴκησιν P. 31. ὦ κατασκαφὴς οἴκησις αἰείφρουρος A. 883.

Οἰκητήρ, *an inhabitant;* ἀχρεῖον οἰκητῆρα — τόπων τῶν ἐνθάδε C. 633.

Οἰκητής, *an inhabitant;* ἐμοῦ — ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν R. 1450.

Οἰκητός, *inhabited;* ἔστι μὴν οἰκητός (ὁ χῶρος) C. 28. ἄθικτος οὐδ' οἰκητός 39.

Οἰκήτωρ, *an inhabitant;* ἄνδρες χθονὸς τῆσδ' εὐγενεῖς οἰκήτορες C. 732. Ἅιδου πάντες εἴσ' οἰκήτορες T. 282. ὅτις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι 1151. ἕλεσθέ μ' οἰκήτορα Aj. 390. Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας 513.

Οἰκίζω, *to make to dwell;* ὡς πάραυλον οἰκίσῃς, *that ye may place me near your borders* C. 731.

Οἴκοθεν, *from home;* ἐλπίσαντες οἴκοθεν ἄγειν Ἀχαιοῖς ξύμμαχον Aj. 1031. λαῶν, ὧν δδ' ἡγεῖτ' οἴκοθεν 1080. τίς σ' ἐπῆρεν οἴκοθεν στόλος; C. 359.

Οἴκοι, *at home;* δοῦλον — οἴκοι τραφεὶς R. 1123. τὰ τῆς οἴκοι διαίτης C. 353. ἡ δ' οἴκοι (πόλις) 763. οἴκοι — χἠμεῖς εἰσόμεσθ' ἃ χρὴ ποιεῖν 1041.

Οἰκονομέω, *to dwell in a house;* ἀπερεί τις ἔποικος ἀναξία οἰκονομῶ θαλαμοὺς πατρός E. 183.

Οἰκοποιός, *prepared in a house, home-made;* οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή; P. 32.

Οἶκος, 1. *a house, a habitation;* ἐς οἶκον εἰσκομίζετε R. 1429. οἶκον μὲν δρᾷς τόνδε P. 159. ἐξ οἴκου λαβών T. 1055. κατ' οἶκον, *within* E. 917. 1136. 1465. C. 344. T. 528. 686. 930., but κατ' οἶκον, *at home* Aj. 1000. P. 467. πρὸς οἶκον ἕζεσθε R. 1491. ἄφες μ' ἐς οἴκους R. 320. εὐναὶ μογερῶν οἴκων E. 93. μήτηρ δ' ἐν οἴκοις 1301. οἴκτου δ' οἴκων ἀρτίως δρεψαμένου T. 890. λείπου μηδὲ εὐ — ἀπ' οἴκων 1265. κατ' οἴκους σωθέντους αἰκίζεται Aj. 65. πότερα δ' ἐν οἴκοις ἢ 'ν ἀγροῖς ὁ Ἅιδης — τῷδε συμπίπτει φόνῳ; R. 112. ὠθεῖν δ' ἐκ' οἴκων 241. 319. οἴκοισιν εἰ ξυνέστιν ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτο R. 249. ἔμφυρε οἴκων τῶνδε 431. σχολῇ γ' ἐν οἴκοις τοὺς ἐμοὺς ἐστελλόμην 434. οἴκ εἶ σύ τ' οἴκους 637. κατ' οἴκους 1447. ἥδ' ἀναστάτους οἴκους τίθησιν A. 676. 2. *a home, one's country;* οὐ γὰρ ἦν λύσις ἄλλη στρατοῦ πρὸς οἴκων E. 341. πρὸς οἶκον ἦλθε Aj. 431. πλεῖν δ' ἐς πρὸς οἶκον P. 58. ἐξ οἴκων μολεῖν 68. πλέω δ' ἐς οἶκον 240. πρὸς οἴκων τὸν σὸν ἔκσωσόν με 486. πλέων ἐξ Ἴλου πρὸς οἶκον 544. πάλιν πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἵκετο R. 115. — ἐκτὸς οἴκων κάπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς — ἀπώλου E. 1125. ὁδὸν — ὥρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς T. 155. σεῦται — ἐπ' οἴκους 643. κῆρυξ ἀπ' οἴκων ἵκετο 754. πότερα πρὸς οἴκους — πέλαγος Αἰγαῖον περῶ; A. 455. ἀπ' οἴκων εὐθὺς ὁρμώμενος 749. σῶσαί μ' ἐς οἴκους P. 311. πλέω πρὸς οἴκους 383. πέμψον πρὸς οἴκους 1354. πέμπειν πρὸς οἴκους 1385. εἰς οἴκους μολεῖν R. 1010. ἵκου πρὸς οἴκους C. 745. — 3. *a family,* as descriptive of a person's *origin;* οὗτος πρωτογόνων ἴσως οἴκων οὐδενὸς ὕστερος P. 181. 4. also used to express *the state of any one's domestic affairs,* or *family;* πλούτει τε γὰρ κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα A. 1153. ᾧ μηδὲν ἐστ' οἴκοις βαρύ T. 727. οὐ τί πω ἔλεγεν ἐν τοῦδ' οἴκου πολύπονος αἰκία E. 504. ὦ τὸν πατρῷον οἶκον ἐξεσωσάτην 966. οἱ κηδόμενοι τοῦ Τελαμῶνος τηλόθεν οἴκου Aj. 203. ἢ κατ' οἴκους, ὡς ἔχιδνα — λαθοῦσά μ' ἐξέπινες A. 527. τὰ Λαβδακιδῶν οἴκων δρῶμαι πήματα 590.

Οἰκουρέω, 1. *to remain at home;* κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν, ὥστε παρθένοι C. 344. 2. *to keep watch at home;* ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρήφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1312.

Οἰκούρημα, *guardianship;* ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον τό τ' ἐλπίδων ἄπιστον οἰκούρημα τῶνδε τῶν ξένων P. 856.

Οἰκούριος, *pertaining to a person that watches a house;* τὰ τῆς οἰκουρίου δῶρα, *reward for watching his house* T. 539.

Οἰκτείρω, *to commiserate, to pity;* 1. act., οἰκτείρω νιν P. 169. Aj. 637. οἰκτείρομεν C. 256. εἴ τι κἀμ' οἰκτίρετε P. 1031. οἴκτειρε 505. οἴκτειρέ με 746. οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν E. 1403. οἴκτειρε — παῖδα τὸν σόν Aj.

505. — ἐπεί σφ' ἐγὼ ᾤκτειρα δὴ μάλιστα T. 464. οἴκτειρόν τέ με T. 1059. οἰκτείρατ' ἀνδρὸς Οἰδίπου τόδ' ἄθλιον εἴδωλον C. 109. ἀλλ' ἐμὲ — οἰκτείρατε 242. φύσαντ' οἰκτείρας T. 1026. οἰκτείραντες P. 309. 2. pass., ἀλλ' οὐκ ἐκ σέθεν ᾠκτείρεθ' οὗτος E. 1404.

Οἰκτίζω, *to compassionate, to pity;* ἐπεί νιν τῶνδε πλεῖστον ᾤκτισα T. 311. κάρτ' ἂν ᾤκτισας 893. ἀλλ' οἴκτισόν σφας R. 1503. καί σ' οἰκτίσας θέλω 'πέρεσθαι C. 562. οἰκτίσαντες ἄνδρα δύστηνον P. 227. οἷον ἀναρσίων οὔπω Ἡρακλέους — ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι T. 852.

Οἶκτος, *commiseration, pity;* ἐμοὶ μὲν οἶκτος δεινὸς ἐμπέπτωκε P. 953. ἔφυν οἴκτου πλέως 1063. ἐμοὶ γὰρ οἶκτος δεινὸς εἰσέβη T. 297. εἰ δ' οἶκτον ἴσχεις 798. ἔχειν σ' ἂν οἶκτον — φρενὶ θέλοιμ' ἄν Aj. 521. οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην 879. κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ φέρεται E 100. ὡς ἀνὴρ γενναῖος, οὐκ οἴκτου μέτα κατῆνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν C. 1632. κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων — δρμωμένου; T. 861. ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας, πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον A. 851.

Οἰκτρός, *lamentable, piteous;* λιμῷ τ' οἰκτρὸς P. 186. ὦ παῖδες οἰκτροί R. 58. ταῖν ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν 1462. οἰκτραὶ γάρ (εἰσί) T. 242. οἴκτειρόν τέ με πολλοῖσιν οἰκτρόν1060. τὰ δὲ νῦν ἐστῶτ' οἰκτρὰ μὲν ἡμῖν 1261. οἰκτρὰ μὲν νόστοις αὐδά E. 186. οἰκτρὰ δέ 187. ὦ δέμας οἰκτρόν 1150. κατά μοι βόασον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις E. 1056. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς Aj. 617. οἰκτρὰ γὰρ βόσκειν (κήρ) P. 1152.

Οἰκτρῶς, *pitiably;* ζῶ μὲν οἰκτρῶς P. 1032. ὡς οἰκτρῶς ἔχω T. 1069. τοῦ — αἰκῶς οἰκτρῶς τε θανόντος E. 102. τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων 142.

Οἰμωγή, *wailing, lamentation;* ἀθυρόστομος ἀχὼ τηλεφανὴς πικρᾶς οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται P. 190. ἅπας δ' ἀνευφήμησιν οἰμωγῇ λεώς T. 780. πολλὰ δ' οἰμωγῇ βοῶν 787. ἐξῴμωξεν οἰμωγὰς λυγρὰς Aj. 310. τίν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρετον οἰμωγὰν τὸν — Ἀγαμέμνονα E. 122.

Οἰμώζω, *to bewail, to lament;* τάχ' ἕξεις μᾶλλον οἰμώζειν C. 824. ἰδὼν δ' ὁ παῖς ᾤμωξεν T. 928. θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός Aj. 943. οἰμώξας δ' ἔπος ἵησι δυσθρήνητον A. 1195. στυγνὸν οἰμώξας 1211. καὶ δὶς οἰμῶξαι Aj. 920. νῦν οἰμῶξαι πάρα — τὴν σὴν ξυμφοράν E. 778.

Οἰνεύς, *Oeneus;* Οἰνέως τόκος Τυδεύς C. 1317. πατρὸς μὲν ἐν δόμοισιν Οἰνέως T. 6. Δηάνειραν Οἰνέως κόρην 404. παῖ γέροντος Οἰνέως 566. τὸν Οἰνέως γάμον 789. ἡ δολῶπις Οἰνέως κόρη 1039. τέκνον Οἰνέως T. 595, 662.

Οἰνιάδαι, the city *Oeniadae;* Ἀχελῷος ἀπ' Οἰνιαδᾶν T. 508.

Οἶνος, *wine;* ἀνὴρ — ὑπερπλησθεὶς μέθης καλεῖ παρ' οἴνῳ R. 780.

Οἰνόχυτος, *poured out wine;* οἰνοχύτου πώματος A. 706.

Οἰνόω, *to intoxicate with wine;* δείπνοις ἡνίκ' ἦν οἰνωμένος T. 267.

Οἰνώψ, *dark-coloured;* τὸν οἰνῶπ' ἀνέχουσα κισσόν C. 680. οἰνῶπα Βάκχον R. 211.

Οἰοβώτης, *one who pastures his cattle alone,* figuratively, *an insane person;* νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας Aj. 607.

Οἰόζωνος, *without attendants, alone;* ἄνδρ' ἔν' οἰόζωνον R. 846.

Οἴομαι, *to think, to suppose, to deem;* οἶμαι μὲν ἀρκεῖν σοί γε — ἀλγήματα P. 339. οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν — ἄλλον — τλῆναι τάδε 532. οἶμαι σοῦ κάκιον οὐδὲν ἂν τούτων κρατύνειν 1047. οἶμαι μὲν οὐδέν' ἄλλον (εἶναι) R. 1051. οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον — νίψαι 1227. οἴομαι δε δεῖν οὐδέν C. 28. ἀρκεῖν — οἶμαι μίαν ψυχὴν τάδ' ἐκτίνουσαν 499. οὐδὲ τὴν πατρὸς ψυχὴν ἂν οἶμαι — ἀντειπεῖν 1003. οἶμαι — Θησέα — ἐμμίξειν 1058. οἶμαι μὲν οὖν, οἶμαί τι κἀκείνῳ μέλον πέμψαι E. 541. οἶμαι μάλιστα — προσθεῖναί τινα 920. σοι μέλειν οἶμαι 1439. — ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων· οἴοιτο μὲν μάλιστ' ἑκούσιον λαβών P. 613. — οὐδὲ σθένειν τοσοῦτον ᾠόμην τὰ σὰ κηρύγματα A. 449. τίς ἄν ποτ' ᾤεθ' ὧδ' ἐπώνυμον τοὐμὸν ξυνοίσειν ὄνομα τοῖς ἐμοῖς κακοῖς; Aj. 425. κόρην γάρ, οἶμαι δ' οὐκέτ, ἀλλ' ἐζευγμένην παρεισδέδεγμαι T. 533.

Οἷος, *alone;* Κάλχας μεταστὰς οἷος Ἀτρειδῶν δίχα Aj. 737.

Οἷος, *such, such as, like.*

Οἶς, *a sheep;* οἶδς νεώρου νεοπόκῳ μαλλῷ C. 476. οἶδς εὐέρω πόκῳ T. 672. τὸ γὰρ κάταγμα — τῆς οἰός 693.

Οἰστέος, 1. of misfortune *to be endured;* ἐμοὶ μὲν οἰστέα τάδε C. 1362. 2. of gain, *to be obtained;* τὸ κέρδος ἔνθεν οἰστέον A. 310.

Οἰστράω, *to excite, to infuriate;* Ἄρης οἰστρηθεὶς T. 650.

Οἴστρημα, *a sting;* κέντρων οἴστρημα R. 1317.

Οἰστροπλήξ, *frenzied;* τῆς οἰστροπλῆγος — Ἰνάχου κόρης E. 5.

Οἶστρος, *a stimulus, a frenzy;* πρὶν ἐμπεσεῖν σπαραγμὸν ἤ τιν' οἶστρον T,

1244. κεκῷ κλάζοντας οἴστρῳ καὶ βεβαρβαρωμένῳ A. 989.

Οἰταῖος, Oetaean; γένεθλον Οἰταίου πατρὸς P. 451. πρὸς Οἰταίαν χθόνα 477. χθὸν' Οἰταίων 660. ἄκρον Οἰταίων νάπος T. 436.

Οἴτη, the mountain Oeta; εἰς Οἴτην P. 448. Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων 719. πρὸς πέτρας Οἴτης πλάκα 1416. τὸν Οἴτης ἄτομον — λειμῶνα T. 199. πάγους Οἴτας 632. κλιτὸ' οἶδ' τὸν Οἴτης Ζηνὸς ἕδρανον πάγον; 1181.

Οἶτος, *fate, misfortune*; τὸν ἀπήνυστον οἶτον ἔχουσα κακῶν E. 163.

Οἰχαλία, the city *Oechalia*; πατρῷος Οἰχαλία T. 478. ἐπ' αὐτεννῆς — Οἰχαλίας 356. τὴν δ' ἐφέστιον Οἰχαλίας 353.

Οἰχνέω, *to go away*; καὶ τὰ νῦν τηλου τὸν οἰχνεῖ Aj. 561. μὴ δοκεῖ μ' ἐν — θυραῖον οἰχνεῖν E. 305. ἄτεκνος τάλαν' ἀνόμφευτος αἰὲν οἰχνῶ, *I wretched, childless, husbandless, am ever roaming* 161.

Οἴχομαι, *to go away, to depart*; ᾤχοντο P. 269. λιπόντες ᾤχοντο 273. σκοπὸς δέ νιν — οἴχεται στελλῶν C. 299. Κρέων — οἴχεται 898. τὰς κόρας τ' οἴχει λαβών 1013. πάρεστι — ὃς πρὶν ᾤχετο T. 730. οἴχεται τοι Aj. 730. Also used figuratively of those who depart in, or are snatched away by, death; χοῦτος οἴχεται θανών; P. 412. τῶν οἰκτρῶς οἰχομένων γονέων E. 143. τῶν οἰχομένων εἰς Ἅιδου 822. οἴχει 798. οἴχεται πατὴρ 1140. οἴχει θανών Aj. 978. ἢ σεσάσμεθα —, ἢ οἰχόμεσθ' ἅμα T. 85. οἴχομαι τάλας 1133. οἴχοι', ὄλοιλα, διεκτεμήθημαι Aj. 880. θεὸς γὰρ ἐκσώζει με, τῷδε δ' οἴχομαι 1107. οἴχεται δὴ πάντα ταῦτ' ἐξῃμμένα 1250.

Οἰωνοθέτης, *one who foretells from observations on birds, an augur*; δεινὰ παράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας R. 484.

Οἰωνός, 1. *a bird of prey*; οἰωνοῖς γλυκὺν θρεπτηρίου A. 29. πρὸς οἰωνῶν δίμας καὶ πρὸς κυνῶν ἐδεστὸν αἰκισθέντ' ἄθεῖν 205. τὸν αὐτάδελφον — μήθ' ὑπ' ὀμφαστῶν κυνῶν εἶναι' ἁλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός 694. ἐσχάραι τε παντελεῖ πλήρεις ὑπ' οἰωνῶν τε καὶ κυνῶν βορᾶς 1004. ἢ τις πτηνὸς οἰωνὸς φέρων ἀνόσιον δεμὰς — ἐς πόλιν 1069. οἰωνοῖς δ' ἕλωρ Aj. 817. 2. *a bird from which omens are derived*; τί τοὺς ἄνωθεν φροντιστάτους οἰωνοὺς ἐσορώμενος E. 1047. ἀπ' οἰωνῶν φάτιν R. 310. ἢν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων, οὔτ' ἐκ θεῶν τον γνωτόν 395. γνώμῃ κυρήσας, οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθών 398. τὰ πρῶτα μὲν δόρει κρατύνων, πρῶτα δ' οἰωνῶν ὁδοῖς C. 1316. ἵν' ἦν μοι παντὸς οἰωνοῦ λιμήν A. 987.

Οἷος, *in what manner*; οἷος ἂν οὖν ἔχεις Aj. 906.

Ὀκλάζω, *to sink down* from weariness; λέχριός γ' ἐπ' ἄκρου λάου βραχὺς ὀκλάσας C. 197.

Ὀκνέω, 1. *to delay*; ἵν' οὐκέτ' ὀκνεῖν καιρός E. 22. φιλεῖ γὰρ ὀκνὼ πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα 312. 2. *to be reluctant, to be backward*; τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργασθαι E. 1263. ὅταν τι δρᾷς ἐς κέρδος, οὐκ ὀκνεῖν πρέπει P. 111. 3. *to fear, to dread*; τάφου μὲν ὀκνῶ τοῦδ' ἐπιψαύειν ἐῶν Aj. 1373. ἐν οἷς δ' αἰδῶ, ὀκνῶ (sc. μὴ φανῆς αἰσχρός) P. 833. ὀκνῶ τοι πρός σ' ἀποσκοποῦσα R. 748. καὶ μὴν ὀκνῶ 749. νῦν ὀκνοῦμεν τάφτες 922. νῦν πᾶσ' ἀνάγκη — ὀκνεῖν 986. ἢ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κεῖθεν ἐσθ' ἀπόπτολις, 1000. ὃν μήτ' ὀκνοῦντ C. 735. μεμνησθ' ἄνδρα περιφανῶς ὀκνοῦν ἰδεῖν; Aj. 81. καὶ πῶς τὸ μητρὸς λέκτρον οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ; R. 976. ὀκνοῦντ' ἀνάγκη (διδάσκειν) C. 661. τοὐμὸν οὐκ ὀκνεῖ κέαρ, *ibid.*

Ὀκνηρός, *alarming*; ἡμῖν μέν, ἄναξ, ταῦτ' ὀκνηρά R. 834.

Ὄκνος, 1. *delay, tardiness*; τοῦ πόνου γὰρ οὐκ ὄκνος P. 375. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ E. 312. τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον τελεῖν A. 243. 2. *fear*; μή μ' ὄκνῳ δείσαντες ἐκπλαγῆτε P. 225. θεσφάτων γ' ὄκνῳ κακῶν R. 1175. τοῦ μάλιστ' ὄκνος σ' ἔχει; C. 658. πρῶτος — ὄκνου σε λύσω T. 180. φρονοῦντα γὰρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ Aj. 82. μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι Aj. 139.

Ὀλβίζω, *to deem* or *pronounce happy*; μηδὲν' ὀλβίζειν R. 1529. — ἐνέγκαν — τἀπινίκια ὠλβίζετο E. 683.

Ὄλβιος, *happy, fortunate*; ὄλβία τε καὶ ξὺν ὄλβίοις ἀεὶ γένοιτο R. 929. ἐξ ὀλβίων ἄζηλον εὑρεῖν βίον T. 283. κρυπτᾷ τ' ἀχέων ἐν ἥβᾳ ὄλβιος E. 156.

Ὀλβίως, *happily*; ἐπεὶ ὀλβίως γ' ἔκυρε τὸ τέλος — βίου C. 1718.

Ὄλβος, *happiness, the means of enjoyment*; τοῦ πάντ' εὐδαίμονος ὄλβον R. 1197. ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν ὄλβος δικαίως 1282.

Ὀλέθριος, 1. of a thing, *pernicious, destructive*; ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος Aj. 786. νῶν δ' ὀλεθρία νὺξ ἐπ' ὄμμασιν βέβηκε C. 1680. ὀλεθρίαισι συναλλαγαῖς T. 842. 2. of a person *ruined*; τάλαιν' ὀλεθρία T. 875. ἀλλά μ' ἀ Διὸς ἀλκίμα θεὸς ὀλέθριον αἰκίζει Aj. 397.

Ὄλεθρος, *destruction*; ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον R. 659. σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον — μόρον A. 1277. οὐκ εἰς

ὄλεθρον; *wilt thou not to ruin?* R. 430. ἀπάγετε — με τὸν ὄλεθρον μέγαν; *bear me away—the monstrous pest;* 1343.

Ὀλέκω, *to destroy;* ἰὼ —ἍΙιδου λιμήν, τί μ' ἄρα, τί μ' ὀλέκεις; A. 1271.

Ὀλιγοστός, *exceedingly short;* ὀλιγοστὸν χρόνον A. 621.

Ὀλισθάνω, *to slip;* κἀξ ἀντύγων ὤλισθε E. 736.

Ὀλκός, *a track,* or *furrow;* τμητοῖς ὁλκοῖς ἐγκῦρσαι E. 852. this is commonly translated *to be entangled in the reins;* but Hermann, and after him Ellendt, more correctly render it *to fall upon the tracks cut by the wheels*—τμητοὶ ἱμάντες expresses *the reins* E. 737.

Ὄλλυμι, imp., ὤλλυσαν C. 395. perf. sec., ὄλωλα P. 76. E. 664. 1474. T. 1134. Aj. 880. ὄλωλας R. 1166. ὄλωλε and ὄλωλεν R. 949. C. 1579. 1609. A. 195. 1160. Aj. 958. ὀλώλαμεν R. 1505. Aj. 778. ὀλωλότος R. 126. 257. ὀλωλότα 759. 956. C. 1576. A. 1016. 1274. E. 796. ὀλωλότοιν P. 425. ὀλωλότων A. 174. 885. ὀλωλότας P. 1032. — fut., ὀλεῖς P. 1374. R. 448. T. 715. A. 747. — aor., ὤλεσα C. 553. ὤλεσας P. 1157. ὤλεσε and ὤλεσεν E. 262. T. 1029. A. 867. ὀλέσαι Aj. 144. ὀλέσσας Aj. 383. med. praes., ὄλλυται R. 179. ὄλλυσθαι R. 799. imp., ὤλλυτο P. 680. E. 915. T. 649. fut., ὀλοῦμαι P. 1093. ὀλεῖται A. 759. ὀλούμεθα 59. ὀλεῖσθε P. 1024. aor., ὤλετο R. 822. 856. C. 1652. A. 513. ὤλοντο 171. ὀλοίμην R. 645. 664. ὄλοιο E. 283. P. 949. 1008. ὄλοιτο R. 1349. E. 126. ὄλοισθε P. 1024. 1269. ὄλοιντο T. 382. ὀλοίατο Aj. 829. ὀλέσθαι E. 998. R. 1157. A. 694. 818. ὄλομέναν A. 833.

1. act., except in the perf., *to destroy;* τί μ' ὤλεσας; 1157. ὀλεῖς με, γιγνώσκω σε, τοῖσδε τοῖς λόγοις 1374. οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλεῖς R. 448. νῦν γὰρ θεοί σ' ὀρθοῦσι, πρόσθε δ' ὤλλυσαν C. 395. αὕτη (ἡ ἀναρχία) πόλεις ὄλλυσιν A. 669. πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; (ὁ ἰός) T. 715. ἂν — ἐπίδοιμι πεσοῦσαν αὔτως — ὥς μ' ὤλεσεν 1029. ἦδ' οὖν θανεῖται καὶ θανοῦσ' ὀλεῖ τινά A. 867. or *to kill;* ἔνθ' ἐκεῖνον ὤλεσεν E. 262. σὲ — ὀλέσαι Δαναῶν βοτὰ καὶ λείαν Aj. 144. τοὺς δὲ δισσάρχας ὀλέσσας βασιλῆς Aj. 383. καὶ γὰρ ἀλοὺς ἐφόνευσα καὶ ὤλεσα C. 553. 2. in the perf. of the act. and mid., *to perish, to be destroyed* or *killed;* ὄλωλα τῇδ' ἐν ἡμέρᾳ E. 664. ὄλωλα δή 1474. ὄλωλ' ὄλωλα T. 1134. μῶν ὀλώλαμεν Aj. 778. οἴχωκ', ὄλωλα 880. ὄλωλα καί σε προσδιαφθερῶ P. 76. εἰ δ' ἴδοιμ' ὀλωλότας τούτους 1032. ὄλωλας R. 1166. νὼ — ὀλώλαμεν δύ' ὄντε 1505. ὄλωλε γὰρ δὴ πάντα τἀμά C. 1609. πρὶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι E. 998. πάγκλαυστος αἰὲν ὤλλυτο T. 649. ὤλλυθ' ὧδ' ἀναξίως P. 680. ὀλεῖσθε δ', ἠδικηκότες τὸν ἄνδρα τόνδε 1024. ὃς — ἐνθάδ' ὀλοῦμαι 1093. ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ R. 1157. ὅσῳ κάκιστ' ὀλοῦμεθα A. 59. ὀλοίμην R. 645. ὀλοίμαν 664. ὀλοίο E. 283. P. 949. 1008. ὄλοιτο R. 1349. E. 126. ὄλοισθε P. 1024. 1269. ὄλοιντο T. 382. ὀλοίατο Aj. 829. τὸν υἱὸν ὧδ' ὀλωλότα E. 796. ὄλωλεν ἁ' νήρ Aj. 958. οἷν ἐγὼ ἥκιστ' ἂν ἠθέλησ' ὀλωλότων κλύειν P. 425. Λαΐου δ' ὀλωλότος R. 126. ἀνδρός τ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος 257. Λαΐον τ' ὀλωλότα 759. νῦν ὅδε πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν 949. οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὀλωλότα 956. λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα C. 1576. ὄλωλε γὰρ δύστηνος; 1579. γένους κατ' ἀγχιστεῖα τῶν ὀλωλότων A. 174. πόλεως ὑπερμαχῶν ὄλωλε τῆσδε 195. ὧν ἀριθμὸν — πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων 885. μηδ' ὀλωλότα κέντει 1016. ὀλωλότ' ἄνδρ' ἐπεξειργάσω 1274. — Αἵμων ὄλωλεν 1160. — ἡνίκ' ὤλλυτο E. 915. ὧν πόλις ἀνάριθμος ὄλλυται R. 179. τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι 799. δι' ὤνπερ ὤλετο (χειρῶν) 822. αὐτὸς πάροιθεν ὤλετο 856. μόρῳ δ' ὁποίῳ κεῖνος ὤλετο C. 1652. μίαν καθ' ἡμέραν ὤλοντο A. 171. ἀλλ' ἀδελφὸς ὤλετο 513. τὸν αὐτῆς αὐτάδελφον μήθ' ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν εἴασ' ὀλέσθαι, μήθ' ὑπ' οἰωνῶν τινός 694. ἔμοιγε — ἥδ' ὀλεῖται πλησία 759. λυγροτάταν ὀλέσθαι τὰν Φρυγίαν ξέναν 818.

Ὀλόεις, *destructive;* μετώπων ὀλόεντα πλήγματα T. 518.

Ὀλοός, *lost, ruined;* ὀλοὰ γάρ E. 833. ἦ που ὀλοὰ στένει T. 843.

Ὅλος, *the whole, entire;* ἡμέρας τοι μόχθος οὐχ ὅλης μιᾶς P. 478. τρεῖς ὅλους ἐξ ἦρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους E. 1136. τὸν τελευταῖον δ' ὅλον (sc. κρωσσὸν χεῖ) C. 480. ὕπαρχος ἄλλων δεῦρ' ἔπλευσας, οὐχ ὅλων στρατηγός Aj. 1084.

Ὀλοφύρομαι, *to lament;* ἃ —Ἴτυν ὀλοφύρεται, ὄρνις E. 145.

Ὀλυμπία, *Olympia,* a city in Peloponnese, famous for its temple; οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων, οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν, οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν R. 900.

Ὀλύμπιος, *Olympian;* Ζεὺς Ὀλύμπιος

T. 274. θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος E. 202. Ὀλύμπιοι θεοί P. 315.

Ὄλυμπος, *Olympus*; γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον C. 1651. — ὧν (νόμων) Ὄλυμπος πατὴρ μόνος R. 867. τὸν Ὄλυμπον 1088. τόνδ' Ὄλυμπον A. 754. Ὀλύμπου μαρμαρόεσσαν αἴγλαν 605. Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ Aj. 1368.

Ὅμαιμος, *consanguineous, being of kindred to*; particularly spoken of *brothers* and *sisters*; ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις C. 1769. οὐκοῦν ὅμαιμος χὠ καταντίον θανών; A. 503. ὅμαιμος ἐκ μιᾶς τε καὶ ταὐτοῦ πατρός 509. ὅμαιμε R. 639. ἐμὴν — ὅμαιμον C. 324. ὦ σπέρμ' ὅμαιμον 329. μητρὸς — οὔσης ὁμαίμου σῆς 933. ὦ τοῦδ' ὅμαιμοι παῖδες 1407. πρὸς σῆς ὁμαίμου καὶ κασιγνήτης E. 12. τὴν σὴν ὅμαιμον 317. 521.

Ὁμαίμων, same as ὅμαιμος. κάλει τὸ πᾶν μοι σπέρμα σῶν ὁμαιμόνων T. 1137. τοῦ σοῦ θ' ὁμαίμονος Aj. 1291. ὦ — ἐμαὶ δ' ὁμαίμονες C. 1277. εἴτ' ἀδελφῆς εἴτ' ὁμαιμονεστέρας τοῦ παντὸς ἥμιν Ζηνὸς ἑρκείου κυρεῖ A. 483.

Ὁμαρτέω, *to accompany*; ἀστακτὶ δὲ σὺν ταῖς παρθένοις στένοντες ὡμαρτοῦμεν C. 1643.

Ὅμαυλος, *accompanying in the same note*; παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὅμαυλος R. 187.

Ὀμβριος, *showery*; ἤ τις ὀμβρία χάλαζα C. 1498.

Ὄμβρος, *a shower*; ὄμβρος ἱερός R. 1428. πολλοῖσι δ' ὄμβροῖς ἡλίου τε καύμασιν C. 351. ἀκηράτῳ ξὺν ὄμβρῳ 696. ὄμβρῳ τακομέναν A. 822. οὔτ' — ὄμβρος οὔτ' Ἄρης A. 942. οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος T. 145. — μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἱμάτων) R. 1279.

Ὁμευνέτις, *a bedfellow, a wife*; τὴν ὁμευνέτιν Αἴαντος Aj. 496.

Ὁμιλέω, *to be intimate*, or *to have intercourse with*; σὺν τοῖς φιλτάτοις αἴσχιστ' ὁμιλοῦντα R. 367. ξὺν οἷς οὐ χρῆν μ' ὁμιλεῖν 1185. ὃς — οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ Aj. 626. ἐκεῖνος (Ajax) οὔτε στεφάνων οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν Aj. 1130.

Ὁμιλία, 1. *conversation, intercourse*; ἔστ' ἐμοὶ μὲν οὐχί, σοὶ δ' ὁμιλία πρὸς τόνδε πιστή P. 70. εἰσιδεῖν πατρὸς — δευτέραν ὁμιλίαν ἐλθόντος ἐς φῶς E. 410. 2. *a meeting*, or *assembling*; ποίας γὰρ ἀστῶν ἥξετ' εἰς ὁμιλίας; R. 1489. — 3. *society*; ἡμῶν γε ναὸς κοινόπλουν ὁμιλίαν. *Of ours, the ship's company, who are sailing together* Aj. 859.

Ὄμμα, 1. *the eye*; κινεῖ γὰρ ἀνὴρ ὄμμα P. 854. οὐκ ἄλαοῖς προσορωμέτ' ὄμμα σὸν ὄμμασιν C. 245. ὅτ' με φίλου ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῦ πρόσθεν ἐξοίχει 870. δι' ὄμματος ἀστακτὶ λείβων δάκρυον 1252. ὄμμα σε τόδ' — ἐμὸν στένει δακρῦον 1706. πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων E. 894. ἕρπει δάκρυον ὀμμάτων ἄπο E. 1222. ὄμμασιν θέαν λαβόντα P. 532. ὄμματι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν 819. τὰ πρόσθε λαμπρὰ — ὄμματα R. 1483. οὐ γὰρ ἐν ὧδ' ἀλλοτρίοις ὄμματα εἶρπον C. 145. ἀλαῶν ὀμμάτων 168. τὰς αἱματηρὰς ὀμμάτων διαφθορὰς 558. τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τηπόμπους 1202. ὀμμάτων ἐπίσκιον χεῖρ' ἐπέχοντα κρατός 1646. ἀλαστόροισιν ὀμμάτων κύκλοις A. 962. 2. used figuratively in the same sense; κατεκοίμησα τοὐμὸν ὄμμα R. 1222. θεωρήσασα τοὐμὸν ὄμμα C. 1088. νῷν τ' ὀλέθρια νὺξ ἐπ' ὄμμασιν δέδηκεν 1681. ἔλυσεν αἰνὸν ἄχος ἀπ' ὀμμάτων Ἄρης Aj. 692. κἀγὼ λαβραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη φροῦρουν T. 910. ἐκφόρους ἐπ' ὄμμασιν γνώμας βαλοῦσα Aj. 51. ἐγὼ γὰρ ὀμμάτων ἀποστρόφους αἰγὰς ἀπείρξω 69. κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν 442. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με C. 320. τόδε λαμπάδων ἱερὸν ὄμμα δρᾶν A. 870. 3. *the sight*; ὅτε γὰρ δὴ τὸ σὸν ὄμμ' ἀπέδραν Aj. 167. μή μ' — ὧδ' ἐφάλοις κλισίαις ὄμμ' ἔχων κακὰν φάτιν ἔρῃ 191. σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται T. 612. — σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν 1015. ἐξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε κἀξ ὀρθῆς φρενὸς — κατηγορεῖτο τοὐπίκλημα τοῦτό μου; R. 528. ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὁρᾶν; 1385. — οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα πότ' ἐν προσεῖδον R. 1371. Used adverbially; γυναικῶν ὧν ὁρᾷς ἐν ὄμμασιν T. 240. ξυμφορὰν ἐν ὄμμασιν πατρὸς δεδορκώς 743. πύργοι μέν, οἳ πολιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω C. 15. ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησίον τῷ νυμφίῳ A. 756. εἶπ' ὦ κρατιστεύων κατ' ὄμμα T. 102. 4. *the countenance*; λαμπρὸς ὥσπερ ὄμματι R. 81. τὸ σὸν γὰρ ὄμμα δεινὸν ἀνδρὶ δημότῃ A. 686. ὁρῶ τίν' ὑμᾶς ὀμμάτων εἰληφότας φόβον C. 733. ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανεὶς Τελαμῶνι; Aj. 457. τὰ τῶν τεκόντων ὄμματ' ἥδιστον βλέπειν R. 999. τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα P. 151. 5. *a sight, an object of sight*; ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς, Aj. 983. — μή του κηδομένου βροτῶν μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων P. 171. ἡ κάρτα λαμπρὰ καὶ

κατ' ὄμμα καὶ φύσιν T. 378. — ὡς εἶδον, ἐμπαίει τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα E. 891.

'Ομματοστερής, *deprived of sight*; κρατὶ δ' ὀμματοστερεῖ C. 1262.

Ὄμνυμι, *to swear*; ὄμνυμ' ἔγωγε T. 1178. ὄμνυ Διός νυν τοῦ με φύσαντος κάρα T. 1175. ὀμνύντες βλέπειν τὸν οὐκέτ' ὄντα ζῶντ' Ἀχιλλέα πάλιν P. 357. ὧν ὤμοσ' οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε C. 1147. ἦ κεῖνος — ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν; P. 619. ὀμόσας ἀπάξειν οἴκαδε 929.

Ὁμογενής, *of the same kindred*; ἄθεος μὲν εἶμ' — ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν τάλας R. 1362.

'Ομόγνιος, *protecting a race*, an epithet applied to particular deities; πρὸς θεῶν ὁμογνίων C. 1335.

'Ομόθεν, *from the same place*, or *source*; οἷς ὁμόθεν εἶ E. 153.

'Ομοῖος, *alike*; δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι P. 1358. γένοιο πατρὸς εὐτυχέστερος, τὰ δ' ἄλλ' ὁμοῖος Aj. 548. ὀργὴν ὁμοῖος 1132. ὁμοῖον ὥστε — ὅταν Θρῄσσαισιν ἔρεβος ὕφαλον ἐπιδράμῃ πνοαῖς A. 583. — ὁμοίους τοῖς ἀρίστοισιν P. 985. ἦ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ Aj. 1345. ᾗ με δαίμων ὁμοιοτάταν κατεννάζει A. 827.

'Ομοίως, *in like manner, equally*; ἐμοί θ' ὁμοίως καὶ θεοῖς εἴη φίλος P. 390. σοφός γ' ὁμοίως R. 563. ἄμφω γ' ὁμοίως (ἤκουσαν) C. 418. ταῦτά σοι τῷ νῷ θ' ὁμοίως κἀπὸ τῆς γλώσσης λέγω 940. θανὼν καὶ ζῶν ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται A. 210. ἡμεῖς θ' ὁμοίως οὐδὲν ἧσσον ἢ πάρος (λύπῃ ἐληλάμεθα) Aj. 269. λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. νῦν θ' ὁμοίως καὶ τότ' ἐξεπίσταμαι 895.

'Ομοκλέω, *to call out to*, by way of *exciting*; οἱ δ' ἅμα ἵπποις ὁμοκλήσαντες E. 702.

'Ομολογέω, *to confess*; ὁμολογῶ τάδε P. 968.

'Ομόπτολις, *one of the same city*; Θήβης τῆσδ' ὁμόπτολις λέως A. 729.

'Ομοῤῥοθέω, *to act in unison, to agree*; δέδρακα τοὔργον, εἴπερ ἥδ' ὁμοῤῥοθεῖ A. 532.

'Ομόσπλαγχνος, *born from the same womb*; οὐδὲν αἰσχρὸν τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν A. 507.

'Ομόσπορος, 1. *begotten by the same parents*; τὰν ὁμόσπορον Ἄρτεμιν T. 211. 2. *sowing together in the same womb*; ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον R. 260, Schol. εἰς ἣν ἔσπειρε ἐκεῖνος καὶ ἐγώ. τοῦ πατρὸς ὁμόσπορός τε καὶ φονεύς R. 460. gl. ὁμόγαμος that is, ἐς τὴν αὐτὴν ἐκείνῳ σπείρας.

'Ομόστολος, *being the companion*; Βάκχον — Μαινάδων ὁμόστολον R. 212.

'Ομοῦ, *together with, almost, nearly*.

'Ομφάλη, *Omphale*; Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ T. 251. ἐπ' Ὀμφάλῃ πόνων λατρεύματα 355.

'Ομφαλός, *the navel*; used figuratively of *Delphi* which the Greeks considered to be *the centre of the earth*; οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων R. 898.

Ὄμφή, *a voice*; especially *a prophetic voice*; κατ' ὀμφὰς τὰς Ἀπόλλωνος C. 102. Θησεύς, κατ' ὀμφὴν σὴν ὃς ἐστάλη, πάρα 556. οὔτ' ἄν ποτ' ὀμφῆς τῆς ἐμῆς ἐπῄσθετο 1353.

'Ομῶς, *equally*; κἀκεῖ κἀνθάδ' ἄν ὁμῶς ἔχθιστος ἔσται Aj. 1351.

Ὅμως, *however, nevertheless*.

Ὄναρ, *a dream*; ἡνίχ' ἡλίῳ δείκνυσι τοὔναρ E. 417.

'Ονειδίζω, 1. *to reproach, to vituperate*; usually has a dat. of the person, and accus. of the thing, or the preposition εἰς prefixed to the person: σὺ δ' ἄθλιός γε ταῦτ' ὀνειδίζων, ἃ σοι οὐδεὶς ὃς οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα R. 372. 373. — τοιαῦτ' ὀνείδιζ' οἷς ἔμ' εὑρήσεις μέγαν 441. ὡς ὀνειδιῶν τι τῶν πάρος κακῶν 1423. ἆρ' ἄθλιον τοὔνειδος — ὠνείδισ' εἰς σέ C. 758. πῶς ἂν δικαίως τοῦτ' ὀνειδίζοις ἐμοί — ; 975. τοιοῦτος ὢν τοιῷδ' ὀνειδίζεις σπορᾶν; Aj. 1277. τοῦτ' οὐκ ἔσθ' ὅπως ποτ' εἰς ἐμὲ τοὔνειδος ἕξεις ἐνδίκως ὀνειδίσαι P. 519. pass., τοιαῦτ' ὀνειδιεῖσθε R. 1500. 2. *to revile*; followed by two accusatives; τοιαῦτ' ὀνειδίζεις με τῶνδ' ἐναντίον, C. 1006. ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας R. 412.

Ὄνειδος. 1. *fame, reputation*, good or bad; σοὶ δ' ἐκλιπόντι τοῦτ' ὄνειδος οὐ καλόν P. 475. 2. *blame, disgrace*; τοὔνειδος — ὀνειδίσαι P. 519. κομπεῖν δ' ἐστ' ἀτελῆ σὺν ψευδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 831. ἦλθε — τοὔνειδος τάχ' ἂν ὀργῇ βιασθὲν μᾶλλον R. 523. δυσφόρως τοὔνειδος ἤγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον 784. ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην κακῶν χρησμῶν γ' ὄνειδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 797. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην 1035, that is, σπάργανα ὀνείδους πλέα. — ἄθλιον τοὔνειδος — ὠνείδισ' εἰς σέ C. 757. οὐκ ἂν εὑρίσκοις ἐμοὶ ἁμαρτίας ὄνειδος οὐδέν 971. τεκοῦσά με αὐτῆς ὄνειδος παῖδας ἐξέφυσέ μοι 988. ἅταν ἐπάγων ἀνὰ τὰν εὐρώδη Τροίαν, δύσταινον ὄνειδος Ἑλλάνων Aj. 1170. ἐδήχθη τοῦτο τοὔνειδος λαβών T. 253. κοὔπω τις — λόγον κακὸν ἠνέγκατ', οὐδ' ὄνειδος 462. ὀνείδεσιν ἥρασσον Aj. 711. 3. *ignominy*; μὴ παρῆς

σαυτοῦ βροτοῖς ὀνείδος P. 956. φάμα — ἐχίρεστα φέρουσ' ὀνείδη E. 1058. 4. a person covered with ignominy; τίς — τοιαῦτ' ὀνείδη λαμβάνων R. 1454.

Ὄνειρον, a dream; πέμψαι τάδ' αὐτῇ δυστρόπουτ' ὀνείρατα E. 452. ἀδυπνίων κλύουσαν ἀρτίως ὀνειράτων 473. ἥτοι μαντεῖαι — οὐκ εἰσὶν ἐν δεινοῖς ὀνείραις 490. προσείδον φάσματα δυσσῶν ὀνείρων 645. πολλοὶ γὰρ ἤδη κἀν ὀνείρασιν βροτῶν μητρὶ ξυνευνάσθησαν R. 981. Figuratively, a fancy, or presage of the mind; οὐ μακρὰν ἔτ' ἀμμένει τοίμιν φρενῶν ὄνειρον αἰωρούμενον E. 1382. See Αἰωρέομαι.

Ὀνήσιμος, useful, advantageous; οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τι ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει T. 1010, same as ἐμοὶ γενησόμενον ὀνήσιμον. — ἐχθρῶν ἔδωρα δῶρα, οὐκ ὀνήσιμα Aj. 650. — ἔχω πεποιθὼς μαρτυρίῳ ὀνήσιμα A. 882.

Ὄνησις, utility, advantage, profit; φέρων ὄνησιν ἀστοῖς τοῖσδε C. 289. οὔτε σφῶν ἀρχῇ τῇδε — ὄνησις ἥξει 453. ἐλπίς, πολλοῖς μὲν ὄνασις ἀνδρῶν, πολλοῖς δ' ἀπάτα κουφονοῦν ἐρώτων A. 612. ἀφ' ὧν τ' ὄνασιν εἴρυσι E. 1050. οὔτε θεῶν γένος οὔθ' ἁμαρίων ἔτ' ἔξεστι βλέπειν τὸ' εἰς ὄνασιν ἀνηράτων Aj. 394.

Ὀνίνημι, 1. to derive advantage from; τοιόνδ' ὀνῆσαι τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 567. 2. used in imparting good to any one; ὄναιο, Θησεῦ, τοῦ τε γενομένου χάριν καὶ τῆς πρὸς ἡμᾶς — προμηθίας, mayest thou be blessed C. 1046. 4. also as an oath by which a person binds himself; μὴ νῦν ὀναίμην, ἀλλ' ἀπεῖπε — ὀναίμην, may I not prosper, R. 644.

Ὄνομα, 1. a name; οὐδ' ὄνομα — ἔστιν P. 251. τίνων τὸ σεμνὸν ὄνομ' ἐν εὐξάμην κλύων; C. 41. φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν 60. ὅταν τορ τοὔνομ' ἀλαθῆται τὸ σόν 302. καὶ σοι τὸ Θησέως ὄνομα θωπεύσασα κλύω 1007. οὐδ' ὄνομα πρὸς τοι τῶν ξυνεκπήρων ἔχεις; T. 317. τίς ἔν ποτ' φοῖβ' ἐπάνοιμον τοῖμιν ξυνάπτειν ὄνομα τοῦ ἐμοῦ κακοῦ; Aj. 426. Used adverbially; Ἀργεῖοι μὲν ἀναλείψαντες, ὄνομα δ' Ὀρέστης E. 684. ὄνομα δ' ὠνομάζετο Ἕλενος P. 601. 2. an appellation; κακῶν δὲ' ὅστι πάντων ἀνίμαστ', οὐδὲν ἐστ' ἀπὸν R. 1285. 3. the renown of a name; ὄνομα μόνον δείσαντες C. 206. πολλὰ — τὰ σὸν ὄνομα δείσει πάντες 307. οὐδ' ὅτι τοίμιν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶν 673. 4. a name imparting honour; ὄγκων γὰρ — ὀνόματος χρὴ δεῖ τρέφειν μητρῴων T. 814. μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα προσβείσῃ τλίω 1054.

Ὀνομάζω, 1. to name; — ὄνομα δ' ὠνομάζετο Ἕλενος P. 601. τῶν Λαΐου δήπου τις ὠνομάζετο R. 1042. κ. δοῦλος. φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε κοινὸν πάντες ὠνομασμένοι C. 61. ὁ τῆς ἀρίστης μητρὸς ὠνομασμένος T. 1035. ὠνόμασθης ἐκ τύχης ταύτης δὲ οὐ R. 1036. 2. once in the sense of to utter, or describe; λόγοισι γὰρ οὐκ ἀνόμασται βραχέσι, for they are uttered in no light words C. Dk. 3. mid., to call anything one's own; ἀντὶ τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο, in what account then did he call me his own? R. 1021.

Ὄνυξ, a nail, a claw; κόμην ἀπὸ κρᾶ κοὐ συλλαβὼν χερί Aj. 303.

Ὀξύθυμος, frenzied with anger; ἡ δ' ὀξύθυμος ἥδε βωμία πέρυξ A. 1236.

Ὀξυδάκρυτος, deeply-lamented; ὀξυδάκρυτον πάθος A. 1300.

Ὀξύνω, properly to sharpen, thence to provoke; μὴ 'πιμείνῃ τοίμιν ὀξύνω στόμα T. 1166.

Ὀξύς, 1. sharp, shrill; ὀξὺν κλαδοῦν ἐνοίσας θοαῖς πάλοις E. 737. τυκρὰς ἐρυθρὸς ὀξὺν φθόγγον A. 420. — ἀφίφατος ὀξέων κωκυμάτων Aj. 314. ὀξέα κλάζων αἰετός A. 112. 2. thence applied to express anger, vehement; θυμὸς ὀξύς C. 1195. 3. swift; λαμπρὰς γὰρ ἕτερ στερόπας ἕξεις ὀξὺς νόσος ἔσ λήγει Aj. 251. ἐς ἥδε (ἡ νόσος) μοι ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται P. 797. ὀξεῖα γὰρ σοῦ βάξις — διῆλθ' Ἀχαιοὺς πάντας Aj. 977. ὀξεῖαν ἀκοὴν τοῖς ἐμοῖς λόγοις δίδοὺς E. 30. 4. fierce, destructive; φοινῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει τυνὶν — φοινίον σταλάγματος A. 1223. Comparative, swift; φυγὰν πρόβρωμον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ A. 108.

Ὀξύφωνος, shrill-toned; ὀξυτόνου δὲ πνεύματος P. 1082. ὀξυτόνων γόων E. 236. ὀξυτόνους φθὰς θρηνήσει Aj. 618.

Ὀξύφωνος, shrill-voiced, or clear-voiced; ὀξύφωνος ἐς ἀηδόν T. 959.

Ὀξυχόλος, with vehement passion; (ἰὼ ἰὼ δ' ὀξυχόλος παῖς ὁ Δρύαντος A. 945., in some editions the reading is ὀξύχολος agreeing with παῖς. Dindorf has ὀξυχόλοις, agreeing with ἀγγαῖς. Hermann, on the authority of several MSS. adopts ὀξυχόλως.

Ὀπαδός, a follower, an attendant; ἀφ' ἑπτὰ ὀπαδοὶ T. 1254. κασιγνήτων ('Ἀπόλλωνος) πικροστίκτων ὀπαδὸν ἐλάφου C. 1094.

Ὀπάων, an attendant; οἱ τ' ὀπάονες οἱ τ' ἕποτες οἱ τ' ἐπόντες A. 1095. —

αἵδε γὰρ χέρες Θησέως ἔσωσαν φιλτάτων τ' ὀπαόνων C. 1105.

Οπῃ, *where, whither.*

Ὁπηνίκα, *when, at what time.*

Ὄπισθεν, *behind.*

Ὀπίσω, *hereafter.*

Ὁπλίζω, properly *to arm;* κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ Aj. 1102. Used figuratively, *to arm oneself with boldness;* ποῖ ποτ' ἐμβλέψασα τοιοῦτον θράσος αὐτή θ' ὁπλίζει κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς; E. 984.

Ὅπλον, used by Sophocles only in the plural: 1. *arms,* or *armour* of any kind; τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων P. 62. Aj. 41. 1218. 1316. τῶν ἀνικήτων ὅπλων P. 78. τῶν Ἡρακλείων ὄντα δεσπότην ὅπλων 262. τά θ' ὅπλ' ἀπῄτουν τοῦ πατρός 362. τῶν ὅπλων κείνων ἄλλος κρατύνει 365. εἰ τἀμὰ κεῖνος ὅπλ' ἀφαιρήσοιτό με 376. τῶνδε τῶν ὅπλων 791. τἀμά μοι μεθεὶς ὅπλα 961. ὁ ξυλλαβών με κἀπονοσφίσας ὅπλων 967. τά γ' ὅπλ' ἔχοντες 1045. τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς — φανεῖ 1053. πτανῶν ἀπ' ἐμῶν ὅπλων 1096. κράτει τῶν σῶν ὅπλων 1276. ὅπλων σοῦ πατρός 1350. τἄμ' ἀφαιρείσθων ὅπλα Aj. 100. τῶν ὅπλων τῶν ὧν πέρι 437. ὅπλων ἔκειτ' ἀγὼν πέρι 916. 2. in a figurative sense *heavy armed troops;* πολλῶν μεθ' ὅπλων A. 115. κεῖνος ἀ' νήρ, ὃς στυγερῶν ἔδειξεν ὅπλων Ἕλλασι κοινὸν Ἄρην Aj. 1174.

Ὅποι *where, whither.*

Ὁποῖος, *of what kind, sort,* or *manner.*

Ὁποιπερ, *whithersoever.*

Ὁπόσος, *how many, as many as;* only found in the plural; καὶ τῶν θανόντων χὠπόσοι ζῶμεν πέρι A. 214. χὠπόσα αἴσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα γίγνεται R. 1407.

Ὁπόταν, *when.*

Ὁπότε, *when.*

Ὅπου, *where.*

Ὀπτήρ, *a beholder, a spectator;* καί μοί τις ὀπτὴρ — εἰσιδὼν φράζει Aj. 29.

Ὀπτός, *baked;* τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θραυσθέντα — ἂν εἰσίδοις A. 471.

Ὄπωπα, see ὁράω.

Ὀπώρα, *the fruit of the vine;* γλαυκῆς ὀπώρας ὥστε πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου T. 700.

Ὅπως, *how, in what manner, that, in order that.*

Ὅπωσπερ, *just as;* αὔτως ὅπωσπερ τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον Aj. 1158. ἦν ταὐθ' ὅπωσπερ καὶ σὺ φῄς R. 1336.

Ὁράω, I. Form. 1. act., perf., ὅπωπα Aj. 1129. E. 753. A. 6. P. 672. ὅπωπε A. 1114. fut., ὄψομαι — ὄψει P. 1240. T. 198. 809. A. 329. — ὄψεται P. 832. E. 1302. T. 603. 797. Aj. 644. ὄψεσθε R. 135. — ὀψοίμην R. 796. ὀψοίατο 1274. — ὄψεσθαι A. 1265. — aor. ind., εἶδον P. 250. 443. A. 239. 487. Aj. 1121. E. 62. 890. 911. εἶδες Aj. 1005. E. 1256. εἶδε and εἶδεν E. 768. T. 139. 792. 897. R. 119. 759. A. 960. — εἴδομεν E. 752. 843. εἴδετε T. 689. E. 1226. εἶδον P. 271. — con., ἴδω E. 259. 263. Aj. 526. 982. A. 1323. ἴδῃς Aj. 6. 834. ἴδῃ T. 115. Aj. 83. ἴδητε Aj. 418. — opt., ἴδοιμι P. 351. 1032. R. 505. 831. T. 608. Aj. 377. ἴδοις P. 21. C. 252. 1220. A. 314. Aj. 217. ἴδοι T. 832. — imper., ἴδε T. 221. 818. C. 1462. ἴδετε Aj. 496. E. 1376. — inf., ἰδεῖν P. 680. 1378. R. 824. 832. 1045. 1077. 1297. 1335. 1528. C. 1102. 1724. A. 206. 1256. T. 1062. Aj. 81. 534. 1144. 1319. 1398. E. 864. 1489. — partic., ἰδών P. 667. R. 537. 1116. C. 1480. A. 400. Aj. 1202. T. 928. E. 963. 1267. 1270. — ἰδοῦσα T. 1266. E. 874. 875. 885. ἰδόντι C. 76. ἰδόντα E. 746. R. 293. ἰδόντε C. 1672. ἰδόντες P. 1338 A. 428. ἰδοῦσιν Aj. 1397. E. 752. 2. The praes. and aor of the midd. are also met with; ὁρῶμαι A. 590. ὁρωμένη T. 305. — εἰδόμην P. 351. R. 1217. ἰδοίμην T. 1000. ἰδοίμαν P. 1100. ἴδεσθε E. 965. Aj. 344. 3. pass., ὁρᾶται A. 402. 419. ὀφθήσει T. 452. ὤφθη R. 509. ὤφθησαν A. 705.

II. Signification: *to see, to behold, to look at, to perceive, to regard, to know by experience.*

Ὀργαίνω, 1. intrans., *to be angry;* οὐ γὰρ ὀργαίνειν καλόν T. 549. 2. trans., *to make angry, to stir up to anger;* καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας R. 335. εἰς ὀργὴν κινήσειας.

Ὄργανον, 1. *an instrument;* κλᾶε δ' ὀργάνων ὅτου ψαύσειεν οἷς ἐχρῆτο T. 901. 2. *a contriver,* in which sense we also use the word *instrument;* ἀπάντων κακῶν ὄργανον Aj. 373.

Ὀργή, 1. *natural disposition;* σὲ δ' αὐτόγνωτος ὤλεσ' ὀργά A. 867. εἰσιδών τις ἐμφερὴς ἐμοὶ ὀργὴν θ' ὁμοῖος Aj. 1132. ὃς — οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ Aj. 626. κερτομίοις ὀργαῖς A. 947. 2. *impulse;* ὅπως — ὀργῇ χρωμένη παρῆλθ' ἔσω R. 1241. 3. *anger, indignation;* ὀργῇ βαρείᾳ P. 368. κοὐκ ἔσθ' ὅτου ὀργὴν ἔχοις ἂν οὐδὲ μέμψιν εἰς ἐμέ 1293. ὀργὴν ἐμέμψω τὴν ἐμήν R. 337. θυμοῦ δὲ ὀργῆς 344.

[illegible]

[illegible] 1. to stretch forth the hand; [illegible] 2. thence to [illegible]

[illegible] 1. mountainous; [illegible] 2. that dwells in mountains; [illegible]

[illegible] that frequents mountains; [illegible]

[illegible] belonging to Orestes; [illegible]

[illegible] Orestes.

[illegible] 1. erect; [illegible] 2. loud; [illegible]

[illegible] steep; [illegible]

[illegible] 1. erect, upright; [illegible] 2. straight, direct; [illegible]

[illegible] Aj. 1233. [illegible] R. 328. [illegible] 1385. 3. figuratively of a prosperous condition, standing upright; [illegible] R. 50. [illegible] 696. [illegible] E. 947. 4. in a straight course, with success; [illegible] C. 142[illegible] T. 346. 5. true, just, right; [illegible] R. 419. [illegible] 1220, [illegible] C. [illegible] 1180. [illegible] R. 903.

[illegible] 1. to raise, to set upright; [illegible] P. [illegible] E. [illegible] 2. to direct, to send straight; [illegible] P. 1293., that is, [illegible] 3. to regulate, to set right, to restore, to cause to prosper, or succeed; [illegible] R. 39. [illegible] C. 395. [illegible] A. 163. [illegible] 1143. pass., [illegible] Aj. 161. [illegible] A. 671.

[illegible] rightly.

[illegible] 1. properly to fix boundaries, thence to appoint, to build; [illegible] T. 751. [illegible] 2. to establish laws; [illegible] A. 448. 3. to separate by boundaries; [illegible] P. 632.

Ὅρκιον, *a solemn compact;* εἴπερ εὐσεβεῖν βούλει, πατρῴων ὁρκίων μεμνημένος T. 1213.

Ὅρκιος, 1. *bound by an oath;* κατήνεσεν τάδ' ὅρκιος δράσειν ξένῳ C. 1633. ὅρκιος δέ σοι λέγω A. 305. 2. an epithet of Jove, *guardian of oaths;* Ζῆνα δ' ὅρκιον καλῶ P. 1308.

Ὅρκος, 1. *an oath;* τόνδ' ὅρκον αἰδεσθεὶς θεῶν R. 647. τὸν — νῦν τ' ἐν ὅρκῳ μέγαν καταίδεσαι 653. οὗτοι σ' ὑφ' ὅρκου γ', ὡς κακόν, πιστώσομαι C. 656. ὅρκον αὐτῷ προσβαλὼν διώμοσεν T. 254. ἄγγελλε δ' ὅρκῳ προστιθείς E. 47. ἀλίσκεται χὠ δεινὸς ὅρκος Aj. 635. οὕνεχ' ὅρκων, οἷσιν ἦν ἐπώμοτος Aj. 1092. δι' ὅρκων καίπερ ὢν ἀπώμοτος A. 390. 2. *the god of oaths;* ταῦτ' οὖν ἔκλυεν δαίμων ἡμῶν χὠ πάντ' ἀΐων Διὸς ὅρκος C. 1764.

Ὁρκωμοτέω, *to swear by, to call to witness by an oath;* θεοὺς ὁρκωμοτεῖν A. 264.

Ὁρμάω, 1. act., *to excite, to urge;* ἦ ῥά σε — Ἄρτεμις ὥρμασε — ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Aj. 175. 2. *to hasten;* βαλβίδων ἐπ' ἄκρων ἤδη νίκην ὁρμῶντ' ἀλαλάξαι, *now hastening to shout forth victory on the tops of the battlements* A. 133. 3. midd., *to go, to go forth, to set out, to attempt;* ὡς ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμιν εἴκῃ, τηνικαῦθ' ὁρμώμεθα P. 463. πλέωμεν, ὁρμάσθω ταχύς 522. (sc. ὁ ξένος). ὁρμώμεθ' ἐς ναῦν 869. νὼ μὲν οὖν ὁρμώμεθον 1068. ὑμεῖς — ὁρμᾶσθαι ταχεῖς 1069. πᾶσα δ' ὁρμᾶται κατ' αμπυκτήρια πώλων ἄμβασις C. 1070. ἡνίχ' ὡρμώμην ἐγώ 1161. ὁρμωμένῳ — πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1330. σ' ὁρμώμενον ἐς προὔπτον Ἅιδην 1441. ὁρμωμένῳ νερτέρας — νεκρῶν πλάκας 1572. φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας, *approaching hither* 1665. ὁρμᾶσθ' — εἰς ἐπόψιον τόπον A. 1097. ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν 1218. ὁδὸν — ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων T. 155. νύκτωρ ἐφ' ὑμᾶς — ὁρμᾶται μονος Aj. 47. ἰδὼν — Ἀγαμέμνον' ἡμῖν δεῦρο τόνδ' ὁρμώμενον 1203. κλύω τινὸς οἴκτου δι' οἴκων ἀρτίως ὁρμωμένου; *do I hear some lamentation newly bursting forth in the house?* T. 861. ὅτε οἱ (σοί) — ἀνταία γενύων ὡρμάθη πλαγά, *when the adverse stroke of the axe was inflicted on him* E. 189. πρὸς θεῶν ὡρμημένος, *moved by the gods* E. 76. ἐχθρῶν δ' ὕβρις ἀτάρβητος ὁρμᾶται, *the fearless insolence of enemies is hurrying* Aj. 195.

Ὁρμέω, *to lean upon;* οὐ γὰρ ἂν — ἀλλοτρίοις ὄμμασιν εἶρπον κἀπὶ σμικροῖς μέγας ὥρμουν, *for I had not been creeping by others eyes, and being strong have leant upon the slight* C. 146.

Ὁρμή, *impetus, impetuosity;* μαινομένᾳ ξὺν ὁρμᾷ βακχεύων ἐπέπνει ῥιπαῖς ἐχθίστων ἀνέμων A. 135. ἢ ταῦτα — οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; P. 562. τίς προσήγαγε χρεία; τίς ὁρμή; P. 237. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς — δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν E. 1502.

Ὁρμίζω, *to put into port;* τύχῃ πρὸς ταὐτὸν ὁρμισθεὶς πέδον P. 542.

Ὅρμος, *a port, a harbour;* ναὸς ἄξενον ὅρμον αὐγάζων P. 217. οὐ γάρ τις ὅρμος ἐστίν 302. ἐς τὸν ἀπόξενον ὅρμον Θρῄκιον κλύδωνα R. 196.

Ὀρνιθοσκόπος, *augural;* εἰς γὰρ παλαιὸν θᾶκον ὀρνιθοσκόπον ἵζων A. 986.

Ὄρνις, 1. *a bird* generally; εὔπτερον ὄρνιν R. 176. πικρᾶς ὄρνιθος A. 420. ὄρνις ἀτυζομένα, Διὸς ἄγγελος E. 146. οἷα τιν' ἄθλιον ὄρνιν T. 105. οἰκτρᾶς γόον ὄρνιθος ἀηδοῦς Aj. 617. — πτηνὸν ὄρνιν P. 943. ἡλίου σέλας ἡᾷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ E. 18. ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται Aj. 1044. κουφονόων — φῦλον ὀρνίθων A. 342. 2. *a bird that gives an omen;* τί δῆτ' ἂν — σκοποῖτό τις — τοὺς ἄνω κλάζοντας ὄρνις R. 966. ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων A. 988. οὐδ' ὄρνις εὐσήμους ἀπορροιβδεῖ βοάς 1008. 3. *an omen;* ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην παρέσχες ἡμῖν R. 52.

Ὄρνυμι, 1. act., *to rouse;* ὄρσεις με τἀκίνητα διὰ φρενῶν φράσαι A. 1047. 2. midd., *to rush, to rouse oneself;* κρεῖσσον ἀμαιμακέτου πυρὸς ὄρμενον (ἴδοις ἄν) ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ R. 177. ἔκτος δὲ Παρθενοπαῖος — ὄρνυται C. 1322. προτέρας ἅπας ὕπερ ὀρνυμένας πόλει R. 165. οὐδ' ἔτ' ὠρώρει βοή, *and no longer a cry arose* C. 1618.

Ὄρος, *a mountain;* Ἕρμαιον ὄρος P. 1445. ἔῤῥιψεν εἰς ἄβατον ὄρος R. 719. — ξὺν αἷς (αἴγλαις) Λύκι' ὄρεα διάσσει 208. ναίων ἐπ' ἄκρων ὀρέων 1106. ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται δύμὸς Κιθαιρών 1451. Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι 1118.

Ὅρος, *a boundary;* ὅπως — γῆς δὲ μὴ βαίνῃς ὅρων C. 401.

Ὀρούω, *to rush;* ὕβρις ἀκρότατ' εἰσαμβιβάσασιν ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν R. 877. λαθραῖον ὡς ὀρούσῃ πρὸς δίκας ἀγῶνα E. 1433.

Ὀρτύγιος, *Ortygian;* Ἄρτεμιν Ὀρτυγίαν T. 212.

Ὀρύσσω, *to dig;* κρύψω τόδ' ἔγχος — γαίας ὀρύξας Aj. 644.

Ὀρφανίζω, *to bereave;* ὀθοὔνεκ' ἐκ δυοῖν

ἔστιν ἔμοι — ὀρφανοῦμαι βίου T. 938.

Ὀρφανοτρόφος, a guardian of orphans; οὐ — τοῦ θαλάσσου μόνος ἐστ' ὀρφανοτρόφος μὴ φίλων Aj. 507.

Ὀρφανός, bereft of parents, orphaned; παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπών Aj. 638. ὅταν κοινῆς οὐσῆς κοινῶν ὀρφανὸν βλέψῃ λέχους A. 422.

Ὄρχημα, a dance; Νύμφαι Κυθηρεῖ' ὀρχήματα Aj. 694.

Ὅς, pronoun relative; who, which, what.

Ὅς, his own.

Ὅσιος, 1. holy, sanctioned by divine laws; οὐ γὰρ σοι θέμις, οὐδ' ὅσιον ἐγχέαι ἐπὶ γαμετῆς ἐστίας σπονδίσματα E. 625. λουτρῶν ὁσίων Aj. 1304. ὅσια πανουργήσασα A. 74. 2. lawful; ὁσιά τε φανεῖς, ἔστι τ', ἢ τύχοιμι, θέμις P. 658. 3. pure; δ' ὁσίων χειρῶν δεγάν C. 471.

Ὀσμή, a smell, a stench; μὴ βαρυσθῶσιν κακῇ ὀσμῇ πρὸ τοῦ δέοντος P. 879. ὀσμὴν ἐπ' αὐτοῦ — πορευτόνες A. 408. οἰωνὸς φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν ἀστοῖσιν ἐς πόλιν 1079.

Ὅσος, as much as, how much, whosoever.

Ὁσοστός, how much never, how many soever.

Ὅστις, who, what, or which indeed.

Ὄσσε, the eyes; τὸν δ' ἀγρίως ὄσσοισι παστάτας ὁ παῖς A. 1216. ἢν μήποτ' ἐγὼ προσιδεῖν — ὄφελον ὄσσοις T. 994.

Ὅστις, whoever, whatever.

Ὀστοῦν, a bone; ἦλθε δ' ὀστέων ἀδαγμὸν ἀντίστασιν T. 766.

Ὅταν, when, since.

Ὅτε, when, as, since.

Ὅτι, that, because, wherefore.

Ὄτοβος, a sound; γλυκὺν αὐλῶν ὄτοβον Aj. 1181. μέλ' αἰθὲς ἀμφίστασαι διατρόπιον ὄτοβος C. 1476.

Ὀτοτοῖ, an exclamation of sorrow, alas!

Ὀτρύνω, to excite, to urge, to instigate; ἐγὼ δὲ φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις ὀτρύνων, εἰσέβαλλον εἰς ἔρκη κακά Aj. 60. ὀτρύνουσά νιν 758. σὺ ἡμᾶς τ' ὀτρύνεις, καὐτὸς ἐν πρώτοις ἕπει E. 28.

Οὐ, no, not.

Οὐδαμά and οὐδαμῇ, nowhere, by no means.

Οὐδαμοῦ, nowhere.

Οὐδαμῶς, by no means.

Οὖδας, the ground; φορούμενος πρὸς οὖδας, ἄλλοτ' οὐρανῷ σκέλη προφαίνων E. 742.

Οὐδέ, neither, nor, not even, not at all.

Οὐδείς, no one, not any one, not any, not anything, nothing, none.

Οὐδέποτε, never, not at any time.

Οὐδέπω, not yet.

Οὐδεπώποτε, not at any time whatever.

Οὔκ, not.

Οὐκέτι, no longer.

Οὐκοῦν, surely not, therefore not.

Οὐκοῦν, is it not so? therefore.

Οὖλος, destructive; οὐλὴν σὺν πᾶν Aj. 913.

Οὖν, therefore, wherefore.

Οὕνεκα, on which account, on account of, wherefore.

Οὔνομα see ὄνομα.

Οὗπερ, where.

Οὔπω, not yet.

Οὐπώποτε, never.

Οὐράνιος, of or pertaining to heaven, celestial; οὐρανίων τε καὶ χθονιῶν R. 301. οὐρανίων δ' αἰθέρα 186. οὐράνιον φῶς A. 935. οὐρανίαν ἄμα πρυλεπῶν P. 1399. οὐρανίαν ἐπ' ἔχων C. 687. τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν, οὐράνιον ἔχος, πλήμπλησι πέδον A. 414. τῶν οὐρανίων Θέμις E. 1053. — ἐνν οὐρανίων φλέγων Aj. 194.

Οὐρανός, heaven; ἔστι μέγας ἐν οὐρανῷ Ζεὺς E. 169. ὁ τῶν αὐτῶν οὐρανὸν διφρηλατῶν Aj. 832. πρὸς οὐρανὸν βιβῶν C. 382. οὐρανῷ σκέλη προφαίνων E. 742.

Οὔρεσιν see ὄρεσιν.

Οὐρεσιβάτας, feeding on the mountains; ἔθνη θηρῶν, οἷς ἥδ' ἔχει χῶρος οὐρεσιβάτας P. 1133.

Οὐρίζω, to guide prosperously, or with a favourable wind; ὃς τ' ἐμὲν γᾶς φῶς — κατ' ὀρθὸν οὐρίσας R. 694.

Οὔριος, prosperous, favourable; οὐρίᾳ πλάτᾳ P. 355. γένοιτο δὲ πλοῦς οὐρίος τε κεἰσταλής 769. ἐμὲ — οὐρίᾳ μὴ πελάσαι δρόμῳ Aj. 873. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν Aj. 1062.

Οὖρος, a favourable breeze; οὖρός τοι τέκνον, οὖρος P. 844. ταῦτα μὲν βείτω κατ' οὖρον T. 468. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἔκνοθεν ἐν τούσῃ 812.

Οὖς, the ear; ὀρθὸν οὖς ἵστησεν E. 27. τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ R. 371. τῆς ἀκουούσης — πηγῆς δι' ὤτων φραγμὸς 1387. καί με φθογγὸς οἰκείου κακοῦ βάλλει δ' ὤτων A. 1173. ὀξὺν δι' ὤτων κέλαδον ἐνσείσας θοαῖς πῶλοις E. 727. δ' ὠτὸς ἂν παῦρά χ' ὡς ἠπίως ἐνίεσαν 1431. λόγους ψιθυροὺς πλάσσων εἰς ὦτα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς Aj. 149. ἐν τοῖσιν ὠσὶν ἢ 'πὶ τῇ ψυχῇ δάκνει; Aj. 317. ὁ δρῶν σ' ἀνιᾷ τὰς φρένας, τά δ' ὦτ' ἐγώ 319.

Οὐσία, state, condition; τὰς ἄπαιδας ἐν τὸ λοιπὸν οὐσίας, her childless condition for the future T. 907.

Οὔτε, *neither, nor.*
Οὔτοι, *by no means.*
Οὗτος, *this person.*
Οὕτω and οὕτως, *thus.*
Οὐχί, *not.*

Ὀφειλέτης, *a debtor;* οὐ κάτοισθ' ἐγὼ θεοῖς ὡς οὐδέν ἀρκεῖν εἶμ' ὀφειλέτης ἔτι; Aj. 587.

Ὀφείλω, *to owe, to be indebted to;* ὀφείλω τοῖς θεοῖς πολλὴν χάριν A. 331. καὶ σοὶ τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν P. 1407. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν E. 1164. ὤφελον, optat., *would that, I wish;* μή ποτ' ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον P. 957. ὀλέσθαι δ' ὤφελον τῇδ' ἡμέρᾳ R. 1157. λῶβαν — ἣν μή ποτ' ἐγω προσιδεῖν ὁ τάλας ὤφελον T. 994. ὤφελον πάροιθεν ἐκλιπεῖν βίον E. 1120. εἴθ' ὤφελες τοιάδε τὴν γνώμην εἶναι E. 1010. — ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι — ἀνήρ Aj. 1171.

Ὄφελος, *advantage;* λέγεις δ' Ἀτρείδαις ὄφελος ἢ 'π' ἐμοὶ τάδε; P. 1370.

Ὀφθάλμος, *the eye:* χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1460. ὧν ἀφαρπάζειν φιλεῖ ὀφθαλμὸς ἄνθος T. 546. διάστροφον ὀφθαλμὸν ἄρας 792. οὖρος ὀφθαλμῶν ἐμῶν αὐτῇ γένοιτ' ἄπωθεν ἐρπούσῃ καλῶς 812. εἴπερ ὀφθαλμοῖς γε τοῖς αὐτοῖς ὁρᾷ Aj. 84. ἁπάντων δὴ θεαμάτων ἐμοὶ ἄλγιστον ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς ἐγώ 972. οὐ δῆτα τοῖς ἐμοῖσιν ὀφθαλμοῖς ποτέ (προσλεύσσειν) R. 1377. εἰ μὴ τὸν αὐτόχειρα — ἐκφανεῖτ' ἐς ὀφθαλμοὺς ἐμούς A. 307. σύ τ' οὐδαμὰ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν 760. Used figuratively; καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς τάφοι R. 987.

Ὄφις, *a snake;* ὃς — σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1312.

Ὀφλισκάνω and ὄφλειν or ὀφλεῖν, *to be liable to, to expose oneself to;* τῷ ἀπ' ἐμᾶς φρενὸς οὔποτ' ὀφλήσει κακίαν, *wherefore in my sentiments he shall never bear the character of guilt;* μώρῳ μωρίαν ὀφλισκάνω, *I incur the imputation of folly from a fool* A. 466. αὐθαδία τοι σκαιότητ' ὀφλισκάνει, *self-will incurs the imputation of folly* 1015.

Ὄφρα, *as long as.*

Ὀφρύς, *the eyebrow;* νεφέλη δ' ὀφρύων ὕπερ αἱματόεν ῥέθος αἰσχύνει A. 524. τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 825.

Ὀχέω, *to bear;* ἀχὼ τηλεφανὴς πικρὰς οἰμωγᾶς ὕπ' ὀχεῖται, *distant echo is borne in answer to his bitter shrieks* 190.

Ὄχημα, *a vehicle,* 1. *a chariot:* κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων E. 730. 2. ὄχημα ναός, *a ship;* μὴ σταίη πολύκωπον ὄχημα ναὸς αὐτῷ T. 653.

Ὄχθη, *a steep bank, a mound;* Νυσαίων ὀρέων κισσήρεις ὄχθαι A. 1119. Σπερχειοῦ τε παρ' ὄχθαις P. 716.

Ὄχθος, *a mound;* Οἴτας ὑπὲρ ὄχθων P. 719. τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ T. 521.

Ὀχλέω, *to molest;* ὡς παρὼν σύ γ' ἐμποδὼν ὀχλεῖς R. 446.

Ὄχλος, *a crowd;* πολύς σου ταῦτά γ' εἰσήκουσ' ὄχλος T. 423.

Ὄχος, *a chariot;* ὄχου παραστείχοντα τηρήσας R. 808. δέκατον ἐκπληρῶν ὄχον E. 698, that is, ὥστε δέκα γενέσθαι. — Βαρκαίοις ὄχοις 717.

Ὄψ, *a voice;* ὦ χθονία — φάμα, κατά μοι βοᾶσον οἰκτρὰν ὄπα τοῖς ἔνερθ' Ἀτρείδαις E. 1057.

Ὀψέ, *late.*

Ὄψις, 1. *a sight;* ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα R. 1238. ἡ τέκνων δῆτ' ὄψις ἦν ἐφίμερος 1375. αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους ἀκοῇ τε κλύειν λεύσσειν τ' ὄψιν P. 1393. δῶρον οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν C. 583. κοὐδὲν εἰς ὄψιν πλέον Aj. 863. 2. *the sight of the eye,* or *the eye* itself; πῶς ἔτλης — σὰς ὄψεις μαρᾶναι R. 1328. διπλᾶς ὄψεις ἀράξας αὐτός A. 52. 3. *a vision;* εἴ μοι λέγοις τὴν ὄψιν E. 405.

Π

Παγετώδης, *icy, cold as ice;* πέτρας γύαλον θερμὸν καὶ παγετῶδες P. 1071.

Πάγκακος, *altogether vile;* ὦ παγκάκιστε A. 738. T. 1114.

Πάγκαρπος, *fruitful, rich in fruits;* παγκάρπου δάφνης R. 83. θύματα πάγκαρπα E. 625.

Παγκευθής, *that conceals all;* τὰν παγκευθῆ κάτω νεκρῶν πλάκα C. 1559.

Πάγκλαυστος or πάγκλαυτος, 1. transitively, *ever lamenting,* or *weeping;* πάγκλαυστος αἰὲν ὤλλυτο T. 649. ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις A. 825. 2. pass., *much lamented;* πάγκλαυστον αἰῶνα κοινὸν εἵλου E. 1074.

Πάγκοινος, *common to all;* ἐξ Ἀΐδα παγκοίνου λίμνας E. 136. μέδεις δὲ παγκοίνοις Ἐλευσινίας Δηοῦς ἐν κόλποις A. 1106. ποῖον τοῦτο πάγκοινον λέγεις; A. 1036.

Παγκοίτας, *that lays all to sleep;* τὸν παγκοίταν θάλαμον A. 798. ὁ παγκοίτας Ἅιδας 805.

Παγκόνιτος, *all covered with dust;* πάμπληκτα παγκόνιτά τ' ἐξῆλθον ἄεθλ' ἀγώνων T. 504.

Παγκρατής, *ruling all;* ὁ παγκρατὴς Κρόνου παῖς P. 675. ὁ παγκρατὴς χρόνος C. 615. ὁ παγκρατὴς ὕπνος Aj. 660. τὸ παγκρατὲς σέλας Ἡφαιστότευκτον P. 974.

Πάγος, *a hill;* Ἄρεος πάγον C. 951. Δημητρὸς εἰς ἐπόψιον πάγον μολοῦσα 1597. καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων A. 407. πάγους Οἴτας παραναιετάοντες T. 631. τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον 1181.

Πάγος, *ice, frost;* πάγου χυθέντος P. 293. δυσαύλων πάγων αἴθρια A. 355. ὀρθόποδος ὑπὲρ πάγου 972.

Πάγχαλκος, *all made of brass;* πάγχαλκα τέλη A. 143. παγχάλκων γενύων ὡρμάθη πλαγά E. 188.

Πάγχριστος, *anointed all over;* τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθείς T. 658.

Παγχρύσεος and πάγχρυσος, *all golden;* σε παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις Aj. 92. παγχρύσων ἐκ δίφρων E. 500.

Πάθη, *calamity, suffering;* μελέαν πάθαν κλαῖον A. 965. στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος — διδάσκει C. 7. τὰς ἐκεῖ μὲν οὐκ ἔχω λέγειν πάθας Aj. 288.

Πάθημα, *a misfortune, a calamity;* τὰ παθήματα κεῖνα πρὸς αὐτὸν τῆς ὠμόφρονος Χρύσης ἐπέβη P. 193. τὸ δὲ πάθημ', ὁποῖον φῆς παθεῖν, δίδασκέ με R. 554. πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα 1240. τὰ μὲν παθήμαθ' ἃ ἔπαθον C. 362. πότερον τὸ σὸν πάθημ' ἐλέγχω P. 334. πεπυσμένη μὲν — πάρει πάθημα τοὐμόν T. 141.

Πάθος, *a misfortune, calamity, suffering;* ἄπορα — ἐνιδεῖν πάθη P. 843. ποῦ 'σθ' ὁ χῶρος — οὗ τόδ' ἦν πάθος; R. 732. ἔγωγ' ἂν ἐκπεφευγοίην πάθος 840. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος 1297. κακὰ — τάδ' ἐμὰ πάθεα 1331. ποῖον πάθος δείσαντες ἐκ χρηστηρίων; C. 610. τὰν δεινὰ τλᾶσαν — πάθη 1080. παιδὸς τόδ' ἥσθετ' ὀξυκωκυτὸν πάθος A. 1300. οἷς θεὸς — ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι E. 203. τὸν ἀγχιστῆρα τοῦδε τοῦ πάθους T. 255. μεταίτιον μόνον βροτῶν ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους 260. κέχυται νόσος — οἷον ἀναρσίων οὔπω Ἡρακλέους — ἐπέμολε πάθος οἰκτίσαι 852. οἱ τοιαῦτ' ἐφορῶσι πάθη 1259. θανάτῳ γὰρ ἴσον πάθος ἐκπεύσει Aj. 214. εἰσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη Aj. 253. πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος 306. ὦ περισπερχὲς πάθος 961. ἀεὶ δ' ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη Aj. 323. πάθη μὲν οὖν δὴ πόλλ' ἔγωγ' ἐκλαυσάμην T. 152. ἀνεστέναζες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις οὐλίῳ σὺν πάθει Aj. 913. ἀλλ' ἐνθάδ' ἤδη τοῦδε τοῦ πάθους κυρῶ P. 887. ξύμπλουν ἐμαυτὴν τοῦ πάθους ποιουμένη A. 537.

Παιάν, 1. *Paean,* a name given to Apollo; ἰήϊε Δάλιε Παιάν R. 154. ἰὼ ἰὼ Παιάν T. 220. 2. *a hymn;* παιᾶνα, παιᾶνα ἀνάγετε T. 209. πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων R. 5. παιὰν δὲ λάμπει στονόεσσά τε γῆρυς ὄμαυλος 187.

Παίδειος, *belonging to children;* οὔτε του γάμου μέρος λαχοῦσαν, οὔτε παιδείου τροφῆς A. 909.

Παιδεύω, *to bring up, or educate children, to instruct;* σε Θῆβαί γ' οὐκ ἐπαίδευσαν κακόν C. 923. εἰ δ' αὐτὸς αὑτὸν ὧδε παιδεύεις T. 451. εἰ τοὐμὸν ἦθος ἄρτι παιδεύειν νοεῖς Aj. 592. οἷς γὰρ ἡ γνώμη κακῶν μήτηρ γένηται, τἄλλα παιδεύει κακά P. 1345. οἶδά γ' αὐτὸς ὡς ἐπαιδεύθην ξένος C. 568.

Παιδοκτόνος; *a murderer of his own*

children; σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ A. 1290.

Παιδοποιέω, *to beget children*; μεθ' οὗ — καὶ παιδοποιεῖς E. 579.

Παιδοτρόφος, *that nourishes children*; γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλάιας C. 706.

Παιδουργία, *the procreation of children*, spoken of a person; τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν, *and leave the mother a procreatress of wretched children to his own offspring* R. 1248.

Παίζω, *to sport*; θεᾶς παίζων κατ' ἄλσος E. 557.

Παῖς, *a child, a son, a daughter, a youth, a maiden.*

Παίω, 1. *to strike, to wound*; τὸν ἐκτρέποντα — παίω δι' ὀργῆς R. 807. ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὑτοῦ κύκλων 1270. ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὔτις ἀλλ' ἐγώ 1332. παίσαντες τε καὶ πληγέντες A. 171. τί μ' οὐκ ἀνταίαν ἔπαισέν τις 1294. παίσασ' ὑφ' ἧπαρ αὐτόχειρ αὐτήν 1299. παῖσον — διπλῆν E. 1403. παῖσον ἐμᾶς ὑπὸ κλῆδος T. 1027. τὸν δὲ — παίει λιγυρᾷ μάστιγι διπλῇ Aj. 238. παίσας κάρα 'θώῦξεν 301. ὦ Διὸς ἀκτίς, παῖσον T. 1076. — λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας E. 735. 2. *to inflict* a calamity; δευτέραν ἔπαισας ἐπὶ νόσῳ νόσον C. 550. ἐν δ' ἐμῷ κάρᾳ θεὸς — μέγα βάρος μ' ἔχων ἔπαισεν A. 1260.

Παιών, *a physician*; οὐδέ τιν' αὐτῷ παιῶνα κακῶν ἐπινωμᾶν P. 168. ἴθι ἴθι μοι παιών P. 821.

Παιώνιος, 1. *healing*; παιωνίας εἰς χεῖρας ἐλθεῖν P. 1329. 2. subst., *a healer*; ὧν ἔχω παιώνιον, καὶ μοῦνον ἰατῆρα τῶν ἐμῶν κακῶν (sc. ἐκκαλοῦμαί σε γενέσθαι) T. 1198.

Πακτόω, *to close*; καὶ δῶμα πάκτου Aj. 576.

Πακτωλός, the river *Pactolus*; τὸν μέγαν Πακτωλόν P. 393.

Πάλαι, *formerly, before, long since.*

Παλαιός, *ancient, old, former.*

Πάλαισμα, *wisdom, prudence*; τὸ καλῶς δ' ἔχον πόλει πάλαισμα μήποτε λῦσαι θεὸν αἰτοῦμαι, *I implore the Deity never to destroy the wisdom that has proved beneficial to the state* R. 879.

Παλαιστής, properly *a wrestler*, metaph., *a cunning plotter*; σοφὸς παλαιστὴς κεῖνος P. 429.

Παλαίφατος, *ancient*; τοῦπος τὸ θεοπρόπον — τᾶς παλαιφάτου προνοίας T. 820. τῆσδε τε μαντεῖα — τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφαθ', ἃ μοὶ Φοῖβος ἤνυσέν ποτε C. 455. ἡ παλαίφατος Δίκη C. 1383.

Παλάμη, 1. *a hand*; ὦ παλάμαι θνητῶν P. 177. 2. *a thing done by the hand*; ὡς τίνα δὴ ῥέξῃς παλάμαν ποτέ; *to do what work?* P. 1191. Schol. πρᾶξιν ἢ ἔργον.

Παλαμναῖος, *one guilty of murder*; φονέα γενέσθαι καὶ παλαμναῖον σέθεν T. 1197. ἥτις ξυνεύδεις τῷ παλαμναίῳ E. 577.

Πάλιν, *back, back again, over again.*

Παλίντονος, *bent back*; παλίντονα τόξα T. 509.

Παλιντριβής, *crafty*; τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ — ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου P. 446.

Παλίντροπος, *turned backwards*; ἥντιν' αὖ παλίντροπος κέλευθον ἕρπεις P. 1206.

Παλίσσυτος, *hurrying back*; παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον R. 193.

Παλλάς, *Pallas*, a name of Minerva; σεμνά τε παῖς (Διὸς) Παλλὰς Ἀθάνα C. 1092. Ζηνὸς ἡ δεινὴ θεὸς Παλλάς Aj. 933. ὦ Παλλάς T. 1025. πρός τε Παλλάδος διπλοῖς ναοῖς R. 20. ὦ μεγίστης Παλλάδος καλουμέναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις C. 107. Παλλάδος θεᾶς A. 1169.

Πάλλω, 1. *to wield, to brandish, to shake*; χερὶ πάλλων τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν P. 1110. ὅθ' αὐτοὺς οἱ τεταγμένοι βραβῆς κλήροις ἔπηλαν, *where the appointed umpires had thrown for them with lots* E. 700. κλῆρος ἐνθάδ' οὐκ ἐπάλλετο, *the lot here was not shaken* A. 392. 2. intrans., *to quiver*; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα δείματι πάλλων R. 153.

Πάλος, *the casting of lots*; κἀμὲ — πάλος καθαιρεῖ A. 275.

Παλτός, *hurled*; παλτῷ ῥιπτεῖ πυρί A. 131.

Παλύνω, *to strew, to sprinkle*; κἀπὶ χρωτὶ δίψίαν κόνιν παλύνας A. 247.

Παμβῶτις, *nourishing all*; παμβῶτι Γᾶ P. 392.

Παμμήκης, *very long*; ἀνίεσαν — οὐδὲ παμμήκεις γόους C. 1605.

Πάμμηνος, *continual*; πανσύρτῳ παμμήνῳ πολλῶν δεινῶν στυγνῶν τ' αἰῶνι, *by a life continually crowded full with many dreadful and detestable sorrows* E. 842; the above is Hermann's reading, who substitutes αἰῶνι for ἀχέων, Dindorf retains ἀχέων, but so far agrees with Hermann, that he adds αἰῶνι — στυγνῶν τ' ἀχέων αἰῶνι.

Παμμήτωρ, *on every account mother*; γυνὴ — τοῦδε παμμήτωρ νεκροῦ A. 1267.

Πάμμορος, *most unfortunate*; ξένε πάμμορε C. 159.

Παμπήδην, *wholly*; ἀλλά νιν — φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην Aj. 899.

Πάμπληκτος, *full of blows*; πάμπληκτα

παγκόνιτα — ἄεθλα ἀγώνων T. 504. ἀγωνίσματα πληγῶν μεστά schol.

Πάμπολις, *pervading all cities*; τό τ' ἔπειτα καὶ τὸ μέλλον καὶ τὸ πρὶν ἐπαρκέσει νόμος ὅδ', οὐδὲν ἕρπει θνατῶν βιότῳ πάμπολις ἐκτὸς ἄτας A. 610, such is the reading of all the MSS., and if it be correct πάμπολις must agree with νόμος, *for the future, and the instant, and the past, this law, (that pervades all cities) must suffice—nothing comes upon the life of mortals free from calamity*: it must be admitted, however, that the construction is extremely forced; consequently every critic has his own conjecture. Heath would read πάμπολυ, *far removed from calamity*; Erfurdt reads ἕρπειν. Ellendt suggests a still more violent change, οὐδὲν ἕρπειν θνατῶν βίοτον πάμπολιν ἐκτὸς ἄτας. Dindorf's remark is perhaps the most sensible, "plane non dubitari potest quin Sophocles aliud quid scripserit:" he observes also, that ἕρπων should not be read in his edition, an error which is retained in the Oxford reprint.

Παμφαής, *all-shining*; θείῳ πυρὶ παμφαής, P. 718.

Παμφεγγής, *all-glistening*; παμφεγγεῖς ἄστρων βιπάς E. 105.

Πάμφλεκτος, 1. *all consuming*; παμφλέκτου πυρὸς ἀνειλόμην E. 1128. 2. *blazing*; βωμοῖσι παμφλέκτοισιν A. 993.

Πάμψυχος, *immortal*; ὑπὸ γαίας — πάμψυχος ἀνάσσει E. 831.

Πάν, the god *Pan*; ἰὼ ἰὼ Πάν, Πὰν ὦ Πάν, Πὰν ἁλίπλαγκτε φάνηθι Aj. 679. 680. (θυγάτηρ) Πανὸς ὀρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα R. 1100.

Πανάθλιος, *altogether wretched*; ἐμὲ δὲ τὸν πανάθλιον P. 1015. οὐδ' ἔτ' ἂν πανάθλιος θανὼν ἂν εἴην C. 1112.

Πανάμερος see πανήμερος.

Πάναρχος, *all-ruling*; τοῖς σοῖς πανάρχοις — θρόνοις C. 1295.

Πανδάκρυτος, *most lamentable*; πανδάκρυτον — βιοτάν P. 684. πανδάκρυτ' ὀδύρματα T. 50.

Πανδαμάτωρ, *all-subduing*; χὠ πανδαμάτωρ δαίμων P. 1453.

Πανδήμιος or πάνδημος. πανδήμιος πόλις A. 1127, see πάνδημος.

Πάνδημος, *pertaining to*, or *of the whole people*; πανδήμῳ πόλει A. 7. πάνδημος πόλις 1127. ἔν τε πανδήμῳ πόλει E. 970. μὴ φείδεσθε πανδήμου στρατοῦ Aj. 831. ὥρμασε πανδάμους ἐπὶ βοῦς ἀγελαίας Aj. 175.

Πάνδικος, *most just*; πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἂν — πανδίκῳ φρενί; T. 293.

Πανδίκως, *most justly*, or *rightly*; πανδίκως στελεῖν χιτῶνι T. 608. πράσσειν ἄνωγας οὖν με πανδίκως τάδε; 1237. ὅπως — θάνοιμι πανδίκως C. 1303.

Πάνδυρτος, *plaintive*; ἁ πάνδυρτος ἀηδὼν E. 1066.

Πανήμερος. *through the whole day*; ὅθεν μόλοι πανάμερος T. 657.

Πάνθυτος, *duly to be observed*; θεῶν δ' αὖ πάνθυτα θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστᾳ Aj. 698.

Παννύχιος, *during the whole night*; θεῶν δὲ ναοὺς χόροις παννυχίοις πάντες ἐπέλθωμεν A. 153.

Παννυχίς, *nightly vigils*; τὰ δὲ παννυχίδων ἤδη στυγεραὶ ξυνίσασ' εὐνὰ μογερῶν οἴκων, ὅσα — θρηνῶ E. 92.

Πάννυχος same as παννύχιος, (Βάκχαι) αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι A. 1138. τοιά μοι πάννυχα καὶ φοίθοντ' — ἀνεστέναζες — ἐχθοδέτ' Ἀτρείδαις Aj. 911.

Πανόδυρτος see πάνδυρτος.

Πανουργέω, *to do deceitfully*; ὅσια πανουργήσασα A. 74.

Πανούργημα, *a wicked*, or *deceitful action*; μετάδρομοι κακῶν πανουργημάτων ἄφυκτοι κύνες E. 1379.

Πανουργία, *deception*, *wickedness*; πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον P. 915. πανουργίας δ' ἔδειξεν ἀνθρώποις ἔχειν A. 300. (ὁ ἄργυρος). — παντὸς ἂν λόγου κακοῦ γλώσσῃ θιγόντα καὶ πανουργίας P. 406.

Πανοῦργος, *capable of every thing wicked*, *nefarious*; τὸ γὰρ πανοῦργον οὐκ ἂν ἦν πολύ E. 1499. τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ P. 446.

Πανσαγία, *complete armour*, *panoply*; τὸν λεύκασπιν — φῶτα βάντα πανσαγίᾳ A. 107.

Πανσέληνος, *the full moon*; τὰν αὔριον πανσέληνον R. 1090.

Πάνσυρτος, *crowded full with*; πανσύρτῳ παμμήνῳ δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων (πολλῶν δεινῶν τ') αἰῶνι E. 841. See πάμμηνος.

Παντάρχης see πάνταρχος.

Πάνταρχος, *lord of all*; ἰὼ Ζεῦ, θεῶν πάνταρχε C. 1087.

Πανταχῇ, *everywhere*.

Πανταχοῦ, *everywhere*.

Παντελής, 1. *complete*, *perfect*; ἐκείνου γ' οὖσα παντελὴς δάμαρ R. 930. παντελῆ μοναρχίαν A. 1148. 2. *all*; ἐσχάραι τε παντελεῖς, *all our hearths* A. 1003.

Παντελῶς, *altogether*; κεἰ χρή με παντελῶς θανεῖν R. 669.

Πάντιμος, *most honourable*; νίκης — πάντιμον γέρας E. 677.

Παντλήμων, *most wretched*; ὁ παντλήμων ἐγώ R. 1379. ἰὼ παντλάμων Νιόβα E. 147.

Παντογήρως, *that makes all old;* ὕπνος ὁ παντογήρως A. 602.

Πάντοθεν, *from all sides;* πάντοθεν βόρειος ὥς τις ἀκτὰ — κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1242.

Παντοῖος, 1. *multifarious, various;* παντοίᾳ τέχνῃ Aj. 739. λύπαισι παντοίαισι R. 915. 2. *great, exceeding;* παντοίας φιλότητος E. 132.

Παντόπορος, *fertile in expedients;* καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα καὶ ἀστυνόμους ὀργὰς ἐδιδάξατο — παντόπορος A. 356.

Παντόπτης, *all-seeing, that sees all things;* ὦ Ζεῦ θεῶν πάνταρχε παντόπτα C. 1088.

Παντουργός, *that dares every thing, very wicked;* φωτὶ παντουργῷ Aj. 440.

Πάντως, *by all means;* πάντως γὰρ ἔχει τάδε κῦρος C. 1776. πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν Aj. 1047.

Πάνυ, *very much, altogether;* ὥστε πραῦνειν πάνυ (τόδ' ἕλκος) P. 646. οὐ πάνυ — εὐδαιμονίσαι C. 142.

Πανύστατος, *the last of all;* βέβηκε Δηάνειρα τὴν πανυστάτην ὁδῶν ἁπασῶν T. 871. Used adverbially; Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή Aj. 845.

Πανώλεθρος, 1. *utterly destroyed;* πανωλέθρους τὸ πᾶν ἡμᾶς τ' ὀλέσθαι E. 997. καί σφας κακοὺς κάκιστα καὶ πανωλέθρους ξυναρπάσειαν Aj. 826. 2. *utterly wicked,* or *abandoned;* τοῖς πανωλέθροις Ἀτρείδαις P. 322.

Πανώλης, 1. *utterly ruinous;* αἱ δὲ ξυμφοραὶ αὐτοῦ πανώλεις C. 1019. 2. *utterly abandoned,* or *depraved;* ἁ γὰ πανώλης ὄψ' ἄγαν ἐκμανθάνω C. 1266. τῷ πανώλει πατρί E. 534. τῷ πανώλει παιδὶ τῷ Λαερτίου P. 1341.

Παπαῖ, *alas!*

Παπταίνω, *to look attentively, to peer;* εἴσω τῆσδε παπταίνειν πόλης Aj. 11. τὸν δ' ἀγρίοις ὄσσοισι παπτήνας ὁ παῖς, *his son staring on him with savage eyes* A. 1216.

Πάρα for πάρεστι, 1. *it is present;* ἥδε σοι κλείνη πάρα E. 655. οὐδ' ὁ κωλύσων πάρα; 1188. εἰ τὸ τῶνδ' εὔνουν πάρα 1194. ἄναξ δδ' ἡμιν Αἰγέως τόκος — πάρα C. 556. ἐκ δὲ δωμάτων — πάρα (ἡ Εὐρυδίκη) A. 1167. ἀλλά σοι μάθησις οὐ πάρα E. 1021. πρόχειρον εἴ τί σοι πάρα ξίφος χεροῖν P. 737. ἡ γὰρ ὄψις οὐ πάρα R. 1238. ὅτῳ γε νοῦς ἴσος καὶ σοὶ πάρα C. 814. 2. *it is allowable, it is in one's power;* οὐδὲ γὰρ κλαῦσαι πάρα E. 278. νῦν — πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος Aj. 694. ὅτῳ πάρα μηδ' εὐτυχοῦντι μηδὲν ἥδιον γελᾶν 989. ᾧ βιάζεσθαι πάρα 1139. ἄτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα A. 1084. νῦν γὰρ οἰμῶξαι πάρα E. 778. αἰάζειν πάρα Aj. 888. πάρα στενάζειν 961. πάντα γὰρ — εἰκάσαι πάρα C. 1500. ὡς ὧδ' ἐχόντων τἄλλα βουλεύειν πάρα A. 1164. ὅπου δ' ὑβρίζειν δρᾶν θ' ἃ βούλεται πάρα, ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ — εἰς βυθὸν πεσεῖν, *but where it is his determination to be insolent, and do whatever he pleases, &c.* Aj. 1060, in which place, Ellendt observes, πάρα must not be construed as ἐξέστι.

Παρά, a preposition governing a genitive, dative, or accusative case: *near, with, from.*

Παραβαίνω, *to pass by, to omit;* τὰ μὲν θεῶν παρέβαν T. 499.

Παραβάλλω, *to repay, to put against;* ἀπάτα δ' ἀπάταις ἑτέραις ἑτέρα παραβαλλομένα, *but one deceit repaid by other deceits* C. 231.

Παραβατός, *to be transgressed,* or *violated;* κράτος — παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει A. 866.

Παραγγέλλω, *to bid, to enjoin;* φίλα ταῦτα παρήγγειλας ἑκόντι πράσσειν P. 1163.

Παραγκάλισμα, *an embrace;* ψυχρὸν παραγκάλισμα A. 646.

Παράγορος see παρήγορος.

Παράγω, 1. *to bring within:* pass., παράγεται γὰρ ἐνέρων δολιόπους ἀρωγὸς εἴσω στέγας E. 1383. 2. *to be induced* to do anything; τούτους ἐξεπίσταμαι καλῶς παρηγμένους μισθοῖσιν εἰργάσθαι τάδε A. 294. 3. *to mislead;* μή με νῦν μηκέτι παραγάγῃς E. 844. ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην, *but I was led away by my fear* R. 974.

Παράδειγμα, *an example;* τὸ σόν τοι παράδειγμ' ἔχων R. 1193.

Παραδίδωμι, *to deliver;* τὰ — τεύχη παρεδίδοσαν — τῷ Λαερτίου P. 397. — ἀλλ' αὖτ' Ὀδυσσεῖ παρέδοσαν P. 64.

Παραινέω, *to persuade, to exhort, to advise;* τὸ σπεύδειν δέ σοι — παραινῶ P. 617. εὖ παραινεῖς E. 1464. κέρδη παραινεῖς A. 1308. ὅτ' οὖν παραινοῦσ' οὐδὲν ἐς πλέον ποιῶ R. 918. — σφῷν πόλλ' ἂν παρῄνουν R. 1512. — ἢ μνημονεύεις οὖν ἁ σοι παρῄνεσα; P. 121. ὃς εὔνους ὢν ἐμοὶ παρῄνεσεν 1335. καὶ σοὶ ταῦτα — παρῄνεσα 1420. παραινέσαι σοι βούλομαι τὰ σύμφορα C. 465. δρῶσαν ἃν ἐγὼ παραινέσω E. 931. ὥστε μή ποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῳ παραινέσαι λαβεῖν T. 667. πιθοῦ μοι, κεἰ νέα παραινέσω C. 1183.

Παράκειμαι, *to lie near;* ἀλλ' ὥς τίς σ' Ἅιδᾳ παρακείμενος ὁρᾷ P. 849.

Παράκτιος, *on,* or *near the shore;* παρακτίους λειμῶνας Aj. 639.

Παράλιος, *near the sea, maritime;* ἔρπει παράλιον Aj. 1044.

Παραλλάξ, *alternately;* ἔρπει παραλλὰξ ταῦτα Aj. 1066. κατὰ διαδοχὴν schol.

Παραλλάσσω, *to change, to pervert;* τόδε — παραλλάσσει φρένας A. 298.

Πάραλος, *near the sea, maritime;* πάραλά τ' ἔντρα Aj. 408.

Παραμείβω, 1. *to surpass;* σοφίᾳ δ' ἐν σοφίαις παραμείβειν ἀνήρ R. 504. 2. mid., *to pass by;* ἐς τρέμομεν λόγον καὶ παραμειβόμεσθ' ἀδίκτυα C. 128.

Παραμυθέομαι, *to make mention of;* παραμυθοῦ γὰρ αὖ τῆς πατροφόντου μητρὸς T. 1114.

Παραμυθέομαι, *to console, to persuade;* θαρσεῖν οὐδὲν παραμυθοῦμαι A. 926.

Παραμύθιον, *a solace;* ἥκετ' ἐμῶν καμάτων παραμύθιον E. 128.

Παραναστάω, *to dwell near;* ὦ — πάγοις Οἴτης παραναστάοντες T. 632.

Παραπέμπω, *to send back* as an echo; πολλὰ δὲ φωνῆς τῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ἔρπον παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον P. 1445.

Παραπέτομαι, *to fly onward;* ἃ δ' εἰήρετμοι — ἁλὶα χερσὶ παραπτομένα πλάτα C. 721.

Παραπλήκτιος, *frenzied;* παραπλήκτῳ χερὶ στιγματωτὰς — βοτὰ καὶ βοτῆρας Aj. 226.

Παραπράσσω, *to assist in doing;* μηδενὸς ἄλλου παραπράξαντος Aj. 254.

Παραρρέω, *to fall down;* εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀστοχοῦντ' παρεῤῥύηκεν, *if any one of these my arrows hath fallen down* neglected P. 649.

Παραῤῥήγνυμι, *to burst forth;* μέλαινά τ' ἄκρον τοι παρέῤῥηγεν ποδὸς αἱμοῤῥαγὴς φλέψ P. 813.

Παραῤῥίπτω, *to risk;* τίς παραῤῥίψει, τέκνα, τοιαῦτ' ἀνείδη λαμβάνων, *who will risk, my children, incurring such disgraces* R. 1493.

Παρασπάω, 1. properly *to draw aside;* ἀλλ' Ἀθηνᾶν δεινὸς ἡνιοστρόφος ἔξω παρασπᾷ κἀπακωχεύει E. 722, κοὐ 'Αταπεχεύω. 2. *to seduce;* εὖ καὶ δικαίων ἀδίκους φρένας παρασπᾷς ἐπὶ λώβᾳ A. 787. 3. *to wrest;* οὐ γὰρ σε — πρὸς βίαν παρασπάσει γενέσθαι, *for it will not wrest you by force from your purpose* C. 1187.

Παραστατέω, *to stand near, to assist;* ἡδέως παραστατήσειν τοῖς Κρεοντείοις πέλας R. 400. τοῖς αὐτοῖσί τοι οὐχ ἁδὺς αἰεὶ δαιμόνων παραστατεῖ A. 905.

Παραστάτης, *one who stands by, or aids another, an assistant;* δορὸς τ' ἐν χειμῶνι προστετυγμένον μενεῖν δίκαιον κἠγαθὸν παραστάτην A. 667.

Παραστάτις, fem., *an assistant, a companion;* ὡς δὴ πλησία παραστάτις T. 885. ἡ σὴ δόσμορος παραστάτις C. 565.

Παραστείχω, 1. *to approach near;* ὄχου παραστείχοντα τηρήσει — κοὐδέκετο R. 808. 2. *to enter;* δόμους παραστείχοντες A. 1240.

Πάραυλος, *dwelling near, neighbouring;* ὡς πάραυλον οἰκέσας C. 788. τίνα βοὴ πάραυλος ἐξέβη πέπλων; Aj. 878.

Παραφέρω, *to endure;* ἐν πομπῇ Γ ἀλόγιστα παροίσομεν ἔδοντε καὶ πιόντα C. 1671.

Παραφρονέω, *to be out of one's senses;* τί παραφρονεῖς αὖ; P. 804.

Παραφρόνιμος, *beside one's senses;* ἐπὶ δὲ παραφρόνιμον ἔπορον ἐπὶ φρένας πεφάνθαι μ' ἐν, εἴ σε νοσφίζομαι R. 961. See Ἄπορος.

Παράφρων, *foolish;* εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν καὶ γνώμας λεπτομένας τυφᾶς E. 464.

Παρεγγυάω, *to promise;* σημεῖα δ' ἔχω τῶνδέ μοι παρηγγύα C. 94.

Πάρεδρος, *one that sits beside, an assessor;* ἥμερος εὐλέκτρου νόμφας, τῶν μεγίστων πάρεδρος ἐν ἀρχαῖς θεσμῶν A. 792.

Παρειά, *the cheek;* νεφέλη — τέγγει Γ' εὐῶπα παρειάν A. 526. ἀξεῖαν κεβλεῖ πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου στιλάγματος 1224. — Ἔρως — ἐν ἡ μαλακαῖς παρειαῖς νεανίδος ἐννυχεύει 779.

Παρεικαθεῖν, *to yield;* πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν C. 1336. δοκεῖς παρεικαθεῖν; A. 1089.

Παρείκω, *to permit:* used impersonally; πόλλ' ἂν λέγειν ἔχοιμι τὰ τοῦδ' ἔπη, εἴ μοι παρείκοι, *much could I say in answer to his words, were it allowed me,* P. 1037.

Πάρειμι, *to be present.*

Παρείρω, *to observe;* νόμους παρείρων χθονὸς A. 365.

Παρεισδέχομαι, *to receive;* κόρῳ — παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίαν T. 534.

Παρέξειμι, *to transgress;* εἰ νόμων βίᾳ ψῆφον τυράννων — παρέξιμεν A. 60.

Παρεξέρχομαι, *to transgress, to violate;* ποίαν παρεξελθοῦσα δαιμόνων δίκην; A. 912.

Πάρεργον, *a surplus, an overplus;* ὃ παρέργον θοῦ με, *account me as an overplus* P. 471.

Παρέρχομαι, 1. properly *to pass by;* ὡς μὴ παρέλθωσ' αἱ κόραι C. 906. εἴσω παρέλθετε E. 1329. ἐπεὶ παρῆλθε δωμάτων εἴσω T. 896. ὅπως — παρῆλθ' ἔσω θυρῶνος R. 1241. 2. *to escape;* οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε T. 225. 3. used also of *times and things passed;* τἄλγος τῶν παρ-

ελθόντων P. 1342. ταῖς παρελθούσαις ὁδοῖς C. 1399. τῶν παρελθουσῶν ὁδῶν A. 1198. τὸν μὲν παρελθόντ' ἄροτον T. 69.

Παρέστιος, 1. properly *near a hearth*; παρεστίους σπένδοντα λοιβάς E. 261. 2. *an inmate*; μηδ' ἐμοὶ παρέστιος γένοιτο, *neither may be inmate with me* A. 369.

Παρευθύνω, *to coerce, to compel*; πάντως θανόντος γ' ἄρξομεν, κἂν μὴ θέλῃ, χερσὶν παρευθύνοντες Aj. 1048.

Παρέχω, *to offer, to bestow, to present, to furnish, to provide*; ὦ ψυχὴ — λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1251. αὐτὸς — θανὼν παρέξω δαῖθ' ὑφ' οἷς ἐφερβόμην P. 945. σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμὸν ὃν παρείχομεν R. 36. τροφῆς ἀνωφελήτου, τὴν ἐγὼ — παρέσχον E. 1134. πόθεν γὰρ ἄν ποτε — ὁ θὴρ ἐμοὶ παρέσχ' εὔνοιαν; T. 705. σιγὴν παρασχὼν κλῦθι 1104. ῥήματα — παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά C. 1285. δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών 1494. τὸν ἄνδρ' ἔασον — τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν C. 1185, that is, ἐπιχαρίζεσθαι. τοίαν φρίκην παρέχεις μοι R. 1306. — ὑφ' εἵματος κρυφεὶς πατεῖν παρέσχε τῷ θέλοντι ναυτίλων Aj. 1125. ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότ' αἰσίῳ τύχην παρέσχες ἡμῖν R. 53. παρέσχομεν (ἔρευναν) 567.

Παρήγορος, *a comforter*; ἄνετέ μ', ἄνετε, παράγοροι E. 221.

Παρήκω, *to come forth*; τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξω παρήκειν Aj. 729.

Παρθενοπαῖος, *Parthenopæus*; ἕκτος δὲ Παρθενοπαῖος Ἀρκὰς ὄρνυται C. 1322.

Παρθένος, 1. *a virgin*; ταῦν δ' ἀθλίαιν οἰκτραῖν τε παρθένοιν ἐμαῖν R. 1462. ἐκ ταῖνδε δ', οὔσαιν παρθένοιν C. 446. αἱ δὲ παρθένοι 'ρίγησαν 1602. σὺν τοῖς παρθένοις στένοντες ὠμαρτοῦμεν 1642. ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶνα — παρθένῳ προσπτύσσεται A. 1222. ἕως τις ἀντὶ παρθένου γυνὴ κληθῇ T. 147. παῖαν' ἀνάγετ' ὦ παρθένοι 210. 2. *a woman*, generally; τὴν Εὐρυτείαν οἶσθα δῆτα παρθένον; 1209. λείπου μηδὲ σύ, παρθέν', ἀπ' οἴκων 1265. ὥστε παρθένος βέβρυχα T. 1060. κατ' οἶκον οἰκουροῦσιν, ὥστε παρθένοι C. 344. 3. an appellation of goddesses; — καλῶ δ' ἀρωγοὺς τὰς ἀεί τε παρθένους, ἀεὶ δ' — ὁρώσας πάντα τὰν βροτοῖς πάθη, σεμνὰς Ἐρινῦς Aj. 822. τὰν γαμψώνυχα παρθένον R. 1199, *the Sphinx*.

Παρίημι, 1. act., *to suffer to pass by, to let pass*; παρεὶς κλύδων' ἔφιππον ἐν μέσῳ κυκώμενον E. 722. — πλευρόθεν πλευρὰν παρεὶς T. 935. ἀλλὰ τῇδε πρὸς πύλῃ παρεῖσ' ἐμαυτὴν ἄφιλος αὐανῶ βίον E. 809. 2. *to let down, to lower*; τοὐμὸν παριεὶς καὶ καταμβλύνων κεάρ R. 688. 3. *to omit, to neglect*; παρῆκα θεσμῶν οὐδέν T. 679. εἴ μοι θέμις, θέλοιμ' ἄν· εἰ δὲ μή, πάρες P. 657. μὴ παρῇς τὸ μὴ οὐ φράσαι R. 283. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδέν 345. κοὐδὲν παρήσω τῆς ἀληθείας ἔπος A. 1178. τὰ μὲν παθήματα — παρεῖσ' ἐάσω C. 364. τοῦ μετρίου παρεὶς C. 1214. 4. *to suffer, to allow*; ἀλλά μοι πάρες κἂν σμικρὸν εἰπεῖν E. 1474. ἀλλ' οὐδ', ὅτ' αὐτὸς ἤθελον, παρίεσαν C. 597. οὐδ' ὡς — θάπτειν παρήσω κεῖνον A. 1030. ἐγὼ δὲ πρὸς ναῦν εἰμί σοι παρεὶς τάδε P. 132. μὴ παρῇς σαυτοῦ βροτοῖς ὄνειδος P. 955. τὸ σὸν γενναῖον ἐν σμικρῷ λόγῳ παρῆκεν ὥστε βραχέα μοι δεῖσθαι φράσαι, *your noble spirit hath shone forth in few words, so that I need say but little*, or *your noble spirit hath in few words brought to pass* (or *allowed*) *that I have need to say but little* C. 576. 5. pass., *to be neglected*, or *to have passed away*; ἢ τῷ πανώλει πατρὶ τῶν μὲν ἐξ ἐμοῦ παίδων πόθος παρεῖτο, Μενέλεω δ' ἐνῆν; *had all affection passed away*; E. 535. 6. midd., *to yield*; εἰ δὲ μὴ δοκῶ φρονῶν λέγειν, οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν C. 1662.

Πάρις, *Paris*; Πάριν — νοσφιεῖς. P. 1412.

Παρίστημι, perf., παρέστατε Aj. 1162. παρεστάναι Aj. 117. παρεστός R. 633. παρεστῶτος P. 1324. παρεστώσης 724. C. 1034. παρεστώτων R. 1047. παρεστώτοιν E. 1359. παρεστώσαιν C. 1113. aor. 2., παρέστης Aj. 92. 1363. παρέστη Aj. 48. παρασταίην C. 492. παραστάς T. 195. C. 997. παραστᾶσα E. 287. παραστάντες A. 1200. pass. aor., παρεστάθη R. 911. παραστάθητω C. 1271. mid. pres., παρίστασαι T. 745. C. 920.

Signification: 1. act., *to stand near, to stand by*; βοᾷ παραστᾶσα E. 287. σφῷν δ' ἐννέπω 'γὼ τοῖν παρεστώτοιν 1359. κύκλῳ γὰρ αὐτὸν Μηλιεὺς ἅπας λεὼς κρίνει παραστάς T. 194. ὑμεῖς δὲ μὴ γυναῖκες ἀντ' ἀνδρῶν πέλας παρέστατε Aj. 1162. εἴ τις σὲ — κτείνοι παραστάς C. 997. παραστάντες τάφῳ A. 1200. 2. *to approach near*; ἢ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; Aj. 48. 3. midd., *to be by the side of*; ποῦ δ' ἐμπελάζεις τἀνδρὶ καὶ παρίστασαι; T. 745. 4. *to stand by as an assistant*; ὡς εὖ παρέστης Aj. 92. τοῦτό σοι δ' ἐφίεμαι, τοιάνδ' ἀεί μοι σύμμαχον παρεστάναι 117. μόνος παρέστης χερσὶν Aj. 1363. 5. *to*

have intercourse with; ταῦτά σοι δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ C. 492. 6. *to be present with;* οὐκέτ' ἂν πανάθλιος θανὼν ἂν εἴην σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί C. 1113. Αἰδὼς — καὶ πρὸς σοί, πάτερ, παρασταθήτω 1271. τῆς παρεστώσης νόσου P. 724. τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος R. 633. ὕβριν τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν C. 1034. τοῦ παρεστῶτος θέρους P. 1324. ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίστασαι βίᾳ C. 920. δόξα μοι παρεστάθη, *the design has suggested itself to me* R. 911.

Παρνασός, or Παρνασσός, mount *Parnassus;* ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος φάμα Παρνασσοῦ R. 475.

Παρνήσιος, *Parnassian;* Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν A. 1130.

Πάροιθεν, *before, formerly.*

Πάροικος, *one who dwells near, an inhabitant;* Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος A. 1140.

Παροιμία, *a proverb;* ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία Aj. 649.

Πάρος, *before.*

Παρουσία, *presence;* τί δῆτα μέλλει μὴ παρουσίαν ἔχειν; Aj. 536., that is, τί οὐκ ἤδη πάρεστιν; — τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν ἡμῶν — παρουσίαν; E. 1093. παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων ὡς οὔ τις ἡμίν ἐστιν 936. — ὅταν παρουσία φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών 1242.

Παρωθέω, *to thrust aside;* ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει T. 357.

Πᾶς, *all, the whole, each, every.*

Πάσασθαι, *to taste;* ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι A. 202.

Παστάς, *a chamber;* κωκυμάτων κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα A. 1192.

Πάσχω, imp., ἔπασχον C. 275. 1486. ἔπασχεν R. 1272. perf., πέπονθα T. 1067. C. 518. 601. 896. 900. πέπονθας P. 730. πεπονθέναι R. 516. πεπονθώς C. 877. 957. A. 982. πεπονθότος Aj. 519. πεπονθότα n. plur. C. 268. — fut., πείσομαι A. 96. πείσεται R. 228. — aor., ἔπαθον C. 362. 543. P. 1000. ἔπαθες C. 543. 1198. ἔπαθε E. 164. πάθω R. 325. C. 216. T. 969. πάθῃς E. 382. 1018. πάθῃ T. 942. πάθοι Aj. 517. πάθοιεν A. 919. παθεῖν E. 203. 1164. P. 316. 501. 987. 1343. 1383. 1407. R. 251. 554. C. 1535. A. 96. 236. παθών P. 323. 668. R. 403. 1530. C. 272. 1494. παθοῦσα E. 376. T. 142. παθόν E. 1500. παθόντα C. 1205. παθόντες C. 1021. A. 917.

Signification: 1. *to suffer;* ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν P. 316. θυμοῦσθαι παθών 323. πᾶν παθεῖν κακόν 987. οἷα πάσχετε 992. οἷς τ' ἐγὼ 'παθον 1000. οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι δοκῶ προλεύσσειν 1343. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ 1383. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργὲς οὐδὲν R. 228. παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην 251. παθὼν ἔγνως ἄν 403. πεπονθέναι — εἰς βλάβην φέρον 516. τὸ δὲ πάθημ' ὁποῖον φῆς παθεῖν 554. οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά 1272. μηδὲν ἀλγεινὸν παθών 1530. παθὼν μὲν ἀντέδρων C. 272. ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον 275. τὰ — παθήμαθ' ἃ παθον 362. ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ 518. ἔπαθες — ἔπαθον ἄλαστ' ἔχων 543. πέπονθα — δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά 601. ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 877. πέπονθα δεινά 896. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας 900. πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 957. ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν 1021. πήμαθ', ἃ παθες 1198. παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο A. 96. πείσομαι γὰρ οὐ τοσοῦτον οὐδέν ibid. τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον 236. παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες 917. μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν 919. οἷα πρὸς οἴων ἀνδρῶν πάσχω 933. οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη T. 532. ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα 1067. ὧν τ' ἔπαθε E. 164. ποίνιμα πάθεα παθεῖν 203. καί με μή ποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ 376. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; 382. οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε 1018. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν 1164. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1500. 2. *to experience, to learn by experience;* ἰδόντε καὶ παθούσα C. 1672. μή γ' ἐκμάθοις παθοῦσα T. 142. καὶ σοὶ — τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν P. 1407. ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω R. 325, sc. τὸ ἄκαιρα λέγειν. ὁ μὴ σὺ — βούλου παθεῖν C. 1535. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα A. 982. τερπνὸν εἴ τί που πάθοι Aj. 517. δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών C. 1494, that is, εὖ παθών. ποτε πέπονθας; *what has befallen thee?* P. 730. τί πάθω; *what will become of me?* C. 216. T. 969. ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε E. 1018. 3. εὖ πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν, *to receive benefits, and having received, not to know how to repay them* C. 1205. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν 1486. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνῆστις εὖ πεπονθότος Aj. 519. ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται P. 668. παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα *to be fortunate, or otherwise* P. 501. πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν T. 942. 4. κακῶς πάσχειν, *to be ill-treated;* ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς, *my name*

will protect you from ill-treatment C. 763. οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται E. 761. 5. It is to be observed that πάσχειν and δρᾶν or ἀντιδρᾶν are frequently opposed R. 1272. C. 272. 957. P. 668. τὰ γ' ἔργα μου πεπονθότ' ἐστὶ μᾶλλον ἢ δεδρακότα C. 268.

Παταγέω, *to make a loud noise, to clatter;* παταγοῦσιν ἅτε πτηνῶν ἀγέλαι Aj. 168.

Πάταγος, *a clatter, a crash;* τόξων πάταγος T. 515. πάταγος Ἄρεος A. 125.

Πατάσσω, 1. *to strike,* properly with a weapon; πάταξον εἰς ἄκρον πόδα P. 738. 2. used figuratively; ἅτῃ πατάξαι θυμὸν ἐν δεινῷ πάρα, *there is danger that I afflict my mind with calamity* A. 1084.

Πατέομαι see πάσασθαι.

Πατέω, 1. *to tread upon;* χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν P. 1049. ἔχεις γὰρ χῶρον οὐχ ἁγνὸν πατεῖν C. 37. πατεῖν παρεῖχε τῷ θέλοντι ναυτίλων Aj. 1125. 2. *to trample under foot, to spurn;* τὴν δίκην πατεῖν Aj. 1314. τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν A. 741.

Πατήρ, *a father.*

Πάτρα, *a paternal country, one's fatherland;* εἵρξω πελάζειν σῆς πάτρας P. 1393. πρὸς πάτρας Οἴτης πλάκας 1416. παλίσσυτον δράμημα νωτίσαι πάτρας ἄπουρον R. 194. πάτραν κατασκάψαντι C. 1423. ἐξ ὅτου πάτραν διήνεμον λέλοιπεν T. 325. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι R. 1524. κἀξελήλακεν πάτρας C. 377. κἀπεσύλησεν πάτρας 1332. μείζον' ὅστις ἀντὶ τῆς αὑτοῦ πάτρας φίλον νομίζει A. 182. ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἡ γένους ποτὲ τύχοιμ' ἂν εἰπών; P. 222.

Πάτριος, *paternal;* ὦ γᾶς πατρίας πολῖται A. 800. ὦ πόλις πατρία P. 1197. τὰ πάτρια λόγῳ παλαιὰ δώματα R. 1394. ὅτε τὰ πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν P. 397.

Πατρίς, *native land, country:* γῆς ἀπῶσαι πατρίδος R. 641. ἐμβατεύειν πατρίδος 825. πατρίδος ἐξωθούμενον C. 429. ἐπιστρατεύει πατρίδα τὴν ταύτης T. 361. σὺ γάρ μοι πατρίδ' ἤστωσας δορί Aj. 510. τίν' ἂν σοῦ πατρίδ' ἐκπυθοίμαν; C. 206. νικᾶν θέλεις πατρίδα τε τὴν σὴν καὶ φίλους 854. τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς; Aj. 514.

Πατριώτης, *one of the same country with;* ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών, — οὐκέτ' ἔσει — μὴ οὔ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν R. 1091.

Πατρόθεν, *after his father;* εἴπερ δικαίως ἔστ' ἐμὸς τὰ πατρόθεν *if he be truly mine with his father's disposition;* Aj. 543. τίνος εἶ σπέρματος — πατρόθεν, *of what extraction thou art by the father's side* C. 215.

Πάτροκλος, *Patroclus;* Πάτροκλος, ὅς σοι πατρὸς ἦν τὰ φίλτατα P. 432.

Πατροκτόνος, *a parricide;* δηλοῦν — Καδμείοισι τὸν πατροκτόνον R. 1288. κατελθεῖν μήποτ', ὡς πατροκτόνῳ (ἔστι) C. 607. ἄνδρα καὶ πατροκτόνον κἄναγνον 948.

Πατροφόντης, *a parricide;* τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ R. 1441. τῆς πατροφόντου μητρός, *the mother that slew your father* T. 1115.

Πατρῷος, *paternal, pertaining to a father.*

Παύεσκον see παύω.

Παῦλα, *rest, cessation;* παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη T. 1245. ὅς μοι — ταύτην ἔλεξε παῦλαν ἐν χρόνῳ μακρῷ C. 88. καὶ παῦλαν ἴσθι τῆσδε μή ποτ' ἂν τυχεῖν νόσου βαρείας P. 1313.

Παῦρος, *few;* χὤπως μὲν ἐν πολλοῖσι παῦρά σοι λέγω E. 678. ὁρᾷς γε παῦρα τῶν ἐμῶν κακῶν 1179. παῦρά γ' ὡς ἠπίως ἐννέπειν 1431. ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμα Aj. 1001, the MSS. have παῦρα δ' ὠφελήσιμοι.

Παυστήρ, *one who puts an end to* or *causes to cease;* Ἀσκληπιὸν παυστῆρα πέμψω σῆς νόσου πρὸς Ἴλιον P. 1424. Ὀρέστην τῶνδε — παυστῆρ' ἐφήξειν E. 296.

Παυστήριος, the same as παυστήρ. Φοῖβος — σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος R. 150.

Παύω, imp. παύεσκε A. 952. fut., παύσετον E. 785. παύσομεν 786. 1287. παύσων A. 571. παύσοντας P. 1365. — aor., ἔπαυσα R. 397. ἔπαυσας E. 788. παῦσον 975. 976. pass. perf., πέπαυμαι P. 1264. πέπαυται Aj. 256. πεπαύμεθα E. 786. πεπαυμένος Aj. 272. πεπαυμένην 774. — fut., πεπαύσομαι A. 91. πεπαύσεται T. 584. also, παύσομαι C. 1044. παύσει P. 1410. mid. aor., παύσαιτο A. 875. παῦσαι A. 280. Aj. 478. 1332. παύσασθε R. 631. E. 1421.

Signification: 1. act., generally with an accus. *to put an end to, to make to cease;* οὔκουν Ὀρέστης καὶ σὺ παύσετον τάδε E. 785. οὐχ ὅπως σὲ παύσομεν 796. ἔπαυσά νιν R. 397. παύετε θρῆνον C. 1478. Ἅιδης ὁ παύσων τοὐσδε τοὺς γάμους ἔφυ A. 571. παύσεκε μὲν γὰρ ἐνθέους γυναῖκας 952. also with an accusative of the person and genitive of the thing; εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς E. 788. σὲ — παύσοντας ἄλγους P.

have intercourse with; ταῦτά σοι δράσαντι θαρσῶν ἂν παρασταίην ἐγώ C. 492. 6. *to be present with;* οὐκέτ' ἂν πανάθλιος θανὼν ἂν εἴην σφῷν παρεστώσαιν ἐμοί C. 1113. Αἰδὼς — καὶ πρὸς σοί, πάτερ, παρασταθήτω 1271. τῆς παρεστώσης νόσου P. 724. τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος R. 633. ὕβριν τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν C. 1034. τοῦ παρεστῶτος θέρους P. 1324. ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις καὶ παρίσταται βίᾳ C. 920. δόξα μοι παρεστάθη, *the design has suggested itself to me* R. 911.

Παρνασός, or Παρνασσός, mount *Parnassus;* ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόεντος φάμα Παρνασσοῦ R. 475.

Παρνήσιος, *Parnassian;* Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτύν A. 1130.

Πάροιθεν, *before, formerly.*

Πάροικος, *one who dwells near, an inhabitant;* Κάδμου πάροικοι καὶ δόμων Ἀμφίονος A. 1140.

Παροιμία, *a proverb;* ἔστ' ἀληθὴς ἡ βροτῶν παροιμία Aj. 649.

Πάρος, *before.*

Παρουσία, *presence;* τί δῆτα μέλλει μὴ παρουσίαν ἔχειν; Aj. 536., that is, τί οὐκ ἤδη πάρεστιν; — τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν ἡμῶν — παρουσίαν; E. 1093. παρουσίαν μὲν οἶσθα καὶ σύ που φίλων ὡς οὔ τις ἡμίν ἐστιν 936. — ὅταν παρουσία φράζῃ, τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών 1242.

Παρωθέω, *to thrust aside;* ὃν νῦν παρώσας οὗτος ἔμπαλιν λέγει T. 357.

Πᾶς, *all, the whole, each, every.*

Πάσασθαι, *to taste;* ἠθέλησε δ' αἵματος κοινοῦ πάσασθαι A. 202.

Παστάς, *a chamber;* κωκυμάτων κλύει τις ἀκτέριστον ἀμφὶ παστάδα A. 1192.

Πάσχω, imp., ἔπασχον C. 275. 1486. ἔπασχεν R. 1272. perf., πέπονθα T. 1067. C. 518. 601. 896. 900. πέπονθας P. 730. πεπονθέναι R. 516. πεπονθώς C. 877. 957. A. 932. πεπονθότος Aj. 519. πεπονθότα n. plur. C. 268. — fut., πείσομαι A. 96. πείσεται R. 228. — aor., ἔπαθον C. 362. 543. P. 1000. ἔπαθες C. 543. 1198. ἔπαθε E. 164. πάθω R. 325. C. 216. T. 969. πάθῃς E. 382. 1018. πάθῃ T. 942. πάθοι Aj. 517. πάθοιεν A. 919. παθεῖν E. 203. 1164. P. 316. 501. 987. 1343. 1383. 1407. R. 251. 554. C. 1535. A. 96. 236. παθών P. 323. 668. R. 403. 1530. C. 272. 1494. παθοῦσα E. 376. T. 142. παθόν E. 1500. παθόντα C. 1205. παθόντες C. 1021. A. 917.

Signification: 1. *to suffer;* ἀντίποιν' ἐμοῦ παθεῖν P. 316. θυμοῦσθαι παθών 323. πᾶν παθεῖν κακόν 987. οἷα πάσχετε 992. οἷς τ' ἐγὼ 'παθον 1000. οἷα χρὴ παθεῖν με πρὸς τούτων ἔτι δοκῶ προλεύσσειν 1343. ἔα με πάσχειν ταῦθ' ἅπερ παθεῖν με δεῖ 1383. πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν ἀστεργὲς οὐδὲν R. 228. παθεῖν ἅπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἠρασάμην 251. παθὼν ἔγνως ἄν 403. πεπονθέναι — εἰς βλάβην φέρον 516. τὸ δὲ πάθημ' ὁποῖον φῆς παθεῖν 554. οὔθ' οἷ' ἔπασχεν, οὔθ' ὁποῖ' ἔδρα κακά 1272. μηδὲν ἀλγεινὸν παθών 1530. παθὼν μὲν ἀντέδρων C. 272. ὑφ' ὧν δ' ἔπασχον 275. τὰ — παθήμαθ' ἃ' παθον 362. ἃ πέπονθ' ἀναιδῆ 518. ἔπαθες — ἔπαθον ἄλαστ' ἔχων 543. πέπονθα — δεινὰ πρὸς κακοῖς κακά 601. ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι 877. πέπονθα δεινά 896. οἷά περ πέπονθ' ἀκήκοας 900. πεπονθὼς ἠξίουν τάδ' ἀντιδρᾶν 957. ἡμεῖς δ' οἱ παθόντες ἔσταμεν 1021. πήμαθ', ἃ' παθες 1198. παθεῖν τὸ δεινὸν τοῦτο A. 96. πείσομαι γὰρ οὔ τοσοῦτον οὐδέν ibid. τὸ μὴ παθεῖν ἂν ἄλλο πλὴν τὸ μόρσιμον 236. παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες 917. μὴ πλείω κακὰ πάθοιεν 919. οἷα πρὸς οἵων ἀνδρῶν πάσχω 933. οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη T. 532. ὁποίας ταῦτα συμφορᾶς ὕπο πέπονθα 1067. ὧν τ' ἔπαθε E. 164. ποίνιμα πάθεα παθεῖν 203. καί με μή ποθ' ὕστερον παθοῦσα μέμψῃ 376. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; 382. οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε 1018. πᾶσιν γὰρ ἡμῖν τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν 1164. ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες 1500. 2. *to experience, to learn by experience;* ἰδόντε καὶ παθούσα C. 1672. μή γ' ἐκμάθοις παθοῦσα T. 142. καὶ σοὶ — τοῦτ' ὀφείλεται παθεῖν P. 1407. ὡς οὖν μηδ' ἐγὼ ταὐτὸν πάθω R. 325, sc. τὸ ἄκαιρα λέγειν. ὁ μὴ σὺ — βούλου παθεῖν C. 1535. ἔχω πεπονθὼς μαρτυρεῖν ὀνήσιμα A. 982. τερπνὸν εἴ τί που πάθοι Aj. 517. δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών C. 1494, that is, εὖ παθών. ποτε πέπονθας; *what has befallen thee?* P. 730. τί πάθω; *what will become of me?* C. 216. T. 969. ἀλλ' οὔ ποτ' ἐξ ἐμοῦ γε μὴ πάθῃς τόδε E. 1018. 3. εὖ πάσχεῖν, *to receive a benefit;* εὖ πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν, *to receive benefits, and having received, not to know how to repay them* C. 1205. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν 1486. ὅτου δ' ἀπορρεῖ μνήστις εὖ πεπονθότος Aj. 519. ὅστις γὰρ εὖ δρᾶν εὖ παθὼν ἐπίσταται P. 668. παθεῖν μὲν εὖ, παθεῖν δὲ θἄτερα *to be fortunate, or otherwise* P. 501. πρὶν εὖ πάθῃ τις τὴν παροῦσαν ἡμέραν T. 942. 4. κακῶς πάσχειν, *to be ill-treated;* ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς, *my name*

πείσθητι E. 974. P. 483. πεισθεῖσ' ἐμοί E. 962. σε πεισθῆναι λόγοις ἐμοῖσιν P. 1263. πεισθεὶς ἐμοί C. 760. ἱκετεύω σε πεισθῆναί τι μοι 1416. πείθου E. 1003. T. 1218. C. 524. πείθου λέγοντι E. 1198. πείθου λεγούσῃ χρηστά T. 470. πείθεσθε, μὴ δείσητε R. 1414. οὐδέ τοι σῇ χειρὶ πείθομαι τὸ δρᾶν P. 1236. οὐ μὴ πίθηται P. 103. σοὶ πιθόμενος τῷ τε σύμπαντι στρατῷ 1210. ἣν ἐμοὶ πίθῃ R. 321. πιθοῦ θελήσας 649. ὅμως πιθοῦ μοι 1064. πιθοῦ τί μοι 1434. πιθοῦ μοι C. 1183. ἀλλ' ἐμοὶ πιθοῦ 1443. καὶ σὺ τῷ μάντει πιθοῦ A. 979. ἐὰν δ' ἐμοὶ πίθῃ E. 926. ἐὰν πίθῃ T. 570. οὐκ ἂν πιθοίμην R. 1065. πιθέσθαι καὶ παρεικαθεῖν C. 1336. ἐμοὶ πιθέσθαι E. 421. the fut. pass. is once used in the sense of *to believe*; πειθήσομαι γὰρ ὧδε κἀξ Ἅιδου θανὰν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν P. 620. the mid. fut. has the signification of *to obey*; τοῖς ἐν τέλει βεβῶσι πεῖσομαι A. 67. πείσομαι δ' ἐγώ 1086. πείσομαι δ' ἃ σοι δοκεῖ T. 1170. πάντ' ἔγωγε πείσομαι Aj. 525. σὺ δ' οὐχὶ πείσει; 589. σὺ δ' οὐχὶ πείσει καὶ συναινέσεις ἐμοί; E. 394.

Πειθώ, *persuasion*; ἀλλά σ' ἔσπασεν πειθὼ κακοῦ πρὸς ἀνδρός E. 552. τᾶς πειθοῦς παγχρίστῳ συγκραθείς T. 658.

Πεῖρα, 1. *an experiment, a trial* accompanied with danger; πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω T. 588. πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι E. 463. 2. *an attempt*; δέδορκά σε πεῖράν τιν' ἐχθρῶν ἁρπάσαι θηρώμενον Aj. 2. τί τήνδ' — ἀφορμᾶς πεῖραν 283. πεῖρά τις ζητητέα, ἀφ' ἧς — δηλώσω 465. κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν 1036.

Πειραίνω see περαίνω.

Πειράω, 1. *to attempt, to endeavour*; ὃν δὴ σὺ πειρᾷς ἐκβαλεῖν R. 399. πειράσατ' ἀλλ' ὑμεῖς γε κινῆσαι πατρὸς — στόμα C. 1278. — μηδὲν πρόσθεν ἢ τὰ Λοξίου πειρώμεθ' ἔρδειν E. 83. πειρωμένη δὲ τῶνδε τῶν ἔργων 460. πειρῶ τὸ παρὸν θεραπεύειν P. 149. πειρᾷ μεταστῆαι C. 788. — τὴν ἁμαρτίαν — ἀναλαβεῖν πειράσομαι P. 1233. ἀντιδρᾶν πειράσομαι C. 963. τί ταῦτα πειρᾷ E. 767. 2. *to make trial, to try by experiment*; οὐδ' εἰ δοκοῖς ἔχειν, ἔχοις ἂν γνῶμα μὴ πειρωμένη T. 590. εὖ δ' ἕξοισθα πειραθεῖσά που E. 1236.

Πειστέος, *to be obeyed*; πειστέον τάδε P. 982. πειστέον, κεἰ μηδὲν ἡδύ R. 1516.

Πελάγιος, *on the sea*; ὃν ἀπόπτολιν εἴχομεν — πελάγιον T. 646.

Πέλαγος, 1. *the sea*; παρὰ δὲ Κυανέων πελαγέων διδυμᾶς ἁλὸς ἀκταὶ Βοσπόριαι A. 955. ὥσπερ πέλαγος Κρήσιον T. 118. πέλαγος Αἰγαιον περῶ; Aj. 456. Ἰκαρίων ὑπὲρ πελαγέων μολών 688. ἡμᾶς πολὺ πέλαγος ὁρίζει τῆς Ὀδυσσέως νεώς P. 632. 2. *a voyage*; κείνοις φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον C. 669. 3. used figuratively, *a sea of trouble*; μέγ' ἄρα πέλαγος ἐλαχετόν τι, *ye have obtained for your lot a vast sea of trouble* C. 1743.

Πελάζω, 1. intrans., *to approach, to come near*; ταύτῃ πελάζει ναυβάτης οὐδεὶς ἑκών P. 301. πρὸς θεῶν — πέλασσον 1148. εἴρξω πελάζειν σῆς πάτρας 1393. αἶδ' ὁμοῦ πελάζομεν C. 1109. πελάζειν ἐς τούσδε τόπους 1758. ἐμὲ — οὐρίῳ μὴ πελάσαι δρόμῳ Aj. 873. 2. trans., *to bring towards* or *near, to make approach*; φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε P. 1135. 3. used figuratively; νῦν πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος θοῶν ὠκυάλων νεῶν Aj. 695. 4. the pass. πελασθῆναι is used intransitively; Χρύσης πελασθεὶς φύλακος P. 1311. πελασθῆναι — ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν R. 213.

Πέλας, *near*.

Πελάτης, *one who comes near*; εἴ τι σέβει ξένον — εὐνοίᾳ πάσᾳ πελάταν P. 1149. τὸν πελάταν λέκτρων ποτὲ τῶν Διός P. 673.

Πελάω, *to draw near, to approach*; ἤ που τὸν ἐφέσπερον πέτρας νιφάδος πελῶσ' Οἰάτιδος ἐκ νομοῦ C. 1063. πρὸ τῶνδέ τοι μ' ἔχει μήποτε μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν E. 487.

Πέλεια, *a dove*; πεφόβημαι πτηνῆς ὡς ὄμμα πελείας Aj. 140. τὰς ὑποπτέρους βάλλων πελείας P. 259.

Πελειάς, *a dove*; ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειάς C. 1083. φηγὸν αὐδῆσαί ποτε Δωδῶνι δισσῶν ἐκ πελειάδων T. 171.

Πέλεκυς, *an axe*; σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 99.

Πελοπίδης, *of the family of Pelops*; δῶμα Πελοπιδῶν E. 10. τά τ' ὄντα καὶ μέλλοντα Πελοπιδῶν κακά 1490.

Πέλοψ, *Pelops*; ἐν τᾷ μεγάλᾳ Δωρίδι νάσῳ Πέλοπος C. 702. ὦ Πέλοπος ἃ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία E. 494. οὐκ οἶσθα — ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα; 1271.

Πέλω and πέλομαι, *to be, to profess oneself, to happen*; ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω R. 245. κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει A. 977. ὅστις Ἅιδου φθίμε-

μοι ἀκήρυκτον πόλιν T. 1151. κοὐδὲν ἀνθρώπων δεινότερον πέλει A. 333. ἀράτης — παραβαλὼν οἰδεσμῇ πέλει 606. ἔστις — ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος πέλει 1014. πολλ., σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πέλουσ' ῥῶμα πέλοντα Aj. 159.

Πέμπτος, *the fifth*; ὁ πέμπτος E. 694. ὁ πεμπτὸς — Καπανεύς C. 1259.

Πέμπω, *to send, to despatch.*

Πένης, *poor*; οὐ ἀνὴρ πένης P. 580.

Πενθερός, *a father-in-law*; λαβὼν Ἄδραστον πενθερὸν C. 1304.

Πενθέω, *to mourn, to grieve*; ἐπλᾶ τε πενθεῖν — εἰκά R. 1320. ἡεὶ μοι γένοι τὰ τῶνδε πενθεῖν πήματ' ἐς πλείστην τέλεως C. 743. πενθεῖν οὐ χρή 1730.

Πένθος, *grief, affliction*; τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὰ πένθος R. 94. ὅσον δ' ἀμείνω πένθος 1225. οὐδὲ πένθος ὅλον' ἀκλαυστον C. 1706. ἔσω δόμοις τρυθήσειν πένθος οἰκεῖον στένων A. 1234. πένθος οἶον εἰσορῶ ἔμοιγε T. 1102. ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; E. 282. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει 328. νῦν δ' αὖ φρενὸς αἰσθόμενος φίλας μέγα πένθος εὕρηται Aj. 608.

Πεντάθλον, *the five prizes in the public games*; δρόμων, ἁλμάτων, πεντάεθλ' ἃ νομίζεται, τούτων ἐνεγκὼν πάντα τέτυκται κλιζόμενος E. 681.

Πέντε, *five*; πέντ' ἦσαν οἱ ξέμπαντες R. 752. δίκαι μόνος πρὸς ἄλλας πέντε T. 45.

Πεντάμφιδος, *the island Peparethus*; τὴν οἰζύραν Πεντάμφιδος P. 545.

Πέπειρος, *softened, mitigated*; ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα, *for those that err involuntarily there is a mitigated anger* T. 725.

Πέπλος, *a robe, a mantle*; τόνδε γ' εὐφρὴ πέπλον T. 589. τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀμφίς ἔχων 671. θανάσιμον πέπλον 755. τόνδε πέπλον 771. λίνα τὸν αὐτῆς πέπλον 920.

Πέπλωμα, *a garment*; φανεῖν θυτῆρα αὐτὸν ἐν πεπλώματι T. 619.

Πεπρωμένος see πορεύω.

Πέπων, *mild*; δι' ἡδὺ πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων C. 438.

Περ, *an enclitic particle.*

Περαίνω, *to perform, to accomplish*; κυδρὸς ἀνοιστὸν ἔχα περάνας Aj. 22. καὶ τετέλεσται τόδε T. 578.

Πέρασις, *passage*; ἀλλά μοι, θεοί, βίου — δότε πέρασιν ἡδὺ καὶ κατευθυνόμενον τινα, *but grant me, ye goddesses, some accomplishment and termination of life* C. 103.

Περάω, 1. *to traverse, properly spoken of persons who pass over by sailing*; πότερα πρὸς οἶκους — πέλαγος Αἰγαῖον περῶ; Aj. 456. περῶν ὑπ' οἰδμασιν A. 337. Also of persons *going*, or *passing out*; ὧδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ R. 531. ὧδ' ἐκ δόμων ἀψορρος — περᾷ A. 382. 2. *to go beyond, to traverse*; περᾷς γάρ, περᾷς C. 153. ἐπεὶ πέραν περῶσ' οἶδε δή C. 890. 3. used figuratively of persons *dying, to pass beyond* or *over*: πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ R. 1539. 4. *to exceed*; βαρὺς (εἶ) δ', ὅταν θυμοῦ περάσῃς R. 674.

Πέργαμα, *a citadel*; τάπὶ Τροίᾳ πέργαμα P. 353. 607. τὰ πέργαμ' ὅλον ἢ μ' ἐλεῖν 347. πρὶν ἂν τὰ πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις σὺν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς 1318.

Πέρθω, *to lay waste, to overthrow, to destroy*; οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων — ὧδ' ἐγώ; P. 114. καὶ τάπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν 608. πέρσεις τε Τροίαν 1414. — ἐστὶ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον P. 69. πρὶν ἂν τὰ πέργαμα πέρσας φανῇς 1319. Εὐρύτου πέρσας πόλιν T. 243. καὶ πόλιν ἔπερσε 364. ὡς — κοὐχ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτὴν 435. ὅτι γῆν πατρῴαν — ἔπερσι 467. Εὐρύτου πέρσας πόλιν 747. τὸ μὴ τις οὐ νέος οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας C. 708. εἷς γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους Aj. 1177. τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν R. 456.

Περί, *about.*

Περίαλλα, *exceedingly*; δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' — ἐκ στομάτων R. 1218.

Περιβαίνω, *to move around*; τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς A. 1194.

Περιβλέπω, *to look about for, metaph. to consider*; οὐδὲ τοὐνδεκον περιβλέπουσ (ἂν) C. 1000.

Περιβόητος, *surrounded by shrieks*; Ἄρεα — ὃς νῦν ἄχαλκος ἀστίδων φλέγει με περιβόητος ἀντάλξας, *Mars, who now unarmed with brass shield, surrounded with shrieks, encountering scorches me* R. 192. schol. μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιών.

Περιβρύχιος, *roaring around*; περιβρυχίοισιν περῶν ὑπ' οἰδμασιν A. 336.

Περίθοος, *Pirithous*; Θησέως Περίθοός τε — ξυνθήματα C. 1590.

Περιδέω see περιορᾶν.

Περιμένω, *to await*; τίς ἄρα, τίς μ' πότμος ἔτι περιμένει; A. 1282.

Πέριξ, *around, beside*; ἥδε βωμία τέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα A. 1298.

βωμία πέριξ is the same as περιβωμια, *embracing the altar.*

Περιοράω, *to overlook, to neglect;* μή σφε περιίδῃς πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας R. 1505, the reading of the MSS. is παρίδῃς.

Περιπετής, 1. *embracing;* ἀμφὶ μέσσῳ περιπετῆ προσκείμενον (ὁρῶμεν Αἷμονα) A. 1208. 2. *fallen upon;* ἐν γὰρ οἱ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ Aj. 891.

Περιπολέω, *to go round about;* εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν, *we looked on him going round about* R. 1254.

Περίπολος, *an attendant;* προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι σαῖσιν A. 1136.

Περιποτάομαι, *to flit round about;* τὰ δ' αἰεὶ ζῶντα περιποτᾶται (μαντεῖα) R. 482.

Περιπτύσσω, *to enfold, to enclose;* κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες A. 877.

Περιπτυχής, 1. *enfolding;* ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην Aj. 898. 2. *folded over;* κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής, *he lies folded over his hidden sword* Aj. 833.

Περιῤῥέω, *to flow around;* σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω καί περιῤῥείτω βίος E. 354.

Περιῤῥυτος, *surrounded by the sea;* τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου P. 1. τῆς περιῤῥύτου Σκύρου 239.

Περισκελής, *exceedingly hard;* τὸν μὲν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θραυσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις A. 471. καὶ περισκελεῖς φρένες, *determined spirit* Aj. 635.

Περισκοπέω, *to look around;* ἔσχον θαῦμα καὶ περισκοπῶ E. 885.

Περισπερχής, *hurried on, that could not be avoided;* ὦ περισπερχὲς πάθος Aj. 961.

Περισσεύω, *to be redundant;* τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, *dismiss this superfluity of words* E. 1280.

Περισσός, 1. *surpassing others;* οὔ τοι σοὶ μούνᾳ — ἄχος ἐφάνη βροτῶν, πρὸς ὅτι τῶν ἔνδονεῖ περισσά, *not to thee alone—of mortals hath grief appeared, wherewith thou surpassest those within* E. 152. 2. *worthy of especial observation,* ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον, *what word worthy of especial observation hast thou heard of me?* R. 841. 3. *superfluous;* τὰ γὰρ περισσὰ κάνόνητα σώματα πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 745. περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν αἰεί E. 1233. περισσὰ δρᾶν T. 614, that is, πολυπραγμονεῖν, πολλὰ πράττειν. τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα A. 68. πονὸς περισσός ἐστι τὰν Ἅιδου σέβειν A. 776.

Περιστέλλω, *to prepare, to take care of, to decorate,* especially *to lay out a corpse for burial;* τὸ σὸν δέμας περιστέλλουσα A. 894. τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ Aj. 1149. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ (τὸν σφαγέα, *the sword*) Aj. 808. εὐτρεπίσας, διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ schol. ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες, *but of that the gods take especial care* P. 445.

Περιστεφής, *wreathed around;* ὁρῶ — περιστεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός E. 883.

Περιτέλλω, *to go round;* περιτελλομέναις ὥραις, *in the revolving seasons* R. 156.

Περιφανής, *manifest;* δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον Aj. 66.

Περίφαντος, 1. *manifest;* οἴμοι, περίφαντος ἀ' νὴρ θανεῖται, *too plainly will the hero die* Aj. 225. 2. *conspicuous, renowned;* ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων, πᾶσιν περίφαντος αἰεί Aj. 595.

Περιφανῶς, *manifestly;* μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὄκνεῖς ἰδεῖν; Aj. 81.

Περιχαρής, *overjoyed;* περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν Aj. 678.

Περόνη, *a clasp;* ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας R. 1269.

Περονίς, *a clasp;* λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονίς T. 921.

Περσέφασσα, the goddess *Proserpine;* ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὁλωλότων A. 885.

Περσεφόνη, the goddess *Proserpine;* ὦ δῶμ' Ἀΐδου καὶ Περσεφόνης E. 110.

Πέσημα, *a fall;* πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι Aj. 1012.

Πέτομαι, 1. *to fly;* οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες R. 17. 2. used figuratively *to flutter;* πέτομαι δ' ἐλπίσι R. 487.

Πέτρα, *a rock;* δίστομος πέτρα P. 16. ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον 940. κρᾶτ' ἐμὸν — πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω 990. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον 1070. πέτρας νιφάδος C. 1063. ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν T. 777. ὦ καταῤῥῶγες πέτραι P. 925. ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι T. 784. ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας R. 478.

νοι οἰκήτωρ πέλοι T. 1151. κοὐδὲν ἀνθρώπου δεινότερον πέλει A. 333. κράτος — παραβατὸν οὐδαμῇ πέλει 866. ὅστις — ἀκεῖται, μηδ' ἀκίνητος πέλει 1014. mid., σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται Aj. 159.

Πέμπτος, *the fifth;* ὁ πέμπτος E. 694. ὁ πεμπτὸς — Καπανεύς C. 1320.

Πέμπω, *to send, to despatch.*

Πένης, *poor;* οἵ' ἀνὴρ πένης P.580.

Πενθερός, *a father-in-law;* λαβὼν Ἄδραστον πενθερόν C. 1304.

Πενθέω, *to mourn, to grieve;* διπλᾶ σε πενθεῖν — κακά R. 1320. ἡκέ μοι γένει τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματ' εἰς πλεῖστον πόλεως C. 743. πενθεῖν οὐ χρή 1750.

Πένθος, *grief, affliction;* τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος R. 94. ὅσον δ' ἀρεῖσθε πένθος 1225. οὐδὲ πένθος ἔλιπ' ἄκλαυστον C. 1706. ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν A. 1234. πένθος οἷον εἰσορῶ ἔξουσαν T. 1102. ἄλλος δ' οὔτις ἐν πένθει βροτῶν; E. 282. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ ἀμφὶ τὸν ἐν πένθει 836. νῦν δ' αὖ φρενὸς οἰοβώτας φίλοις μέγα πένθος εὕρηται Aj. 608.

Πεντάεθλον, *the five prizes in the public games;* δρόμων, διαύλων, πεντάεθλ' ἃ νομίζεται, τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπιτίμια ὠλβίζετο E. 681.

Πέντε, *five;* πέντ' ἦσαν οἱ ξύμπαντες R. 752. δέκα μῆνας πρὸς ἄλλοις πέντε T. 45.

Πεπάρηθος, the island *Peparethus;* τὴν εὔβοτρυν Πεπάρηθον P. 545.

Πέπειρος, *softened, mitigated;* ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα, *for those that err involuntarily there is a mitigated anger* T. 725.

Πέπλος, *a robe, a mantle;* τόνδε γ' εὐῴῃ πέπλον T. 599. τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως ἔχριον 671. θανάσιμον πέπλον 755. τόνδε πέπλον 771. λύει τὸν αὐτῆς πέπλον 920.

Πέπλωμα, *a garment;* φανεῖν θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι T. 610.

Πεπρωμένος see πορέω.

Πέπων, *mild;* ὅτ' ἤδη πᾶς ὁ μόχθος ἦν πέπων C. 438.

Πέρ, an enclitic particle.

Περαίνω, *to perform, to accomplish;* πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας Aj. 22. καὶ πεπείρανται τάδε T. 578.

Πέρασις, *passage;* ἀλλά μοι, θεαί, βίου — δότε πέρασιν ἤδη καὶ καταστροφήν τινα, *but grant me, ye goddesses, some accomplishment and termination of life* C. 103.

Περάω, 1. *to traverse,* properly spoken of persons who *pass over by sailing;* πότερα πρὸς οἴκους — πέλαγος Αἰγαῖον περῶ; Aj. 456. περῶν ὑπ' οἰδμασιν A. 337. Also of persons *going,* or *passing out;* ὅδ' ἤδη δωμάτων ἔξω περᾷ R. 531. ὅδ' ἐκ δόμων ἄψορρος — περᾷ A. 382. 2. *to go beyond, to trespass;* περᾷς γάρ, περᾷς C. 153. ἐπὶ πέραν περῶσ' οἴδε δή C. 890. 3. used figuratively of persons *dying, to pass beyond* or *over:* πρὶν ἂν τέρμα τοῦ βίου περάσῃ R. 1530. 4. *to exceed;* βαρὺς (εἶ) δ', ὅταν θυμοῦ περάσῃς R. 674.

Πέργαμα, *a citadel;* τάπὶ Τροίᾳ πέργαμα P. 353. 607. τὰ πέργαμ' ἄλλον ἢ μ' ἐλεῖν 347. πρὶν ἂν τὰ πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις σύν τ' ἐμοὶ πέρσας φανῇς 1318.

Πέρθω, *to lay waste, to overthrow, to destroy;* οὐκ ἄρ' ὁ πέρσων — εἰμ' ἐγώ; P. 114. καὶ τάπὶ Τροίᾳ πέργαμ' ὡς οὐ μή ποτε πέρσοιεν 608. πέρσεις τε Τροίαν 1414. — οὐκ ἔστι πέρσαι σοι τὸ Δαρδάνου πέδον P. 69. πρὶν ἂν τὰ πέργαμα πέρσας φανῇς 1319. Εὐρύτου πέρσας πόλιν T. 243. καὶ πόλιν ἔπερσε 364. ὡς — κοὐχ ἡ Λυδία πέρσειεν αὐτήν 433. ὅτι γῆν πατρῴαν — ἔπερσε 467. Εὐρύτου πέρσας πόλιν 747. τὸ μέν τις οὐ νέος οὔτε γήρᾳ σημαίνων ἀλιώσει χερὶ πέρσας C. 708. κεῖνος γὰρ ἔπερσεν ἀνθρώπους Aj. 1177. τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν R. 456.

Περί, *about.*

Περίαλλα, *exceedingly;* δύρομαι γὰρ ὡς περίαλλ' — ἐκ στομάτων R. 1218.

Περιβαίνω, *to move around;* τῷ δ' ἀθλίας ἄσημα περιβαίνει βοῆς A. 1194.

Περιβλέπω, *to look about for,* metaph., *to consider;* οὐδὲ τοὔνδικον περιβλέποις (ἄν) C. 1000.

Περιβόητος, *surrounded by shrieks;* Ἄρεα — ὃς νῦν ἄχαλκος ἀσπίδων φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων, *Mars, who now unarmed with brazen shield, surrounded with shrieks, encountering scorches me* R. 192. schol. μετὰ βοῆς καὶ οἰμωγῆς ἐπιών.

Περιβρύχιος, *roaring around;* περιβρυχίοισιν περῶν ὑπ' οἰδμασιν A. 336.

Περίθους, *Pirithous;* Θησέως Περίθου τε — ξυνθήματα C. 1590.

Περιδεῖν see περιοράω.

Περιμένω, *to await;* τίς ἄρα, τίς με πότμος ἔτι περιμένει; A. 1282.

Πέριξ, *around, beside;* ἥδε βωμία πέριξ λύει κελαινὰ βλέφαρα A. 1286.

βωμία πέριξ is the same as περιβωμα, *embracing the altar.*

Περιοράω, *to overlook, to neglect;* μή σφε περιίδῃς πτωχὰς ἀνάνδρους ἐγγενεῖς ἀλωμένας R. 1505, the reading of the MSS. is παρίδῃς.

Περιπετής, 1. *embracing;* ἀμφὶ μέσσῳ περιπετῆ προσκείμενον (ὁρῶμεν Αἵμονα) A. 1208. 2. *fallen upon;* ἐν γὰρ οἰ χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος περιπετὲς κατηγορεῖ Aj. 891.

Περιπολέω, *to go round about;* εἰς ἐκεῖνον περιπολοῦντ' ἐλεύσσομεν, *we looked on him going round about* R. 1254.

Περίπολος, *an attendant;* προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι σαῖσιν A. 1136.

Περιποτάομαι, *to flit round about;* τὰ δ' αἰεὶ ζῶντα περιποτᾶται (μαντεῖα) R. 482.

Περιπτύσσω, *to enfold, to enclose;* κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες A. 877.

Περιπτυχής, 1. *enfolding;* ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε παμπήδην Aj. 898. 2. *folded over;* κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής, *he lies folded over his hidden sword* Aj. 883.

Περιῤῥέω, *to flow around;* σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω καὶ περιῤῥείτω βίος E. 354.

Περίῤῥυτος, *surrounded by the sea;* τῆς περιῤῥύτου χθονὸς Λήμνου P. 1. τῆς περιῤῥύτου Σκύρου 239.

Περισκελής, *exceedingly hard;* τὸν μὲν ἐγκρατέστατον σίδηρον ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ θρανσθέντα καὶ ῥαγέντα πλεῖστ' ἂν εἰσίδοις A. 471. καὶ περισκελεῖς φρένες, *determined spirit* Aj. 635.

Περισκοπέω, *to look around;* ἔσχον θαῦμα καὶ περισκοπῶ E. 885.

Περισπερχής, *hurried on, that could not be avoided;* ὦ περισπερχὲς πάθος Aj. 961.

Περισσεύω, *to be redundant;* τὰ μὲν περισσεύοντα τῶν λόγων ἄφες, *dismiss this superfluity of words* E. 1280.

Περισσός, 1. *surpassing others;* οὔ τοι σοὶ μούνᾳ — ἄχος ἐφάνη βροτῶν, πρὸς ὅτι τῶν ἔνδονεῖ περισσά, *not to thee alone—of mortals hath grief appeared, wherewith thou surpassest those within* E. 152. 2. *worthy of especial observation,* ποῖον δέ μου περισσὸν ἤκουσας λόγον, *what word worthy of especial observation hast thou heard of me?* R. 841. 3. *superfluous;* τὰ γὰρ περισσὰ κἀνόνητα σώματα πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 745. περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὂν αἰεί E. 1233. περισσὰ δρᾶν T. 614, that is, πολυπραγμονεῖν, πολλὰ πράττειν. τὸ γὰρ περισσὰ πράσσειν οὐκ ἔχει νοῦν οὐδένα A. 68. πονὸς περισσός ἐστι τἀν Ἅιδου σέβειν A. 776.

Περιστέλλω, *to prepare, to take care of, to decorate,* especially *to lay out a corpse for burial;* τὸ σὸν δέμας περιστέλλουσα A. 894. τάφον περιστελοῦντε δυστήνου νεκροῦ Aj. 1149. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ (τὸν σφαγέα, *the sword*) Aj. 808. εὐτρεπίσας, διαχειρισάμενος, περισφίγξας ἐν τῇ γῇ schol. ἀλλ' εὖ περιστέλλουσιν αὐτὰ δαίμονες, *but of that the gods take especial care* P. 445.

Περιστεφής, *wreathed around;* ὁρῶ — περιστεφῆ κύκλῳ πάντων ὅσ' ἐστὶν ἀνθέων θήκην πατρός E. 883.

Περιτέλλω, *to go round;* περιτελλομέναις ὥραις, *in the revolving seasons* R. 156.

Περιφανής, *manifest;* δείξω δὲ καὶ σοὶ τήνδε περιφανῆ νόσον Aj. 66.

Περίφαντος, 1. *manifest;* οἴμοι, περίφαντος ἁ' νὴρ θανεῖται, *too plainly will the hero die* Aj. 225. 2. *conspicuous, renowned;* ὦ κλεινὰ Σαλαμίς, σὺ μέν που ναίεις ἀλίπλακτος εὐδαίμων, πᾶσιν περίφαντος αἰεί Aj. 595.

Περιφανῶς, *manifestly;* μεμηνότ' ἄνδρα περιφανῶς ὄκνεῖς ἰδεῖν; Aj. 81.

Περιχαρής, *overjoyed;* περιχαρὴς δ' ἀνεπτόμαν Aj. 678.

Περόνη, *a clasp;* ἀποσπάσας γὰρ εἱμάτων χρυσηλάτους περόνας R. 1269.

Περονίς, *a clasp;* λύει τὸν αὐτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονίς T. 921.

Περσέφασσα, the goddess *Proserpine;* ὧν ἀριθμὸν ἐν νεκροῖς πλεῖστον δέδεκται Περσέφασσ' ὀλωλότων A. 885.

Περσεφόνη, the goddess *Proserpine;* ὦ δῶμ' Ἅιδου καὶ Περσεφόνης E. 110.

Πέσημα, *a fall;* πρὸς τοῦδ' ὄλωλε θανασίμῳ πεσήματι Aj. 1012.

Πέτομαι, 1. *to fly;* οἱ μὲν οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες R. 17. 2. used figuratively *to flutter;* πέτομαι δ' ἐλπίσι R. 487.

Πέτρα, *a rock;* δίστομος πέτρα P. 16. ὦ σχῆμα πέτρας δίπυλον 940. κρᾶτ' ἐμὸν — πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω 990. ὦ κοίλας πέτρας γύαλον 1070. πέτρας νιφάδος C. 1063. ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν T. 777. ὦ καταῤῥῶγες πέτραι P. 925. ἀμφὶ δ' ἐκτύπουν πέτραι T. 784. ἀνά τ' ἄντρα καὶ πέτρας R. 478.

Spoken of mount Parnassus; σὲ δ' ὑπὲρ διλόφου πέτρας — ὄπωπε λιγνύς Α. 1113. ἁ θεσπιέπεια Δελφὶς εἶπε πέτρα R. 464.

Πετραῖος, *rocky*; ἡ πετραία Σκῦρος P. 457. πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι Aj. 682. ὦ ναύλοχα καὶ πετραῖα θερμὰ λοῦτρα — παραναιετάοντες T. 630. πετραία βλάστα δάμασεν (Νιόβην) A. 821. ἅ τ' ἐν τάφῳ πετραίῳ δακρύεις E. 148.

Πετρήρης, *rocky*; ἔξελθ' ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας P. 1246.

Πέτρινος, *rocky*; οἶκον μὲν ὁρᾶς τόνδ' ἀμφίθυρον πετρίνης κοίτης P. 160.

Πέτρος, *a large stone, a rock*; ἐν πέτροισι πέτρον ἐκτρίβων P. 296. τὸ λυσθῆναι πέτροις C. 436. ὡς οὐκ ἀρκέσοι τὸ μὴ οὐ πέτροισι πᾶς καταξανθεὶς θανεῖν Aj. 715. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας R. 334. οὗ κῶλα κάμψον τοῦδ' ἐπ' ἀξέστοῦ πέτρου C. 19. τοῦ τε Θορκίου πέτρου 1591. εὕδοντ' ἐπ' ἀκτῆς ἐν κατηρεφεῖ πέτρῳ P. 272.

Πετρώδης, *rocky, stony*; πετρώδει — ἐν κατώρυχι A. 770. πετρώδει κατάφρακτος ἐν δεσμῷ 948.

Πεύθομαι, *to enquire*; Πυθώδ' ἰὼν πεύθου τὰ χρησθέντ' εἰ σαφῶς ἤγγειλά σοι R. 604. πεύθου μολοῦσα τἀνδρός T. 386.

Πεύκη, *a torch of pine-wood*; πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ R. 214.

Πευκήεις, *pitchy*; πρὶν — στεφάνωμα πύργων πευκάενθ' Ἥφαιστον ἑλεῖν A. 123.

Πεύκινος, *made of pine-wood*; πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1188.

Πεφνεῖν, *to slay*; τὸν πατέρα πατὴρ ὑμῶν ἔπεφνε R. 1497.

Πῇ, *in what way, whither*.

Πηγή, 1. properly *a fountain*; in which sense it is not used by Sophocles: also a *stream*; ὁρῶ κολώνης ἐξ ἄκρας νεορρύτους πηγὰς γάλακτος E. 883. τρισσάς γε πηγάς (sc. χεῖ) C. 480. ἴσχειν δ' οὐκέτι πηγὰς δυναμαι δακρύων A. 797. ἔῤῥωγεν παγὰ δακρύων T. 849. 2. used figuratively; εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμός, *had there been yet a stoppage through my ears of the fountain of hearing* R. 1387.

Πήγνυμι, *to fix*; εἶτα τόνδ' ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον E. 412. ἔπηξα δ' αὐτὸν εὖ περιστείλας ἐγώ Aj. 808. πέπηγε δ' ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι 806.

Πηδάω, *to leap, to bound*; εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος Aj. 1258. εἰσιδὼν μόνον πηδῶντα πεδία σὺν νεορράντῳ ξίφει Aj. 30. Used figuratively; τίς ὁ πηδήσας μείζονα δαίμων των μακίστων πρὸς σή δύσδαίμονι μοίρᾳ, *what demon is it that hath bounded with mighter than mightiest bound upon thy unhappy fate?* R. 1300.

Πήδημα, *a leap*; ξὺν ἀσφαδάστῳ καὶ ταχεῖ πηδήματι πλεύραν διαῤῥήξαντα Aj. 820.

Πηκτός, *fixed*; ἐν γὰρ — χθονὶ πηκτὸν τόδ' ἔγχος Aj. 891.

Πηλεύς, *Peleus*; ὁ Πηλέως γόνος P. 333.

Πῆμα, *calamity*; τὸ πῆμα — τῆς νόσου τό νῦν παρόν P. 754. εἴ ποτε — ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος R. 166. σχεδὸν δ' ἐπίσταμαί τι πῆμ' ἔχοντά νιν T. 43. κάστιν τι δεινὸν πῆμα 46. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν 129. μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι 579. τοιόνδε μέντοι — Παλλὰς φυτεύει πῆμα 933. μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς E. 571. ἐκτὸς ὄντα πημάτων P. 502. τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τάμὰ πήματα μίμνειν 858. ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα R. 168. ἐν τοσοῖσδε πήμασι 1319. τὰ τοῦδε πενθεῖν πήματα C. 743. σὺ δ' εἰς ἐκεῖνα, μὴ τὰ νῦν, ἀποσκόπει πατρῷα καὶ μητρῷα πήματα 1198. πολλῶν γὰρ ἂν καὶ μάταν πημάτων ἱκνουμένων 1562. τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὁρῶμαι πήματα φθιτῶν ἐπὶ πήμασι πίπτοντα A. 590. ἰδοῦσα νέους θανάτους, πολλὰ δὲ πήματα καὶ καινοπαθῆ T. 1267. πατρῷ' ὁρῶσα πήματα E. 250. τῶν ἐμῶν — πημάτων ἄρηξιν 863. μέγας ἄρ' ἦν ἐκεῖνος ἄρχων χρόνος πημάτων Aj. 915. Κρέων δέ σοι πῆμ' οὐδέν, ἀλλ' αὐτὸς σὺ σοί R. 379. ἐν τοσοῖσδε πήμασιν διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακά R. 1319. μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. πήματα ἐπὶ πήμασι A. 590.

Πημαίνω, 1. act., *to injure, to inflict injury upon*; εἴ τι πημαίνεις ἐμέ C. 841. εἴ με πημανεῖς τι Aj. 1293. τίς δ' ὁ πημήνας; C. 897. τὸν γὰρ βαλόντ' ἄτρακτον οἶδα καὶ θεῶν Χείρωνα πημήναντα T. 712. δοκεῖν μὲν δρᾶν τι, πημαίνειν δὲ μή E. 328. 2. mid., *to bring evil on oneself*, or *to suffer evil*; εἰ γὰρ ποιήσεις, ἴσθι πημανούμενος, *if thou shalt do so, be assured that thou wilt bring evil on thyself* Aj. 1134.

Πημονή, *calamity, evil*, same as πῆμα. πημονῆς ἄτερ T. 48. πημονὴν ὑπόστεγον (εἰσδέδεγμαι) 375. τῆς νῦν παρούσης πημονῆς E. 927. ἡ

κάμὸν γένος βλαστεῖν ἐᾶσαι, πημονὴν αὐτῷ (αὐτῷ) σαφῆ; 954. — πημονὰς εὔχου λαβεῖν T. 1179, that is, καταρῶ σοῦ. οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς R. 363. τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ', αἱ φανῶσ' αὐθαίρετοι 1231. ὅτι τὰ δειλὰ κέρδη πημονὰς ἐργάζεται A. 326.

Πίειρα, *fat, oily*; πιείρας δρυός T. 763.

Πικρός, *sharp, piercing, bitter*.

Πικρῶς, *bitterly*; ἐξονειδίζων πικρῶς C. 994.

Πιμελή, *fat*; καταῤῥυεῖς μηροὶ καλυπτῆς ἐξέκειντο πιμελῆς A. 998.

Πίμπλημι, *to fill*; χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων E. 894. χθονὸς τυφὼς ἀείρας σκηπτὸν — πίμπλησι πεδίον A. 415. τοῦ τόνδε (κρατῆρα) πλήσας θῶ; C. 481. pass., πᾶν δ' ἐπίμπλατο ναυαγίων Κρισαῖον ἱππικῶν πέδον E. 719. *To be satiated*; πρίν ποθ' ἁμετέρων αἱμάτων γενύσιν πλησθῆναι A. 121. ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ P. 516. mid., ἢ μητρόθεν — δυσώνυμα λέκτρ' ἐπλήσω; C. 532.

Πίμπρημι, *to burn*; σῶμα — πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας πρῆσαι T. 1189. ὃς γῆν πατρῴαν καὶ θεοὺς τοὺς ἐγγενεῖς φυγὰς κατελθὼν ἠθέλησε μὲν πυρὶ πρῆσαι κατάκρας A. 201.

Πίνος, *filth, squalidness*; ἐσθῆτι — τῆς ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος C. 1261, all the MSS. read πόνος.

Πίνω, *to drink*; ὀδοῖς, αἳ τοὐμὸν αἷμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἄπο ἐπίεστε πατρός R. 1401. ἵν' οὐμὸς εὔδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται C. 628. ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά μου πέπωκεν ἤδη T. 1045.

Πιπράσκω, *to sell*; πραθεὶς Ὀμφάλῃ τῇ βαρβάρῳ T. 251. Used figuratively; πέπραμαι κἀπόλωλα, *I am betrayed, and am undone* P. 966.

Πίπτω, perf., πέπτωκα E. 1469. πέπτωκεν C. 753. πεπτωκός, acc. E. 1459. πεπτωκότες R. 146. πεπτῶτος A. 1005. πεπτῶτα Aj. 815. 905. A. 693. fut., πεσεῖ T. 594. C. 1376. πεσούμεθα E. 391. πεσοῦνται Aj. 620. — aor., ἔπεσ' ἔπεσε Aj. 612. πέσε A. 134. πέσω T. 702. πέσῃς Aj. 1069. πέσῃ P. 815. C. 396. 1221. πέσοιμι A. 240. πεσεῖν R. 376. 616. 1209. C. 752. Aj. 1040. 1062. E. 390. πεσών P. 990. A. 1014. Aj. 318. 368. πεσούσης R. 129. πεσοῦσαν T. 1028. πεσόντες R. 50. πεσοῦσαι C. 1604.

Signification: *to fall, to perish*; κρᾶτ' ἐμὸν — πέτρᾳ πέτρας ἄνωθεν αἱμάξω πεσών P. 990. παιδὶ καὶ πατρὶ θαλαμηπόλῳ πεσεῖν R. 1209. ἐς δὲ γούνατα πατρὸς πεσοῦσαι C. 1604. ἐπὶ γᾷ πέσε τανταλωθεὶς πυρφόρος A. 134. τοῦ δὲ πίπτοντος πέδῳ E. 737. ἐν μέσοις βοτοῖς — ἥσυχος θακεῖ πεσών Aj. 318. ὥς με βαστάσῃ πεπτῶτα τῷδε περὶ νεορράντῳ ξίφει Aj. 815. ἐμὲ αὐτοσφαγῆ πίπτοντα 828. πρόσθεν αἵματι πεσεῖ μιανθείς C. 1376. αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον A. 693. χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Aj. 620. ὅπως μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς Aj. 1069. — τυραννίδος οὕτῳ πεσούσης R. 129. τοῦ δυσμόρου πεπτῶτος Οἰδίπου γόνου A. 1005. ἂν ὧδ' ἐπίδοιμι πεσοῦσαν — ὥς μ' ὤλεσεν T. 1028. πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι Aj. 905. δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκός E. 1459. ἴσθι τοι τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιστα A. 470. ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν Aj. 1062. — στάντες τ' ἐς ὀρθὸν καὶ πεσόντες ὕστερον R. 50. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς — φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες 146. οὐ γάρ σε μοῖρα πρός γ' ἐμοῦ πεσεῖν 376. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαυρόν, ὃς νέος πέσῃ C. 396. καλόν γε μέντοι μὴ 'ξ ἀβουλίας πεσεῖν E. 390. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι 391. ἢ σεσώσμεθα ἢ πίπτομεν T. 84. πίπτειν βαρείαις πρὸς θεῶν δυσπραξίαις Aj. 746. τίνων πότ' ἀνδρῶν ἐν μέσοις ἀρκυστάτοις πέπτωχ' ὁ τλήμων; E. 1469. τὴν ἐγὼ τάλας οὐκ ἂν ποτ' ἐς τοσοῦτον αἰκίας πεσεῖν ἔδοξ', ὅσον πέπτωκεν ἤδη C. 753. οὐδ' ἂν δικαίως ἐς κακὸν πέσοιμί τι A. 240. ὅστις ἐς κακὸν πεσὼν ἀκεῖται 1014. ὡς ἂν εἰς ὕπνον πέσῃ P. 815. ὡς σκότῳ, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ T. 594. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν R. 616. ἐμοὶ πιθέσθαι μηδ' ἀβουλίᾳ πεσεῖν E. 421. οὐκ ἔχω τάλαινα ποῖ γνώμης πέσω T. 702. ὅταν τις ἐς πλέον πέσῃ τοῦ θέλοντος C. 1221. τὰ Λαβδακιδᾶν οἴκων ὀρῶμαι πήματα φθιτῶν ἐπὶ πήμασι πίπτοντα A. 591. ἐν δ' ἑλίκεσσι βουσὶ καὶ κλυτοῖς πεσὼν αἰπολίοις Aj. 367. τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1040. Ἔρως, ὃς ἐν κτήμασι πίπτεις A. 778. κἀξ ἀγεννήτων ἄρα μῦθοι καλῶς πίπτουσιν T. 62. τὰ πρὶν δ' ἔργα χεροῖν — ἄφιλα παρ' ἀφίλοις ἔπεσ' — Ἀτρείδαις Aj. 612.

Πληρόω, *to fill, to satiate;* θυμὸν γένοιτο χειρὶ πληρῶσαί ποτε P. 324.

Πλήρωμα, *a heaping up;* πυρᾶς πλήρωμα T. 1203.

Πλησιάζω, 1. *to be near;* εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν R. 91. 2. *to be a near neighbour;* ἐπλησιαζον τῷδε τἀνδρὶ τρεῖς ὅλους — ἑκμήνους χρόνους R. 1136.

Πλησίος, *near, neighbouring, contiguous;* ὡς κατ' ὄμματ' αὐτίκα παρόντι θνήσκῃ πλησία τῷ νυμφίῳ A. 757. ὀλεῖται πλησία 759. παρούσης τῆσδε πλησίας ἐμοί E. 630. ἐπεῖδον, ὡς δὴ πλησία παραστάτις T. 885. εἰ παροῦσα πλησία ἔλευσσες 892. — οἱ δὲ πλήσιοι γύαι C. 58. οἵδε πλησίοι πάρεισιν ἀνδρὸς τοῦδε παῖς τε καὶ γυνή Aj. 1147. Used adverbially; τοῦ πλησίον παρόντος E. 915. στῆθι πλησίον πατρός T. 1065. πλησίον γὰρ ἦν κυρῶν P. 371.

Πλήσσω, *to strike, to wound;* τῆς ἀνδροφθόρου πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι P. 267. παίσαντές τε καὶ πληγέντες A. 172. ὁρῶμεν — φασγάνῳ πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην T. 927. ὦμοι πέπληγμαι E. 1407. ὅτι σφ' ἀνάγκη τῆδε πληγῆναι χθονί C. 611. οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις A. 813.

Πλόκος, *a lock of hair;* οὗτος ὅπωσπερ τόνδ' ἔγω τέμνω πλόκον Aj. 1158.

Πλοῦς, 1. *the art of sailing, navigation;* οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ τοῖσι σώφροσιν βροτῶν P. 304. ὁπηνίκ' ἂν θεὸς πλοῦν ἡμιν εἴκῃ 463. πλοῦν — ἐγγύθεν σκοπεῖν 465. τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι 548. ἀεὶ καλὸς πλοῦς ἐστί 637. γένοιτο δὲ πλοῦς οὔριός τε κεὐσταλής 769. προδούς μ' ἔοικε — τὸν πλοῦν στελεῖν 899. 2. *opportunity for sailing;* καιρὸς καὶ πλοῦς ὅδ' ἐπείγει γὰρ κατὰ πρύμνην 1437. 3. *a voyage;* ἧς ὁ πλοῦς ὅδ' ἦν χάριν E. 531. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν Aj. 1024.

Πλούσιος, 1. *rich, opulent;* πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου R. 455. σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω E. 353. 2. *illustrious;* ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει R. 1070.

Πλουτέω, *to be rich;* πλούτει — κατ' οἶκον, εἰ βούλει, μέγα A. 1153.

Πλουτίζω, *to make rich,* pass., *to be enriched;* ὑφ' οὗ (λοιμοῦ) — Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται R. 30.

Πλοῦτος, *wealth, riches;* μακροῦ πλούτου βάθει Aj. 130. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννί R. 380. πλούτου τοῦ παρόντος E. 638. πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένη E. 948. ζῴης μοι καθύπερθεν χειρὶ καὶ πλούτῳ τεῶν ἐχθρῶν 1080. πατρός, εἴπερ τινός, σθένοντος ἐν πλοῦτῳ Aj. 483. τίς δῆτ' ἐμοὶ γένοιτ' ἂν ἀντὶ σοῦ πατρίς; τίς πλοῦτος Aj. 515.

Πλούτων, the god *Pluto;* αἰτήσαντες ἐνοδίαν θεὸν Πλούτωνά τ' ὀργὰς εὐμενεῖς κατασχεθεῖν Aj. 1185.

Πλώσιμος, *navigable;* φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος, οὐδὲ πλώσιμον C. 669.

Πνεῦμα, 1. *a breath, a wind;* πνεῦμα τοὐκ πρόφρας P. 635. οὐκ ἔστι λῃσταῖς πνεῦμ' ἐναντιούμενον 639. ὀξυτόνου διὰ πνεύματος 1082. τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλιδι E. 554. καὶ νιν οὐ θάλπος θεοῦ, οὐδ' ὄμβρος, οὐδὲ πνευμάτων οὐδὲν κλονεῖ T. 145. τεῶν δὲ κούφοις πνεύμασιν βόσκου Aj. 555. δεινῶν ἄημα πνευμάτων Aj. 659. 2. used figuratively; πνεῦμα ταὐτὸν οὔ ποτ' οὔτ' ἐν ἀνδράσιν φίλοις βέβηκεν, οὔτε πρὸς πόλιν πόλει C. 618.

Πνεύμων, *the lungs;* ἐς δὲ πνεύμονας στέρνων διερροίζησεν T. 564. ὡς — σπαραγμὸς αὐτοῦ πνευμόνων ἀνθήψατο T. 775. ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας πνεύμονάς τε 1043.

Πνέω, *to breathe;* ἰώ πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων A. 1132. πρὸς τῶν πνεόντων μηδενὸς θανεῖν ὕπο T. 1150. ὁρῶ μένος πνέουσαν E. 610.

Πνοή, 1. *a breeze;* ὕπνον δι' ἀμφιτρῆτος αὐλίου πέμπει πνοή P. 19. δυσπνόοις — Θρῄσσαισιν πνοαῖς A. 585. 2. *the wind;* ἢ πνοαῖσιν ἢ βαθυσκαφεῖ κόνει κρύψον νιν E. 427. 3. *the breath of animals;* Ἱππικαὶ πνοαί E. 709. ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν λευκῇ παρειᾷ φοινίου σταλάγματος A. 1223.

Ποδαγός, *an attendant on foot;* σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει A. 1181.

Ποδαπός, *of what country?* ποδαπόν; sc. ἄνδρα καθῆσθαί φασιν C. 1162.

Ποδώκης, *swift of foot;* θεῶν ποδώκεια βλάβαι A. 1091.

Ποθεινός, *desired, longed for;* ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας P. 1431, ποθεινὸν ἐμοί, are to be taken together: ἡμῶν ποθεινὴν κοινόπουν παρουσίαν E. 1093.

Πόθεν, *whence.*

Ποθέν, *from some place.*

Ποθέω, *to desire;* τὸ γὰρ νοσοῦν ποθεῖ σε ξυμπαραστάτην λαβεῖν P. 671. ποθοῦντι προὐφάνης C. 1501. ὁ γ' Ἅιδης τοὺς νόμους τούτους ποθεῖ A. 515. κεἰ βλέποντα μὴ 'πόθουν Aj. 941. τὸ γὰρ παλαιὸν Ἄργος, οὐπόθεις, τόδε E. 4. ἀεὶ μὲν γὰρ ποθεῖ, ποθῶν δ' οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι (Ὀρέστης) 166. ποθῶ τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου 1159. τὸ γὰρ ποθοῦν ἕκαστος ἐκμαθεῖν θέλων οὐκ ἂν μεθεῖτο T. 195, the Scholiast, followed by Erfurdt,

consider τὸ ποθοῦν to mean τὸ ποθούμενον· but Hermann, with whom Ellendt agrees, says τὸ ποθοῦν, desiderium est in populi animis regnans, inde populus ipse desiderio plenus, in which case the passage may be rendered, *the people in their anxiety, each willing to learn fully, would not let him go:* Dindorf however translates it as follows, nam quæ est desiderii vis, unus— quisque, &c., *so great is the anxiety that each wishing, &c.;* pass., τἀκεῖθεν εἰ ποθούμεθα T. 629. mid., ποθούμενα γὰρ φρενὶ πυνθάνομαι T. 103.

Πόθι, *where.*

Ποθί, *somewhere.*

Πόθος, *desire, longing, love, regret;* τίς ὁ πόθος αὐτοὺς ἵκετο P. 597. ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 642. οὗτοι βίου μοι — πόθος R. 518. πότερα πόθοισι (ἦλθες); C. 334, that is πόθῳ. σὺν πόθῳ γὰρ ἡ χάρις 1108. ὡς μάλιστ' ἄν, εἰ πόθῳ λάβοις 1675. πόθος καὶ κακῶν ἄρ' ἦν τις 1694. ἀδακρύτων βλεφάρων πόθον T. 107. εἴπερ ἐντεθέρμανται πόθῳ, *with love* 367, as ταύτης πόθῳ 431, and τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον 1132. τὸν πόθον τὸν ἐξ ἐμοῦ, that is ἐμόν T. 628. οὗ νιν — ἐσεῖδον ἄσμενος πόθῳ 752. τοῦ βίου δ' οὐδεὶς πόθος E. 812. τῷμῷ πόθῳ, *by regret for me* R. 969. πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; *did they place the kingly power before regret for me?* C. 420.

Ποῖ, *whither.*

Ποί, *somewhere, anywhere.*

Ποίας, *Poeas,* the father of Philoctetes; Ποίαντος υἱόν P. 5. ὁ τοῦ Ποίαντος παῖς Φιλοκτήτης 263. Ποίαντος τέκνον 318. 459. ὦ παῖ Ποίαντος 329. τῷ Ποίαντος τόκῳ 1214. ὦ Ποίαντος παῖ 1245. παῖ Ποίαντος 1396. Ποίαντι πατρί 1416.

Ποιέω, *to make, to do, to perform, to effect.*

Ποιήεις, *grassy, verdant;* νάπει ποιάεντι C. 156.

Ποικίλλω, properly *to variegate;* metaph., *to speak deceitfully;* ὡς ἐγὼ νοσῶν οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι T. 1111.

Ποικίλος, properly *variegated;* metaph., *insidious;* κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον C. 766. τί ποτε ποικίλας ἔχεις T. 411.

Ποικιλόστολος, *variously* or *fully appointed;* ἦλθόν με νηῒ ποικιλοστόλῳ μέτα P. 343.

Ποικιλῳδός, *singing enigmatically;* ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ R. 130.

Ποικίλως, *deceitfully, cunningly;* ποικίλως αὐδωμένου P. 130.

Ποιμήν, 1. properly *a shepherd;* ποιμὴν ἀγροβότας P. 214. ποιμὴν γὰρ ἦσθα R. 1029. ποιμὴν ἄλλος 1040. 2. metaph., *a ruler;* σέ τοι μόνον δέδορκα ποιμένων ἐπαρκέσοντα Aj. 353.

Ποίμνη, *a flock of sheep, a herd of cattle;* δεσμῶτιν ἄγων ἤλυθε ποίμναν Aj. 230. — ποίμναις — ξυνειπόμην R. 1125. τί — ποίμναις τήνδ' ἐπεμπίπτει βάσιν; Aj. 42. πρός τε ποίμνας ἐκτρέπω 53. ποίμνας τε πάσας εἰς δόμους κομίζεται 63. ἐν ποίμναις πίτνων 184. 293. πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πέσειν 1240.

Ποιμνίον, same as ποίμνη. — ἀγρους σφε πέμψαι κἀπὶ ποιμνίων νομάς R. 761. ὀρείοις ποιμνίοις ἐπεστάτουν 1028. διπλοῖσι ποιμνίοις 1135. λείας — κατηναρισμένας — αὐτοῖς ποιμνίων ἐπιστάταις Aj. 27.

Ποινή, *vengeance;* Ἄρτεμιν, τίνος ποινῆς τὰ πολλὰ πνεύματ' ἔσχ' ἐν Αὐλίδι E. 554.

Ποίνιμος, *avenging;* οἷς θεὸς — ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι E. 203. ποίνιμος Δίκη T. 805. ἴτ', ὦ ταχεῖαι ποίνιμοι τ' Ἐρινύες Aj. 830.

Ποῖος, *what, of what sort?*

Πόκος, *a fleece;* οἰὸς εὐέρου πόκῳ T. 672.

Πολεμέω, *to war with, to contend with;* καὶ μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν C. 191.

Πολέμιος, 1. *an enemy;* ἄνδρα πολέμιον ἔχθρόν τε P. 1286. πολέμιον δυσμενῆ θ' ἡγούμενος 1307. τούς γ' αὐτὸς αὐτοῦ πολεμίους Aj. 1111. ἦ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ; 1112. 2. *hostile;* ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδε Aj. 806. 3. *warlike;* τὸν ἐκ δορὸς γεγῶτα πολεμίου νόθον Aj. 992.

Πόλεμος, *war;* πόλεμος οὐδὲν ἄνδρ' ἐκὼν αἱρεῖ πονηρόν P. 434. ἐκ μὲν δὴ πολέμων A. 150. σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ ψυχᾷ πολέμους E. 212.

Πολεύω, *to turn* the soil, *to plough;* Γᾶν ἄφθιτον ἀκαμάταν ἀποτρύεται ἱππείῳ γένει πολεῦον A. 341.

Πολίας, *the guardian of a city;* Ἀθάνα Πολιάς P. 134.

Πολιός, *hoary;* πολιᾶς ἄμαγμα χαίτας Aj. 621. πολιαὶ — ματέρες R. 183. πολιοῦ πέραν πόντου A. 334. πολιᾶς πόντου θινὸς ἐφήμενος P. 1103.

Πόλις, *a city, a state, a territory.*

Πόλισμα, 1. *a city;* ἐλθὼν — πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πόλισμα P. 1410. — 2. *a state;* ὁ γὰρ ξένος σέ καὶ πόλισμα καὶ φίλους ἐπαξιοῖ δικαίαν χάριν παρασχεῖν παθών C. 1492.

Πολίτης, *a citizen;* ἄνδρες πολῖται R. 513. C. 1575. ὦ γᾶς πατρίας πολῖται A. 800. τίνος πολιτῶν τῶνδε R. 1164. ζήλῳ πολιτῶν 1526. γᾷ τᾷδε καὶ πολίταις C. 1097. βίᾳ πολιτῶν δρᾶν A. 79. οὔτε — βίᾳ πολιτῶν τόνδ' ἂν ἠρόμην πόνον 898.

[illegible], a famous citizen; [illegible] E. [illegible].

[illegible], often, frequently.

[illegible], in many ways: [illegible] C. [illegible].

[illegible], rich in cheese; [illegible] — [illegible] A. [illegible].

[illegible], Polydor, king of Cadmeia, the reputed father of Oedipus.

[illegible], many-winged, whirling many wheels; [illegible] E. [illegible]; [illegible] [illegible] [illegible]

undertake labour, to toil at; ἢ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ Aj. 1345. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκός, ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; 1346. ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς 1359. τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν 1394. πρὸς τὸ καίριον πονεῖν P. 521. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν; C. 336. οὐς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε 343. οὐδὲν δεῖ πονεῖν 1026. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ, *for he speaks knowing nothing, but he harasses himself to no purpose* R. 1151. 3. pass., *to be distressed*, or *exhausted;* κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις, *I lie exhausted by unceasing pains* T. 981.

Πονηρός, *wicked;* πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν P. 435.

Πόνος, *work, labour, toil, misery.*

Ποντίζω, *to submerge, to sink in the sea;* ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος E. 498.

Πόντιος, *pertaining to the sea, marine;* ποντίους αὐλῶνας T. 100. πόντιον κλύδωνα C. 1683. — ποντία θύελλα C. 1655. ποντίαις — δυσπνόοις — — Θρῄσσαισιν — πνοαῖς A. 583. ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης P. 269. τὸν πόντιον γαιάοχον 'Ρέας φίλον υἱόν C. 1074.

Ποντοπόρος, *traversing the sea;* ποντοπόρῳ δούρατι P. 712. ποντοπόρῳ Aj. 245.

Πόντος, *the sea;* πολιᾶς πόντου θινός P. 1109. κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς (προβλῆς) 1441. ὕτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν C. 1677. πολιοῦ πέραν πόντου A. 335. πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345. εὐρεῖ πόντῳ T. 114. πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν 777. πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε δριά πάντα καθαίρων 1008. ἅημα πνευμάτων ἐκοίμισεν στένοντα πόντον Aj. 660. ὑλᾶεν — πόντου πρόβλημ' ἁλίκλυστον 1197.

Πόποι, an exclamation of sorrow.

Πορεῖν, 1. *to give, to afford, to furnish;* ὅπως λύσιν τίν' ἡμιν εὐαγῆ πόρῃς R. 921. ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν 1255. πόροις — δαμούχοις — τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον C. 1088. σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγω θέλω 1126. ὡς ὁ τάδε πορὼν ὄλοιτο E. 125. οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι 203. 2. *to bring;* πῶς ἂν εἴ τις ἔντοπος τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι C. 1458. 3. pass., used in the part. perf. only, *destined, fated;* τὴν πεπρωμένην ἔριν C. 422. πεπρωμένης συμφορᾶς A. 1318.

Πορευτέος, *that must be gone;* ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα P. 981. ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον Aj. 675.

Πορεύω, 1. *to bring, to convey, to transport, to send;* ἐπ' εὐστόλου — νεὼς πορεύσαιμ' ἂν ἐς δόμους P. 512. ἄνακτα χώρας τῆσδέ μοι πορευσάτω C. 1474. ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ 'πόρευσαν σὺν χρόνῳ 1598. ὃς — ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ 'πόρευε χερσίν T. 557. τοῦ πορεύσαντος ξένου E. 791. 2. pass., *to go, to be compelled to go;* βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὄμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται, *is compelled to go* Aj. 1233. πρὸς βίαν πορεύομαι C. 849. — πορεύομαι Πυθώδε R. 787. πορεύεσθαι πάλιν C. 80. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες χρόνῳ παλαιοί 111. οἱ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς A. 883. πορευέσθω στέγας T. 328. αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται 391. — πορεύσομαι R. 676. εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται C. 831. τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι A. 81. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, *but if any one walks presumptuously in deed or word* R. 884.

Πορθέω, *to lay waste;* τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι P. 908. ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν 1391. ὅταν πορθῆτε γαῖαν 1427. τοῦτο καὶ πόλεις πορθεῖ A. 297. πορθῶν γε τήνδε γῆν 514.

Πορθμεύω, *to transport;* ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον ὡς τάχιστα T. 799.

Πορθμός, 1. *a passage, carrying over;* τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 568. 2. *a strait of the sea;* προφάνηθι — Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν A. 1131.

Πορίζω, *to bring;* εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν πρὸς ἀμέτερα μέλαθρα E. 1259.

Πόρος, 1. *a passage*, or *strait of the sea;* ἰὼ πόροι ἁλίρροθοι Aj. 407. 2. *a river;* ἠνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ T. 561. 3. *a way;* εἶρπε — ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι, πόρον, ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα, *when his heart-rending torture should relax, he would crawl along the way, whence easy relief might be obtained* P. 698, but the old reading was ἕρπει — ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι πόρων κ. τ. λ., *he crawls along (to a place) whence facility of supplies may be obtained.*

Πόρπαξ, *the handle*, or *brace of a shield;* διὰ πολυρράφου στρέφων πόρπακος ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος Aj. 573.

Πόρρωθεν, *from a distance;* θαῦμ' ἂν πόρρωθεν ἴδοιμην T. 999.

Πορσύνω, *to prepare, to furnish;* τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί C. 342. πρᾶγμα πορσύνων μέγα, *announcing an important matter* E. 660. — ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ Aj. 1377. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε R. 1476. pass., ὅποι — χὠ στόλος πορσύνεται P. 770.

Πολῖτις, *a female citizen*; ὦ πολίτιδες E. 1218.

Πολλάκις, *often, frequently.*

Πολλαχῇ, *in many ways*; καλεῖ γὰρ αὐτὸν πολλὰ πολλαχῇ θεός C. 1622.

Πολυάρματος, *rich in chariots*; τᾷ πολυαρμάτῳ — Θήβᾳ A. 149.

Πόλυβος, *Polybus*, king of Corinth, the reputed father of Œdipus.

Πολύγλωσσος, *many-tongued, uttering many sounds*; πρὸς τῆς πατρῴας καὶ πολυγλώσσου δρυός T. 1158. σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ E. 631. εἰ τήνδ' ἔπαυσας τῆς πολυγλώσσου βοῆς 788.

Πολύδωρος, *Polydorus*; τῷ Λαβδακείῳ παιδὶ Πολυδώρου τε καὶ τοῦ πρόσθε Κάδμου R. 267.

Πολύζηλος, 1. *much-desired*; τὸν πολύζηλον πόσιν T. 184. 2. *full of emulation*; τῷ πολυζήλῳ βίῳ R. 381.

Πολύθυτος, *having many victims*; πολυθύτους τεύχειν σφαγάς T. 753.

Πολύκερως, *many-horned*; πολύκερων φόνον, *the slaughter of many horned cattle* Aj. 55.

Πολύκοινος, *common to all*; τὸν πολύκοινον Ἅιδαν Aj. 1172.

Πολυκτήμων, *opulent*; ὦ πόλεως πολυκτήμονες ἄνδρες A. 835.

Πολύκωπος, *having many oars*; πολύκωπον ὄχημα ναός T. 653.

Πολυμήχανος, *artful, wily*; πόλυμηχάνου ἀνδρός P. 1120.

Πολύμοχθος, *having toiled much*; ὦ πολύμοχθ' ἁλᾶτα C. 162. τίς πλάγχθη πολύμοχθος ἔξω 1233.

Πολυνείκης, *Polynices*; πάρεστι δεῦρο Πολυνείκης ὅδε C. 1255. Πολυνείκης ἀρθεὶς — ὑπερέπτα A. 110. Πολύνεικες C. 1399. 1416. A. 893. Πολυνείκους νέκυν A. 26. νηλεὲς κυνοσπάρακτον σῶμα Πολυνείκους 1174. — τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη C. 376. τὸν δ' αὖ ξύναιμον τοῦδε, Πολυνείκην λέγω A. 198.

Πολύξεστος, *much polished*; ἐν πύλαισι πολυξέστοις C. 1566.

Πολύπλαγκτος, *much-wandering, delusive*; ἁ γὰρ δὴ πολύπλαγκτος ἐλπίς A. 611.

Πολύπονος, *full of toil, causing much toil*; μή σοι γενέσθαι πολύπον' ταὐτά P. 766. τίς ὁ πολύπονος ἄγει; C. 205. πολυπόνων Ἀχαιῶν Aj. 624. τὸ βιότου πολύπονον T. 118. ὦ Πέλοπος ἁ πρόσθεν πολύπονος ἱππεία E. 495.

Πολύπους, *many-footed*; ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ — Ἐρινύς E. 479.

Πολύῤῥαφος, *strongly sewed*; πολυῤῥάφου πόρπακος Aj. 572.

Πολύῤῥυτος, *flowing abundantly*; πολύῤῥυτον γὰρ αἷμ' ὑπεξαιροῦσι τῶν κτανόντων οἱ πάλαι θανόντες E. 1410.

Πολύς, *much, many, vast.*

Πολυστάφυλος, *abounding in grapes*; ἀκτὰ πολυστάφυλος A. 1120.

Πολυστεφής, *crowned*; οὐ γὰρ ἂν κάρα πολυστεφὴς ὧδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης R. 83.

Πολύστονος, 1. *causing many groans*; τὴν πολύστονον Τροίαν P. 1330. 2. *lamenting much*; μή τι με πολύστονον ὧδ' ἰδὼν E. 1267.

Πολύσχιστος, *divided in various branches*; ἔστη κελεύθων ἐν πολυσχίστων μιᾷ C. 1588.

Πολύτλας, *much-enduring*; πολύτλας ἀνήρ Aj. 935.

Πολύφθορος, *full of devastation*; ἡ πολύφθορος πατρῷος Οἰχαλία T. 477. πολύφθορον τε δῶμα Πελοπιδῶν τόδε E. 10.

Πολύχειρ, *many-handed*; ἥξει καὶ πολύπους καὶ πολύχειρ ἁ — Ἐρινύς E. 480.

Πολύχρυσος, *rich in gold*; τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος R. 151. Μυκήνας τὰς πολυχρύσους E. 9.

Πολυώνυμος, *having many names*; πολυώνυμε, Καδμείας νύμφας ἄγαλμα A. 1102.

Πομπαῖος, *the conductor*, an appellation given to Mercury; πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Aj. 819.

Πομπεύω, *to conduct*; εἴπερ Ἑρμῆν τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον T. 617.

Πόμπιμος. 1. *conveying*; πομπίμοις κώπαις ἐρέσσων T. 557. 2. in a passive sense, *sent*; κακῶν ἦρξεν τὸ δῶρον Ἡρακλεῖ τὸ πόμπιμον 869.

Πομπός, *a conductor, leader, companion*; πομπὸς ὤν T. 614. — ἔπεμψα γὰρ διπλοῦς πομπούς R. 289. ἆρ' ἄν τις αὐτῷ πομπὸς ἐξ ὑμῶν μόλοι; C. 70. τις ἐκ θεῶν πομπός 1657. ὑμᾶς δ' ἐγὼ πομποῖσιν ἐκ πάντων δίχα ἔστειλ' ἱκέσθαι A. 164. — εἰς σὲ γὰρ πομπόν τε καὐτὸν ἄγγελον ἥκω P. 498. — ἄσσον ἔρχεται Κρέων ὅδ' ἡμῖν οὐκ ἄνευ πομπῶν C. 727. Ἑρμῆς ὁ πομπός C. 1545. ὁδοῦ κατάρχειν τῆς ἐκεῖ πομπὸν δέ με χωρεῖν sc. προστάσσω σοι C. 1023.

Πονέω, 1. *to labour, to undergo labour, toil*, or *pain*; πονοῦσα τ' ἄλγεῖν, καὶ λέγουσ' αὖθις πάλιν C. 365. οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν 510. ὃν (ἔπαινον) κομίζετον τοῦδ' ἀνδρὸς οἷς πονεῖτον 1414. ἢ καὶ πρὸς καιρὸν πονῶ; Aj. 38. ὅσους πονήσας καὶ διεξελθὼν πόνους ἀθάνατον ἀρετὴν ἔσχον P. 1405. ἃ πονεῖ δίχα κηδεμόνων P. 195. πονῶν πλευρὰν πικρᾷ γλωχῖνι T. 667. Λυδῇ γυναικὶ φασί νιν λάτριν πονεῖν T. 70. 2. *to*

undertake labour, to toil at; ἦ πάνθ' ὁμοῖα πᾶς ἀνὴρ αὐτῷ πονεῖ Aj. 1345. τῷ γάρ με μᾶλλον εἰκός, ἢ 'μαυτῷ πονεῖν; 1346. ὅσον χρὴ τοῖς ἀρίστοις ἀνδράσιν πονεῖν βροτούς 1359. τῷδ' ἀνδρὶ πονῶν 1394. πρὸς τὸ καίριον πονεῖν P. 521. οἱ δ' αὐθόμαιμοι ποῖ νεανίαι πονεῖν; C. 336. οὓς μὲν εἰκὸς ἦν πονεῖν τάδε 343. οὐδὲν δεῖ πονεῖν 1026. λέγει γὰρ εἰδὼς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ, *for he speaks knowing nothing, but he harasses himself to no purpose* R. 1151. 3. pass., *to be distressed*, or *exhausted;* κεῖμαι πεπονημένος ἀλλήκτοις ὀδύναις, *I lie exhausted by unceasing pains* T. 981.

Πονηρός, *wicked;* πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἐκὼν αἱρεῖ πονηρόν P. 435.

Πόνος, *work, labour, toil, misery.*

Ποντίζω, *to submerge, to sink in the sea;* ὁ ποντισθεὶς Μυρτίλος E. 498.

Πόντιος, *pertaining to the sea, marine;* ποντίους αὐλῶνας T. 100. πόντιον κλύδωνα C. 1683. — ποντία θύελλα C. 1655. ποντίαις — δυσπνόοις — — Θρῄσσαισιν — πνοαῖς A. 583. ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης P. 269. τὸν πόντιον γαιάοχον Ῥέας φίλον υἱόν C. 1074.

Ποντοπόρος, *traversing the sea;* ποντοπόρῳ δούρατι P. 712. ποντοπόρῳ Aj. 245.

Πόντος, *the sea;* πολιᾶς πόντου θινός P. 1109. κτύπος ἄρσην πόντου προβολῆς (προβλής) 1441. ὅτῳ μήτ' Ἄρης μήτε πόντος ἀντέκυρσεν C. 1677. πολιοῦ πέραν πόντου A. 335. πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν 345. εὐρεῖ πόντῳ T. 114. πρὸς ἀμφίκλυστον ἐκ πόντου πέτραν 777. πολλὰ μὲν ἐν πόντῳ κατά τε δριά πάντα καθαίρων 1008. ἅημα πνευμάτων ἐκοίμισεν στένοντα πόντον Aj. 660. ὑλᾶεν — πόντου πρόβλημ' ἁλίκλυστον 1197.

Πόποι, an exclamation of sorrow.

Πορεῖν, 1. *to give, to afford, to furnish;* ὕπως λύσιν τίν' ἡμιν εὐαγῆ πόρῃς R. 921. ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν 1255. πόροις — δαμούχοις — τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον C. 1088. σοὶ θεοὶ πόροιεν ὡς ἐγω θέλω 1126. ὡς ὁ τάδε πορὼν ὄλοιτο E. 125. οἷς θεὸς ὁ μέγας Ὀλύμπιος ποίνιμα πάθεα παθεῖν πόροι 203. 2. *to bring;* πῶς ἂν εἴ τις ἔντοπος τὸν πάντ' ἄριστον δεῦρο Θησέα πόροι C. 1458. 3. pass., used in the part. perf. only, *destined, fated;* τὴν πεπρωμένην ἔριν C. 422. πεπρωμένης συμφορᾶς A. 1318.

Πορευτέος, *that must be gone;* ἡ δ' ὁδὸς πορευτέα P. 981. ἐγὼ γὰρ εἶμ' ἐκεῖσ', ὅποι πορευτέον Aj. 675.

Πορεύω, 1. *to bring, to convey, to transport, to send;* ἐπ' εὐστόλου — νεὼς πορεύσαιμ' ἄν ἐς δόμους P. 512. ἄνακτα χώρας τῆσδέ μοι πορευσάτω C. 1474. ἐπιστολὰς πατρὶ ταχεῖ 'πόρευσαν σὺν χρόνῳ 1598. ὃς — ποταμὸν Εὔηνον βροτοὺς μισθοῦ 'πόρευε χερσίν T. 557. τοῦ πορεύσαντος ξένου E. 791. 2. pass., *to go, to be compelled to go;* βοῦς ὑπὸ σμικρᾶς ὅμως μάστιγος ὀρθὸς εἰς ὁδὸν πορεύεται, *is compelled to go* Aj. 1233. πρὸς βίαν πορεύομαι C. 849. — πορεύομαι Πυθῶδε R. 787. πορεύεσθαι πάλιν C. 80. πορεύονται γὰρ οἵδε δή τινες χρόνῳ παλαιοί 111. οἱ πορεύομαι πρὸς τοὺς ἐμαυτῆς A. 883. πορευέσθω στέγας T. 328. αὐτόκλητος ἐκ δόμων πορεύεται 391. — πορεύσομαι R. 676. εἰ θέλουσα μὴ πορεύσεται C. 831. τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ φιλτάτῳ πορεύσομαι A. 81. εἰ δέ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται, *but if any one walks presumptuously in deed or word* R. 884.

Πορθέω, *to lay waste;* τὰ Τροίας πεδία πορθῆσαι P. 908. ἐὰν πορθῶσι χώραν τὴν ἐμήν 1391. ὅταν πορθῆτε γαῖαν 1427. τοῦτο καὶ πόλεις πορθεῖ A. 297. πορθῶν γε τήνδε γῆν 514.

Πορθμεύω, *to transport;* ἀλλά μ' ἔκ γε τῆσδε γῆς πόρθμευσον ὡς τάχιστα T. 799.

Πορθμός, 1. *a passage, carrying over;* τοσόνδ' ὀνήσει τῶν ἐμῶν πορθμῶν T. 568. 2. *a strait of the sea;* προφάνηθι — Παρνησίαν ὑπὲρ κλιτὺν ἢ στονόεντα πορθμόν A. 1131.

Πορίζω, *to bring;* εἴ σε θεὸς ἐπόρισεν πρὸς ἀμέτερα μέλαθρα E. 1259.

Πόρος, 1. *a passage*, or *strait of the sea;* ἰὼ πόροι ἁλίῤῥοθοι Aj. 407. 2. *a river;* ἡνίκ' ἦν μέσῳ πόρῳ T. 561. 3. *a way;* εἴρπε — ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι, πόρον, ἀνίκ' ἐξανείη δακέθυμος ἄτα, *when his heart-rending torture should relax, he would crawl along the way, whence easy relief might be obtained* P. 698, but the old reading was ἕρπει — ὅθεν εὐμάρει' ὑπάρχοι πόρων κ. τ. λ., *he crawls along (to a place) whence facility of supplies may be obtained.*

Πόρπαξ, *the handle*, or *brace of a shield;* διὰ πολυῤῥάφου στρέφων πόρπακος ἑπτάβοιον ἄῤῥηκτον σάκος Aj. 573.

Πόῤῥωθεν, *from a distance;* θαῦμ' ἂν πόῤῥωθεν ἴδοιμην T. 999.

Πορσύνω, *to prepare, to furnish;* τάξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεὶ C. 342. πρᾶγμα πορσύνων μέγα, *announcing an important matter* E. 660. — ἐγὼ δὲ τἄλλα πάντα πορσυνῶ Aj. 1377. ἐγὼ γάρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε R. 1476. pass., ὅποι — χὠ στόλος πορσύνεται P. 770.

Πόρσω, *far, afar off;* ἐπίβαινε πόρσω C. 175. ἔξω πόρσω βαίνετε χώρας 226. μὴ πόρσω φωνεῖν, *not to speak farther* E. 206.

Πόρτις, *a heifer;* ὥστε πόρτις ἐρήμα T. 527.

Ποσειδάων, the god *Neptune;* Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας T. 501.

Ποσειδῶν, *Neptune;* σεμνὸς Ποσειδῶν C. 55. βωμῷ τῷ Ποσειδῶνος 1160.

Ποσειδώνιος, *Neptunian;* Ποσειδωνίῳ θεῷ C. 1490.

Πόσις, *a husband;* υἱὸς καὶ πόσις R. 459. Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις 639. πόσει τῷ σῷ 934. εἰ πόσις μοί κατθανὼν ἐτήκετο A. 897. πόσις μὲν — ἄλλος ἦν 900. σῷ ποδαγὸς ἑσπόμην πόσει 1181. τὸν πολύζηλον πόσιν ἥξειν T. 184. πόσις τε σὸς ἐφεῖτο 284. μὴ πόσις μὲν Ἡρακλῆς ἐμὸς καλῆται, T. 547.

Πόσος, *how much,* of time *how long;* πόσον τίν' ἤδη δῆθ' ὁ Λάϊος χρόνον — ἄφαντος ἔρρει —; R. 558.

Ποταίνιος, *unexpected, untimely;* πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου A. 842.

Ποταμός, *a river;* τὸν βαθύῤῥουν ποταμὸν Εὔηνον T. 556. κρῆναί τε ποταμοί θ' οἵδε Aj. 849. Βοσπορίων ποταμῶν 869. μνηστὴρ γὰρ ἦν μοι ποταμός, Ἀχελῷον λέγω T. 9. ὁ μὲν ἦν ποταμοῦ σθένος — Ἀχελῷος 506.

Πότε, *when? at what time?* ἐς πότε λήξει πολυπλάγκτων ἐτέων ἀριθμὸς —; Aj. 1164.

Ποτέ, 1. of time past, *once, formerly:* 2. of the future, *some time or other, hereafter.*

Πότερος, 1. *which* of two? 2. used in the plural adverbially, πότερα, *whether?*

Ποτψαύω, *to touch;* ὅσον γ' ἂν αὐτὸς μὴ ποτψαύων χεροῖν T. 1204.

Πότμος, 1. *fate;* πότμος, πότμος σε δαιμόνων τάδ', οὐδέ σε δόλος ἔσχ' ὑπὸ χειρὸς ἐμᾶς P. 1103. ὁ ξυνήθης πότμος T. 88. τίς ἄρα με πότμος αὖθις ὧδ' ἐρῆμος — ἐπαμμένει C. 1714. 2. *calamity, a calamitous lot;* τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι R. 271. τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθείς C. 1326. τοῦ τε πρόπαντος ἀμετέρου πότμου A. 853. τὸν δ' ἐμὸν πότμον — οὐδεὶς φίλων στενάζει 872. τίς με πότμος ἔτι περιμένει; 1282. πότμος δυσκόμιστος 1326. μή μου προτάρβει, τὸν σὸν ἐξόρθου πότμον 83.

Πότνια, *revered, venerable;* πότνια — μᾶτερ P. 394. ὦ πότνιαι δεινῶπες C. 84. οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη βροτοῖσιν 1053. πότνι' Ἀρά E. 111.

Ποτόν, *drink, a drink, a fountain;* εἴτ' ἔδει τι καὶ ποτὸν λαβεῖν P. 292. ὥστε πίονος ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν Βακχίας ἀπ' ἀμπέλου T. 700. τάχ' ἂν ἴδοις ποτὸν κρηναῖον P. 21. ὦ κρῆναι Λύκιόν τε ποτόν 1447. κάθυδρος οὖ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν — συντρέχει C. 157. ἐκ δὲ δασκίου γενειάδος κρουνοὶ διεῤῥαίνοντο κρηναίου ποτοῦ T. 14.

Ποῦ, *where, in what place?*

Που, *somewhere.*

Πούς, *the foot, a foot.*

Πρᾶγμα, 1. *a deed, an act;* πρᾶγμ' ἀνὴρ πράσσων μέγα E. 312. πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις; C. 981. τὸ γὰρ πρᾶγμ' οὔτ' ἔδρασα A. 239. τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι 267. ἀρκτέον τὸ πρᾶγμα σὺν τάχει τινί Aj. 840. — τόδ' ἐκδιδάσκει — φρένας χρηστὰς πρὸς αἰσχρὰ πράγμαθ' ἵστασθαι βροτῶν A. 299. αἰσχροῖς γὰρ αἰσχρὰ πράγματ' ἐκδιδάσκεται E. 611. 2. *a matter, an affair, a business, a thing;* πρᾶγμα πορσύνων μέγα E. 660. τί δ' εἰδὼς τοῦδε πράγματος πέρι; Aj. 734. φράσον μοι πρᾶγμ', ὅτῳ σ' ἐνύβρισαν P. 342. τίνος δ' Ἀτρεῖδαι τοῦδ' ἄγαν οὕτω — ἐπεστρέφοντο πράγματος χάριν; 594. ἔχετε τὸ πρᾶγμα 778. εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον R. 255. ὅτου ποτὲ μῆνιν τοσήνδε πράγματος στήσας ἔχεις 699. πράγματος ποίου; C. 1172. τὸ πρᾶγμ' ἄγειν οὐχ ὡς παρ' οὐδέν A. 34. κἀποφράγνυσαι κύκλῳ τὸ πρᾶγμα 242. τοιοῦτον ἦν τὸ πρᾶγμα 403. 3. *a state,* or *condition;* ἐν τῷ πραγμάτος κυρεῖ ποτε, *in what condition he could be* Aj. 307. ποῦ πότ' εἰμὶ πράγματος; *in what circumstance am I placed?* T. 374.

Πρᾶγος, 1. *an act, a deed;* νυκτὸς — πρᾶγος ἄσκοπον ἔχει περάνας Aj. 21. προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη 343. 2. *a matter;* πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών, *it is fitting that a man should despise no matter* C. 1155.

Πρακτέος, *that must be done;* ἐκμαθεῖν τί πρακτέον R. 1439.

Πράκτωρ, *the doer,* or *author* of anything; Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ T. 250. ἁ δ' ἀμφίπολος Κύπρις — τοῦδ' ἐφάνη πράκτωρ 859. 2. *an avenger;* φόνου ποτ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός E. 941.

Πρᾶξις, 1. *the effecting* of anything; σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν, *most miserable as regards at least the completion* T. 876. 2. *an action;* δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας, ὁποίας ἐξαφισταίμην ἐγώ C. 566. — εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι R. 895. πρός γε τὰς πράξεις — ἀντιδρᾶν πειράσομαι C. 962. τάς τε πρόσθεν τάς τε νῦν ἠλέγχομεν πράξεις A. 431.

3. *anything that has happened, a state, or condition;* ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμῖν πρᾶξιν Aj. 777. οὐκ οἶδα τὴν σὴν πρᾶξιν 779. τὴν αὐτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν T. 151. ἀνδρὸς εὐτυχῆ κλύουσα πρᾶξιν τήνδε 293. σοὶ κακὰς πράξεις ἐφυμνήσασα τῷ παιδοκτόνῳ A. 1290.

Πράσσω, imperf., ἔπρασσον R. 1403. C. 273. 955. — fut., πράξω T. 1205. πράξεις P. 840. C. 651. 960. πράξει Aj. 1399. πράξειν T. 1161. — aor., ἔπραξα P. 1253. R. 69. ἔπραξας P. 1211. ἔπραξε and ἔπραξεν C. 1701, 1702. ἔπραξαν Aj. 441. πράξαιμι R. 862. 1006. πράξειας E. 791. πράξειεν C. 392. πράξαιμεν A. 272. πρᾶξον P. 1385. πραξάτω C. 498. — pass. praes., πρασσομένων T. 1257. — imperf., ἐπράσσετο R. 125. — perf., πεπραγμένον R. 1140. πεπραγμένα R. 621. T. 661. πεπραγμένοις E. 539. — fut., πεπράξεται C. 865. — aor., ἐπράχθη T. 676. πραχθέντος R. 220. πραχθέντα, nom. C. 1577, acc. C. 1117. πραχθέντων R. 1237. — mid. aor., ἔπραξάμην R. 287.

Signification: *to do, to perform, to effect, to attend to, to concern oneself about; to be prosperous, to be in any condition* good or ill.

Πρατός, *sold;* πρατόν νιν ἐξέπεμψεν T. 275.

Πραΰνω, *to soothe;* κοιμῶ τόδ' ἕλκος, ὥστε πραΰνειν πάνυ P. 646.

Πρέπω, 1. *to appear, to seem to be,* πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν E. 654. 2. *to become, to be fitting;* ὁ πᾶς ἐμοί, ὁ πᾶς ἂν πρέποι παρὼν ἐννέπειν τάδε — χρόνος E. 1245. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς E. 629. τῆς σε τυγχάνειν πρέπει T. 725. ὥστε μὴ σιγᾶν πρέπειν 1116. οὐκ ὀκνεῖν πρέπει P. 111. θηρᾶν οὐ πρέπει τἀμήχανα A. 92. 3. the participle is either joined with ἐστί or used as an adjective; ἔπραξας ἔργον ποῖον ὧν οὔ σοι πρέπον; P. 1211. τοῦτ' ἐστὶν ἤδη κἀποθαυμάσαι πρέπον C. 1582. πρέπον γε τἂν ἦν δαίμονος τοῦμοῦ τόδε Aj. 530. ὃς ἀσκεῖ μὴ πρέπον τ' αὐτῷ κακά T. 383. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 9.

Πρεσβεύω, 1. trans., *to honour, to reverence;* μὴ τὸ μητρὸς ὄνομα πρεσβεύσῃς πλέον T. 1055. 2. intrans., *to be a senior,* or *the eldest;* τὸ πρεσβεύοντ' ἐμὲ οὕτω γελᾶσθαι τοῦ κασιγνήτου πάρα C. 1424. 3. *to be held in honour;* Ὀλύμπου τοῦδ' ὁ πρεσβεύων πατήρ Aj. 1368. 4. *to excel;* φήμ' ἔγωγε πρεσβεύειν πολύ A. 716.

Πρέσβυς, 1. pos., *old;* subst., *an old man;* Φοῖνιξ θ' ὁ πρέσβυς P. 558. πατέρα πρέσβυν 661. κἀξ ὁδοῦ μ' ὅ θ' ἡγεμὼν αὐτός θ' ὁ πρέσβυς — ἠλαυνέτην R. 805. ὁ πρέσβυς — κάρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο 807. ὁ πρέσβυς Πόλυβος 941. πλανάτας τις ὁ πρέσβυς C. 124. τίς ποθ' ὁ πρέσβυς; 141. ὦ πρέσβυ C. 1211. A. 1020. πρέσβυ R. 1013. 1121. 1147. C. 1148. 2. compar., *greater;* εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν, τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους, *if there be any evil greater than another, this hath Œdipus for his share* R. 1364.

Πρήθω, see πίμπρημι.

Πρίαμος, *Priam;* Πριάμου μὲν υἱός P. 601.

Πρίασθαι, *to purchase;* τἄλλ' ἐγὼ κακοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην ἀνδρὶ πρὸς τὴν ἡδονήν A. 1156. οὐκ ἂν πριαίμην οὐδενὸς λόγου βροτόν, ὅστις κεναῖσιν ἐλπίσιν θερμαίνεται Aj. 472.

Πρίν, *before, previously, formerly.*

Πρίω, *to bind fast;* ζωστῆρι πρισθεὶς ἱππικῶν ἐξ ἀντύγων Aj. 1009.

Πρίων, *a saw;* πρίονος ἐκβρώματ' — ἐν τομῇ ξύλου T. 696.

Πρό, prep., *before,* in time or place; also expressing *preference, in preference to.*

Προάστιον, *a suburb;* ἐκ προαστίου χωρεῖ E. 1425.

Προβαίνω, *to go forward, to proceed, to advance;* προβᾶσ' ἐπ' ἔσχατον θράσους A. 846. ὁ μὲν χρόνος δὴ διὰ χρόνου προὔβαινέ μοι P. 285. προβᾶθ' ὧδε — προβᾶθ' ὧδέ μοι C. 845 — 847. ποία ξύμμετρος προὔβην τύχῃ A. 383.

Προβάλλω, 1. *to expose;* in which sense it is found in the middle voice; ἐν ᾗ (ἀκτῇ) με προὐβάλου ἄφιλον, ἐρῆμον, *on which thou didst expose me friendless, deserted* P. 1005.; and in the active, ἔοικ' ἐμαυτὸν εἰς ἀρὰς δεινὰς προβάλλων ἀρτίως οὐκ εἰδέναι R. 745. τότ' ἄλλος, ἄλλοθ' ἄτερος κάρα προβάλλων ἱππικῶν ὀχημάτων, *now one, and then the other, pushing forward the heads of their chariot horses* E. 730. 2. *to cast away;* ἐπεί μοι τήν θέμιν σὺ προὔβαλες, *since thou towards me hast cast away all law* T. 807.

Προβιβάζω, *to lead onward;* προβίβαζε, κούρα, πρόσω C. 176.

Πρόβλημα, 1. *a projection;* ὑλᾶεν ἔπεστι πόντου πρόβλημα Aj. 1198. 2. metaph., *a pretext;* μηδὲν φόβου πρόβλημα μηδ' αἰδοῦς ἔχων Aj. 1055. 3. *a screen,* or *defence;* λαβὼν πρόβλημα σαυτοῦ παῖδα τόνδ' ἁγνῶτ' ἐμοί P. 996.

Προβλής, *a projection,* or *promontory;* ὦ λιμένες, ὦ προβλῆτες P. 924.

Πρόβλητος, *cast away;* μὴ — ῥιφθῶ

[illegible] προβλῆτας [illegible] δ' [illegible] Aj. [illegible].

[illegible], to [illegible]; [illegible] P. [illegible].

[illegible], a [illegible]; [illegible] — [illegible] καὶ βάλλειν [illegible] Aj. [illegible].

[illegible], ancestral; θεοὶ [illegible] A. [illegible].

[illegible], a progenitor, an ancestor; ὁ Ζεύς, [illegible] Aj. [illegible]. metaph., [illegible], parents of [illegible] Aj. 1176.

Προδείδω, to dread beforehand; οὔτε γὰρ θρασύς, οὔτ' οὖν προδείσας [illegible] τῷ γε νῦν λόγῳ R. 90.

Προδείκνυμι, 1. to point, or feel out the way; σκήπτρῳ προδεικνὺς — [illegible] R. 456. 2. to show first, or beforehand; προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν R. 624.

Πρόδηλος, manifest; λεύσσω γὰρ Αἴγισθον ὡς πρόδηλον E. 1422.

Προδήλως, manifestly, openly; καλόν μοι τοῦδ' ὑπερπονουμένῳ θανεῖν προδήλως μᾶλλον ἢ τῆς σῆς ὑπὲρ γυναικός Aj. 1290.

Προδιδάσκω, to teach beforehand, or plainly; ἡ κακὴ σὴ — ψυχὴ [illegible] [illegible] τ' ὄντα καὶ θέλονθ' ὅμως εὖ προὐδίδαξεν ἐν κακοῖς εἶναι σοφόν P. 1008. οὐ δυνατὸν τοὺς ἀνοήτους τούτων γνώμας προδιδάσκειν Aj. 163. mid., ὧν ὁ θὴρ με Κένταυρος — προὐδιδάξατο, παρῆκα θεσμῶν οὐδὲν T. 678.

Προδίδωμι, to betray, to abandon; ἀπόλωλα τλήμων, προδέδομαι P. 911. μή με ταρβήσας προδῷς 747. ἀνὴρ — προδούς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν 899. ἐννοεῖς ἡμᾶς προδοῦναι R. 331. οὔ σε μὴ προδῶ C. 655. ἦ προδώσετε; 826. μή ποτε προδώσειν τάσδ' ἑκὼν 1630. οὐ γὰρ δὴ προδοῦσ' ἁλώσομαι A. 46. μὴ προδοὺς ἡμᾶς γένῃ Aj. 585. τὸν δειλίᾳ προδόντα καὶ κακανδρίᾳ σε 993. πατέρα καὶ φίλους προδοῦσα σοὺς E. 360. ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαρρεῖ καὶ προδοῦσ' ἁλίσκεται Aj. 1246. ἐπ' ἀργύρῳ γε τὴν ψυχὴν προδούς A. 322. τὰς γὰρ ἡδονὰς ὅταν προδῶσιν ἄνδρες 1151.

Προδότης, a traitor, a betrayer; ὀκνῶ προδότης καλεῖσθαι P. 94.

Πρόδοτος, betrayed, abandoned; Ἀγαμέμνονα κακᾷ τε χειρὶ πρόδοτον E. 125. θανάτους αἰκεῖς διδύμαιν χειροῖν, αἳ τὸν ἐμὸν εἷλον βίον πρόδοτον 201. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει Ἠλέκτρα 1063.

Πρόδρομος, hurrying, headlong; φῶτα — φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ A. 108.

Προεννέπω, to proclaim; τῷ κηρύγματι ᾧπερ προεῖπας ἐμμένειν R. 351.

Προεννέπω, see προὐννέπω.

Προεξεφίεμαι, see προὐξεφίεμαι.

Προέχω, see προὔχω.

Προηγητής, a leader, a guide; τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει A. 977. ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινὸς δεῖται R. 1292.

Προθυμέομαι, to desire; ἐν οἷς χαίρων προθυμεῖ T. 1109.

Προθυμία, forwardness, ardour; δίδωκ' ἀκούειν τήνδε τὴν προθυμίαν Aj. 588. σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει τῆς πάρος προθυμίας R. 48. τίς ποθ' ἡ προθυμία; 838. ὥστι μήποτ' ἂν προθυμίαν ἄδηλον ἔργου τῷ παραινέσαι λαβεῖν T. 666, see Ἄδηλος.

Πρόθυμος, desirous, eager; ὧν πρόθυμος ἦσθ' ἀεὶ E. 3.: zealous; πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος ἐς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj. 36.

Προΐστημι, 1. to stand before, to confront as an enemy; ἡ σοὶ γὰρ Αἴας πολέμιος προὔστη ποτέ; Aj. 1112. 2. to assist, to protect; οἱ 'γώ, φίλοι, πρόστητ' ἀναγκαίας τύχης Aj. 790. 3. to stand before as a suppliant; ἦ σε πολλὰ δὴ — λιπαρεῖ προὔστην χερί E. 1370. 4. to take the lead, to be foremost; ὦ τοῖσιν ἐχθροῖς — προὐστήτην φόνου, who took the lead in the slaughter of their foes E. 968. 5. pass., to be added; τὰ σὰ βέλεα θέλοιμ' ἂν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι ἀρωγὰ προσταθέντα, I should wish to celebrate thy invincible weapons added in our aid R. 206.

Προκάμνω, to toil for any one; οἱ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δορί Aj. 1249.

Πρόκειμαι, 1. to lie exposed; ἡμεῖς μὲν ἂν — προὐκείμεθ' αἰσχίστῳ μόρῳ Aj. 1038. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον A. 1088. ἐκ δὲ γῆς, ὅθεν προὔκειτ', ἀναζέουσι θρομβώδεις ἀφροί T. 699. λύει τὸν αὑτῆς πέπλον, ᾧ χρυσήλατος προὔκειτο μαστῶν περονίς T. 921. 2. to lie prostrate; τὰ νῦν δ' ἄτιμος ὧδε πρόκειμαι Aj. 422. 3. to appoint, to propose; θεοὶ — ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων, the gods — being false to none of their previously appointed signs C. 1508. νόμοι πρόκεινται R. 865. φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει A. 36. νόμους ὑπερβαίνουσα τοὺς προκειμένους 477. τῶν προκειμένων τι χρὴ πράσσειν, of the things present say what it is right to do A. 1316.

Προκήδομαι, to take care of any one;

σοῦ γὰρ οὖν προκήδομαι A. 737. ὡς φίλου προκηδομένα T. 962.

Προκηραίνω, *to be anxious for*; κείνου προκηραίνουσα T. 29.

Προκηρύσσω, *to publish, to proclaim by herald*; ᾔσθετ' ἀνδρὸς ὀρθίων κηρυγμάτων δρόμον προκηρύξαντος E. 674. ταῦτα τοῖσι μη εἰδόσι σαφῆ προκηρύξοντα A. 34. κεἰ μὴ σὺ προὐκήρυξας 457.

Προκλαίω, *to weep beforehand*; ἀγχοῦ δ' ἄρα κού μακρὰν προὔκλαιον T. 959.

Προκλίνω, *to lean forward*; γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν προκλίνας φιλίαν ἐμάν C. 201.

Προλαμβάνω, *to prefer*; εἰ πρὸ τοῦμοῦ προὔλαβες τὰ τῶνδ' ἔπη C. 1143.

Προλέγω, *to foretell*; οὔκουν ἐγώ σοι ταῦτα προὔλεγον πάλαι; R. 973.

Προλείπω, *to leave*; οὐρανίας ἕδρας προλιπὼν P. 1400. πατέρα τὸν σὸν ἐν λυγρῷ γήρᾳ προλείπων Aj. 502. 2. *to leave off, to desist from*; οὐδ' ἐθέλω προλιπεῖν τόδε μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἄθλιον, *nor will I leave off this so as not to groan for my wretched father* E. 130.

Προλεύσσω, *to foresee*; οἷα χρὴ παθεῖν με — δοκῶ προλεύσσειν P. 1344.

Προμανθάνω, *to learn beforehand*; ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά P. 534.

Πρόμαντις, *a prophetess*; εἶσιν ἁ πρόμαντις Δίκα E. 467.

Πρόμαχος, *protecting*; ἰὼ κελαινὰ λόγχα προμάχου δορός T. 853.

Προμήθεια and προμηθία, *forethought, providential care*; σῇ προμηθείᾳ E. 1342. ἡ χάρις — τῆς προμηθείας P. 553. σῇ — προμηθίᾳ C. 333. τῆς πρὸς ἡμᾶς ἐνδίκου προμηθίας 1047. ἐστὶν ἡ προμηθία καὶ τῷ λέγοντι καὶ κλύοντι σύμμαχος E. 978.

Προμηθεύς, *Prometheus*; Τιτὰν Προμηθεὺς C. 56.

Προμηθής, *provident, concerned about*; οὔτε τι τοῦ θανεῖν προμηθής, *not at all concerned about death* E. 1067.

Προμηνύω, *to disclose beforehand*; προμηνύσῃς γε τοῦτο μηδενὶ τοὔργον A. 84.

Προμνάσμαι, *to presage*; προμνᾶταί τί μοι γνώμα C. 1077.

Πρόμος, *a chief*; ἰὼ γᾶς πρόμοι C. 833. τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον Ἅλιον R. 661.

Προνέμω, *to go forth*; ἴθεθ' ὅπῃ προνέμεται τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1376.

Πρόνοια, 1. *forethought, providential care*; προνοίας οὕνεκα P. 763. πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής R. 978. μή μοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα C. 1182. δαίμονας λέγων πρόνοιαν ἴσχειν τοῦδε τοῦ νεκροῦ πέρι A. 283. ἐπῄνεσ' ἔργον καὶ πρόνοιαν, ἣν ἔθου Aj. 532. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον E. 1003. 2. *prescience*; τοὔπος τὸ θεοπρόπον — τῆς παλαμφάτου προνοίας T. 820.

Πρόνους, *provident*; τούτου τίς ἂν σοι τἀνδρὸς ἢ προνούστερος ἢ δρᾶν ἀμείνων εὑρέθη —; Aj. 119.

Προξενέω, properly *to receive with hospitality*; figuratively, 1. *to be the cause of anything* to another, *to procure*; ἐλπίς, ἥτις καὶ θράσος τι προξενεῖ, *hope, which also produces any confidence* T. 723. χέρας, αἳ — πατρὸς ὑμιν ὧδ' ὁρᾶν τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὐξένησαν ὄμματα, *hands, which have occasioned the once bright eyes of your father to be thus for you to look upon* R. 1483. 2. *to show*; ὡς νῦν πᾶν τελοῦντι προξένει, *show it to me as now about to perform everything* C. 466.

Πρόξενος, *a host*, or *hostess*; φίλης γὰρ προξένου κατήνυσαν E. 1443.

Πρόοπτος see προὔπτος.

Πρόπας, *all, the whole*; πρόπας στόλος R. 169. ἵνα πρόπαντα κακὰ κακῶν ξυνοικεῖ C. 1239. τοῦ τε πρόπαντος ἀμετέρου πότμου A. 853.

Προπάσχω, *to suffer before*; οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν C. 229.

Προπάτωρ, *a forefather*; ὦ Ζεῦ, προγόνων προπάτωρ Aj. 380.

Προπέμπω, 1. *to send before*; Φοῖβος εἰ προὔπεμψέ σε C. 671. ἐμοὶ — πολλάκις φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες E. 1144. ὅς σ' ὧδέ μοι προὔπεμψεν — σποδὸν τε καὶ σκιάν 1147. 2. *to conduct*; χοὶ προπέμψαντες φίλων C. 1663. 3. *to give, to carry to*; ξίφος ἢ γένυν ἢ βελέων τι προπέμψατε P. 1190. 4. *to deal forth*; ἰοὺς ἀφύκνους καὶ προπέμποντας φόνον, *unerring arrows that deal forth slaughter* P. 105. 5. *to announce, to bring tidings*; ὦ κακάγγελτά μοι προπέμψας ἄχη A. 1273.

Προπετής, 1. *falling forwards, bent down*; ζῇ γὰρ προπετής T. 972. Schol. εἰς τὸν θάνατον προνενευκώς· ἢ παρειμένος εἰς τὴν γῆν πεσών· ἢ ἐπὶ πρόσωπον κοιμώμενος· ἢ καὶ μόνον κείμενος· the two last interpretations, says Ellendt, accord with the sense of the passage. 2. *fallen*

[illegible]

Προσβλέπω, to look at, to behold; [illegible] Τ. 464. καί με προσβλέψας καλεῖ 793. προσβλέπειν δ' [illegible] [illegible] μοι τά τοῦδε πράγη Aj. 33[illegible]. προσβλέψατέ μου σφραγῖδα πατρὸς Ε. 1223.

Προσγίγνομαι, to be occasioned, to arise; γνῶσει κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ἐς κακὴ προσγίγνεται C. 1200. τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται Τ. 1183.

Πρόσδεγμα, a reception; οἶσθα — τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγματ' αὐτὴν ὡς ἐδέξατο φίλως Τ. 625.

Προσδέρκομαι, to look about for; προσπεύθου λεῦσσ' αὐτὸν (Herm. νιν) προσδέρκου πανταχῇ C. 122.

Προσδέχομαι, 1. to receive; εἰ

ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι T. 232. ἄγος — τὸ μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται R. 1428. 2. *to expect*; τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη T. 15.

Προσδιαφθείρω, *to destroy besides*; ὅλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών P. 76.

Προσδίδωμι, *to give in addition*; καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν P. 309.

Προσδοκάω, *to expect*; καί τι προσδοκῶ νέον P. 773. μηδὲ προσδόκα τόδε T. 366.

Πρόσεδρος, *surrounding*; προσέδρου λιγυύος T. 791.

Πρόσειμι, *to be near, to be present*; ὡς ἂν ἄγνοια πρυσῇ P. 129. γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου πρόσεστιν A. 716. ἤ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή 1237. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι T. 250, same as φθονεῖσθαι. κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή 454. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι Aj. 517. δέος — ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ 1058. τέκνων ὅτων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν E. 644. ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῆν, *next, however, fair renown was added* P. 352.

Πρόσειμι, *to approach*; ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδέν E. 429.

Προσειπεῖν, *to speak to, to address*; τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον προσειπεῖν R. 1072. δός μοι προσειπεῖν αὐτόν Aj. 534. τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας 1200.

Προσεμβαίνω, *to insult*; οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή; Aj. 1327.

Προσεννέπω, *to address*; τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή Aj. 844.

Προσέοικα, only used in the form of a participle; *to be fitting*, or *seemly*; ὅταν — τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα P. 891. ὀθούνεκα ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα E. 608.

Προσέρπω, *to creep on* or *towards*; τοὔργον — δόλῳ προσέρπον R. 539. — τύμβου προσεῖρπον ἄσσον E. 888. φοβοῦμαι τὸ προσέρπον Aj. 225. καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα 1234. προσέρπει, προσέργεται τόδ' ἐγγύς P. 776.

Προσέρχομαι, *to approach, to come near*; προσελθὼν σῖγα P. 22. γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθεθ' ἱμείροντες R. 59. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί C. 1106. κἀπεὶ προσῆλθεν 1627. πρόσελθε δεῦρο Aj. 1150. πρόσελθε T. 794. προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496. προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός 1065. εἴ μοι — πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες E. 765. προσέρχεται τόδ' ἐγγύς P. 777.

Προσευρίσκω, *to find by proof* or *experience*; ὃν μόνον προσεῦρον πιστόν E. 1344.

Προσεύχομαι, *to pray*; μὴ νῦν προσεύχου μηδὲν A. 1318.

Προσέχω, 1. trans., *to bring to*; τίς σε — προσέσχε, τίς προσήγαγεν χρεία; P. 236. 2. intrans., *to touch at*; τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; *with what armament hast thou touched at this land?* P. 244.

Προσηγορέω, *to speak to, to address*; σὸν τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως E. 1463.

Προσήγορος, 1. *accosted, addressed*; τῷ προσήγορος; P. 1337. τί δῆτ' ἐμοὶ — προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ, φίλοι; 1338. ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437. 2. used actively, *addressing*; Παλλάδος θεᾶς ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος, — *addressing her in prayer* A. 1170.

Προσῆκω, 1. *to come*; εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε P. 229. οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις C. 35. σμικρὸς προσήκεις ὄγκος E. 1131. 2. used impersonally, *to belong*, or *pertain to*; εἰ δὲ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές, *if there is any near connection between this stranger and Laius* R. 814. τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τάδε; *for to whom is this a duty, but to me and thee?* E. 897. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν, *it does not become thee to give utterance to such a word* 1204.

Πρόσημαι, *to sit down near* or *at*; ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι R. 15.

Προσθακέω, *to sit near* or *at* as a suppliant; τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν C. 1168.

Πρόσθε and πρόσθεν, adv., 1. *before* in place or time, *formerly*; 2. with an article, *former*; τοῦ πρόσθε Κάδμου R. 268. τοῦ πρόσθεν λόγου 851. τοῖς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν C. 871. τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου 1116. τῷ γε πρόσθεν ἐξ ἴσου χρόνῳ T. 321. τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν P. 1136. 3. also *elder*; τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη, *the elder born Polynices* C. 376.

Προσθήκη, *assistance*; προσθήκῃ θεοῦ λέγει νομίζει θ' ἡμιν ὀρθῶσαι βίον R. 38.

Προσθιγγάνω, *to touch*; ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς P. 806. πρόσθιγε

on the ground; τοιόνδε κεῖται προπετές, such it lay fallen T. 698.

Προπηλακίζω, *to revile, to abuse*; καὶ Κρέοντα καὶ τούμὸν στόμα προπηλάκιζε R. 427.

Προπίπτω, *to fall upon* by inadvertance; ἵνα τῷδ' ἐν ἀφθέγκτῳ μὴ προπέσῃς νάπει C. 157., the MSS. read προσπέσῃς.

Προπίτνω, *to fall down before, to supplicate*; αἰτῶ, προπίτνω, λίσσομαι E. 1372.

Προπονέω, or προπονέομαι, *to toil, to sink from toil*; γᾶς προπονουμένας, *when the land already sinks from toil* R. 685.

Πρόπυλον, *a vestibule*; θεῶν ὅσοιπερ πρόπυλα ναίουσιν τάδε E. 1367.

Πρόῤῥητος, *commanded*; καί μοι τάδ' ἦν πρόῤῥητα καὶ τοιαῦτ' ἔδρων T. 681.

Πρόῤῥιζος, torn up *by the roots*, thrown *headlong*; Μυρτίλος — δίφρων πρόῤῥιζος ἐκριφθεὶς E. 502. τὸ πᾶν δὴ δεσπόταισι τοῖς πάλαι πρόῤῥιζον — ἔφθαρται γένος 755.

Πρός, a preposition governing a genitive, dative, or accusative case, *to, by, from, towards*.

Προσάγω, 1. *to lead* or *bring to*; τὰ πάνθ' ὁμοῦ ἑκατὸν προσῆγε συμμιγῆ βοσκήματα T. 759. τίς σε — προσήγαγεν χρεία; P. 236. 2. *to induce, to compel*; ἡ — Σφίγξ τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν μεθέντας ἡμᾶς τάφανῆ προσήγετο R. 131.

Προσάδω, *to sing with*; metaph., *to chime in*, or *rejoice with*; καί μοι προσᾴδετε P. 403.

Προσάπτω, 1. used transitively, *to add to, to attribute, to attach to*; τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν, *to attribute honour to the dead* E. 348. τούτων — προσάψῃς μηδέν, *of these things—attach nothing (to the tomb)* 424. μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς, *lest thou fasten some further trouble on my country* C. 236. 2. intrans., γᾶ φθίνουσα τρύχει (με), καὶ τάδ' εἰ κακοῖς κακὰ προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῷν, *my withering land wears out my spirit, especially if these afflictions, which spring from you, shall attach to the former afflictions* R. 667.

Προσαρκέω, *to aid, to assist*; ὡς θέλοντος ἂν ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν R. 12. κείνῳ προσαρκῶν 141. ὡς ἂν προσαρκῶν σμικρὰ κερδάνῃ μέγα, *that giving a little aid he may reap great gain* C. 72.

Προσαρμόζω, *to fit*, or *adjust to*; ἃ δ' ἀντὶ δώρων δῶρα χρὴ προσαρμόσαι, *gifts which in fit return for his gifts it behoves us to prepare* T. 494. ὅπως ἂν αὐτῷ παρ' ἡμῶν κομίσῃς ἀντίποινα καὶ σύμφωνα οἷς ἤγαγες schol.

Προσαυδάω, *to speak to, to address*; προσαυδᾶν μήτε τούσδε, μήτ' ἐμέ R. 352. σὲ μὲν κάκεῖ προσαυδήσω ξυνών Aj. 842. καὶ τὰ Τρωϊκὰ πεδία προσαυδῶ 350. μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν E. 266. — pass., ἐγὼ δ' ἀδελφή σοὶ προσηυδώμην ἀεί E. 1137.

Προσαυρεῖν, *to touch*; πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύρῃ A. 615. some MSS. read προσάρῃ, others προσψαύσῃ, Brunck ψαύσῃ.

Προσβαίνω, *to go to* or *towards, to approach*; προσέβα γὰρ οὐκ ἂν ποτ' ἀστιβὲς ἄλσος ἐς τᾶνδ' ἀμαιμακετᾶν κορᾶν C. 125. πῶς γὰρ ἂν νοσῶν ἀνὴρ — προσβαίη μακράν; *for how should a man diseased — go far away* P. 42. τίς σε — προσέβη μανία; *what frenzy hath come upon thee?* R. 1300.

Προσβάλλω, 1. *to bring to* or *upon*; ἐμοί πικρὰς ὠδῖνας — προσβαλὼν ἀποίχεται T. 42. ὅρκον αὐτῷ προσβαλών, *imposing an oath on himself* 254. εὔκλειαν οὐχ ὁρᾷς ὅσην σαυτῇ τε κἀμοὶ προσβαλεῖς E. 962. στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν, *for thinking to apply a love charm to you* T. 1123. 2. *to urge, to compel*; μή μ' ἀνάγκῃ προσβάλῃς τάδ' εἰκαθεῖν C. 1180. 3. *to direct the attention to, to observe*; προσβαλοῦσ' ὅσα ζῶν κεῖνος εἶπε, *attending to whatever he, when alive, commanded* T. 577. τὰ μὲν οὖν προσέβαλε 841.

Προσβλέπω, *to look at, to behold*; ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν R. 1183. προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω (ὑμᾶς) 1486. τὸν δ' ἔναντα προσβλέπω νεκρόν A. 1284. ἐπεί σφ' ἐγὼ ᾤκτειρα δὴ μάλιστα προσβλέψασα T. 464. καί με προσβλέψας καλεῖ 793. προσβλέπειν δ' ἔξεστί σοι τὰ τοῦδε πράγη Aj. 339. προσβλέψασά μοι σφραγῖδα πατρός E. 1213.

Προσγίγνομαι, *to be occasioned, to arise*; γνώσει κακοῦ θυμοῦ τελευτὴν ὡς κακὴ προσγίγνεται C. 1200. τοῖς γὰρ θανοῦσι μόχθος οὐ προσγίγνεται T. 1163.

Πρόσδεγμα, *a reception*; οἶσθα — τῆς ξένης ὁρῶν προσδέγματ' αὐτὴν ὡς ἐδεξάμην φίλως T. 625.

Προσδέρκομαι, *to look about for*; προσπεύθου λεῦσσ' αὐτόν (Herm. νιν) προσδέρκου πανταχῇ C. 122.

Προσδέχομαι, 1. *to receive*; εἰ

ζῶνθ' Ἡρακλέα προσδέξομαι T. 232. ἄγος — τὸ μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται R. 1428. 2. *to expect*; τοιόνδ' ἐγὼ μνηστῆρα προσδεδεγμένη T. 15.

Προσδιαφθείρω, *to destroy besides*; ὅλωλα, καὶ σὲ προσδιαφθερῶ ξυνών P. 76.

Προσδίδωμι, *to give in addition*; καί πού τι καὶ βορᾶς μέρος προσέδοσαν P. 309.

Προσδοκάω, *to expect*; καί τι προσδοκῶ νέον P. 773. μηδὲ προσδόκα τόδε T. 366.

Πρόσεδρος, *surrounding*; προσέδρου λιγυὸς T. 791.

Πρόσειμι, *to be near, to be present*; ὡς ἂν ἀγνοία προσῇ P. 129. γνώμη γὰρ εἴ τις κἀπ' ἐμοῦ νεωτέρου πρόσεστιν A. 716. ἥ τ' ἄγαν σιγὴ βαρὺ δοκεῖ προσεῖναι χὴ μάτην πολλὴ βοή 1237. τοῦ λόγου δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι T. 250, same as φθονεῖσθαι. κὴρ πρόσεστιν οὐ καλή 454. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι Aj. 517. δέος — ᾧ πρόσεστιν αἰσχύνη θ' ὁμοῦ 1058. τέκνων ὅτων ἐμοὶ δύσνοια μὴ πρόσεστιν E. 644. ἔπειτα μέντοι χὠ λόγος καλὸς προσῇν, *next, however, fair renown was added* P. 352.

Πρόσειμι, *to approach*; ἔνθα μή ποτ' εἰς εὐνὴν πατρὸς τούτων πρόσεισι μηδὲν E. 429.

Προσειπεῖν, *to speak to, to address*; τοῦτο γάρ σ' ἔχω μόνον προσειπεῖν R. 1072. δός μοι προσειπεῖν αὐτόν Aj. 534. τὰς ἱερὰς ὅπως προσείποιμεν Ἀθάνας 1200.

Προσεμβαίνω, *to insult*; οὐ γὰρ θανόντι καὶ προσεμβῆναί σε χρή; Aj. 1327.

Προσεννέπω, *to address*; τὸν διφρευτὴν Ἥλιον προσεννέπω πανύστατον δή Aj. 844.

Προσέοικα, only used in the form of a participle; *to be fitting*, or *seemly*; ὅταν — τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα P. 891. ὀθούνεκα ἔξωρα πράσσω κοὐκ ἐμοὶ προσεικότα E. 608.

Προσέρπω, *to creep on* or *towards*; τοὔργον — δόλῳ προσέρπον R. 539. — τύμβου προσεῖρπον ἄσσον E. 888. φοβοῦμαι τὸ προσέρπον Aj. 225. καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα 1234. προσέρπει, προσέργεται τόδ' ἐγγύς P. 776.

Προσέρχομαι, *to approach, to come near*; προσελθὼν σῖγα P. 22. γνωτὰ κοὐκ ἄγνωτά μοι προσήλθετ' ἰμείροντες R. 59. προσέλθετ', ὦ παῖ, πατρί C. 1106. κἀπεὶ προσῆλθεν 1627. πρόσελθε δεῦρο Aj. 1150. πρόσελθε T. 794. προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496. προσελθὼν στῆθι πλησίον πατρός 1065. εἴ μοι — πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες E. 765. προσέρχεται τόδ' ἐγγύς P. 777.

Προσευρίσκω, *to find by proof* or *experience*; ὃν μόνον προσεῦρον πιστόν E. 1344.

Προσεύχομαι, *to pray*; μὴ νῦν προσεύχου μηδὲν A. 1318.

Προσέχω, 1. trans., *to bring to*; τίς σε — προσέσχε, τίς προσήγαγεν χρεία; P. 236. 2. intrans., *to touch at*; τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; *with what armament hast thou touched at this land?* P. 244.

Προσηγορέω, *to speak to, to address*; σὸν τὸ ταῦθ' ὁρᾶν τε καὶ προσηγορεῖν φίλως E. 1463.

Προσήγορος, 1. *accosted, addressed*; τῷ προσήγορος; P. 1337. τί δῆτ' ἐμοὶ — προσήγορον ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἡδονᾷ, φίλοι; 1338. ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437. 2. used actively, *addressing*; Παλλάδος θεᾶς ὅπως ἱκοίμην εὐγμάτων προσήγορος, — *addressing her in prayer* A. 1170.

Προσήκω, 1. *to come*; εἴπερ ὡς φίλοι προσήκετε P. 229. οὕνεχ' ἡμῖν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις C. 35. σμικρὸς προσήκεις ὄγκος E. 1131. 2. used impersonally, *to belong*, or *pertain to*; εἰ δὲ τῷ ξένῳ τούτῳ προσήκει Λαΐῳ τι συγγενές, *if there is any near connection between this stranger and Laius* R. 814. τῷ γὰρ προσήκει πλήν γ' ἐμοῦ καὶ σοῦ τάδε; *for to whom is this a duty, but to me and thee?* E. 897. οὔ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν, *it does not become thee to give utterance to such a word* 1204.

Πρόσημαι, *to sit down near* or *at*; ἡλίκοι προσήμεθα βωμοῖσι R. 15.

Προσθακέω, *to sit near* or *at* as a suppliant; τήνδ' ὁ προσθακῶν ἕδραν C. 1168.

Πρόσθε and πρόσθεν, adv., 1. *before* in place or time, *formerly*; 2. with an article, *former*; τοῦ πρόσθε Κάδμου R. 268. τοῦ πρόσθεν λόγου 851. τοῖς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν C. 871. τοῦ πρόσθ' ἐρήμου τοῦδε δυστήνου πλάνου 1116. τῷ γε πρόσθεν ἐξ ἴσου χρόνῳ T. 321. τὰν πρόσθεν βελέων ἀλκάν P. 1136. 3. also *elder*; τὸν πρόσθε γεννηθέντα Πολυνείκη, *the elder born Polynices* C. 376.

Προσθήκη, *assistance*; προσθήκη θεοῦ λέγει νομίζει θ' ἡμιν ὀρθῶσαι βίον R. 38.

Προσθιγγάνω, *to touch*; ἀπό μ' ὀλεῖς, ἢν προσθίγῃς P. 806. πρόσθιγε

νῶν μου C. 170. οὔτε λοιβῆς ἡμιν οὔτε θυμάτων παρῆν ἐκήλοις προσθιγεῖν P. 9.

Προσιδεῖν, see προσοράω.

Προσκαλέω, to call upon; δεύτερόν σε προσκαλῶ Aj. 89.

Πρόσκειμαι, 1. to lie near; ἀμφὶ μέσσῳ περιπετῆ προσκείμενον A. 1208., thence to be near; ἀνεὶς σειραῖον ἵππον εἶργε τὸν προσκείμενον, giving rein to the off horse he held in the near one E. 712. 2. to be connected with, or united to; εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ E. 233. ᾧ σὺ πρόσκεισαι κακῷ 1029. τὴν ἄβουλίαν, ὅσῳ μέγιστον ἀνδρὶ πρόσκειται κακόν A. 1228. χή χάρις προσκείσεται R. 232. 3. to give oneself up to; μώραις δ' ἄγραις προσκείμεθα, I have given myself up to a foolish hunting Aj. 401. ἐχθρὰ δὲ τῷ θανόντι προσκείσει δίκῃ, and you will justly be hated, in addition, by him that is dead A. 94. ἐυσμενὴς ἔσῃ schol.

Προσκοπέω, to consider and provide for; σὺ δ' οὐ πέφυκας πάντα προσκοπεῖν, but you are not accustomed to consider every thing A. 634; but the more approved reading is σοῦ δ' οὖν πέφυκα, for your sake I have been accustomed.

Προσκυνέω, 1. to adore; γῆν τε προσκυνοῦνθ' ἅμα καὶ τὸν θεῶν Ὄλυμπον C. 1650. προσκύσαι θ', ὥσπερ θεὸν P. 653. 2. to salute; πατρῷα προσκύσανθ' ἕδη θεῶν E. 1366. προσκύσαντε τὴν ἔσω ἄοικον εἰσοίκησιν P. 529. 3. to bid farewell to; στεῖχε προσκύσας χθόνα 1394. 4. to propitiate; τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον, propitiate their envy P. 765. 5. to worship; πάντες σε προσκυνοῦμεν οἷδ' ἱκτήριοι R. 327.

Προσκυρέω, to meet with, to encounter; ὦ δεινότατον πάντων (παθῶν) ὅσ' ἐγὼ προσέκυρσ' ἤδη R. 1299.

Προσλαμβάνω, 1. to lay hold of; τάδε με — πρόσλαβε κουφίσας T. 1020. 2. to take to oneself; προσλαμβάνει κῆδός τε καινὸν καὶ ξυνασπιστὰς φίλους C. 379.

Προσλεύσσω, to look at, to behold; μὴ προσλεῦσσε P. 1057. ἢ τέκνων ὅστ' ὀψὶς ἦν ἐφίμερος — προσλεύσσειν ἐμοί R. 1376. ταρβήσει γὰρ οὐ νεοσφαγῆ — προσλεύσσων φόνον Aj. 542. τίς δ' ἐστίν, ὅντιν' ἄνδρα προσλεύσσεις στρατοῦ; Aj. 1023.

Προσμάσσω, to adhere to; pass., πλευραῖσι προσμαχθὲν (ἀμφίβληστρον), fixed closely to my sides T. 1042.

Προσμένω, 1. to remain; σῖγ' ἔχουσα πρόσμενε E. 1227. ἀλλὰ σῖγα πρόσμενε 1391. εἰ δ' ἡσυχάζων προσμένω R. 620. 2. to wait for, to await; τὸν βοτῆρα προσμεῖναι R. 837. — τὸν ὃν προσμένουσ' ἀκοίταν T. 522. ὃν γ' ἐγὼ ἀκάματα προσμένουσ' E. 160. Ὀρέστην τῶνδε προσμένουσ' ἀεὶ παυστῆρ' ἐφήξειν 295.

Προσμίγνυμι, 1. to arrive, to happen; spoken of the fulfilment of a prophecy; οἷον, ὦ παῖδες, προσέμιξεν ἄφαρ τοὔπος τὸ θεοπρόπον ἡμῖν τᾶς παλαιφάτου προνοίας T. 818. 2. to approach; οὐκ ἄρ' ἐκείνῳ γ' οὐδὲ προσμίξαι θρασύ; P. 106.

Προσμολεῖν, to approach; σέ — προσμολεῖν καλῶ Aj. 72. μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγων 708. προσμόλοι μόνον T. 1099.

Προσνέμω, in the middle voice to add, to give in addition; πρόσνειμαι δὲ μοι χάριν βραχεῖαν πρὸς μακροῖς ἄλλοις διδούς T. 1206. schol. πρόσθες.

Προσνίσσομαι, to rush onwards; σφᾶς ἐσιδὼν πολλῷ ῥεύματι προσνισσομένους A. 129.

Προσνωμάω, to move towards; λεύσσων δ' ὅπου γνοίη στατὸν εἰς ὕδωρ αἰεὶ προσενώμα P. 709. schol. ἑαυτὸν ἐκίνει, ἤγουν ἐπορεύετο.

Προσομιλέω, properly, to be conversant with, thence to have experienced; πείρᾳ δ' οὐ προσωμίλησά πω T. 588.

Προσοράω, 1. to behold; σὺ τ' οὐδαμὰ τοὐμὸν προσόψει κρᾶτ' ἐν ὀφθαλμοῖς ὁρῶν A. 760. ἄλλον δ' ἂν — προσίδοις — ὄρμενον ἀκτὰν πρὸς ἑσπέρου θεοῦ R. 175. ὄμμασιν ποίοις βλέπων πατέρα πότ' ἂν προσεῖδον 1372. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν — πατρὸς ἡμετέρου C. 1754. οὓς — σπείρων μόνον προσεῖδε κἀξαμῶν ἅπαξ T. 33. ἴσως γὰρ τόπον — προσιδεῖν ἐθέλεις P. 145. ἔνθα μή ποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει E. 373. ἄοκνον μεγάλαν προσορῶσα δόμοισι βλάβαν νέων ἀϊσσόντων γάμων T. 839. ὡς προσεῖδε τοὺς ἔνδον γάμους 1129; προσεῖδον — φάσματα δισσῶν ὀνείρων E. 634. ἂν (λώβαν) μή ποτ' ἐγὼ προσιδεῖν ὁ τάλας ὤφελον ὅσοις T. 993. θεαμάτων — ὧν προσεῖδον ὀφθαλμοῖς Aj. 972. 2. to look upon, to regard; μή μ', ἱκετεύω, προσίδητ' ἄνομον, do not, I entreat, look on me as lawless C. 140. Once used as a deponent verb; οὐκ ἀλαοῖς προσορωμένα ὄμμα σὸν ὄμμασιν C. 244.

Πρόσουρος, neighbouring; ἵν' αὐτὸς ἦν πρόσουρος P. 686.

Πρόσοψις, a sight of; σὴν πρόσοψιν εἰσιδεῖν Aj. 70. φιλτάτην ἔχων πρόσοψιν E. 1278.

Προσπελάζω, *to approach;* pass., Πανὸς ὀρεσσιβάτα τις προσπελασθεῖσα — θυγάτηρ R. 1101.

Προσπέμπω, *to send to;* τὸν ἡμᾶς δεῦρο προσπέμψαντά σοι C. 1103. εἰ — μὴ 'τύγχαν' αὐτὸν δεῦρο προσπέμψας ἐμοί Θησεύς 1351.

Προσπέτομαι, *to fly to, to attack suddenly;* τίς γάρ ποτ' ἀρχὴ τοῦ κακοῦ προσέπτατο; Aj. 275.

Προσπεύθομαι, *to seek out;* προσπεύθου, λεῦσσ' αὐτόν, πανταχῇ C. 121.

Προσπίπτω, 1. *to fall at* or *near;* βωμοῖσι προσπίπτουσα T. 900. προσπεσὼν ἔχου Aj. 1160. προσπεσόντα πως βωμῷ καθῆσθαι τῷ Ποσειδῶνος C. 1159. 2. *to strike against;* ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ A. 848. 3. *to fall upon, to light upon;* μὴ καὶ λάθῃ με προσπεσὼν P. 46. μὴ προσπεσὼν με λάθῃ ποθέν 156.

Προσπίτνω, *to fall before* on one's knees, thence *to supplicate;* προσπίτνω σε γόνασι P. 483. αἰτοῦ δὲ προσπίτνουσα E. 445.

Προσπολέω, *to accompany, to approach together,* or *in company;* τὰς κόρας γὰρ εἰσορῶ — αὖθις ὧδε προσπολουμένας C. 1100.

Πρόσπολος, 1. *an attendant, a servant;* τις προσπόλων C. 901. πρόσπολοί τε σοί 1550. πρόσπολοι A. 1199. ἰὼ πρόσπολοι 1305. προσπόλοις φυλάσσεται Aj. 535. δεῦρο προσπόλων ἄγ' αὐτὸν ὅστις χερσὶν εὐθύνων κυρεῖς 537. προσπόλων ὅδε 540. ἀνδρῶν προσπόλων E. 23. πρόσπολος θροεῖ Λίχας ὁ κῆρυξ ταῦτα T. 187. προσπόλων Εὐμολπιδῶν C. 1056. 2. *a female attendant;* ὦ προσπόλε R. 945. ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι E. 78. κάπὶ προσπόλου μιᾶς βιοστερῆ χωροῦντα C. 750.

Προσπτύσσω, 1. *to fold round, to cling to;* προσπτύσσεται πλευραῖσιν ἀρτίκολλος — χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 764. 2. *to embrace;* ἐς δ' ὑγρὸν ἀγκῶν' ἔτ' ἔμφρων παρθένῳ προσπτύσσεται A. 1222.

Προστάσσω, *to command;* δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι προστεταγμένον μένειν δίκαιον κἀγαθὸν παραστάτην, *and in the tempest of war he would remain at the post appointed an upright and brave companion* A. 666. χὤτι δεῖ πρόστασσε δρᾶν C. 495. τί δῆτ' ἀφαυρῷ φωτὶ προστάσσεις ποιεῖν; 1022. ὃς οὐδὲν ᾔδη πλὴν τὸ προσταχθὲν ποιεῖν P. 998.

Προστατέω, *to preside over;* ὁ προστατῶν χρόνος, *the time now present* E. 771.

Προστατήριος, *tutelary, protecting;* κλύοις ἂν ἤδη, Φοῖβε προστατήριε E. 627.

Προστάτης, 1. *a patron, a protector;* Ἀπόλλωνα προστάταν T. 208. ἧς (νόσου) σε προστάτην σωτῆρά τε — μοῦνον ἐξευρίσκομεν R. 303. ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράψομαι R. 411. θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων R. 882. 2. *a suppliant;* ὅς ἐσθ' ὁ προστάτης 1173. τοῦ θεοῦ γε προστάτην 1280.

Προστείχω, *to come towards;* οἶδε — Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσι R. 79. ἢ δεῦρο προστείχοντα κἀξορμώμενον; C. 30. φαιδρὰ — σαίνει με προστείχουσα 321.

Προστέλλω, *to go forward;* μακρὰν γάρ, ὡς γέροντι, προὐστάλης ὁδόν C. 20.

Προστήκω, *to fix in;* pass., πλευρᾷ προστακέντος ἰοῦ T. 830. δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς φάσματι 833.

Προστίθημι, 1. *to add;* μνημεῖ' Ὀρέστου ταῦτα προσθεῖναί τινα E. 921. κἀπὶ τοῖσδε τὴν χάριν ταχεῖαν πρόσθες T. 1243. τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει προσθεῖσα κἀναθεῖσα τοῦ γε κατθανεῖν. 2. *to occasion;* τὰ δεινὰ γάρ τοι προστίθησ' ὄκνον πολύν A. 243. 3. *to impose upon, to fasten upon;* ἐπ' ἐμαυτῷ τάσδ' ἀρὰς ὁ προστιθείς R. 820. οὐ μὰν ἔν γ' ἐμοὶ προσθήσεις τάσδ' ἀράς C. 152. 4. midd., *to take,* or *add to oneself, to place near;* ταύτην πρόσθου δάμαρτα T. 1214. σὲ προσθέσθαι πέλας χώρας θέλουσι, *they wish to place you near the land* C. 405. οἷς ἂν σὺ πρόσθῃ, τοῖς δ' ἔφασκ' εἶναι κράτος C. 1334. παίδων — τῶν μὲν ἀρσένων μή μοι πρόσθῃ μέριμναν R. 1460. οὐκ ἤθελες θέλοντι προσθέσθαι χάριν C. 771. τί — λύουσ' ἂν ἢ θάπτουσα προσθείμην πλέον; A. 40.

Προστρέπω, *to entreat;* τοσαῦτά σ', ὦ Ζεῦ, προστρέπω Aj. 818. ὧν σε προστρέπω φράσαι C. 50.

Προστρόπαιος, *suppliant,* used both as an adjective and substantive; οὐδ' ἐπαισχύνει μ' ὁρῶν τὸν προστρόπαιον, τὸν ἱκέτην P. 918. θάκει δὲ προστρόπαιος Aj. 1152. — σοὶ προστροπαίους — λιτὰς ἔχων C. 1311.

Προστροπή, *a supplication,* or *entreaty;* τίνα πόλεως ἐπέστης προστροπὴν ἐμοῦ τ' ἔχων C. 564.

Πρόστροπος, *a suppliant;* μὴ — κἄμ',

ὄντα σαυτοῦ πρόστροπον, κτείνας γίνῃ P. 762. ἱκετεύομέν σε πάντες οἵδε πρόστροποι R. 41.

Προστυγχάνω, *to meet with*; προστυχόντι τῶν ἴσων P. 548. ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν E. 1455.

Προσφέρω, 1. *to bring to*; δότε — προσφέροντες E. 1112. μηδὲ προσφέρειν μέθυ C. 482. λουτρὰ προσφέρειν πατρί E. 426. οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων P. 1095. ξὺν τύχῃ δὲ πρόσφερε sc. τὰ τόξα P. 764. 2. *to offer*; τοιαῦτα μέντοι καὶ σὺ προσφέρεις ἐμοί, λόγῳ μὲν ἐσθλά, τοῖσι δ' ἔργοισιν κακά C. 786.

Πρόσφθεγκτος, *addressed, spoken to*; οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι προσφθεγκτος; P. 1056.

Πρόσφθεγμα, *an address*; λαβεῖν πρόσφθεγμα τοιοῦδ' ἀνδρός P. 235. καί τις πικρὸν πρόσφθεγμα δεσποτῶν ἐρεῖ Aj. 495.

Προσφιλής, *dear, loved, friendly, welcome*; 1. of a person; ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ P. 528. ἔμοιγ' ἐλθόντα προσφιλῆ 583. φίλη μὲν ἥξειν πατρί, προσφιλὴς δὲ σοί A. 889. 2. of a thing; πρός τ' εἴ τί σοι κατ' οἶκόν ἐστι προσφιλές P. 467. ἡ χάρις — προσφιλὴς μενεῖ 554. χάρις προσφιλής means χάρις παρὰ φίλῳ καὶ ἐπιτήδειος τούτῳ. — οὔτ' ἔννομ' εἶπας, οὔτε προσφιλὲς πόλει R. 322. προσφιλεῖς λέξας λόγους E. 662. — superl., σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί P. 224.

Προσφιλῶς, *with a friendly disposition*; εἴ σοι προσφιλῶς — δοκεῖ γέρα τάδ' δὺν τάφοισι δέξασθαι νέκυς E. 434.

Προσφορά, 1. *addition, increase*; τῶν γὰρ ἡμαρτημένων ἄκη μὲν ἔστι, προσφορὰ δ' οὐκ ἔστ' ἔτι C. 1272. 2. *a gift*; πολῳ (χρόνῳ) γὰρ ἡ σὴ προσφορὰ δηλώσεται C. 587.

Πρόσφορος, *useful*; τίνι γάρ ποτ' ἂν — πρόσφορον ἀκούσαιμ' ἔπος —; E. 220. — πάνθ' ὁπόσ' ἂν μέλλω πράσσειν πρόσφορά θ' ὑμῖν καὶ τῷ κατὰ γᾶς C. 1771.

Προσφωνέω, 1. *to address, to speak to*; ἀλλ' οὐδὲ προσφωνεῖ μ' ἔτι P. 922. μήτ' εἰσδέχεσθαι μήτε προσφῶνεῖν τινά R. 238. μὴ — δόμοις δέχεσθαι μηδὲ προσφωνεῖν 318. ὁ προσφωνῶν ἐμέ E. 1472. pass., εὖ δὲ προσφωνούμεθα T. 228. 2. *to give utterance to*; οὗ σοι προσήκει τήνδε προσφωνεῖν φάτιν E. 1204, see Προσήκω.

Προσφώνημα, *an address, a voice*; ὦ δισσὰ πατρὸς καὶ κασιγνήτης ἐμοὶ ἥδιστα προσφωνήματα C. 326. ἔγνων γὰρ τὸ προσφώνημά σου 895.

Πρόσχημα, 1. *a pageant*; τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος πρόσχημ' ἀγῶνος, *the famous pageant of Grecian games* E. 672. 2. *a pretext*; οὐδὲν ἄλλό σοι πρόσχημ' ἀεί E. 515.

Προσχρῄζω, 1. *to wish for, to desire*; τί προσχρῄζων μαθεῖν; R. 1155. πείθου· κἀγὼ γάρ, ὅσον σὺ προσχρῄζεις C. 524. τί προσχρῄζοντα τῷ θακήματι; 1162. ὅστις ἂν σου τοῦτο προσχρῄζοι τυχεῖν 1170. δίκαια προσχρῄζουσιν 1204. 2. *to have need of*; οὐδὲ σοῦ προσχρῄζομεν P. 1044.

Προσχωρέω, *to accede to*; τοῖς τοῖδε προσχωρεῖν λόγοις P. 952.

Πρόσχωρος, 1. adj., *contiguous, neighbouring*; πρόσχωρος τόπος R. 1127. 2. subst., *an inhabitant*; τῶνδε προσχώρων ξένων C. 494. δεινὸς ὁ προσχώρων Ἄρης 1067.

Προσψαύω, *to touch, to feel*; μηδὲ προσψαύσῃτ' ἔτι P. 1043. προσψαυσον C. 331.

Πρόσω, 1. *beyond, further*; βῆναι πρόσω T. 194. προβίβαζε — πρόσω C. 176. ὁρῶ μὲν γὰρ ἡβην τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω T. 544. 2. *far off, at a distance*; πύργοι μέν, οἳ πόλιν στέγουσιν, ὡς ἀπ' ὀμμάτων, πρόσω C. 15. 3. superl., *as far as possible*; ὅπως ἀφ' ὑμῶν ὡς προσώτατ' ἐκφύγω E. 383. 4. *to the greatest length*; λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω ἀνδρῶν γερόντων ἐν ξυναλλαγῇ λόγου Aj. 718.

Πρόσωθεν, *from a distance*; στείχοντα γὰρ πρόσωθεν Aj. 710.

Πρόσωπον 1. *the face*; κρατεῖ δ' ἡλιοστερὴς κυνῆ πρόσωπα Θεσσαλίς νιν ἀμπέχει C. 315. 2. *the countenance, the visage*; πτύσας προσώπῳ A. 1217. μή μ' ἀποστερήσῃς τῶν σῶν προσώπων ἀδυνὰν μεθέσθαι E. 1269. φαιδρῷ προσώπῳ 1289. οὐ τὸ σὸν δείσας πρόσωπον R. 448. ἢ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον 533.

Προσωφέλησις, *service*; τίνα προσωφέλησιν ἔρξεις; P. 1392.

Προταρβέω, *to fear for any one*; μή μου προτάρβει A. 83. δ' ξυνήθης πότμος οὐκ ἐᾷ πατρὸς ἡμᾶς προταρβεῖν T. 89.

Προτάσσω, *to appoint beforehand*; χρόνον προτάξας ὡς τρίμηνον ἡνίκ' ἂν χώρας ἀπεὶη κάνιαύσιος βεβώς, τότ' ἢ θανεῖν χρεὶη — ἢ — ζῆν ἀλυπήτῳ βίῳ T. 163.

Προτείνω, 1. *to stretch forth*; δεξιὰν πρότεινε χεῖρα P. 1276. ἰδοὺ

προτείνω T. 1174. 2. *to put forward, to expose; οὖ σὺ πολλάκις τὴν σὴν προτείνων προὔκαμες ψυχὴν δορί, for whom thou often, exposing thy own life, didst toil with the spear* Aj. 1249. 3. *to pretend; θεοὺς προτείνων τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης* P. 980.

Πρότερος, 1. adj., *former; πρότερας ἄτας ὕπερ* R. 164. *ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἐπταπύλῳ φανὲν Θήβᾳ τῶν προτέρων φάος* A. 102. 2. adv., *before; τοῦ μὴ πρότερον τόνδ' ἐπὶ Τροίᾳ τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη* P. 197. *κοὐκ ἔστι λῆξαι πρότερον* 757. *ὄφελε πρότερον αἰθέρα δῦναι μέγαν — κεῖνος ἀ'νήρ* Aj. 1171.

Προτίθημι, 1. act., *to put before, to place before; Ἀτρέα — προθέντ' ἀδελφῷ δεῖπνον οἰκείων τέκνων* Aj. 1273. *ῥάκη προθέντες βαιά* P. 274. *φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεὶς* A. 771. *μ' ἐκεῖνοι — προθέντες ἐνθάδε, they having put me here on shore;* P. 268. *ὃς ἦν γάρ μοι σὺ προὔθηκας σποδόν* E. 1189. *προθεὶς δὲ χεῖρα δεξιάν, having proffered his right hand* P. 930. 2. *to expose, to give over to; κτανὼν πρόθες ταφεῦσι* 1479. 3. *to enjoin, to impose* anything on any one; *προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν* A. 1234. *νεωτέρῳ τῷ τοῦτο βαστάζειν πρόθες* A. 216. *κοὔπω τοιοῦτον οὔτ' ἄκοιτις ἡ Διὸς προὔθηκεν, οὔθ' ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεύς* T. 1038. 4. *to hold forth, to allege; ἥντιν' αἰτίαν προθεὶς* Aj. 1030. 5. mid., *to call together* an assembly; *ὅτι σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην* A. 160. 6. *to prefer; πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα;* C. 420. — *προθέσθαι εὐλάβειαν, to take precautions against; νῦν δ' εὐλάβειαν τῶνδε προὐθέμην ἐγώ* E. 1326.

Προτιμάω, *to esteem in preference, to prefer; ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι* T. 719.

Προτίω, *to honour before another; οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει;* A. 22.

Προτρέπω, *to compel;* 1. act., *ὃς πάντας ἐς πέδον κάρα νεῦσαι φόβῳ προὔτρεψεν* A. 270. *τίς γάρ σ' ἀνάγκη τῇδε προτρέπει βροτῶν;* E. 1184. 2. mid., *σὺ γάρ μ' ἄκοντα προὐτρέψω λεγειν* R. 358, gl. *παρεκίνησας.* 3. *to exhort; σοί γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέψομαι* 1446.

Προὐννέπω, *to greet; χαίρειν δὲ τὸν κήρυκα προὐννέπω, and I bid the herald hail* T. 226.

Προὐξεφίεμαι, *to order* or *direct previously; ὡς σὺ προὐξεφίεσο* T. 756.

Προὔπτος, *manifest; εἰς προὔπτον Ἅιδην* C. 1442.

Προὔχω, 1. *to surpass, to excel; τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει* P. 138. *τῇ δ' ἐπιστήμῃ σύ μου προὔχοις τάχ' ἄν* R. 1116. *κοὔποτ' ἐκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων* A. 208. 2. mid., *to pretend, to make a pretext; σὺ μὲν τάδ' ἂν προὔχοιο* A. 80.

Προφαίνω, 1. act., *to expose* so as to be seen; *οὐρανῷ σκέλη προφαίνων* E. 743. 2. *to utter words; προὔφηνεν οὔτε μείζον' οὔτ' ἐλάσσονα* T. 323. 3. *to lay open; μοῖρα προφαίνει δολίαν καὶ μεγάλαν ἄταν* T. 847. 4. *to show a design* of doing anything; *τί ῥέξοντες ἀλλοκότῳ γνώμᾳ τῶν πάρος ὧν προὔφαινες; to do what with purpose differing from those things which thou before didst intimate?* P. 1177. 5. pass., *to appear, to be seen; προὐφάνης δὲ φιλτάταν ἔχων πρόσοψιν* E. 1277. *ποθοῦντι προὐφάνης* C. 1501. *προφάνηθι Ναξίαις ἅμα περιπόλοισι σαῖς* A. 1135. *τρισσοὶ ἀλεξίμορροι προφάνητέ μοι* R. 163. *ἣν (μαντείαν) οὔτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προὐφάνης ἔχων οὔτ' ἐκ θεῶν τοῦ γνωστόν* 395. *ἄλλα δ' ἄθλια — προὐφάνη λέγων* 790. *ὡς τις ἀφ' αἵματος ὑμετέρου προφανεῖσα* C. 246. 6. *to be perceived by hearing; προὐφάνη κτύπος* P. 202.

Πρόφαντος, *foreshown, predicted; ἐμοὶ γὰρ ἦν πρόφαντον ἐκ πατρός* T. 1149. *ὡς τὸ θεῖον ἦν πρόφαντον* 1153.

Πρόφασις, 1. *a pretext; αὕτη γὰρ ἦν σοι πρόφασις ἐκβαλεῖν ἐμέ* P. 1023. 2. *direction; ἐπὶ προφάσει θηρός, according to the direction of the Centaur* T. 659.

Προφερής, superl., *the eldest,* or *the most eminent; τῷ προφερτάτῳ μόνῳ σήμαινε* C. 1528.

Πρόφρων, *willing, cordial; γενοῦ πρόφρων ἡμῖν ἄρωγός* E. 1372.

Προφυτεύω, *to procreate beforehand; δεινὰν δεινῶς προφυτεύσαντες μορφάν* E. 191.

Προφύω, aor., signifies *to have been born before; σοῦ πατρὸς — ὃς προὔφυ πατήρ* Aj. 1270.

Προφωνέω, 1. *to utter aloud; ἐπὶ κωκυτῷ — ἠχὼ πᾶσι προφωνεῖν* E. 109. 2. *to proclaim, to declare publicly; καί σοι προφωνῶ τόνδε μὴ θάπτειν* Aj. 1068. *ὑμῖν προφωνῶ πᾶσι Καδμείοις τάδε* R. 223.

[illegible]

[illegible] *winged*; 1. of a bird; [illegible] Aj. 140. [illegible] P. [illegible] A. 1060. [illegible] Aj. 168. 2. of an arrow; [illegible] P. 166. [illegible] 702. [illegible] 1096. Used metaphorically; [illegible] *O winged prey!* P. 1151.

[illegible]

Πυλάδης, *Pylades*; [illegible] E. 16. Πυλάδῃ 1365.

[illegible], *Pylian*; Ἑλλάνων [illegible] T. 636.

Πύλη, *a door, a gate, a portal*; [illegible] A. 1171. [illegible] Aj. 11. τῇδε πρὸς πύλῃ E. [illegible] — [illegible] πύλας 1450. [illegible] — [illegible] πύλαις Aj. 49. [illegible] — [illegible] ἔσω R. 1244. [illegible] διπλαῖς [illegible] 1261. [illegible] πυλῶν τάδε διοίγεται 1294. [illegible]

αὐλείων πυλῶν A. 18. ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες 141. πρὸ πυλῶν ἥδ' Ἰσμήνη 522. θηρός, ὃν ἐν πύλαισί φασι πολυξέστοις εὐνᾶσθαι C. 1565.

Πύλιος, *Pylian;* Νέστωρ ὁ Πύλιος P. 420.

Πυλωρός, *one who watches a door* or *passage;* τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω Aj. 559.

Πύματος, *last, extreme;* τό τε κατάμεμπτον ἐπιλέλογχε πύματον — γῆρας C. 1237. ἄθεος, ἄφιλος, ὅτι πύματον ὀλοίμαν R. 663. Used adverbially; ἐν πυμάτῳ, *at last* C. C. 1671.

Πυνθάνομαι, 1. *to inquire;* perf., πέπυσμαι, fut., πεύσομαι. — ποτέρα πυνθάνοι' ἄν, εἰ πατήρ σ' ὁ καίνων C. 997. μὴ εἰδότ' αὐτὸν μηδὲν ὧν σὺ πυνθάνει 1157. — τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στίν (ὁ πατήρ) T. 66. πᾶσαν πυθέσθαι τῶνδ' ἀλήθειαν πέρι 91. ὡς πύθοιθ' ὅτι δρῶν — ῥυσαίμην πόλιν R. 71. ἔραμαι πυθέσθαι 513. πολλὰ πυθέσθαι 1305. — ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὕπερ; 1444. 2. *to find out* by inquiry, *to hear;* πυνθάνομαι — Δηϊάνειραν — οὔποτ' εὐνάζειν βλεφάρων πόθον T. 103. — πεπυσμένη — πάρει πάθημα τοὐμόν 140. τὰ δὲ πεπυσμένη λόγῳ 291. δείν' ἔπη πεπυσμένος κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπουν R. 513. — μηκέτ' ἄλλοθεν πύθῃ E. 1216. ἐπεὶ πύθοιτο (τὸ εὖ πράσσειν) T. 92. τὸ μὴ πυθέσθαι, τοῦτό μ' ἀλγύνειεν ἄν 458. ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων 1140. πυθέσθαι παιδὸς δύσφορον ἄταν Aj. 628. τάχ' ἄν με — πύθοισθε — σεσωσμένον 677. αἰσχρόν, εἰ πύθοιτό τις, λόγοις κολάζειν 1138. οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου R. 333. ὡς πύθοιμεθ' ἄν, ὅπου πότ' ἐσμέν C. 11. εἰ πυθοίατο συλῶντα τἀμά 925. — χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος, ὧν πεύσει τάχα E. 35. εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται 462. πεύσει δέ T. 895. πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα R. 1240. μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν τἄλλα μὴ 'ξ ἄλλων πύθῃ C. 1268. The old editions and MSS. have πάθῃ for πύθῃ, a reading which all the commentators condemn, and which probably arose from a mere transcriber's error: but still various emendations or alterations have been suggested in other parts of the passage; Elmsley, Reisk, Dindorf, and others, would read ταμὰ for τἄλλα, *do not hear what concerns me from others,* that is, *I confess my own faults:* Brunck puts a stop after ἥκειν and reads τοῦτο for τἄλλα, *do not hear* (or *inquire of*) *this from others:* Ellendt again would put a colon after τἄλλα (which he retains in preference to τοῦτο or τἀμὰ) fateor me ceteroqui etiam (καί) pessime tibi consuluisse: ne ab alio comperias, *I confess that I have in other respects also consulted very badly for your support; learn it not from any one else;* lastly, the former part of the passage is rendered by different persons in different ways, *I confess that I have come* (or *that I am*) *the worst of men in providing for your support:*—or, *I call you to witness, that, though the worst of men, I have come to provide for your support:* Dindorf well explains it to mean μαρτυρῶ κάκιστά σοι ἀποδεδωκέναι θρεπτήρια.

Πῦρ, 1. properly *fire;* πῦρ ἂν οὐ παρῇν P. 295. πυρὸς μέτα 298. τῷ Λημνίῳ τῷδ' ἀνακαλουμένῳ πυρὶ ἔμπρησον 789. κρεῖσσον ἀμαμακέτου πυρός R. 177. ὃς γῆν — πυρὶ πρῆσαι κατάκρας A. 200. πῦρ δ:έρπειν 265. σιδηρὸν ὀπτὸν ἐκ πυρὸς περισκελῆ 471. παμφλέκτου πυρός E. 1128. οὐ πῦρ, οὐκ ἔγχος τις ὀνήσιμον οὐκ ἀποτρέψει; T. 1010. πυρὸς φλέγοντος Aj. 1257. πυρὶ καὶ στερόπαις R. 470. παλτῷ ῥίπτει πυρί A. 131. πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων A. 1132. 2. used figuratively, *peril;* πρὶν πυρὶ θερμῷ πόδα τις προσαύρῃ A. 615. 3. *groundless hope;* θάλπει τῷδ' ἀνηκέστῳ πυρί E. 876, schol., ἀνιάτῳ ἐλπίδι. 4. an expression of reproach; ὦ πῦρ σὺ καὶ πᾶν δεῖμα, *thou firebrand and utter horror* P. 915.

Πυρά, *a pyre, a funeral pile;* πυρᾶς πλήρωμα T. 1203. ὡς — ἐς πυράν με θῇς 1244. νιν πυρᾷ κέαντες E. 747. σκῦλα πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε P. 1413. ἐσχάτης δ' ὁρῶ πυρᾶς — βόστρυχον E. 889.

Πύργος, 1. properly *a tower* or *turret;* οὔτε πύργος οὔτε ναῦς R. 56. οὐδ' ἄστυ γ', οὐδὲ πύργος 1378. πύργοι μέν, οἳ πόλιν στέγουσιν C. 14. πρὶν καὶ στεφάνωμα πύργων — Ἥφαιστον ἐλεῖν A. 122. οὔτ' ἄν νιν (μοιριδίαν δύνησιν) ὄλβος οὔτ' Ἄρης, οὐ πύργος, οὐχ ἁλίκτυποι — ναῦς ἐκφύγοιεν A. 943. 2. met., *a defence, a bulwark;* θανάτων δ' ἐμᾷ χώρᾳ πύργος ἀνέστας R. 1200. σμικροὶ μεγάλων χωρὶς σφαλερὸν πύργου ῥῦμα πέλονται Aj. 159.

Πυργώδης, *tower-like, towering;* ἀπ' ἄκρας ἧκε πυργώδους πλακός T. 272.

Πυρεῖον, a machine doing the office of

Σ

Σαίνω, *to fawn*; παιδός με σαίνει φθόγγος, *the voice of my son beguiles me*, A. 1199. φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με προστείχουσα C. 321.

Σαίρω, *to sweep away*; πᾶσαν κόνιν σήραντες A. 405.

Σακεσφόρος, *one who bears a shield*; Αἴαντι τῷ σακεσφόρῳ Aj. 19.

Σάκος, *a shield*; ἑπτάβοιον ἄρρηκτον σάκος Aj. 573.

Σαλαμίς, the island *Salamis*; ὦ κλεινὰ Σαλαμὶς Aj. 593. τῆς ἀμφιρύτου Σαλαμῖνος 135. ὦ γῆς ἱερὸν οἰκείας πέδον Σαλαμῖνος 847.

Σαλεύω, *to toss, to heave*; a metaphor taken from the tossing of a ship in a storm; πόλις γὰρ — ἄγαν ἤδη σαλεύει R. 23. πρόδοτος δὲ μόνα σαλεύει Ἡλέκτρα E. 1063.

Σαλμυδησσός, the city *Salmydessus*; ὁ Θρῃκῶν Σαλμυδησσός A. 956.

Σάλος, *the tossing of the sea*; ἐκ πολλοῦ σάλου εὔδοντ' ἐπ' ἀκτῆς P. 271. 2. used figuratively of a city *agitated by perils*; τὰ μὲν δὴ πόλεος — πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν A. 163. πόλις — κἀνακουφίσαι κάρα βυθῶν ἔτ' οὐχ οἵα τε φοινίου σάλου R. 24.

Σάλπιγξ, *a trumpet*; οὔτε του κλύων σάλπιγγος Aj. 284. στάντες δ' — χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν E. 701.

Σάρδεις, the city *Sardis*; τὸν πρὸς Σάρδεων ἤλεκτρον A. 1024.

Σάρξ, *flesh*; κορέσαι στόμα — ἐμᾶς σαρκὸς αἰόλας P. 1142. ἐκ μὲν ἐσχάτας βέβρωκε σάρκας T. 1043.

Σαυτοῦ, the reflex pronoun of the second person, *of thyself*.

Σάφα, *manifestly, plainly, certainly*.

Σαφηνής, *certain*; σαφηνῆ (φωνῶ) T. 888.

Σαφής, *manifest, plain, certain, sure*; σύμβολον σαφὲς λύπης P. 401. πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενὸς σαφής R. 978. τὰ πάντ' ἂν ἐξήκοι σαφῆ 1182. κοινὸς ἡχεῖται κτύπος, σαφὴς μὲν αὐτῶν C. 1497. σαφῆ προκηρύξοντα A. 34. ἆρ' ἔνδηλα καὶ σαφῆ λέγω; 401. ἡλίου σέλας ἐφ' κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σάφη E. 18. σαφῆ σημεῖα φαίνεις 23. ὅπως — ἡμιν ἀγγείλῃς σαφῆ 41. σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα 873. πημονὴν αὐτῷ (αὐτῷ) σαφῆ 954. σαφὲς πρόχειρον ἄχθος δέρκομαι 1104. ἔκμαθ' εἰ σαφῆ λέγω 1214. ἡμέραι — αἱ ταῦτά σοι δείξουσιν — σαφῆ 1358. ὡς τάχ' ἂν σαφῆ λέξειεν T. 386. — ποῦ σὺ μάντις εἶ σαφής; R. 390. μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής 1011. εἰ Ζεὺς ἔτι Ζεύς, χὠ Διὸς Φοῖβος σαφής C. 629. compar., ὅσῳπερ καὶ σαφεστέρων κλύω Φοίβου τε καὐτοῦ Ζηνὸς C. 796. — superl., παρ' οὔ τις ἦν σκοπὸν τάδ' — ἐκμάθοι σαφέστατα R. 286.

Σαφῶς, *manifestly, plainly, certainly*.

Σβέννυμι, *to extinguish*; met., *to baffle*; κεἰ μὴ θεῶν τις τήνδε πεῖραν ἔσβεσεν Aj. 1036.

Σεαυτοῦ, the reflex. pron. of the second person, *of thyself*.

Σέβας, 1. *veneration*; εἴπερ ἔσχει Ζεὺς ἔτ' ἐξ ἐμοῦ σέβας A. 304. — 2. *an object of veneration*; ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας P. 1273. ὦ θεῶν ἁγνὸν σέβας R. 830. εἰσῆλθε λαμπρὸς (Ὀρέστης) πᾶσι τοῖς ἐνεῖ σέβας E. 675. ὅτε τὰ πάτρια τείχη παρεδίδοσαν, ἰὼ μάκαιρα ταυροκτόνων λεόντων ἔφεδρε, τῷ Λαερτίου σέβας ὑπέρτατον P. 400.

Σεβίζω and **σεβίζομαι**, 1. *to worship*; εἰ θέμις — τὰν ἀφανῆ θεὸν καὶ σὲ λιταῖς σεβίζειν — Αἰδωνεῦ C. 1554. 2. *to revere*; θεοὺς — τιμαῖς σεβίζων C. 1011. τὴν εὐσεβίαν σεβίσασα A. 934. ἀ'γὼ σεβισθεὶς C. 642.

Σέβω and **σέβομαι**, 1. *to worship*; δαιμόνων ἕδη σέβων R. 886. οὐκέτι τὸν ἄθικτον εἶμι γᾶς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων 898. Ἅιδην, ὃν μόνον σέβει θεῶν A. 773. 2. *to revere, to reverence*; τὰν Ἅιδου σέβειν A. 776. θεῶν — θέσμι' ἐξήνυσ' εὐνομία σέβων μεγίστα Aj. 699. σέβειν μὲν εὐσέβειά τις A. 864. pass., ἡ δ' οἴκοι πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἄν (πόλις) C. 764. ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν καὶ τὸ φίλον σέβεσθαι C. 187. τοὺς φυτεύσαντας σέβειν C. 1379. τοὺς ὁμοσπλάγχνους σέβειν A. 507. εἴ τι σέβει ξένον P. 1148. τὰ Λαΐου σέβοντας — θρόνων ἀεὶ κράτη A. 166. Ἀτρείδας σέβειν Aj. 652. ἁμαρτάνω γὰρ τὰς ἐμὰς ἀρχὰς σέβων; A. 740. οὐ γὰρ σέβεις 741. 3. *to show regard* or *respect to*; τοὺς ἀκοσμοῦντας σέβειν A. 726. σὲ γὰρ τῶνδ' ἐς πλέον σέβω R. 700. τόδε χρὴ πάντας σέβειν E. 969.

Σειραῖος, *fastened by a rope*; used to describe the *off side* horse to a

chariot; δεξιὸν δ' ἀνείς σειραῖον ἵππον E. 712., see ἀνίημι.

Σεισμός, *an earthquake*; σημεῖα δ' ἥξειν — ἢ σεισμὸν ἢ βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας C. 95.

Σείω, *to shake, to agitate*; κρυφῇ κάρα σείοντες A. 291. ἡνίας χεροῖν ἔσεισαν E. 703. οἷς γὰρ ἂν σεισθῇ θεόθεν δόμος A. 580. τὰ μὲν δὴ πόλεος — θεοὶ πολλῷ σάλῳ σείσαντες ὤρθωσαν πάλιν A. 163. θεὸς — ἔπαισεν ἐν δ' ἔσεισεν ἀγρίαις ὁδοῖς 1260.

Σέλας, 1. *a flame*, also *fire*; τὸ παγκρατὲς σέλας ἡφαιστότευκτον P. 974. ἐφέστιον σέλας T. 604. πευκίνης λαβόντα λαμπάδος σέλας T. 1188. 2. *lightning*; βροντήν τιν' ἢ Διὸς σέλας C. 95. 3. the *shining* of the sun; λαμπρὸν ἡλίου σέλας E. 17. 4. the *light* of day; ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας Aj. 843.

Σελλοί, *Selli*, priests of Dodona; μαντεῖα — ἃ τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν ἐγὼ Σελλῶν ἐσελθὼν ἅλσος εἰσεγραψάμην T. 1157.

Σέλμα, *a rowing-bench*; ὑπτίοις — σέλμασιν ναυτίλλεται A. 713.

Σεμνόμαντις, *a venerable prophet*; τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα R. 556.

Σεμνός, 1. *revered, holy, sacred*; σεμνὸς Ποσειδῶν C. 55. σεμνά τε παῖς Παλλὰς Ἀθάνα 1092. σεμναί τε θεῶν παῖδες Ἐρινύες E. 112. σεμνὰς Ἐρινῦς ταυρόποδας Aj. 824. θεῶν σεμνῶν C. 90. σὺν ταῖσδε ταῖς σεμναῖσι δημούχοις θεαῖς 459. τὸ σεμνὸν ὄνομα C. 41. σεμνῶν ὀργίων T. 762. οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέκη βροτοῖσιν C. 1053. σεμνὸν — βάθρον τόδ' ἀσκέπαρνον C. 100. — τὰ σέμν' ἵν' ἥκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα; R. 953. 2. *proud, boastful*; τὰ σέμν' ἔπη κόλαζ' ἐκείνους Aj. 1086.

Σεύομαι, *to hasten, to depart*; σεῦται — ἐπ' οἴκους T. 642. ὁ δ' ἐσσύθη μόνος Aj. 287. συθεὶς τ' ἂν οὐδὲν ἀλγύναις πλέον R. 446. ποῦ κυρεῖ ἐκτόπιος συθείς; C. 119. πάλιν, φίλα, συθῶμεν 1721.

Σηκός, *the recess* in a temple; Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1312.

Σῆμα, 1. *a sign*; τῶνδ' ἀποίσεις σῆμα T. 611. 2. *a portent*; ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων C. 1508.

Σημαίνω, 1. *to indicate by signs* or *words, to signify*; σημαίνει δ' ὅτι μόνης τόδ' ἐστὶ δῆλον Ἰσμήνης κάρα C. 321. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι σφε σημαίνουσι δεῦρ' ὁρμωμένας C. 1665. σήμαιν', εἴτ' ἔχει χῶρον πρὸς αὐτὸν τόνδε γε P. 22. κείνου τὸ θησαύρισμα σημαίνεις τόδε 37. Κρέοντα προστείχοντα σημαίνουσί μοι R. 79. τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί 226. χὤτι σημῆναι θέλων 933. σημήνατε 1050. σήμαινε C. 51. ταῦτα σημανοῦσ' ἐλήλυθα 367. τῷ προφερτάτῳ μόνῳ σήμαινε 1529. δηλοῖς δ' ὥς τι σημαίνων νέον A. 242. Κρέοντι σημαίνει μολών 1193. χὠ λόγος σημαινέτω T. 344. χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα σημαίνουσά τι 867. σήμαιν' ὅπου φανέντες — γελῶντας ἐχθροὺς παύσομεν E. 1286. 2. *to command*; τί χρὴ ποιεῖν; σήμαινε T. 595. Τεύκρῳ — σημήνατε μέλειν μὲν ἡμῶν εὐνοεῖν δ' ὑμῖν Aj. 673. τὸ μέν τις οὐ νέος οὔτε γήρᾳ σημαίνων C. 708. 3. mid., τὰ μὲν σημαίνομαι Aj. 32.

Σημάντωρ, *one who brings intelligence, an informant*; αὐτός μοι σὺ σημάντωρ γενοῦ R. 957.

Σημεῖον, *a sign*; σημεῖα δ' οὔτε θηρὸς οὔτε του κυνῶν — ἐξεφαίνετο A. 257. σαφῆ σημεῖ' ἰδοῦσα E. 874. — σημεῖα δ' ἥξειν τῶνδέ μοι παρηγγύα ἢ σεισμόν, ἢ βροντήν τιν', ἢ Διὸς σέλας C. 94. σαφῆ σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς E. 24. φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα R. 710. λαβὼν σημεῖα τοιαῦτα 1059. τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων A. 985.

Σθεναρός, *strong, vigorous*; ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγᾷ πόδα νωμᾶν R. 468.

Σθένος, *power, strength*; οὗτος δὲ τίς λόγῳ τε καὶ σθένει κρατεῖ; C. 68. τὸ τῆσδε χώρας οὐ γεγήρακε σθένος 731. ἐπελθὼν οὐκ ἐλάσσονι σθένει Aj. 433. 2. *moral force*, or *strength*; εἰ σθένος λάβοιμι E. 325. εἰ λάβοις σθένος 340. μέγα τι σθένος ἁ Κύπρις ἐκφέρεται νίκας T. 497. σθένει 'πὶ νικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον C. 1090, that is, ἐπὶ νίκῃ. — εἴπερ τί γ' ἔστι τῆς ἀληθείας σθένος, R. 369. — 3. *violence*; πόλις ἐναίρεται, πόλις ἐμά, σθένει C. 846. ποταμοῦ σθένος — Ἀχελῷος, *the mighty river Achelous* T. 506.

Σθένω, *to be strong, to possess strength*: 1. of body; οὐ γὰρ ἂν σθένοντά γε εἷλεν με P. 935. εἰς ὅσον γ' ἐγὼ σθένω 1389. οὐδέπω μακρὰν πτέσθαι σθένοντες R. 17. προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω 1436. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἐρῆμον ἕρπειν C. 502. οὐδὲν σθένω 850. δρομαία βᾶσ' ὅσονπερ ἔσθενον T. 923. εἶμι κἀγὼ — ὅποιπερ ἂν σθένω Aj. 797. 2. of mind; also *to be able*; οὔτε γὰρ σὺ τοῦδ' ἅτερ σθένεις ἑλεῖν τὸ Τροίας

[illegible]

Σίδηρος, 1. properly *iron*; ἐν τὰ δεῖν' ἀκμονήματα τήκει, βαφῇ σίδηρος ὡς, Ἡφαίστου Αἰ. 626. τὸν ἐγκρατέστατον σίδηρον ἐστὶν ἐν πυρὶ περισκαθῆ θραυσθέντα — ἐν εἰδίοις Α. 451. 2. *an iron blade, or weapon*; [illegible] Τ. 82. [illegible] Αἰ. 47. [illegible] Αἰ. [illegible] Τ. 452. [illegible] Τ. 1000. [illegible] Τ. 1000. [illegible] Τ. 1000. [illegible] Τ. 1000. [illegible] Ε. 66. [illegible] Ε. 1021. [illegible] C. 1619. [illegible] Αἰ. 1284. [illegible] C. 2215. [illegible] C. 2615. [illegible] Αἰ. 414. [illegible] Αἰ. 2251. [illegible] Τ. 800. [illegible] Τ. 802. [illegible] Ε. 742. [illegible] Τ. 1005. [illegible] Ε. 424. [illegible] Αἰ. 1007. [illegible] Ε. 584. [illegible] C. 561. [illegible] Αἰ. 3. [illegible] 217. [illegible] Αἰ. 731. [illegible] 783. [illegible] 954.

Σκηπτός, *a hurricane* with thunder and lightning; τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος Α. 414.

Σκῆπτρον, 1. properly *a staff*; ἐφέστιον πῆξαι λαβόντα σκῆπτρον Ε. 412. σκήπτρῳ προδεικνύς Ε. 456.

σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρός 811. 2. *a support*; οὔκουν πότ' ἐκ τούτοιν γε τοῖν σκήπτροιν ἔτι ὁδοιπορήσεις C. 852. ὦ σκῆπτρα φωτός 1111. 3. *a sceptre* as an ensign of power; ὃς νῦν σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχει C. 426. θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 450. σκῆπτρα καὶ θρόνους ἔχων 1356. δόμους Ἀτρειδῶν σκῆπτρά τ' ἀμφέπειν τάδε E. 641. παρ' ὅτῳ τὸ θεῖον Διὸς σκῆπτρον ἀνάσσεται P. 140.

Σκήπτω, *to rush suddenly upon*; ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς σκήψας ἐλαύνει — πόλιν R. 28.

Σκῆψις, *a pretext*; εἰσόρα, μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574.

Σκιά, *a shade*, or *shadow*; 1. used properly; κοὐκ οἶδ' ἐναίρων νεκρὸν ἢ καπνοῦ σκιάν P. 934. 2. figuratively; σκιᾷ τινὶ λόγους ἀνέσπα Aj. 294. σποδόν τε καὶ σκιὰν ἀνωφελῆ E. 1150. ἡμᾶς οὐδὲν ἄλλο, πλὴν εἴδωλα — ἢ κούφην σκιάν Aj. 126. ἀνδρὸς οὐκέτ' ὄντος, ἀλλ' ἤδη σκιᾶς 1236. τἄλλ' ἐγὼ καπνοῦ σκιᾶς οὐκ ἂν πριαίμην A. 1155.

Σκληρός, *hard, harsh, cruel*; σκληρᾶς ἀοιδοῦ δασμόν R. 36. — τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα A. 469. τὰ σκληρὰ — δάκνει Aj. 1098. σκληρὰ μαλθάκως λέγων C. 778. τὰ σκληρὰ πατρὸς κλύετε τοῦδ' ἀρωμένου 1408. — σκληρὰν ψυχήν Aj. 1340. ὦ ψυχὴ σκληρά, χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1250. σκληρὰν μέν, οἶδα sc. τρόφην ἔξετε C. 1611.

Σκοπέω, 1. *to look*; σκοπεῖν θ', ὅπου 'στ' ἐνταῦθα διστόμος πέτρα P. 16. μηκέτ' ἄλλοσε σκόπει E. 1466. 2. *to observe, to examine, to consider*; πάντα γὰρ σκοπῶν P. 282. τί δῆτα δεῖ σκοπεῖν 426. πλοῦν μὴ 'ξ ἀπόπτου μᾶλλον ἢ 'γγύθεν σκοπεῖν 465. τὸν βίον σκοπεῖν 504. σκοπῶ κἀγώ 585. ἣν εὖ σκοπῶν εὕρισκον ἴασιν R. 68. τὰ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130. παρ' οὗ τις ἂν σκοπῶν τάδ' — ἐκμάθοι σαφέστατα 286. πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον 291. τόδε σκοπεῖν 407. σκόπει κλύων 952. σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν C. 370. σκόπει μή σοι πρόνοι' ἢ τοῦ θεοῦ φυλακτέα 1181. εἰ — ξυνεργάσει, σκόπει A. 41. σκόπει, ὕσῳ κάκιστ' ὀλούμεθα 58. οὐ τὸν χρόνον χρὴ μᾶλλον ἢ τἄργα σκοπεῖν 725. τὴν αὑτοῦ σκοπῶν πρᾶξιν T. 150. οὐδὲν τὸ τούτου μᾶλλον ἢ τοὐμὸν σκοπῶν Aj. 124. 3. mid., in the same sense; τί δῆτ' ἂν — σκοποῖτό τις τὴν Πυθόμαντιν ἑστίαν R. 964. ἔνεστι τοῖσιν εὖ σκοπουμένοις ταρβεῖν T. 295.

Σκοπός, 1. *a watch, a scout, a spy*; τὸν σκοπὸν πρὸς ναῦν ἀποστελῶ πάλιν P. 125. τῷ σκοπῷ μὲν οὐκ ἐρεῖς ὡς ψευδόμαντις C. 1098. οὕνεκ' ἡμῖν αἴσιος σκοπὸς προσήκεις C. 35. σκοπὸς δέ νιν — οἴχεται στελῶν 298. ὡς ἂν σκοποὶ νῦν ἦτε τῶν εἰρημένων A. 215. πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν, οἷοι νῷν ἐφεστᾶσι σκοποί Aj. 925. 2. *a mark* to aim at; πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε A. 1020.

Σκοτεινός, *dark*; γιγνώσκω σαφῶς, καίπερ σκοτεινός, τήν γε σὴν αὐδὴν ὅμως R. 1326.

Σκότος, properly *darkness*: 1. *the shades below*; ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος, ἔρεβος ὦ φαεινότατον, ὡς ἐμοί Aj. 388. ὦ τὸν ἀεὶ κατὰ γᾶς σκότον εἰμένος C. 1698. Γῆς τε καὶ σκότου κόραι C. 40. ὦ γλυκεῖαι παῖδες ἀρχαίου σκότου 106. 2. the darkness of *blindness*; ἰὼ σκότου νέφος ἐμόν R. 1313. βλέποντα νῦν μὲν ὁρῶ', ἔπειτα δὲ σκότον 419, that is, μηδὲν βλέποντα. — ὀθούνεκ' — ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὓς μὲν οὐκ ἔδει ὀψοίατο 1273. 3. *concealment*; δόλον σκότῳ κρύψας E. 1388. πῶς, τόδ' εἰ καλὸν τοὔργον, σκότου δεῖ 1486. ὡς σκότῳ, κἂν αἰσχρὰ πράσσῃς, οὔ ποτ' αἰσχύνῃ πεσεῖ T. 593. τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων A. 490. τί με κατὰ σκότον ποτὲ διεμπολᾷ λόγοισι πρός σ' ὁ ναυβάτης; P. 574. ἐμοὶ δ' ἀκούειν ἔσθ' ὑπὸ σκότου τάδε A. 688.

Σκοτόω, *to darken*; ἐγὼ σκοτώσω βλέφαρα καὶ δεδορκότα Aj. 85.

Σκύλαξ, *a whelp*; Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα T. 1088.

Σκῦλον, *spoil, booty*; σκῦλά τ' εἰς μέλαθρα σὰ πέμψεις P. 1414. ἃ δ' ἂν λάβῃς σὺ σκῦλα — πρὸς πυρὰν ἐμὴν κόμιζε 1417.

Σκύμνος, *a cub*, or *young lion*; μή τις, ὡς κενῆς σκύμνον λεαίνης, δυσμενῶν ἀναρπάσῃ Aj. 966.

Σκῦρος, *Scyros*, an island in the Ægæan sea; τῆς περιῤῥύτου Σκύρου P. 240. ὅτι χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυ 326. ἐς τὴν Σκῦρον 381. ἡ πετραία Σκῦρος 457. μήποτ' ὤφελον λιπεῖν τὴν Σκῦρον 958. ἐν Σκύρῳ μένων 1344. 1354.

Σμικρός, *small, little*.

Σόομαι, σοῦμαι, *to hasten*; φίλος ὅστις ἀνὴρ φησι παρεῖναι, σούσθω, βάτω Aj. 1393.

Σός, pron., *thine*.

Σούνιον, *Sunium* a promontory in Attica; ἄκραν ὑπὸ πλάκα Σουνίου Aj. 1199.

Σοφία, *wisdom*; σοφίᾳ δ' ἂν σοφίαν παραμείψειεν ἀνήρ R. 503. σοφίᾳ γὰρ ἔκ του κλεινὸν ἔπος πέφανται A. 616.

Στεῖχε, to proceed; go; coming; or [illegible] P. 77.

Στέμμα, στέφος; [illegible] — [illegible] τὸ [illegible] P. 14.

Στεῖρα, στειρά, barren, childless.

Στείρα, στεῖρα; [illegible] P. 421.

Στείχω, στεῖχε, στείχετε; [illegible] R. 1461. [illegible] — [illegible] Ἄγγελε C. 307.

Στεμνός, φορητός, [illegible]; [illegible] C. 4.

Στέρνον, τὸ στῆθος, τὸ [illegible], [illegible]; [illegible] ἀνάβρυσε A. 1002.

Στερνοῦμαι, τὸ [illegible]; [illegible] — [illegible] P. 777. [illegible] P. 1264.

Στέρνωμα, [illegible]; [illegible] R. 1025.

Στέρνα, [illegible]; Ὦ αἱ Μοῖραι [illegible] P. 202. [illegible] [illegible] 1001. [illegible] R. 40.

Στερνία, [illegible], a mountain of the Thebans; [illegible] C. 1321.

Στεῖρος, τὸ [illegible], [illegible]; [illegible] P. 302. [illegible] 1002.

Στέρω, 1. to plunder; [illegible] P. 97. [illegible] R. 1242. 2. to bear; [illegible] Ὦ [illegible], [illegible] A. 20. — [illegible] C. 72. [illegible] R. 390. 3. to drive; [illegible] 1002. [illegible] from a [illegible] R. 352.

Στέφος, τὸ [illegible]; [illegible] — [illegible] A. 346.

Στέφω, to wear; [illegible] — [illegible] R. 325. [illegible] P. 21. [illegible] 1272. — [illegible] R. 1401. 2. to [illegible]; [illegible] — [illegible] R. 632.

Στήθη, to [illegible] a libation; [illegible] R. 202. [illegible] — [illegible] P. 1022.

Στήκω, τὸ [illegible]; Ὦ στήκω Ἀχιλλεύς P. 384. 573. 1055. Ὦ [illegible] Αἰγίσθου στήκει Αἰ. 1272. Ὦ στήκω Ἀτρεύς R. 1398. Ὦ στήκω Ἕκτορ C. 329. Ὦ Ζεῦ — [illegible] C. [illegible] στήκω [illegible] T. 1003. [illegible] 1137. [illegible] C. 66. [illegible] C. 1277. [illegible] R. 1146. [illegible] R. 1246. [illegible] R. 1677.

Στηρίζειν, Spartolus, a river in Thessaly; [illegible] P. 490.

Στηρίγματα τὰ σκῆ' ὀρθῶν 716.

Στιβάδες, to hasten; [illegible] E. 962. [illegible] T. 332. [illegible], [illegible] Αἰ. 791. [illegible] — [illegible] P. 1262. [illegible] P. 616. [illegible] C. 904. [illegible] 1022. 2. to strive earnestly; [illegible] E. 343. [illegible] Αἰ. 799. [illegible] 1044. [illegible] C. 1027.

Στιβάς, a couch; [illegible] T. 675.

Στιλβηδόν, 1. the bounds; [illegible] A. 1053. 2. figuratively, the mind; [illegible] — [illegible] Αἰ. 974.

Στιβάς, 1. [illegible]; [illegible] R. 21. [illegible] A. 94. 2. the burial [illegible] of a corpse; [illegible] E. 748. [illegible] 1111. [illegible] 1143. [illegible] 1149.

Στιγή, 1. origin, family; [illegible] Αἰ. 1277. 2. offspring; [illegible] T. 315. [illegible] — [illegible]; 413. [illegible] A. 1149. 3. the sowing of seeds; [illegible] A. 1112.

Στιγόν, the sowing or produce; [illegible] P. 700.

Στιβάζω, to take pains, or be active about; [illegible]

δάζομεν λαμπρὸν ποιεῖσθαι μᾶλλον ἢ τοῖς δρωμένοις C. 1145.

Σπουδαῖος, *valuable, to be prized;* δώσων ἱκάνω τοὐμὸν ἄθλιον δέμας σοὶ δῶρον, οὐ σπουδαῖον εἰς ὄψιν C. 583.

Σπουδή, *zeal, exertion;* ἥ τοι καίριος σπουδὴ — ὕπνον κἀνάπαυλαν ἤγαγεν P. 633. σὺν σπουδῇ ταχύς 1207. ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Aj. 13. τύχη — σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία, *an accident, not worthy however of my zeal* R. 778.

Σταγόν, *a drop;* φόνου μυδώσας σταγόνας R. 1278.

Στάζω, *to drip, to trickle;* στάζει — φοίνιον τόδ' — αἷμα P. 772. κάρα στάζων ἱδρῶτι καὶ χέρας ξιφοκτόνους Aj. 10. χεὶρ στάζει θυηλῆς Ἄρεος E. 1413.

Σταθμάομαι, *to conjecture;* εἰ χρή τι κἀμὲ — σταθμᾶσθαι R. 1111.

Σταθμός, 1. *a station, an abode;* ἔκσωσόν μ' ἄγων — ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά P. 487. 2. *a cattle-pen;* χειμῶνι — τἀμὰ τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον, οὗτός τ' εἰς τὰ Λαΐου σταθμά R. 1139. 3. *a doorway* or *portal;* εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ — 'κύρουν ἐγὼ πάλαι φυλάσσων E. 1323, ἐν ταῖς παραστάσιν schol.

Στάλαγμα, *a drop* or *dropping;* φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1224.

Στάσις, *strife, discord;* τί τὴν ἄβουλον — στάσιν γλώσσης ἐπήρασθε R. 634. ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών T. 1169. φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι C. 1235.

Στατός, *stagnant;* στατὸν εἰς ὕδωρ P. 708.

Στεγάζω, *to cover,* of sleep, *to overshadow;* ὕπνον — ἐμὲ στεγάζειν ἡδύν E. 771.

Στεγανός, *covered;* λευκῆς χιόνος πτερύγι στεγανός A. 114.

Στέγη, 1. *a roof,* thence *a house;* κἀκ ποίας στέγης; R. 1164. νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην 1228. ἴθι στέγης ἔσω 1515. ὑπὸ στέγης ἔσω A. 1233. εἴσω στέγης T. 201. εἴσω στέγης χωρῶμεν 492. καί τι καινίζει στέγη 864. πρὶν οὖν τίν' ἀνδρῶν ἐξοδοιπορεῖν στέγης E. 20. τῆσδ ἀποστῆναι στέγης 900. τήνδε τὴν στέγην 1489. — τὰς ἐμὰς στέγας ἵκου R. 533. στέγαι μὲν αἵδε 927. εἴσω στέγας (παράγεται) 1384. ἰὼ στέγαι φίλων ἐρῆμοι 1396. πορευέσθω στέγας T. 328. οὐκ εἶ — κατὰ στέγας R. 637. κατὰ στέγας θακοῦσιν ἱστουργοῦντες C. 338. κατὰ στέγας κλάω E. 274. Αἴγισθος μὲν οὐ κατὰ στέγας 1300. 2. *a chamber;* κἀμπίπτει στέγῃ R. 1262. 3. *a cavern;* ἀμείψας τάσδε πετρήρεις στέγας P. 1246. βαιᾷ τῇδ' ὑπὸ στέγῃ 286. οἰκουμένη στέγη 298. 4. *a grave;* ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ A. 879. ἐκ κατώρυχος στέγης 987. ἐν κατηρεφεῖ στέγῃ E. 374. 5. *a tent;* πρὸς κίον' ἑρκείου στέγης Aj. 108. ἔνδοθεν στέγης μὴ 'ξὼ παρήκειν 728.

Στέγος, *a house, an abode;* πλῆρες ἄτης — στέγος Aj. 300. σὺ δέξαι μ' ἐς τὸ σὸν τόδε στέγος 1156.

Στέγω, *to cover, to protect;* πύργοι μέν, οἳ πόλιν στέγουσιν C. 15. 2. *to contain;* τόδ' ἄγγος ἴσθι σῶμα τοὐκείνου στέγον E. 1107. — 3. *to conceal;* τί χρὴ — στέγειν ἢ τί λέγειν P. 136. ἥξει — κἂν ἐγὼ σιγῇ στέγω R. 341. pass., μόνον παρ' ὑμῶν εὖ στεγοίμεθα T. 593.

Στειπτός, *closely pressed, trodden down;* στειπτή γε φυλλάς P. 33.

Στείχω, *to go, go away,* or *depart, to come, to approach.*

Στέλλω, 1. act. imperf., ἔστελλον P. 493. 567. — fut., στελοῦμεν 636. στελοῦσι 971. στελεῖν 619. 899. T. 609. στελῶν C. 299. στελοῦντα R. 860. — aor., ἔστειλα A. 165. ἐστείλαμεν Aj. 1024. στείλωσι P. 1066. στείλαντος C. 741. στείλαντες P. 60. — 2. pass. perf., ἐσταλμένον T. 773. — aor., ἐστάλην E. 396. Aj. 321. ὃς ἐστάλη C. 556. 3. mid. aor., ἐστειλάμην R. 434.

Signification: 1. *to prepare for,* or *set out on a journey* or *voyage;* κεῖνός γ' ἐπ' ἄλλον ἄνδρ' ὁ Τυδέως τε παῖς ἐστελλον P. 567. τότε στελοῦμεν 636. Μενέλαος, ᾧ δὴ τόνδε πλοῦν ἐστείλαμεν Aj. 1024. προδούς μ' ἔοικε κἀκλιπὼν τὸν πλοῦν στελεῖν P. 399. εἰς ὅσον τά τ' ἐκ νεὼς στείλωσι ναῦται 1066. 2. *to send, to convey, to fetch;* ἔμ' εἰς Ἀχαιοὺς ὤμοσεν πείσας στελεῖν; 619. ἢ βίᾳ στελοῦσί σε 971. τὸν ἐργάτην πέμψον τινὰ στελοῦντα R. 860. σκυπὸς δέ νιν — οἴχεται στελῶν C. 299. οἵ σ' ἐν λιταῖς στείλαντες ἐξ οἴκων μολεῖν P. 60. ὑμᾶς δ' ἐγὼ — ἔστειλ' ἱκέσθαι A. 165. 3. *to send for,* implying *command;* πολλὰ γὰρ τοῖς ἱγμένοις ἔστελλον αὐτὸν ἱκεσίους πέμπων λιτὰς αὐτόστολον πέμψαντά μ' ἐκσῶσαι δόμοις P. 493. οὐκ ἐξ ἑνὸς στείλαντος, ἀλλ' ἀνδρῶν ὕπο πάντων κελευσθεὶς C. 741. 4. *to fit out, to deck;* εὔγμην — παυδίκως στελεῖν χιτῶνι τῷδε T. 609, schol., σκεπάσειν, ἐνδύσειν, περιβαλεῖν αὐτὸν τούτῳ τῷ χιτῶνι. 5. pass., *to be sent;* τού-

των γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην Aj. 321. Θησεύς, κατ' ὀμφὴν σὴν ὃς ἐστάλη, πάρα C. 556. 6. *to set out*; — ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε; P. 464. κατερητύσων δ' ὁδόν, ἣν στέλλει 1402. 7. *to be sent* by command; τὸ σὸν μόνης δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον T. 773. 8. mid., *to send for to oneself*; ἐπεὶ σχολῇ ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην R. 434.

Στέναγμα, *groaning*; πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων R. 5.

Στεναγμός, *groaning, lamentation*; μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται R. 30. στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη — οὐδέν ἐστ' ἀπόν 1284.

Στενάζω, *to groan, to moan, to lament*; μὴ στέναζε P. 905. πατρὸς ἔμφυτον ἅλαστον αἷμα — στενάζειν C. 1668. τὸν δ' ἐμὸν πότμον — οὐδεὶς φίλων στενάζει A. 873. πάρα στενάζειν Aj. 961. ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στέναζε E. 1291. — βοῶν, στενάζων P. 11.

Στενακτός, *to be lamented*; ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτός, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο C. 1659.

Στενάχω, *to bemoan, to lament*; — ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι E. 139. τὸν ἀεὶ πατρὸς δειλαία στενάχουσα 1065.

Στένω, *to mourn, to lament*; 1. intrans., ᾗ πάρεστι μὲν στένειν E. 947. ἦ που ὁλοὰ στένει T. 843. ὥστε μὴ λίαν στένε 1161. τί δὴ ποτὲ — ἐπισκοπῶν στένεις 1173. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις 1202. ἀστακτὶ δὲ σὺν τοῖς παρθένοις στένοντες ὡμαρτοῦμεν C. 1643. 2. trans., ἣ κεῖνον στένω P. 338. τὰ τῶν πέλας στένειν 340. τἀπὶ σοὶ στένων κακά 795. ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει R. 64. ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τόδ' ἐμὸν στένει δακρῦον C. 1707. ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν A. 1234. τί δή ποτ' — ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; E. 1171. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω; 1203. 3. met., applied to *the roaring of the sea*; δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισεν στένοντα πόντον Aj. 660.

Στενωπός, *a narrow passage*; δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς R. 1399.

Στέργημα, *a love charm*; στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν T. 1128.

Στέργω, 1. *to love, to delight in*; ὥστε μήτινα — στέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον T. 574. ἐπεί σε λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας Aj. 211. κἄθ' ὧδ' — ἔστερξεν μέγα R. 1023. οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ, οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως C. 1526. ὡς στέργειν ἐμέ A. 292. στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν A. 277. λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην 539. τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ P. 456. ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες T. 279. κεῖνος τὰ κείνου στεργέτω, κἀγὼ τάδε Aj. 1018. 2. *to entreat*; καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω καὶ κασιγνήταν — στέργω C. 1096. 3. *to be contented with, to acquiesce in, to put up with*; ἐγὼ δὲ ἀνάγκῃ προὔμαθον στέργειν κακά P. 534. στέργειν γὰρ αἵ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει C. 7. — καὶ στέργε τὴν γυναῖκα T. 486. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων 988. στέρξον, ἱκετεύω C. 522.

Στερεός, *hard, cruel*; ἁμαρτήματα στερεά, θανατόεντα A. 1248.

Στερεόφρων, *resolute*; ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων Aj. 909.

Στερέω, *to deprive*; 1. act., ἦ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον; A. 570. 2. pass., φωτὸς ἐστερημένη T. 176. τῶνδέ γ' ἐστερημένος C. 861. πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένη E. 948. τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς 1201. μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται A. 881. — νεᾶς τροφῆς στερηθείς Aj. 506. εἴ σου στερηθῶ C. 1445. δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο A. 13. κοὐ μὴ στερηθῆς γε R. 771, sc. τοῦ μαθεῖν.

Στερκτός, *beloved, to be loved*; τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτόν R. 1338.

Στέρνον, 1. *the breast*; εἴθε σοῦ διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε P. 781. στέρνων ἀραγμούς C. 1605. ἀντήρεις στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων E. 90. χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Aj. 619. στερνῶν διερροίζησεν (ἰὸς) T. 565. ὦ νῶτα καὶ στέρνα 1080. 2. met., τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύναιμι T. 482. ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην C. 488. οὕτω — χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν, *it is fit to be thus minded* A. 635.

Στερνοῦχος, *containing in its bosom*, thence *fruitful*; πεδίων — στερνοῦχου χθονός C. 697.

Στέρομαι, *to be deprived of* any thing; χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι, *to rejoice and to be deprived of joy* T. 136.

Στεροπή, 1. *lightning*; λαμπρᾶς γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ἄξας ὀξὺς νότος ὡς, λήγει Aj. 250. πυρὶ καὶ στεροπαῖς R. 470. 2. *brilliancy*; ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων T. 99.

Στέροψ, *bright*; στέροψ λιγυύς A. 1114.

Στέφανος, *a crown*; οὔτε στεφάνων

οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν Aj. 1178. Used metaphorically as *the reward of victory*; τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος P. 830. ὧν (ἀριστείων) αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Aj. 460, the same as ὧν στέφανον εὐκλεᾶ.

Στεφάνωμα, *a crowning, anything that crowns*; στεφάνωμα πύργων A. 122. νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα C. 690.

Στέφος, *a crown*; τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ R. 913.

Στέφω, *to encircle, to surround, to adorn, to crown*; λοιβαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει A. 427. τύμβον λοιβαῖσι καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 53. ὅπως — αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶ στέφωμεν, ἢ τὰ νῦν δωρούμεθα E. 450. καί σε παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις Aj. 93.

Στήλη, *a pillar*, or *column*; ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων E. 710. λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας 734.

Στηρίζω, *to fix*; pass. or mid., *to remain fixed*; ὅπου μακραίωνι στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ Aj. 193, ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν ἐνεστήριξας schol.

Στιβέω, *to track*; πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν Aj. 861.

Στίβος, 1. *a path, a footway*; ἄγων ἐρῆμος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος A. 769. τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον; P. 157. στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που 163. — φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος, *the voice of one crawling along his path with difficulty* 206. 2. *a footstep*; στίβου γ' οὐδεὶς τύπος P. 29. φυλάξεται στίβος 48. in which of the above senses it is used in the following passage, seems doubtful; ἐρῆμον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 485.

Στικτός, *variegated, spotted*; στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν P. 184. ἐξεκίνησεν ποδοῖν στικτὸν κεράστην ἔλαφον E. 558.

Στολή, 1. *equipment, garb*; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί P. 224. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ T. 761. ἀεικεῖ σὺν στολᾷ E. 184. 2. *a garment, a robe*; βορᾶς μέρος προσέδοσαν, ἥ τινα στολήν P. 309. στολὰς ταύτας φορεῖν C. 1359. ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς 1593.

Στόλος, 1. *equipment* for an expedition, thence *a fleet* fitted out; κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ P. 270. πλέων γὰρ οὐ πολλῷ στόλῳ 543. διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ 557. 2. *a naval expedition, a voyage*; σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος — οὔτε τοῦ πρώτου στόλου P. 73. κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247. — κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 488. τὸν οἴκαδ' ἥπειγον στόλον 497. χὠ στόλος πορσύνεται 770. οὔποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἄν 1026. 3. *an armament, an army*; πρὸς τοὺς Ἀτρείδας καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον P. 904. τὸν ἑπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον — ἀγείρας C. 1307. τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον T. 225. προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, *my whole people is sickening* R. 169. 4. *the occasion* or *purpose of a voyage*; τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; *on what purpose sailing didst thou touch at this land?* P. 244. τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος; R. 359. τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ — ἐσπόμην T. 559.

Στόμα, 1. *the mouth*; ἴσχε δακὼν στόμα σόν T. 973. οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν T. 934. νῦν καλὸν ἀντίφονον κορέσαι στόμα — ἐμᾶς σαρκός P. 1141. 2. *the mouth* as an instrument of speech; περίαλλ' ἰακχίων ἐκ στομάτων R. 1219. γάμους καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ δίῃκας στόματος C. 967. — καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα προπηλάκιζε R. 426. τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα R. 706. τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 131, that is εὐφημοῦντες τῷ στόματι. — τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα 609. πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα C. 1279. σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα A. 505. ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα 984. τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα T. 1166. ἐθηλύνθην στόμα Aj. 636. οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα 1089. σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα 1126. δῆλος δὲ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα 1204. μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα E. 623. μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα 1247. τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα C. 798. 3. *speech*; τὸ γὰρ σὸν — ἐποικτείρω στόμα ἐλεινόν R. 671. σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα C. 985. 4. *the mouth* or *entrance* to a city; ἑπτάπυλον στόμα A. 119.

Στόμαργος, *bold of speech*; κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακήν, εἴτε στόμαργον E. 597.

Στόμιον, 1. *the mouth* or *entrance* of a cavern; δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον A. 1202. ὦ ψυχὴ — χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1251. 2. *a bit*; ὡς, εἴ τις ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξήρετο — στόμια δέχηται τἀμά E. 1454.

Στόμωσις, *power of speech*; στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν C. 799.

Στοναχέω, *to mourn for*; μὴ οὐ τὸν ἐμὸν στοναχεῖν πατέρ' ἔθλον E. 131.

Στοναχή, *a groaning*; ἔχομεν στοναχὰς Aj. 202, same as ἔχομεν στένειν.

Στονόεις, 1. *uttering groans, mournful*; στονόεσσά τε γᾶρα ἡμαυλος R. 187. ἃ στονόεσσα — ἃ Ἴτιν, αἶαν Ἴτιν ὀλοφύρεται, ὄρνις E. 144. 2. *roaring*, of the sea; ὑπὲρ στονόεντα πορθμόν A. 1131. 3. *exciting groans*; στονόεντος ἐν τομῇ σιδάρου T. 882.

Στόνος, 1. *a groaning*; στόνον ἀντίτυπον βαρυβοῦτα P. 688. στόνον σαυτοῦ ποιεῖ 742. στόνον ἀντίτυπον 1446. ἦν δὲ μετώπων ὀλόεντα πλήγματα καὶ στόνοι ἀμφοῖν, T. 519. 2. *the noise of the sea* dashed against the shore: στόνῳ βρέμουσι δ' ἀντιπλῆγες ἀκταί A. 583.

Στόρνυμι, *to strew, to spread*; παῖδα εἶδε κοῖλα δέμνια στορνύντα T. 898.

Στυχάζομαι, *to search out*; εὖ γε στυχάζει A. 241.

Στράπτω, *to lighten, to flash like lightning*; τὰ πολλά τε στράψαντα χειρὸς τῆς ἀνικήτου βέλη C. 1511.

Στράτευμα, *an army*; πρῶτος ἐκπεμφθεὶς στρατεύματος P. 1411. ἀρστεῖ' ἐκλαβὼν στρατεύματος 1415. στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος C. 1418. πῶς — πάλιν στράτευμ' ἄγωμι ταὐτόν —; 1421. τὸ κλεινὸν Ἑλλάδος στράτευμ' ἀγείραντος E. 685. ἐκλιπὼν τὸ ναυτικὸν στράτευμ' Ἀχαιῶν P. 59.

Στρατεύομαι, *to make a military expedition*; οὐ — τῆς σῆς οὕνεκ' ἐστρατεύσατο γυναικός Aj. 1090.

Στρατηγέω, *to lead an army, to be a general*; ὦ τοῦ στρατηγήσαντος ἐν Τροίᾳ ποτὲ Ἀγαμέμνονος παῖ E. 1. ποῦ σὺ στρατηγεῖς τοῖδε; Aj. 1079.

Στρατήγιον, *a camp or encampment*; μέσον δὲ προσμολὼν στρατήγιον, Aj. 708.

Στρατηγίς, *belonging to a general*; καὶ δὴ 'πὶ δισσαῖς ἦν στρατηγίσιν πύλαις Aj. 49.

Στρατηγός, *a general*; οἱ δισσοὶ στρατηγοὶ P. 264. πρὸς — τῶν Ἀτρέως δισσῶν στρατηγῶν 1013. οὐχ ὅλων στρατηγός Aj. 1085. ἕ' τερος στρατηγός 1088. πλείους κήρυκας λαβὼν καὶ τὼν στρατηγὼν ἧκε 1095. κοὔτε στρατηγοὺς οὔτε ναυάρχους μολεῖν ἡμᾶς Ἀχαιῶν — διωμόσω 1211. ὁ στρατηγὸς ὀξυβρόντητος 1365. φασὶ — κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν A. 8.

Στρατηλάτης, *the leader of an army*; στρατηλάτου χρηστοῦ C. 1431. τὸν στρατηλάτην Ἀγαμέμνονα Aj. 1202. — ὦ διπλοῖ στρατηλάται P. 732. Ἀτρεῖδαι, ἀγαθοὶ στρατηλάται 861. ἄλλοτ' ἄλλον — στρατηλατῶν Aj. 58.

Στρατόπεδον, *a camp*; κατεῖχ' ἀεὶ τῶν στρατόπεδον δυσφημίαις P. 10.

Στρατός, 1. *an army*. 2. *a crowd*; γηγενὴς στρατὸς Γιγάντων T. 1043. δίφυῆ τ' ἄμικτον ἵππο βάμονα στρατὸν θηρῶν 1085. στρατὸς δ' — ἀνωλόλυξε τὸν νεανίαν E. 739. εἶδέ μ' ἐν πολλῷ στρατῷ δακρυβροοῦντα T. 792.

Στρέφω, 1. *to turn, to wield*; διὰ πολυφάφου στρέφων πύρπακος — σάκος Aj. 572. 2. *to turn upside down, to upset*; ὑπτίοις κάτω στρέψας — σέλμασιν ναυτίλλεται A. 713. 3. pass., *to turn back* or *round*; χρυσῷ βραχεῖ στραφέντες C. 1644. στραφεὶς οὕτως ἴω; A. 315. 4. mid., *to turn back*; στρέψαι στράτευμ' ἐς Ἄργος C. 1418. 5. in a figurative sense; pass., *to be influenced* or *moved*; τοῦ δὲ σοῦ φόβου οὐκ ἂν στραφείην, *I would not be moved by thy noise* Aj. 1096. also *to be changed*; κἂν σοῦ στραφείη θυμός T. 1124. ἀνειμένη μὲν — οὐ στρέφει E. 506.

Στροφάς, *whirled round*; ἄρατον στροφάδες κέλευθοι, *the circular path of the Bear* T. 131.

Στρόφιος, *Strophius*, king of Phocis, and father of Pylades; γέρων Στρόφιος E. 1100.

Στρωτός, *spread, outspread*; στρωτὰ βάλλουσαν φάρη T. 912.

Στρωφάομαι, *to roam*; ἄλλη δὲ κἄλλη δωμάτων στρωφωμένη T. 903.

Στυγερός, 1. *odious, hateful, abominable*; στυγερὰν ἔχε δύστηνον ἀρὰν ἐπ' ἄλλοις P. 1105. τὰν ἐμὰν στυγερὰν Τροφὰν γαῖαν 1159. 2. *wretched*; πλὴν τοῖν στυγεροῖν A. 144. βίου τοῦ στυγεροῦ T. 1013. στυγερῶν ὅπλων Aj. 1173. ἀνεῦται στυγερῷ δαίμονι 1193. στυγεραὶ εἰναὶ E. 92. θρήνων στυγερῶν τε γόων 104. θηροβολοῦντα πτηνοῖς ἰοῖς στυγερὸν στυγερῶς P. 166.

Στυγερῶς, *wretchedly*; θηροβολοῦντα στυγερὸν στυγερῶς P. 166.

Στυγέω, *to hate, to detest*; τοὺς δὲ (λόγους) καὶ πράσσειν στυγῶ P. 87. ὁ δ' Ἀτρείδας στυγῶν 389. οὕνεκ' Ἀτρέδας στυγεῖ 582. ἐάν τε νουθετῇ τις — στυγεῖς 1307. οἷον (θέαμα) καὶ στυγοῦντ' ἐποικτίσαι R. 1296. τάς τε τολμώσας στυγῶ T. 580. θεοὶ — στυγοῦσι τοὺς κακούς Aj. 133. τῆς δὲ δειλίας (σε) στυγῶ E. 1016. κακὰς ἐγὼ γυναῖκας υἱέσι στυγῶ A. 567. pass., τί δ' ἐστὶν — πρός γ' ἐμοῦ στυγούμενον; T. 735. οὗτος δὲ στυγήσεται R. 672.

Στύγιος, *Stygian*; Στύγιον δόμον C. 1560.

Στυγνός, 1. *hateful*; ὁ στυγνὸς Εὐρυσθεύς T. 1038. στυγναῖσι λό-

βαις Aj. 558. στυγνόν τε φῶτα P. 1122. παῖς δύμὸς — στυγνός C. 1175. τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος 1392. 2. *unhappy, wretched;* ὦ στυγνὸς αἰών P. 1332. νῷν δ' ἦν τὰ πρόσθεν στυγνός (δαίμων) E. 906. δεινῶν στυγνῶν τ' ἀχέων 842. στυγνὸν οἰμώξας A. 1211. 3. *morose;* στυγνὸς μὲν εἴκων δῆλος εἶ R. 673.

Στυφελίζω, *to drive violently;* τὰ δ' ἐπ' ἄλλοις ἐπενώμα στυφελίζων μέγας Ἄρης A. 139.

Στυφλός, *rugged;* στυφλὸς δὲ γῆ καὶ χέρσος A. 250.

Συγγενής, 1. *akin, of kindred to;* ἄνδρα σοὶ μὲν ἔμπολιν οὐκ ὄντα, συγγενῆ δέ C. 1159. οὐ δή ποθ' ἡμῖν ξυγγενὴς ἥκεις ποθέν E. 1193. ἄνδρα συγγενῆ R. 551. συγγενεῖ χερί, *by a brother's hand* C. 1389. Used substantively, *kindred;* τὸ συγγενές E. 1461. R. 814. 2. *born together with;* οἱ δὲ συγγενεῖς μῆνές με μικρὸν καὶ μέγαν διώρισαν R. 1082.

Συγγίγνομαι, *to aid;* ὦ θεοὶ πατρῷοι, συγγένεσθέ γ' ἀλλὰ νῦν E. 403.

Συγγιγνώσκω, 1. *to be made conscious of;* παθόντες ἂν ξυγγνοῖμεν ἡμαρτηκότες A. 917. 2. *to pardon;* σύγγνωτε E. 249. Ζεὺς τὰν ξυνέγνω T. 278.

Σύγγνοια, see ξύγγνοια.

Συγγνώμη, *pardon, forgiveness;* συγγνώμην ἔχειν, signifies *to forgive;* πατὴρ δὲ τούτων, οἶδα, συγγνώμην ἔχει E. 392. ἀνδρὶ συγγνώμην ἔχω Aj. 1301. τούτοις οὔτε συγγνώμην ἔχειν P. 1303. ἥδε τοι τύχη κακὴ μὲν αὐτῇ γ', ἀλλὰ συγγνώμην ἔχει, *this circumstance is unfortunate to her at least, but it affords occasion for forgiveness* T. 327.

Συγγνωμοσύνη, *pardon;* μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην T. 1255, same as πάνυ συγγνόντες.

Συγκαθαρμόζω, *to inter together;* πεπτῶτ' ἀδελφὸν τόνδε συγκαθαρμόσαι Aj. 905.

Συγκάμνω, *to labour together with;* σύγκαμν' ἀδελφῷ E. 975. Ὤθ', ἐγκόνει, σύγκαμνε Aj. 967.

Συγκαταζεύγνυμι, *to bind closely with;* ὀθούνεκ' ἄτῃ συγκατέζευκται κακῇ Aj. 123.

Συγκαταίθω, *to burn together with;* ἐν νεοσπάσιν θαλλοῖς ὃ δὴ λέλειπτο συγκατῄθομεν A. 1187.

Συγκατακτείνω, *to slay together;* παραπλήκτῳ χερὶ συγκατακτὰς — βοτὰ καὶ βοτῆρας Aj. 226.

Συγκατεύχομαι, *to pray for at the same time;* ὧν ἐρῶμεν, ταῦτα συγκατευξάμην A. 1317.

Συγκατοικέω, *to dwell together with;* ἐσθῆτι σὺν τοιᾷδε, τῆς ὁ δυσφιλὴς γέρων γέροντι συγκατῴκηκεν πίνος C. 1261.

Συγκατοικτίζω, *to lament together with;* οἷα πάσχω συγκατοικτιουμένη T. 532.

Σύγκειμαι, *to lie together;* τοῦτον εἶ βαλεῖτέ που, βαλεῖτε χἠμᾶς τρεῖς δμοῦ συγκειμένους Aj. 1288.

Συγκεράννυμι, *to mingle together;* δειλαίᾳ δὲ συγκέκραμαι δύᾳ, *I am involved in wretched woe* A. 1295. Τέκμησσαν οἴκτῳ τῷδε συγκεκραμένην, Aj. 879. παγχρίστῳ συγκραθεὶς *wrapped in the anointed robe* T. 659.

Σύγκλητος, *convoked;* σύγκλητον τήνδε γερόντων προὔθετο λέσχην A. 159.

Συγκοιμάομαι, *to lie with, to be married to;* τῷδε (τῷ αὐτοέντῃ) συγκοιμωμένην E. 266.

Συγκομίζω, 1. *to convey together;* ἐνταῦθα γάρ μοι κεῖνα συγκομίζεται C. 591. σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Aj. 1027.

Συγκυρέω, *to meet with, to encounter;* τῇδε συγκῦρσαι τύχῃ C. 1406.

Συγχέω, *to confound together, to overthrow;* τὰ δ' ἄλλα συγχεῖ πάνθ' ὁ παγκρατὴς χρόνος C. 615. τὸ γὰρ σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν T. 1219.

Συγχωρέω, *to yield;* συγχώρει θέλων P. 1327.

Συγχωρητέος, *that must be yielded to;* ἡμῖν δ' οὐχὶ συγχωρητέα C. 1428.

Συλάω, *to spoil, to take away;* πατρὸς γέρας συλῶντες P. 1351. συλῶντα τἀμὰ καὶ τὰ τῶν θεῶν C. 926. — οὐ γὰρ ἄν ποτε ζῶντός γ' ἐκείνου ταῦτ' ἐσυλήθην ἐγώ P. 411.

Συλλαμβάνω, 1. *to seize, to lay hold of;* κόμην ἀπρὶξ ὄνυξι συλλαβὼν χερί Aj. 303. συλλαβὼν — ἔμπρησον P. 788. ὅδ' ἦν ἄρα ὁ συλλαβών με 967. ξυλλάβετέ γ' αὐτόν 991. 2. *to take away with one;* ἕκπλει σεαυτὸν ξυλλαβὼν ἐκ τῆσδε γῆς P. 573. τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβὼν θεσπίσματα κεῖται παρ' Ἅιδῃ Πόλυβος R. 971. τάσδε συλλαβὼν ἀράς C. 1386. παῖδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει T. 1143. 3. *to assist;* οὐδένα — οὐδ' ὅστις νόσου κάμνοντι συλλάβοιτο P. 282.

Συλλύω, *to assist in loosing;* εἰ μὴ ξυνάψων ἀλλὰ συλλύσων πάρει Aj. 1296.

Συμβαίνω, 1. *to go together with, to assist;* ὃν οὐδαμοῦ φῆς οὐδὲ συμβῆναι ποδί Aj. 1260. Τίρυνθι συμβέβηκεν, *she is gone to Tiryns* T. 1142. 2. *to agree with;* φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινά

τῶν γὰρ οὕνεκ' ἐστάλην Aj. 321. Θησεύς, κατ' ὀμφὴν σὴν ὃς ἐστάλη, πάρα C. 556. 6. *to set out*; — ἤδη, τέκνον, στέλλεσθε; P. 464. κατερητύσων δ' ὁδόν, ἣν στέλλει 1402. 7. *to be sent* by command; τὸ σὸν μόνης δώρημ' ἔλεξεν, ὥσπερ ἦν ἐσταλμένον T. 773. 8. mid., *to send for to oneself*; ἐπεὶ σχολῇ ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην R. 434.

Στέναγμα, *groaning*; πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμιαμάτων γέμει, ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων R. 5.

Στεναγμός, *groaning, lamentation*; μέλας δ' Ἅιδης στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται R. 30. στεναγμός, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη — οὐδέν ἐστ' ἀπόν 1284.

Στενάζω, *to groan, to moan, to lament*; μὴ στέναζε P. 905. πατρὸς ἔμφυτον ἅλαστον αἷμα — στενάζειν C. 1668. τὸν δ' ἐμὸν πότμον — οὐδεὶς φίλων στενάζει A. 873. πάρα στενάζειν Aj. 961. ὡς ἐπ' ἄτῃ τῇ μάτην λελεγμένῃ στέναζε E. 1291. — βοῶν, στενάζων P. 11.

Στενακτός, *to be lamented*; ἀνὴρ γὰρ οὐ στενακτός, οὐδὲ σὺν νόσοις ἀλγεινὸς ἐξεπέμπετο C. 1659.

Στενάχω, *to bemoan, to lament*; — ἀεὶ στενάχουσα διόλλυσαι E. 139. τὸν ἀεὶ πατρὸς δειλαία στενάχουσα 1065.

Στένω, *to mourn, to lament*; 1. intrans., ᾗ πάρεστι μὲν στένειν E. 947. ἤ που ὀλοὰ στένει T. 843. ὥστε μὴ λίαν στένε 1161. τί δὴ ποτὲ — ἐπισκοπῶν στένεις 1173. πρὸς δίκης γὰρ οὐ στένεις 1202. ἀστακτὶ δὲ σὺν τοῖς παρθένοις στένοντες ὡμαρτοῦμεν C. 1643. 2. trans., ἢ κεῖνον στένω P. 338. τὰ τῶν πέλας στένειν 340. τἀπὶ σοὶ στένων κακά 795. ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πόλιν τε κἀμὲ καὶ σ' ὁμοῦ στένει R. 64. ἀεὶ γὰρ ὄμμα σε τόδ' ἐμὸν στένει δακρῦον C. 1707. ἔσω δμωαῖς προθήσειν πένθος οἰκεῖον στένειν A. 1234. τί δή ποτ' — ἀμφ' ἐμοὶ στένεις τάδε; E. 1171. πῶς τὸν θανόντ' ἀδελφὸν οὐ δίκῃ στένω; 1203. 3. met., applied to *the roaring of the sea*; δεινῶν τ' ἄημα πνευμάτων ἐκοίμισεν στένοντα πόντον Aj. 660.

Στενωπός, *a narrow passage*; δρυμός τε καὶ στενωπὸς ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς R. 1399.

Στέργημα, *a love charm*; στέργημα γὰρ δοκοῦσα προσβαλεῖν σέθεν T. 1128.

Στέργω, 1. *to love, to delight in*; ὥστε μήτινα — στέρξαι γυναῖκα κεῖνος ἀντὶ σοῦ πλέον T. 574. ἐπεί σε λέχος δουριάλωτον στέρξας ἀνέχει θούριος Αἴας Aj. 211. κἄθ' ὧδ' — ἔστερξεν μέγα R. 1023. οὔτ' ἂν ἀστῶν τῶνδ' ἂν ἐξείποιμί τῳ, οὔτ' ἂν τέκνοισι τοῖς ἐμοῖς, στέργων ὅμως C. 1526. ὡς στέργειν ἐμέ A. 292. στέργει γὰρ οὐδεὶς ἄγγελον κακῶν ἐπῶν A. 277. λόγοις δ' ἐγὼ φιλοῦσαν οὐ στέργω φίλην 539. τούτους ἐγὼ τοὺς ἄνδρας οὐ στέρξω ποτέ P. 456. ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες T. 279. κεῖνος τὰ κείνου στεργέτω, κἀγὼ τάδε Aj. 1018. 2. *to entreat*; καὶ τὸν ἀγρευτὰν Ἀπόλλω καὶ κασιγνήταν — στέργω C. 1096. 3. *to be contented with, to acquiesce in, to put up with*; ἐγὼ δὲ ἀνάγκῃ προβέβαθον στέργειν κακά P. 534. στέργειν γὰρ αἱ πάθαι με χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸς διδάσκει C. 7. — καὶ στέργε τὴν γυναῖκα T. 486. οὐ γὰρ ἔχω πῶς ἂν στέρξαιμι κακὸν τόδε λεύσσων 988. στέρξον, ἱκετεύω C. 522.

Στερεός, *hard, cruel*; ἁμαρτήματα στερεά, θανατόεντα A. 1248.

Στερεόφρων, *resolute*; ἔμελλες χρόνῳ στερεόφρων ἄρ ὧδ' ἐξανύσειν κακὰν μοῖραν ἀπειρεσίων πόνων Aj. 909.

Στερέω, *to deprive*; 1. act., ἢ γὰρ στερήσεις τῆσδε τὸν σαυτοῦ γόνον; A. 570. 2. pass., φωτὸς ἐστερημένην T. 176. τῶνδέ γ' ἐστερημένος C. 861. πλούτου πατρῴου κτῆσιν ἐστερημένῃ E. 948. τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς 1201. μετοικίας δ' οὖν τῆς ἄνω στερήσεται A. 831. — νεᾶς τροφῆς στερηθείς Aj. 506. εἴ σου στερηθῶ C. 1445. δυοῖν ἀδελφοῖν ἐστερήθημεν δύο A. 13. κοὐ μὴ στερηθῆς γε R. 771, sc. τοῦ μαθεῖν.

Στερκτός, *beloved, to be loved*; τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτὸν ἢ στερκτόν R. 1338.

Στέρνον, 1. *the breast*; εἴθε σοῦ διαμπερὲς στέρνων ἔχοιτ' ἄλγησις ἥδε P. 781. στέρνων ἀραγμούς C. 1605. ἀντήρεις στέρνων πλαγὰς αἱμασσομένων E. 90. χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Aj. 619. στερνῶν διεῤῥοίζησεν (ἰός) T. 565. ὦ νῶτα καὶ στέρνα 1030. 2. met., τὸ σὸν μὴ στέρνον ἀλγύναιμι T. 482. ἐξ εὐμενῶν στέρνων δέχεσθαι τὸν ἱκέτην C. 488. οὕτω — χρὴ διὰ στέρνων ἔχειν, *it is fit to be thus minded* A. 635.

Στερνοῦχος, *containing in its bosom*, thence *fruitful*; πεδίων — στερνοῦχου χθονός C. 697.

Στέρομαι, *to be deprived of* any thing; χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι, *to rejoice and to be deprived of joy* T. 136.

Στεροπή, 1. *lightning*; λαμπρὰν γὰρ ἄτερ στεροπᾶς ᾄξας ὀξὺς νότος ὡς, λήγει Aj. 250. πυρὶ καὶ στεροπαῖς R. 470. 2. *brilliancy*; ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων T. 99.

Στέροψ, *bright*; στέροψ λιγυνύς A. 1114.

Στέφανος, *a crown*; οὔτε στεφάνων

οὔτε βαθεῖαν κυλίκων νεῖμεν ἐμοὶ τέρψιν ὁμιλεῖν Aj. 1178. Used metaphorically as *the reward of victory*; τοῦδε γὰρ ὁ στέφανος P. 830. ὧν (ἀριστείων) αὐτὸς ἔσχε στέφανον εὐκλείας μέγαν Aj. 460, the same as ὧν στέφανον εὐκλεᾶ.

Στεφάνωμα, *a crowning, anything that crowns*; στεφάνωμα πύργων A. 122. νάρκισσος, μεγάλαιν θεαῖν ἀρχαῖον στεφάνωμα C. 690.

Στέφος, *a crown*; τάδ' ἐν χεροῖν στέφη λαβούσῃ R. 913.

Στέφω, *to encircle, to surround, to adorn, to crown*; λοιβαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει A. 427. τύμβον λοιβαῖσι καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 53. ὅπως — αὐτὸν ἀφνεωτέραις χερσὶ στέφωμεν, ἢ τὰ νῦν δωρούμεθα E. 450. καί σε παγχρύσοις ἐγὼ στέψω λαφύροις Aj. 93.

Στήλη, *a pillar*, or *column*; ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων E. 710. λανθάνει στήλην ἄκραν παίσας 734.

Στηρίζω, *to fix*; pass. or mid., *to remain fixed*; ὅπου μακραίωνι στηρίζει ποτὲ τᾷδ' ἀγωνίῳ σχολᾷ Aj. 193, ὅπου πολὺν χρόνον σεαυτὸν ἐνεστήριξας schol.

Στιβέω, *to track*; πᾶν ἐστίβηται πλευρὸν ἕσπερον νεῶν Aj. 861.

Στίβος, 1. *a path, a footway*; ἀγὼν ἐρῆμος ἔνθ' ἂν ᾖ βροτῶν στίβος A. 769. τίν' ἔχει στίβον, ἔναυλον ἢ θυραῖον; P. 157. στίβον ὀγμεύει τόνδε πέλας που 163. — φθογγά του στίβου κατ' ἀνάγκαν ἕρποντος, *the voice of one crawling along his path with difficulty* 206. 2. *a footstep*; στίβου γ' οὐδεὶς τύπος P. 29. φυλάξεται στίβος 48. in which of the above senses it is used in the following passage, seems doubtful; ἐρῆμον οὕτω χωρὶς ἀνθρώπων στίβου 485.

Στικτός, *variegated, spotted*; στικτῶν ἢ λασίων μετὰ θηρῶν P. 184. ἐξεκίνησεν ποδοῖν στικτὸν κεράστην ἔλαφον E. 558.

Στολή, 1. *equipment, garb*; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει προσφιλεστάτης ἐμοί P. 224. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ T. 761. ἀεικεῖ σὺν στολᾷ E. 184. 2. *a garment, a robe*; βορᾶς μέρος προσέδοσαν, ἤ τινα στολὴν P. 309. στολὰς ταύτας φορεῖν C. 1359. ἔλυσε δυσπινεῖς στολάς 1593.

Στόλος, 1. *equipment* for an expedition, thence *a fleet* fitted out; κατέσχον δεῦρο ναυβάτῃ στόλῳ P. 270. πλέων γὰρ οὐ πολλῷ στόλῳ 543. διώκοντές σε ναυτικῷ στόλῳ 557. 2. *a naval expedition, a voyage*; σὺ μὲν πέπλευκας οὔτ' ἔνορκος — οὔτε τοῦ πρώτου στόλου P. 73. κατ' ἀρχὴν τοῦ πρὸς Ἴλιον στόλου 247. — κἀκεῖθεν οὔ μοι μακρὸς εἰς Οἴτην στόλος 488. τὸν οἴκαδ' ἥπειγον στόλον 497. χὠ στόλος πορσύνεται 770. οὔποτ' ἂν στόλον ἐπλεύσατ' ἄν 1026. 3. *an armament, an army*; πρὸς τοὺς Ἀτρείδας καὶ τὸν Ἀτρειδῶν στόλον P. 904. τὸν ἐπτάλογχον ἐς Θήβας στόλον — ἀγείρας C. 1307. τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον T. 225. προσελθόνθ' ὧδε σὺν πολλῷ στόλῳ 496. νοσεῖ δέ μοι πρόπας στόλος, *my whole people is sickening* R. 169. 4. *the occasion* or *purpose of a voyage*; τίνι στόλῳ προσέσχες τήνδε γῆν; *on what purpose sailing didst thou touch at this land?* P. 244. τίς σ' ἐξῆρεν οἴκοθεν στόλος; R. 359. τὸν πατρῷον ἡνίκα στόλον ξὺν Ἡρακλεῖ — ἐσπόμην T. 559.

Στόμα, 1. *the mouth*; ἴσχε δακὼν στόμα σόν T. 973. οὔτ' ἀμφιπίπτων στόμασιν T. 934. νῦν καλὸν ἀντίφωνον κορέσαι στόμα — ἐμᾶς σαρκός P. 1141. 2. *the mouth* as an instrument of speech; περίαλλ' ἰακχίων ἐκ στομάτων R. 1219. γάμους καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ δίηκας στόματος C. 967. — καὶ Κρέοντα καὶ τοὐμὸν στόμα προπηλάκιζε R. 426. τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα R. 706. τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 131, that is εὐφημοῦντες τῷ στόματι. — τὸ θεῖον αὐτοὺς ἐξαναγκάζει στόμα 609. πατρὸς τὸ δυσπρόσοιστον κἀπροσήγορον στόμα C. 1279. σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα A. 505. ὡς ἐγὼ τὸ σὸν φρίσσω στόμα 984. τοὐμὸν ὀξῦναι στόμα T. 1166. ἐθηλύνθην στόμα Aj. 636. οὐ τὸ σὸν δείσας στόμα 1089. σὲ καὶ τὸ σὸν λάβρον στόμα 1126. δῆλος δὲ μοὐστὶ σκαιὸν ἐκλύσων στόμα 1204. μηδ' ἐπαιτιῶ τοὐμὸν στόμα E. 623. μόλις γὰρ ἔσχον νῦν ἐλεύθερον στόμα 1247. τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα C. 798. 3. *speech*; τὸ γὰρ σὸν — ἐποικτείρω στόμα ἐλεινόν R. 671. σοῦ γ' εἰς τόδ' ἐξελθόντος ἀνόσιον στόμα C. 985. 4. *the mouth* or *entrance* to a city; ἑπτάπυλον στόμα A. 119.

Στόμαργος, *bold of speech*; κήρυσσέ μ' εἰς ἅπαντας, εἴτε χρὴ κακήν, εἴτε στόμαργον E. 597.

Στόμιον, 1. *the mouth* or *entrance* of a cavern; δύντες πρὸς αὐτὸ στόμιον A. 1202. ὦ ψυχὴ — χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον παρέχουσα T. 1251. 2. *a bit*; ὡς, εἴ τις ἐλπίσιν κεναῖς πάρος ἐξῆρετο — στόμια δέχηται τἀμά E. 1454.

Στόμωσις, *power of speech*; στόμα πολλὴν ἔχον στόμωσιν C. 799.

συνθήσας νοεῖς ἄγειν ἀπ' ἀκτῆς τῆσδε P. 1004.

Συνδράω, *to assist in doing*; *τοῖς δρῶσι καὶ συνδρῶσιν* E. 488. *ὡς οὐχὶ συνδράσουσα νουθετεῖς τάδε* 1014.

Σύνεδρος, *sitting in council together*; *ἐκ γὰρ συνέδρου καὶ τυραννικοῦ κύκλου Κάλχας μεταστάς* Aj. 736. *εἴπερ ἐστὶν ἡ παλαίφατος Δίκη ξύνεδρος Ζηνὸς ἀρχαίοις νόμοις* C. 1384.

Σύνειμι, 1. *to be with, to live with, to have familiar intercourse with*; *ὅποι ἥκιστα μέλλω τοὺς ξυνόντας ἀλγυνεῖν* P. 481. *τοῖσιν Ἀτρέως ἐμὲ ξυνόντα παισίν* 1340. *φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνὼν ἀδελφὸς — καὶ πατήρ* R. 457. *ἐκεῖνος οὐχ ἑκών, ἑκοῦσι δὲ ξύνεστιν* T. 198. *καί μοι δυσθεράπευτος Αἴας ξύνεστιν ἔφεδρος* Aj. 604. *Ἀπόλλων — ἐμοὶ ξυνείης διὰ παντὸς εὔφρων* 691. *τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνειμι* E. 256. *φίλοισί τε ξυνοῦσαν, οἷς ξύνειμι νῦν* 642. *πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες*; 1351. *εὔλεκτρος ἐν μέσῳ Κύπρις ῥαβδονόμει ξυνοῦσα* T. 514. *καί σε προσδιαφθερῶ ξυνών* P. 76. *ἃ γ' εἴσει καὐτὸς ἐκ ταύταν ξυνών* C. 1151. *ὡς τοῖς θέλουσι τῶν φίλων μαίνει ξυνών* A. 761. *κοὐδὲ ἐν κοινοῖσι λυπεῖσθαι ξυνών* Aj. 260. *ἡμᾶς δὲ — ἡνία ξυνών* 266. *ὅπως μοι Νύσια — ὀρχήματ' αὐτοδαῆ ξυνὼν ἰάψῃς* 685. *σὲ μὲν κἀκεῖ προσαιδήσω ξυνών* 842. 2. *to be joined in marriage to*; *τῷ μάστορι ξύνεστι* E. 268. *τοῖς φονεῦσι τοῦ πατρὸς ξύνει* 350. *κακοῦ πρὸς ἀνδρός, ᾧ τὰ νῦν ξύνει* 552. 3. *to be present as a guardian*; *ὑμῶν — Δίκη χοὐ πάντες εὖ ξυνεῖεν εἰσαεὶ θεοί* R. 275. *ἡνίκ' εἰσορᾷς πόλιν τέ μοι ξυνοῦσαν εἰσιν τήνδε* C. 777. 4. *to be in a state or condition, to be conversant with*; *πόλιν — φρονεῖς δ' ἅμοι οὐχ πόσῳ ξύνεστιν* R. 303. *κακοῖσι πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα* E. 590. *εἰ δὲ εἶν δικῃ ξύνεστι* 601. 5. *to be constantly with, to subsist with*; *εἰ μοι ξυνοῖεν φίλοιστι μοῖρα τῶν εὐσεπτων ἀγνείας* R. 863. *χὠ χρόνος ξυνὼν μακρὸν δεδάσκει* C. 7. *ὅτῳ γάμοι ξυνόντες εἰρέθησαν ἀνάσσοι* 950. *ὡς καὶ τήνδε — ἄναι κλυνέουσιν ἀεὶ ξυνοῦσα* 1246. *ὅτῳ τὸ μὴ καλὸν ξύνεστι* A. 368. *τοῖς πάλαι ποτήμασι ξυνοῖσι λανθάνεθαι* Aj. 331.

Συνεκπάζω, *to assist in saving*; *ξένων — συνεκπάζων* C. 572.

Συνέκπορος see **ξυνέκπορος**.

Συνεκφαίνω, *to hear at the same time*; *ταῦτα πολλαὶ — συνεξήκουον ἀνάστατοι δόμοι* T. 371.

Συνεστιάω see **ξυνεστιάω**.

Συνεφεδρεύω see **ξυνεφεδρεύω**.

Συνεργάτης see **ξυνεργάτης**.

Συνέργω see **ξυνείργω**.

Συνέρδω see **ξυνέρδω**.

Συνέρχομαι see **ξυνέρχομαι**.

Συνέστιος see **ξυνέστιος**.

Συνετός see **ξυνετός**.

Συνεύδω see **ξυνεύδω**.

Συνευνάζομαι see **ξυνευνάζομαι**.

Σύνευνος see **ξύνευνος**.

Συνέχθω, *to unite in hate*; *οὗτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν* A. 519.

Συνηγορέω see **ξυνηγορέω**.

Συνήγορος see **ξυνήγορος**.

Συνήδομαι see **ξυνήδομαι**.

Συνήθης, *accustomed*; *τό τοι σύνηθες ὀρθώσει μ' ἔθος* P. 832. *ὁ ξυνήθης πότμος — πατρός* T. 88. *ἐμπαλεῖ τί μοι ψυχῇ σύνηθες ὄμμα* E. 891.

Συνηρετμέω see **ξυνηρετμέω**.

Σύνθακος, *one who sits with another, an assessor*; *ἔστι γὰρ καὶ Ζηνὶ σύνθακον θρόνων Αἰδὼς ἐπ' ἔργοις πᾶσι* C. 1269.

Συνθάπτω, *to assist in burying*; *τὸν θανόντα τόνδε συνθάπτειν θέλω* Aj. 1357.

Συνθέλω, *to agree with, to assent to a wish*; *σοῦ μὲν ξυνθέλοντος* C. 1346.

Σύνθημα see **ξύνθημα**.

Συνθηράω, *to seize and bind*; *χεῖρες — ὑπ' ἀνδρὸς τοῦδε συνθηρώμεναι* P. 993.

Συνθνήσκω, *to die together with*; *πατρὶ ξυνθανεῖν γεραιῷ* C. 1687. *κἀμὲ συνθανεῖν ἅμα* T. 717. *μηδ' εἰ σε χρὴ θανόντι συνθανεῖν ἐμοῦ* 795. Used figuratively; *ἡ γὰρ (οὐ γάρ) εὐσέβεια συνθνήσκει βροτοῖς* P. 1429.

Συνίημι, aor. 1. *ξυνῆκα* 1471. *ξυνῆκας* R. 360. — aor., 2. *ξίνες* T. 865. 1. *to perceive*; *ξίνες δὲ τήνδ' ὡς ἀήθης — χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα* T. 865. 2. *to know*; *οὐχὶ ξυνίης*; E. 1339. *εἰ τὸν Αἴμονος φθόγγον συνίημι* A. 1203. *νῦν δ' ὡς ξυνίημι* sc. *θεσφάτων βάξιν* T. 90. 3. *to understand*; *οἶδά τε καὶ ξυνίημι τάδε* E. 129. *ξυνῆκα τοῦτος* 1471. *οὐδὲν ξυνίημ' ὧν σὺ ποικίλλεις πάλαι* T. 1111. *ὡς τὸ σόν ξυνῆκ' ἐγώ* Aj. 99. *ἅπερ ξυνίημι* R. 346. *οὐχὶ ξυνῆκας πρόσθεν* 360. *ξυνίημι* 988. *εἰ δὲ ξυνίης μηδέν*; R. 628. *μηδὲν ξυνεὶς ὧν ἔδρων εἰς οὓς τ' ἔδρων* C. 980. *ἢ καὶ ξυνίης καὶ λέγεις ὀρθῶς ἃ φῄς*; A. 399.

Συνίστημι see **ξυνίστημι**.

Συνίστωρ see **ξυνίστωρ**.

Συνναίω, *to dwell together with*; *τοῖσιν ἐχθίστοισι συνναίειν δόμοῦ* T. 1227. *ἔλεε πόνους τούτοισι συνναίειν ἐμοί* P. 880. *μήτ' εἰ τῷ πρόσκειμαι χρηστῷ, ξυνναίομ' εἴκηλος* E. 234.

Συνναιβάτης see **ξυνναιβάτης**.

Συνναύτης, *a fellow-sailor*; κατέ-

πεφνες, ἄναξ, τόνδε συνναύταν Aj. 886.

Συννεύω see ξυννεύω.

Συννοέω, *to revolve in the mind*; συννοῶν τά τ' ἐξ ἐμοῦ παλαίφατα C. 454.

Σύννοια see ξύννοια.

Σύννομος, *feeding together, consorting*; ὡς λέοντε συννόμω P. 1422. αἱ δὲ σύννομοι τἄξω βίου τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί C. 341. ἔκ τε σοῦ κακοῖς πολλοῖς ἀεὶ ξυνοῦσα τοῦ τε συννόμου E. 590.

Σύνοιδα, 1. *I am conscious*; στυγεραὶ ξυνίσασ' εὐναὶ — ὅσα θρηνῶ E. 93. ἐμοῦ συνειδότος R. 250. αὐτὸς ξυνειδὼς ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα; 704. τὸ μήτε δρᾶσαι μήτε τῳ ξυνειδέναι τὸ πρᾶγμα βουλεύσαντι A. 266. 2. *I know*; ξυνειδὼς οὐ φράσεις; R. 330. Ἄρεος — πάγον ἐγὼ ξυνῄδη χθόνιον ὄντα C. 952.

Συνοικέω see ξυνοικέω.

Σύνοικος see ξύνοικος.

Συνόμνυμι see ξυνόμνυμι.

Συνουσία, *a living together, a consorting*; ὦ ξυνουσίαι θηρῶν ὀρείων P. 924, that is, θῆρες ξυνόντες. μέγ' ἂν λέγοις δώρημα τῆς ξυνουσίας C. 653. ὅταν δὲ πλησθῇς τῆς νόσου ξυνουσίᾳ, *when thou hast been sated with the company of the disease* P. 516. τοιαῦτά σοι ταῦτ' ἐστίν, ὦ ξέν', οὐ λόγοις τιμώμεν', ἀλλὰ τῇ ξυνουσίᾳ πλέον, *such is this account for thee, O stranger, not honoured in words but rather by experience* C. 63., this passage however is very variously rendered, non fama magis quam ipso usu nota, Brunck: non sermone tantum honestata, sed multo magis, quando praesens consueveris, Musgrave: illorum deorum honorem, quæ est vera religionis sanctitas, non verbis, sed re magis et factis declarari, Reisigius: non tam sermonibus hominum et fama haec celebrari, quam consuetudine et usu in honore haberi, Hermann.

Συνοφρυόομαι, *to contract the brows*; ὡς ἀήθης καὶ συνωφρυωμένη χωρεῖ πρὸς ἡμᾶς γραῖα T. 866.

Συνταλαιπωρέω, *to share in misery*; τοῖς γὰρ ἐμπείροις — μόνοις οἷόν τε συνταλαιπωρεῖν τάδε C. 1138.

Συνταράσσω, *to stir up together*; ἐχθραὶ δὲ πᾶσαι συνταράσσονται πόλεις A. 1067.

Συντέμνω, *to cut short*; συντέμνουσι γὰρ θεῶν ποδώκεις τοὺς κακόφρονας βλάβαι A. 1090.

Συντίθημι, *to compose, to concert*; ἐν βραχεῖ ξυνθεὶς λέγω, *I speak compressing it in brief* E. 663. συντιθεὶς γέλων πολύν, *joining with them much laughter* Aj. 296. χὠ συνθεὶς τάδε, *and he that contrived this* R. 401.

Σύντομος, *brief*; εἰπέ μοι, μὴ μῆκος, ἀλλὰ σύντομα A. 442. φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα R. 710.

Συντόμως, 1. *briefly*; ξυντομωτάτως μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα C. 1575. 2. *instantly*; συντόμως σκήπτρῳ τυπεὶς R. 810.

Σύντονος, *vehement*; συντόνῳ χερὶ λύει τὸν αὐτῆς πέπλον T. 919.

Συντρέχω, 1. *to run together with*; κάθυδρος οὐ κρατὴρ μειλιχίων ποτῶν ῥεύματι συντρέχει C. 158. 2. *to meet with*; εἰπέ, τῷ μόρῳ — ξυντρέχει T. 876. 3. *to agree with, to concur with*; πολλή 'στ' ἀνάγκη τῇδε τοῦτο συντρέχειν T. 294.

Συντρόφος, 1. *brought up together with*; τὸ σύντροφον γένος Aj. 848. εἰμὶ τοῖς φονεῦσι σύντροφος E. 1181. μηδὲ σύντροφον ὄμμ' ἔχων, *not having any familiar face* (to look upon) P. 171. 2. used figuratively; προὐφάνη κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του, *there appeared the noise peculiar to a man as if in pain* P. 203. οὐκέτι συντρόφοις ὀργαῖς ἔμπεδος, ἀλλ' ἐκτὸς ὁμιλεῖ, *is no longer constant to his habitual temper, but wanders from it* Aj. 625.

Συντυγχάνω, 1. *to meet with, to light upon*; ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μιᾷ ῥάβῃ κτανεῖν νιν R. 122. ἐναισίου δὲ συντύχοιμι C. 1479. συντυχὼν κακῶν ἀνδρῶν Ἀτρειδῶν P. 320. μοίρᾳ τοῦδ' ἐχθίονι συντυχόντα P. 677. 2. *to befall*; πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος Aj. 306.

Συντυχία, *an event*; νεαραῖσι θεῶν ἐπὶ συντυχίαις A. 158, τῇ προσφάτῳ παρὰ τῶν θεῶν αὐτῷ δεδομένῃ ἐπιτυχίᾳ schol.

Συνωμότης see ξυνωμότης.

Συνωρίς see ξυνωρίς.

Συνωφελέω see ξυνωφελέω.

Σύριγξ, 1. *a shepherd's pipe*; οὐ μολπὰν σύριγγος ἔχων P. 213. 2. *a vein*; ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος Aj. 1391. 3. *the nave* of a wheel; ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα E. 711.

Σφαγεύς, *a slayer*, thence *a sword*; ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν Aj. 802.

Σφαγή, 1. *slaughter*; δόλοισι κλέψαι χειρὸς ἐνδίκους σφαγάς E. 37. ἔλαφον, οὗ κατὰ σφαγὰς ἐκκομπάσας 558. αἷμ' ἀπ' οἰκείας σφαγῆς Aj. 902. 2. *a wound*; ἀμφίθρεπτον αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν T. 570. ἐκ δὲ τοῦδ' ὅδε σφαγῶν διελθὼν ἰὸς αἵματος

μέλας πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; 714. 3. *a victim*; πολυθύτους τεύχειν σφαγάς T. 753.

Σφάγιον, *a slaughtered victim*; χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 218.

Σφάγιος, *slain*; σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον A. 1277. σφάγιος μόρος, means *murder*, or *death by murder*.

Σφάζω, *to slay*; ὧν τὴν μὲν (ποίμνην) σφάζ' ἐπὶ γαίας Aj. 231. τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε κἀῤῥάχιζε 292.

Σφαλερός, *tottering*; σφαλερὸν πύργου βῦμα Aj. 159.

Σφάλλω, aor. ἔσφηλεν Aj. 457. ἔσφηλαν E. 408. — pass. imperf., ἐσφάλλου E. 1473. — fut., σφαλήσεται T. 716. 1103. — aor., ἐσφάλη Aj. 1115. σφαλῶ T. 618. σφαλῆς C. 75. σφαλῇ T. 296. σφαλεῖσι 724. 1. *to cause to fall, to overthrow*; πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς E. 408. 2. *to baffle*; ἡ Διὸς — θεὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἔμην ἔσφηλεν Aj. 447. 3. pass., *to be tripped up, to fall*; ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσαντα μὴ σφαλῇ ποτέ T. 296. κεῖνος εἰ σφαλήσεται — συνθανεῖν 716. 4. *to be deprived of*; ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται ('Ελλάς) 1103. — οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε T. 618. ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα 724. ἐν τοῖς δικασταῖς κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη Aj. 1115. οἶσθ' — ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; C. 75. 5. *to err, to fall into error*; καὶ μάντις ἂν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι; E. 1473.

Σφίγξ, *the Sphinx*; ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ R. 130.

Σφόδρα, *vehemently, urgently*; σφόδρ' ἱμείρουσα E. 1042. σφόδρα πείθει Aj. 150.

Σφραγίς, *a seal*; σφραγῖδος ἔρκει T. 612. σφραγῖδα πατρός E. 1214.

Σχεδόν, *near, almost, nearly*.

Σχέτλιος, 1. *daring, audacious*; ὦ σχετλία A. 47. ὦ σχέτλιε P. 369. σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν sc. ἀπέθανε T. 876. 2. *grievous*; σχέτλια γάρ Aj. 871.

Σχῆμα, 1. *appearance, garb*; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει P. 223. τύραννον σχῆμ' ἔχων A. 1154. 2. *form*; ὦ σχῆμα πέτρας δίπτυλον P. 940.

Σχίζω, *to cleave*; σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 99.

Σχιστός, *cleft, divided*; σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει R. 733.

Σχολή, 1. *leisure*; μακραίωνι σχολᾷ Aj. 193. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή 803. 2. *pause, respite*; νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ; R. 1286. 3. *delay*; ἥνυτον σχολῇ ταχύς A. 231. Hence σχολῇ used adverbially signifies *hardly, scarcely*; σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην (σέ) R. 434. ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν ἤξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ A. 386.

Σώζω, 1. *to preserve, to keep safe*; Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σώζει μ' ἀεί P. 134. σῶσαί μ' ἐς οἴκους 311. σὺ σῶσον 499. μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς 524. σῶσαι (σε) κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδε 907. ὁ δὲ κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν (σε) R. 1180. Ἀθήνας — τὸν κακούμενον ξένον σώζειν οἵας τε C. 263. ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε 277. αἵδε γὰρ χέρες Θησέως ἔσωσαν 1105. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας 1119. ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν 1212. ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα A. 189. σῶσον σεαυτήν 549. τῶν δ' ὀρθουμένων σώζει τὰ πολλὰ σώμαθ' ἡ πειθαρχία 672. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1045. σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα 1147. κείνου βίον σώσαντος T. 85. εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς E. 758. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσω' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ 313. ἢ γὰρ ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτήν 1313. ὃς τόνθε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν κακῶν 1348. σώζειν θέλοντες ἄνδρα Aj. 799; and passively in the same sense; εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει P. 109. οὐ γὰρ ἄν ποτε θνήσκων ἐσώθην R. 1457. ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω C. 1347. τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους A. 314. ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθείς 331. ἢ σεσώσμεθα ἢ πίπτομεν T. 83. εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους ἴδοιμι σωθέντα 608. σεσωσμένην ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρα (εἰλόμην ἄν σε) 732. ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι Aj. 515. τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε — σεσωσμένον 677. θεοῖς σεσωσμένος 1108. ὅταν λόγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ E. 60. μηχαναῖς σεσωσμένον 1220. φράσω σεσωσμένα (τὰν δόμοις) T. 623. δόλῳ — κτήματ' οὐχὶ σώζεται C. 1031. 2. *to obtain safety, to assist, to rescue*; ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί P. 297. — ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὥραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε C. 387. σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζειν T. 1016. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ὅρα P. 1377. 3. *to protect, to guard*; τὸ φάρμακον — ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ T. 683. σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε P. 755. τῶνδε τῶν ὅπλων, ἃ νῦν σὺ σώζεις 792. ἀλλ' αὐτὸ (τὸ βέλος) νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω Aj. 645. κειμήλι' αὐτῇ

ταῦτα σωζέσθω κάτω E. 430. δέδοικα γάρ, μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν A. 1101. αλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε C. 1527. 4. mid., *to preserve for oneself, to retain;* εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται E. 981. 982. τοιγαροῦν σώζου τόδε E. 1248. παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν T. 679.

Σωκέω, *to be able;* μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος E. 118.

Σῶμα, *a body, a person, a dead body.*

Σῶς, *safe;* σὺ δὲ σῶς ἴσθι C. 1212. τάχ' ἂν ἴδοις ποτὲ κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν P. 21.

Σωτήρ, *a saviour;* σωτῆρας αὐτοὺς (τοὺς θεούς) ἠπίους θ' ἡμῖν μολεῖν P. 728. σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει R. 48. Φοῖβος δ' ἅμα σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος 150. ἧς (νόσου) σὲ προστάτην σωτῆρα τε — μοῦνον ἐξευρίσκομεν 304. σοῦ γε — σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ 1030. τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε C. 461. ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν — ἐπεμβάλλεις 464. ὦ μόνος σωτὴρ ὀόμων Ἀγαμέμνονος E. 1346. Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι P. 1457. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη R. 81.

Σωτηρία, *safety;* ζῆν — ἄνευ σωτηρίας P. 1382. ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας C. 729. ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας A. 186. πάντᾶ ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας 436. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἔπίστασο Aj. 1059.

Σωτήριος, 1. *saving, giving safety;* τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι Aj. 766. ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια C. 800. τἀκείνου δέ τοι σωτήρι' ἐῤῥει, *all means of safety from him is vanished* E. 913. 2. used as an epithet of the gods, *guardian;* μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις E. 273. 3. *safe;* though in the following passage it is more commonly taken in an active sense, *bringing safety;* δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον C. 488.

Σωφρονέω, 1. *to be prudent;* οὔτε σωφρονεῖν οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστι E. 299. εἰ σωφρονήσεις — δράσεις τάδε 457. σωφρονεῖν καλόν Aj. 583. πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; 662. εἴθ' ὑμιν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν 1243. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται R. 589. 2. *to be wise, to act wisely;* ἐσωφρόνησας P. 1243. οὐ σωφρονήσεις; Aj. 1238.

Σωφρόνως, *moderately;* οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι Aj. 1054.

Σώφρων, *wise, prudent;* οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὖσα E. 357. τοὺς δε σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι Aj. 132. τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος T. 435. οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ ποῖσι σώφροσιν βροτῶν P. 304.

T

Ταγός, *a ruler;* ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας, ἃ ἂν λέγῃς, λεγων; A. 1044.

Ταλαίπωρος, *wretched;* πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους C. 14. τὸν ταλαίπωρον βίον 91. ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους 744. ὦ ταλαίπωρε 1282. ἀδελφὼ — τὼ ταλαιπώρω A. 56. ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος E. 1209. ὦ ταλαίπωροι R. 634.

Ταλαίφρων, *wretched;* ὦ ταλαίφρων γύναι 887. ὦ ταλαίφρων A. 39. ἐγὼ — ἁ ταλαίφρων 858. ἄκλαυστος — ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν 869.

Ταλακάρδιος, *wretched;* ἐγὼ ταλακάρδιος C. 545.

Ταλαός, *Talaus;* Ἱπομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαός C. 1320.

Τάλας, *wretched.*

Τᾶλις, *a marriageable maiden;* ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης A. 625.

Ταμίας, *a director;* τὸν ταμίαν Ἴακχον A. 1139.

Ταμιεύω, *to husband,* though Ellendt would rather render it *to receive in store;* καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους A. 940.

μέλας πῶς οὐκ ὀλεῖ καὶ τόνδε; 714. 3. *a victim*; πολυθύτους τεύχειν σφαγάς T. 753.

Σφάγιον, *a slaughtered victim*; χειροδαίκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 218.

Σφάγιος, *slain*; σφάγιον ἐπ' ὀλέθρῳ γυναικεῖον ἀμφικεῖσθαι μόρον A. 1277. σφάγιος μόρος, means *murder*, or *death by murder*.

Σφάζω, *to slay*; ὧν τὴν μὲν (ποίμνην) σφάζ' ἐπὶ γαίας Aj. 231. τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε κἀρράχιζε 292.

Σφαλερός, *tottering*; σφαλερὸν πύργου ῥῦμα Aj. 159.

Σφάλλω, aor. ἔσφηλεν Aj. 457. ἔσφηλαν E. 408. — pass. imperf., ἐσφάλλου E. 1473. — fut., σφαλήσεται T. 716. 1103. — aor., ἐσφάλη Aj. 1115. σφαλῶ T. 618. σφαλῇς C. 75. σφαλῇ T. 296. σφαλεῖσι 724. 1. *to cause to fall, to overthrow*; πολλά τοι σμικροὶ λόγοι ἔσφηλαν ἤδη καὶ κατώρθωσαν βροτούς E. 408. 2. *to baffle*; ἡ Διὸς — θεὰ ἤδη μ' ἐπ' αὐτοῖς χεῖρ' ἐπεντύνοντ' ἔμην ἔσφηλεν Aj. 447. 3. pass., *to be tripped up, to fall*; ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσαντα μὴ σφαλῇ ποτέ T. 296. κεῖνος εἰ σφαλήσεται — συνθανεῖν 716. 4. *to be deprived of*; ἀνδρὸς τοῦδέ γ' εἰ σφαλήσεται (Ἑλλάς) 1103. — οὔ τι μὴ σφαλῶ γ' ἐν σοί ποτε T. 618. ἀμφὶ τοῖς σφαλεῖσι μὴ 'ξ ἑκουσίας ὀργὴ πέπειρα 724. ἐν τοῖς δικασταῖς κοὐκ ἐμοὶ τόδ' ἐσφάλη Aj. 1115. οἶσθ' — ὡς νῦν μὴ σφαλῇς; C. 75. 5. *to err, to fall into error*; καὶ μάντις ἂν ἄριστος ἐσφάλλου πάλαι; E. 1473.

Σφίγξ, *the Sphinx*; ἡ ποικιλῳδὸς Σφίγξ R. 130.

Σφόδρα, *vehemently, urgently*; σφόδρ' ἱμείρουσα E. 1042. σφόδρα πείθει Aj. 150.

Σφραγίς, *a seal*; σφραγῖδος ἔρκει T. 612. σφραγῖδα πατρός E. 1214.

Σχεδόν, *near, almost, nearly*.

Σχέτλιος, 1. *daring, audacious*; ὦ σχετλία A. 47. ὦ σχέτλιε P. 369. σχετλιώτατα πρός γε πρᾶξιν sc. ἀπέθανε T. 876. 2. *grievous*; σχέτλια γάρ Aj. 871.

Σχῆμα, 1. *appearance, garb*; σχῆμα μὲν γὰρ Ἑλλάδος στολῆς ὑπάρχει P. 223. τύραννον σχῆμ' ἔχων A. 1154. 2. *form*; ὦ σχῆμα πέτρας δίπτυλον P. 940.

Σχίζω, *to cleave*; σχίζουσι κάρα φονίῳ πελέκει E. 99.

Σχιστός, *cleft, divided*; σχιστὴ δ' ὁδὸς ἐς ταὐτὸ Δελφῶν κἀπὸ Δαυλίας ἄγει R. 733.

Σχολή, 1. *leisure*; μακραίωνι σχολῇ Aj. 193. εἴ τῳ καὶ λογίζεσθαι σχολή 803. 2. *pause, respite*; νῦν δ' ἔσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ; R. 1286. 3. *delay*; ἥνυτον σχολῇ ταχύς A. 231. Hence σχολῇ used adverbially signifies *hardly, scarcely*; σχολῇ γ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην (σέ) R. 434. ἐπεὶ σχολῇ γ' ἂν ἥξειν δεῦρ' ἂν ἐξηύχουν ἐγώ A. 386.

Σώζω, 1. *to preserve, to keep safe*; Ἀθάνα Πολιάς, ἣ σώζει μ' ἀεί P. 134. σῶσαί μ' ἐς οἴκους 311. σὺ σῶσον 499. μόνον θεοὶ σώζοιεν ἔκ γε τῆσδε γῆς ἡμᾶς 524. σῶσαι (σε) κακοῦ μὲν πρῶτα τοῦδε 907. ὁ δὲ κάκ' εἰς μέγιστ' ἔσωσεν (σε) R. 1180. Ἀθήναις — τὸν κακούμενον ξένον σώζειν οἷός τε C. 263. ὥσπερ με κἀνεστήσαθ', ὧδε σώσατε 277. αἵδε γὰρ χέρες Θησέως ἔσωσαν 1105. ὅδ' ἔσθ' ὁ σώσας 1119. ἐάν περ κἀμέ τις σώζῃ θεῶν 1212. ἥδ' ἐστὶν ἡ σώζουσα A. 189. σῶσον σεαυτήν 549. τῶν δ' ὀρθουμένων σώζει τὰ πολλὰ σώματ' ἡ πειθαρχία 672. ἐξ ἐμοῦ γὰρ τήνδ' ἔχεις σώσας πόλιν 1045. σώσας μὲν ἐχθρῶν τήνδε Καδμείαν χθόνα 1147. κείνου βίον σώσαντος T. 85. εἰ τοῖς ἐμαυτῆς τὸν βίον σώζω κακοῖς E. 758. καὶ μὴν ἔγωγ' ἔσωσ' ἐκεῖνον οὐκ ὄκνῳ 313. ἢ γὰρ ἂν καλῶς ἔσωσ' ἐμαυτήν 1313. ὃς τόνθε κἄμ' ἔσωσας ἐκ πολλῶν κακῶν 1348. σώζειν θέλοντες ἄνδρα Aj. 799; and passively in the same sense; εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει P. 109. οὐ γὰρ ἄν ποτε θνήσκων ἐσώθην R. 1457. ἄνευ σοῦ δ' οὐδὲ σωθῆναι σθένω C. 1347. τοὺς πλείονας ἀτωμένους ἴδοις ἂν ἢ σεσωσμένους A. 314. ἐκτὸς ἐλπίδος γνώμης τ' ἐμῆς σωθεὶς 331. ἢ σεσώσμεθα ἢ πίπτομεν T. 83. εἴ ποτ' αὐτὸν ἐς δόμους ἴδοιμι σωθέντα 608. σεσωσμένην ἄλλου κεκλῆσθαι μητέρα (εἰλόμην ἂν σε) 732. ἐν σοὶ πᾶσ' ἔγωγε σώζομαι Aj. 515. τάχ' ἄν μ' ἴσως πύθοισθε — σεσωσμένον 677. θεοῖς σεσωσμένος 1108. ὅταν λύγῳ θανὼν ἔργοισι σωθῶ E. 60. μηχαναῖς σεσωσμένον 1220. φράσω σεσωσμένα (τὰν δόμοις) T. 623. δόλῳ — κτήματ' οὐχὶ σώζεται C. 1031. 2. *to obtain safety, to assist, to rescue*; ἄφαντον φῶς, ὃ καὶ σώζει μ' ἀεί P. 297. — ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὥραν τιν' ἕξειν, ὥστε σωθῆναί ποτε C. 387. σοί τε γὰρ ὄμμα ἔμπλεον ἢ δι' ἐμοῦ σώζει T. 1016. ἀλλ' ἐκβαλόντες εἰ πάλιν σώσουσ', ὅρα P. 1377. 3. *to protect, to guard*; τὸ φάρμακον — ἐν μυχοῖς σώζειν ἐμέ T. 683. σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε P. 755. τῶνδε τῶν ὅπλων, ἃ νῦν σὺ σώζεις 792. ἀλλ' αὐτὸ (τὸ βέλος) νὺξ Ἅιδης τε σωζόντων κάτω Aj. 645. κειμήλι' αὐτῇ

ταῦτα σωζέσθω κάτω E. 430. δέδοικα γάρ, μὴ τοὺς καθεστῶτας νόμους ἄριστον ἢ σώζοντα τὸν βίον τελεῖν A. 1101. αλλ' αὐτὸς αἰεὶ σῶζε C. 1527. 4. mid., *to preserve for oneself, to retain;* εἰ φρενῶν ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν, ἐσώζετ' ἂν τὴν εὐλάβειαν, ὥσπερ οὐχὶ σώζεται E. 981. 982. τοιγαροῦν σώζου τόδε E. 1248. παρῆκα θεσμῶν οὐδέν, ἀλλ' ἐσωζόμην χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν T. 679.

Σωκέω, *to be able;* μούνη γὰρ ἄγειν οὐκέτι σωκῶ λύπης ἀντίῤῥοπον ἄχθος E. 118.

Σῶμα, *a body, a person, a dead body.*

Σῶς, *safe;* σὺ δὲ σῶς ἴσθι C. 1212. τάχ' ἂν ἴδοις ποτὸν κρηναῖον, εἴπερ ἐστὶ σῶν P. 21.

Σωτήρ, *a saviour;* σωτῆρας αὐτοὺς (τοὺς θεούς) ἡπίους θ' ἡμῖν μολεῖν P. 728. σὲ νῦν μὲν ἥδε γῆ σωτῆρα κλῄζει R. 48. Φοῖβος δ' ἅμα σωτὴρ θ' ἵκοιτο καὶ νόσου παυστήριος 150. ἧς (νόσου) σὲ προστάτην σωτῆρά τε — μοῦνον ἐξευρίσκομεν 304. σοῦ γε — σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ 1030. τῇδε τῇ πόλει μέγαν σωτῆρ' ἀρεῖσθε C. 461. ἐπεὶ δὲ τῆσδε γῆς σωτῆρα σαυτὸν — ἐπεμβάλλεις 464. ὦ μόνος σωτὴρ ὀόμων Ἀγαμέμνονος E. 1346. Νύμφαις ἁλίαισιν ἐπευξάμενοι νόστου σωτῆρας ἱκέσθαι P. 1457. εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ σωτῆρι βαίη R. 81.

Σωτηρία, *safety;* ζῆν — ἄνευ σωτηρίας P. 1382. ἐξ ὑμῶν ἐμοὶ φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα τῆς σωτηρίας C. 729. ἄτην ὁρῶν στείχουσαν ἀστοῖς ἀντὶ τῆς σωτηρίας A. 186. πάντᾶ ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας 436. σωτηρίαν ἔχοντα τόνδ' ἐπίστασο Aj. 1059.

Σωτήριος, 1. *saving, giving safety;* τάχ' ἂν γενοίμεθ' αὐτοῦ σὺν θεῷ σωτήριοι Aj. 766. ἐν δὲ τῷ λέγειν κάκ' ἂν λάβοις τὰ πλείον' ἢ σωτήρια C. 800. τἀκείνου δέ τοι σωτήρι' ἐῤῥει, *all means of safety from him is vanished* E. 913. 2. used as an epithet of the gods, *guardian;* μηλοσφαγεῖ θεοῖσιν ἔμμην' ἱερὰ τοῖς σωτηρίοις E. 273. 3. *safe;* though in the following passage it is more commonly taken in an active sense, *bringing safety;* δέχεσθαι τὸν ἱκέτην σωτήριον C. 488.

Σωφρονέω, 1. *to be prudent;* οὔτε σωφρονεῖν οὔτ' εὐσεβεῖν πάρεστι E. 299. εἰ σωφρονήσεις — δράσεις τάδε 457. σωφρονεῖν καλόν Aj. 583. πῶς οὐ γνωσόμεσθα σωφρονεῖν; 662. εἴθ' ὑμιν ἀμφοῖν νοῦς γένοιτο σωφρονεῖν 1243. ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται R. 589. 2. *to be wise, to act wisely;* ἐσωφρόνησας P. 1243. οὐ σωφρονήσεις; Aj. 1238.

Σωφρόνως, *moderately;* οὔτ' ἂν στρατός γε σωφρόνως ἄρχοιτ' ἔτι Aj. 1054.

Σώφρων, *wise, prudent;* οὐδ' ἂν σύ, σώφρων γ' οὖσα E. 357. τοὺς δε σώφρονας θεοὶ φιλοῦσι Aj. 132. τὸ γὰρ νοσοῦντι ληρεῖν ἀνδρὸς οὐχὶ σώφρονος T. 435. οὐκ ἐνθάδ' οἱ πλοῖ ποῖσι σώφροσιν βροτῶν P. 304.

T

Ταγός, *a ruler;* ἆρ' οἶσθα ταγοὺς ὄντας, ἂν λέγῃς, λεγων; A. 1044.

Ταλαίπωρος, *wretched;* πάτερ ταλαίπωρ' Οἰδίπους C. 14. τὸν ταλαίπωρον βίον 91. ὦ ταλαίπωρ' Οἰδίπους 744. ὦ ταλαίπωρε 1282. ἀδελφὼ — τὼ ταλαιπώρω A. 56. ἐκείνου τοῦ ταλαιπώρου τάφος E. 1209. ὦ ταλαίπωροι R. 634.

Ταλαίφρων, *wretched;* ὦ ταλαίφρων γύναι 887. ὦ ταλαίφρων A. 39. ἐγὼ — ἁ ταλαίφρων 858. ἄκλαυστος — ταλαίφρων ἄγομαι τάνδ' ἑτοίμαν ὁδόν 869.

Ταλακάρδιος, *wretched;* ἐγὼ ταλακάρδιος C. 545.

Ταλαός, *Talaus;* Ἱππομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαός C. 1320.

Τάλας, *wretched.*

Τᾶλις, *a marriageable maiden;* ἀχνύμενος τῆς μελλογάμου τάλιδος ἥκει μόρον Ἀντιγόνης A. 625.

Ταμίας, *a director;* τὸν ταμίαν Ἴακχον A. 1139.

Ταμιεύω, *to husband,* though Ellendt would rather render it *to receive in store;* καὶ Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους A. 940.

Τάνταλος, *Tantalus*; τὰν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου A. 819.

Ταντάλόω, *to hurl*; ἀντίτυπα δ' ἐπί γᾷ πέσε ταντάλωθεὶς πυρφόρος A. 135.

Τανύπους, *wide-striding*; σεμνὰς Ἐρινῦς τανύποδας Aj. 824.

Τάξις, 1. *a station*; Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Aj. 4. 2. *a squadron of soldiers*; οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι ξὺν ἑπτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν C. 1313.

Ταράσσω, 1. *to stir up*; σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις ταράξας A. 789. 2. *to trouble*; δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας R. 483. ταράσσομαι φρένας A. 1082.

Ταρβαλέος, *terrified*; μὴ ταρβαλέα θάνοιμι T. 953.

Ταρβέω, *to fear*: 1. intrans., μή με ταρβήσας προδῷς P. 747. ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής R. 1011. μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω T. 37. ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν 175. ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτέ 296. οὐ καλῶς ταρβεῖς 457. ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών 1169. ταρβήσει γὰρ οὔ Aj. 541. ταρβῶ γάρ 590. 2. trans., ταρβεῖν μὲν τἀνθυμήματα — τἀπὸ σοῦ C. 293. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει T. 720. τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον P. 1235, that is, τὸν ἀπὸ σοῦ.

Τάρβος, *fear*; ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος οὐδ' ἔπος φοβεῖ R. 296. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; E. 404.

Τάρταρος, *Tartarus*; καλῶ τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος C. 1391. ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου C. 1570.

Τάσσω, 1. *to place*; ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες A. 142. 2. *to appoint*; σέ νιν τάξω φυλάσσειν C. 645. οἱ τεταγμένοι βραβῆς E. 699. ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι 749. ἴωμεν — ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται P. 1166. 3. *to order, to command*; μὴ τάσσε E. 1487. πόλις γὰρ ἡμιν ἃ μὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; A. 730. ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο P. 6. κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς 1129. ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδ' ἔρδω C. 855. Hence τὸ ταχθέν is the same as τὸ προσταχθέν. ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν Aj. 524.

Ταύρειος, *pertaining to a bull*; ταυρείων κεράτων T. 517.

Ταυροκτονέω, *to slaughter bulls*; ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων — βοῦς T. 757.

Ταυροκτόνος, *slaughtering bulls*; ταυροκτόνων λεόντων P. 398.

Ταυροπόλα, a name given to Diana, *bull-hunting*; Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις Aj. 172.

Ταῦρος, *a bull*; οὔρειον τ' ἀκμῆτα ταῦρον A. 351. φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος T. 11. τετραόρου φάσμα ταύρου 506. συνδέτους ἄγων ὁμοῦ ταύρους, κύνας βοτῆρας Aj. 290. ταῦρος ὡς βρυχώμενος 315. φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ πετραῖος ὁ ταῦρος R. 478.

Ταυροσφάγος, *appointed for slaying bulls*; ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ T. 606.

Ταφεύς, *one who buries the dead, a burier*; ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ C. 588. κτανὼν πρόθες ταφεῦσιν E. 1480.

Ταφή, 1. *interment, sepulture*; τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς E. 1201. ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον Aj. 1305. λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ 1367. 2. *a tomb*; τόνδε δ' — εἰς ταφὰς θήσω δικαίως. 1088. ὅπως μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς 1069.

Τάφος, 1. *a tomb*; ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει R. 942. ὃν (Κιθαίρωνα) ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον 1453. σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις C. 412. ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν 1412, that is, θάπτετε καὶ κτερίζετε. — κἀπὸ λαΐνου τάφου 1592. Πολυνείκους νέκυν — μὴ τάφῳ καλύψαι A. 28. τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ 80. Ἐτεοκλέα — τάφῳ κρύψαι 196. τάφον κοσμοῦσα 391. τὸν οὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα 499. πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου 842. τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε 1026. ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας 1056. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον 1088. παραστάντες τάφῳ 1200. ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα Aj. 1019. ὥστε σῶμα τυμβεύσει τάφῳ 1042. ἀείμνηστον τάφον εὐρώεντα 1146. τάφου — τοῦδ' ἐπιψαύειν 1373. ἐν τάφῳ πετραίῳ E. 148. ὀὺν τάφοισι — νέκυς 435. οὔτε του τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων παρ' ἡμῶν 857. ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον 881. τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα 919. τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου 1160. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου — τάφος; 1209. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος 1210. 2. *burial, interment*; ἡ μὲν ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ E. 1392. τάφον περιστενοῦντε δυστήνου νεκροῦ 1149. τάφου μεληθεὶς τῷδε 1163. τῆς μὲν κατ' οἴκους — τάφον θοῦ R. 1447. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; A. 21. τοῦτον τάφῳ — κτερίζειν 203. τόν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου 306. κεί-

νην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου 486. καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου φήσεις μετασχεῖν 530. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς ταφοί R. 987.

Τάφρος, *a trench, a foss;* εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ Aj. 1258.

Τάχα, *quickly, speedily; perhaps.*

Τάχος, *celerity, speed;* ταχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται Aj. 801. ἐρῶ μὲν οὐχ' ὕπως τάχους ὕπο δύσπνους ἱκάνω A. 223. Also often used adverbially; διὰ τάχους, ἐν τάχει, σὺν τάχει, *swiftly;* and ὅσον τάχος, ὅτι τάχος, ὡς τάχος, *as swiftly as possible.*

Ταχύνω, *to hasten;* πέμψω ταχύνασα R. 861. ἀλλά τάχυνε C. 219. ὡς δύνασαι — ταχύνας Aj. 1143. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνετε 1383.

Ταχύῤῥωστος, *flying swiftly;* ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειάς C. 1083.

Ταχύς, *swift;* comp., θάσσων, superl., τάχιστος.

Τέ, an adjunctive particle; *and.*

Τέγγω. 1. *to wet, to moisten;* φοίνιαι δ' ὁμοῦ γλῆναι γένει' ἔτεγγον R. 1277. νεφέλη — τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν A. 526. χιὼν — τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 825. pass., πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας Aj. 1188. πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτα P. 1442. 2. *to shed* tears; ἤ που ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 845. pass., μέλας ὄμβρος χολάζης ἐτέγγετο R. 1279.

Τείνω, 1. *to bend, to stretch;* τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη P. 198. ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα τείνας ὑπείκει μηδέν A. 712. 2. *to strive;* τὸ μὴ τείνειν ἄγαν A. 707. 3. *to extend;* ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος A. 124. ὄμμασι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τὰ νῦν P. 820. νῦν γὰρ ἐσχάτας ὕπερ ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 596.

Τειρεσίας, *Tiresias:* ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία R. 300. — ὦ γεραιὲ Τειρεσία A. 978. 1042. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν R. 285.

Τείρω, *to pain;* προὐφάνη κτύπος ἀνδρὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του P. 203.

Τεκμαίρομαι, *to conjecture;* οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ ἔννους τὰ καινὰ τοῖς πᾶλαι τεκμαίρεται R. 916.

Τεκμήριον, *a proof* or *sign;* θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες E. 764. Ὀρέστου τοῦθ' ὁρῶν τεκμήριον 892. ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια 1098. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; C. 1506.

Τέκμησσα, *Tecmessa;* Τέκμησσα — παῖ Τελεύταντος Aj. 324. ὦ δαΐα Τέκμησσα 771. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν 879.

Τεκνόλετειρα, *that has lost her young;* τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν E. 107.

Τέκνον, *a child.*

Τεκνοῦσα, or τεκνοῦσσα, *that has brought forth children;* ἄνανδρος ἡ τεκνοῦσα T. 307.

Τεκνόω, 1. *to beget children;* γάμον τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον R. 1215. 2. met., simply *to beget, to engender;* νόμοι — ὑψίποδες, οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες 867. mid., μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τε C. 624.

Τέκτων, *an artificer;* προσπτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 765.

Τελαμών, *Telamon;* παῖ Τελαμῶνος Aj. 183. τοῦ Τελαμῶνος — οἴκου 203. πατρὶ — Τελαμῶνι 458. Τελαμῶν 566. Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα 987. ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς 1278.

Τελαμώνιος, *Telamonian;* Τελαμώνιε παῖ Aj. 134.

Τέλειος, *definitive;* τελείαν ψῆφον — κλύων τῆς μελλονύμφου A. 628.

Τελειόω, *to bring to an end, to accomplish;* σθένει 'πὶ νικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον C. 1091. οὐδὲν εἴργει σοι τελειοῦσθαι τάδε T. 1247.

Τελεόμηνος, *having the full number of months;* τελεόμηνος — δωδέκατος ἄροτος T. 821.

Τέλεος, *last;* πότερ' ἄρα πρότερ' ἐπιστένω, πότερα τέλεα περαιτέρω, δύσκριτ' ἔμοιγε T. 944.

Τελεόω, *to accomplish;* pass., ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὼν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν E. 1502.

Τελεσφόρος, *bringing to an end, accomplishing;* τελεσφόρος Δίκη Aj. 1369. φάσματα — δὸς τελεσφόρα, *grant that they may be accomplished* R. 636. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν, *in return for the benefits received to grant him the accomplishment of the favour* (*which I promised*) C. 1486.

Τελευταῖος, 1. *last;* τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν R. 1528. τὸν τελευταῖον βίον C. 1548, not βίου τελευτήν, but βίον πρὸς τελευτὴν ἀποβλέποντα. — ὁδὸν γὰρ ἧμος τὴν τελευταίαν ἄναξ ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς T. 154. — τὸν τελευταῖον δ' ὅλον C. 480. Used adverbially, *for the last time;* ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν R. 1183.

Τάνταλος, *Tantalus*; τὰν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου A. 819.

Ταντάλόω, *to hurl*; ἀντίτυπα δ' ἐπί γᾷ πέσε ταντάλωθεὶς πυρφόρος A. 135.

Ταύπους, *wide-striding*; σεμνὰς Ἐρινῦς ταύποδας Aj. 824.

Τάξις, 1. *a station*; Αἴαντος, ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει Aj. 4. 2. *a squadron of soldiers*; οἳ νῦν ξὺν ἑπτὰ τάξεσι ξὺν ἑπτά τε λόγχαις τὸ Θήβης πεδίον ἀμφεστᾶσι πᾶν C. 1313.

Ταράσσω, 1. *to stir up*; σὺ καὶ τόδε νεῖκος ἀνδρῶν ξύναιμον ἔχεις τεράξας A. 789. 2. *to trouble*; δεινὰ ταράσσει σοφὸς οἰωνοθέτας R. 483. ταράσσομαι φρένας A. 1082.

Ταρβαλέος, *terrified*; μὴ ταρβαλέα θάνοιμι T. 953.

Ταρβέω, *to fear*: 1. intrans., μή με ταρβήσας προδῷς P. 747. ταρβῶν γε μή μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφής R. 1011. μάλιστα ταρβήσασ' ἔχω T. 37. ὥσθ' ἡδέως εὕδουσαν ἐκπηδᾶν ἐμὲ φόβῳ ταρβοῦσαν 175. ταρβεῖν τὸν εὖ πράσσοντα μὴ σφαλῇ ποτέ 296. οὐ καλῶς ταρβεῖς 457. ταρβῶ μὲν εἰς λόγου στάσιν τοιάνδ' ἐπελθών 1169. ταρβήσει γὰρ οὔ Aj. 541. ταρβῶ γάρ 590. 2. trans., ταρβεῖν μὲν τἀνθυμήματα — τἀπὸ σοῦ C. 293. ταρβεῖν μὲν ἔργα δείν' ἀναγκαίως ἔχει T. 720. τὸν σὸν οὐ ταρβῶ φόβον P. 1235, that is, τὸν ἀπὸ σοῦ.

Τάρβος, *fear*; ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος οὐδ' ἔπος φοβεῖ R. 296. ἔχεις τι θάρσος τοῦδε τοῦ τάρβους πέρι; E. 404.

Τάρταρος, *Tartarus*; καλῶ τὸ Ταρτάρου στυγνὸν πατρῷον ἔρεβος C. 1391. ὦ Γᾶς παῖ καὶ Ταρτάρου C. 1570.

Τάσσω, 1. *to place*; ἑπτὰ λοχαγοὶ γὰρ ἐφ' ἑπτὰ πύλαις ταχθέντες A. 142. 2. *to appoint*; σέ νιν τάξω φυλάσσειν C. 645. οἱ τεταγμένοι βραβῆς E. 699. ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι 749. ἴωμεν — ναὸς ἵν' ἡμῖν τέτακται P. 1166. 3. *to order, to command*; μὴ τάσσε E. 1487. πόλις γὰρ ἡμιν ἁ'μὲ χρὴ τάσσειν ἐρεῖ; A. 730. ταχθεὶς τόδ' ἔρδειν τῶν ἀνασσόντων ὕπο P. 6. κεῖνος δ' εἷς ἀπὸ πολλῶν ταχθεὶς 1129. ὑφ' ὧν ἐγὼ ταχθεὶς τάδ' ἔρδω C. 855. Hence τὸ ταχθέν is the same as τὸ προσταχθέν. ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν Aj. 524.

Ταύρειος, *pertaining to a bull*; ταυρείων κεράτων T. 517.

Ταυροκτονέω, *to slaughter bulls*; ταυροκτονεῖ μὲν δώδεκ' ἐντελεῖς ἔχων — βοῦς T. 757.

Ταυροκτόνος, *slaughtering bulls*; ταυροκτόνων λεόντων P. 398.

Ταυροπόλα, a name given to Diana, *bull-hunting*; Ταυροπόλα Διὸς Ἄρτεμις Aj. 172.

Ταῦρος, *a bull*; οὔρειον τ' ἀκμῆτα ταῦρον A. 351. φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος T. 11. τετραόρου φάσμα ταύρου 506. συνδέτους ἄγων ὁμοῦ ταύρους, κύνας βοτῆρας Aj. 290. ταῦρος ὡς βρυχώμενος 315. φοιτᾷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν ἀνά τ' ἄντρα καὶ πετραῖος ὁ ταῦρος R. 478.

Ταυροσφάγος, *appointed for slaying bulls*; ἡμέρᾳ ταυροσφάγῳ T. 606.

Ταφεύς, *one who buries the dead, a burier*; ὅταν θάνω 'γὼ καὶ σύ μου ταφεὺς γένῃ C. 588. κτανὼν πρόθες ταφεῦσιν E. 1480.

Ταφή, 1. *interment, sepulture*; τῆς σῆς εἰ στερήσομαι ταφῆς E. 1201. ἐάσειν τόνδε τὸν νεκρὸν ταφῆς ἄμοιρον Aj. 1305. λωβητὸν αὐτὸν ἐκβαλεῖν ταφῆς ἄτερ 1367. 2. *a tomb*; τόνδε δ' — εἰς ταφὰς θήσω δικαίως. 1088. ὅπως μὴ τόνδε θάπτων αὐτὸς εἰς ταφὰς πέσῃς 1069.

Τάφος, 1. *a tomb*; ἐπεί νιν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει R. 942. ὃν (Κιθαίρωνα) ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον 1453. σοῖς ὅταν στῶσιν τάφοις C. 412. ἐν τάφοισι θέσθε κἂν κτερίσμασιν 1412, that is, θάπτετε καὶ κτερίζετε. — κἀπὸ λαΐνου τάφου 1592. Πολυνείκους νέκυν — μὴ τάφῳ καλύψαι A. 28. τάφον χώσουσ' ἀδελφῷ 30. Ἐτεοκλέα — τάφῳ κρύψαι 196. τάφον κοσμοῦσα 391. τὸν οὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα 499. πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου ποταινίου 842. τάφῳ δ' ἐκεῖνον οὐχὶ κρύψετε 1026. ψυχὴν τ' ἀτίμως ἐν τάφῳ κατῴκισας 1056. κτίσον δὲ τῷ προκειμένῳ τάφον 1088. παραστάντες τάφῳ 1200. ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα Aj. 1019. ὥστε σῶμα τυμβεύσει τάφῳ 1042. ἀείμνηστον τάφον εὑρόντα 1146. τάφου — τοῦδ' ἐπιψαύειν 1373. ἐν τάφῳ πετραίῳ E. 148. δὺν τάφοισι — νέκυς 435. οὔτε του τάφου ἀντιάσας οὔτε γόων παρ' ἡμῶν 857. ἦλθον πατρὸς ἀρχαῖον τάφον 881. τὰ πολλὰ πατρὸς πρὸς τάφον κτερίσματα 919. τοῦ σοῦ θανοῦσα μὴ ἀπολείπεσθαι τάφου 1160. ποῦ δ' ἔστ' ἐκείνου — τάφος; 1209. τοῦ γὰρ ζῶντος οὐκ ἔστιν τάφος 1210. 2. *burial, interment*; ἡ μὲν ἐς τάφον λέβητα κοσμεῖ E. 1392. τάφον περιστενοῦντε δυστήνου νεκροῦ 1149. τάφου μεληθεὶς τῷδε 1163. τῆς μὲν κατ' οἴκους — τάφον θοῦ R. 1447. οὐ γὰρ τάφου νῷν τὼ κασιγνήτω Κρέων τὸν μὲν προτίσας, τὸν δ' ἀτιμάσας ἔχει; A. 21. τοῦτον τάφῳ — κτερίζειν 203. τὸν αὐτόχειρα τοῦδε τοῦ τάφου 306. κεί-

νην ἴσον ἐπαιτιῶμαι τοῦδε βουλεῦσαι τάφου 486. καὶ σὺ τοῦδε τοῦ τάφου φήσεις μετασχεῖν 530. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρὸς ταφοί R. 987.

Τάφρος, *a trench, a foss;* εἰς δὲ ναυτικὰ σκάφη πηδῶντος ἄρδην Ἕκτορος τάφρων ὕπερ Aj. 1258.

Τάχα, *quickly, speedily; perhaps.*

Τάχος, *celerity, speed;* ταχος γὰρ ἔργου καὶ ποδῶν ἅμ' ἕψεται Aj. 801. ἐρῶ μὲν οὐχ' ὕπως τάχονς ὕπο δύσπνους ἱκάνω A. 223. Also often used adverbially; διὰ τάχους, ἐν τάχει, σὺν τάχει, *swiftly;* and ὅσον τάχος, ὅτι τάχος, ὡς τάχος, *as swiftly as possible.*

Ταχύνω, *to hasten;* πέμψω ταχύνασα R. 861. ἀλλά τάχυνε C. 219. ὡς δύνασαι — ταχύνας Aj. 1143. ἀλλ' οἱ μὲν κοίλην κάπετον χερσὶ ταχύνετε 1383.

Ταχύῤῥωστος, *flying swiftly;* ἀελλαία ταχύῤῥωστος πελειάς C. 1083.

Ταχύς, *swift;* comp., θάσσων, superl., τάχιστος.

Τέ, an adjunctive particle; *and.*

Τέγγω. 1. *to wet, to moisten;* φοίνιαι δ' ὁμοῦ γλῆναι γένει' ἔτεγγον R. 1277. νεφέλη — τέγγουσ' εὐῶπα παρειάν A. 526. χιὼν — τέγγει δ' ὑπ' ὀφρύσι παγκλαύστοις δειράδας 825. pass., πυκιναῖς δρόσοις τεγγόμενος κόμας Aj. 1188. πολλάκι δὴ τοὐμὸν ἐτέγχθη κρᾶτα P. 1442. 2. *to shed* tears; ἤ που ἀδινῶν χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 845. pass., μέλας ὄμβρος χολάζης ἐτέγγετο R. 1279.

Τείνω, 1. *to bend, to stretch;* τεῖναι τὰ θεῶν ἀμάχητα βέλη P. 198. ναὸς ὅστις ἐγκρατὴς πόδα τείνας ὑπείκει μηδέν A. 712. 2. *to strive;* τὸ μὴ τείνειν ἄγαν A. 707. 3. *to extend;* ἀμφὶ νῶτ' ἐτάθη πάταγος Ἄρεος A. 124. ὄμμασι δ' ἀντέχοις τάνδ' αἴγλαν, ἃ τέταται τὰ νῦν P. 820. νῦν γὰρ ἐσχάτας ὕπερ ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 596.

Τειρεσίας, *Tiresias:* ὦ πάντα νωμῶν Τειρεσία R. 300. — ὦ γεραιὲ Τειρεσία A. 978. 1042. ἄνακτ' ἄνακτι ταῦθ' ὁρῶντ' ἐπίσταμαι μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν R. 285.

Τείρω, *to pain;* προὐφάνη κτύπος ἀνδρὸς σύντροφος ὡς τειρομένου του P. 203.

Τεκμαίρομαι, *to conjecture;* οὐδ' ὁποῖ' ἀνὴρ ἔννυυς τὰ καινὰ τοῖς πᾶλαι τεκμαίρεται R. 916.

Τεκμήριον, *a proof* or *sign;* θανόντος πίστ' ἔχων τεκμήρια προσῆλθες E. 764. Ὀρέστου τοῦθ' ὁρᾶν τεκμήριον 892. ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια 1098. ἐν τῷ δὲ κεῖσαι τοῦ μόρου τεκμηρίῳ; C. 1506.

Τέκμησσα, *Tecmessa;* Τέκμησσα — παῖ Τελεύταντος Aj. 324. ὦ δαΐα Τέκμησσα 771. τὴν δουρίληπτον δύσμορον νύμφην ὁρῶ Τέκμησσαν 879.

Τεκνόλετειρα, *that has lost her young;* τεκνολέτειρ' ὥς τις ἀηδὼν E. 107.

Τέκνον, *a child.*

Τεκνοῦσα, or τεκνοῦσσα, *that has brought forth children;* ἄνανδρος ἡ τεκνοῦσα T. 307.

Τεκνόω, 1. *to beget children;* γάμον τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον R. 1215. 2. met., simply *to beget, to engender;* νόμοι — ὑψίποδες, οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες 867. mid., μυρίας ὁ μυρίος χρόνος τεκνοῦται νύκτας ἡμέρας τε C. 624.

Τέκτων, *an artificer;* προσπτύσσετο πλευραῖσιν ἀρτίκολλος ὥστε τέκτονος χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον T. 765.

Τελαμών, *Telamon;* παῖ Τελαμῶνος Aj. 183. τοῦ Τελαμῶνος — οἴκου 203. πατρὶ — Τελαμῶνι 458. Τελαμῶν 566. Τελαμών, σὸς πατὴρ ἐμός θ' ἅμα 987. ὃς ἐκ πατρὸς μέν εἰμι Τελαμῶνος γεγώς 1278.

Τελαμώνιος, *Telamonian;* Τελαμώνιε παῖ Aj. 134.

Τέλειος, *definitive;* τελείαν ψῆφον — κλύων τῆς μελλονύμφου A. 628.

Τελειόω, *to bring to an end, to accomplish;* σθένει 'πὶ νικείῳ τὸν εὔαγρον τελειῶσαι λόχον C. 1091. οὐδὲν εἴργει σοι τελειοῦσθαι τάδε T. 1247.

Τελεόμηνος, *having the full number of months;* τελεόμηνος — δωδέκατος ἄροτος T. 821.

Τέλεος, *last;* πότερ' ἄρα πρότερ' ἐπιστένω, πότερα τέλεα περαιτέρω, δύσκριτ' ἔμοιγε T. 944.

Τελεόω, *to accomplish;* pass., ὦ σπέρμ' Ἀτρέως, ὡς πολλὰ παθὸν δι' ἐλευθερίας μόλις ἐξῆλθες τῇ νῦν ὁρμῇ τελεωθέν E. 1502.

Τελεσφόρος, *bringing to an end, accomplishing;* τελεσφόρος Δίκη Aj. 1369. φάσματα — δὸς τελεσφόρα, *grant that they may be accomplished* R. 636. ἀνθ' ὧν ἔπασχον εὖ τελεσφόρον χάριν δοῦναί σφιν, *in return for the benefits received to grant him the accomplishment of the favour* (*which I promised*) C. 1486.

Τελευταῖος, 1. *last;* τὴν τελευταίαν ἰδεῖν ἡμέραν R. 1528. τὸν τελευταῖον βίον C. 1548, not βίου τελευτήν, but βίον πρὸς τελευτὴν ἀποβλέποντα. — ὁδὸν γὰρ ἧμος τὴν τελευταίαν ἄναξ ὡρμᾶτ' ἀπ' οἴκων Ἡρακλῆς T. 154. — τὸν τελευταῖον δ' ὅλον C. 480. Used adverbially, *for the last time;* ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν R. 1183.

person; πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, *thou most detestable contrivance of fearful villany* P. 916.

Τέως, *until that time, meanwhile.*

Τήκω, 1. *to melt, to dissolve*; pass., *to be melted*; κηλὶς μηρίων ἐτήκετο A. 995. καί νιν ὄμβρῳ τὰκομέναν χιών τ' οὐδαμὰ λείπει 824. 2. *to moulder away, to become decayed*; εἰ πόσις μοι κατθανὼν ετήκετο 897. 3. *to pine away*; κλαίω, τέτηκα E. 275. ἐμοῦ τακομένας 824. κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέαν πάθαν κλαῖον A. 965. τιν' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκόρεστον οἰμωγάν — Ἀγαμέμνονα E. 122, that is, οἰμώζεις Ἀγαμέμνονα τηκομένη.

Τηλαυγής, *conspicuous from afar*; τηλαυγεῖ παρ' ὄχθῳ T. 521.

Τηλέπορος, *far removed, far distant*; τηλεπόροις ἐν ἄντροις A. 970.

Τηλέφανης, *perceived from afar*: ἀχὼ τηλεφανής P. 189.

Τηλικόσδε, *of such an age, so old.*

Τηλικοῦτος, same as τηλικόσδε.

Τηλόθεν, *from afar, from a distance.*

Τηλωπός, *seen from afar*, thence *distant*; τηλωπὸν ἰωάν P. 216. κεῖ τὰ νῦν τηλωπὸς οἰχνεῖ Aj. 561.

Τῆμος, *then*, corresponding to ἦμος, *when*; ἦμος — ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις παισὶν ὡς ἐπ' ἐξόδῳ, τῆμος θυραῖος ἦλθον ὡς ὑμᾶς λάθρᾳ T. 530.

Τηνικαῦτα, *then, at that time.*

Τηρέω, *to observe narrowly, to watch* an opportunity; καί μ' ὁ πρέσβυς — παραστείχοντα τηρήσας R. 808. same as παραφυλάξας τὸν καιρόν.

Τητάομαι, *to be deprived* or *bereaved*; τῶν ἐμῶν τητώμενος P. 383. τῶν σῶν ἀδέρκτων ὀμμάτων τητώμενος C. 1202. οὗ (ἀνδρὸς) τητώμεναι 1614. κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι 1318.

Τίθημι. I. act. fut., θήσω, Aj. 1089. θήσεις C. 863. θήσουσι Aj. 570. — aor., 1. ἔθηκα T. 688. ἔθηκας C. 1359. 1364. ἔθηκε P. 628. θῆκε, after a consonant C. 1502. — aor., 2. θῶ C. 481. A. 1323. θῇς T. 1244. θεῖεν C. 869. θεῖναι A. 8. θεῖς Aj. 739. θέντες T. 801. 2. mid. pres., τίθεμαι P. 1434. τίθεσθαι P. 449. fut., θήσομαι 586. θήσεται T. 612. — aor., 2. ἔθου 994. Aj. 13. 532. P. 865. C. 547. 1141. ἐθέσθην R. 1453. ἔθεσθε 134. P. 528. — θείμην A. 188. — θοῦ P. 471. R. 1448. C. 467. θέσθε Aj. 1385. C. 1412. A. 151. — θέσθαι P. 800. 1408. R. 633. — θέμενοι T. 1255. E. 1428.

Signification: I. act., 1. *to place*; *to set, to put, to lay*; τοῦ τόνδε (κρατῆρα) πλήσας θῶ; C. 481. κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεὶς ἐλάας 485. τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα A. 500. εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως Aj. 1089. κἄθηκα — κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον T. 688. ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 801. ὡς — ἐς πυράν με θῇς 1244. εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θείς Aj. 739. 2. *to propose* as a prize; τἀμὰ τεύχη μητ' ἀγωνάρχας τινὰς θήσουσ' Ἀχαιοῖς μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός Aj. 570. 3. *to lay down* a law, *to propound, to appoint*; φασὶ πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγόν A. 8. τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς E. 570. τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς T. 26. 4. *to set up* a pretence; εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574. 5. *to declare, to consider*; δαιμόνιον αὐτὸ τίθημ' ἐγώ, *I declare this to be from heaven* 1262. οὐ τίθημ' ἐγὼ ζῆν τοῦτον, *I do not consider him to live* A. 1151. 6. *to cause, to make*; καὶ μεῖζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις C. 863. ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων — ἀλκὴν ὧδε — γειτόνων ἀεὶ τιθῇ 1522. οὐδ' ἔχω πᾷ θῶ A. 1323. ὅρα μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετάγνοιαν τιθῇς E. 571. ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν P. 628. τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης 980. μὴ γὰρ αἵδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι C. 869. καί σ' ὁ πληθύων χρόνος γέρονθ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν 935. ἐρημία με — σμικρὸν τίθησι 962. πατέρα τόνδ' ἀπήλασας κἄθηκας ἄπολιν 1359. σὺ γάρ με μόχθῳ τῶδ' ἔθηκας ἔντροφον 1364. ἠδ' ἀναστάτους οἴκους τίθησι (ἡ ἀναρχία) A. 670. μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. ὡς — ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ T. 333. II. mid., frequently has an active signification: 1. *to make for oneself*; ὥς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ, *how attached ye have made me to you* P. 528. οὔτ' ἂν φίλον πότ' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ A. 188. Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον R. 1453. 2. *to add oneself to, to place, to lay down*; κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι, *I too add my vote to this resolution* P. 1434. — σῆμ' ὁ κεῖνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἔρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται T. 612. εὐκλεᾶ θέσθαι βίον P. 1408. 3. εὖ and καλῶς θέσθαι, *to dispose well, to order well, to settle well*; τὰ πρὶν εὖ θέμενοι E. 1428. τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρέων R. 633. 4. τίθεσθαι, is often used with a substantive, expressing in periphrasis

Τέμνω, *to cut asunder, to cleave;* κάρα τέμνειν P. 615. κρᾶτ' ἀπὸ πάντα καὶ ἄρθρα τέμω χερί 1192. τόνδ' ἐγὼ τέμνω πλόκον Aj. 1158. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας E. 441. ἐσχάτης δ' δρῶ πυρᾶς νεωρῆ βόστρυχον τετμημένον E. 889.

Τεός, *thine;* τεὰν — δύνασιν A. 600. ἀπόγονοι τεαί C. 539. τεῶν ἐχθρῶν E. 1080.

Τέρας, 1. *a portent, a prodigy;* μήποθ' ἡμῖν ἀψεγὲς πελᾶν τέρας τοῖς δρῶσι E. 487. ἐς δαιμόνιον τέρας ἀμφινοῶ τόδε A. 372. ὥστε μηκέτ' ἂν τέρας νομίζειν αὐτό E. 1309. τέρας τοι διὰ κακῶν ἐθέσπισας T. 1121. 2. *a monster;* ἀπρόσμαχον τέρας T. 1088.

Τερασκόπος, *an interpreter of portents, a soothsayer;* ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβῃς κοινῇ τι βουλεύσαντα R. 605.

Τέρμα, 1. *a bound* or *limit;* δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα E. 676. 2. met., *the end of life;* τέρμα τοῦ βίου R. 1530. 3. *attainment;* τέρμα τῆς σωτηρίας C. 729. 4. *an aim, object,* or *goal;* ἢ καὶ παρέστη κἀπὶ τέρμ' ἀφίκετο; Aj. 48. Ἑρμῆς σφ' ἄγει — πρὸς αὐτὸ τέρμα E. 1389.

Τέρμιος, 1. *at the end, bounding;* ἐλθόντι χώραν τερμίαν C. 89. 2. of time, *last;* τερμίαν — ἀμέραν A. 1312.

Τερπνός, *delightful, pleasing;* τὰ τερπνὰ πικρὰ γίγνεται C. 621. τερπνὸν εἴ τί που πάθοι Aj. 517. αὐτῷ δὲ τερπνός (τέθνηκε) Aj. 946.

Τέρπω, *to delight;* τὰ τέρποντα C. 1219. ῥήματα — τέρψαντα 1283. τοὐμὸν εἰ τέρψεις κέαρ T. 1236. τί γὰρ παρ' ἦμαρ ἡμέρα τέρπειν ἔχει — ; Aj. 470. — pass., τέρπεσθαι δόμῳ P. 458. κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιν ἐτέρπομην R. 785. εἰ τέρποιμεθα C. 703. τέκνοισι τερφθεὶς τοῖσδε 1142. οἷς (λόγοις) σὺ μὴ τέρψει κλύων A. 687.

Τέρψις, *delight;* γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρψιν, ἥ σ' ἔχει R. 1477. ὅτ' ἦν μοι τέρψις ἐκπεσεῖν χθονός C. 770. τοσαύτη τέρψις ἄκοντας φιλεῖν 779. τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην 1124. νῦν σοι τέρψις ἐμφανὴς κυρεῖ T. 290. τὴν δὲ τέρψιν — αὐτὴ λάβοι 816. ἐπειδὴ τέρψις ἥδε σοι τὸ δρᾶν Aj. 114. βαθεῖαν κυλίκων τέρψιν Aj. 1180. τίς μοι, τίς ἔτ' οὖν τέρψις ἐπέσται; 1195.

Τέταρτος, *the fourth;* τέταρτον Ἱπομέδοντ' ἀπέστειλεν πατὴρ Ταλαός C. 1319.

Τετράορος, properly, *drawn by four horses,* thence *four-legged;* ὑψικέρω τετραόρου φάσμα ταύρου T. 506.

Τεῦκρος, *Teucer;* ποῦ Τεῦκρος; Aj. 335. 904. Τεῦκρος πάρεστιν 707. τὸν ἄνδρ' ἀπηύδα Τεῦκρος — μὴ 'ξω παρήκειν 727. πέμπει με — Τεῦκρος 769. ἐκεῖνον εἴργειν Τεῦκρος ἐξεφίεται σκηνῆς ὕπαυλον 782. ποῦ δ' ἔστι Τεῦκρος — ; 784. πάρεστι μὲν Τεῦκρος παρ' ἡμῖν P. 1046. — Τεῦκρε Aj. 958. 962. 969. 1143. — εἰς χεῖρα Τεύκρου Aj. 738. αὐδὴν γὰρ δοκῶ Τεύκρου κλύειν 954. ἐκ Τεύκρου 1220. — Τεύκρῳ σημήνατε R. 675. κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα 814. Τεύκρῳ — ἀγγέλλομαι 1355. — Τεῦκρον καλῶ C. 335. τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω 559. σπεύσαθ' οἱ μὲν Τεῦκρον ἐν τάχει μολεῖν 791.

Τεῦχος, 1. sing., *a vessel,* or *urn;* σμικρὰ λείψαν' ἐν βραχεῖ τεύχει θανόντος — κομίζομεν E. 1103. κέκευθεν αὐτὸν τεῦχος 1109. 2. plur., *arms;* τὰ τεύχη τἀμά P. 370. ὅτε τά πάτρια τεύχεα παρεδίδοσαν 397. τἀμὰ τεύχη Aj. 569. τὰ δ' ἄλλα τεύχη κοίν' ἐμοὶ τεθάψεται 574.

Τεύχω, 1. *to prepare;* πολυθύτους τεύχειν σφαγάς T. 753. 2. *to do;* ὦ πούς, πούς, τί σ' ἔτ' ἐν βίῳ τεύξω τῷ μετόπιν, *O foot, foot! what shall I do with thee henceforth in life?* P. 1173.

Τεχνάομαι, 1. *to devise by art* or *skill;* χερσὶν ἃ τεχνησάμην T. 531. τῆς τεχνωμένης τάδε 924. γένοιτο μέντἂν πᾶν θεοῦ τεχνωμένου Aj. 86. 2. *by cunning;* τεχνᾶσθαι κακά P. 80. φιλεῖ δ' ὁ θυμὸς πρόσθεν ῥῆσθαι κλοπεὺς τῶν μηδὲν ὀρθῶς ἐν σκότῳ τεχνωμένων A. 490.

Τέχνη, 1. *art, skill;* τέχνα γὰρ τέχνας ἑτέρας προὔχει P. 137. πρὸς τοῦ διδαχθεὶς; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆς τέχνης R. 357. τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός 389. ὁ μάντις οὗτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ; 562. οὕνεκ' ἐστί σοι βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης 709. τέχνης σημεῖα τῆς ἐμῆς κλύων A. 985. ἀλλ' οὐ πατρῴαν τὴν τέχνην ἐκόμπασας E. 1492. — τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα R. 380. σοφόν τι τὸ μηχανόεν τέχνας — ἔχων A. 363. εἴπερ Ἑρμοῦ τήνδε πομπεύω τέχνην βέβαιον T. 617. γένος ναΐας ἀρωγὸν τέχνας Aj. 350. οὐ γὰρ βάνασσον τὴν τέχνην ἐκτησάμην 1100. 2. *artifice, contrivance;* παντοίᾳ τέχνῃ εἶρξαι — Αἴανθ' ὑπὸ σκηναῖσι Aj. 739. — ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς P. 88. μηδέ τῳ τέχνῃ κείνοις μεθεῖναι ταῦτα 760. δρῶντα — κακῶς εἴληφα τοὐμὸν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ R. 643. 3. *workmanship;* κρατῆρές εἰσίν, ἀνδρὸς εὔχειρος τέχνη C. 473.

Τέχνημα, *the workmanship;* ἔκπωμα, φλαυρούργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός P. 36. 2. spoken of a deceitful

person; πανουργίας δεινῆς τέχνημ' ἔχθιστον, thou most detestable contrivance of fearful villany P. 916.

Τέως, until that time, meanwhile.

Τήκω, 1. to melt, to dissolve; pass., to be melted; κηρὶς μηρίων ἐτήκετο A. 995. καί νιν ὄμβρῳ τὰ κομίσαν χιών τ' ὀδαμὰ λείπει 824. 2. to moulder away, to become decayed; εἰ πόσις μοι κατθανὼν ἐτήκετο 897. 3. to pine away; κλαίω, τέτηκα E. 275. ἐμοῦ τακομένου 824. κατὰ δὲ τακόμενοι μέλεοι μελέων τάθων κλαῖον A. 965. τὼ' ἀεὶ τάκεις ὧδ' ἀκήρατον οἰμωγάν — Ἀγαμέμνονα E. 122, that is, οἰμώζεις Ἀγαμέμνονα τηκομένη.

Τηλαυγής, conspicuous from afar; τηλαυγεῖ παρ' ἔχθῳ T. 521.

Τηλέτορος, far removed, far distant; τηλετόρους ἐν ἔντροις A. 970.

Τηλέφατος, perceived from afar: ἀχὼ τηλεφατής P. 189.

Τηλικόδε, of such an age, so old.

Τηλικοῦτος, same as τηλικόδε.

Τηλόθεν, from afar, from a distance.

Τηλωτός, seen from afar, thence distant; τηλωτὸν ἰὼν P. 216. κεἰ τὰ νῦν τηλωτὸς οἰχνεῖ Aj. 561.

Τῆμος, then, corresponding to ἦμος, when; ἦμος — ὁ ξένος θροεῖ ταῖς αἰχμαλώτοις πᾶσιν ὡς ἐν' ἐξόδῳ, τῆμος θοραῖος ἦλθον ὡς ἐμοῖς λάβρᾳ T. 530.

Τηνικαῦτα, then, at that time.

Τηρέω, to observe narrowly, to watch an opportunity; καί μ' ὁ πρέσβυς — παραστείχοντα τηρήσας R. 808. same as παραφυλάξας τὸν καιρόν.

Τητάομαι, to be deprived or bereaved; τῶν ἐμῶν τητώμενος P. 383. τῶν σῶν ἀβέκτων ὀμμάτων τητώμενος C. 1202. νῦ (ἀνδρὸς) τητώμεναι 1614. κἀκ τῶνδέ μοι λαβεῖν θ' ὁμοίως καὶ τὸ τητᾶσθαι πέλει E. 257. μῶροι καὶ φρενῶν τητώμενοι 1318.

Τίθημι. I. act. fut., θήσω, Aj. 1089. θήσεις C. 863. θήσουσι Aj. 570. — aor., 1. ἔθηκα T. 688. ἔθηκας C. 1359. 1364. ἔθηκε P. 623. θῆκε, after a consonant C. 1502. — aor., 2. θῶ C. 481. A. 1323. θῇς T. 1244. θεῖεν C. 869. θεῦναι A. 8. θεῖς Aj. 739. θέντες T. 801. 2. mid. pres., τίθεμαι P. 1434. τίθεσθαι P. 449. fut., θήσομαι 586. θήσεται T. 612. — aor., 2. ἔθου 994. Aj. 13. 532. P. 865. C. 547. 1141. ἐθέσθην R. 1453. ἔθεσθε 134. P. 528. — θείμην A. 188. — θοῦ P. 471. R. 1448. C. 467. θέσθε Aj. 1385. C. 1412. A. 151. — θέσθαι P. 800. 1408. R. 633. — θέμενοι T. 1255. E. 1428.

Signification: I. act., 1. to place; to set, to put, to lay; τοῦ τόνδε (κρατῆρα) πλήσας θῶ; C. 481. κλῶνας ἐξ ἀμφοῖν χεροῖν τιθεὶς ἐλάας 485. τὸν αὐτάδελφον ἐν τάφῳ τιθεῖσα A. 500. εἰς ταφὰς ἐγὼ θήσω δικαίως Aj. 1089. κἄθηκα — κοίλῳ ζυγάστρῳ δῶρον T. 688. ἐν μέσῳ σκάφει θέντες σφε 801. ὡς — ἐς πυρὰν με θῇς 1244. εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεὶς Aj. 739. 2. to propose as a prize; τὰμὰ τεύχη μητ' ἀγωνάρχας τινὰς θήσουσ' Ἀχαιοὶ μήθ' ὁ λυμεὼν ἐμός Aj. 570. 3. to lay down a law, to propound, to appoint; φασὶ πανδήμῳ πόλει κήρυγμα θεῖναι τὸν στρατηγὸν A. 8. τιθεῖσα τόνδε τὸν νόμον βροτοῖς E. 570. τέλος δ' ἔθηκε Ζεὺς ἀγώνιος καλῶς T. 26. 4. to set up a pretence; εἰσόρα μὴ σκῆψιν οὐκ οὖσαν τιθῇς E. 574. 5. to declare, to consider; δαιμόνων αὐτὸ τίθημ' ἐγώ, I declare this to be from heaven 1262. οὐ τίθημ' ἐγὼ ζῆν τοῦτον, I do not consider him to live A. 1151. 6. to cause, to make; καὶ μείζον ἄρα ῥύσιον πόλει τάχα θήσεις C. 863. ὥς σοι πρὸ πολλῶν ἀσπίδων — ἀλκὴν ὅδε — γειτόνων ἀεὶ τιθῇ 1522. οὐδ' ἔχω πῇ θῶ A. 1323. ὅρα μὴ πῆμα σαυτῇ καὶ μετέγνοιαν τιθῇς E. 571. ἐχίδνης, ἥ μ' ἔθηκεν ὧδ' ἄπουν P. 628. τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης 980. μὴ γὰρ αὖδε δαίμονες θεῖέν μ' ἄφωνον τῆσδε τῆς ἀρᾶς ἔτι C. 869. καί σ' ὁ πληθύων χρόνος γέρων θ' ὁμοῦ τίθησι καὶ τοῦ νοῦ κενόν 935. ἐρημία με — σμικρὸν τίθησι 962. πατέρα τόνδ' ἀπήλασας κἄθηκας ἄπολιν 1359. σὺ γάρ με μόχθῳ τῶδ' ἔθηκας ἔντροφον 1364. ἧδ' ἀναστάτους οἴκους τίθησι (ἡ ἀναρχία) A. 670. μὴ πλέον τὸ πῆμα τῆς ἄτης τίθει Aj. 356. ὡς — ἐγὼ δὲ τἄνδον ἐξαρκῆ τιθῶ T. 333. II. mid., frequently has an active signification: 1. to make for oneself; ὡς μ' ἔθεσθε προσφιλῆ, how attached ye have made me to you P. 528. οὔτ' ἂν φίλον τόν' ἄνδρα δυσμενῆ χθονὸς θείμην ἐμαυτῷ A. 188. Κιθαιρὼν οὗτος, ὃν μήτηρ τέ μοι πατήρ τ' ἐθέσθην ζῶντι κύριον τάφον R. 1453. 2. to add oneself to, to place, to lay down; κἀγὼ γνώμῃ ταύτῃ τίθεμαι, I too add my vote to this resolution P. 1434. — σῆμ' ὁ κεῖνος εὐμαθὲς σφραγῖδος ἕρκει τῷδ' ἐπ' ὄμμα θήσεται T. 612. εἰκλεῶ θέσθαι βίον P. 1408. 3. εὖ and καλῶς θέσθαι, to dispose well, to order well, to settle well; τὰ πρὶν εὖ θέμενοι E. 1428. τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὖ θέσθαι χρέων R. 633. 4. τίθεσθαι, is often used with a substantive, expressing in periphrasis

the meaning of the cognate verb; πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφήν R. 134, that is, ἐπεστρέφεσθε. — τῆς μὲν — ὃν θέλεις τάφον θοῦ 1448, as θάπτε. — θοῦ νῦν καθαρμὸν τῶνδε δαιμόνων C. 467, that is, ἱλάσκου, for καθαίρειν is not used in this sense:— ἔθου φόνον 547, that is, ἐφόνευσας. — εἴ τι μῆκος τῶν λόγων ἔθου πλέον 1141, that is, ἐμήκυνας μᾶλλον. — τῶν νῦν θέσθε λησμοσύναν A. 151, that is, ἐπιλάθεσθε. — μεγάλην μὲν ἐμοὶ τούτων θέμενοι συγγνωμοσύνην T. 1255, that is, ξυγγνόντες μεγάλως. — ὅτου χάριν σπουδὴν ἔθου τήνδε Aj. 13, that is, ἐσπούδασας περὶ τούτου. — πρόνοιαν, ἣν ἔθου 532. — οἵαν μ' ἄρ' ἔθου λώβαν T. 993, that is, ἐλωβήσω.— and with an adjective, οὐ μήν σ' ἔνορκόν γ' ἀξιῶ θέσθαι P 800. σὲ θήσομαι τῶνδ' αἴτιον, *I will lay the blame of this on thee* P. 586. 5. *to consider, to account;* ποῦ χρὴ τίθεσθαι ταῦτα —; P. 449. ἐν παρέργῳ θοῦ με 471. πάντα ταῦτ' ἐν εὐχερεῖ ἔθου 864. 6. in an active sense *to place, to set;* ἐν τάφοισι θέσθε C. 1412. τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1385.

Τιθηνέομαι, *to tend, to foster;* οὗ πότνιαι σεμνὰ τιθηνοῦνται τέλη θνατοῖσιν C. 1054.

Τιθήνη, *a nurse;* παῖς ἄτερ ὡς φίλας τιθήνας P. 696. Διόνυσος — θείαις ἀμφιπολῶν τιθήναις C. 686.

Τίκτω, 1. *to bring forth* as a mother; ὥσπερ ἡ τίκτουσ' ἐγώ E. 523. δεινὸν τὸ τίκτειν ἐστίν 760. — τίς σ' ἔτικτε τῶν μακραιώνων —; R. 1098. ἔτικτε γάρ μ', ἔτικτεν C. 986. — οὐδὲ γὰρ κακῶς πάσχοντι μῖσος ὧν τέκῃ προσγίγνεται E. 761. ἥτις μηδὲν ὡς τεκοῦσα δρᾷ T. 815. τεκοῦσα τλήμων; R. 1175. ἔνθα — τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι 1250. τεκοῦσά με C. 987. thence ἡ τεκοῦσα signifies *a mother;* εἰ τάδ' ἡ τεκοῦσα πεύσεται E. 462. τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν 603. οἴκτειρε τὴν τεκοῦσαν 1403. τίς ἡ τεκοῦσα; T. 310. δός μοι — εἰς χεῖρα τὴν τεκοῦσαν 1056. εἰ μὴ 'κύρει ζῶσ' ἡ τεκοῦσα R. 985. τὴν τεκοῦσαν ἤροσεν 1497. — ἡ τίκτουσα, is also used in the same sense; τῆς δὲ τικτούσης μέλειν E. 334. τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι τοῖς οἷσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν R. 1247. but οἱ τεκόντες means *parents;* τὰ τῶν τεκόντων ὄμμαθ' ἥδιστον βλέπειν R. 999. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος 1176. τοῖς τεκοῦσι γὰρ οὐδ' εἰ πονεῖ τις, δεῖ πόνου μνήμην ἔχειν C. 509. ὁ τεκών, is once used to express *a father*, or *a parent* generally; τῷ τεκόντι πᾶν φίλον C. 1110. — 2. met., *to produce;* ἔτεκεν, ἔτεκεν μεγάλαν ἀ νέορτος ἄδε νύμφα δόμοισι τοῖσδ' Ἐρινύν T. 839. ὃν αἰόλα Νὺξ ἐναριζομένα τίκτει κατευνάζει τε — Ἅλιον αἰτῶ T. 95. οὐδέ νιν (νόμους) θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν R. 869. χάρις χάριν γάρ ἐστιν ἡ τίκτουσ' ἀεί Aj. 518. σᾷ δυσθύμῳ τίκτουσ' αἰεὶ ψυχᾷ πολέμους E. 211. αὐδῶ — μὴ τίκτειν σ' ἄταν ἄταις 228. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τεκὼν αὐτῷ δίδως; R. 1025.

Τιμάω, *to honour;* θεοὺς τιμῶντες C. 278. οἱ τὰν Ἱππίαν τιμῶσιν Ἀθάναν 1073. ἢ τοὺς κακοὺς τιμῶντας εἰσορᾷς θεούς; A. 288. εἴ τοί σφε τιμᾷς ἐξ ἴσου τῷ δυσσεβεῖ 512. ὡς — τὸν φίλον τιμῶσιν ἐξ ἴσου πατρί 640. τὰν ἐκ πασᾶν τιμᾷς ὑπερτάταν πολέων 1124. — καί τοί σ' ἐγὼ 'τίμησα τοῖς φρονοῦσιν εὖ A. 895. — τῶδε — τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών E. 971. — σοφὸς γ' ὁμοίως κἀξ ἴσου τιμώμενος (ὁ μάντις) R. 563. ὦ γῆς μέγιστα — τιμώμενοι 1223. οὐ λόγοις τιμώμενα C. 63. — ὅσοιπερ πρῶτοι καλοῦνται καὶ τετίμηνται δορί C. 1306. — τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης R. 1202. ὁμοίως ἐξ ἐμοῦ τιμήσεται A. 210. — πῶς δῆτ' ἐκείνῳ δυσσεβῆ τιμᾷς χάριν; *how then do you pay an honour to the other that is impious towards him?* 510. ὑμεῖς θ' ἑταῖροι ταὐτὰ τῇδέ μοι τάδε τιμᾶτε, *and do ye, my companions, pay me this honour alike with her* Aj. 673.

Τιμή, *honour;* τάχ' ἂν τὸ σὸν γέρας τιμὴν ἐμοὶ νείμειεν P. 1051. ὡς αὐτίκ' Ἄργος ἢ τὸ Καδμείων πέδον τιμῇ καθέξον ἢ πρὸς οὐρανὸν βιβῶν C. 382. κοὔποτ' ἔκ γ' ἐμοῦ τιμὴν προέξουσ' οἱ κακοὶ τῶν ἐνδίκων A. 208. οὐχ ἥδε χρυσῆς ἀξία τιμῆς λαχεῖν; 695. τῆς σῆς οὐκ ἐρῶ τιμῆς τυχεῖν E. 256. κοὐδαμοῦ τιμᾶῖς Ἀπόλλων ἐμφανής R. 909, that is, ἐμφανῶς τιμᾶται. θεοὺς τιμᾶῖς σεβίζειν C. 1011. τιμάς γε τὰς θεῶν πατῶν A. 741. τῷ τεθνηκότι τιμὰς προσάπτειν E. 348. καὶ τὰ καρτερώτατα τιμαῖς ὑπείκει Aj. 655, that is, τοῖς τιμωμένοις, or τοῖς τιμῆς ἀξιωμένοις. τοῖς φίλοις τιμὰς νέμειν 1330.

Τίμιος, *honoured, honourable;* εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμιαι R. 895. γενεᾷ τίμιος (ἡ Δανάη) A. 939. — ἐμοὶ δὲ — οὐδὲν κτῆμα τιμιώτερον 698. — ὦ μεγίστης Παλλάδος καλούμεναι πασῶν Ἀθῆναι τιμιωτάτη πόλις C. 108.

Τιμωρέω, *to succour, to avenge;* γῇ τῇδε τιμωροῦντα τῷ θεῷ θ' ἅμα R. 136. ἐμοῦ δὲ πατρὶ πάντα τιμωρουμένης E. 341. πεσούμεθ', εἰ χρή, πατρὶ τιμωρούμενοι 391. τῷ δὲ σύμπαντι

στρατῷ λέξω τάδ' ἐλθών, ὃς σε τιμωρήσεται P. 1242. τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινάς R. 107. τάχ' ἂν κἄμ' ἄν τοιαύτῃ χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι 140.

Τιμωρός, *an avenger;* πατρὶ τιμωρὸν φόνου E. 14. σὲ πατρὸς ἥξειν ζῶντα τιμωρόν ποτε 801. ὡς φανούμενος τιμωρὸς αὐτός 1145.

Τινάκτωρ, *one who shakes;* with γαίας an epithet of Neptune; Ποσειδάωνα τινάκτορα γαίας T. 501.

Τινάσσω, *to brandish, to wield;* τόξα καὶ λόγχας βόπαλόν τε τινάσσων παῖς Διός T. 510.

Τίνω, 1. act., *to pay, to repay;* ἱκέτης δαιμόνων ἀφιγμένος γῇ τῇδε κἀμοὶ δασμὸν οὐ σμικρὸν τίνει C. 641. εὖ πάσχειν, παθόντα δ' οὐκ ἐπίστασθαι τίνειν 1205. φόνον φόνου δὲ βύσιον τίσω P. 947. οὐ μήν γ' ἴσην ἔτισεν R. 810. οὐδενὶ μοιριδία τίσις ἔρχεται ὧν προπάθῃ τὸ τίνειν C. 229. κεῖνος δὲ τίσει τήνδε κοὐκ ἄλλην δίκην Aj. 113. ἴσθι τοι τίσουσά γ' ἀξίαν δίκην E. 290. 2. mid., *to avenge;* τίσασθε, τίσασθ' ἀλλὰ τῷ χρόνῳ ποτὲ ξύμπαντας αὐτούς P. 1030. πότερα πυνθάνοι' ἄν, εἰ πατήρ σ' ὁ καίνων, ἢ τίνοι' ἂν εὐθέως C. 998. τὸν αἴτιον τίνοι' ἄν 1000. ὧν σε ποίνιμος Δίκη τίσαιτ' Ἐρινύς τε T. 806. ὅτι καὶ ζῶν κακούς γε καὶ θανὼν ἐτισάμην 1101. —ἐννυχίοις μαχαναῖς ἐτίσατο λώβαν Aj. 181. τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου E. 116.

Τιρύνθιος, *Tirynthian;* Τιρυνθίαν πρὸς κλιτύν T. 269.

Τίρυνς, *Tiryns,* a town of Argolis; ἐπακτίᾳ Τίρυνθι T. 1142.

Τίς, an interrogative pronoun, *who? what?*

Τίς, an indefinite pronoun, *some one, any one.*

Τίσις, *revenge;* μοιριδία τίσις C. 228. ὀρμωμένῳ πρὸς κασιγνήτου τίσιν 1331.

Τιτάν, *Titan;* Τιτὰν Προμηθεύς C. 56.

Τλήμων, 1. *wretched.* 2. *wicked, abandoned;* ἡ δ' ὧδε τλήμων, ὥστε τῷ μιάστορι ξύνεστι E. 267. εἰ μὴ τλημονεστάτη γυνὴ πασῶν ἔβλαστε 431.

Τλῆναι, 1. *to put up with, to bear, to dare;* ὄμως δὲ τλῆθι P. 473. οἶμαι γὰρ οὐδ' ἂν ὄμμασιν μόνην θέαν ἄλλον λαβόντα, πλὴν ἐμοῦ, τλῆναι τάδε 533. τλῆναί σ' ἐλεινῶς ὧδε τἀμὰ πήματα εἶναι 858. ὅσοι τόδ' ἔτλασαν ἐμοῦ ποδὸς ἄρθρον ἀπῶσαι 1186. οὔτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην πότε R. 602. πῶς ἔτλης — σὰς ὄψεις μαρᾶναι 1327. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 935. μοῦνος Ἑλλήνων ἔτλη θῦσαι (τὴν σὴν δμαιμον) E. 521. τλῆναί σε δρῶσαν ἃ ἐγὼ παραινέσω 931. εἰ καὶ τοῦτ' ἔτλη T. 71. ἁμοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη — φράσαι 157. καὶ ταῦτ' ἔτλη χεὶρ γυναικεία κτίσαι; 894. ἃ πρόσθεν οὗτος οὐκ ἔτλη πότ' ἄν Aj. 405. οὐδεὶς ἂν — τλαίη βλέπειν φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας 900. σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματα — τλῆναι καθ' ἡμῶν — χανεῖν; 1206. τὸν ἄνδρα — μὴ τλῆς ἄθαπτον — βαλεῖν 1312. οὐδ' ἔτλης παρὼν — τῷδε ἐφυβρίσαι 1363. — πῶς με τλήσεταί ποτ' εἰσιδεῖν Aj. 458. 2. *to endure;* τὰν δεινὰ τλᾶσαν (πάθη) C. 1079. τλάσας χρὴ τὸ γενναῖον φρενὶ χωρεῖν 1636.

Τλητός, *that is to be borne;* οὐκ ἔστι τοὔργον τλητόν Aj. 461.

Τμητός, *cut, divided;* τμητοῖς ἰμᾶσι E. 737. τμητοῖς ὀλκοῖς ἐγκῦρσαι E. 852, see Ὁλκός.

Τοί, an enclitic particle, *surely.*

Τοίγαρ, *therefore.*

Τοιγαροῦν, *therefore.*

Τοίνυν, *therefore, wherefore.*

Τοῖος, *such, such-like.*

Τοιόσδε, *such, such an one.*

Τοιοῦτος, *such, such an one.*

Τοκεύς, *a parent;* ἄνευ τοκέων E. 180.

Τόκος, 1. *childbirth, parturition;* τόκοισί τε ἀγόνοις γυναικῶν R. 26. οὔτε τόκοισιν ἰηΐων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες 173. 2. thence *offspring,* especially *a son;* ὁ Λαέρτου τόκος P. 610. τῷ Ποίαντος τόκῳ 1214. Θησεὺς — τοῦ πρὶν Αἰγέως τόκος C. 69. Οἰνέως τόκος Τυδεύς 1317. τὸν Ἀλκμήνης τόκον T. 180.

Τολμάω, 1. *to bear, to support;* τόλμα P. 82. τόλμα — ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον ἀποστυγεῖν C. 184. οὔτε γὰρ σὺ τἄμ' ἔπη τολμᾷς ἐπαινεῖν, οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους E. 1040. ἐὰν μόνον τὸ ταχθὲν εὖ τολμᾷ τελεῖν Aj. 524. — τόλμησον, οἰκτειρόν τε T. 1059. τόλμησον P. 479. — πῶς οὖν βλέπων τις ταῦτα τολμήσει λαλεῖν; 110. 2. *to dare;* κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγὼ μήτ' ἐκμάθοιμι, τάς τε τολμώσας στυγῶ T. 580. δεινὰ τολμᾶν A. 906. — κοὐδεὶς ἐτόλμα τἀνδρὸς ἀντίον μολεῖν T. 782. ἐτόλμας τούσδ' ὑπερβαίνειν νόμους; A. 445. — τόλμησον εἰπεῖν T. 403. ἢ τολμήσαι' ἀντ' ἐμοῦ τινὶ δοῦναι τὰ τεύχη P. 369. τίς ἀνδρῶν ἦν ὁ τολμήσας τάδε; A. 248. — τίς δὲ τολμήσει κλύων τὰ τοῦδ' ἔπεσθαι τἀνδρός C. 1429. ἃ πάντα τολμῶν C. 765. 3. *to endure;* πικρὰν δοκῶ με πεῖραν τήνδε τολμήσειν ἔτι E. 463.

Τόλμη, *boldness, daring, imprudence;* πῶς οὖν ὁ λῃστὴς — ἐς τόδ' ἂν τόλμης

ἔβη; R. 125. ἦ τοσόνδ' ἔχεις τόλμης πρόσωπον 533. τόλμης τῆς παρεστώσης τὰ νῦν C. 1034. τόλμας χάριν A. 368. κακὰς δὲ τόλμας μήτ' ἐπισταίμην ἐγώ T. 579. ποίαισι τόλμαις ταῖσδε Aj. 46. ὦ δυσθέατον ὄμμα καὶ τόλμης πικρᾶς 983.

Τολμήεις, *daring;* ὦ κακῶν κάκιστε καὶ τολμήστατε P. 972.

Τολμητός, *that is to be dared;* ἀλλ' ἔστ' ἐκείνῳ πάντα λεκτά, πάντα δὲ τολμητά P. 630.

Τομάω, *to require cutting;* θρηνεῖν ἐπῳδὰς πρὸς τομῶντι πήματι Aj. 579.

Τομή, 1. *the act of cutting;* ἐν τομῇ ξύλου T. 697. 2. *a wound inflicted;* στονόεντος ἐν τομᾷ σιδάρου T. 883.

Τομός, *cutting;* ὁ μὲν σφαγεὺς ἕστηκεν ᾗ τομώτατος γένοιτ' ἄν, *the sword is placed where it may most easily pierce* Aj. 802.

Τόξευμα, *an arrow shot from a bow;* used figuratively of bitter words spoken; τοιαῦτά σου —, ὥστε τοξότης, ἀφῆκα θυμῷ καρδίας τοξεύματα A. 1072.

Τοξευτός, *hit by an arrow;* τοξευτὸς ἐκ Φοίβου δαμεὶς P. 335, τοξευτὸς δαμείς, are to be taken together.

Τοξεύω, properly, *to shoot with a bow and arrow;* but used figuratively *to aim at;* ὅστις καθ' ὑπερβολὰν τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ παντ' εὐδαίμονος ὄλβου R. 1196. πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε A. 1021.

Τόξον, 1. properly *a bow;* γαστρὶ μὲν τὰ σύμφορα τόξον τόδ' ἐξεύρισκε P. 288. ὦ τόξον φίλον 1113. 2. met., *archery;* πρὸς τόξου κρίσιν T. 265. 3. in the plural generally signifies *bow and arrows;* εἰ γὰρ τοῦδε τόξα μὴ ληφθήσεται P. 68. εἴ με τόξων ἐγκρατὴς αἰσθήσεται 75. αἱρεῖ τὰ τόξα ταῦτα τὴν Τροίαν 113. ἢ ταῦτα γὰρ τὰ κλεινὰ τόξα 650. τὰ τόξ' ἑλὼν τάδε 752. 919. θήραν τήνδ' ἀλίως ἔχομεν τόξων 829, ἀπόδοσ τὰ τόξα 912. τὰ τόξα μου ἱερὰ λαβὼν τοῦ Ζηνὸς Ἡρακλέους ἔχει 930. θῆρ' ὀρειβάτην τόξοις ἐναίρων 944. μεθεὶς τὰ τόξα ταῦτ' ἐμοί 963. ἄφες μοι — τὰ τόξα 969. ἔλαβον τάδε τὰ τόξα 1216. τὰ τόξ' ἔκλεπτες 1256. κτανεῖν τόξοις 1287. τὰ μὲν δὴ τόξ' ἔχεις 1292. τὰ πέργαμα ξὺν τοῖσδε τόξοις — πέρσας 1319. Πάριν — τόξοισι τοῖς ἐμοῖσι νοσφιεῖς βίου 1413. σκῦλα — τόξων ἐμῶν μνημεῖα 1418. τοῖς ἐμοῖς — τόξοις ἁλῶναι 1416. παλίντονα τόξα — τινάσσων T. 510. τόξων πάταγος 515. 4. also *arrows* only; εἴ μοί τι τόξων τῶνδ' ἀπημελημένον παρεβρύηκεν P. 648. and *a bow* only; πλὴν ἐξ ὠκυβόλων εἴ ποτε τόξων πτανοῖς ἰοῖς ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν P. 702.

Τοξότης, *an archer;* πάντες, ὥστε τοξόται σκοποῦ, τοξεύετ' ἀνδρὸς τοῦδε A. 1020. τοιαῦτά σου — ὥστε τοξότης, ἀφῆκα — τοξεύματα 1071.

Τόπος, *a place, a region;* τόπον — ὄντινα κεῖται P. 144. τίς τόπος ἢ τίς ἕδρα 157. πρόσχωρος τόπος R. 1127. τὸν Κιθαιρῶνος τόπον 1134. ὅστις ὁ τόπος ἢ μάθω μολοῦσά ποι C. 26. ὃν δ' ἐπιστείβεις τόπον 56. τὸν τόπον δ' ἵνα χρῇ 'σται μ' ἐφευρεῖν 504. εἰς ἐπόψιον τόπον A. 1097. πάντα — τόπον E. 887. τὸν αὐτὸν εἰς τόπον Τροίας ἐπελθών Aj. 432. κοὐδεὶς ἐπίσταταί με συμμαθεῖν τόπος 856. κατοικεῖ τούσδε τοὺς τόπους P. 40. ἦ που τῇδ' ἢ τῇδε τόπων 204. ἀδοιπόρεις — τούσδε τοὺς τόπους R. 1027. ἦ γάρ τινες ναίουσι τούσδε τοὺς τόπους; C. 64. οἰκητῆρα — τόπων τῶν ἐνθάδε 633. ἐν τόποισι τοῖσδε 1024. μήτ' ἐν οἷς κεῖται τόποις 1520. χωρεῖν τόπων ἐν τῶνδε 1637. μήτε πελάζειν ἐς τούσδε τόπους 1758. αὔρα, ἥτις μ' ἀποικίσειεν ἐκ τόπων T. 951. τόν τε χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακ' ἐπ' ἐσχάτοις τόποις 1090.

Τόσος, *so much.*

Τοσόσδε, *so much,* of time *so long.*

Τοσοῦτος, *such, so much,* of time *so long.*

Τότε, *then, at that time.*

Τοτηνίκα, *then.*

Τοτοτοῖ, an exclamation of pain.

Τρανής, *clear, certain;* ἴσμεν γὰρ οὐδὲν τρανές Aj. 23.

Τράπεζα, *a table;* οὔποθ' ἡ μὴ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς τράπεζα R. 1464. κεναῖς δ' ἀμφίσταμαι τραπέζαις E. 185. σοὶ δὲ πλουσία τράπεζα κείσθω 354.

Τραχίς, *Trachis,* a city in Phthiotis; ἡμεῖς μὲν ἐν Τραχῖνι τῇδ' ἀνάστατοι — ναίομεν T. 39.

Τραχίνιος, *Trachinian;* πρὸς μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ T. 370. ἐν μέσῃ Τραχινίων ἀγορᾷ 422. καὶ τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; 1130. Τραχινίαν δειράδα P. 489.

Τρεῖς, *three.*

Τρέμω, *to tremble, to fear;* κορᾶν, ἃς τρέμομεν λέγειν C. 128. τὰ δ' ἐκ θεῶν τρέμοντες C. 257. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι R. 947. ἆρ' οἶσθα δῆτα πρὸς δίκης οὐδὲν τρέμων; 1014.

Τρέπω, 1. act., *to turn;* τοὺς δ' ἄνω τρέπων ἔσφαζε Aj. 291. οὐκ οἶδ' ὅποι χρὴ τἄπορον τρέπειν ἔπος P. 885. ἐπ' ἐχθροῖς χεῖρα φοινίαν τρέπειν Aj. 759.

δρᾶ νυν τάδ' ἐλθών, μηδ' ἐπ' ἄλλοισιν τρέπε A. 1094. 2. mid., *to turn oneself;* ὅταν — τις εἰς τὸ μαίνεσθαι τραπῇ C. 1537. πρὸς τὸ κέρδιστον τραπεὶς γνώμης Aj. 730. ἀλλ' ἐς τί τρέψει; C. 864.

Τρέφω, act., — perf., τέτροφεν C. 186. — fut., θρέψω A. 656. — aor., ἔθρεψε or ἔθρεψεν R. 323. Aj. 630. — pass. perf., τεθραμμένον R. 97. — aor., ἐτράφης Aj. 554. τράφη A. 971. mid., θρεψαίμην R. 1143. 1. *to nourish, to bring up;* παίδων δὲ τοὺς μὲν ξυλλαβοῦσ' αὐτὴ τρέφει T. 1143. μίασμα χώρας ὡς τεθραμμένον χθονὶ ἐν τῇδ' ἐλαύνειν, μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν R. 97, 98. πόλει τῇδ', ἥ σ' ἔθρεψε 323. ὥστ' ἐμοῦ τρέφειν βίᾳ C. 947. τρέφων δύ' ἅπα A. 529. ὃν πολλὰ δή μέ σοι τρέφειν μιάστορα ἐπητιάσω E. 593. — pass., τίς ὧδ' ἐν αὔραις τρέφεται; P. 1145, that is, ζῇ ἀπὸ τούτου. — δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφεὶς R. 1123. κάλλιστ' ἀνὴρ εἷς ἔν γε ταῖς Θήβαις τραφεὶς 1380. τράφη θυέλλαισιν ἐν πατρῴαις Βορεὰς A. 971. 2. sometimes, when spoken of a *person*, it bears the sense of ἔχειν, *to have;* Θῆβαι — οὐ γὰρ φιλοῦσιν ἄνδρας ἐκδίκους τρέφειν C. 924. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω, κάρτα τοὺς ἔξω γένους A. 656. also of διασώζειν, *to save;* μιᾶς τρέφει πρὸς νυκτός, ὥστε μήτ' ἐμὲ μήτ' ἄλλον — βλάψαι ποτ' ἄν R. 374, *thou art saved by one night only, so that thou canst not hereafter hurt me or any other;* that is, "a day hence his power of doing injury will be put an end to," though this passage is commonly rendered, *thou art fostered by night alone.* — οὕτω δὲ τὸν Καδμογενῆ τρέφει τὸ δ' αὔξει βιότου πολύπονον, (that is, ἔχει), *so (as it were some Cretan sea) possesses the Theban-born, and increases the toilsomeness of his life* T. 117. 3. also of *a thing*, as of *disease;* πῶς ἂν — τὸν ἴσον χρόνον τρέφοιτε τήνδε τὴν νόσον; P. 784. and of a *state* or *condition;* οἷας λατρείας ἀνθ' ὅσου ζήλου τρέφει Aj. 498. ἅταν, ἂν οὔπω τις ἔθρεψεν αἰὼν Αἰακιδᾶν 630. and of *affections of the mind;* ἀεί τιν' ἐκ φόβου φόβον τρέφω T. 28. τἀληθὲς γὰρ ἰσχὺν τρέφω R. 356. κάρτ' ἐν ἐλπίσιν τρέφω A. 888. ἡ γλῶσσά σου τὸν θυμὸν ὡς δεινὸν τρέφει A. 1103. ἵνα — γνῷ τρέφειν τὴν γλῶσσαν ἡσυχωτέραν A. 1076. ὄγκον γὰρ ἄλλως ὀνόματος τί δεῖ τρέφειν μητρῷον —; T. 814, that is, ἔχειν, σώζειν. ὅτι καὶ πόλις τέτροφεν ἄφιλον C. 186, ἔχει, that is, δοκεῖ αὐτῇ. 4. sometimes in the pass., it may be fitly explained by γεγονώς, *born, sprung;* ὦ κρατίστου πατρὸς Ἑλλήνων τραφεὶς P. 3. οἷος ἐξ οἴου τράφης Aj. 554. τραφεὶς ἂν μητρὸς εὐγενοῦς ἄπο ὑψήλ' ἐκόμπεις 1208. λῦμα τῷ γήρᾳ τρέφει; C. 809. 5. mid., *to rear for oneself;* ὡς ἐμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην R. 1143.

Τρέχω, *to run;* ταύτην νόμιζε τὴν πόλιν χρόνῳ ποτὲ ἐξ οὐρίων δραμοῦσαν εἰς βυθὸν πεσεῖν, *think that at some time hereafter this state, having run before a favourable wind, will sink to the bottom* Aj. 1062. — λήγει δ' ἔρις δραμοῦσα τοῦ προσωτάτω, *strife having run to its greatest length ceases* 718.

Τρέω, *to fear;* εἰσάπαξ τρέσας C. 1421. τρέσητε μηδέν 1734. μίασμα τοῦτο μὴ τρέσας A. 1029. τόδε μὲν οὔ ποτ' ἀξιώσω τρέσαι περισσὸν ἄχθος ἔνδον γυναικῶν ὄν E. 1232.

Τριβή, *delay;* μὴ τριβὰς ἔτι A. 573. οὐ μακροῦ χρόνου τριβή 1065. ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν, εἰς τριβὰς ἐλᾶν R. 1160.

Τρίβω, properly *to rub, to wear out;* met., *to wear out one's life;* ὁ δ' ἄλλος — δυστυχῆ τρίβει βίον E. 592.

Τρίδουλος, *trebly a slave, or a slave of three generations;* οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή R. 1063.

Τρίκρανος, *three-headed;* Ἅιδου τρίκρανον σκύλακα T. 1088.

Τρίμηνος, *of three months;* χρόνον τρίμηνον T. 163.

Τριπλοῦς, *triple, threefold;* ἐν τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς R. 716. πρὸς τριπλαῖς ἁμαξιτοῖς 730. τριπλῆς κελεύθου τῆσδε 800. ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς 1399.

Τριπόλιστος, *famed, noted;* πατρὸς τριπόλιστον οἶκτον A. 851.

Τρίπους, *a tripod;* ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὅσιον θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1384.

Τρίς, *thrice;* δὶς ταῦτα βούλει καὶ τρὶς ἀναπολεῖν μ' ἔπη; P. 1222. δὶς κἀζειν ἐμὲ καὶ τρὶς Aj. 428. τρὶς ἐννία — κλῶνας τιθεὶς C. 484.

Τρισάθλιος, *thrice wretched, most wretched;* εἰσῆλθε τοῖν τρισαθλίοιν ἔρις κακή C. 373.

Τρίσπονδος, *thrice-poured;* χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει A. 427.

Τρισσός, *three, threefold;* τρισσοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι R. 168. τρισσάς γε πηγάς C. 480.

Τρίτος, *the third.*

Τροία, *Troy.*

Τροπαῖον, *a trophy;* νίκης ἄγων τρο-

παῖα κἀκροθίνια T. 748. κούδεὶς τροπαῖ' ἔστησε τῶν ἐμῶν χερῶν 1092.

Τροπαῖος, 1. *god of trophies*, an epithet of Jove; Ζηνὶ τροπαίῳ A. 143. 2. *averter of evil*; ὦ Ζεῦ τροπαῖε T. 302.

Τροπή, *a rout, a putting to flight*; ἥδε (ἀναρχία) σὺν μάχῃ δορὸς τροπὰς καταῤῥήγνυσι A. 671. ἐν τροπῇ δορός Aj. 1254.

Τρόπος, 1. *mode, manner*; τίνι τρόπῳ καθέστατε; R. 10, same as πῶς διάκεισθε ὥστε ἐνθάδε καθεστηκέναι. — τίς ὁ τρόπος τῆς ξυμφορᾶς; 99. ποίῳ τρόπῳ; C. 475. ἄγεις δὲ τήνδε τῷ τρόπῳ πόθεν λαβών; A. 397. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1298. τρόπον μὲν ἂν πόνων οὐκ ἂν διείποιμι T. 21. τίνι τρόπῳ θανεῖν σφε φῆς; 875. ὅτῳ τρόπῳ πατρὸς δίκας ἀροίμην E. 33. τῷ τρόπῳ διόλλυται; 669. τρόποισι ποίοις; C. 469. ναυκλήρου τρόποις μορφὴν δολώσας P. 128. 2. *behaviour, deportment*; νέας βουλὰς νέοισιν ἐγκαταζεύξας τρόποις Aj. 723. ἐκ τῶνδε μέντοι τῶν τρόπων οὐκ ἄν ποτε κατάστασις γένοιτ' ἂν οὐδενὸς νόμου 1225. οὐκ ἐμοὺς τρόπους λέγεις E. 389. οὔτ' ἐγὼ τοὺς σοὺς τρόπους (τολμῴην ἂν ἐπαινεῖν) 1040.

Τροφεῖον, *support, means of subsistence*; αἱ δὲ σύννομοι τἄξω βίον τροφεῖα πορσύνουσ' ἀεί C. 342.

Τροφεύς, *one who brings up* or *educates*; χὠ τροφεὺς τοὐμοῦ πατρός P. 344. χαίρετ' ὦ τροφῆς ἐμοί Aj. 850.

Τροφή, 1. *nurture, bringing up*; μαστῶν ἀποστὰς καὶ τροφῆς ἐμῆς E. 766. οἴμοι τάλαινα τῆς ἐμῆς πάλαι τροφῆς ἀνωφελήτου 1132. νέας τροφῆς στερηθείς Aj. 506. ἐξ ὅτου νέας τροφῆς ἔληξε C. 347, that is, ἥβης ἔτυχεν. — παιδείου τροφῆς A. 909. — 2. *support, sustenance, aliment*; κοὐκέτι τὴν δυσπόνητον ἕξετ' ἀμφ' ἐμοὶ τροφὴν C. 1610. τροφῆς ἄοκνον Aj. 560. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε καὶ βίου τροφάς C. 339. 3. *means of living*; φεῦ τῆς ἀνύμφου δυσμόρου τε σῆς τροφῆς E. 1174. δούλιόν γ' ἕξειν τροφὴν Aj. 494. ζητοῦσα τὴν σήν, ποῦ κατοικοίης, τροφὴν C. 363. πῶς γὰρ — βίου δύσοιστον ἕξομεν τροφάν; 1684. — μαρτυρῶ κάκιστος ἀνθρώπων τροφαῖς ταῖς σαῖσιν ἥκειν C. 1267. 4. *food*; τροφᾶς κηδομένους E. 1049. οὐδ' ἔνδον οἰκοποιός ἐστί τις τροφή; P. 32. οὐκ ἔχων τροφὴν 941. εἰ πατὴρ τροφὴν ἔχοι C. 353. ἐκ ταῖνδε καὶ τροφὰς ἔχω βίου 447. τὰν ἐμὰν μελέου τροφάν P. 1111. 5. *offspring*; ὦ τέκνα Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή R. 1.

Τροφός, 1. *a nurse*: οὔθ' οἱ κατ' οἶκον ἦσαν, ἀλλ' ἐγὼ τροφὸς E. 1136. εἰ δ' ἐξέφυσα τάσδε μὴ 'μαντῷ τροφοὺς τοὺς παῖδας C. 1367. αἵδ' ἐμαὶ τροφοί 1339. 2. used of *a mother*; γέροντι πατρὶ τῇ τε δυστήνῳ τροφῷ Aj. 836. 3. and of *a native city*; ἡ δ' οἴκοι πλέον δίκῃ σέβοιτ' ἂν οὖσα σὴ πάλαι τροφός C. 764. 4. and of *a country in which any one was reared*; Κιθαίρων — μὴ οὐ σέ γε καὶ πατριώταν Οἰδίπου καὶ τροφὸν καὶ μητέρ' αὔξειν R. 1092.

Τροχηλάτης, *a charioteer*; τὸν τροχηλάτην παίω R. 806.

Τροχήλατος, *drawn on wheels*; ἐκ τροχηλάτων δίφρων E. 49.

Τροχός and τρόχος, 1. *a wheel*; γῆ — οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν A. 252. τροχῶν βάσεις E. 708. 2. *a course*, or *revolution of the sun*; εὖ γέ τοι κάτισθι μὴ πολλοὺς ἔτι τροχοὺς ἁμιλλητῆρας ἡλίου τελῶν A. 1052.

Τρυσάνωρ, *distressing*; οὐδέ με λήθει βαρεῖα τηλόθεν αὐδὰ τρυσάνωρ P. 208.

Τρύχω, *to wear out, to afflict*; ἀλλά μοι δυσμόρῳ γᾶ φθίνουσα τρύχει ψυχάν R. 666. — pass., ἐνθυμίοις εὐναῖς ἀνανδρώτοισι τρύχεσθαι T. 110. — χρόνῳ τρυχόμενος Aj. 599.

Τρῳάς, *Trojan*; τὰν ἐμοὶ στυγερὰν Τρῳάδα γαῖαν P. 1160. ἐν γῇ πολεμίᾳ τῇ Τρῳάδι Aj. 806. ποῦ μοι γῆς κυρεῖ τῆς Τρῳάδος; 963.

Τρωϊκός, *Trojan*; τὸ πρὸς τὸ Τρωϊκὸν πόλισμα P. 1409. τὰ Τρωϊκὰ πεδία Aj. 849.

Τρώς, *a Trojan*; πρὸς ἔρυμα Τρώων Aj. 462. οὔ τἄρα Τρωσίν, ἀλλὰ σοὶ μαχούμεθα P. 1237.

Τυγχάνω, imperf., ἐτύγχανον Aj. 735. ἐτύγχανες R. 348. E. 519. ἐτύγχανε C. 1351. E. 931. — fut., τεύξομαι P. 1079. τεύξει R. 1519. C. 1108. E. 952. 960. τεύξεται A. 774. Aj. 523. — aor., τύχῃ C. 483. Aj. 729. — τύχοιμι P. 223. C. 1576. τύχοις 566. 784. τύχοι P. 275. 507. R. 87. 1479. — τυχεῖν P. 1299. R. 598. 1435. 1450. C. 780. 1170. A. 461. 661. Aj. 88. 907. 946. E. 356. τυχών P. 615. R. 413. 677. 1039.

Signification. I. trans., 1. with a gen., *to hit* a mark; εἰ μή τι καίρου τυγχάνω E. 31. ποίας πάτρας ὑμᾶς ἂν ἢ γένους ποτὲ τύχοιμ' ἂν εἰπών; P. 223, sc. τοῦ ὀρθοῦ. — κάρα τέμνειν ἐφεῖτο — μὴ τυχὼν 615. 2. also with a gen., *to attain*; τοῦ ποτὲ τεύξομαι σιτονόμου μέλεος πόθεν ἐλπίδος; P. 1079. τῆς σῆς δ' οὐκ

[illegible] E. 356. εἰ δίκης γε [illegible] — [illegible] — μαστὸν' [illegible] 622. γάμων [illegible] 900. [illegible] εὐνὴς [illegible] 1480. [illegible] τυχὼν E. [illegible] [illegible] τούτων γῆ [illegible] C. 438. τῆσδ' [illegible] 788. χάριν, ἥντερ [illegible] 1467. τῆσδε [illegible] A. 451. τῶν (ἀγγῶν) [illegible] T. 725. [illegible] 1106. [illegible] τεύχεσι [illegible] τυχεῖν δεῖσθαι [illegible] — and with an accus.; [illegible] μαθὼν [illegible] φίλων P. 587. [illegible] C. 1268. τεύξεται τὸ [illegible] — and with a gen. of the person; [illegible] τυχεῖν ἐφίεμαι [illegible] — and with a gen. of the person governed by the preposition ἀπό; [illegible] τούτων [illegible] A. 981. — and simply, [illegible] by any case; τὸ γὰρ [illegible] ἐν R. 598. [illegible] 1528. εἰ σοι [illegible] μᾶλλον δίδοῖ C. 708. 2. to find unexpectedly, to meet with; [illegible] μὲν τυχὼν ἀγωνίου R. 677. ἢ γὰρ τοῦ' ἄλλου μ' ἄλλοθι, [illegible] τυχὼν 1633. τὸ δ' [illegible] τυχὼν μ' αὐτῷ δίδωσ' R. 1025, but the reading of the MSS. is [illegible]. 4. to have, to keep; [illegible] μόνον' ἐξαιθέτου τόδε πατρῴον ἔστω ζῶντος οἰκητοῦ τόχεῖν R. 1450. εἰ μὴ φρονῶν ἐτύγχαν' αὐτὴ μὴ κακῶν E. 561.

II. intrans., 1. with a participle, to happen or chance to be or be doing anything; εἰ τύχοι κατ' ἀγῶν' ἐξελθόντα R. 87. κἂν δόμοισι τυγχάνει τὰ νῦν παρόν; 757. καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἥμεινον ἢ 'μὲ φρουήσας τυχοι 1479. εἰ μὲν — μὴ 'τύχομ' αὐτὸν — προσπέμψας ἐμοί C. 1331. ὅτ' ἐν πόνῳ τούτῳ βεβηκὼς τυγχάνοις κακῶν ἐμοί 1361. εἴ τι γᾷ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων 1478. Ποσειδωνίῳ θεῷ τυγχάνεις βούθυτον ἑστίαν ἁγίζων 1489. τυγχάνω γε κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης χαλῶσα A. 1171. πρὶν παρὼν αὐτὸς τύχῃ Aj. 729. παρὼν ἐτύγχανον 735. ὁ τοῦδε τυγχάνω μαθὼν πάρα T. 369. τὸ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασα πως 692. ἔπος τι τυγχάνει βαλὼν E. 559. νῦν γὰρ εὐτυχοῦσα τυγχάνεις 962. οὐδ' ἦν σφόδρ' ἱμείρουσα τυγχάνῃς 1052. εἰ [illegible]ῃ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν

2. it is frequently joined with another verb, and seems redundant, but generally implies *contingency*; εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες E. 519, same as εἰ φρενῶν ἐτύγχανες. — αἴσχιστα πάντων ἔργα δρῶσα τυγχάνεις 576, same as δρᾷς. — τά γ' ἐν δόμοισιν ὡς ἔχοντα τυγχάνει T. 622. ἤθελον δ' ἂν ἐκτὸς ὢν τυχεῖν Aj. 88. εἰ δ' ἐτύγχανες βλέπων R. 348. δεινὴν γάρ τιν' ἂν πρᾶξιν τύχοις λέξας C. 566. ξυντομωτάτως μὲν ἂν τύχοιμι λέξας Οἰδίπουν ὀλωλότα 1576. σοὶ δ' εἰ δοκῶ νῦν μῶρα δρῶσα τυγχάνειν A. 465. 3. sometimes without another verb or participle, in the sense of *to be*; ἔνδον γὰρ ἀ' νὴρ ὄρτι τυγχάνει Aj. 9. ὁ γὰρ μέγιστος αὐτοῖς τυγχάνει δορυξένων E. 46. νῦν δ' ἀγροῖσι τυγχάνει 305. εἴ σοι χαρὰ τυγχάνει τάδε E. 1449. 4. used impersonally; ῥάκη — καί τι καὶ βορᾶς ἐπωφέλημα σμικρόν, οἷ' αὐτοῖς τύχοι, *rags,—and some small pittance of food, such as I would that they might have* P. 275, but Hermann translates it qualia forte suppeterent, *such as they happened to have.*

Τυδεύς, *Tydeus*; Οἰνέως τόκος Τυδεύς C. 1318. ὁ Τυδέως γόνος P. 414. ὁ Τυδέως τε παῖς 566. ὁ Τυδέως παῖς 588.

Τύμβευμα, *a sepulchre*; ἐν δὲ λοισθίῳ τυμβεύματι A. 1205.

Τυμβεύω, 1. trans., *to bury*; σῶμα τυμβεῦσαι τάφῳ Aj. 1042. πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς, *to make libations at my father's tomb* E. 398. 2. intrans., *to live buried*; εἴτε χρὴ θανεῖν εἴτ' ἐν τοιαύτῃ ζῶσα τυμβεύσει στέγῃ A. 879.

Τυμβήρης, 1. *buried*; τυμβήρης μὲν οὔ A. 255. 2. *sepulchral*; τυμβήρει θαλάμῳ A. 938.

Τύμβος, *a sepulchre, a tomb*; ὁ τύμβος δυστυχὼν ὁ σός C. 403. ἱερὸν τύμβον 1542. τύμβον θέλομεν προσιδεῖν πατρός 1753. κατηρεφεῖ τύμβῳ περιπτύξαντες A. 877. ὦ τύμβος, ὦ νυμφεῖον, ὦ κατασκαφὴς οἴκησις 882. τύμβον ὀρθόκρανον — χώσαντες 1188. πατρὸς τύμβον — στέψαντες E. 51. τύμβῳ προσάψῃς μηδὲν 424. ὅπου πατρῴας τύμβον ἐκλάχοι χθονός 750. τύμβου προσεῖρπον ἄσσον 868. τύμβον πατρῴου κοινὸν εἰληχὼς μέρος 1124.

Τυμβόχωστος, *heaped up like a tomb, tomb-like*; πρὸς ἕρμα τυμβόχωστον ἔρχομαι τάφου A. 341.

Τύπος, *a print* or *mark*; στίβου γ' οὐδεὶς τύπος P. 29.

Τύπτω, *to strike*; πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς Aj. 248. σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς R. 811.

Τύπωμα, *an urn*; τύπωμα χαλκόπλευρον ἠρμένοι χεροῖν E. 54.

Τυραννεύω, *to rule over, to lord over*; τυραννεύειν χθονός C. 450.

Τυραννέω, *to be king*; εἰ καὶ τυραννεῖς R. 408.

Τυραννίς, *regal power, sovereignty*; ὦ πλοῦτε καὶ τυραννί R. 380. λῃστής τ' ἐναργὴς τῆς ἐμῆς τυραννίδος 535. τυραννίδα θηρᾶν 541. πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου — ἔφυ; 592. πάρος τοὐμοῦ πόθου προὔθεντο τὴν τυραννίδα; C. 420. ἡ τυραννὶς πολλά τ' ἄλλ' εὐδαιμονεῖ A. 502. τυραννίδος οὕτω πεσούσης R. 128.

Τύραννος, 1. *a king, a sovereign*; τὸν τύραννον Οἰδίπουν R. 514. τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαι 799. τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου 925. τύραννον αὐτὸν δὺπιχώριοι χθονὸς τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν 939. ἦ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς —; 1043. καὶ τύραννος ὢν ὅμως C. 855. ὁ δ' ἐν δόμοις τύραννος 1340. τόν τοι τύραννον εὐσεβεῖν οὐ ῥᾴδιον Aj. 1329. τοῦ τυράννου δώματ' Αἰγίσθου E. 651. ὡς ἐπίπρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις R. 1095. εἰ ψῆφον τυράννων καὶ κράτη παρέξιμεν A. 60. τὸ δ' ἐκ τυράννων (γένος) 1043. 2. *of royal origin*; μὴ τῶν τυράννων; Εὐρύτου σπορά τις ἦν; T. 315. — πρέπει γὰρ ὡς τύραννος εἰσορᾶν E. 654. 3. used figuratively, *a sovereign*; ὦ τύραννε τᾶς ἐμᾶς φρενός T. 216. 4. *a tyrant*; ὕβρις φυτεύει τύραννον R. 873. 5. used adjectively, *regal*; καὶ ζῇ τύραννον σχῆμ' ἔχων A. 1154. τύραννος εἶναι μᾶλλον, ἢ τύραννα δρᾶν R. 588.

Τυρσηνικός, *Tuscan*; χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Aj. 17.

Τυφλός, 1. *blind*; τυφλόν μ' ὠνείδισας R. 412. τυφλὸν — γὰρ ἐκ δεδορκότος 454. με τὸν τυφλόν 1324. ζῶν τυφλός 1368. τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν 1389. τυφλοῦ γέροντος C. 1. φύλασσε τὸν τυφλόν 21. τοῦ τυφλοῦ τιν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν 300. τυφλοῦ πατρός 1380. τοῖς τυφλοῖσι γὰρ αὕτη κέλευθος ἐκ προηγητοῦ πέλει A. 976. 2. used figuratively to express the negation of other senses besides that of *sight*; τυφλὸς τά τ' ὦτα τόν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἶ R. 371. and applied to qualities of the mind; τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός 389. 3. *unseen*; τυφλῆς ἄτης T. 1094.

Τυφλόω, *to inflict blindness*; ἕλκος τυφλωθὲν ἐξ ἀγρίας δάμαρτος A. 961.

Τύφω, *to raise a smoke*; κηκὶς μηρίων ἐτήκετο κἄτυφε κἀνέπτυε A. 996.

Τυφώς, *a hurricane, a whirlwind*; ἐξαίφνης χθονὸς τυφὼς ἀείρας σκηπτόν, οὐράνιον ἄχος, πίμπλησι πεδίον A. 414.

Τύχη, *fortune, chance, prosperity, misfortune*; also the goddess *Fortune*.

Τώς, *thus*.

Υ

Ὑβρίζω, 1. *to be insolent* or *arrogant, to act insolently*; αὕτη δ' ὑβρίζειν — ἐξηπίστατο Aj. 476. πρὸς ταῦτ' Ὀδυσσεὺς ἐν κενοῖς ὑβριζέτω Aj. 950. ὅπου δ' ὑβρίζειν — πάρα 1060. ὃς ἐν κακοῖς ὕβριζε τοῖσι τῶν πέλας 1130. θαρσῶν ὑβρίζεις 1237. ὕβριζε E. 784. 2. *to insult*; τί με οὐκ ὀλομέναν ὑβρίζεις —; A. 833. ἥτις τοιαῦτα τὴν τεκοῦσαν ὕβρισεν E. 603. οὗτοι σ' Ἀχαιῶν, οἶδα, μή τις ὑβρίσῃ στυγναῖσι λώβαις Aj. 557. οἴμοι γέλωτος, οἷον ὑβρίσθην ἄρα Aj. 360. ὅθ' ὧδ' ἔχων πρὸς τῆσδ' ὑβρίζει μητρός E. 780.

Ὕβρις, 1. *arrogance, insolence*; ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει P. 396. ὕβρις φυτεύει τύραννον ὕβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῇ μάταν — ὤρουσεν R. 873. ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης τῆς παρεστώσης τα νῦν C. 1033. ὅταν — ἴδω δὲ τούτων τὴν τελευταίαν ὕβριν E. 263. ἐγὼ δ' ὕβριν μὲν οὐκ ἔχω 513. οὐχ ὕβρει λέγω τάδε 869. ὕβριν γὰρ οὐ στέργουσιν οὐδὲ δαίμονες T. 279. ἐχθρῶν δ' ὕβρις ὧδ' ἀτάρβητος δρμᾷ Aj. 195. νῦν δ' ἐνήλλαξεν θεὸς τὴν τοῦδ' ὕβριν πρὸς μῆλα καὶ ποίμνας πεσεῖν 1040. 2. *insolent conduct, an insult*; ἆρ' οὐχ ὕβρις τάδ'; ὕβρις C. 887. πρὶν ἂν — τήνδε δηλώσηθ'

πότερον ὑπερτιμῶντες ὡς εὐεργέτην ἔκρυπτον αὐτόν — ; A. 284.

Ὑπερτρέχω, *to surpass, to transcend;* ὥστε — θεῶν νόμιμα δύνασθαι θνητὸν ὄνθ' ὑπερδραμεῖν A. 451.

Ὑπερφέρω, *to surpass, to excel;* τέχνη τέχνης ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλῳ βίῳ R. 381. εἴ τις γῆ θεοὺς ἐπίσταται τιμαῖς σεβίζειν, ἡ δὲ τοῦθ' ὑπερφέρει C. 1011.

Ὑπέρφρων, *proud, haughty;* used adverbially; ποίου κέκραγας ἀνδρὸς ὧδ' ὑπέρφρονα; Aj. 1215.

Ὑπερχλιδάω, *to riot insolently;* ὑπερχλιδῶντες ἐκ γλώσσης κακῆς T. 280.

Ὑπέρχομαι, 1. *to go under, to creep along;* ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν, *terror hath crept along to the extremity of the hairs of my head* C. 1464. 2. *to supplant;* εἰ — ταύτης (ἀρχῆς) Κρέων — λάθρᾳ μ' ὑπελθὼν ἐκβαλεῖν ἱμείρεται R. 386. 3. *to come over* one, *to steel upon* one; ὥς μ' ὑπηλθέ τις φόβος P. 1215. θαῦμά τοι μ' ὑπέρχεται E. 916. ὥς μ' ὑπέρχεται φόβος 1101.

Ὑπέχω, *to undergo, to endure;* τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι T. 1264. οὐχ ὑφέξειν τὴν δίκην R. 552.

Ὑπήνεμος, *sheltered from the wind;* καθήμεθ' ἄκρων ἐκ πάγων ὑπήνεμοι A. 407.

Ὑπηρετέω, 1. *to serve, to be subservient to;* ἔργον ἤδη σὸν τὰ λοίπ' ὑπηρετεῖν P. 15. ὑπηρετῶ δ' ἐγώ, *but I am subservient to him* 978. οἷς σὺ ταῦθ' ὑπηρετεῖς 1012. 2. *to assist;* κἄμ' ὑπηρετεῖν καλεῖς E. 984. ἔργοις ἀνοσίοις ὑπηρετῶν C. 284. 3. *to pay attention to, to have respect to;* τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν R. 217. οὐ γὰρ ἂν καλῶς ὑπηρετοίην τῷ παρόντι δαίμονι E. 1298.

Ὑπηρέτημα, *service;* ὦ φίλταται μὲν χεῖρες, ἥδιστον δ' ἔχων ποδῶν ὑπηρέτημα E. 1350.

Ὑπηρέτης, *a servant, a minister;* οὐκ ἐρῶ Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἄπο R. 712. ὑπουργεῖν, ὡς ὑπηρέτης πάρει (δεῖ) P. 53.

Ὑπίλλω, *to turn underneath,* hence *to suppress;* σοὶ δ' ὑπίλλουσι στόμα A. 505.

Ὑπισχνέομαι, *to promise;* ὑπέσχετο τὸν ἄνδρ' Ἀχαιοῖς τόνδε δηλώσειν ἄγων P. 611. ἃ δ' ὑπέσχεο ποῖ καταθήσεις; C. 227. χάριν δοῦναί σφιν, ἤνπερ τυγχάνων ὑπεσχόμην 1437.

Ὕπνος, *steep.*

Ὑπό, *under, by, through, by means of.*

Ὑποβάλλω, *to substitute falsely, to counterfeit;* εἰ δ' ὑποβαλλόμενοι κλέπτουσι μύθους οἱ μεγάλοι βασιλῆς, *but if the mighty kings stealthily counterfeit fables* Aj. 187.

Ὑπόβλητος, *counterfeit, false;* τὸ σὸν δ' ἀφῖκται δεῦρ' ὑπόβλητον στόμα C. 798. οὐδεὶς ἐρεῖ ποθ' ὡς ὑπόβλητον λόγον — ἔλεξας, ἀλλὰ τοῦ σαυτοῦ τρόπου Aj. 476.

Ὑποδεῖσαι, *to dread;* μέγαν αἰγύπιον δ' ὑποδείσαντες Aj. 169.

Ὑποδύω, *to come secretly upon, to steal upon;* ἀλλά μοι ἄσκοπα κρυπτά τ' ἔπη δολερᾶς ὑπέδυ φρενός P. 1099.

Ὑποζεύγνυμι, pass., *to submit oneself to;* κἀγὼ θελοντὴς τῷδ' ὑπεζύγην πόνῳ Aj. 24.

Ὑποκλέπτω, *to take* or *usurp by stealth;* τοὺς εὐνὰς ὑποκλεπτομένους E. 114.

Ὑποκλῄζω, *to report secretly, to whisper;* ἀγγελίαν — τῶν μεγάλων Δαναῶν ὑποκλῃζομέναν Aj. 223.

Ὑπολείπω, *to leave;* pass., *to be withdrawn, to depart;* ὑπόταν δνοφερὰ νὺξ ὑπολειφθῇ E. 91.

Ὑπομένω, *to continue patiently;* ἔτι γὰρ ὑπομένεις R. 1323.

Ὑπομιμνήσκω, *to put in mind;* πάλιν παλαιὸν ἄλγημ' ὑπέμνασας P. 1155.

Ὑπόπτερος, *winged;* τὰς ὑποπτέρους βάλλων πελείας P. 288.

Ὑποπτεύω, *to suspect;* οὐδ' ὑποπτεύσουσιν ὧδ' ἠνθισμένον E. 43.

Ὑπόπτης, *suspicious;* τί χρὴ — στέγειν, ἢ τί λέγειν πρὸς ἄνδρ' ὑπόπταν; P. 136.

Ὑποσπανίζομαι, *to be done sparingly,* or *tardily;* τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; *what is there in this matter that has been done too tardily?* Aj. 727.

Ὑπόστεγος, *beneath the roof;* τὰ δ' ἄλλ' ἐρῆμα κοὐδέν ἐστ' ὑπόστεγον; P. 34. βεβᾶσιν ἄρτι δωμάτων ὑπόστεγοι E. 1378. τίν' εἰσδέδεγμαι πημονὴν ὑπόστεγον λαθραῖον; T. 375.

Ὑποστενάζω, *to groan in an under tone,* or *inwardly;* ἀψόφητος ὀξέων κωκυμάτων ὑπεστέναζε ταῦρος ὡς βρυχώμενος Aj. 315. ἐκποδὼν μὲν ὢν ὑπεστέναζον 980.

Ὑποστένω, *to sigh in a suppressed voice;* καὶ μὴν θυρῶν ἔδοξα προσπόλων τινὸς ὑποστενούσης ἔνδον αἰσθέσθαι E. 79.

Ὑποστρέφω, 1. act., *to turn;* ἰδού μ', ἀναταράσσει — μ' ὁ κισσὸς ἄρτι Βακχίαν ὑποστρέφων ἄμιλλαν T. 219. 2. pass., *to be influenced;* ποίας μερίμνης τοῦθ' ὑποστραφεὶς λέγεις; *by what anxiety influenced sayest thou this?* R. 728.

Ὑποστροφή, *a turning back;* πῶλοι — ἐκ δ' ὑποστροφῆς τελοῦντες ἕκτον ἕβδομόν τ' ἤδη δρόμον E. 715.

Ὑποτείνω, *to hold forth, to suggest;* τὸ γὰρ εἰσλεύσσειν οἰκεῖα πάθη — μεγάλας ὀδύνας ὑποτείνει Aj. 255.

Ὕπουλος, *ulcered beneath;* οἷον ἄρά με κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε; *what a fair outside indeed with ulcerous sores beneath have ye reared me?* R. 1396, κακῶν is to be taken with ὕπουλον.

Ὑπουργέω, *to afford assistance;* δεῖ σε — ὑπουργεῖν P. 53. τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν 143. εἴ τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι, ὡς αἰὲν οὐ μενοῦντα Aj. 681. σοί θ' ὑπούργησον τάδε ἐμοί τ' ἀρωγά E. 453.

Ὑπουργία, *ministry, service;* καὶ σφῷν ὁ νῦν ἔπαινος — οὐκ ἐλάσσονα ἔτ' ἄλλον οἴσει τῆς ἐμῆς ὑπουργίας C. 1415.

Ὑποφέρω, *to bring forward, to suggest;* εἰ τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς Ἅιδαν ἐλπίδ' ὑποίσεις E. 823.

Ὑπτιάζω, *to fall back, to lie supine;* κάρα γὰρ ὑπτιάζεται τόδε P. 811.

Ὕπτιος, 1. *laid on the back, supine;* ὕπτιος μέσης ἀπήνης — ἐκκυλίνδεται R. 811. ὑπτία δὲ κλίνομαι δείσασα πρὸς δμωαῖσι A. 1173. 2. *turned upside down;* ὑπτίοις — σέλμασιν ναυτίλλεται A. 712.

Ὕστερος, *behind, last, late;* 1. of place; ὑστέρας δ' ἔχων πώλους E. 724. 2. of time; χρόνῳ δ' ἐν ὑστέρῳ T. 18. εἰς τὸν ὕστερον 80. καὶ γὰρ ὑστέρῳ τό γ' εὖ πράσσειν, ἐπεὶ πύθοιτο, κέρδος ἐμπολᾷ 92. ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοὺς τελῶ R. 222. ἐν ὑστέρῳ χρόνῳ C. 620. 3. of rank or dignity, *inferior;* πρωτογόνων ἴσως ἀνδρῶν οὐδενὸς ὕστερος P. 181. οἱ τὸν ἄθλιον Αἴανθ' ὅπλων σοῦ πατρὸς ὕστερον δίκῃ Ὀδυσσέως ἔκριναν 1351. ὦ μιαρὸν ἦθος καὶ γυναικὸς ὕστερον A. 742. 4. used adverbially, ὕστερον, of time only, *hereafter;* κοὔποτ' οὖθις ὕστερον Aj. 845. ὃς ἤδη μετ' οὐδενὸς ὕστερον ἀνδρῶν — ναίων ἐνθάδ' ὀλοῦμαι P. 1091. πεσόντες ὕστερον R. 50. μαντείας γ' ἂν οὔτε τῇδ' ἐγὼ βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ', οὔτε τῇδ' ἂν ὕστερον 858. ἄλλο δ' οὔποθ' ὕστερον (σ' ἔχω προσειπεῖν) 1072. ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα A. 1179. 5. superl., ὕστατος, *last* of time; τοῦθ' ὑμιν Αἴας τοῦπος ὕστατον θροεῖ Aj. 851. ὀθούνεχ' ὑστάτην ἔπεμψ' ἐγώ T. 568. παῦλά τοι κακῶν αὕτη τελευτὴ τοῦδε τἀνδρὸς ὑστάτη 1246. and of rank; γέννημα τῶν ἐκεῖθεν οὐκ ἐν ὑστάτοις T. 314.

Ὑστεροφθόρος, *destroying afterwards;* τούτων σε λωβητῆρες ὑστεροφθόροι λοχῶσιν Ἅιδου καὶ θεῶν Ἐρινύες A. 1061.

Ὕφαλος, *under the sea, submarine;* ἔρεβος ὕφαλον A. 585.

Ὑφαντός, *woven;* Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον T. 1041.

Ὑφέρπω, *to creep stealthily, to spread;* ὑφεῖρπε γὰρ πολύ, *for it had spread widely* R. 786.

Ὑφηγέομαι, *to lead the way;* ὑφηγοῦ E. 1494.

Ὑφηγητήρ, *a guide;* εἶρπε — ὑφηγητῆρος οὐδενὸς φίλων C. 1584.

Ὑφηγητής, 1. *a guide;* ὡς ὑφηγητοῦ τινὸς πύλαις διπλαῖς ἐνήλατο R. 1260. οὐ γὰρ ἂν σθένοι τοὐμὸν δέμας ἐρῆμον ἕρπειν, οὐδ' ὑφηγητῶν ἄνευ C. 503. 2. met., *an instructor,* or *one who forewarns;* ὧν (ὀρνέων) ὑφηγητῶν ἐγὼ κτανεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμόν, *by whose forewarning I was fated to kill my own father* R. 966.

Ὑφίημι, 1. act., *to suborn;* ὑφεὶς μάγον τοιόνδε μηχανορράφον R. 387. 2. mid., *to enter secretly;* ἢ κατ' οἴκους ὡς ἔχιδν' ὑφειμένη λήθουσά μ' ἐξέπινες A. 527. 3. *to let loose, to slacken;* νῦν δ' ἐν κακοῖς μοι πλεῖν ὑφειμένῳ δοκεῖ, *but now in misery it seems right to me to sail with slackened sail* E. 327.

Ὑφίστημι, *to propound;* γνώμας ὑποστήσας σοφάς Aj. 1070.

Ὑψηλός, *lofty;* ὑψήλ' ἐκόμπεις Aj. 1209. ὑψηλὸν ἐς Δίκας βάθρον προσέπεσες, ὦ τέκνον, πολύ A. 847.

Ὑψίβατος, *high-mounted;* ὑψίβατον τρίποδ' ἀμφίπυρον λουτρῶν ὁσίων θέσθ' ἐπίκαιρον Aj. 1383.

Ὑψίκερως, *having lofty horns;* ὑψίκερω τετραόρου φάσμα ταύρου T. 506.

Ὑψικόμπως, *boastfully;* ὑψικόμπως κἀφρόνως ἠμείψατο Aj. 753.

Ὑψίπολις, *of high rank in a state;* νόμους γεραίρων (παρείρων) χθονὸς θεῶν τ' ἔνορκον δίκαν ὑψίπολις A. 356.

Ὑψίπους, *elevated;* νόμοι πρόκεινται ὑψίποδες οὐρανίαν δι' αἰθέρα τεκνωθέντες R. 866.

Ὑψίπυργος, *having lofty towers;* τήν θ' ὑψίπυργον Οἰχαλίαν T. 353.

Ὕψιστος, 1. *the highest;* τὸν Οἴτης Ζηνὸς ὕψιστον πάγον T. 1181. 2. met., *the most solemn;* ἀπώμοσ' ἁγνοῦ Ζηνὸς ὕψιστον σέβας P. 1273.

Ὑψοῦ, *aloft on high;* ὑψοῦ γὰρ αἴρει θυμὸν Οἰδίπους ἄγαν λύπαισι R. 914.

Φ

Φαίθω, *to shine;* φαίθων Ἅλιος E. 814. hence used in the participle to express *day-time;* τοιά μοι πάννυχα καὶ φαίθοντ' ἀνεστέναζες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις Aj. 911.

Φαεννός, *bright, resplendent;* ὦ φαεννῆς ἡμέρας τὸ νῦν σέλας Aj. 843. ἔρεβος ὦ φαεννότατον, ὡς ἐμοί 389.

Φαιδρός, *cheerful, glad;* φαιδρὰ γοῦν ἀπ' ὀμμάτων σαίνει με C. 320. φαιδρῷ προσώπῳ E. 1289. ὡς γέλωτι φαιδρὸν τοὐμὸν ὕψεται κάρα 1302.

Φαίνω, 1. act. imperf., ἔφαινες E. 1351. — perf., πέφηνας C. 330. πέφηνεν E. 636. πεφηνότος E. 1252. — fut., φανῶ R. 132. 710. 1059. T. 1154. φανεῖς A. 325. Aj. 1341. T. 1148. φανεῖ R. 725. 853. 1229. A. 1065. φανοίην Aj. 306. φανεῖν T. 609. — aor., ἔφηνα P. 297. — 2. pass. imperf., ἐφαίνου R. 737. ἐφαίνετο C. 437. 636. P. 873. — perf., πέφασμαι R. 1184. C. 1540. πέφανται A. 617. πέφανθαι R. 692. A. 558. πεφασμένου R. 838. πεφασμένην C. 1124. — fut., φανήσομαι T. 663. φανήσεται R. 453. 457. C. 668. φανοῦμαι P. 894. R. 1437. φανεῖ E. 359. φανεῖται R. 1420. A. 658. φανούμεθα R. 146. A. 1180. Aj. 1220. φανούμενος E. 1146. — aor. 1. ἐφάνθην R. 1485. ἐφάνθης A. 103. ἐφάνθη R. 525. φανθέν T. 740. — aor. 2. ἐφάνην C. 978. Aj. 726. ἐφάνης C. 77. ἐφάνη A. 453. E. 151. 835. T. 859. φανῶ R. 1063. φανῇς P. 517. 1319. φανῇ T. 250. 616. C. 1228. A. 177. φανῶσι R. 1231. φανείην T. 1311. φανείης Aj. 170. φάνηθι 682. φανήτω A. 1311. φανῆναι E. 167. 1266. P. 521. φανείς T. 433. Aj. 457. 865. 999. P. 750. 1432. C. 978. φανέν nom., A. 101. φανεῖσα R. 474. φανέντος C. 1648. φανείσης C. 411. φανείσας 515. φανέντα acc. sing., T. 185. 227. Aj. 459. R. 1383. φανέν acc., R. 848. φανέντες E. 1286. φανέντα acc. pl., Aj. 632. C. 1122.

Signification; I. act., *to bring to light, to make appear;* ἔφην' ἄφαντον φῶς P. 297. στελεῖν χιτῶνι τῷδε καὶ φανεῖν θεοῖς θυτῆρα καινῷ καινὸν ἐν πεπλώματι T. 609. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακά (ἡ στέγη) R. 1229. 2. *to show, to make manifest*, by words or deeds; ἐξ ὑπαρχῆς αὖθις αὖτ' ἐγὼ φανῶ R. 132. ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ, ῥᾳδίως αὐτὸς φανεῖ 725. οὗτοι — Δαΐου φόνον φανεῖ δικαίως 853. ὅπως — οὐ φανῶ τοὐμὸν γένος 1059. εἰ δὲ ταῦτα μὴ φανεῖτέ μοι τοὺς δρῶντας A. 325. ἐξήκεις δ' ἵνα φανεῖς ὁποῖος ὢν ἀνὴρ ἐμὸς καλεῖ T. 1148. σημεῖα φαίνεις ἐσθλὸς εἰς ἡμᾶς γεγώς E. 24. πῶς οὕτω πάλαι ξυνὼν μ' ἔληθες, οὐδ' ἔφαινες; 1351, sc. σὲ τὸν ξυνόντα, ὅστις εἶης. — ἡμᾶς σὺ δειλοὺς τῇδε θὴμέρᾳ φανεῖς Aj. 1341. νῦν σοι τὰ λαμπρὰ ταῦτα δεῖ φαίνειν ἔπη C. 725. εὐκταῖα φαίνων, ἢ ἀπὸ μαντείας τινός; T. 238. φανῶ δέ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα R. 710. τό δεῖν' ἐπηπείλησ' ἔπη, εἰ μὴ φανοίην πᾶν τὸ συντυχὸν πάθος Aj. 306. φανῶ δ' ἐγὼ τούτοισι συμβαίνοντ' ἴσα μαντεῖα καινά T. 1154. 3. neut., *to be perceived, to be heard;* φανεῖ γὰρ — ἀνδρῶν, γυναικῶν σοῖς δόμοις κωκύματα A. 1065; κωκύματα is the nominative case to the verb. II. mid., *to show, to display;* τὰ τόξα μου — ἔχει καὶ τοῖσιν Ἀργείοισι φήνασθαι θέλει P. 932. III. pass., 1. *to appear, to be seen;* σὺ τοῖς ἐμοῖς ὅπλοισι κοσμηθεὶς ἐν Ἀργείοις φανεῖ; 1053. χρόνιός τε φανείς 1432. σχεδόν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς ἀρχὴν ἐφαίνου R. 737. πεφασμένου δὲ (βοτῆρος) 838. πόσιν — φανέντα σὺν κράτει νικηφόρῳ T. 185. τὸν κήρυκα — φανέντα χαρτόν 227. εἰ σὺ φανείης Aj. 170. ποῖον ὄμμα πατρὶ δηλώσω φανείς —; 457. πετραίας ἀπὸ δειράδος φάνηθι 682. ἢ 'φάνην ἐγὼ βραδύς 726. τὴν ἀφ' ἡλίου βολῶν κέλευθον ἀ' νὴρ οὐδαμοῦ δηλοῖ φανείς 865. οὐκ ἀξιοῖ φανῆναι E. 867. σοῦ πεφηνότος 1252. ἐπαξιώσας ὧδέ μοι φανῆναι 1266. φανέντες ἢ κεκρυμμένοι 1286. αὐτοῦ μέν', οὕπερ κἀφάνης C. 77. τέκνον, πέφηνας; 329. τέκεν' εἰ φανέντ' ἄελπτα μηκύνω λόγον 1122. εἰ δ' αὖ φανεὶς δύστηνος, ὡς ἐγὼ 'φάνην C. 978. ἐπεὶ φανῇ 1228. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον ἑπταπύλῳ φανὲν Θήβᾳ — φάος, ἐφάνθης ποτέ A. 101.—103. δείνου τινὸς φόβου φανέντος C. 1648. εἰ μὴν πέφηνεν ἐσθλά E. 636, (φάσματα

ὀνείρων). — χρόνος φυει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται Aj. 633. 2. *to arise;* οὗτοι σοὶ μούνᾳ — ἄχος ἐφάνη βροτῶν E. 151. ἐπίσταμαι γὰρ τήνδε — τέρψιν παρ' ἄλλου μηδενὸς πεφασμένην C. 1124. 3. *to be brought to light, to be made manifest, to be shown;* λόγος — ἀρχαῖος ἀνθρώπων φανεὶς T. 1. ἔλαμψε γὰρ — ἀρτίως φανεῖσα φάμα R. 474. τοῦ πρὸς δ' ἐφάνθη — ὅτι — ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι; 525. κακὸς φαίνει φίλος 582. ὡς φανέν γε τοῦτος ὧδ' ἐπίστασο 848. κοὐδεὶς οἶδεν ἐξ ὅτου 'φάνη A. 453, (τὰ θεῖα νόμιμα). — κλεινὸν ἔπος πέφανται 617. τὸ γὰρ φανθὲν τίς ἂν δύναιτ' ἂν ἀγένητον ποιεῖν; T. 740. οὕτω γὰρ φανεῖ πλείστοις κακή E. 359. ἐφάνη γὰρ μελέτωρ 835. ὡς φανούμενος τιμωρός 1144. Ζεὺς ὅτου πράκτωρ φανῇ T. 250. Κύπρις — τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 859. εὐλαβοῦ δὲ μὴ φανῇς κακὸς γεγώς 1119. οὐ γὰρ ἂν ποτε κακὸς φανείην 1241. δοῦλος — ἀντ' ἐλευθέρου φανείς Aj. 999. ὅρα σύ, μὴ — τότ' οὐκέθ' αὐτὸς τοῖς λόγοις τούτοις φανῇς P. 517. αἰσχρὰ μέντοι σοῦ γέ μ' ἐνδεέστερον ξένῳ φανῆναι 521. δύστηνε δῆτα διὰ πόνων πάντων φανείς 750. ὡς οὐκέτ' ὄντος γὰρ τὰ συμβόλαιά σου — ἐφαίνετο 873. αἰσχρὸς φανοῦμαι 894. πρὶν — τὰ πέργαμα — πέρσας φανῇς 1319. ἢ γὰρ εὐτυχεῖς σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ', ἢ πεπτωκότες R. 146. ὧδ' ἄτεγκτος κἀτελεύτητος φανεῖ; 336. εἶτα δ' ἐγγενὴς φανήσεται Θηβαῖος 453. φανήσεται παισὶ τοῖς αὐτοῦ ξυνών 457. παραφρόνιμον — πεφάνθαι μ' ἄν 692. οὐδ' ἐὰν τρίτης ἐγὼ μητρὸς φανῶ τρίδουλος, ἐκφανεῖ κακή 1063. ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1134. τὸν ἐκ θεῶν φανέντ' ἄναγνον 1388. ὅπου θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος 1437. ὃς ὑμιν — πατὴρ ἐφάνθην 1485. κοὐκ ἄτιμος ἐκ γ' ἐμοῦ φανεῖ C. 51. οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν 437. ἐγὼ γὰρ ἡγεμὼν σφῷν αὖ πέφασμαι 1540. πρὶν ἂν ἀρχαῖός τε καὶ νόμοισιν ἐντριβὴς φανῇ A. 177. τὴν μὲν ἀρτίως ἄνουν πεφάνθαι 558. ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθ' 1180. τῶν δὲ πημονῶν μάλιστα λυποῦσ' αἳ φανῶσ' αὐθαίρετοι R. 1231. τίς μοι φανεῖται πίστις ἔνδικος; 1420, same as παρ' ἐμοῦ. ποίας φανείσης — ξυναλλαγῆς; C. 411. τᾶς δειλαίας τᾶσδ' ἀπόρου φανείσας ἀλγηδόνος 515. ἐξ ὑμῶν — φαίνοιτ' ἂν ἤδη τέρμα 729. φανήτω μόρων ὁ καλλιστ' ἐμῶν — τερμίαν ἄγων ἀμέραν A. 1311. ὁ τῆσδ' ἔρως φανείς T. 433. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ 616. — εἰ φανήσομαι τάχα κακὸν μέγ' ἐκπράξασα T. 663. καὶ ταῦτα καὶ τοιαῦτ' ἔπη γῇ τῇδ' ὅδ' ἀ' νὴρ ὡς τελῶν ἐφαίνετο C. 636. οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ φρένας ποτέ 808. φανεῖται κἀν πόλει δίκαιος ὤν A. 658. ἅλις ἔμοιγε — φαίνεται R. 686. 4. *to appear, to seem;* ἀφ' ὧν μὲν εἰ, φαίνει δίκαιος, C. 942. φανήσεται μακρὸν τὸ δεῦρο πέλαγος C. 668, once with a participle ἐν κακῷ δὲ τῳ φαίνει κυρῶν P. 731.

Φάλαρα, *the caparisons* or *trappings* of a horse; κατ' ἀμπυκτήρια φάλαρα πώλων C. 1070.

Φανερός, *manifest;* τοῦργον παρέσται φανερόν P. 1275. φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ πτερόεσσ' ἦλθε κόρα R. 507. πρὶν κεῖνος — φανερὸς ἐμφανῶς σταθεὶς δείξῃ θεοῖσιν T. 605. Κύπρις ἄνανδος φανερὰ τῶνδ' ἐφάνη πράκτωρ 858.

Φανερῶς, *manifestly;* τῶν φανερῶς οἰχομένων εἰς 'Αΐδαν E. 822.

Φανοτεύς, *Phanoteus;* παρ' ἀνδρὸς Φανοτέως ἥκων E. 45. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς 660.

Φάος, *light,* especially of the sun; ἐν φάει, *alive;* ὡς μηκέτ' ὄντα κεῖνον ἐν φάει νόει P. 413. ὅς γ' ἡλίου τόδ' εἰσορᾶν ἐμοὶ φάος μόνος δέδωκας 659. οὐ γὰρ ἐν φάει γ' ἔτι P. 1196. ἀκτὶς ἀελίου, τὸ κάλλιστον — φανὲν Θήβᾳ τῶν πρότερον φάος A. 102. ἰὼ σκότος, ἐμὸν φάος Aj. 388. νῦν πάρα λευκὸν εὐάμερον πελάσαι φάος Aj. 695. νῦν γὰρ ἐσχάτας ὑπὲρ ῥίζας ἐτέτατο φάος ἐν Οἰδίπου δόμοις A. 596. ὦ φάος ἁγνόν E. 86.

Φαρμακεύς, *skilled in charms;* τίς τοσοῦτος φαρμακεὺς Τραχινίων; T. 1130.

Φάρμακον, 1. *medicine;* καὶ σοὶ προσέρπον τοῦτ' ἐγὼ τὸ φάρμακον ὁρῶ τάχα Aj. 1234. 2. *a drug;* τὸ φάρμακον τοῦτ' ἄπυρον — ἐν μυχοῖς σώζειν T. 682.

Φάρος, *a robe, a mantle;* ὁρῶ δὲ τὴν γυναῖκα δεμνίοις τοῖς Ἡρακλείοις στρωτὰ βάλλουσαν φάρη T. 912. ἀλλά νιν περιπτυχεῖ φάρει καλύψω τῷδε Aj. 899.

Φάσγανον, *a sword;* ἀμφιπλῆγι φασγάνῳ T. 926. μόνη με δὴ καθεῖλε φασγάνου δίχα 1052. πλευρὰν διαῤῥήξαντα τῷδε φασγάνῳ Aj. 821. Αἴας — νεοσφαγὴς κεῖται κρυφαίῳ φασγάνῳ περιπτυχής 883.

Φᾶσις, *Phasis*, a river in Colchis; οἶμαι γὰρ οὔτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φᾶσιν ἂν νίψαι καθαρμῷ τήνδε τὴν στέγην ὅσα κεύθει R. 1227.

Φάσκω, *to say*; φάσκειν δ' αὐδὴν τὴν Ἡρακλέους — κλύειν P. 1397. φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν R. 462. φάσκειν Μυκήνας τὰς πολυχρύσους ὁρᾶν E. 9. — φάσκων δ' οὐδὲν ὧν λέγει, ποιεῖ E. 311. τὰ πάντ' ἀεὶ φάσκοιμ' ἂν ἀνθρώποισι μηχανᾶν θεούς Aj. 1016. ἐν τῇδ' ἔφασκε γῇ R. 110. ὡς ἔφασκεν 114. λῃστὰς ἔφασκε — κτανεῖν νιν 122. λῃστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἄνδρας ἐννέπειν 842. τοῖς δ' ἔφασκ' εἶναι κράτος C. 1334. μεταίτιον μόνον — ἔφασκε τοῦδ' εἶναι πάθους T. 260. Ἰόλην ἔφασκες — ἄγειν 419. κλύειν ἔφασκον 425. δάμαρτ' ἔφασκες Ἡρακλεῖ ταύτην ἄγειν; 428. ἤ μοι — ἔφασκε μόχθων — λύσιν τελεῖσθαι 1160. σώματα πίπτειν — δυσπραξίαις ἔφασχ' ὁ μάντις Aj. 747. ὡς ἐφάσκετο P. 114.

Φάσμα, 1. *the form* of anything; ὑψίκερω τετραόρου φάσμα ταύρου T. 507. δεινοτάτῳ μὲν ὕδρας προστετακὼς φάσματι 834. 2. *a sight*; δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκός E. 1458. 3. *an apparition, a vision*; τόδε φάσμα νυκτὸς εὖ κατασχήσει E. 492. ἃ γὰρ προσεῖδον νυκτὶ τῇδε φάσματα δισσῶν ὀνείρων, ταῦτα — δὸς τελεσφόρα 634.

Φατίζω, *to declare, to say*; κοὐδὲν ἀναύδατον φατίσαιμ' ἄν Aj. 702. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τὸ φατιζόμενον, *for I see by the voice, as the saying is* C. 138., but Reisigius renders it ab voce cerno sententiæ significationem, *I perceive by the voice what is meant.*

Φάτις, 1. *a saying, a speech*; βαρεῖαν ὁ ξένος φάτιν τήνδ' εἶπε P. 1034. τίν' αὖ σὺ τήνδε — φωνεῖς φάτιν; E. 321. τήνδε προσφωνεῖν φάτιν 1204. 2. *an oracular declaration, an oracle*; ὦ Διὸς ἀδυεπὴς φάτι R. 151. ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310. ἤ γ' ἐκείνου πᾶσ' ἐδηλώθη φάτις 1440. τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν R. 328. 3. *a message, tidings*; ὡς — ἡδεῖαν φάτιν φέροιμεν αὐτοῖς E. 56. κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα Aj. 813. τήνδ' ὅταν κλύῃ φάτιν 837. 4. *a report, a rumour*; τὰν ἐπίδαμον φάτιν — Οἰδιπόδα R. 495. ὥσπερ ἡ φάτις 715. ὡς φάτις ἀνδρῶν A. 823. ὥσπερ ἡ φάτις κρατεῖ Aj. 957. — τοιάδ' ἐρεμνὴ σῖγ' ἐπέρχεται φάτις A. 696. ὦ μεγάλα φάτις Aj. 173. κακὰν — Ἀργείων φάτιν 186. μή με — κακὰν φάτιν ἄρῃ 191. 5. *a thing itself that may be related*; δέρκομαι φάτιν ἄφραστον ἀξύμβλητον ἀνθρώπῳ μαθεῖν *I see a sight indescribable, inexplicable for man to learn* T. 690.

Φέγγος, *light*, especially of the *sun* or *day*; ὦ φέγγος ὕπνου διάδοχον P. 855. νεάτον δὲ φέγγος λεύσσουσαν ἀελίου A. 802. ἔνθα μήποθ' ἡλίου φέγγος προσόψει E. 373. ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 658. μηδ' ὄψεταί νιν μήτε φέγγος ἡλίου T. 603. φέγγος οὐκέτ' ἐστί μοι 1134.

Φείδομαι, *to spare*; φείδου μηδὲν ὧν τερ ἐννοεῖς Aj. 115. μὴ φείδεσθε παυδήμου στρατοῦ 831. 'φείδοντο κέντρων οὐδέν E. 706. μὴ φείσῃ βίου P. 739.

Φερβόω, *to feed*; παρέξω δαῖθ' ὑφ' ὧν ἐφερβόμην P. 945.

Φερέγγυος, *a surety*; τί γὰρ κελεύεις, ὧν ἐγὼ φερέγγυος E. 930.

Φέριστος, *the best*; ὦ φέριστε δεσποτῶν R. 1149.

Φέρω, I. act. fut., οἴσω T. 123. οἴσεις T. 1173. C. 163. οἴσει C. 1415. οἴσετε R. 638. οἴσουσι P. 875. οἴσειν E. 352. — aor., ἤνεγκα 13. ἤνεγκον C. 525. ἐνέγκῃ T. 570. ἐνέγκοι 771. ἐνεγκεῖν P. 861. C. 1595. ἐνεγκών E. 682. — 2. pass., is only used by Sophocles in the present tense. — 3. mid., οἴσει E. 957. φέρῃ P. 117. — aor., ἠνέγκατο T. 462. ἐνέγκου C. 469.

Signification: I. act., 1. *to bear, to carry, to bring*; οἴσουσί σ' οἶδε P. 875. ἠνώγει ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρά C. 1595. χερσὶν εὐθὺς δίψιαν φέρει κόνιν A. 425. οὐδ' εἰ θέλουσ' οἱ Ζηνὸς αἰετοὶ βορὰν φέρειν νιν ἁρπάζοντες ἐς Διὸς θρόνους 1028. φέρων ἀνόσιον ὀσμὴν ἐστιοῦχον ἐς πόλιν 1069. τὰ μὲν πρὸ χειρῶν τάδε φέρων 1264. ὅθεν σε πατρὸς ἐκ φόνων ἤνεγκα κἀξέσωσα E. 13. ἐντάφια χεροῖν φέρουσαν 319. τῷ φέρεις τάδ' ἔμπυρα; 397. λυτήρι' αὐτῇ ταῦτα τοῦ φόνου φέρειν 439. μέγιστον σῶμα δειλαίας σποδοῦ φέρουσιν 749. φέροντες αὐτοῦ σμικρά λείψανα 1102. φέροντες οἵ' ἂν οὔτε τις δόμων ἀπώσαιτο 1316. φέρων ἐπ' ὤμοις T. 561. ἐὰν γὰρ — αἷμα τῶν ἐμῶν σφαγῶν ἐνέγκῃ χερσίν 570. ὅπως φέρῃς μοι τόνδε — πέπλον 599. τὸ μὴ οὐ τόδ' ἄγγος — δεῖξαι φέρων 619. τὸ σὸν φέρων δώρημα 755. ποίαις ἐνέγκοι τόνδε μηχαναῖς πέπλον 771. μία — ἕλη τὸν ὑπασπίδιον κόσμον φερέτω

Aj. 1387. οὐ θᾶσσον οἴσεις —; *will you not quickly give (your hand)?* T. 1173. ἄψοφον φέρει βάσιν, *(each) bears a noiseless step* 963. πῶλοι βίᾳ φέρουσιν E. 715. 2. *to obtain, possess, enjoy;* νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω R. 590. ἄξιος γὰρ — φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν 764. εἴ μοι ξυνείη φέροντι μοῖρα τὰν εὔσεπτον ἀγνείαν 863. τίς ἀνὴρ πλέον τᾶς εὐδαιμονίας φέρει; 1190. οὐκ ἂν πέρα γ' ἂν οὐδὲν ἢ λόγῳ φέροις C. 657. — τοῦ σμικροῦ δ' ἔτι μεῖον φέροντα 6. κἀπὸ παντὸς ἂν φέρων λόγου δικαίου μηχάνημα ποικίλον 765. πῶς δδ' οὐχὶ κατθανὼν κέρδος φέρει; A. 460. πᾶσαν εὔκλειαν φέρειν Aj. 431. τούτων ἐνεγκὼν πάντα τἀπινίκια E. 682. δύο φέρειν ἐν ἑνὶ λόγῳ 1077. φέρουσι τοὔνομα τὸ τοῦδε, *they bear his name* C. 60. τὸν νοῦν ἀμείνω τῶν φρενῶν, ἢ νῦν φέρει A. 1077. 3. *to procure, to occasion;* εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει P. 109. ταῦτα γὰρ φέρει νίκην τ' ἐφ' ἡμῖν καὶ κράτος τῶν δρωμένων E. 84. ἔστιν ἔνθα χἠ δίκη βλάβην φέρει 1031. τί γὰρ — θνήσκειν ὁ μέλλων τοῦ χρόνου κέρδος φέροι; 1478. τὸ μὴ πυθέσθαι ποῦ 'στὶν αἰσχύνην φέρει T. 66. ὅτ' οὐδὲν ἡ χάρις χάριν φέροι C. 783. γυναιξὶ κόσμον ἡ σιγὴ φέρει Aj. 286. ὁ νῦν ἔπαινος οὐκ ἔλασσονα ἔτ' ἄλλον οἴσει 1415. 4. *to increase, to add to;* καὶ μὴ τὸ μηδὲν ἄλγος εἰς μέγ' οἴσετε; R. 638. πόνος πόνῳ πόνον φέρει Aj. 853. 5. *to bring with one;* ἐπίηρα φέροντα τοῖς ἐμοῖς τυράννοις R. 1094. ἥκω — φέρων ὄνησιν ἀστοῖς C. 287. ποῖον δὲ κέρδος ἀξιοῖς ἥκειν φέρων; 585. εἴ τι γᾷ ματέρι τυγχάνεις ἀφεγγὲς φέρων 1478. εἴ μοι τὰ σὰ μέλλοι τις οἴσειν δῶρα E. 352. εὖτ' ἂν τὸ νέον παρῇ κούφας ἀφροσύνας φέρον C. 1232. καθ' ἡμέραν τὴν νῦν ὅτ' αὐτῷ θάνατον ἢ βίον φέρει Aj. 789. τοιούσδε λόγους — εἰς ἃ τα φέρει πᾶσιν Ὀδυσσεύς 149. ἥκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων R. 86. φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια E. 1098. ὡς λόγων ἐπιστολὰς φέρῃς T. 493. σοὶ φέροντι τάσδ' ἐπιστολάς A. 768. ἀδεῖα μέν, ἀντία δ' οἴσω T. 122. λόγον εἴ τιν' οἴσεις C. 163, that is, διαλεχθῆναι βούλει. ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω πήματα R. 168. τίν' ἥκεις μῦθον — φέρουσα C. 359. δεῖμ' ἐμοὶ φέρουσά τι 361. φέρω δ' ὄμως 421. τί δ' αὖ τόδ' ἄχθος βασιλέων ἥκεις φέρων; A. 1157. ὅπως — ἡδεῖαν φάτιν φέρωμεν αὐτοῖς E. 57. σοὶ φέρων ἥκω λόγους ἡδεῖς 656. φέρω γὰρ ἡδονάς 861. φέρουσ' ὀνείδη 1058. λόγους δ' ἄκουσον, οὓς ἥκω φέρων P. 1251. εἴ τι καὶ φέρεις T. 227. ἥκει φέρων Αἴαντος ἡμιν πρᾶξιν Aj. 776. τήνδε δ' ἔξοδον ὀλεθρίαν Αἴαντος ἐλπίζει φέρειν 786. κακὴν φάτιν Τεύκρῳ φέροντα 814. 6. *to bear, to put up with, to endure;* οὔκουν Ἀτρεῖδαι τοῦτ' ἔτλησαν εὐπόρως οὕτως ἐνεγκεῖν P. 861. τὰς μὲν ἐκ θεῶν τύχας δοθείσας ἔστ' ἀναγκαῖον φέρειν 1301. τίς ποτ' ἂν φέροι; T. 1221. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω τὸ πένθος R. 93. αἱ δὲ τοιαῦται φύσεις αὑταῖς δικαίως εἰσὶν ἄλγισται φέρειν 675. ῥᾷστα τὸν βίον φέρει 983. πῶς αἱ πατρῷαί σ' ἄλοκες φέρειν — σῖγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε; 1211. τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν 1293. διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φέρειν κακά 1320. τἀμά γάρ κακὰ οὐδεὶς οἷός τι πλὴν ἐμοῦ φέρειν 1415. ἤνεγκον κακότατα C. 525. ἃς (ξυμφορὰς) — ἤνεγκον ἄκων 968. καὶ ξυμμετίσχω καὶ φέρω τῆς αἰτίας A. 533. and with an adverb; ἀλγεινῶς φέρων P. 999. ἄνδρες μόλις φέροντες A. 290. 7. used intransitively; τὸ φέρον ἐκ θεοῦ, *that which comes from God* C. 1691. II. pass., 1. *to be borne* or *carried;* αἰαῖ δδ' ἀναύδατος φέρεται T. 964. 2. *to be borne* or *impelled, to be hurried away;* ποῖ γᾶς φέρομαι πλάμων; R. 1309. οὐκ οἶσθ' ὅποι γῆς οὐδ' ὅποι γνώμης φέρει E. 910. νῦν δ' ἤδη 'γὼ καὐτὸς θεσμῶν ἔξω φέρων A. 796. 3. *to be carried,* as of laws *to be enforced;* οὔτ' ἂν ἐν πόλει νόμοι καλῶς φέροιντ' ἄν Aj. 1053. 4. *to be shown;* κοὐδεὶς τούτων οἶκτος ἀπ' ἄλλης ἢ 'μοῦ φέρεται E. 101. III. mid., 1. *to bring with one;* Δίκα, δίκαια φερομένα χεροῖν κράτη E. 468. 2. *to carry away;* ἄσκοποι δὲ πλάκες ἔμαρψαν ἐν ἀφανεῖ τινὶ μόρῳ φερόμεναι C. 1679. 3. *to obtain;* δύο φέρει δωρήματα P. 117. εὐσέβειαν ἐκ πατρὸς κάτω θανόντος οἴσει E. 957. τῶν δὲ φερομέναν ἄριστα 1085. ἐμοὶ γὰρ οὐδεὶς ἀξίως ἔσται γάμος μείζων φέρεσθαι σοῦ καλῶς ἡγουμένου A. 634. κοὔπω τις αὐτῶν ἔκ γ' ἐμοῦ λόγον κακὸν ἠνέγκατο T. 462. ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ 'γὼ φέρεται, *but among men that a soothsayer is of more account than I* R. 501. 4. *to bring,* or *carry in the hands;* ἐξ αείρυτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου C. 471.

Φεῦ, *oh! alas!* an exclamation *of grief* or *commiseration.*

Φεύγω, imperf., ἔφευγον R. 796. ἔφευγε 948. — perf., πεφευγα R. 356. πέφευγε Aj. 102. πεφευγέναι P.

1033. A. 433. πεφευγότες A. 408. — fut., φεύξομαι P. 1390. φεύξεσθαι R. 355. — aor., φύγω E. 1495. C. 832. 1735. φύγῃς T. 764. φύγῃ Aj. 398. φύγητε P. 778. φύγοι Aj. 451. φυγεῖν E. 687. R. 623. 823. φυγών E. 591. R. 118. φυγόντι 824. φυγόντες C. 1028.

Signification: 1. *to flee*; εἴς τις, ὃς φόβῳ φυγών R. 118. τὴν Κορινθίαν — χθόνα ἔφευγον 796. τοῦτον Οἰδίπους πάλαι τρέμων τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι 948. εἰ δ' ἐγκρατεῖς φεύγουσιν C. 1026. ῥιμφαρμάτοις φεύγοντες ἁμίλλαις 1066. αἰσχρὸν τὸ φεύγειν 1424. ποῖ φύγω; C. 832. 1735. ποῖ τις οὖν φύγῃ Aj. 398. 2. *to go into exile*; θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι R. 623. εἴ με χρὴ φυγεῖν 823. 3. *to escape*; ἢ πέφευγέ σε; Aj. 102. φύγοι τὰν χὠ κακὸς τὸν κρείσσονα 451. ἢ μὴ φύγω σε; E. 1495. οὓς φυγόντες C. 1028. δοκοῦμ' ἂν τῆς νόσου πεφευγέναι P. 1033. τὸ μὲν γὰρ — ἐκ κακῶν πεφευγέναι ἥδιστον A. 434. χεῖρα σὴν μόλις φυγών E. 591. — 4. *to avoid*; ὅταν φεύγῃς κακά P. 637. αἰτίαν δὲ πῶς Ἀχαιῶν φεύξομαι; 1390. καὶ ποῦ τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖς; R. 355. εἰ τῶνδε φεύγεις οὕνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν 1010. οὐδὲ σοὶ φεύγειν καλόν C. 596. δύναιτ' ἂν οὐδ' ἂν ἰσχύων φυγεῖν E. 687. ἄγος φεύγοντος ὡς A. 256. δύσομβρα φεύγειν βέλη 356. ὀσμὴν ἀπ' αὐτοῦ, μὴ βάλῃ, πεφευγότες 408. 5. *to flee* through fear; μὴ φύγητε μηδαμῇ P. 778. μὴ φύγῃς τοὐμὸν κακόν T. 794. φεύγουσι γάρ τοι χοὶ θρασεῖς, ὅταν πέλας ἤδη τὸν Ἅιδην εἰσορῶσι τοῦ βίου A. 576.

Φευκτός, *that may be avoided*; οἷαν ἐδήλωσας — ἀγγελίαν ἄτλατον οὐδὲ φευκτάν Aj. 222.

Φεῦξις, *escape*; Ἅιδα μόνον φεῦξιν οὐκ ἐπάξεται A. 359.

Φηγός, *a beech-tree*? τὴν παλαιὰν φηγόν T. 171.

Φήμη, 1. *a voice, an oracular voice* or *saying*; εἴτε του θεῶν φήμην ἀκούσας, εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἶσθά που R. 43. τίν' ἡμιν ἥκεις ἐκ θεοῦ φήμην φέρων 86. ἔλαμψε γὰρ — φάμα Παρνασσοῦ 475. φῆμαι μαντικαί 723. 2. *a sound*; βαιάν μοι — πέμπε λόγων φάμαν P. 835. 3. *a report, intelligence*: οὐ δή ποθ' ἧς ἠκούσαμεν φήμης φέροντες ἐμφανῆ τεκμήρια; E. 1098. φήμας λάθρᾳ προὔπεμπες 1144. ἔελπτον ὄμμ' ἐμοὶ φήμης ἀνάσχον τῆσδε T. 203. ὡς τελευταίαν ἐμοῦ φήμην πύθησθε θεσφάτων 1140. — 4. *a rumour*; τῆσδε τῆς φήμης ἄπο E. 65. ὦ χθονία βροτοῖσι φάμα 1055. 5. *Fame*; χρυσέας τέκνον ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα R. 158.

Φημί, *to say, to tell, to declare*.

Φθέγγομαι, *to speak, to utter*; βλέπ' εἰ καίρια φθέγγει P. 850. ἀκούεθ' οἷα φθέγγεται; C. 885. φθέγγομαί τ' ἄκων τάδε 991.

Φθέγμα, *a sound, a voice*; φθέγμα δ' ἐξαίφνης τινὸς ᾤθῦξεν αὐτόν C. 1619. καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα — ἐδιδάξατο A. 352. νυχίων φθεγμάτων ἐπίσκοπε 1134. ὦ φθέγμα ποθεινὸν ἐμοὶ πέμψας P. 1431. ᾧ φθέγμ' ἂν οὔτ' ἂν εὕρες Aj. 1123. ἡλίου σέλας ἑῷα κινεῖ φθέγματ' ὀρνίθων σαφῆ E. 18. ἔχθιστον φθέγμα τοῦθ' ἥκει πατρί C. 1179. ὦ φθέγμ' Ἀθάνας Aj. 14, that is, ὦ Ἀθάνα. — ὦ φθέγμ' ἀναιδές, ἢ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ; C. 867, that is, ὦ συ ἀναιδέστατα φθεγξάμενε. ὦ φθέγμ', ἀφίκου E. 1216.

Φθείρω, *to destroy*; φθείρει τὰ πάντα κνώδαλα T. 713. σφ' Ὀλύμπου — πατὴρ — καὶ τελεσφόρος Δίκη κακοὺς κακῶς φθείρειαν Aj. 1370. τοὺς θεῶν νόμους φθείροις ἄν 1323. — pass., *to be destroyed*; δεσπόταισι τοῖς πάλαι — ἔφθαρται γένος E. 755. ἐφθαρμένας γὰρ — εὑρίσκομεν λείας ἀπάσας Aj. 25. τῷ πότμῳ τῷ νῦν φθερεῖσθαι R. 272. ὦ σῶμ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένον E. 1172. γῆς ὧδ' ἀτίμως κἀθέως ἐφθαρμένης R. 254. δηλαδὴ χερσοὺς φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών R. 1502.

Φθινάς, *wasting*; οὔτε φθινάσιν πληγεῖσα νόσοις A. 813.

Φθίνω (φθίω), aor., φθίσον R. 202. φθίσας T. 1032. R. 1198., the passive is not formed from φθίνειν, but from the obsolete verb φθίειν, whence also is formed ἔφθισα, aor., ἔφθιτο R. 962. φθίμενος T. 1151. φθιμένης Aj. 141. φθιμένᾳ A. 830. φθιμένων A. 590. 1. the aor. of the act. has a transitive signification *to destroy*; τὸν μέλεον φθίσας T. 1032. τὸν — ὑπὸ σῷ φθίσον κερανῷ R. 202. κατὰ μὲν φθίσας τὰν γαμψώνυχα παρθένον χρησμῳδὸν 1198. 2. the other parts of the verb are used intransitively, *to perish, to waste away*; κάκιστ' ἀπ' ἔργων εὐκλεεστάτων φθίνει A. 691. Νέσσου φθίνοντος T. 555. ἀνὴρ ὅδ' ὡς ἔοικεν οὐ νέμειν ἐμοὶ φθίνοντι μοῖραν 1229. ὅσας ἀνίας μοι κατασπείρας φθίνεις Aj. 984. ὦ γενεὰ τάλαινα, νῦν σε μοῖρα καθαμερία φθίνειν, φθίνειν E. 1406. pass., νόσοις ὁ τλήμων ἔφθιτο R. 962. φθιμένῳ τοῖς ἰσοθέοις ἔγκληρα λαχεῖν μέγ' ἀκοῦσαι A. 831. ὅστις Ἅιδου φθίμενος οἰκήτωρ πέλοι T. 1151.

ἐδεστὸν ἐξ αὐτοῦ φθίνει T. 674. — φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός, φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις R. 25. 26. γᾶ φθίνουσα 666. φθίνει μὲν ἰσχὺς γῆς, φθίνει δὲ σώματος C. 616. ὁρῶ μὲν ἥβην, τὴν μὲν ἕρπουσαν πρόσω, τὴν δὲ φθίνουσαν T. 545. φθίνοντ' ἀσήμων ὀργίων μαντεύματα A. 1000. τῆς νῦν φθιμένης νυκτός Aj. 141. εἰ τὰ μὲν φθίνει 400. φθίνοντα γὰρ Λαΐου θέσφατ' ἐξαιροῦσιν ἤδη R. 906.

Φθογγή, *a voice*; βάλλει μ' ἐτύμα φθογγά του P. 205. πᾷ μοι φθογγὰ φοράδην; R. 1310.

Φθόγγος, *a voice*; ὡς ἀκούει φθόγγον ἐξαίφνης πικρόν C. 1606. γόων γὰρ οὐκ ἀσήμονες φθόγγοι 1665. κἀνακωκύει πικρᾶς ὄρνιθος ὀξὺν φθόγγον A. 420. ἀγνῶτ' ἀκούω φθόγγον ὀρνίθων 988. παιδός με σαίνει φθόγγος 1199. εἰ τὸν Αἵμονος φθόγγον συνίημι 1203. καί με φθόγγος οἰκείου κακοῦ βάλλει δι' ὤτων A. 1172.

Φθονερός, *envious*; μὴ φθονερὸν ἐξῶσαι γλώσσας ὀδυνάν P. 1126.

Φθονέω, *to envy*; φθονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν, μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν R. 310. ὅταν προδείξῃς οἷόν ἐστι τὸ φθονεῖν 624. οὐ φθονῶ σ' ὑπεκφυγεῖν A. 549.

Φθόνησις, *envy*; φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται T. 1202.

φθόνος, *envy*; ὦ πλοῦτε καὶ τυραννί — ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται R. 382. ἔρις, μάχαι, καὶ φθόνος C. 1236. τῷ λόγῳ δ' οὐ χρὴ φθόνον προσεῖναι T. 249. πρὸς γὰρ τὸν ἔχονθ' ὁ φθόνος ἕρπει Aj. 157. σὺν φθόνῳ τε καὶ πολυγλώσσῳ βοῇ E. 631. δέδορκα φάσμ' ἄνευ φθόνου μὲν οὐ πεπτωκός E. 1458. τὸν φθόνον δὲ πρόσκυσον P. 765.

Φθορά, *destruction, ruin*; σκοποῦσι τὴν πάλαι γένους φθορὰν C. 370. εὐνῆς ἀποιμώζοντα τῆς κάτω φθορὰν A. 1209.

Φιλάδελφος, *loving a sister*; φιλάδελφα κάτω δάκρυ' εἰβομένη A. 523.

Φιλάργυρος, *fond of gain*; τὸ μαντικὸν γὰρ πᾶν φιλάργυρον γένος A. 1042.

Φίλαυλος, *loving the tones of the flute*; φιλαύλους τ' ἠρέθιζε Μούσας A. 954.

Φιλέω, aor., ἐφίλησα E. 1355. fut., φιλήσω C. 1133. φιλήσων Aj. 665. 1. *to love, to be fond of*; 2. *to like, to incline to anything*, thence *to be accustomed*; 3. *to kiss* C. 1133.

Φιλητέος, *that must be loved*; εἰ φιλητέον, φίλει A. 520.

Φίλιος, *friendly*; ὦ φιλία γενέθλα E. 219. γεραιὸν ἐς χέρα σῶμα σὸν προκλίναι φιλίαν ἐμάν C. 201.

Φίλιστος see **φίλος**.

Φιλοίκτιστος, *prone to pity*, though some render it *to be pitied*; κάρτα τοι φιλοίκτιστον γυνή Aj. 577.

Φιλοκτήτης, *Philoctetes*.

Φιλόπονος, *fond of toil, laborious*; φιλοπόνων ἀλιαδᾶν Aj. 866.

Φίλος, 1. adj., *friendly, beloved, dear, acceptable, agreeable*; 2. subst., *a friend, a beloved person*; sometimes, but seldom, spoken of *a thing*; τὸ φίλον σέβεσθαι C. 187. εἰ δὲ μὴ λέγω φίλα T. 372. φίλα μοι, φίλα ταῦτα παρήγγειλας P. 1163. superl., φίλτατος, used adjectively and substantively both of *persons* and *things*; φίλιστος is once used as the superl. adj., πρὸς τῶν φιλίστων ἐκγόνων Aj. 829.

Φιλότης, *good-will, affection, friendship*; μὴ φιλότητ' ἀπώσῃ P. 1107. πατρὸς — φιλότητι θιγών Aj. 1389. ὦ παντοίας φιλότητος ἀμειβόμεναι χάριν E. 132.

Φιλοτήσιος, *friendly*; τὰ δε πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται φιλοτασίῳ διαίτᾳ, *and as concerns their children, discordant strife is no longer counterpoised by friendly intercourse* E. 1062.

Φιλοφρόνως, *kindly*; εἰς χεῖρα Τεύκρου δεξιὰν φιλοφρόνως θεὶς Aj. 738.

Φίλτρον, *a philtre* or *love-charm*; φίλτροις ἐάν πως τήνδ' ὑπερβαλώμεθα τὴν παῖδα καὶ θέλκτροισι τοῖς ἐφ' Ἡρακλεῖ T. 581. τοιῷδε φίλτρῳ τὸν σὸν ἐκμῆναι πόθον 1132.

Φίλως, *in a friendly way*.

Φινείδης, *a son of Phineus*, Phineus had two sons, Plexippus and Pandion, whose eyes were put out by their stepmother Idaia, to which allusion is made in A. 959 δισσοῖσι Φινείδαις.

Φιτύω, *to beget*; τίς δ' ὁ φιτύσας πατήρ; T. 310. ὁ φιτύσας πατήρ Aj. 1275. ὅστις δ' ἀνωφέλητα φιτύει τέκνα A. 641.

Φλαῦρος, *bad*, of words; κλύοντι φλαῦρα, *one who hears bad words* Aj. 1302. 2. *ill-omened*; οὐδ' ἀγγελοῦμεν φλαῦρα C. 1431. 3. *foolish, trifling*; φλαῦρ' ἔπη μυθουμένου Aj. 1141. γέροντα δ' ὀρθοῦν φλαῦρον, ὃς νέος πέσῃ, *it is a trifling boon to set up an old man, who in youth has fallen* C. 396.

Φλαυροῦργος, *unskilful*; αὐτόξυλόν γ' ἔκπωμα, φλαυρούργου τινὸς τεχνήματ' ἀνδρός P. 35.

Φλεγέθω, *to shine*; ὦ λαμπρᾷ στεροπᾷ φλεγέθων T. 99.

Φλέγω, 1. intrans., *to shine, to blaze*, spoken of *the sun*; ἐξίσταται δὲ νυκτὸς αἰανὴς κύκλος τῇ λευκοπώλῳ

φέγγος ἡμέρᾳ φλέγειν Aj. 658.; *of lightning*; οὐράνια γάρ ἀστραπὴ φλέγει πάλιν C. 1466. *of fire*; ἀμφὶ μὲν νεῶν ἄκροισιν ἤδη ναυτικοῖς ἐδωλίοις πυρὸς φλέγοντος Aj. 1257. *of a torch*; πελασθῆναι φλέγοντ' ἀγλαῶπι πεύκᾳ R. 213. 2. figuratively and trans., *to burn, to scorch*; ὃς νῦν — φλέγει με περιβόητος ἀντιάζων R. 192. hence pass., *to be inflamed by grief*; μηδέ γ' ἄγαν φλέγεσθον C. 1692, μὴ ἄκρως φλέγεσθε, τὸ ἐκ θεοῦ πεμφθὲν δυσανασχέτως φέρουσαι schol. ἅταν οὐρανίαν φλέγων, *inflaming thy heaven-sent calamity* Aj. 194. 3. *to consume*; πάνθ' ὁ μέγας χρόνος μαραίνει τε καὶ φλέγει Aj. 701, but most of the editions omit the words τε καὶ φλέγει.

Φλέψ, *a vein*; μέλαινά τ' ἄκρου τις παρέῤῥωγεν ποδὸς αἱμορραγὴς φλέψ P. 814.

Φλογίζω, *to burn*; οὐδ' εἰ πυρφόρος ἀστεροπητὴς βροντᾶς αὐγαῖς μ' εἶσι φλογίζων P. 1184. φλογιζόμενον Ἅλιον αἰτῶ, *I entreat the blazing sun* T. 95.

Φλογιστός, *burnt*; τοὐμὸν ὡς ἔῤῥει δέμας φλογιστὸν ἤδη καὶ κατηνθρακωμένον E. 58.

Φλόξ, 1. *a flame*; φλὸξ αἱματηρὰ κἀπὸ πιείρας δρυὸς T. 763. μηρίων φλόγα A. 1007. spoken of *the sun*; τὸ γὰρ κάταγμα τυγχάνω ῥίψασά πως — ἐς μέσην φλόγα, ἀκτῖν' ἐς ἡλιῶτιν T. 693. τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα αἰδεῖσθ' ἄνακτος Ἡλίου R. 1425. 2. figuratively of *burning* or *consuming evil*; ἠνύσατ' ἐκτοπίαν φλόγα πήματος 166. See ἀνύω.

Φοβερός, *fearful*; ἐκτέταμαι φοβερὰν φρένα R. 153.

Φοβέω, 1. act., *to frighten, to alarm*; πόνος ὁ μὴ φοβῶν P. 352. ᾧ μή 'στι δρῶντι τάρβος οὐδ' ἔπος φοβεῖ R. 296. τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ 1013. 2. pass., *to fear, to be afraid of*; στρατὸν δ' Ἀχαιῶν οὐ φοβεῖ —; P. 1234. κεἰ μὲν φοβεῖται R. 227. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἄνθρωπος —; 977. φοβοῦμαι τὸ προσέρπον Aj. 225. τίνα φοβεῖ; E. 1467. ἤ τοι πρὸς ἀνδρὸς ἢ τέκνων φοβουμένη T. 149. ταῦτ' οὖν φοβοῦμαι, μή — 547. δίδαξον ἐξ ὅτου φοβεῖ 668. — τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο R. 722. μέγαν ὄκνον ἔχω καὶ πεφόβημαι Aj. 139. πεφόβημαι λιθόλευστον Ἄρη ξυναλγεῖν μετὰ τοῦδε τυπεὶς 247. εἰ φοβεῖ πρὸς τοῦτο T. 1201. εἰς τὰ μητρὸς μὴ φοβοῦ νυμφεύματα R. 930.

Φόβη, 1. *the hair of the head, a lock of hair*; ἐς δ' ἄκραν δεῖμ' ὑπῆλθε κρατὸς φόβαν C. 1464. τεμοῦσα κρατὸς βοστρύχων ἄκρας φόβας E. 441. 2. met., *foliage*; τυφὼς — πίμπλησι πεδίον, πᾶσαν αἰκίζων φόβην ὕλης πεδιάδος Aj. 415.

Φόβημα, *a terror*; ἐγχέων φόβημα δαΐων C. 704.

Φοβητός, *terrible*; χῶρος — οὐκέτι φοβητὸς ὑμῖν P. 1139.

Φόβος, *fear*.

Φοῖβος, the god *Phœbus*.

Φοῖνιξ, *Phœnix*; φροῦδοι διώκοντές σε — Φοῖνιξ θ' ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι P. 558. ἢ ταῦτα δὴ Φοῖνίξ τε χοὶ ξυνναυβάται οὕτω καθ' ὁρμὴν δρῶσιν Ἀτρειδῶν χάριν; 561.

Φοίνιος, *bloody*.

Φοινίσσω, *to make bloody*; μάστιγι φουνιχθεὶς Aj. 110.

Φοιτάς, *frantic, maddening*; κἀναστήσεις φοιτάδα δεινὴν νόσον T. 976.

Φοιτάω, 1. *to wander about, to stray*; φοιτᾷς δ' ὑπερπόντιος ἔν τ' ἀγρονόμοις αὐλαῖς A. 781. φοιτῷ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν ὕλαν R. 476. 2. *to rush wildly*; φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἐξαιτῶν πορεῖν 1255. 3. *to be in a state of frenzy*; φοιτῶντ' ἄνδρα μανιάσιν νόσοις Aj. 59. 4. of disease, *to attack*; ἤδε μοι ὀξεῖα φοιτᾷ καὶ ταχεῖ' ἀπέρχεται P. 797. 5. *to approach*; φοιτῶν ἐναργὴς ταῦρος T. 11.

Φονάω, *to be murderous, to be intent on murder*; φονᾷ, φονᾷ νόος ἤδη P. 1193. φονώσαισιν ἀμφιχανὼν κύκλῳ λόγχαις A. 117, the MSS. read φονίαισιν.

Φονεύς, *a slaughterer, a murderer*: and used figuratively *of a sword*; τοῦδ' αἰόλου κνώδοντος — ὑφ' οὗ φόνεως ἄρ' ἐξέπνευσας Aj. 1005.

Φονεύω, *to slay, to murder*; τὸν μὲν — ξένοι ποτὲ λῃσταὶ φονεύουσι R. 716. ἔξω μέ που καλύψατ' ἢ φονεύσατε 1411. καὶ γὰρ ἁλοὺς ἐφόνευσα καὶ ὤλεσα C. 553. καὶ τίς φονεύει; τίς δ' ὁ κείμενος; A. 1159. πᾶς δὲ στρατὸς δίπαλτος ἄν με χειρὶ φονεύσι Aj. 403. ὅτῳ τρόπῳ δίκας ἀραίμην τῶν φονευσάντων πάρα E. 34.

Φονή, *slaughter*; τὸν — αὐτάδελφον ἐν φοναῖς πεπτῶτ' ἄθαπτον A. 692. ποίῳ δὲ κἀπελύσατ' ἐν φοναῖς τρόπῳ; 1298. σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φονοῖς ἔγνων A. 990, σπῶντας ἐν χηλαῖσιν φοναῖς means ἐπὶ φόνῳ, φονεύσοντας ἀλλήλους.

Φόνιος, 1. *murderous*; φόνιος Ἅιδας C. 1686. φονίῳ πελέκει E. 99. 2. *bloody*; Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα (σφε) T. 828. ὕπο φόνια κέντρ' T. 836.

Φόνος, 1. *slaughter, murder*; ἰοὺς

— προπέμποντας φόνον P. 105. φόνον φόνου δὲ βύσιον τίσω 947. φόνῳ φόνον πάλιν λύοντας R. 100. τῷδε συμπίπτει φόνῳ 113. τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου 266. φόνον τὸν Λαΐειον 450. τόν γε Λαΐου φόνον 852. ἀπό τε φόνου ἔῤῥυτο 1351. ἔθου φόνον — πατρός; C. 547. ἐάν πως διακωλύσωμεν ἰόντα φόνον τοῖσιν ὁμαίμοις 1768. πατρὶ μηνίσας φόνου A. 1162. χεῖρα μαιμῶσαν φόνου Aj. 50. ἔκειρε πολύκερον φόνον 55. ἐν δ' ἐρειπίοις — ἕζετ' ἀρνείου φόνου 302. νεοσφαγῆ — προσλεύσσων φόνον 542. στρατῷ σύμπαντι βουλεύσας φόνον 1034. πατρὶ τιμωρὸν φόνου E. 14. τίσασθε πατρὸς φόνον ἡμετέρου 116. λυτήρι' αὐτῇ τοῦδε τοῦ φόνου φέρειν; 439. φόνου πότ' αὐτὸν πράκτορ' ἵξεσθαι πατρός 941. τὸν αὐτόχειρα πατρῴου φόνου 943. ὦ — προὐστήτην φόνου 968. κἀνασώσασθαι φόνου 1122. ἐν πατρὸς φόνῳ 1344. — πατρὸς ἐκ φόνων E. 11. φόνους πατρῴους 769. C. 994. ὁ — τοῦ δασυστέρνου παρὰ Νέσσου φθίνοντος ἐκ φόνων ἀνειλόμην T. 555. φόνοι, στάσεις, ἔρις, μάχαι C. 1235. ὅστις φόνους μοι καὶ γάμους καὶ ξυμφορὰς τοῦ σοῦ δεῖκας στόματος C. 966. 2. *capital punishment*; φόνον προκεῖσθαι δημόλευστον ἐν πόλει A. 36. — 3. *bloodshed*; οὐδ' ἀνίεσαν φόνου μυδώσας σταγόνας (αἱ γλῆναι) R. 1278. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Aj. 43.

Φορά, *a carrying*; φορᾶς γέ τοι φθόνησις οὐ γενήσεται T. 1202.

Φοράδην, *hurriedly*; πᾷ μοι φθογγὰ — φοράδην; R. 1310, see διαπέταμαι.

Φορβάς, *affording food*; φορβάδος ἔκ τε γᾶς ἐλεῖν P. 693.

Φορβή, *food, nourishment*; ἢ 'πὶ φορβῆς νόστον ἐξελήλυθεν P. 43. φορβῆς χρείᾳ 162. — φορβὰν ἱερᾶς γᾶς σπόρον 700. εἴ ποτε — ἀνύσειε γαστρὶ φορβάν 704. οὐ φορβὰν ἔτι προσφέρων 1095. φορβῆς τοσοῦτον, ὡς ἄγος, μόνον προθεὶς A. 771. ὄρνισι φορβὴ παραλίοις γενήσεται Aj. 1044.

Φορέω, *to bear, to carry, to convey*; ἐσθήματα φοροῦντ' ἐκείνῳ ταὐτά E. 261. στολὰς ταύτας φορεῖν C. 1359. σκῆπτρον ὀὐφόρει ποτὲ αὐτός E. 412. ἀδελφὰ τούτοισιν φορεῖ τὰ τῆς ταλαίνης νηδύος θρεπτήρια C. 1264. μὴ νῦν ἐν ἤθος μοῦνον ἐν σαυτῷ φόρει A. 701. — pass., *to be borne* with violence; φορούμενος πρὸς οὖδας E. 742. κόνις δ' ἄνω 'φορεῖτο E. 705.

Φόρημα, *a burden*; δυσχέρεια πολλὴ τοῦδε τοῦ φορήματος P. 472.

Φόρτος, *a burden*; κόρην — παρεισδέδεγμαι, φόρτον ὥστε ναυτίλος T. 534.

Φραγμός, *a closing, means of closing*; εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν πηγῆς δι' ὤτων φραγμός R. 1387.

Φράζω and φράζομαι, 1. act., generally signifies *to tell*; in a few instances its meaning is somewhat different, as *to disclose*; ἃ' μοὶ πρόσθεν οὐκ ἔτλη ποτὲ — φράσαι T. 158. *to announce*; τίς οὖν ἂν ὑμῶν τοῖς ἔσω φράσειεν ἂν ἡμῶν — παρουσίαν; E. 1092. *to persuade, to prompt*; δόλος ἦν ὁ φράσας E. 190. ὅταν παρουσία φράζῃ 1243. *to bid*; σοὶ δ' ἐγὼ φράζω T. 468. *to mean*; ἢ τόνδε φράζεις; *do you mean this man?* R. 1120. *to explain*; φράσον δ' ἅπερ γ' ἔλεξας P. 555. 2. mid., *to consider, to reflect*; ἆρ' οἶδεν ἀνθρώπων τις; ἆρα φράζεται; A. 1035. ὅπως κρύψεις τάφῳ φράζου τὸν ἄνδρα Aj. 1020. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν E. 206. πρὸς ταῦτα φράζου E. 373.

Φρενόθεν, *purposely*; οὔποτε γὰρ φρενόθεν γ' ἐπ' ἀριστερὰ — ἔβας τόσσον Aj. 182.

Φρενομόρως, *madly*; μάτηρ νιν ὅταν νοσοῦντα φρενομόρως ἀκούσῃ, *when a mother shall have heard that he is diseased with madness* Aj. 615.

Φρενόω, *to admonish, to give advice*; εἰ δίκαιον τοὺς ἐλευθέρους φρενοῦν γνώμαισι δούλαις T. 52. κλάων φρενώσεις, ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός A. 750.

Φρήν, 1. *the heart*; δρῶμεν αὐτὴν — πλευρὰν ὑφ' ἧπαρ καὶ φρένας πεπληγμένην T. 927. 2. met., *the mind*, as the seat of thought and understanding; 3. *sound mental powers, good sense, reason*; κεἰ μὴ τόδ' ὄμμα καὶ φρένες διάστροφοι γνώμης ἀπῆξαν τῆς ἐμῆς Aj. 442. γνώμῃ φρενῶν R. 524. εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας 1511. οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ φρένας ποτέ C. 809. κατορθοῦντος φρένα 1484. ἐπήβολον φρενῶν A. 488. μὴ — τὰς φρένας γ' ὑφ' ἡδονῆς γυναικὸς οὕνεκ' ἐκβάλῃς A. 644. θεοὶφύουσιν ἀνθρώποις φρένας 679. ὧν φρενῶν αὐτὸς κενός 750. ποῦ πότ' εἶ φρενῶν; E. 382. φρενῶν τητώμενοι E. 1318. φρένας εἴ τινας ἔχεις P. 1115. 4. *purpose, will*; τὸν ἄνδρ' ἔασον τόνδε τῇ θ' αὑτοῦ φρενὶ χάριν παρασχεῖν C. 1184. οὔκουν πάρος γε σῆς ἀπεστάτουν φρενός A. 980.

Φρίκη, *a shuddering, horror*; τοίαν φρίκην παρέχεις μοι R. 1306.

Φρίσσω, 1. *to shudder*; ὥστε φρῖξαι E. 1400. κλύουσ' ἔφριξα τάσδε συμφορὰς T. 1033. 2. *to thrill* from emotion; ἔφριξ' ἔρωτι, *I thrill*

with love Aj. 678. 3. with an accus., *to shudder at*; τὸ σὸν φρίσσω στόμα A. 984.

Φρονέω, 1. the most usual signification is *to think, to bear in mind*; ὦ μηδὲν ὑγιὲς μηδ' ἐλεύθερον φρονῶν P. 994. κἂν τὰ λοιπ' οὕτω φρονῇς 1243. παθὼν ἔγνως ἂν οἷά περ φρονεῖς R. 403. οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς 550. φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς 617. πιθοῦ θελήσας φρονήσας τε 649. φρονοῦσ' ὅτι ἔργοις πεπονθὼς ῥήμασίν σ' ἀμύνομαι C. 876. ἴσον φρονῶν A. 370. τῶνδε χωρὶς εἰ φρονεῖς 506. φρόνει νιν ὡς ἥξοντα T. 288. ἐπεί σε μανθάνω θνητὴν φρονοῦσαν θνητά 473. τὸ δ' ὧδ' ὁρᾶν φρονοῦντα 1221. τοῦτό τις φρονῶν ἴστω Aj. 413. μῶρά μοι δοκεῖς φρονεῖν 591. ὅστις — μὴ κατ' ἄνθρωπον φρονεῖ 748. οὐ κατ' ἄνθρωπον φρονῶν 764. τίνι φρονοῦντι καίρια; E. 221. φρόνει τοιαῦτα 1045. εὖ φρονεῖν, *to think rightly, to be wise* E. 386. ὅταν εὖ φρονῇς 1027. οἱ φρονοῦντες εὖ Aj. 1231. εἴην οὐκ ἂν εὖ φρονῶν 1309. οὐκ εὖ φρονεῖς R. 552. λέγοις ἂν εὖ φρονῶν 570. οὐ γὰρ φρονοῦντά σ' εὖ βλέπω 626. εἶπον ἄν σ' οὐκ εὖ φρονεῖν A. 751. καλῶς. — οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν R. 600. οὐ καλῶς φρονεῖ T. 442. κακῶς. — φρονεῖν κακῶς E. 337. 540. μέγα φρονεῖν, *to be high-minded, to have a high spirit*; μεῖζον, σμικρά s. σμικρόν, μηδὲν φρονεῖν. νῦν δ' ἐγὼ μέγ' αὖ φρονῶ Aj. 1067. μέγ' ἔξεστιν φρονεῖν 1104. φρονεῖ γάρ, ὡς γυνή, μέγα R. 1078. οὐ γὰρ ἐκπέλει φρονεῖν μέγα A. 475. φρονείτω μεῖζον ἢ κατ' ἄνδρα, *let him be more high-minded than becomes a mortal* A. 765. σμικρὸν φρονεῖν, *to think little of oneself*; ὁ τοξότης ἔοικεν οὐ σμικρὸν φρονεῖν Aj. 1099. μηδὲν φρονεῖν, *to have no skill*; φάσκειν ἔμ' ἤδη μαντικῇ μηδὲν φρονεῖν R. 462. 2. *to bethink oneself, to consider*; θνητοῦ πέφυκας πατρός, Ἠλέκτρα, φρόνει E. 1162. φρόνησον — πατὴρ ὡς νῷν ἀπεχθὴς δυσκλεής τ' ἀπώλετο A. 49. ταῦτ' οὖν, τέκνον, φρόνησον 1010. 3. *to pay attention to*; φρονεῖν ἔοικας οὐδὲν ὧν ἐγὼ λέγω E. 1037. 4. *to understand, to perceive, to feel*; φρονῶ δὴ ξυμφορᾶς ἵν' ἔσταμεν T. 1135. σοὶ μὲν δοκεῖν ταῦτ' ἔστ', ἐμοὶ δ' ἄγαν φρονεῖν Aj. 922. εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὅμως R. 302. ἆρ' οὐκ ἄμεινον ἢ σὺ τὰν Θήβαις φρονῶ; C. 795. φρονῶ 1738. 5. *to know*; ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοὶ λῷον φρονεῖ R. 1038. φρόνει βεβὼς αὖ νῦν ἐπὶ ξυροῦ τύχης A. 970. σαφῶς φρόνει P. 799. 6. *to mean, to wish*; ἃ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ λέγειν μάτην R. 1520. 7. *to be disposed* in any way; δηλώσαιμ' ἂν οἷ' αὐτοῖς φρονῶ E. 326. ὧδε καὶ φρονοῦμεν, ὥστε ταῦτα δρᾶν T. 490. φρονοῦσά γ' εὖ R. 1066. τελεῖν δ' ὅσ' ἂν μέλλῃς φρονῶν εὖ ξυμφέροντ' αὐταῖς ἀεί C. 1631. εὖ σοι φρονήσας εὖ λέγω A. 1018. εὖ φρονῶ τὰ σά Aj. 436. — 8. *to be wise* or *prudent* φρονεῖν ὡς δεινόν R. 316. μὴ — φρονῶν γ' ἀποστραφῇς 326. οὐκ ἂν παρείμην οἷσι μὴ δοκῶ φρονεῖν C. 1662. τοῖς δ' ἐγὼ 'δόκουν φρονεῖν A. 553. ὅστις γὰρ ἢ φρονεῖν μόνος δοκεῖ 703. διδαξόμεσθα δὴ φρονεῖν 723. πολλῷ τὸ φρονεῖν εὐδαιμονίας πρῶτον ὑπάρχει 1327. μεγάλοι δὲ λόγοι — γήρᾳ τὸ φρονεῖν ἐδίδαξαν 1332. ὅσῳπερ καὶ φρονεῖν οἶδεν μόνη T. 312. νῦν γὰρ ἐν καλῷ φρονεῖν E. 376. ὡς — τὸ λοιπὸν ἢ φρονοῦσαν ἢ μώραν λέγῃς 878. εἰ σεαυτῇ τυγχάνεις δοκοῦσά τι φρονεῖν 1045. εἴπερ κἀγώ τι φρονῶ P. 192. εἴπερ τι Κάλχας εὖ φρονῶν μαντεύεται Aj. 733. οὐ and μὴ φρονεῖν, signify *to be unwise* or *imprudent*; ὅσῳ περ μὴ φρονεῖν πλείστη βλάβη A. 1038. ἐν τῷ φρονεῖν γὰρ μηδὲν ἥδιστος βίος, τὸ μὴ φρονεῖν γὰρ κάρτ' ἀνώδυνον κακόν Aj. 550. 551. πάντες γὰρ οὐ φρονεῖτε R. 328, that is, ἀφραίνετε. εἰ φρονῶν ἔπρασσον, *if I had done it consciously* C. 272. 9. *to be in one's senses*; φρονοῦντα γάρ νιν οὐκ ἂν ἐξέστην ὄκνῳ Aj. 82. ἃ' νὴρ φρονεῖν ἔοικεν 337. τόλμησον εἰπεῖν, εἰ φρονεῖς, ὅ σ' ἱστορῶ T. 403. ἢ χρὴν σ' ἀρήγειν, εἰ φρονοῦσ' ἐτύγχανες E. 519. παρὸν φρονῆσαι P. 1087.

Φρόνημα, 1. *mind*; ἐμπέδοις φρονήμασιν A. 169. παντὸς ἀνδρὸς ἐκμαθεῖν ψυχήν τε καὶ φρόνημα καὶ γνώμην 176. τοιόνδ' ἐμὸν φρόνημα 207. τὰ σκλήρ' ἄγαν φρονήματα πίπτειν μάλιστα 469. 2. *thought*; καὶ φθέγμα καὶ ἀνεμόεν φρόνημα — ἐδιδάξατο A. 353. 3. *pride, overbearing*; ἀνδρὸς οὐδενὸς φρόνημα δείσασα A. 455.

Φρόνησις, *design*; φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω R. 664. χοὗτος τάχ' ἂν φρόνησιν ἐν τούτῳ λάβοι λῴω τίν' ἡμῖν P. 1067.

Φρόνιμος, 1. *prudent*; ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα R. 692. τοὺς ἄνωθεν φρονιμωτάτους οἰωνούς E. 1048. 2. *in possession of one's senses*; καὶ νῦν φρόνιμος νέον ἄλγος ἔχει, *and now being restored to his senses he has a new grief* Aj. 252. ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα R. 692, see ἄπορος.

Φρονούντως, *prudently*; λέγειν φρονούντως A. 678.

Φροντίζω, 1. *to think of, to be concerned about*; μὴ φροντίσῃς P. 1390. 2. *to consider*; φροντίζεθ' ὡς τούτοις τε καὶ σοφωτέροις — πλείοσιν μαχούμενοι E. 1362.

Φροντίς, 1. *care, thought*; ἔχε — φροντίδας νέας P. 211. ὅρα — πῶς δέ μοι τἀντεῦθεν φροντίδος 824. τὸ δ' ἀλώσιμον ἐμᾷ φροντίδι 851, see ἀλώσιμος. — πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις R. 67. οὐκ ἔνι φροντίδος ἔγχος 170. τὸ γὰρ τὴν φροντίδ' ἔξω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ 1390. τὸ τᾶς εὐφήμου στόμα φροντίδος ἱέντες C. 131. ποῖ τις φροντίδος ἔλθῃ 167. τοῦ τυφλοῦ τίν' ἐντροπὴν ἢ φροντίδ' ἕξειν 301. τοῦδε φροντίδ' οὐκέτ' εἰσορῶ E. 601. ποίας δέ μοι δεῖ πρός γε τήνδε φροντίδος —; 602. τάσδε φροντίδας μεθεὶς Aj. 479. 2. *anxiety*; ἕως τις — λάβῃ τ' ἐν νυκτὶ φροντίδων μέρος T. 148. πολλὰς γὰρ ἔσχον φροντίδων ἐπιστάσεις A. 225.

Φροῦδος, *gone, vanished*; φροῦδοι διώκοντές σε — Φοῖνίξ' θ' ὁ πρέσβυς οἵ τε Θησέως κόροι P. 557. φροῦδός ἐστιν Ἀργείων στρατός A. 15. ἡ γυνὴ πάλιν φρούδη 1230. ἐγγελῶσα φροῦδος E. 797. φροῦδος ἀρτίως Aj. 722. Ἀντίλοχος αὐτῷ φροῦδος P. 423. φροῦδος ἀναρπασθεὶς E. 838. φροῦδος αὐτὸς εἶ θανών 1141. φροῦδα τἀπειλήματα C. 666. φρούδου γὰρ ἤδη τοῦ κακοῦ μείων λόγος Aj. 257.

Φρουρά, *a watching, watchfulness*; οὐδέ μ' ὄμματος φρουρὰ παρῆλθε τόνδε μὴ λεύσσειν στόλον T. 225.

Φρουρέω, *to watch, to guard*; καί σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ δαίμων ἄμεινον ἢ 'μὲ φρουρήσας τύχοι R. 1479. φρουρήσουσ' ὅπως Αἴγισθος ἥμας μὴ λάθῃ μολὼν ἔσω E. 1394. κἀγὼ λαθραῖον ὄμμ' ἐπεσκιασμένη 'φρούρουν T. 911. τὸ σὸν φρουρεῖν ὄμμα P. 151. σοὶ — τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος, *be it thy care, having gone, to perform thy duty cautiously* E. 74. pass., οἵων ὑπ' ἀνδρῶν ἥδε φρουρεῖται πόλις C. 1017.

Φρούρημα, *that which is guarded*; βουκόλων φρουρήματα Aj. 54.

Φρύαγμα, *the snorting* of horses; ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν καὶ φρυάγμαθ' ἱππικά E. 707.

Φρύγιος, *Phrygian*; παῖ τοῦ Φρυγίου Τελεύταντος Aj. 209. τὰν Φρυγίαν ξέναν Ταντάλου, *Niobe* A. 818.

Φρύξ, *a Phrygian*; πατρός, εἴπερ τινος, σθένοντος ἐν πλούτῳ Φρυγῶν Aj. 483. αὐτὸν — ἐξεύρομεν ζητοῦντες ἔχθιω Φρυγῶν 1038. ἀρχαῖον ὄντα Πέλοπα βάρβαρον Φρύγα 1271.

Φῡγάς, 1. *a banished person, an exile*; φυγὰς ἀπεξενοῦτο E. 766. ἐκτὸς οἴκων, κἀπὶ γῆς ἄλλης φυγὰς — ἀπώλου 1125. 2. of *an army put to flight*; τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν φῶτα βάντα — φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ A. 108. εἰ τοὺς κτανόντας Λάϊον — γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα R. 309. τὸ κοῖλον Ἄργος βὰς φυγάς C. 379. κἀξεκηρύχθην φυγάς 431. φυγάς σφιν ἔξω πτωχὸς ἠλώμην ἐγώ 445. γῆς ἐκ πατρῴας ἐξελήλαμαι φυγάς 1294. φυγάς κατελθών A. 200.

Φυγγάνω, *to escape*; οὔτι με φυγγάνει E. 130.

Φυγή, 1. properly *flight*; φυγᾷ μ' οὐκέτ' ἀπ' αὐλίων πελᾶτε P. 1134. ἀελλάδων ἵππων σθεναρώτερον φυγᾷ πόδα νωμᾶν R. 468. ἐκ δ' ὁρμωμένου πατρὸς φυγαῖσιν ἡμπλακε A. 1219. — 2. *exile*; ἐμοὶ ζητῶν ὄλεθρον ἢ φυγὴν ἐκ τῆσδε γῆς R. 659. — 3. *escape*; φυγὴν δέ τοι μήπω γενέσθαι φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν C. 281. νόσων δ' ἀμηχάνων φυγὰς ξυμπέφρασται A. 360.

Φυλακτέος, *that is to be observed*; μή σοι πρόνοι' ᾖ τοῦ θεοῦ φυλακτέα C. 1182.

Φύλαξ, 1. *a guard*; ὃς ἦν νεὼς σῆς σὺν δυοῖν ἄλλοιν φύλαξ P. 539. φύλαξ δέ μου πιστὴ κατέστης C. 356. φύλαξ ἐλέγχων φύλακα A. 260. τόν τε χρυσέων δράκοντα μήλων φύλακα T. 1090. Χρύσης πελασθεὶς φύλακος, ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις P. 1311. εὐνᾶσθαι κνυζᾶσθαί τ' ἐξ ἄντρων ἀδάματον φύλακα παρ' Αἴδᾳ C. 1568. 2. *a guardian*; πάλαι φύλαξ ἔβην τῇ σῇ πρόθυμος εἰς ὁδὸν κυνηγίᾳ Aj. 36. τοῖον πυλωρὸν φύλακα Τεῦκρον ἀμφί σοι λείψω 559. χώρας λέλειπται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ R. 1418.

Φυλάσσω, 1. act. fut., φυλάξει C. 673. — aor., ἐφύλαξα Aj. 531. φυλάξαι E. 1496. — pass. fut., φυλάξεται P. 48.; — mid. fut., φυλάξομαι P. 453. E. 1000. — aor., φύλαξαι C. 159.

Signification; I. act. and pass. 1. *to guard*; σῶζ' αὐτὰ καὶ φύλασσε (τὰ τόξα) P. 755. ὃς τὸν ἀκαλυφῆ σηκὸν φυλάσσει κρύφιος οἰκουρῶν ὄφις 1312. ὡς λέοντε συννόμω φυλάσσετον, οὗτος σὲ καὶ σὺ τόνδε 1422. φύλασσε τὸν τυφλόν C. 21. φύλασσε πατέρα τόνδε 509. σέ νιν τάξω φυλάσσειν 645. ἀλλ' οὖν ἐγὼ 'φύλαξα Aj. 531. ἔχ' αὐτὸν καὶ φύλασσε 1159. εἰ σταθμοῖσι τοῖσδε μὴ 'κύρουν ἐγὼ πάλαι φυλάσσων E.

1324. καὶ μὴν πέλας γε προσπόλοις φυλάσσεται Aj. 535. φυλάξεται στίβος P. 48. 2. *to protect*; οἶδ' ὅτι τοὐμὸν φυλάξει σ' ὄνομα μὴ πάσχειν κακῶς C. 673. 3. *to keep*; φυλάξαι δεῖ με τοῦτό σοι πικρόν E. 1496. τὸ σὸν μόνον πιστὸν φυλάσσων C. 632. σκαιοσύναν φυλάσσων, *cherishing folly* C. 1215. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ — ὅσος παρ' ὑμῖν ὁ φθόνος φυλάσσεται R. 382. 4. *to observe, to take heed to*; φύλασσε πρῶτα μὲν νόμον T. 613. πέμπει με σοὶ φέροντα τάσδ' ἐπιστολὰς Τεῦκρος φυλάσσειν Aj. 769. 5. *to watch*; μηδέ με φύλασσ' ἐφορμῶν ἔνθα χρὴ ναίειν ἐμέ C. 816. II. mid., 1. *to preserve* or *keep for any one*; τὰ μὲν λελεγμένα ἄῤῥητ' ἐγώ σοι κάτελῆ φυλάξομαι E. 1000. 2. *to beware*; εὖ φύλαξαι C. 159. τό τ' Ἴλιον καὶ τοὺς Ἀτρείδας εἰσορῶν φυλάξομαι P. 453.

Φυλλάς, 1. *a heap of leaves, a grove thick with leaves*; τὰν ἄβατον θεοῦ φυλλάδα μυριόκαρπον C. 682. βωμοὺς ὀρίζει τεμενίαν τε φυλλάδα T. 751. 2. *leaves*; στειπτή γε φυλλὰς P. 33.

Φύλλον, *a leaf*; φύλλον εἴ τι νώδυνον κάτοιδέ που P. 44. φύλλον τί μοι πάρεστιν, ᾧ μάλιστ' ἀεὶ κοιμῶ τόδ' ἕλκος 645. ἠπίοισι φύλλοις 691. γλαυκᾶς παιδοτρόφου φύλλον ἐλαίας C. 706.

Φῦλον, *a race, a tribe, a crowd of people*; τὸ δ' ἄλλο φῦλον ἐξεστεμμένον ἀγοραῖσι θακεῖ R. 19. κουφονόων τε φῦλον ὀρνίθων ἀμφιβαλὼν ἄγει A. 342.

Φύλοπις, *strife*; τὰ δὲ πρὸς τέκνων διπλῆ φύλοπις οὐκέτ' ἐξισοῦται φιλοτασίῳ E. 1061.

Φύξιμος, *able to escape*; καί σ' οὔτ' ἀθανάτων φύξιμος οὐδείς A. 783.

Φυσάω, 1. *to breathe, to exhale*; φυσῶντ' ἄνω πρὸς ῥῖνας Aj. 901. ἔτι γὰρ θερμαὶ σύριγγες ἄνω φυσῶσι μέλαν μένος 1391. met., τὸ δυσέριστον αἷμα φυσῶν Ἄρης E. 1377.

Φυσιάω, *to puff, to pant*; φυσιῶν ὀξεῖαν ἐκβάλλει πνοὴν — φοινίου σταλάγματος A. 1223.

Φύσις, 1. *nature, the nature* of any person or thing, *natural disposition* or *form*; ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν P. 79. εὐγενὴς γὰρ ἡ φύσις κἀξ εὐγενῶν — ἡ σή 862. τὴν αὐτοῦ φύσιν ὅταν λιπών τις δρᾷ τὰ μὴ προσεικότα 890. καὶ γὰρ ἂν πέτρου φύσιν σύ γ' ὀργάνειας R. 335. τὸν δὲ Λάϊον φύσιν τίν' εἶχε φράζε 740. οὐδέ νιν θνατὰ φύσις ἀνέρων ἔτικτεν 869. ὦ πάντ' ἐκείνω τοῖς ἐν Αἰγύπτῳ νόμοις φύσιν κατεικασθέντε C. 339. ὅσον φύσις δίδωσιν αὐταῖν 446. ἐξεπᾴδονται φύσιν 1196. πρὸς ἀνδρὸς τηλικοῦδε τὴν φύσιν; A. 723. σχεδόν τι τὴν σὴν οὐ καταισχύνω φύσιν E. 599. ἣν φύσιν γε, τὸν δὲ νοῦν ἥσσων τότε 1012. ἢ φίλων τις ἢ πρὸς αἵματος φύσιν 1114. πρὸς μὲν γὰρ φύσιν T. 307. γυνὴ δέ, θῆλυς οὖσα κοὐκ ἀνδρὸς φύσιν 1051. ὅστις ἀνθρώπου φύσιν βλαστὼν Aj. 747. μή τοι φύσιν γ' ἄσπλαγχνος ἐκ κείνου γεγώς Aj. 467. κἀξομοιοῦσθαι φύσιν 545. αἱ δὲ ταιαῦται φύσεις αὐταῖς — εἰσὶν ἥλγισται φέρειν R. 674. τὴν φύσιν δ' ἔδειξας — ἐξ ἧς ἔβλαστες P. 1294. 2. *a nature, a created being, offspring*; thence it is used of *fish*; πόντου τ' εἰναλίαν φύσιν A. 345. 3. *birth, age*; ὧν φύσει νεώτερος C. 1297. 4. *origin*; τὴν σὴν ὅμαιμον, ἐκ πατρὸς ταὐτοῦ φύσιν E. 317. καίτοι πῶς ἐγὼ κακὸς φύσιν; C. 271. εἰ γὰρ δὴ τά γ' ἐγγενῆ φύσει ἄκοσμα θρέψω A. 655, ἐγγενῆ φύσει, are to be taken together, not φύσει ἄκοσμα. κάρτα λαμπρὰ καὶ κατ' ὄμμα καὶ φύσιν Ἰόλη 'καλεῖτο T. 378. οὐ μαθὼν ὃς εἶ φύσιν Aj. 1238. ἢ φύσει μὲν ἦν βασίλεια 1280. δεινὰ φύσις (ἡ ἐμή) C. 212, schol. γέννα. — 5. *a mode of living*; ταύτην γὰρ ἔχειν βιοτῆς αὐτὸν λόγος ἐστὶ φύσιν P. 165. — δρόμου δ' ἰσώσας τῇ φύσει τὰ τέρματα, *for the report is that he exercises this mode of sustenance* E. 676., there is no satisfactory way of rendering this most difficult passage; Brunck, Erfurdt, Hermann, and Musgrave, since followed by Dindorf, read τῇ ἀφέσει, that is for the sake of the metre, τάφέσει, and Brunck explains it thus: tam celeriter cursum peregisse, ut vix quidquam temporis inter initium et finem intercesserit; but Hermann translates it cursum æquare carceribus, which he explains to mean percurso stadio terminare cursum ibi, ubi coeptus erat: and Dindorf remarks that these words describe the diaulus or whole course, which was from the starting-place and back; so that if τάφέσει is read, the sense, or rather rendering, will be, *having made the goals of the course even with the starting-place*; but Ellendt retains the old reading τῇ φύσει and says that one of the Scholiasts has come very near the meaning, ἁρμοδίως τῇ ἑαυτοῦ φύσει δραμών. Φύσει, he adds, is not to

be taken in an ablative but in a dative signification, and the passage means δρόμου φύσει ἰσοῦν τὰ τέρματα, pedum pernicitati et cursus celeritati æquare s. convenientem reddere, same as assequi metam.

Φυτάλμιος, *from the birth;* ἁλαῶν ὀμμάτων ἄρα καὶ ἦσθα φυτάλμιος, *wert thou from thy birth blind of eye?* C. 149.

Φύτευμα, *a plant;* φύτευμ' ἀχείρωτον, αὐτόποιον C. 703.

Φυτεύω, *to beget;* οὐδὲν ἔξω τοῦ φυτεύσαντος σὺ δρᾷς P. 892. τοῦ φυτεύσαντος πατρός R. 793. 1514. οὔποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ R. 1007. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς; 1012. νὼ γάρ, ὦ 'φυτεύσαμεν, ὀλώλαμεν 1504. τοὺς φυτεύσαντας σέβειν C. 1379. τοῦ φυτεύσαντος κλύειν T. 1234. τοιόνδε μέντοι — Παλλὰς φυτεύει πῆμα Aj. 933. ὕβρις φυτεύει τύραννον R. 873. ὦ γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς καὶ φυτεύσαντες πάλιν ἀνεῖτε ταὐτὸν σπέρμα R. 1404. κεἰ μὴ σός, ἀλλὰ τοῦ κακοῦ πότμου φυτευθείς C. 1326.

Φυτοσπόρος, *a father;* ἡνίκ' οὐκ ἔπειθε τὸν φυτοσπόρον τὴν παῖδα δοῦναι T. 358.

Φυτουργός, *who begot,* of a father; τοῦ φυτουργοῦ πατρός R. 1482.

Φύω, — perf., πέφυκα P. 554. R. 1082. E. 598. πέφυκας E. 1162. C. 916. A. 38. 684. πέφυκε and πέψυκεν E. 314. T. 377. 440. A. 436. πεφύκατον C. 1371. πεφυκέναι P. 1358. T. 719. Aj. 1074. πεφυκώς P. 1228. C. 1296. πεφυκότα P. 79. πεφυκόσιν E. 977. — fut., φύσει R. 438. — aor., 1. ἔφυσας C. 1191. ἐφύσαμεν T. 31. ἐφύσατε R. 1404. ἔφυσαν R. 436. — φύσῃ E. 1455. φῦσαι A. 643. φύσας R. 1019. C. 808. E. 473. φύσαντος T. 1175. C. 440. φύσαντι 1115. φύσαντα T. 1026. Aj. 512. C. 428. φύσαντες T. 1258. A. 638. — aor. 2. ἔφυν P. 88. 531. 898. 1041. 1063. R. 587. 601. 822. 1015. 1359. 1363. C. 747. A. 79. 519. 858. 896. E. 465. 929. ἔφυς E. 333. 985. R. 9. 440. 627. C. 204. ἔφυ P. 326. 1412. R. 389. 435. 593. 1365. A. 497. 558. 571. E. 229. 849. 1003. 1241. T. 36. 489. ἔφυτον C. 1381. ἔφυμεν A. 62. R. 435. φῦναι Aj. 1354. C. 1227. 1446. A. 717. φύς R. 1184. φύντε A. 145.

Signification; 1. the present, first aorist, and future tenses, are used in the sense of *to beget* generally; πόνους αὐτῷ φῦσαι A. 643. θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας 679. ἅπανθ' ὁ μακρὸς — χρόνος φύει τ' ἄδηλα καὶ φανέντα κρύπτεται Aj. 633. οὐδὲ τῷ χρόνῳ φύσας φανεῖ φρένας ποτε C. 808. ὡς — μηδὲ πρὸς βίαν ἐμοῦ κολαστοῦ προστυχὼν φύσῃ φρένας E. 1455. and specially of *a parent;* τὸν φύσαντ' οἰκτείρας T. 1026. Διὸς — τοῦ με φύσαντος κάρα 1175. οἱ φύσαντες καὶ κληζόμενοι πατέρες 1258. καὶ μητέρ' ἄλλη μοῖρα τὸν φύσαντά τε καθεῖλεν Ἅιδου θανασίμους οἰκήτορας Aj. 512. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί; R. 1019. τὸν φύσαντ' ἐμὲ — οὐκ ἔσχον C. 428. ἀντὶ τοῦ φύσαντος εἱλέσθην θρόνους καὶ σκῆπτρα κραίνειν 449. γονὰς κατηκόους φύσαντες 638. ἐμφύντε τῷ φύσαντι 1115. ἔφυσας αὐτόν 1191. οὐ γάρ ποτ' ἀμναστεῖ γ' ὁ φύσας Ἑλλάνων ἄναξ E. 473., and of *both parents;* τοῖς γονεῦσιν, οἵ σ' ἔφυσαν R. 436. κἀφύσαμεν δὴ παῖδας T. 31. ὦ γάμοι, γάμοι, γάμοι, ἐφύσαθ' ἡμᾶς R. 1404. ἥδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διαφθερεῖ R. 438, sc. δείξει σε, ὅθεν ἐγεννήθης. 2. the perfect and second aorist of the active have an intransitive signification; *to be endued with a certain nature* or *innate disposition, to be by nature, to be naturally;* ἔξοιδα καὶ φύσει σε μὴ πεφυκότα τοιαῦτα φωνεῖν P. 79. ἔφυν γὰρ οὐδὲν ἐκ τέχνης πράσσειν κακῆς 88. εἰ μὴ κακὸς πέφυκα 554. νικῶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν 1041. σοφὸς πεφυκὼς οὐδὲν ἐξαυδᾷς σοφόν 1228. δόξεις ὁμοῖος τοῖς κακοῖς πεφυκέναι 1358. οὐκ οὖν σὺ ταῦτ' ἄριστος εὑρίσκειν ἔφυς; R. 440. οὔτ' αὐτὸς ἱμείρων ἔφυν τύραννος εἶναι μᾶλλον ἢ τύραννα δρᾶν 570. ἀλλ' οὔτ' ἐραστὴς τῆσδε τῆς γνώμης ἔφυν 601. εἰ μὴ πλεῖστον ἀνθρώπων ἔφυν κάκιστος C. 747. εἶτ' εὐγενὴς πέφυκας A. 38. γυναῖχ' ὅτι ἔφυμεν 62. ἔφυν ἀμήχανος 79. οὔτοι συνέχθειν, ἀλλὰ συμφιλεῖν ἔφυν 519. φῦναι τὸν ἄνδρα πάντ' ἐπιστήμης πλέων 717. ταύτης σὺ μέντοι τῆς νόσου πλήρης ἔφυς 1039. οἱ δοκοῦντες εὐγενεῖς πεφυκέναι Aj. 1074. ὅστις σε — μὴ λέγει γνώμῃ σοφὸν φῦναι 1354. σοῦ δ' οὖν πέφυκα πάντα προσκοπεῖν A. 684. πέφυκεν ἐσθλός E. 314. εἰ γὰρ πέφυκα τῶνδε τῶν ἔργων ὕδρις 598. οὐ γὰρ ὧδ' ἄφρων ἔφυν 929. γυνὴ μέν, οὐδ' ἀνὴρ ἔφυς 985. τοῖς καλῶς πεφυκόσιν, *for those of noble nature* E. 977, though it is commonly rendered *for the nobly born.* Hence φῦναι has the signification of

to be born; θνητοῦ πέφυκας πατρός E. 1162. κἀξ ἧς ἔφυ γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις R. 458. τῆς γὰρ πέφυκα μητρός 1082. πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν 1184. ὧν ἔφυν ἄπο 1359. ὁμογενὴς δ' ἀφ' ὧν αὐτὸς ἔφυν 1364. δέδρακας οὔτ' ἐμοῦ καταξίως οὔθ' ὧν πέφυκας αὐτός C. 916. ἀπ' ἄλλου, κοὐκ ἐμοῦ πεφύκατον 1371. εἰ τυφλοῦ πατρὸς — ἔφυτον 1381. πατρὸς ἐνὸς μητρὸς τε μιᾶς φύντε A. 145. οἵων ἐγώ ποθ' ἁ ταλαίφρων ἔφυν 858. παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν R. 1015. μὴ φῦναι τὸν ἅπαντα νικᾷ λόγον C. 1227. ἀφ' οὗ τὰ πρῶτ' ἔφυ A. 558. γονῇ πεφυκὼς — γεραιτέρᾳ C. 1296. and φῦναι frequently signifies simply *to be;* ἡνίκ' ἄθλων τῶνδ' ὑπερτελὴς ἔφυ T. 36. ἀρ' ἀνώνυμος πέφυκεν 377. τοῦ τῆσδ' ἔρωτος εἰς ἅπαν θ' ἥσσων ἔφυ 489. ἥτις προτιμᾷ μὴ κακὴ πεφυκέναι 719. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 9. τὴν τέχνην δ' ἔφυ τυφλός 389. ἡμεῖς τοιοίδ' ἔφυμεν — μῶροι 435. πῶς δῆτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἡδίων ἔχειν ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφυ; 593. ἔφυς κακός 627. ἄρ' ἔφυν κακός 822. εἰ δέ τι πρεσβύτερον ἔφυ κακοῦ κακόν 1365. τίς ἔφυς βροτῶν; C. 204. ταῦτα δ' ἐν τῷ δαίμονι καὶ τῇδε φῦναι χἀτέρᾳ 1446. πάντα ταῦθ' ἥσσω λαβεῖν ἐμοὶ πέφυκε τῆς ἐμῆς σωτηρίας A. 436. καὶ σοὶ τἄμ' ἀφανδάνοντ' ἔφυ 497. Ἅιδης ὁ παύσων τούσδε τοὺς γάμους ἔφυ 571. εἰ τέκνων μήτηρ ἔφυν 896. ὅτι χὴ Σκῦρος ἀνδρῶν ἀλκίμων μήτηρ ἔφυν P. 326. εἰ μὴ 'γὼ κακὸς γνώμην ἔφυν 898. ὡς ἔφυν οἴκτου πλέως 1063. — Πάριν μέν, ὃς τῶνδ' αἴτιος κακῶν ἔφυ P. 1412. καὶ τί μέτρον κακότητος ἔφυ; E. 229. πατρός, οὗ σὺ παῖς ἔφυς 333. εἰ μὴ 'γὼ παράφρων μάντις ἔφυν 465. προνοίας οὐδὲν ἀνθρώποις ἔφυ κέρδος λαβεῖν ἄμεινον 1003. ἀμέτερον οἷον ἔφυ κακόν 1241. 3. with a dative, *to happen, to be of necessity;* ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί T. 440. πᾶσι θνατοῖς ἔφυ μόρος E. 849.

Φωκεύς, *Phocian, a Phocian;* ὅτι ξένος μὲν εἶ Φωκεύς E. 45. Φανοτεὺς ὁ Φωκεύς 660. ἄνδρες Φωκέων τεταγμένοι 749. ὅτι Φωκῆς ματεύουσ' ἄνδρες Αἴγισθόν τινες 1096. τὸ Φωκέων πέδον 1341. οἱ Φωκῆς ξένοι 1434.

Φωκίς, *Phocis;* Φωκὶς μὲν ἡ γῆ κλῄζεται R. 733.

Φωνέω, fut., φωνήσοντα R. 433. imperf., ἐφώνει T. 381. aor., φώνησον C. 1274. φωνήσατε T. 201. P. 229. φωνῆσαι C. 1404. φωνήσασα T. 919. φωνήσαντος C. 1641.

Signification; 1. *to utter a sound;* ἄπυστα φωνῶν μηδὲ μηκύνων βοήν C. 490. μηδ' ἃ μὴ θέμις λεύσσειν δικαιοῦν, μηδὲ φωνούντων κλύειν 1638. φωνήσατ' ὦ γυναῖκες T. 201. ἄνλεγρος δέ, μὴ φώνει μέγα P. 570. 2. *to address, to speak to;* Αἴαντα φωνῶ Aj. 73. ἔρποντι φωνεῖς, ἢ λελειμμένῳ λόγου; 539. Ζεῦ ἄνα, σοὶ φωνῶ C. 1482. καλούμενον φωνήσατε P. 229. οὗτος, σὲ φωνῶ τόνδε τὸν νεκρὸν χεροῖν μὴ συγκομίζειν Aj. 1026. — 3. *to speak, to say;* τοιαῦτα φωνεῖν, μηδὲ τεχνᾶσθαι κακά P. 80. ὅσιά τε φωνεῖς 658. οὐδὲν — δρᾷς, οὐδὲ φωνεῖς 893. δεινόν γε φωνεῖ; 1209. σά δ' οὔτε φωνεῖς οὔτε δρασείεις σοφά 1229. πρέπων ἔφυς πρὸ τῶνδε φωνεῖν R. 10. ὅτι δρῶν ἢ τί φωνῶν — ῥυσαίμην 72. οὐ γάρ τί σ' ᾖδη μῶρα φωνήσοντα 433. δεῦρό μοι φώνει βλέπων 1121. ὥστε πᾶν ἐν ἡσύχῳ — ἔξεστι φωνεῖν C. 83. ἵνα πᾶσι νόμος φώνει 167. τίνος εἰ σπέρματος — φώνει 215. οὐ σθένοιμεν ἂν φωνεῖν πέρα τῶν πρὸς σὲ νῦν εἰρημένων 258. καίτοι τί φωνῶ; 1134. φώνησον, ὦ πάτερ, τι 1274. τοσαῦτα φωνήσαντος εἰσηκούσαμεν 1641. φράζου μὴ πόρσω φωνεῖν E. 206. φωνοῦσα τοιάδ' ἐξονειδίζει κακά 280. τίν' αὖ σὺ — τήνδε φωνεῖς — φάτιν; 321. πρίν γε φωνεῖν 980. εὔφημα φώνει 1202. Aj. 355. 588. τί φωνεῖς; 1341. T. 888. φωνεῖ δέ 266. οὐδὲν — φωνεῖ δίκης ἐς ὀρθόν 346. τῆς ἐκεῖνος οὐδαμὰ βλάστας ἐφώνει 381. πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 746. τοσαῦτα φωνήσασα 919. τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν Aj. 405. οἷον ἀρ' ὁδοῦ τέλος Ἄργους ἀφωρμήθημεν — οἷον οὐδὲ φωνῆσαί τινα ἕξεσθ' ἑταίρων C. 1404.

Φωνή, 1. *a sound, voice;* πολλὰ δὲ φωνῆς ἡμετέρας Ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον P. 1444. φωνῆς δ' ἄπωθεν ὀρθίων κωκυμάτων κλύει τις A. 1191. φωνῇ γὰρ ὁρῶ τό φατιζόμενον C. 137. 2. the *power of speech, speech;* εἰ φωνὴν λάβοι E. 538. — φωνῆς δ' ἀκοῦσαι βούλομαι P. 225. οὐδὲ σοῦ φωνῆς ἔτι γενήσομαι πρόσφθεγκτος; 1055. τὰ πολλὰ — ῥήματα — παρέσχε φωνὴν τοῖς ἀφωνήτοις τινά C. 1285.

Φώνημα, 1. *voice;* ὡς εὐμαθὲς σου — φώνημ' ἀκούω Aj. 16. τίνος

φώνημα; P. 1279. 2. *speech*; ὦ φίλτατον φώνημα P. 234. ὁρῶ γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν πρὸς καιρὸν R. 324.

Φώς, *a man*; κτύπος φωτὸς σύντροφος ὡς τειρομένου P. 203. φωτὶ δυσμόρῳ 273. ἀναξίου μὲν φωτὸς ἐξερήσομαι 437. στυγνόν τε φῶτ' ἐχθοδοπόν 1122. φωτὸς ἀνοσίου βροτῶν C. 282. φωτῶν ἀθλίων ἱκτήρια 927. ἀφαυρῷ φωτί 1022. μηδὲ τήνδε τὴν πόλιν ἑνὸς ποιῆσαι φωτὸς ἀσθενεστέραν 1037. ὦ σκῆπτρα φωτός 1111, that is, ἐμοῦ, for τοῦδ' ἀνδρός. τὸν λεύκασπιν Ἀργόθεν — φῶτα βάντα πανσαγίᾳ A. 107. παῖς ἀπ' ἄλλου φωτός, *a husband* 901. πάντων ἀρίστου φωτὸς ἐστερημένην T. 176. φωτὶ παντουργῷ Aj. 440. οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν 444. ἔγνωκα φωτὸς ἡπατημένη 794. βλέπω γὰρ ἐχθρὸν φῶτα 1021. οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι 1230. μέμνησ' ὁποίῳ φωτὶ τὴν χάριν δίδως 1333. τοιοίδε μέντοι φῶτες ἔμπληκτοι βροτοῖς 1337. τοὺς δὲ δεσμίους ᾑκίζεθ', ὥστε φῶτας Aj. 293.

Φῶς, 1. *light*, especially of *the sun* or *day*; ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν R. 1183. τὸ (ἄγος) μήτε γῆ μήτ' ὄμβρος ἱερὸς μήτε φῶς προσδέξεται 1428. ὦ φῶς ἀφεγγές C. 1546. ἔτλα καὶ Δανάας οὐράνιον φῶς ἀλλάξαι δέμας ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 935. and of *fire*; ἔφην' ἄφαντον φῶς P. 297. 2. *the light*, thence *life*; πεισθήσομαι γὰρ κἀξ Ἅιδου θανὼν πρὸς φῶς ἀνελθεῖν P. 621. πατρὸς — ἐλθόντος εἰς φῶς E. 411. ὅστις φῶς ὁρᾷ R. 367. οὐδὲ πᾶν ἀναπτύξαι πρέπει πρὸς φῶς E. 630. δεῖ δ' αὐτὸν λέγειν εἰς φῶς ὃ λέξει P. 577. τὰ δ' αὐτίκ' εἰς τὸ φῶς φανεῖ κακά R. 1229. εἶτα πῶς ὁ δύσμορος εἰς φῶς τάδ' ἔρξας εἰμι; P. 1337. 3. and spoken of *the day* itself; ὦ φίλτατον φῶς E. 1215. ὦ φίλτατον φῶς, ὦ μόνος σωτὴρ δόμων E. 1346.

X

Χαίνω, properly *to yawn, to gape*; met., *to utter, to spout*; σὲ δὴ τὰ δεινὰ ῥήματ' ἀγγέλλουσί μοι τλῆναι καθ' ἡμῶν ὧδ' ἀνοιμωκτὶ χανεῖν; Aj. 1206.

Χαίρω, 1. *to rejoice*; τὰ μὲν πανοῦργα καὶ παλιντριβῆ χαίρουσ' ἀναστρέφοντες ἐξ Ἅιδου P. 447. νῦν πᾶσι χαίρω R. 596. ταύτην δ' ἐᾶτε πλουσίῳ χαίρειν γένει 1070. ἐὰν δ' ἀπῇ τούτων τὸ χαίρειν 1155. τὰ μέν σ' ὀκνῶ χαίρουσαν εἰργάθειν E. 1263. χαίρειν παρέσται καὶ γελᾶν ἐλευθέρως 1292. χαίρουσιν οὖν τούτοισιν; 1335. ἦ πολλὰ χαίρειν μ' εἶπας 1448. χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε 1449. τῷ δ' ἐπέρχεται χαίρειν τε καὶ στέρεσθαι T. 135. πῶς δ' οὐκ ἐγὼ χαίροιμ' ἄν —; 292. ὅτι χαίρειν πέφυκεν οὐχὶ τοῖς αὐτοῖς ἀεί 440. κόσμῳ τε χαίρων καὶ στολῇ 761. οὐ γὰρ ἂν γνοίης ἐν οἷς χαίρειν προθυμεῖ κἂν ὅτοις ἀλγεῖς μάτην 1109. καὶ πᾶς ὁ κλύων τοῦ λέξαντος χαίρει μᾶλλον Aj. 152. ἕως τὸ χαίρειν καὶ τὸ λυπεῖσθαι μάθῃς 552. μὴ χαίρειν τινά 773. μὴ χαῖρε — κέρδεσιν τοῖς μὴ καλοῖς 1328. 2. frequently used, especially in the imperative mood, and sometimes in the infinitive, as a term of greeting and taking leave, *hail, welcome, farewell*; ὦ χαῖρ' ἄνασσα E. 656. χαῖρ' ὦ πάτερ — χαῖρε 1353. 1354. ὦ χαῖρ', Ἀθάνα, χαῖρε Aj. 91. σὺ δ' αὐτόθεν μοι χαῖρε C. 1139. χαίρειν δὲ τὸν κῆρυκα προὐννέπω T. 226. τὸ λοιπὸν ἤδη χαίρετε T. 913. χαίρετ', ὦ τροφῆς ἐμοί Aj. 850. χαῖρ' ὡς μέγιστα, χαῖρε P. 460. χαῖρ', ὦ μέλαθρον ξύμφρουρον ἐμοί 1439. χαῖρ', ὦ Λήμνου πέδον ἀμφίαλον 1450. χαίρετόν τε C. 1439. χαῖρε τὴν Λῆμνον πατῶν P. 1049. 3. the Greeks also bade those χαίρειν *with whom they wished to have nothing to do*; ἐρπέτω χαίρουσα, *let her go and welcome* T. 816. and in a sense somewhat similar; χαίρειν, Ἀθάνα τἄλλ' ἐγώ σ' ἐφίεμαι, *Minerva, in all*

things else I submit to thee and welcome Aj. 112. 4. the expression οὐ χαίρων is used when any one is said to do anything *to his own cost*; ἀλλ' οὔ τι χαίρων δίς γε πημονὰς ἐρεῖς, *but thou shalt not with impunity utter calumnies a second time* R. 363. ἀλλ' οὔ, τόνδ' Ὄλυμπον, ἴσθ' ὅτι χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ A. 755. ἀλλ' οὔ τι χαίρων, *but to thy own cost* P. 1283.

Χαίτη, *the hair of the head*; πολιᾶς ἄμυγμα χαίτος Aj. 621.

Χάλαζα, 1. *hail*; ἥ τις ὄμβρία χάλαζ' ἐπιῤῥάξασα C. 1499. 2. figuratively *large drops of blood*; μέλας ὄμβρος χαλάζης αἱματοῦς (αἱματός τ', αἱμάτων) ἐτέγγετο R. 1279.

Χαλάω, 1. *to loosen*; χαλᾷ κρεμαστὴν ἀρτάνην R. 1266. τυγχάνω γε κλῇθρ' ἀνασπαστοῦ πύλης χαλῶσα A. 1172. χαλᾶτε πᾶν κάλυμμ' ἀπ' ὀφθαλμῶν E. 1460. 2. *to let go*; χαλᾶν λέγω σοι C. 844. 3. met., *to yield*; ὅτε νῦν χαλᾷς 203, ὅτε νῦν εἴκεις καὶ οὐκ ἀντιτείνεις τῷ ἐξελθεῖν, λέγει δὲ ἐκ τοῦ ἱεροῦ. Schol.

Χαλεπός, *severe*; τὰ δὲ νῦν ἑστῶτα — χαλεπώτατα δ' οὖν ἀνδρῶν πάντων τῷ τήνδ' ἄτην ὑπέχοντι T. 1263.

Χαλινός, *a rein, a bridle*; τὸν ἀκεστῆρα χαλινὸν — κτίσας C. 718. πᾶς γὰρ ἀστράπτει χαλινός 1069. σμικρῷ χαλινῷ δ' οἶδα τοὺς θυμουμένους ἵππους καταρτυθέντας A. 473. φυγάδα πρόδρομον ὀξυτέρῳ κινήσασα χαλινῷ 109.

Χάλκασπις, *having a brazen shield*; ὁ χάλκασπις ἀνήρ P. 716.

Χάλκεος and χάλκειος, *made of brass, brazen*; χαλκῆς ὑπαὶ σάλπιγγος ᾖξαν E. 701. λέβητι χαλκέῳ T. 553. χαλκῆς ὅπως δύσνιπτον ἐκ δέλτου γραφήν 630. χαλκοῖς βάθροισι C. 1587.

Χαλκεύω, *to work in brass* or *steel, to forge*; ἆρ' οὐκ Ἐρινὺς τοῦτ' ἐχάλκευσε ξίφος; Aj. 1013.

Χαλκοβόας, *brazen-voiced*; τὸν χαλκοβόαν Ἄρη C. 1050.

Χαλκόδετος, *bound with brass*; ἐν χαλκοδέτοις αὐλαῖς A. 936.

Χαλκοθώραξ, *having a brazen breastplate*; χαλκοθώραξ Ἐνυάλιος Aj. 179.

Χαλκόπλευρος, *having brazen sides*; τύπωμα χαλκόπλευρον ἡρμένοι χεροῖν E. 54.

Χαλκόπληκτος, *forged of brass*; ἁ παλαιὰ χαλκόπλακτος ἀμφήκης γένυς E. 475.

Χαλκόπους, 1. *brazen-footed*; χαλκόπους Ἐρινύς E. 482. 2. *brazen-paved*; χαλκόπους ὁδός C. 57.

Χαλκός, *brass* or *a brazen vessel*; ἐν βραχεῖ χαλκῷ E. 748.

Χαλκόστομος, *brazen-mouthed*; χαλκοστόμου κώδωνος ὡς Τυρσηνικῆς Aj. 17.

Χαλκώδων, *Chalcodon*; ἢ πρὸς τὰ Χαλκώδοντος Εὐβοίας σταθμά P. 487.

Χάλυψ, *steel*; χάλυβος λιθοκόλλητον στόμιον T. 1250.

Χαμαικοίτης, *lying on the ground*; τῶν ὀρείων καὶ χαμαικοιτῶν — Σελλῶν T. 1156.

Χαρά, *joy*; ἡ γὰρ ἐκτὸς καὶ παρ' ἐλπίδας χαρά A. 388. λεωπάτητον ἀντρέπων χαρὰν 1261. ἀλλ' ἐπὶ πῆμα καὶ χαρὰ πᾶσι κυκλοῦσιν T. 129. καταστεφῆ στείχοντθ' ὁρῶ τίν' ἄνδρα πρὸς χαρὰν λόγων 178. ἔδωκας ἡμῖν ἀλλὰ σὺν χρόνῳ χαράν 200. ἐγώ σφ' ἀπείργω τῆς ἀνηκέστου χαρᾶς Aj. 52. χαρᾷ δὲ πίμπλημ' εὐθὺς ὄμμα δακρύων E. 894. ἐγὼ δὲ σὺν χαρᾷ λόγους τοιούσδ' ἔχων ἔσπευδον 922. οὔποτ' ἐκλήξω χαρᾶς δακρυῤῥοοῦσα 1304. τῆς ἀπλήστου τῆσδε σὺν χαρᾷ βοῆς 1328.

Χάραγμα, *a bite* or *sting*; πληγέντ' ἐχίδνης ἀγρίῳ χαράγματι P. 267.

Χαρίζομαι, *to gratify*; θυμῷ ματαίῳ μὴ χαρίζεσθαι κενά E. 323.

Χάρις, *favour, good-will, kindness, an act of kindness, thanks, gratitude, a return for kindness*: χάριν is used adverbially with a genitive, *for the sake of*; ἡ χάρις μέν τῆς προμηθίας — προσφιλὴς μενεῖ P. 553. διπλῆν μὲν ἐξ ἐμοῦ κτήσει χάριν. 1356. χἡ χάρις προσκείσεται R. 232. οὔ ποτ' ἐκβαλῶ χάριν τήν τοῦδε C. 642. ἐν οἷς γὰρ χάρις 1749. ὅπως — κτῴμην χάριν T. 190. κἀπ' ἐμοῦ κτήσει χάριν 471. ὅπως ἂν ἡ χάρις — ἐξ ἁπλῆς διπλῆ φανῇ 615. τὸ γάρ τοι — σμικροῖς ἀπιστεῖν τὴν πάρος συγχεῖ χάριν 1219. εἴ τις ἔστ' ἐκεῖ χάρις E. 348. ἔγνωκα γὰρ — τῆς παλαιᾶς χάριτος ἐκβεβλημένη Aj. 795. τοῦ θανόντος ὡς ταχεῖά τις βροτοῖς χάρις διαῤῥεῖ 1246.

Χαρμονή, *joy*; βόσκου νέαν ψυχὴν ἀτάλλων μητρὶ τῇδε χαρμονήν Aj. 556.

Χαροπός, *having shining eyes*; χαροπῶν τ' ἔθνη θηρῶν P. 1131.

Χαρτός, *causing joy*; χαίροις ἄν, εἴ σοι χαρτὰ τυγχάνει τάδε E. 1449. τὸν κήρυκα — χρόνῳ φανέντα χαρτόν T. 227.

Χεῖμα, *winter*; πάγου χυθέντος οἷα χείματι P. 293.

Χειμάζω, 1. *to raise a storm;* θεοῦ τοιαῦτα χειμάζοντος C. 1500. 2. figuratively, *to agitate with afflictions;* ὡς τόδ' αἷμα χειμάζον πόλιν R. 101. and pass., — φωνῆς — Ἕρμαιον ὄρος παρέπεμψεν ἐμοὶ στόνον ἀντίτυπον χειμαζομένῳ P. 1446. thence *to be emperilled* as with a storm; ταῖς σαῖς ἀπειλαῖς, αἷς ἐχειμάσθην τότε A. 387.

Χειμάῤῥους, *rushing in a torrent;* παρὰ ῥείθροισι χειμάῤῥοις A. 708.

Χειμέριος, *wintry, stormy;* βόρειος ὡς τις ἀκτὰ κυματοπλὴξ χειμερία κλονεῖται C. 1243. χειμερίῳ νότῳ A. 335. Used figuratively; χειμερίῳ λύπᾳ P. 1179.

Χειμών, 1. *winter;* νιφοστιβεῖς χειμῶνες ἐκχωροῦσιν εὐκάρπῳ θέρει Aj. 656. χειμῶνι δ' ἤδη τἀμά τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ ἤλαυνον R. 1138. 2. *a storm, stormy weather;* ναύτας ἐφορμήσαντα χειμῶνος τὸ πλεῖν Aj. 1122. ἠνίκ' ἐν κακῷ χειμῶνος εἵχετο 1124. σμικροῦ νέφους — τις ἐκπνεύσας μέγας χειμών 1128. φυλλάδα — ἀνήνεμον τε πάντων χειμώνων C. 684. 3. met., applied to *the tempests* of war; δορός τ' ἂν ἐν χειμῶνι A. 666. and to *madness;* Αἴας θολερῷ κεῖται χειμῶνι νοσήσας Aj. 206.

Χείρ, *the hand,* thence *power;* and plur., *a number of men, an army.*

Χείριος, *one that is in the power of any one, subject to another;* χειρίαν ἀφεὶς τινί Aj. 490.

Χειροδαΐκτος, *slain by the hand;* χειροδαΐκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ Aj. 218.

Χειρόδεικτος, *pointed out by the hand;* εἰ μὴ τάδε χειρόδεικτα πᾶσιν ἁρμόσει βροτοῖς R. 901.

Χειροποιέομαι, *to do with the hand;* αὐτὴ πρὸς αὐτῆς χειροποιεῖται τάδε T. 887.

Χειροτέχνης, *an artificer, one skilled in any art;* τίς ὁ χειροτέχνης ἰατορίας T. 996.

Χειρόω or **χειροῦμαι,** *to subdue, to bring into subjection;* Ζεὺς τἂν συνέγνω σὺν δίκῃ χειρουμένῳ T. 279, sc. Ἡρακλεῖ τὸν Ἴφιτον. — τήν γε δράσασαν τάδε χειρώσομαι κἀκ τῶνδε 1099. οὐ γὰρ — ἡμᾶς τοσούσδε πρὸς βίαν χειρώσεται P. 92. τήνδ' ἐχειρούμην ἄγραν C. 954. αὐτόν τ' ἔχείρου 1013. pass., χειρωθεὶς βίᾳ C. 907. ἀφράστῳ τῇδε χειρωθεὶς πέδῃ T. 1046.

Χείρωμα, *that which is done by the hand, an assault;* Λάϊος — ἄφαντος ἔῤῥει θανασίμῳ χειρώματι R. 560.

Χείρων, *worse;* ὅπου θ' ὁ χείρων τἀγαθοῦ μεῖζον σθένει P. 454.

Χείρων, *Chiron;* καὶ θεὸν Χείρωνα T. 712.

Χέρνιψ, *water for purifying, lustral water;* μήτε χέρνιβας νέμειν R. 240.

Χερόπληκτος, *struck with the hand;* χερόπληκτοι δ' ἐν στέρνοισι πεσοῦνται δοῦποι Aj. 619.

Χέρσος, properly *waste land;* but used adjectively, 1. of land *hard, unbroken;* στυφλὸς δὲ γῆ καὶ χέρσος, ἀῤῥώξ οὐδ' ἐπημαξευμένη τροχοῖσιν A. 251. 2. of an unmarried virgin, *barren;* δηλαδὴ χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών R. 1502.

Χεῦμα, *a stream of water;* χεῦμ' ἀκήρατον C. 472.

Χέω, 1. act. and mid., *to pour;* ἢ τοῖσδε κρωσσοῖς — χέω τάδε; C. 479. πατρὸς χέοντες λουτρά E. 84. — χοὰς χέασθαι στάντα πρὸς πρώτην ἕω C. 478. pass., ποτοῦ χυθέντος εἰς γῆν T. 701. 2. *to be spread over;* πάγου χυθέντος, *when the frost is spread over the ground* P. 293. κέχυται νόσος *disease is spread over him* T. 850.

Χηλαργός, *swift-footed;* χαλαργοῖς ἐν ἁμίλλαις E. 850.

Χηλή, *the claw* of a bird; σπῶντας ἐν χηλαῖσιν ἀλλήλους φοναῖς A. 990.

Χηρεύω, *to be bereft;* μέλεος μελέῳ ποδὶ χηρεύων R. 479.

Χῆρος, *widowed;* οἰκτείρω δέ νιν χήραν παρ' ἐχθροῖς παῖδά τ' ὀρφανὸν λιπών Aj. 638.

Χθόνιος, 1. *belonging to the country, indigenous;* τοιοῦτον αὐτοῖς Ἄρεος εὔβουλον πάγον ἐγὼ ξυνῴδη χθόνιον ὄντα C. 952. γενεᾶς χθονίων ἀπ' Ἐρεχθειδᾶν Aj. 201. 2. *belonging to the infernal regions;* ὦ χθόνι' Ἑρμῆ E. 111. πομπαῖον Ἑρμῆν χθόνιον Aj. 819. ὦ χθόνιαι θεαί C. 1564. κτύπησε μὲν Ζεὺς χθόνιος 1602. χθονία φάμα, *rumour that reachest the infernal regions* E. 1055. χθόνιον ἑστίαν, *the hearth beneath the earth* C. 1724. χάρις ἡ χθονία ξυναποικεῖται C. 1749.

Χθονοστιβής, *treading on the earth, terrestrial;* οὐράνιά τε καὶ χθονοστιβῆ R. 301.

Χθών, *the ground, earth, the earth, a particular country* or *region.*

Χιονόκτυπος, *snow-beaten,* or *covered with snow;* Κυλλανίας χιονοκτύπου πετραίας ἀπὸ δειράδος Aj. 681.

Χιτών, *a tunic, a garment;* χιτῶνα τόνδ' ἔβαψα T. 577. στελεῖν χιτῶνι τῷδε 609. προσπτύσσετο — χιτὼν ἅπαν κατ' ἄρθρον 766.

Χιών, *snow*; λευκῆς χιόνος πτέρυγι A. 114. καί νιν ὄμβρῳ τακομέναν — χιών τ' οὐδαμὰ λείπει 824.

Χλαῖνα, *a cloak*; μίμνομεν μιᾶς ὑπὸ χλαίνης ὑπαγκάλισμα T. 537.

Χλιδάω, *to luxuriate, to wanton luxuriously*; δῶρ', ἐφ' οἷσι νῦν χλιδᾷς E. 352.

Χλιδή, 1. *luxury, costliness of dress*; ζῶμα τοὐμόν, οὐ χλιδαῖς ἠσκημένον E. 444. 2. *pride, wantonness*; δυσπότμου χάριν χλιδᾶς R. 888. 3. *ornament*; τύμβον — λοιβαῖσι πρῶτον καὶ καρατόμοις χλιδαῖς στέψαντες E. 52.

Χλωρός, 1. *green*; χλωραῖς ὑπὸ βάσσαις C. 679. χλωρά τ' ἀκτὰ πολυστάφυλος A. 1120. 2. *pale*; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον Aj. 1043. 3. *fresh*; ἀδινῶς χλωρὰν τέγγει δακρύων ἄχναν T. 844. 4. *warm*, but some in this place translate it *discoloured*; ἐκ δὲ χλωρὸν αἷμά που πέπωκεν ἤδη T. 1044.

Χνοάζω, *to have down on the cheeks*; χνοάζων ἄρτι λευκανθὲς κάρα R. 742, that is, χνοάζων ὥστε ἄρτι λευκανθὲς γίγνεσθαι τὸ κάρα.

Χνόη, *the socket of the nave of a wheel in which the axle moves*, also *the axle* itself; ὡς ὑπερβάλοι χνόας τις αὐτῶν E. 707. ἔθραυσε δ' ἄξονος μέσας χνόας 737.

Χοή, 1. *lustral water*; ῥυτῶν ὑδάτων ἐνεγκεῖν λουτρὰ καὶ χοὰς ποθεν C. 1595. 2. *a libation*; ἱερὰς ἐξ ἀειρύτου χοὰς κρήνης ἐνέγκου C. 470. — χοὰς χέασθαι 478. χοαῖσι τρισπόνδοισι τὸν νέκυν στέφει A. 427. καπιτυμβίους χοὰς ἔδωκα 893. πατρὶ τυμβεῦσαι χοάς E. 398. τάσδε δυσμενεῖς χοὰς οὐκ ἄν ποτε — τῷδ' ἐπέστεφεν 433.

Χολή, *the entrails*; μετάρσιοι χολαὶ διεσπείροντο A. 997.

Χόλος, *anger*; τίνος γὰρ ὧδε τὸν μέγαν χόλον κατ' αὐτῶν ἐγκαλῶν ἐλήλυθας; P. 328. χόλῳ βαρυνθεὶς τῶν Ἀχιλλείων ὅπλων Aj. 41. θεοῖσιν ὡς καταλλαχθῇ χόλου 731. ὧν ἔχων χόλον T. 268. ᾧ τὸν ὑπεραλγῆ χόλον νέμουσα E. 171.

Χολόω, *to exasperate, to render furious*; ἀκοῦ δ' ἄχος, ᾧ μ' ἐχόλωσεν σὰ μάτηρ T. 1027. pass., *to be enraged*; κἀγὼ χολωθεὶς P. 374. αὐτῷ χολωθεὶς A. 1220.

Χορεύω, 1. *to dance*; νῦν γὰρ ἐμοὶ μέλει χορεῦσαι Aj. 686. εἰ γὰρ αἱ τοιαίδε πράξεις τίμαι, τί δεῖ με χορεύειν; R. 896. 2. used actively, *to celebrate with dances*; αἵ σε μαινόμεναι πάννυχοι χορεύουσι A. 1138. 3. pass., in the same sense; ἀπείρων, ὦ Κιθαιρών, οὐκ ἔσει, μὴ οὔ σέ γε — καὶ χορεύεσθαι πρὸς ἡμῶν R. 1093.

Χορηγός, *a leader of the choir*; ἰὼ τῶν πῦρ πνεόντων χοράγ' ἄστρων A. 1133.

Χοροποιός, *a regulator of dances*; ὦ θεῶν χοροποιὲ ἄναξ Aj. 683.

Χορός, *a dance*; χοροὺς ἵστησι E. 272. θεῶν δὲ ναοὺς χοροῖς παννυχίοις πάντας ἐπέλθωμεν A. 152. οὐδὲ Μουσᾶν χοροί νιν ἀπεστύγησαν C. 698, that is, Μοῦσαι ἐκεῖ χορεύειν φιλοῦσι.

Χραίνω, *to defile, to pollute*; λέχη δὲ τοῦ θανόντος ἐν χεροῖν ἐμαῖν χραίνω R. 822. δοκῶν ἐν ὑμῖν χεῖρα χραίνεσθαι φόνῳ Aj. 43. pass., μηδὲ χραίνεσθαι πόλιν C. 369.

Χράομαι χρῶμαι, imperf., ἐχρῆτο T. 902. perf., κεχρημένοι P. 1248. fut., χρησόμενον P. 1118. aor., ἐχρήσατο R. 117.

Signification: 1. *to use*; ὅτου τις ἐκμαθὼν ἐχρήσατ' ἄν R. 117. ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται 878. τούτων δίδωμί σοι κρίναντι χρῆσθαι C. 647. νόμῳ δὲ χρῆσθαι παντὶ πάντ' ἔνεστί σοι A. 213. πάρεστι χρῆσθαι τἀνδρί T. 60. οὐκ εὐμαρείᾳ χρώμενος πολλῇ 193. οἷς (ὀργάνοις) ἐχρῆτο δειλαία πάρος 902. λόγῳ δὲ χρῶ τοιῷδε E. 44. εἰ σὺ μὲν μάθοις τοῖς τῇδε χρῆσθαι (λόγοις) 363. οὐ δ' οὖν χρῶ χειρί Aj. 115. σοι οὐκέτι χρησόμενον τὸ μεθύστερον P. 1118. ὀργῇ χρωμένη, *moved with anger* R. 1241. 2. perf., κέχρημαι signifies *to stand in need of, to desire*; τί μ' ἐκκαλεῖσθε; τοῦ κεχρημένοι, ξένοι; P. 1248.

Χράω, *to utter an oracle*; χρῆ μοι τοιαῦθ' ὁ Φοῖβος E. 35. πεύθου τὰ χρησθέντα R. 604. μαντεῖ' ἄγουσα πάντα — ἃ τοῦδ' ἐχρήσθη σώματος C. 356.

Χρεία, 1. *necessity*; ὧν γὰρ ἂν θεὸς χρείαν ἐρευνᾷ R. 725. ἵν' ἔσταμεν χρείας 1443. ἵν' ἂν — μὴ χρείᾳ πολεμῶμεν C. 191. τί δ' ἐστὶ χρείας τῆσδ' ὑπεσπανισμένον; Aj. 727, see ὑποσπανίζομαι, *necessity* is implied. 2. *need, desire of what is necessary*; θανόντ' ἂν οἰμώξειαν ἐν χρείᾳ δορός Aj. 942. φορβῆς χρείᾳ P. 162. τίς σε — προσέσχε, τίς προσήγαγεν χρεία; 237. λαβὼν ὅτου σε χρεία καὶ πόθος μάλιστ' ἔχει 642. ὡς πρὸς τί χρείας; R. 1174. τοῦ με χρείας ὧδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435. λέγ' — αὐτὸς ὢν χρείᾳ πάρει C. 1282. τίνος, ὦ παῖδες, χρείας ἀνύσαι; sc. προσπίπτετε 1752. 3.

want, privation; ἐπὶ παντὶ τῷ χρείας ἱσταμένῳ P. 175, that is, ἐπὶ πάσῃ τῇ παρούσῃ χρείᾳ. — ὦ χεῖρες, οἷα πάσχετ' ἐν χρείᾳ φίλης νευρᾶς 992.

Χρέος, 1. *a thing that is necessary;* τί μοι ἢ νέον ἢ περιτελλομέναις ὥραις πάλιν ἐξανύσεις χρέος R. 157. πρός σ' ὅτι σοι φίλον ἐκ σέθεν ἄντομαι, ἢ τέκνον ἢ λέχος ἢ χρέος ἢ θεός C. 251, same as χρῆμα, Dindorf; Brunck translates it *possession.* 2. *a debt;* μή τι πέρα χρέος ἐμᾷ πόλει προσάψῃς C. 234. 3. *duty* or *charge;* σοὶ δ' ἤδη — τὸ σὸν μελέσθω βάντι φρουρῆσαι χρέος E. 74.

Χρεών sc. ἐστί, 1. *it is fit, it behoves;* ἐᾶν χρεὼν ἔκηλον εὕδειν P. 757. τὸ — νεῖκος εὖ θεσθαι χρεών R. 633. οἷον (βιόν) βιῶναί σφω πρὸς ἀνθρώπων χρεών 1488. χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεών 1502. ἠπιστάμην ξένον παρ' ἀστοῖς ὡς διαιτᾶσθαι χρεών C. 932. πρᾶγος δ' ἀτίζειν οὐδὲν ἄνθρωπον χρεών 1155. μύθοις γ' εἴ τι πιστεύειν χρεών T. 67. πάντα δὴ φωνεῖν χρεών 746. ἀνδρί τοι χρεὼν μνήμην προσεῖναι Aj. 516. μητέρ' εἰ χρεὼν ταύτην προσαυδᾶν E. 265. τῶδε — τιμᾶν ἅπαντας οὕνεκ' ἀνδρείας χρεών 971. εἰ τὸν ἄγχιστόν γε κηρύσσειν χρεών 1094. τότ' ἔργων τῶνδε μεμνῆσθαι χρεών 1243. 2. *it is fated;* τὸ δεύτερον γὰρ τοῖς ἐμοῖς αὐτὴν χρεὼν τόξοις ἁλῶναι P. 1425. ὡς τελεσθῆναι χρεών T. 173. 3. *it is needful;* τό μοι ἔννεπε τί σοι χρεὼν ὑπουργεῖν P. 143.

Χρῆ, same as χρεία, *necessity;* τὸν τόπον δ' ἵνα χρῆ 'σται μ' ἐφευρεῖν, τοῦτο βούλομαι μαθεῖν C. 505.

Χρή, *it behoves, it is necessary, needful, becoming, fated, it must.*

Χρῄζω, *to want, to wish for, to desire;* εἴ τι χρῄζεις P. 49. νικᾶν γε μέντοι πανταχοῦ χρῄζων ἔφυν 1041. εἰ τῶνδε χρῄζεις πλησιαζόντων κλύειν R. 91. ὅσον γε χρῄζεις 365. ὥστ' ἄλλα χρῄζειν 595. νῦν οἱ σέθεν χρῄζοντες ἐκκαλοῦσί με 597. τί δῆτα χρῄζεις; 622. οἶσθ' οὖν ἃ χρῄζεις 655. ὅτου χρῄζων ἀφῖξαι 933. πατρός τε χρῄζων μὴ φονεὺς εἶναι 1001. ὁποῖα χρῄζει ῥηγνύτω 1076. τό τοι πολὺ — χρῄζω — ὀρθὸν ἄκουσμ' ἀκοῦσαι C. 520. εἰπεῖν ἃ χρῄζω 580. τί δῆτα χρῄζεις; 649. πλήρη δ' ἔχοντι θυμὸν ὧν χρῄζοις 782. ἄγεις θ' ἃ χρῄζεις 920. μὴ δρᾶν ἃ μὴ χρῄζεις 1178. ἅπαξ τὰ τοιαῦτ' οὐχὶ δὶς χρῄζω κλύειν 1210. ὅστις τοῦ πλέονος μέρους χρῄζει 1213. εἴ τι χρῄζεις ἱστορεῖν T. 396. λέγ', εἴ τι χρῄζεις 415. τὸν βαλόντ' ἀποφθίσαι χρῄζων 707. εἰπὼν ὃ χρῄζεις λῆξον 1110. ξὺν οἷς χρῄζεις φίλων 1184. τοῦ μακροῦ χρῄζειν βίου Aj. 468. μεθεῖσά μοι λέγειν ἃ χρῄζοιμι E. 619. εἰδέναι δέ σου πρώτιστα χρῄζω 659. θανεῖν χρῄζων τις 996. ὀρθῶς δ' ὁδοιποροῦμεν ἔνθα χρῄζομεν; 1088. — οὓς δ' ἔχρῃζεν R. 1274. εἰ μὴ τοῦ θεοῦ πρώτιστ' ἔχρῃζον ἐκμαθεῖν 1439. ἃς ἔχρῄζε γᾶς ἔπι ξένας ἔθανε C. 1703. γᾶς ἔπι ξένας θανεῖν ἔχρῃζες 1711. τοῦτ' αὖτ' ἔχρῃζον — σου μαθεῖν T. 408. εἰδεθ' οὓς ἐχρῄζετε E. 1226. χρῄζει γάρ, *for he wishes it;* C. 1428, but the Scholiast, with whom Reisigius agrees, explains it by χρησμῳδεῖ, Elmsley χρή fatale est: but Dindorf and Ellendt render it by vult enim. σὺν δίκῃ χρῃσθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ A. 24: most commentators think that χρησθείς is here put for χρησάμενος, but it may be translated without doing any violence to the text, as follows, *Eteocles, indeed, as they say, being entreated to do so, he has entombed with righteous justice under the earth.* Dindorf is of opinion that the passage is interpolated, and would omit the following χρησθεὶς δικαίᾳ καὶ νόμῳ κατὰ χθονός.

Χρῆμα, 1. *a thing, a thing* or *act done;* τί χρῆμα δράσεις; P. 1215. τί χρῆμα δρῶντα; R. 1129. τί χρῆμα; A. 1036. τί χρῆμα δρᾷς; Aj. 281. ἅπαν τὸ χρῆμ' ἥμαρτε χρηστὰ μωμένη T. 1126. ὅπως πάθῃς τί χρῆμα; E. 382. κακὸν τὸ χρῆμα P. 1249. 2. *wealth, possessions;* τυραννίδα θηρᾶν, ὃ πλήθει χρήμασίν θ' ἁλίσκεται R. 542. θεοὶ φύουσιν ἀνθρώποις φρένας, πάντων ὅσ' ἐστὶ χρημάτων ὑπέρτατον A. 680.

Χρήσιμος, 1. *useful;* ἔνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ χρῆται R. 878. 2. *good;* τοιάδ' ἄνδρα χρήσιμον φωνεῖν Aj. 404.

Χρησμός, *an oracle;* χρησμὸς γὰρ ἦλθε Λαΐῳ R. 711. ἔνθα μή ποτ' ὀψοίμην κακῶν χρησμῶν γ' ὀνείδη τῶν ἐμῶν τελούμενα 797. εἴ τι θέσφατον πατρὶ χρησμοῖσιν ἱκνεῖτο C. 974. ὅτ' οὖν τοιόνδε χρησμὸν εἰσηκούσαμεν E. 38.

Χρησμῳδός, *oracular;* τὰν γαμψώνυχα παρθένον χρησμῳδὸν R. 1199.

Χρηστήριον, 1. *a temple in which oracles are uttered;* ποῖον πάθος

δείσαντας ἐκ χρηστηρίων; C. 610. εἰ γάρ τι πιστόν ἐστιν ἐκ χρηστηρίων 1333. 2. a victim immolated; χειροδάϊκτα σφάγι' αἱμοβαφῆ, κείνου χρηστήρια τάνδρός Aj. 219.

Χρηστός, *good, worthy, brave:* 1. of persons; πόλεμος οὐδέν' ἄνδρ' ἑκὼν αἱρεῖ πονηρόν, ἀλλὰ τοὺς χρηστοὺς ἀεὶ P. 435. οὔτε τοὺς κακούς μάτην χρηστοὺς νομίζειν, οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακούς R. 610. ὁ ξεῖνος — χρηστός C. 1018. στρατηλάτου χρηστοῦ 1432. οὐχ ὁ χρηστὸς τῷ κακῷ λαχεῖν ἴσος Aj. 516. ὅστις ἐστ' ἀνὴρ χρηστός 658. ὅταν θέλῃς γενέσθαι χρηστός T. 452. πανταχῇ χρηστός γ' ἔσει Aj. 1348. φιλεῖ γάρ πρὸς τὰ χρηστὰ πᾶς ὁρᾶν E. 960. τὰ δὲ δίκαια καὶ τὰ χρήστ' ἀποστέλλουσ' ἀεί P. 448. 2. of things; κἀποφθίνει τὰ χρηστά P. 455. τὸ χρηστὸν εὐκλεές 474. πόλλ' ἐγὼ κείνων ὕπο δρῶν ἀντιπάσχω χρηστά 580. φρένας χρηστάς A. 299. γνώμας ἔχων χρηστάς 632. εἴ τῳ πρόσκειμαι χρηστῷ E. 243. οὔτ' εἰ χρηστός, οὔτ' εἴ τῳ κακός T. 3. χρηστὰ κερδαίνειν ἔπη 230. πείθου λεγούσῃ χρηστά 470. χρηστὰ μωμένη 1126. χρηστὰ — δρᾷ 1127. δρῶν τε χρηστόν Aj. 463.

Χρίμπτω, *to bring near;* κεῖνος δ' ὑπ' αὐτὴν ἐσχάτην στήλην ἔχων ἔχριμπτ' ἀεὶ σύριγγα E. 771.

Χρίω, *to anoint;* ᾧ γὰρ τὸν ἐνδυτῆρα πέπλον ἀρτίως ἔχριον T. 672. ἔχρισα μὲν κατ' οἶκον ἐν δόμοις κρυφῇ μαλλῷ 686. Used figuratively; εἰ γάρ σφε Κενταύρου φονίᾳ νεφέλᾳ χρίει δολοποιὸς ἀνάγκα T. 829.

Χρόνιος, *for a long time, after a long time;* χρόνιός τε φανεὶς P. 1432. ὃν γ' εἶχον ἤδη χρόνιον ἔκβεβληκότες P. 596. πόλις βίᾳ ἤλαυνέ μ' ἐκ γῆς χρόνιον C. 442. μὴ νῦν χρόνιοι μέλλετε πράσσειν P. 1435.

Χρόνος, *time.*

Χρυσαυγής, *golden-rayed;* ὅ τε χρυσαυγὴς κρόκος C. 691.

Χρύσεος, *golden.*

Χρύση, *Chrysa,* 1. a nymph of that name; in the island named from her was an altar, on which the Greeks should have sacrificed on their way to Troy. Philoctetes was wounded by a serpent that guarded the altar, and therefore left by the Greeks at Lemnos, which is not far from Chrysa; τῆς ὠμόφρονος Χρύσης P. 194. 2. an island; ἐκ τῆς ποντίας Χρύσης 270. Χρύσης πελασθεὶς φύλακος 1311.

Χρυσηλάκατος, *having golden shafts;* χρυσαλακάτου τ' ἀκτὰν κόρας T. 634.

Χρυσήλατος, *made of gold;* χρυσήλατος περονὶς T. 920. χρυσηλάτους περόνας R. 1268.

Χρυσήνιος, *having golden reins;* χρυσάνιος Ἀφροδίτα C. 699.

Χρυσόδετος, *bound with gold;* χρυσοδέτοις ἔρκεσι γυναικῶν E. 827.

Χρυσόθεμις, *Chrysothemis;* οἷα Χρυσόθεμις ζώει E. 154. τὴν σὴν ὅμαιμον — Χρυσόθεμιν 318.

Χρυσομίτρης, *having a golden mitre;* τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω — Βάκχον R. 209.

Χρυσόνωτος, *having a golden back;* ἐπισχὼν χρυσόνωτον ἡνίαν Aj. 833.

Χρυσόρυτος, *flowing with gold;* Ζηνὸς ταμιεύεσκε γονὰς χρυσορύτους A. 940.

Χρυσός, *gold;* χρυσοῦ καναχῆς A. 130. τὸν Ἰνδικὸν χρυσόν 1026.

Χρυσόστροφος, *of twisted gold;* τά τε σὰ χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγκυλῶν βέλεα R. 204.

Χρώς, *the skin,* thence *the surface of the body* generally; ὅπως μηδεὶς — κείνου πάροιθεν ἀμφιδύσεται χροΐ T. 602. ἱδρὼς ἀνῄει χρωτί 764. κἀπὶ χρωτὶ δίψαν κόνιν παλύνας A. 246. ξυρεῖ γὰρ ἐν χρῷ τοῦτο, *for this cuts to the quick;* Aj. 773.

Χωλός, *lame;* ὧν ἀκράτωρ ὁ τλήμων, χωλός P. 484. πῶς — οὐκ εἰμί σοι χωλός, δυσώδης; 1021.

Χῶμα, *a mound;* ἁρμὸν χώματος λιθοσπαδῆ A. 1201.

Χώννυμι, *to heap up;* τάφον χώσουσα — πορεύσομαι A. 81. τύμβον ὀρθόκρανον οἰκείας χθονὸς χώσαντες 1189.

Χώρα, *a region, a territory, a tract of country.*

Χωρέω, imperf., ἐχώρει P. 396. R. 750.; — fut., χωρήσομαι E. 396.; — aor., χωρήσαντα T. 303. 1. properly *to go* or *come, to depart, to return;* ἄνδρε γὰρ δύο χωρεῖτον P. 539. ἀλλὰ χωρῶμεν 631. 641. χωροῖς ἂν εἴσω 670. χώρει σύ 1057. χωρῶμεν ἰδοὺ πάντες ἀολλεῖς 1455. χωροῖμ' ἂν εἰς τόδε C. 508. βιοστερῆ χωροῦντα 751. χώρει — ἔξω θᾶσσον 828. πομπὸν δέ με χωρεῖν; 1024. χωρῶν ἀπείλει νῦν 1042. χωρεῖτε 1541. τί μέλλομεν χωρεῖν; 1624. χωρεῖν τόπων ἐκ τῶνδε 1637. δδε γὰρ δὴ βασιλεὺς χώρας — χωρεῖ A. 158. τί χωρεῖς οἷ μολὼν δώσεις δίκην; 228. τοῦτο καὶ πολιοῦ πέραν πόντου — χωρεῖ 336. ἔσω χωρεῖ πρὸς αὐτόν 1212. χωρεῖ νυν T. 92. χωροῦσι πρὸς σέ 284. πρὸς δὲ δώματα χωρῶμεν ἤδη πάντες 332. εἴσω στέγης χωρῶμεν 493. κενὸν γὰρ οὐ δίκαιά σε χωρεῖν 496. χωρεῖ

πρὸς ἡμᾶς γραῖα 867. χωρεῖν πρὸ δόμων λέγουσιν ἄσπετόν τι θαῦμα 956. χωρῶμεν, ἐγκονῶμεν Aj. 798. χωρεῖν ἑτοῖμος 800. χωροῦντ' ἄνευ σου 989. ὡς ἐπ' ἐξόδῳ κλύω τῶν ἔνδοθεν χωροῦντος E. 1315. χωρεῖν ἔσω 1366. ἐκ προαστίου χωρεῖ γεγηθώς 1426. χωροῖς ἄν εἴσω σὺν τάχει 1483. χώρει δ' ἔνθα περ κατέκτανες πατέρα τὸν ἀμόν 1487. — πότερον ἐχώρει βαιός — ; R 750. χωρήσομαί τἄρ' οἷπερ ἐστάλην ὁδοῦ E. 396. 2. met., *to fall into any condition of* fortune ; πρὸς οἷα δουλείας ζυγὰ χωροῦμεν Aj. 925. 3. *to set about any work* or *design* ; χωρῶ πρὸς ἔργον Aj. 116. ἆρ' οὔ σοι δοκεῖ χωρεῖν ἂν εἰς πᾶν ἔργον αἰσχύνης ἄτερ ; E. 605. 4. of pain, *to penetrate* ; χωρεῖ πρὸς ἧπαρ — γενναία δύη Aj. 918. 5. *to attack* ; ὅτ' ἐς τόνδ' Ἀτρειδᾶν ὕβρις πᾶσ' ἐχώρει P. 396. ὅταν ταχύς τις δὐπιβουλεύων λάθρᾳ χωρῇ R. 619. μή ποτ' εἰσίδοιμί σε πρὸς τοὐμὸν οὕτω σπέρμα χωρήσαντά ποι T. 303.

Χωρις, 1. adv., *separately, apart, besides.* 2. used as a preposition with a genitive case, *without.*

Χῶρος, *a place, a country, a region.*

Ψ

Ψάμαθος, *sand* ; ἀμφὶ χλωρὰν ψάμαθον ἐκβεβλημένος Aj. 1043.

Ψαύω, 1. *to touch* ; κἀμὲ φέρων ἐπ' ὠμοῖς — ψαύει ματαίαις χερσίν T. 562. πᾷ μου ψαύειν ; 1002. ψαύω μὲν ἔγωγε 1016. ὅσων ἐγὼ ψαύοιμι R. 1465. ψαύω καὶ δή C. 170. μὴ ψαύειν λέγω 860. ἢ σὺ γὰρ ψαύσεις ἐμοῦ ; 867. μὴ ψαύετε 1541. ἔκλαε δ' ὀργάνων ὅτου ψαύσειεν T. 902. χεροῖν ψαῦσαι μ' ἔασον R. 1467. σῇ ψαύσας χερί 1510. ὡς ψαύσω φιλήσω τ', εἰ θέμις, τὸ σὸν κάρα C. 1133. ψαύσας ἀμαυραῖς χερσὶν ὧν παίδων 1635. 2. met., *to touch upon* in speech ; κεῖνος ἐπέγνω μανίαις ψαύων τὸν θεὸν ἐν κερτομίοις γλώσσαις A. 951, ἐπέγνω ψαύων, are to be taken together ; ἔψαυσας ἀλγεινοτάτας ἐμοὶ μερίμνας, πατρὸς τριπόλιστον (τριπλοιστὸν) οἶκτον A. 850.

Ψάω, *to smoulder away* ; ψῇ κατ' ἄκρας σπιλάδος T. 675.

Ψέγω, *to blame* ; ἐμὲ ψέγεις R. 338. πῶς γ' ἂν τό γ' ἄκον πρᾶγμ' ἂν εἰκότως ψέγοις ; C. 981. ὅσα λέγει τις ἢ πράσσει τις ἢ ψέγειν ἔχει A. 685. τοὺς πέλας ψέγε E. 541. — τίς ποτ' ἐστίν, ὅν γ' ἐγὼ ψέξαιμί τι ; C. 1174. ἐγὼ γὰρ ἂν ψέξαιμι δαιμόνων νόμους A. 1109.

Ψευδής, *false* ; ψευδῆ λέγειν P. 100. 108. ὅτι τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγοι R. 526. καὶ ψευδῆ δοκεῖν A. 323. ψευδῆ με θεσπίζειν λέγων 1041. τοὺς θεοὺς ψευδεῖς τίθης P. 980. ψευδῆ γ' ἐμαυτὸν οὐ καταστήσω πόλει A. 653. ψευδεῖ καλεῖσθαι T. 454.

Ψευδοκῆρυξ, *a lying herald* ; τοὺς τῶν Ἀχαιῶν ψευδοκύρυκας P. 1290.

Ψευδόμαντις, *being a false prophet* ; οὐκ ἐρεῖς ὡς ψευδόμαντις (ἐστί) C. 1099.

Ψεῦδος, *falsehood* ; εἰ τὸ σωθῆναί γε τὸ ψεῦδος φέρει P. 109. κομπεῖν δ' ἔστ' ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν αἰσχρὸν ὄνειδος 831. ἀτελῆ σὺν ψεύδεσιν, are to be taken together : μηπώποτ' αὐτὸν ψεῦδος ἐς πόλιν λακεῖν A. 1081. ψεῦδος οὐδὲν ὧν λέγω E. 1211.

Ψευδοστομέω, *to speak falsely* ; τὸ μὴ ψευδοστομεῖν C. 1129.

Ψευδόφημος, *prognosticating falsely, false* ; πολλὰ γάρ σε θεσπίζονθ' ὁρῶ κοὐ ψευδόφημα C. 1513.

Ψεύδω, 1. act., *to deceive, to disappoint* ; καί μ' ἔψευσας ἐλπίδος πολύ Aj. 1361. εἴπερ μὴ θεοὶ ψεύσουσί με C. 634. σὲ — θέλω πόλιν τε τήνδε μὴ ψεύσας θανεῖν 1505. ψεύδοντες οὐδὲν σημάτων προκειμένων 1508. ψεύδει γὰρ ἥ' πίνοια τὴν γνώμην, *for after-opinion gives the lie to the judgment* A. 385. —pass. in the same sense ; εἴ τι μὴ ψευσθήσομαι γνώμης A. 708. ψευσθεῖσα δώροις Aj. 177. 2. mid., *to speak an*

untruth, or *falsely*; εἰ μὲν ἐκ κείνου μαθὼν ψεύδει T. 450. ἣν τάδε ψευσθῇ λέγων P. 1326. κἂν λάβῃς μ' ἐψευσμένον R. 461. 3. with an accus. of the person, *to deceive by speaking falsely*; ὧν γὰρ ἄμοσ' οὐκ ἐψευσάμην οὐδέν σε C. 1174.

Ψεύστης, *a liar*; τί γάρ σε μαλθάσσομ' ἂν ὧν ἐς ὕστερον ψεῦσται φανούμεθα A. 1180.

Ψηφίζω, *to decree*; οὐκ ἄν ποτε δίκην κατ' ἄλλου φωτὸς ὧδ' ἐψήφισαν Aj. 444.

Ψηφοποιός, *one who gives a vote*; κλέπτης γὰρ αὐτοῦ ψηφοποιὸς εὑρέθης, *for thou wast found of him a fraudulent voter* Aj. 1114.

Ψῆφος, 1. *a vote*; μή μ' ἁπλῇ κτάνῃς ψήφῳ, διπλῇ δέ, τῇ τ' ἐμῇ καὶ σῇ R. 607. 2. *a decree*; εἰ νόμου βίᾳ ψῆφον τυράννων καὶ κράτη παρέξιμεν A. 60. τελείαν φῆφον ἄρα μὴ κλύων τῆς μελλονύμφου — πάρει; 628.

Ψιθυρός, *whispering*, thence *clandestine*; τοιούσδε λόγους ψιθυροὺς πλάσσων Aj. 148.

Ψιλός, 1. *bare*; ψιλὸν ὡς ὁρᾷ νέκυν A. 422. 2. met., *unarmed*; κἂν ψιλὸς ἀρκέσαιμι σοί γ' ὡπλισμένῳ Aj. 1102. εἴτειμι πρὸς σὲ ψιλός P. 941. ἕξοιδά σε οὐ ψιλὸν οὐδ' ἄσκευον ἐς τοσήνδ' ὕβριν ἥκοντα τόλμης C. 1033. 3. *defenceless*; ὅς με — ψιλὸν ὄμμ' ἀποσπάσας πρὸς ὄμμασιν τοῖς πρόσθεν ἐξοίχει βίᾳ 870.

Ψόγος, *blame*, *rebuke*; οὗ — χαίρων ἐπὶ ψόγοισι δεννάσεις ἐμέ A. 755.

Ψόφος, *noise*, *vociferation*; τοῦ δὲ σοῦ ψόφου οὐκ ἂν στραφείην Aj. 1095.

Ψυχή, *the soul*, *the breath of life*, *life*; *the mind*, *the disposition*.

Ψῦχος, *cold*; ἐν ψύχει μὲν ἡλίου διπλῆ πάρεστιν ἐνθάδε νησις P. 17.

Ψυχρός, 1. *cold*; δύμος εὕδων καὶ κεκρυμμένος νέκυς ψυχρός ποτ' αὐτῶν θερμὸν αἷμα πίεται C. 628. 2. used figuratively; θερμὴν ἐπὶ ψυχροῖσι καρδίαν ἔχεις A. 88. ψυχρὸν παραγκάλιτμα τοῦτο γίνεται, γυνὴ κακὴ ξύνευνος ἐν δόμοις 646.

Ω

Ὦ, *O*, an exclamation, prefixed to a nom. or voc. case, or to a verb in the imper. mood.

Ὤ, *O!* an exclamation of *wonder*, *surprise*, *grief*.

Ὠγύγιος, 1. *most ancient*, from Ogyges, a Grecian, said to have reigned before the period of authentic history; Θήβας — τὰς ὠγυγίους C. 1767. 2. met., *derived from ancestors*, *ancestral*; σὲ δ', ὦ τέκνον; τόδ' ἐλήλυθεν πᾶν κράτος ὠγύγιον P. 142, Schol., τοῦτο τὸ ἀξίωμα ἐκ προγόνων ἦλθεν εἴς σε.

Ὧδε, *thus*, *in this manner*, *here*, *hither*.

Ὠιδή, *a song*, *a dirge*; πολλὰς μὲν θρήνων ᾠδὰς — ᾖσθου E. 88. ὀξυτόνους μὲν ᾠδὰς θρηνήσει Aj. 618.

Ὠδίνω, *to suffer acute pain*, *to be in agony*; ὥστε μ' ὠδίνειν, τί φῆς Aj. 781. αἰὲν ὠδίνουσα συμφορᾶς βάρος T. 324.

Ὠδίς, 1. *the pains of childbirth*; αὗται δὲ — ματρὸς κοινᾶς ἀπέβλαστον ὠδῖνος C. 538. 2. *anguish*; πλὴν ἐμοὶ πικρὰς ὠδῖνας αὐτοῦ προσβαλὼν ἀποίχεται T. 42.

Ὠθέω, *to thrust out*; οὓς νῦν σὺ — ὠθεῖς ἀθάπτους Aj. 1286. ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων R. 241. 819. ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ 1382.

Ὠκύαλος, *sailing swiftly over the sea*; θοῶν ὠκυάλων νεῶν Aj. 696.

Ὠκύβολος, *swiftly shot*; ἐξ ὠκυβόλων — τόξων πτηνῶν P. 702.

Ὠκυπέτης, *swiftly flying*; ὠκυπέτᾳ μόρῳ T. 1031.

Ὠκύπους, *swift-footed*; ὠκυπόδων ἐλάφων C. 1095. ὀθ' ἱππικῶν ἦν ὠκύπους ἀγών E. 689.

Ὠκύς, *swift*; ἵτ' ἆσσον ὠκεῖς A. 1200.

Ὠκυτόκος, *bringing forth quickly*; αἰὲν ἐπ' ἤματι ὠκυτόκος πεδίων ἐπινίσσεται στερνούχου χθονός C. 695.

Ὠλένη, *the arm*; ἐκ δ' ἐλώπισεν πλευρὰν ἅπασαν ὠλένην τ' εὐώνυμον T. 922.

'Ωμηστής, *that feeds on raw flesh;* ὑπ' ὠμηστῶν κυνῶν A. 693.

'Ωμόθυμος, *of savage spirit;* τὸν ὠμόθυμον — πλαζόμενον λεύσσων (Αἴαντα) Aj. 870.

'Ωμοκρατής, *having powerful shoulders;* some translate it *of savage strength* from ὠμὸς κρατέω. ὁ δεινὸς μέγας ὠμοκρατὴς Αἴας Aj. 204.

'Ωμος, *the shoulder;* κἀμὲ — φέρων ἐπ' ὤμοις T. 561. οἷον — καθῆψεν ὤμοις τοῖς ἐμοῖς Ἐρινύων ὑφαντὸν ἀμφίβληστρον 1040.

'Ωμός, 1. *cruel;* ἀπ' ὠμοῦ δαίμονος R. 828. 2. *stern;* δηλοῖ τὸ γένεσιν· ὠμὸν ἐξ ὠμοῦ πατρὸς τῆς παιδός A. 467. αὐτίκ' ὠμοῖς αὐτὸν ἐν νόμοις πατρὸς δεῖ πωλοδαμνεῖν Aj. 544.

'Ωμόφρων, *cruel;* τῆς ὠμόφρονος Χρύσης P. 194. τοιά μοι ἀνεστέναζες ὠμόφρων ἐχθοδόπ' Ἀτρείδαις Aj. 912. πατρὸς ὠμόφρονος T. 971.

'Ωνητός, *bought;* ἦ, δοῦλος οὐκ ὠνητός, ἀλλ' οἴκοι τραφείς R. 1123.

Ὥρα, *care;* ὡς ἐμοῦ θεοὺς ὥραν τιν' ἕξειν C. 387. εἰ πατρὸς νεμοι τίν' ὥραν τοῦ καλῶς πράσσειν δοκεῖν T. 57.

Ὥρα, 1. *a season;* περιτελλομέναις ὥραις R. 156. 2. *time;* ὥρα τίν' ἤδη — ποδοῖν κλοπὰν ἀρέσθαι Aj. 241. ὥρα νιν — φυγᾷ πόδα νωμᾶν R. 467.

'Ὡς, prep., same as εἰς, *to.*

Ὡς, adv., *thus, so.*

'Ὡς, adv., *as, just as.*

'Ὡσπερεί, *as if.*

Ὥστε, *as, just as, that, so that.*

'Ὠφέλεια, *profit, advantage;* εἴ τις ὠφέλειά γε E. 932.

'Ὠφελέω, *to profit, to benefit;* τί δῆτ' ἂν ὡς ἐκ τῶνδ' ἂν ὠφελοῖμί σε Aj. 533. ἐμαυτὸν ὠφελῶ A. 141. ἄνδρα δ' ὠφελεῖν 314. τί δῆτ' ἂν ἀλλὰ νῦν σ' ἔτ' ὠφελοῖμ' ἐγώ; A. 548. ἡ δ' ἐμὴ ψυχὴ πάλαι τέθνηκεν, ὥστε τοῖς θανοῦσιν ὠφελεῖν A. 556. ἔς τε τὸν φίλον τοσαῦθ' ὑπουργῶν ὠφελεῖν βουλήσομαι Aj. 666. οὐδεὶς ἔρωτος τοῦδ' ἐφαίνετ' ὠφελῶν C. 437. — pass., *to derive profit* or *benefit;* πῶς γάρ τις αἰσχύνοιτ' ἂν ὠφελούμενος; P. 1369. τί ταῦτ' ἀνιᾷς μ' οὐδὲν ὠφελουμένη; A. 546.

'Ὠφέλημα, *profit;* τί κληδόνος καλῆς μάτην ῥεούσης ὠφέλημα γίγνεται C. 260.

'Ὠφελήσιμος, *profitable;* ἐν Τροίᾳ δέ μοι πολλοὶ μὲν ἐχθροί, παῦρα δ' ὠφελήσιμοι Aj. 1001.

'Ὠφέλησις, *advantage, benefit;* ἡ δ' ὠφέλησις τίς θύραισι κειμένου; C. 402. σοὶ γὰρ ὠφέλησις οὐκ ἔτι E. 1020.

FINIS.

TALBOYS, PRINTER, OXFORD.

CATALOGUE

OF

CLASSICAL BOOKS,

SOLD BY

GEORGE BELL,

University Bookseller,

186, FLEET STREET, NEXT ST. DUNSTAN'S CHURCH.

This Catalogue contains the Classical Books Published at Oxford and Cambridge, together with many that are in use there and at the Public Schools.

CLASSICS 1	LATIN DICTIONARIES 7	LEXICONS TO GREEK TESTAMENT 8
TRANSLATIONS 6	GREEK LEXICONS 7	HEBREW 8
ATLASES AND PLANS 7	GREEK TESTAMENTS 8	

Those marked thus * are only Single Copies.

Adams's Roman Antiquities, by Major, 8vo, *bds.*, 10*s.* 6*d.*

* ——————— 8vo, 4*s.* 1830

——————— Index of Phrases, and Sentences explained or illustrated, 8vo, 2*s.*

——————— Questions on, 8vo, 6*s.*

Æschines and Demosthenes de Coronâ, curâ Bremi, 8vo, 8*s.* 6*d.*

*Æschyli Tragœdiæ, recensuit varietate lectionis Schütz, 2 vols. 8vo, title stained, 7*s.* 6*d.* *Oxon.*, 1810

——————— Scholefield, 8vo, 12*s.*

This Edition contains the Seven Tragedies and Fragments, with Notes and Indexes.

——————— e textu et cum notis Wellaueri et aliorum, 2 vols., 8vo, 28*s.*

*** Each play separate, 3*s.*

——————— Notæ in Æschylum ad textum Wellaueri accommodatæ, 8vo, 10*s.* 6*d.*

*** Notes to each play sold separately.

——————— ex recensione Dindorfii, 8vo, 5*s.* 6*d.*

Æschyli Agamemnon, à Blomfield, edit. quinta, 8vo, 12*s.*

——— Septem contra Thebas, à Blomfield, edit. quinta, 8vo, 8*s.*

——— Chöephoræ, à Blomfield, editio tertia, 8vo, 8*s.*

——— Prometheus Vinctus, à Blomfield, editio septima, 8vo, 8*s.*

——— Septem contra Thebas; Dindorf's text, with English Notes, compiled and abridged by J. Griffiths, 8vo, 5*s.*

——— Prometheus Vinctus; Dindorf's text, with English Notes, compiled and abridged by J. Griffiths, 8vo, 5*s.*

——— Chöephoræ, with Notes, Critical, Explanatory, and Philological. By the Rev. T. W. Peile, 8vo, 12*s.*

——— The Agamemnon, with Notes, Critical, Explanatory, and Philological. By the Rev. T. W. Peile. 8vo, 12*s.*

——— The Prometheus, with English Notes and Examination Questions, by Burges, post 8vo, 5*s.*

——— Eumenides, Dissertations on, with the Greek Text and Critical Remarks, from the German of Müller, 8vo, 9*s.* 6*d.*

Andocides, Notes on the Four Orations, original and select, 12mo, 3*s.*

* Aristophanis Comœdiæ cum Versione Latinâ, variis Lectionibus, Notis, et Emendationibus, à Brunck, 4 vols. 8vo, 12*s.* *Oxon.*, 1810

——————— ex recensione G. Dindorfii, 2 vols, 8vo, 11*s.*

——— Annotationes, 2 vols. 8vo, 19*s.*

——— Dindorfii Scholia, 3 vols. 8vo, 1*l.* 11*s.* 6*d.*

——— Porsoni Notæ in Aristophanem, à P. P. Dobree, 8vo, 10*s.* 6*d.*

——— The Knights, with Notes, Critical and Explanatory, by Mitchell, 8vo, 10*s.*

——— The Wasps, with Notes, Critical and Explanatory, by Mitchell, 8vo, 10*s.*

——— The Frogs, with Notes, Critical and Explanatory, by Mitchell, 8vo, 15*s.*

——— The Clouds, with Notes, Critical and Explanatory, by Mitchell, 8vo, 10*s.*

Aristotelis de Rhetoricâ libri tres, 8vo, 4*s.* 6*d.*

——— de Rhetoricâ libri tres, English Notes, by Parsons, 8vo, 14*s.*

——— de Poeticâ liber, à Tyrwhitt, 8vo, 4*s.* 6*d.*

——— Doctrinæ Moralis Epitome, per Golium, 12mo, 8*s.*

Aristotle's Nicomachean Ethics, with English Notes by Brewer, 8vo, 16*s.*

——— Ethics, Analysis of, with Questions, by the Rev. R. B. Paul, 12mo, 10*s.* 6*d.*

——— Rhetoric, Analysis of, with Questions by the same Author, 12mo, 10*s.* 6*d.*

Arnold's (Dr.) History of Rome, 8vo, vol. I., 16*s.*; vol. II., 18*s.*

Arnold's (T. K.) Introduction to Latin Prose Composition, 8vo, 6*s.* 6*d.*

——————— to Greek Prose Composition, 8vo, 5*s.* 6*d.*

——— Historiæ Antiquæ Epitome, with English Notes, 12mo, 4*s.*

——— Eton Syntax, in English and Latin, with rules from Bröder and others, 12mo, 3*s.* 6*d.*

——— Henry's First Latin Book, 12mo, 3*s.*

——— Second Latin Book, 12mo. 4*s.*

——— Eclogæ Ovidianæ, with English Notes, 12mo, 2*s.* 6*d.*

——— First Verse Book, 12mo, 2*s.*

Arnold's (T.K) Practical Introduction to Greek Accidence, 12mo, 5*s.* 6*d.*

Arundines Cami sive Musarum Cantabrigiensium lusus canori, collegit atque edidit H. Drury, A.M. *Just published*, 8vo, 12*s.*

Beatson's Exercises for Greek Prose Composition, new edition, considerably improved, 12mo, 2*s.* 6*d.*

——— for the Composition of Greek Iambic Verse, 12mo, 3*s.*

——— on Latin Prose Composition, with hints for, and examples of Themes, 12mo, 4*s.* 6*d.*

——— Treatise on Greek Accentuation, 1*s.*

Bennett's Collectio Sententiarum Exemplorum Testimoniorum, necnon et similitudinum, in usum Scholasticæ Juventutis, 8vo, 7*s.* 6*d.*

Bos's Antiquities of Greece, translated by Barber, 12mo, 4*s.* 6*d.*

Bourne's (Vincent) Poetical Works, Latin and English, 18mo, 3*s.* 6*d.*; 12mo, 4*s.* 6*d.*

Boyes's (J. F.) Illustrations of the Tragedies of Æschylus and Sophocles, from the Greek, Latin, and English Poets, with an Introductory Essay. Part I.—Agamemnon, 8vo, 3*s.*
Part II. nearly ready.

Brown's (Dr. T.) Classical Dictionary, 12mo, *bound*, 8*s.*

Butler's (Dr.) Sketch of Modern and Ancient Geography, for the Use of Schools, 8vo, 9*s.*

Buttman's Catalogue of Irregular Greek Verbs, with all the tenses extant, their formation, meaning, and usage, translated and edited, with Notes, &c., by J. R. Fishlake, 8vo, 7*s.* 6*d.*

——— Greek Grammar, translated from the German, 8vo, 8*s.*

——— Intermediate or Larger Greek Grammar, translated from the German, new edition, edited by Dr. Supf, 8vo, 13*s.* 6*d.*

——— Lexilogus, or Critical Examination of the Meaning and Etymology of numerous Greek words and passages, intended principally for Homer and Hesiod, translated and edited by Fishlake, 8vo, *Second edition, revised*, 14*s.*

Cæsaris Commentarii, accedunt libri de bello Alexandrino, Africano, et Hispaniensi, curâ Oberlini, 8vo, *bds.*, 4*s.* 6*d.*

Cæsar's Commentaries on the Gallic War; text of Oudendorp, with a selection of English Notes and Examination Questions, by Barker, post 8vo, 6*s.* 6*d.*

Cæsar de Bello Gallico; text of Oudendorp, with Notes, &c. by Anthon, 12mo, 4*s.* 6*d.*

Cambridge Greek and Latin Prize Poems, 1814 to 1837, small 8vo, 7*s.*

——— 1832 to 1837, small 8vo, 2*s.*

Carmichael's (A. N.) Greek Verbs; their leading formations, defects, and irregularities ascertained by copious and special reference to the classical authors. *Just published*, post 8vo, *bound*, 8*s.* 6*d.*

CLASSICAL EXAMINATION PAPERS.

Cambridge Classical Examinations, a collection of Extracts and miscellaneous questions proposed to Candidates for Honours, *from* 1810 to 1823, by a late Regius Professor of Greek, second edit., 8vo, 4*s.* 6*d.*

CLASSICAL EXAMINATION PAPERS—*continued.*

Cambridge Classical Examination Papers, a selection of University Scholarship and College Examination Papers, 8vo, 15*s.*

——— Second Series, containing Question papers on Greek Testament, specimens of examination for Tyrwhitt's Hebrew Scholarships, and of the examinations for Fellowships and Scholarships at Trinity and St. John's Colleges, 8vo, 8*s.*

SEPARATE.

Livy, 1*s.* 6*d.*
Plato, 1*s.*
Aristotle, 1*s.* 6*d.*
Tacitus, 2*s.*
Thucydides, 2*s.*
Sallust, 1*s.*
Cicero, 2*s.*
Homer, 2*s.*
Herodotus, 1*s.* 6*d.*
Paley's Evidences, with References for answers, 2*s.*
Sophocles, 2*s.* 6*d.*
Æschylus, 2*s.*
Euripides, 2*s.* 6*d.*
Xenophon, 1*s.* 6*d.*
Horace and Juvenal, 2*s.*
Demosthenes, 2*s.*
Classsical Tripos, 1831, 2-3, 2*s.*
——— 1836-8, each 1*s.*
Chancellor'sMedal, 1836, 1*s.*
Bell's Scholarship, 1831. 2-3-4, 2*s.*
Hebrew ditto, 3*s.*
Fellowship and Scholarships at Trinity, 4*s.* 6*d.*
Greek Testament, 3*s.* 6*d.* or the last three in one volume, 8*s.*
Virgil, Terence and Lucretius, 1*s.* 6*d.*

Classical Examination Papers at Christ's College, for 1835-6-7, by Rev. J. Hildyard, 12mo, 3*s.*

Examination Papers in the Acts, Arithmetic, and Algebra, Euclid, Mechanics, and Hydrostatics, and Paley's Moral Philosophy, given to Candidates for the Ordinary Degree, 1841, 12mo, 1*s.* 6*d.*

Questions on the Prolegomena to the Speech of Demosthenes against Leptines, 12mo, 1*s.*

Questions on Herodotus, 4*s.*, *Oxon.*

Questions on Thucydides, 4*s.*, *Oxon.*

Questions on Livy, Book XXI. to XXX., 1*s.* *Oxon.*

Cicero's Twelve Select Orations, text of Orellius, with English Notes, post 8vo, 7*s.* 6*d.*

Ciceronis Opera Omnia, 12 vols., 18mo, *Regent*, for 25*s.*

Ciceronis Opera Omnia, Ernesti, 8 vols., 8vo, 4*l.* 4*s.*

Ciceronis Orationes Selectæ, text of Ernesti, with English notes by Anthon, 12mo, 7*s.* 6*d.*

——— with notes by M'Kay, small 8vo, 10*s.*

Cicero's Orations against Verres, from Zumpt, 8vo, 10*s.* 6*d.*

Ciceronis Tusculanæ Disputationes, recognovit Orellius, accedunt Paradoxa, &c. 8vo, 9*s.* 6*d.*

Ciceronis Orat. pro Milo, with English notes and Chronological Table, by Hickie. Nearly ready.

*Cicero de Oratore, de claris oratoribus, oratoriæ partitiones et topica, curante Stewart, 8vo, *bds.* for 7*s.* *Edinb.* 1812.

Ciceronis de Oratore libri tres ex editione Ernesti, cum notes Variorum, a Greenwood, 8vo, 12*s.*

Ciceronis Epistolæ ad Atticum, English notes, 2 vols., 12mo, 14*s.*

Cicero de Senectute, from the text of Otto, with English notes, 12mo, 2*s.* 6*d.*

Ciceronis Epist. ad Fam., English notes, vol. I, 7*s.* 6*d.*

Ciceronis Epistolarum ad Familiares, Lib. I, with English notes, 12mo, *sewed*, 2*s.* 6*d.*

Clinton's Fasti Hellenici, 3 vols., 4to, *bds.*, *5l.*; *calf, new and neat, 6l.*

Coleridge's (H.N.) Introduction to the Study of the Greek Classic Poets, *second edition*, 12mo, *7s. 6d.*

Comicorum Græcorum Fragmenta, cum notis, &c., edid. J. Bailey, pars I., 8vo, *bds. 9s. 6d.*

Craig's (Rev. Archibald) Introduction to Greek Accentuation, containing Rules, Examples, and Exercises on the Accents of the Greek Language, with an Appendix, comprehending words varying in meaning according to their accents, 12mo, *bds.*, *2s.*

——— Clavis Gymnasii, a Key to the above, 8vo, *6s.*

——— Gymnasium, abridged, 12mo, *6s.*

Dalzell's Analecta Minora, Bailey, *7s.*

——— Collectanea Græca Majora, vol. I., 8vo, *bound*, *10s. 6d.*

——————— vol. II., 8vo, *bound*, *12s.*

Dammii Lexicon Homericum, 2 vols., 8vo, *16s.*

——————— Homericum et Pindaricum, curâ Duncan, 4to, *21s.*

Davies's Elements of Greek Versification, 12mo, *2s. 6d.*

Dawesii Miscellanea Critica, edit. T. Kidd, 8vo, reduced price, *6s.*

Demosthenis et Æschinis Opera à Dobson, 10 vols., 8vo, for *2l. 2s.*

——————— 2 vols., 8vo, *14s.*

——— Selectæ Orationes, à Mounteney, editio quarta accurante J. Niblock, 8vo, *bound*, *9s.*

——— Select Orations, with Notes, Questions, and English Indexes by Barker, post 8vo, *8s. 6d.*

——— and Aristides against the Law of Leptines, with English Notes and a Translation of Wolf's Prolegomena, post 8vo, *6s. 6d.*

*** Prolegomena separately, *3s.*

Diatessaron sive integra historia domini nostri Jesu Christi, Græce, edidit J. White, 12mo, *4s. 6d.*

Dobræi (P. P.) Adversaria, edente J. Scholefield, 8vo, Vol. I., 2 parts, *13s. 6d.*; vol. II., *10s.*: *1l. 3s. 6d.*

Donaldson's New Cratylus, or Contributions towards a more accurate knowledge of the Greek Language, 8vo, *17s.*

Edwards's (Rev. J.) Eclogæ Lucretianæ, 8vo, *5s.*

Elmsleiana Critica, sive annotationes in Fabulis Græcis, elegit et notis illustravit F. E. Gretton, 8vo, *7s. 6d.*

Euripidis Tragœdiæ, Greek and Latin, 9 vols., 8vo, for *3l. 3s.*

——————— priores quatuor. Edidit R. Porson, recensuit J. Scholefield, 8vo, *14s.*

——————— ex recensione Dindorfii, 2 vols., 8vo, *14s.*

——— Annotationes, 2 vols., 8vo, *21s.*

*——— Supplices, Iphigenia in Aulide et in Tauris; cum Notis Marklandi, 2 vols., 8vo, *8s.* *Oxon*, 1811.

Euripidis—the Hecuba, Medea, Orestes, Phœnissæ, and Alcestes, with Notes, Indexes, and Examination Qustions, by Dr. Major, post 8vo, *24s.*

*** The Plays separately, *5s.* each.

——— Phœnissæ, Porson et Schæfer, *1s. 6d.*

——— Medea, Orestes, and Phœnissæ, separately, *3s.* each.

——— Andromache, Matthiæ, 8vo, *3s. 6d.*

——— Alcestes, a Monk, edit. quinta, 8vo, *6s.*

——— Heraclidæ et Medea ex recensione P. Elmsley, qui annotationes suas et Aliorum Selectas adjecit, editio altera, 8vo, *12s. 6d.*

——— Hecuba and Orestes, edid. R. Porson, with Notes and Elucidations by the Rev. J. Walker, M. A., Magdalen College, 8vo, *sewed*, *3s.* each.

——— Porsoni Prælectio in Euripidem, 8vo, *sewed*, *1s. 6d.*

Goettling's Elements of Greek Accentuation, 8vo, *5s.*

Gradus ad Parnassum, 12mo, *8s.*

Griffith's (John) Laws of the Greek Accents, 8vo, *fourth edition*, *1s.*

Harper (F. W.), Fellow of St. John's, The Powers of the Greek Tenses; and, in connection therewith, the Attic usage of the particle *ἄν*. To which are appended—A Short Treatise on Greek Accentuation; a First Lesson in Psychology, being remarks upon a Chapter of the "New Cratylus;" and other Papers, 8vo. *5s.*

Hase's Public and Private Life of the Ancient Greeks, translated from the German, 12mo, *5s. 6d.*

Heeren's Sketch of the Political History of Ancient Greece, 8vo, *10s. 6d.*

——— Historical Researches into the Politics, Intercourse, and Trade of the Principal Nations of Antiquity, with Maps and Plates, 6 vols., 8vo, *4l. 5s. 6d.*

——— Manual of Ancient History, *third edition*, 8vo, *15s.*

Hermann's Manual of the Political Antiquities of Greece, historically considered, translated into English, 8vo, *15s.*

Hermesianax Gr. Lat. Angl., cum Notis et Glossario, ed. J. Bailey, 8vo, *bds. 7s.* *Lond.* 1839.

Herodotus from the text of Bekker, with Notes by Rev. J. Edwards, vol. I., 8vo, *12s.*

Herodoti Opera, edidit Gaisford, 2 vols., 8vo, *21s.* *Oxon.*

Herodotus, from the text of Schweighæuser, edited by Long, 12mo, *6s. 6d.*

——— with English Notes, Examination Questions, and Indexes, by Stocker, 2 vols., post 8vo, *18s.*

——— Book I., from the text of Baehr, with a Map, *2s. 6d.*, interleaved, *3s.* English Notes to Book I., *2s.*

——— Books II. and III., from the text of Baehr, *2s.* each.

——— Melpomene, (Book IV.) text of Baehr, with English Notes, 12mo, *4s 6d.*

——— Book I. to IV., from the text of Baehr, with English Notes, Maps, and descriptive letter-press, 12mo, *8s.*

——— Maps and plans illustrative of, 8vo, *half-bound, second edition*, *12s.*

Indexes, by Bloomfield, 3 vols., post 8vo, 1*l.* 7*s.*

Thucydides Goeller, 2 vols., 8vo, reduced price, 12*s.*

——— Analysis of, with Questions by Paul, 12mo, 10*s.* 6*d.*

——— Maps and Plans illustrative of, 8vo, *half-bound, second edition*, 12*s.*

——— Poppo's Prolegomena on the Peculiarities of Phraseology, translated and abridged, by G. Burges, M.A., Trin. Coll., 8vo, 9*s.* 6*d.*

*Valpy's Etymological Latin Dictionary, 8vo, for 8*s.*

Virgilii Opera, notis ex editione Heyniana excerptis illustrata, accedit Index Mattairianus, 8vo, 14*s.*

——— Heyne, 8vo, 14*s.*

——— Oxford, 16*s.*

——— 32mo, 3*s.* 6*d.*

Viger on the Greek Accents, 12mo, *sewed*, 1*s.* 6*d.*

Walker's Corpus Poetarum Latinarum, containing the entire Works of Nineteen Classic Poets, large 8vo, 16*s.*; published at 2*l.* 2*s.*

Waltoni Prolegomena in Biblia Polyglotta, 2 vols., 8vo, reduced price, 13*s.*

*Xenophontis Opera Omnia, Commentariis illustrata à Weiske, 6 vols., 8vo, 12*s.* *Lips.* 1798

——— Memorabilia Socratis cum Apologiâ Socratis, textu et notis J. Schneideri; Notis et Variis Lectionibus, J. Greenwood, 8vo, 9*s.*

Xenophon's Cyropædia, text of Dindorf, with a Selection of Notes, Examination Questions, and Indices, by Barker, post 8vo, 9*s.* 6*d.*

——— Anabasis, text of Hutchinson, with Notes, Indexes, and Examination Questions, by Belfour, post 8vo, 8*s.* 6*d.*

Xenophon's Memorabilia, B. IV., with English notes and Chronological Table, by Dr. Hickie. Nearly ready.

Xenophon and Polybius, Maps and Plans illustrative of, 8vo, *sewed*, 3*s.* 6*d.*

Zumpt's Latin Grammar, by Kenrick, *fifth edition*, 8vo, 10*s* 6*d.*

Translations.

Æschylus's Tragedies, complete, translated into English Prose, from the text of Bloomfield and Scholefield, with Notes, *second edition*, 8vo, 10*s.* 6*d.*

Æschylus Agamemnon, literally translated, 12mo, 2*s.* 6*d.*

——— Persæ, literally translated, with Notes, 12mo, 2*s.* 6*d.*

Aristophanes, English Prose, containing the Acharnians, Knights, Wasps, and Birds, by a Graduate, 8vo, 10*s.* 6*d.*

——— Clouds and Peace, English Prose, 8vo, 6*s.*

——— Plutus and the Frogs, English Prose, 8vo, 8*s.*

Aristotle's Treatise on Rhetoric literally translated, with Notes, Hobbes's Analysis, and Questions, 8vo, 14*s.*

——— Nicomachean Ethics, a new translation, *third edition*, 8vo, 10*s.* 6*d.*

Cicero on Old Age, literally translated, with Notes, by a Graduate, 12mo, 3*s.*

——— by a Master of Arts, 2*s.* 6*d.*

——— Friendship, 12mo, 2*s.* 6*d.*

——— on the Nature of the Gods, English Prose, with Notes, 8vo, 8*s.*

———'s Tusculan Disputations, English Prose, 8vo, 8*s.*

———'s Tusculan Disputations, translated by Nuttall, 12mo, 4*s.* 6*d.*

———'s Four Orations against Catiline, translated into English together with the Catiline and Jugurthine Wars, translated into English by a Graduate of Oxford, 8vo, 8*s.*

——— de Oratore, on the character and qualifications of an Orator, translated by Guthrie, 12mo, 6*s.*

——— de Oratore, Book I., literally translated into English, 12mo, *sewed*, 2*s.* 6*d.*

——— Orations, literally translated by M'Kay, 8vo, 6*s.*

———'s Orations, translated by Duncan, 8vo.

———'s Offices, with Notes, translated by Cockman, 12mo, 5*s.*

Demosthenes against Leptines, literally translated, with Notes, chiefly from Wolf and Schæfer, 12mo, sewed, 4*s.*

——— Orations, translated by Leland, 8vo, 6*s.*

——— Select Speeches, translated by C. R. Kennedy, small 8vo, 9*s.*, *just published.*

——— First Philippic and Oration on Peace, translated, with Notes, 12mo, 2*s.*

Euripides' Andromache, literally translated, with Notes, 12mo, *sewed*, 2*s.* 6*d.*

——— Medea, Orestes, Phœnissæ, Hecuba, literally translated into English Prose, with Notes, 12mo, sewed, each, 2*s.* 6*d.*; or in one volume, together, 5*s.* 6*d.*

——— Bacchæ and Heraclidæ, translated into English Prose, 8vo, 4*s.* 6*d.*

——— the Hippolytus and Alcestes, literally translated, *second edition*, enlarged, 8vo, 4*s.* 6*d.*

Herodotus, translated by Tayler, 8vo, for 9*s.*

——— translated by Laurent from the text of Gaisford, with Notes, Geographical Index, a summary of the History, and an Introductory Essay, *second edition*, with a Map of the World, 2 vols., 8vo, 24*s.*

——— Book I., literally translated, 12mo, 3*s.* 6*d.*

Homer's Iliad, translated into English Prose by a Member of the University of Oxford, 8vo, 16*s.*

——— Odyssey, 8vo, 16*s.*

——— Book XXIV., literal translation, with Notes, 12mo, 2*s.* 6*d.*

——— Odyssey, Book XI., translated, 2*s.* 6*d.*

Horace, literally translated into English Prose, by Smart, improved edition, 18mo, 7*s.*

——— English, only 3*s.* 6*d.*

——— Third Satire of the Second Book literally translated, with Notes, 12mo, *sewed*, 2*s.* 6*d.*

Horace's Art of Poetry, literal translation, 12mo, 2*s.*

Juvenal, Satires, literally translated, 12mo, 4*s.*

——— and Persius, literally translated by Madan, 2 vols., 8vo, 14*s.*

Juvenal Sat. X., XIII., XIV., with a new and literal translation, and copious Notes, 12mo, 3*s*.

Livy's History of Rome, Book XXI. to XXX., literally translated, with Notes, 2 vols., 18*s*.

—— Book XXI., new and literal translation, 8vo, 3*s*; with the Latin, 5*s*. 6*d*.

—— Book XXXI., literally translated, with Notes, 12mo, 2*s*. 6*d*.

Ovid's Metamorphoses, with translation by Davidson, 8vo, 12*s*.

Pindar, in English Prose, with explanatory Notes by Laurent, 2 vols., 8vo, 21*s*.

Plato's Apology of Socrates, Crito, and Phædo, translated by Stanford, 8vo, 6*s*. 6*d*.

Quintilian, Tenth Book, literally translated, 12mo, 3*s*.

Sallust's Catilinarian Conspiracy, translated by a Graduate, 12mo, 3*s*.

——— Catiline, and Jugurtha, with Cicero's Four Orations against Catiline, translated by Rose, 8vo, 9*s*.

——— Catiline, and Jugurthine Wars, together with the Four Orations of Cicero against Catiline, translated into English by a Graduate of Oxford, 8vo, 8*s*.

Sophocles, literally translated into English Prose, with Notes, *third edition*, improved, 8vo, 15*s*.

——— Ajax, literally translated into English Prose, with Notes, 12mo, *sewed*, 2*s*. 6*d*.

Tacitus's Annals, translated into English Prose, 8vo, *bds*., 16*s*.

Tacitus, Histories, Book V., with Notes and Translation, 12mo, 1*s*. 6*d*.

——— Germany and Agricola, translated by Aikin, with Notes, 12mo, 4*s*.

Thucydides, chiefly from the translation of Hobbes, with the various Readings of Arnold, Goeller, and Haack, new edition, with Notes and Marginal Analysis, 8vo, 15*s*.

Virgil, Bucolics and Georgics, with literal translation, Notes, and Plates, by John Martyn, F.R.S., 12mo, 10*s*. 6*d*.

The Same, *without translation*, 12mo, 7*s*.

Virgil, with literal translation, by Davidson, with Notes, 2 vols. 18mo, 9*s*.

——— 1 vol. 12mo, 3*s*. 6*d*.

——— Æneid, first six books literally translated into English Prose, with Davidson's Notes, by a Member of the University, 12mo, 4*s*. 6*d*.

Xenophon's Expedition of Cyrus, translated by Spelman, 12mo, 7*s*.

——— Anabasis, Book I. and II., literally translated, with Notes, 12mo, 3*s*.

*——— Hellenica, Affairs of Greece, translated by Smith, 8vo, for 6*s*.

——— Agesilaus literally translated, 12mo, 2*s*. 6*d*.

Atlases.

Arrowsmith's Atlas of Ancient Geography, 8vo, *half bound*, 12*s*.

——— Modern Geography, 8vo, *half bound*, 12*s*.

——— Comparative Atlas, Ancient and Modern together, 4to, *half bound*, 1*l*. 11*s*. 6*d*.; *bds*., 1*l*. 4*s*.

——— Eton Comparative Atlas, Ancient and Modern, imperial 4to, *cloth*, 2*l*. 2*s*.; *full coloured*, *half bound*, 2*l*. 15*s*.

Atlas of Ancient Geography, containing seventy plates, illustrative of Herodotus, Thucydides, Polybius, and Livy, with a Synoptical Table, from the Creation to the end of the Peloponnesian War, outlined, 4to, *half bound*, 1*l*. 16*s*.

The Same, on a reduced Scale, for the use of Schools, *half bound*, outlined, 12*s*.

Butler's Modern Atlas, 8vo, *half bound*, 12*s*.

——— Ancient Atlas, 8vo, *half bound*, 12*s*.

——— Ancient and Modern, together, 24*s*., *half bound*.

Nelson's Classical Atlas, in twenty-two Maps, with a Memoir on Ancient Geography, dedicated to the Rector and Masters of the High School, Edinburgh, 8vo, *half bound*, 6*s*.

Plans.

Maps and Plans illustrative of Thucydides, 8vo, *half bound*, *second edition*, 12*s*.

Maps and Plans illustrative of Herodotus, *second edition*, 8vo, 12*s*.

Maps and Plans illustrative of Livy, 8vo, *half bound*, 12*s*.

Maps and Plans illustrative of Polybius and Xenophon, 8vo, *sewed*, 3*s*. 6*d*.

Maps to Herodotus, with illustrative Letter-press, small 4to., nearly ready.

Latin Dictionaries and Lexicons.

Adams' Latin Dictionary, *second edition*, 8vo, *bound*, scarce, 18*s*. 1822.

Ainsworth's Dictionary, Latin-English, and English-Latin, abridged for the use of Schools, 8vo, *bound*, 12*s*.

——— Latin Dictionary, by Beatson and Ellis, royal 8vo, *bds*., for 24*s*.

——— Latin-English, and English-Latin Dictionary, by Dymock, 18mo, *bound*, 7*s*. 6*d*.

Facciolati et Forcellini Lexicon Totius Latinitatis, curâ Bailey, 2 vols. 4to, 4*l*. 4*s*.

Riddles Latin-English and English-Latin Dictionary, chiefly from the German, *second edition*, enlarged, 1*l*. 11*s*. 6*d*.

——— Latin-English, separate, 21*s*.

——— English-Latin, separate, 10*s*. 6*d*.

——— The same abridged for Schools, square, 12mo, 12*s*.

Scheller's Dictionary, Latin, revised and translated by Riddle, folio, *bds*., 4*l*. 4*s*.; *calf*, 4*l*. 16*s*.

Greek Lexicons.

Dammii Lexicon Homericum Etymologicum et Reale, 2 vols. 8vo, 16*s*.

——— et Pindaricum, 4to, 21*s*.

Dunbar's New Greek and English, and English-Greek Lexicon, with an Appendix of Scientific terms, thick 8vo, 1600 pages, for 1*l*. 16*s*.

Giles's Greek and English, and English and Greek Lexicon, *second edition*, 8vo, 21*s*.

Hederici Lexicon, curâ Blomfield, 4to, for 11*s*.

Hincks's Greek and English School Lexicon, square 12mo, *bound*, 12*s*.

*Maltby's Greek Gradus, a Poetical Lexicon of the Greek Language, 8vo, 8*s*., published at 24*s*. 1830.

Scapulæ Lexicon Græco-Latinum, folio, *calf*, 3*l*.

Scapulæ Lexicon Græco Latinum, 2 vols. 4to, 1*l.* 12*s.*

——— Bailey and Major, 4to.

Schrevelii Lexicon Græco-Latinum et Latino-Græcum, 8vo, *bound*, 12*s.*

Schrevelius's Greek and English Lexicon, by Major, *new edition*, improved, 8vo, 15*s.* *bds.*, 16*s.* 6*d.* *bound*.

Suidæ Lexicon Græco-Latinum post Ludolphum Kusterum ad Codices Manuscriptos, recensuit T. Gaisford, 3 vols., folio. *bds.* 7*l.* 10*s.*; *calf*, 9*l.* 9*s.*

Wright's Greek and English, and English and Greek Lexicon, 18mo, *bound*, 7*s.* 6*d.*

Greek Testaments.

Bloomfield's (Dr.) Greek Testament, with English Notes, Critical, Philological, and Explanatory, 2 vols., 8vo, 2*l.*

——— Abridged for Schools, 12mo, 10*s.* 6*d.*

Burton's Greek Testament, with English Notes and References, 2 vols., 8vo, 24*s.*

Cambridge Greek and English Testament, in Parallel Columns, with Marginal References, 12mo, 8*s.* 6*d.*

New Testament in Greek and English, with Marginal Harmony, References to Parallel Passages, and Concordance, by Cardwell, 2 vols. post 8vo, 16*s.*

Novum Testamentum Græce juxta exemplar Millianum, 12mo, 4*s.* 6*d.*

——— accedunt parallela, S. Scripturæ loca (Lloyd's) 12mo, 8*s.*

Valpy's Greek Testament, with English Notes, Critical, Philological, and Explanatory, *new edition*, 3 vols., 8vo, 2*l.*

——— School edition, Text only, 12mo, *bound*, 5*s.*

Lexicons to Greek Testament.

Dawson's Greek and English Lexicon to the New Testament, translated by Dr. Taylor, 8vo, 9*s.*

Parkhurst's Greek Lexicon to the New Testament, by Rose, royal 8vo, 1*l.* 11*s.* 6*d.*

Robinson's Greek and English Lexicon to the New Testament, from the last American edition, 8vo, 15*s.*

——— Greek and English Lexicon to the New Testament, by Dr. Bloomfield, 8vo, 18*s.*

Robson's Greek Lexicon to the New Testament, on the basis of Dr. Robinson's, 12mo, 7*s.* 6*d.*

Schleusner's Lexicon to the Old Testament, 3 vols., 8vo, for 2*l.* 12*s.* 6*d.*

——— New Testament, 2 vols., 8vo, 3*l.*

——— abridged by Carey, 8vo., reduced price, 5*s.*

Hebrew.

Biblia Hebraica, ab E. Van der Hooght, 8vo, 15*s.*

Buxtorfii Lexicon Hebraicum et Chaldaicum, 8vo, for 10*s.* 6*d.*

Bythner's Lyre of David, with a Hebrew and Chaldee Grammar; translated by the Rev. T. Dee, 8vo, 24*s.*

Crocker's Essentials of Hebrew Grammar, 8vo, 1*s.* 6*d.*

Duncan's Hebrew and English and English-Hebrew Lexicon, with a Grammar, 18mo, *bound*, 7*s.* 6*d.*

Ewald's Hebrew Grammar, translated from the German, 8vo, 10*s.* 6*d.*

Lee's Hebrew, Chaldee, and English Lexicon, 8vo, 25*s.*

——— Grammar, comprised in a Series of Lectures, 8vo, 12*s.*

Liber Psalmorum ad editionem Hooghtianem accuratissime adornatus, 12mo, 3*s.*

M'Caul's Hebrew Primer, 8vo, 1*s.* 6*d.*

Oppenheim's Hebrew Grammar, with an Appendix on the Anomalies of Verbs, 8vo, 9*s.*

Pauli Analecta Hebraica, with critical Notes, and Tables of Paradigms, 8vo, 16*s.*

——— Key to ditto, 4*s.*

Stuart's Hebrew Grammar, 8vo, 14*s.*

——— Chrestomathy, an introduction to a Course of Hebrew Study, 8vo, 14*s.*

In addition to the Books in the foregoing List, all Modern School Books are supplied by the Advertiser.

A Mathematical Catalogue has recently been published, which may be had gratis, on application.

A List of Books for Students in Divinity is in preparation, and will be sent gratis, on application.

Supplementary Catalogues will also be Published at intervals, which will be sent gratis, as they appear, to any gentleman who may wish for them.

BOOKS BOUGHT OR EXCHANGED.

SCHOOLS AND TUTORS SUPPLIED ON LIBERAL TERMS.

G. BELL has on hand the few remaining Copies of

THE PORTRAIT OF THE REV. JAMES TATE, M.A.,

CANON RESIDENTIARY OF ST. PAUL'S,

And Author of "Horatius Restitutus," the "Continuous History of St. Paul," &c. &c.

Engraved by COUSINS, from a Painting by PICKERSGILL, size, 16 in. by 13 in., price 13*s.*

Clarke, Printers, Silver Street, Falcon Square, London.